Kafa Konforumuzu Bozan Adam

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu

MİRZABEYOĞLU
DAVASINDA
BİTMEYEN
HUKUKSUZLUKALAR?..

Bu çalışma Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu adına
Ömer Kama tarafından hazırlanmıştır.

Sen bir devsin, yükü ağırdır devin!
Kalk ayağa, dimdik doğrul ve sevin!

Mehmed'im, sevinin, başlar yüksekte!
Ölsek de sevinin, eve dönsek de!
Sanma bu tekerlek kalır tümsekte!

Yarın elbet bizim, elbet bizimdir!
Gün doğmus, gün batmıs, ebed bizimdir.

SALİH MİRZABEYOĞLU;

29 Aralık 1998'den bu yana cezaevinde.

25 Ocak 2000'den bu yana Telegram işkencesine maruz.

08 Temmuz 2005'den bu yana, tek kişilik bir hücrede.

SALİH MİRZABEYOĞLUNA ÖZGÜRLÜK!..

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu

Kamuoyuna;

Özellikle son yıllarda, hukuk kavramının çokça konuşulduğu toplumumuzda, mutabık kalınan belki de yegâne unsur, fikri kampı hangi tarafta olursa olsun, insanlığın adalet kavramına olan “güven içinde” inanmak ihtiyacında olduğudur. Hepimiz bir şekilde hukukun varlığına - adaletin tecelli edeceğine inanmak istiyoruz.

Bu çerçevede, 28 Şubat hukuksuzlukları, tartışma çevrelerinde, artık daha yüksek sesle dile getirilmektedir.

Elinizde ki bu çalışma 28 Şubat sürecinin hukuksuzluğuna dair, hayretler içinde okuyacağınız dökümanlardan oluşmaktadır.

Salih Mirzabeyoğlu 56 cilt telif esere imza atmış olan toplumumuz içinden çıkmış belki de tek fikir adamı olma hüviyetine sahibdir.

28 Şubat sürecinde, birileri istediği için medyanında malum kampanyaları sonucu tutuklanmış ve idama mahkûm edilmiştir.

Dosya kapsamında *tarafsız hukukçuların* yapmış oldukları incelemelerde, Mirzabeyoğlu’nun, hiçbir yasadışı eyleme direk yahut dolaylı olarak karışmadığı açıkça belirtilmektedir. Bu durum, kararı veren mahkemece de kabul edilmişdir.

Yine dosya kapsamında, Salih Mirzabeyoğlu’nun *kanun dışı faaliyet için herhangi bir şahsı azmettirdiği tesbit edilmemiş ve bu kararı verenlerce de belirtilmiştir.*

Mirzabeyoğlu’nun eserlerinden bir tanesi dahi yasadışı faaliyetlere konu olmak kaydıyla toplatılmamış olup, kendisi halen daha İBDA Yayınevi aracılığıyla yazar ve yayıncılık faaliyetine devam etmektedir.

Daha da ilginç olan, Mirzabeyoğlu tutuklanmadan 8 ay önce devlet iç yazışmaları –ki elinizde bulunan dosyanın ilk sayfalarında okuyacaksınız- İçişleri Bakanlığı, İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı, Konya DGM Cumhuriyet Başsavcılığı, Adana DGM

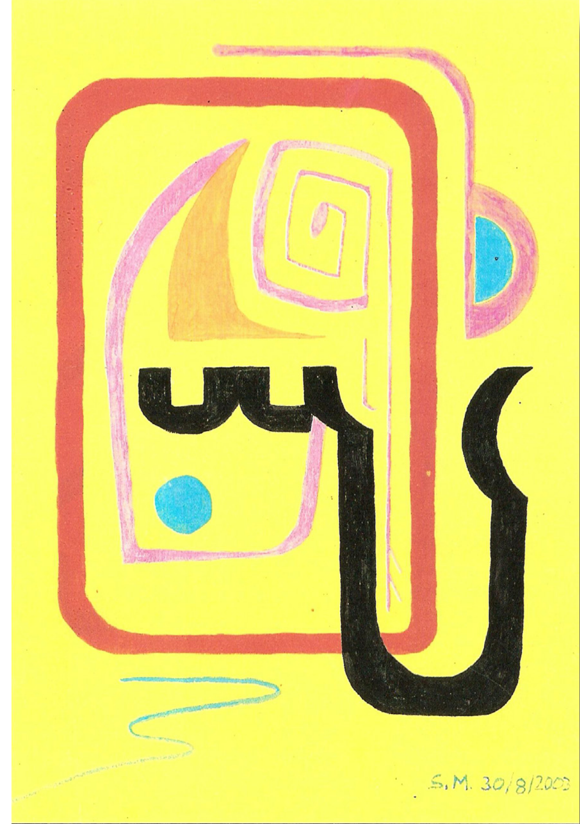
Cumhuriyet Başsavcılığı imzalarıyla da kayıt altına alındığı gibi, Mirzabeyoğlu'nun herhangi bir yasadışı faaliyetinin tesbit edilmemiş olduğu, yayıncılıkla iştigal ettiği belirtilmektedir.

Bu yazışmalardan 8 ay sonra tutuklanmış, idamla yargılanmış ve idam cezasına çarptırılmıştır.

Hangi fikir kampında olursanız olun, bu hukuksuzluğa karşı geldiğiniz ve dillendirdiğiniz kadar hukukun yanında olacaksınız. Artık **HEPİMİZ BİLİYORUZ Kİ, HUKUK, SENİN BENİM İÇİN DEĞİL HEPİMİZ İÇİNDİR.**

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu
Sözcüsü Umman Şahiner

İcadiye Bağlarbaşı Caddesi. Koru Apt. 71/2
İcadiye - Üsküdar / İstanbul
Telefon: 0555 821 51 61
fikriyasamak@gmail.com

Salih Mirzabeyoğlu **"Uyuyan Güzel"**

T.C.
İSTANBUL
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
HAZIRLIK BÜROSU

HAZIRLIK NO : 1998/1115 Gayabi Tevkifli.
KARAR NO : 1998/215

YETKİSİZLİK KARARI

ADANA DGM.CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

DAVACI : K.H.

SANIK : SALİH İZZET ERDİŞ,Şerif mumner oglu,Sakine'den olma, 1950 D.lu,Eskişehir ili merkez İstiklal mah.nüf.kayıtlı olup,halen bu suçtan gıyabi tutuklu.

SUÇ : İHHA-C isimli silahlı terör örgütünün Amir ve Kumandaya haiz üyesi olmak.

SUÇ TARİHİ : 1994 ve öncesi.

GIY.TEV.TAR. : 27 Nisan 1994

HAZIRLIK EVRAKI İNCELENDİ :

Adana Cumhuriyet Başsavcılığının sanık hakkında 11 mayıs 1998 gün ve 1998/44 Yetkisizlik nolu kararı ile karar ekindeki hazırlık evrakının tetkikinde;

Gaziantep ilinde öğrenci olduğu sırada silahlı terör örgütü İHHA/C üyesi olduğu ve bu örgüt adına çeşitli bombalama eylemlerinde bulunduğu gerekçesiyle yakalanan ve hakkında kamu davası açılması sonucu Konya Devlet Güvenlik Mahkemesinin 17.10.1995 tarih ve 1995/201 karar sayılı kararı ile çeşitli hapis cezalarına mahkum edilen sanık Ramazan Yavuz'un alınan beyanında bu örgütün lideri ve komutanı olduğu gerekçesiyle sanık Salih İzzet Erdiş hakkında başlatılan hazırlık soruşturması bu sanığın ele geçirilememesi nedeniyle Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından evrakı tefrik edilerek sanık ele geçirilememiş olması nedeniyle hakkındaki Ramazan Yavuz'un isnatları doğrultusunda gıyabi tevkif kararı çıkarılmıştır.

Sanık Gıyabi tevkif ile aranır durumda iken hakkında her hangi bir delil elde edilemediği ve sanığın yayıncılığını yaptığı dergileri ve örgütsel faaliyetlerini İstanbul ilinde yönettiği gerekçe gösterilerek Adana DGM.tarafından 11 mayıs 1998 tarih ve 1998/44 sayılı yetkisizlik kararı ile hakkındaki dosya Başsavcılığımıza gönderilmiştir.

HAZIRLIK NO : 1998/1115

T.C.
İSTANBUL
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
HAZIRLIK BÜROSU

S:2

Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının sanığın hakkında Yetkisizlik Kararında yazıldığı şekilde delil elde edilemenişse takipsizlik kararı verme olanağı bulunduğu gibi dosya içeriğine göre sanığın İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı Yetkisi alanına giren bir eylemide tesbit edilememiştir.

İçişleri Bakanlığının dosya içerisindeki 3 Mart 1998 tarihli yazısında bu sanığın İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetlerininde yasadışı örgütün üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz.

Bu nedenlerle;

Cumhuriyet Başsavcılığınızın YETKİSİZLİĞİNE, gereğinin takdir ve ifası için hazırlık evrakının ADANA DGM.CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA gönderilmesine karar verildi.25.5.1998

MEHMET [illegible]LU 25543
Cumhuriyet Savcısı

İSTANBUL
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
HAZIRLIK BÜROSU

GIYABİ TEVKİFLİĞİ
HAZIRLIK NO: 1998 / 1115
ESAS NO: 1998 / 219
YETKİSİZLİK KARARI
ADANA DGN CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

DAVACI: K.H

SANIK: SALİH İZZET ERDİŞ, Şerif Muammer oğlu, Sakineden olma, 1950 d.lu Eskişehir ili merkez İstiklal mah. Nuf. kayıtlı olup, bu suçtan gıyabi tutuklu

SUÇ: İBDA C isimli silahlı terror örgütünün Amir ve Kumandaya haiz üyesi olmak

SUÇ TARİHİ: 1994 ve öncesi

GIY. TEV. KAR. : 27 Nisan 1994

HAZIRLIK EVRAKI İNCELENDİ:

Adana Cumhuriyet Başsavcılığının sanık hakkında 11 Mayıs 1998 gün ve 1998/44 nolu yetkisizlik kararı ile karar ekindeki hazırlık evrakının tetkikinde;

Gaziantep ilinde öğrenci olduğu sırada silahlı terror örgütü İBDA/C üyesi olduğu ve bu örgüt adına çeşitli bombalama eylemlerinde bulunduğu gerekçesiyle yakalanan ve hakkında kamu davası açılması sonucu Konya Devlet Güvenlik Mahkemesinin 17.10.1995 tarih ve 1995/201 karar sayılı kararı ile çeşitli hapis cezalarına mahkum edilen sanık Ramazan Yavuz'un alınan beyanında bu örgütün lideri ve komutanı olduğu gerekçesiyle sanık Salih İzzet Erdiş hakkında başlatılan hazırlık soruşturması bu sanığın ele geçirilememsiş nedeniyle Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından evrakı tefrik edilerek sanık ele geçirilememiş olması nediniyle hakkındaki Ramazan Yavuz'un isnatları doğrultusunda gıyabi tevkif kararı çıkartılmıştır.

Sanık Gıyabi tevkif ile aranır durumda iken hakkında herhangi bir delil elde edilemediği ve sanığın yayıncılığını yaptığı gergilleri ve örgütsel faaliyetlerini İstanbul ilinde yönettiği gerekçe gösterilerek Adana D.G.M tarafından 11 Mayıs 1998 tarih ve 1998/44 sayılı yetkizilik kararı ile hakkındaki dosya Başsavcılığımıza gönderilmiştir.

Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavılığınınsanığın hakkında Yetkisizlik Kararında yazıldığı şekilde delil elde edilememişse takipsizlik ka-

rarı verme olanağı bulunduğu gibi dosya içeriğine gore sanığın İstanbul Devlet Güvenlik MahkemesiCumhuriyet Başsavcılığı Yetkisi alanine giren bir eylemide tesbit edilememiştir.

İçişleri Bakanlığının dosya içerisindeki 3 Mart 1988 tarihli yazısında bu sanığın İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetlerinde yasadışı örgütün üyesi ve üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz.

Bu nedenlerle;

Cumhuriyet Başsavcılığının YETKİSİZLİĞİNE, gereğinin takdir ve ifası için hazırlık evrakının ADANA DGM CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA gönderilemsine karar verildi. 25.5.1988

MEHMET SÜSLÜ 25543
İmza

SALİH İZZET ERDİŞ'LE İLGİLİ KARAR TASHİHİ TALEBİ

SALİH İZZET ERDİŞ'LE İLGİLİ KARAR TASHİHİ TALEBİ

Suç; Anayasal düzeni, silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs suçudur.

6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi 2001 yılında Salih Mirzabeyoğlu'nu "Anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dini esaslara dayalı federal yapıda bir İslâm devleti kurmaya teşebbüs" suçlaması ile yargılamış, Mirzabeyoğlu'nun "yazmış olduğu kitaplardan etkilenen şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu, kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem karan alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri" gerekçesiyle "TCK'nun 146/1 maddesi gereğince idam cezası ile cezalandırılmasına" karar verilmiştir.

Bu CEZA; ÎBDA örgütü mensubu olduğunu söyleyen birçok kişinin farklı zamanlarda farklı yerlerde işlenen eylemlerle ilişkilendirilerek verilmiştir.

Sanık hakkında kesin, açık, delil elde edilemediği gibi yayıncılık yaptığı, kitap ve dergilerde görüş düşünce ve önerilerini yazdığı dosyada mevcut resmi yazılardan anlaşılmaktadır.

SUÇ; Anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüs suçudur. Şu anda cezanın dayandığı TCK yürürlükte değildir. Bu kanun yürürlükten kaldırılmış yerine yeni kanun kabul edilip yürürlüğe girmiştir.

Yeni kanundan yararlananlar da gözönüne alınarak Salih İzzet Erdiş'in yeniden yargılanması gerektiği kanaatindeyiz.

Şöyle ki;

Dosya da varolan farklı zamanlarda işlenen tüm eylemler, ilgili sanıklarca kabul edilmiştir.

İşlenen tüm suçların, Sanık Salih îzzet Erdiş'in işlediğine ilişkin tek bir eylem yoktur.

Örgüt lideri tanımı olarak ifade edilen Kuman-

dan kelimesinin onu sevenlerce fikirlerinden esinlenerek hareket edenlerce kullanıldığı açıktır.

Bu nedenle kullanılan kumandan kelimesinden yola çıkılarak Salih İzzet Erdiş'in, örgütü sevk ve idare eden, eylemsel eylemler planlayan, uygulatan örgüt lideri olduğundan bahsedilemez.

Kaldı ki her kitap, o kitabı yazan ve kitapta yer alan fikirlerin örgüt dokümanı olarak kabul edilmesi evrensel hukuka ve yaşamın - gerçekleriyle bağdaşamaz.

Bugün dünyada pek çok legal veya illegal örgüt vardır. Kimi kutsal din kitaplarını, kimileri de yazarların kitaplarını esin kaynağı olarak görmektedirler.

Esin kaynağı kitap, örgütsel faaliyetlere ilişkin direktifleri özel olarak içermiyorsa o kitap anonim kitaptır. Kitabın yazarı da kitap içeriği ile örgütü yönetmiyorsa, o örgüte özgü içerik taşımıyorsa, toplumun geneline hitap eden içeriğe sahipse o kitap ve yazarını da örgütle doğrudan bağlantılı görmek hukuka, hakkaniyete uygun düşmez.

Salih izzet Erdiş, hiçbir eylem planlamasında, teşebbüsünde veya eylemde yakalanmamıştır...

Yine Salih İzzet Erdiş, hiçbir eylemin azmettiricisi sıfatıyla da suçlanmamıştır.

Yine sanık, terör örgütleri liderlerinin yaşam biçimi gibi bir yaşama sahip değildir. Salih İzzet Erdiş, mazbut bir aile reisi olarak geçimini mazbut gelirle sağlayan yaşama sahiptir.

Dosyada mevcut olan örgütsel dokümanlar da, tasarlanan özlenen bir devlet modeline ilişkin olduğu ve bunun içinde mücadele edilmesi telkinlerini içermektedir.

Gerek Salih İzzet Erdiş gerekse diğer sanıkların emniyet, savcılık ve mahkemede verdikleri ifade de, halkı silahlı isyana, anayasal düzeni silahla değiştirmeye yönelik beyanlar olmasına karşın, ülke genelinde bunu gerçekleştirebilecek örgütsel bir yapıya sahip olmadıkları açıktır.

Kaldı ki hemen tüm sanıklar, Salih İzzet Erdiş'in kitaplarında işlenen yeni bir düzen idealine sahip olduklarını ve örgütsel hiyerarşik bir yapıya sahip olmadıklarını da açıklamaktadırlar.

Salih İzzet Erdiş'in, emniyet, savcılık ve mahkemede verdiği ifadelerde fikri önderi olduğundan hareketle kitaplarında yazdığı fikrini savunması kadar doğal bir şey olmaz.

Ancak grubun örgütsel faaliyetlerini yönettiği, eylemleri planladığına, onları yönlendirdiğine ilişkin herhangi bir beyana yoktur.

Grubun terör örgütü nitelemesi dönemin şartla-

rı ve yapılan eylemler nedeniyle kabul gördüğü açıktır.

Ancak kararın verildiğinden beri süregelen Türkiye'de cereyan eden birçok terör örgütü eylemleri arasında iBDA-C'nin de olduğuna ilişkin kapsamlı bir tespit yoktur.

Bununla birlikte İBDA ile ilgili medya da yer alan haberlerin birbiri ile çelişkili olduğu, tecrit uygulamasının kendisini sevenlerde infial meydana getirebileceği hayatın akışı içinde görülebilecek eylemlerdir.

Yargılanma sürecinde yukarı ceza kanunu gerekse terörle mücadele kanunda belirtilen ve yine Avrupa İnsan Haklan Sözleşmesinde yer alan hükümleri zorlayan ceza verildiği kanaatindeyiz.

TALEP: Salih izzet Erdiş'le ilgili kararın yeni ceza kanunu kapsamında, evrensel hukuk normları bağlamında ele alınarak incelenerek yeniden yargılanması talep olunur.

Gazi Üniversitesi, İletişim Fakültesi
İletişim Hukuku Öğretim Görevlisi
Prof. Dr. Nurullah Aydın

KENDİ KALEMİNDEN İBDA MİMARI SALİH MİRZABEYOĞLU

Salih Mirzabeyoğlu Kimdir?

Aslen Bitlis'li... 10 Mayıs'ta Erzincan'da doğdu. Eskişehir'de Fatih İlkokulu (1962), Mehmetçik Ortaokulu (1965) nu bitirdi (1968). 15 yaşında, Eskişehir'de lise öğrencisi iken Necip Fazıl'la tanıştı. Bu yaşlarda davasına gönül verdi ve eserleri (Yazı ve şiirleri) yayınlanmaya başladı. Babıali'de Sabah (1965)... Atatürk Lisesi 1968 de biter.

Gölge ve Akıncı Güç...

AKINCI Hareketin fikir babası ve mimarı. Yayıncılık ve yazarlıkla uğraştı. Gölge (1975-78), Akıncı Güç (1979), Büyük Doğu-Rapor (1979-80), geniş gençlik kitlelerinin onu tanımaya başladığı yayınlardır. 1979- 1980 yıllarında, Necip Fazıl'ın Rapor isimli dergilerinde ideolojik-politik perspektiflerini yazdı. Selefi'nin 'halef 'i olacağının işaretlerini verdi.

Necip Fazıl Sonrası:

Mayıs 1983 de Kısakürek 'Azrail'e Hoşgeldin' dediğinde Salih Mir- zabeyoğlu 33 yaşlarındadır. '33 yıl işleyen saatler' kesişir onunla... Necip Fazıl'ın vefatından sonra, 1984 yılında İBDA'yı kurdu. 2011 yılına kadar ellialtıdan fazla eser vererek İbda Külliyatı'nı oluşturdu...

-Tilki Günlüğü'nden-Misyonu:

Salih Mirzabeyoğlu kendisini, Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu kanatları ile uçan bir su kuşuna benzetir. 56 eserden oluşan İbda Külliyatı, entellektüel bir çabanın ürünü.. O klasik "ulema" şablonunun dışında olduğu kadar, Batı'nın kavr amlarına teslimiyetçi "modern müslüman aydın" tipolojisine de aykırıdır. Taraftarları onu böyle anarlar. Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu kanatları arasında kendi kavramlarını üretebilmiş orjinal bir mütefekkir ve ideolog. En önemli bir özelliği

de, sadece yazan değil, yazdıklarını hayata geçirme mücadelesi veren bir aydın.

Fikrin idamı:

Fikir-sanat-aksiyon mihrakı “İbda”yı temsil eden Mirzabeyoğlu, en- gizisyon mahkemelerini geçen bir barbarlıkla idamla yargılanmıştır. Bolu F Tipi Cezaevi’nde 3 metrakarelik bir hücrede ömür boyu hapse mahkum.

Eserleri:

1. *Bütün Fikrin Gerekliliği*
2. *Aydınlık Savaşçıları*
3. *İdeolocya ve İhtilal*
4. *Yaşamayı Deneme*
5. *Münşeat*
6. *Tarihten Bir Yaprak*
7. *Kültür Davamız*
8. *Damlaya Damlaya*
9. *Anafor*
10. *Necip Fazılla Başbaşa*
11. *Müjdelerin Müjdesi*
12. *İslâm'a Muhatap Anlayış*
13. *Kayan Yıldız Sırrı*
14. *İstikbâl İslâmındır*
15. *Gölgeler*
16. *İbda Diyalektiği*
17. *Dil ve Anlayış*
18. *Kökler*
19. *Marifetname*
20. *Kavgam I*
21. *Kavgam II*
22. *İktisat ve Ahlâk*
23. *Hikemiyât*
24. *Şiir ve Sanat Hikemiyâtı*
25. *Hukuk Edebiyatı*
26. *İşkence*
27. *Tilki Günlüğü I*
28. *Tilki Günlüğü II*
29. *Tilki Günlüğü III*
30. *Tilki Günlüğü IV*
31. *Tilki Günlüğü V*
32. *Tilki Günlüğü VI*
33. *Hakikat-i Ferdiyye*
34. *Sahâbîlerin Rolü ve Mânâsı*
35. *Başyücelik Devleti*
36. *Yağmurcu*
37. *Üç Işık*
38. *Adımlar*
39. *Parakutâ*
40. *Hırka-i Tecrîd*
41. *Büyük Muztaribler I*
42. *Sefine*
43. *Telegram*
44. *Büyük Muztaribler II*
45. *Elif*
46. *Büyük Muztaribler III*
47. *Furkan*
48. *Berzah*
49. *Büyük Muztaribler IV*
50. *Erkam*
51. *Madde Nedir?*
52. *İman ve tefekkür*
53. *İnsan (Erkek ve Kadın)*
54. *İnsan (Büyük Doğu-İBDA) I*
55. *İnsan (Büyük Doğu-İBDA) II*
56. *Esatir ve Mitoloji*
57. *Ölüm Odası b - yedi*

KENDİ KALEMİNDEN İBDA MİMARI SALİH MİRZABEYOĞLU (TİLKİ GÜNLÜĞÜ'NDEN DERLEME)

Derleyen: Ümit Furkan

"Ben Kimim?"

«Ben kimim?» diye sormak, «ölüm nedir?» diye sormakla birdir... «Ben»... Bütün hayat, bu soruya cevap vermek üzere yaşadığımız hadiseler dizisinden ibaret!..

«Ben kimim?» ve «ölüm nedir?» sorusunun bitişikliği üzerinde, nevî şahsıma mahsus bir nefs murakabesi... Hayat ve ölüm... Alındığı yere nisbetle, meçhul bir malûm veya malûm bir meçhul... Bütün dava, hayatın gayesi, malûmu meçhullükten kurtarmak ve meçhulü malûm kılmak!.. (1)

«Her insan, kendi özelliği içinde değerlendirilmelidir; onun, yaratılışının yanı sıra eski çevresi, eğitim fırsatları ve şimdi içinde bulunduğu basamaklar hesaba katılmalıdır!» diyen Goethe, bir bakıma «hayat hikâyesi» anlatmanın sebebini de çerçeveliyor!.. (2)

«Kişi, kendini bildiğince Rabbini bildi» ölçüsü, «ben kimim?» ıstırabımın hakikatini gösterir... «Tilki Günlüğü»nün de!.. (3)

"Doğum, İsim ve Asîl Kökleri"

Doğduğum tarih: 9 Mayıs'ın 10 Mayıs'a bağlandığı saatler... Gün: Salı-Çarşamba... Saat: 0.22. Mekân: Erzincan... Arzın canı!.. (4)

24 Mayıs 1950... Adımın konulduğu gün!.. (5)

İsmim, Salih İzzet... Soyadım, eğreti soyadım: Erdiş... İsmim bir yana, Cumhuriyet zorlaması Erdiş, bana çocukluğumdan beri hep yabancı geldi, benimseyemedim... Babamın soyadı başka, İzzet Bey'in diğer hanımlarından olan kardeşlerininki başka, İzzet Bey'in kardeşleri ve amcalarınınki başka... Soysuz ve kelimenin hakikatiyle piç olanların, neseb bağını darmadağın etmek ve milleti kendileriyle eşitlemek için tuttuğu bir yoldur Soyadı kanunu... Soyadı kanunu olmaz mı?.. Elbette olur... Olur da,

şu soyadı olmaz, bu soyadı olmaz, sana şu, öbürüne bu, köklerle alâkalar kesilmiş, aynı aileden gelenler darmadağın edilmiş, hattâ bazılarının payına da maskaralık ifade eden soyadları düşmüş!..

Erdiş... Ne kadar yavan... Acaba ne demek ola?.. Asker dişi mi?... Lügat tiryakiliğim içinde, elbette buna da baktım... Erd: Öfke, kahır, kızgınlık, hiddet. Un... Bu takdirde Erdiş, öfkeli mi demek?..

İzzet, ne kadar güzel isim... Ya Salih?.. O, bambaşka güzel!.. Asıl ismim olmaktan başka, Üstadım'ın liyakat nişânı gibi biçtiği!..

Salih, çoğu insanda kullanılmayan ve hattâ kendisinin de bir çırpıda hatırlıyamadığı göbek adı gibi değil, benim has ismimdir. Nüfus kâğıdımda da böyle... Bütün ilkokul arkadaşlarım, beni bu isimle tanırdı... Necip Fazıl'ın, evde "Fazıl Bey" olması gibi, benimki de İzzet'te karar... Sonra Gölge dergisi... Bir yandan yazmam, bir yandan para işini halletmem, bir yandan Yazı işleri müdürlüğünü yapmam... Herbirini diğerinden gizlemek gereken şartlarda, yazımı önce isimsiz vermeye karar verdim... Fakat ilk sayıda büyük yankı uyanınca, Yalçın Turgut isimsiz olmasının biçimsizliğini öne sürerek Salih Erdiş diye isim koymamı teklif etti!..

Karşımda bomboş bir ahmak, beni bunaltıyor... Kırmak istemiyorum... Gayet pişkin bir edada ne dese iyi:

- "Sende nefsî, benlik hâli var!"

Adam kendini kılıcın üstüne atıyorsa, suç benim değil... Aldı haddini bulması için gerekeni:

- "Benim nefsî davranmadığım şuradan belli ki, senin gibi bir adama lâf anlatmaya çalışıyorum!"

Diyeceğim şu: Hayatım boyunca, belki bin kere ölümü tercih edeceğim şeylere, dava aşkına katlandım... Eğer gurursa, gururum kabul etmezdi ağız kokusunu... Nefs, kâfir... Bizans İmparatoru, makamı terk ile İslam aşkına Yenicami önünde mendil açma durumunu tercih ederse ne buyrulur?.. Kendi eliyle İslâm uğruna dünyayı kendine zından eden er kimse, beri gelsin!..

Kendi kendimden kurtulur ve yerli yerine oturur gibi, Salih Mirzabeyoğlu... Davamın gurur ve şuurunu temsil eden bu isim, öbür ismimi günlük sıradan işlerde kullansın; bu işin öz plânındaki kıymet şerefi yeter ona! (6)

1975, GÖLGE dergisinin çıkışı ve "Mirzabeyoğlu" soyadını alışım... (7)

Doğum yerim Erzincan... Öldüm diye bana ilk açılan mezar yeri de orada... Ben, son ânda mezardan dönen insanım!..

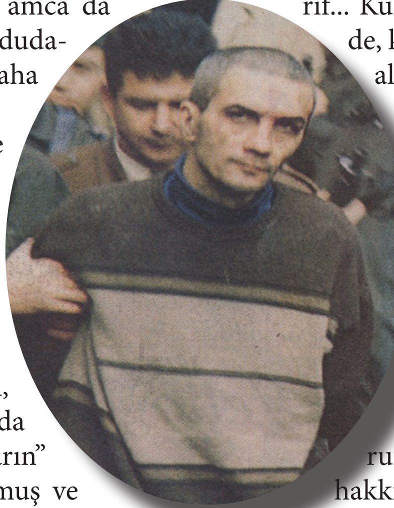
Birbuçuk-iki yaşımda imişim... Müthiş bir ishale yakalanıyorum... Başkalarının nazarında ölüyorum...

Tıbbın veya halkın o günkü anlayışına göre, bu-

güne göre tam ters bir usul uygulanıyor ve ishali kesmek için sıvı hiçbir şey verilmiyor... O yaşta da zaten gıdanın ehemmiyetli cinsi bu soydan... Neticede eriyip bitiyorum... Öldü veya son demlerini yaşıyor diye, benim mezar yerim hazırlanıyor... Gelenler arasında, Alâattin Paşalar sülâlesinden Nevzat amca da var... Bir ara bakıyor ki, ben bebekin dudağında belli belirsiz bir kıpırtı... "Bu daha yaşıyor!" diyor ve ekliyor:

- "Ekmek getirin, bari ölecekse tok ölsün!"

İhtimâl fırdalardan başlayan gıda alışım, kısa sürede gözümü açmamı sağlıyor ve tam yarım ekmek yiyorum... İshâlden değil de, açlıktan ölecekmişim!..

Yaşıyorum... Ruhumun şifasını, mânâda yedikçe acıkan bir açlık yolunda arayarak... "İşan" buyurdukları "Onların" ölmeden önce ölme sırrına can koymuş ve gerçek hayatın bu soydan ölüm olduğuna inanmış olarak!.. (8)

Muhammed Şerif... Babamın ismi böyle koyuluyor... Hikâyesi de şu: Said-i Nursi Hazretlerinin kucağında, onun okuduğu ezan ve kulağına bu ismi seslenmesinden, yani ismi konulduktan sonra, iş nüfus memuru safhasına geldiğinde, o zamanın şartları icabı nufus memuru bu ismin verilemeyeceğini, yasak olduğunu söylüyor ve Muhammed ismini "Muammer" olarak değiştiriyor... "Kafakâğıdı"nda: Muammer Şerif... Künyesi "Salih Bin Muhammed" olan ben de, kaderin bir cilvesi olarak bundan payımı alıyorum: Salih Bin Muammer Şerif. (9)

Mutkî Aşireti Reisi Hacı Musa Bey, onun oğlu İzzet Bey, onun oğlu Hacı Muammer Bey, onun oğlu Salih Mirzabeyoğlu... Büyük sahabî, «Seyf-ül İslâm-İslâmın kılıcı» lâkablı Halid bin Velid Hazretlerine kadar bir şecere... Oradan gelen bir kolun yataklandığı yerdir Muş!..

Malik, melik, mirzâ!..

Muş... Bâtın nisbeti içinde tasarruf altında bulunmam... Davada tasarruf hakkım... Hususen yetiştirilmem... Fikir ve davada arkadaşlarımı yetiştirici olmam... Muş ve bunlar?

Nereden, nereye, nasıl gelmişim?.. Hayatıma göz attığım her seferinde dilime, İslâm büyüklerinden birine ait şu şiir gelir:

- «Nakşibendiler ne büyük bir kafiledirler. – Gizli yolla kâfileyi maksada sürerler.» (10)

Baba soyum, «Allah'ın çekilmiş kılıcı» diye anılan, büyük sahabi Halid bin Velid Hazretlerine dayanır... Mûsâ deyince... Efsanevî bir yiğitlik şahsiyeti olan, dedem İzzet Bey'in babası ve Mirza Bey'in oğlu Mûsâ Bey... «Bey», şimdilerde parası olana, kravat takana ve burjuva takımının nezaketle hitabedilmek istenenine deniyor ya, bunlarınki öyle değil... Onlar, mirler!..

Mûsâ Bey, Mustafa Kemâl'in Üstadım'ın bahsettiği hatıratında ve Nutuk'ta bahsi geçen, pek sevmediği biridir... Nutuk'ta, bir nevi gıyabında ukdesini konuşturur.

Hiç kimsenin kanun himâyesinde olamayacağı zamanda, gerçek tarih konuşur ve Mûsâ Bey gibi, oğlu İzzet Bey'in efsanevî şahsiyeti de görünür!..

Mûsâ Bey, Abdülhamid Han Hazretlerinin takdir ve güvenine mazhar olmuş bir zât... (11)

25 Mart 1926-(...)

Bu tarih, dedem İzzet Bey'in, yanındakilerle beraber Kösor dağlarındaki çatışmada, 100'den fazla – sözlü tarihe nazaran 125- Kemalist rejim neferini telef ettikten sonra öldürüldüğü tarihtir... İşin evvelini, her devirde o devirin kavallığını yapmak üzere türeyen tiplerden bir örnek hâlinde, M. Şerif Fırat'tan verelim:

- "14 Şubat 1925 tarihinde başlayan Şeyh Sait isyanı adındaki bu irticaî hareket, 15 Mayıs 1925 günü sona ermiş, Zaza ve Kurmanço şubesine bağlı bütün aşiret şeyh ve ağalarının idamları, Babakürdî şubesine mensup aşiretler üzerinde derin tesirler meydana getirmiş, bunlar da isyana hazırlanmak için bölgelerinde bazı çeteler teşkil etmişlerdi. Bunlardan ilk önce Muş dağlarında oturan Huytu aşiret reisi Hacı Musa'nın kardeşi Nuh Bey elli atlı ile meydana çıkmış, Muş dağlarında bulunan Şigo, Huytu aşiretlerini harekete geçirmişti. Osman Paşa bu hareketi bastırmak için 19 Haziran 1925'de Varto'da binbaşı Tahsin Beyi mevki kumandanı bırakarak kendisi fırkasıyla Muş vilâyet merkezine gitmiş, 34'üncü alay komutanı Talât Beyle birinci tabur komutanı binbaşı Ziyâ Bey taburunu, asilerin üzerine tahrik etmiş, askerî birliklerimizi bu dağlardaki kabile başlarını hükümete dehalete getirmiş, Nuh Beyle Hacı Musa oğlu İzzet Beyi yüz atlı ile Sason üzerinden Hizan ve Garzan kazalarına doğru kaçırmışlardı. Nuh ve İzzet, Hizan, Garzan, Beşiri, Sason havalisinde gezerek, buradaki aşiret ağa ve şeyhlerine hükümetin kendilerini keseceğini ileri sürmüş, buna misâl olarak Şeyh Sait'le arkadaşlarının asılmasını göstererek cahil halkı kandırıp ikinci bir isyan çıkarmaya muvaffak olmuşlardı. (...) İkinci isyan faslı da bu suretle

sona erdikten sonra, askerî kıtalar 1925 Eylül ayında garnizonlarına dönerek, Doğu illerinde kalan şakî çeteleriyle Nuh ve İzzet'in takibine seyyar jandarma birlikleri çıkarılmıştı."

İşin içyüzü şudur: Şu ânda ANAP milletvekili, Devlet Bakanlığı yapmış ve uzun yıllar Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nda üst seviyede görevler almış olan Kâmuran İnan'ın babası Şeyh Selâhaddin'in bir meseleden dolayı hükümetle arası bozulmuş, söylentiye göre 40 ile 100 arasındaki aile efradı ve adamlarıyla birlikte İzzet Bey'e sığınmıştır. İzzet Bey'in hanımı Hanife Hanım, büyük kazanlarla yapılan yemek ve adedini kestiremediği yatak sayısı dekoru içinde, kalabalık atlı grubu olarak gelmiş sığınmacıları tasvir ederdi. Şeyh Selâhaddin ve adamları, İzzet Bey'in yanında (1) seneye yakın kalıyorlar... Bu arada Musa Bey Şeyh Selâhaddin'in affı için Mustafa Kemâl'e mektup yazıyor... O da borcunu ödüyor ve Şeyh Selâhaddin işin içinden sıyrılıyor. Daha önce İzzet Bey'den onun teslimini isteyen hükümet, "ben evime sığınmış olanı vermem, o benim misafirimdir!" diyen İzzet Bey'le limonîleşmiştir. Ardından gelişen hadiseler boyunca, İzzet Bey'le hükümetin arası açılır... Nuh ve İzzet Bey, Diyarbakır-Siirt arasında yanlarındaki bir avuç adamla Irak'a geçmek üzere niyetlenirlerken, Şeyh Selâhaddin kendilerini saklayacak roldedir ve bir tek o yerlerini bilmektedir. Yiyecek ikmâli yapacak olma vazifesini üstlenmiş edâda, onları bir dere yatağına sokuyor... O gece, daha önce Şeyh Selahattin'le birlikte İzzet Bey'e sığınanlardan bir adam, nankörlük ve hainliği kendisine yediremeyerek dereye geliyor:

- "Şeyh Selâhattin sizi burada oyalıyor, hükümete teslim edecek!"

Bunun üzerine zaten Şeyh Selâhattin'e güvenmeyen Nuh Bey'le İzzet bey arasında tartışma çıkıyor... İzzet Bey, "Şeyh Selâhattin bana bunu yapmaz!" diye onun vefa borcu sadakatine güveniyle, haber getiren adamı haşlıyor... Bu hadiseden sonra Nuh Bey Irak'a geçiyor... İzzet Bey, Sıddık, Süleyman, Derviş Bey, Ali Bey, Ali Bey'in oğlu Ahmet ve Devaz isimli bir adamıyla beraber... İran'a geçme niyetindeler... Nuh Bey'in ayrılmasından sonra, haber veren adamın söylediğinin doğru çıkması ve askerin gelmesi... Kuşatmanın yarılması... Şu, bu... Netice'de Kösor dağlarındaki çatışmada İzzet Bey, Sıddık Süleyman ve Devaz öldürülür ve başları kesilerek Muş'a getirilir.

Mağara, dar yollar diye tasvir edilen bir mekân... Süleyman, daha önce bir meseleden dolayı silâhı İzzet Bey tarafından alınmış, fakat "dar zamanında Beyini terketti!" demesinler gururuyla onun yanından ayrıl-

mayı bu badireden çıkma vâdesine ertelemiş ve peşine düşmüş bir adam... Ve çatışma boyunca silâhı kendisine verilmemiş... İzzet Bey'in vurulmasından sonra silâhını alıyor ve onun başucunda çatışmayı sürdürerek vuruluyor... Derviş Bey, nişancılıkta nam salmış biri... Kurşunu bitince yakalanıyor... Kendisine bir kıvırma payı gibi, "sen hiç nefer öldürdün mü?" diye sorulunca, "çok!" diyor; "gidin bakın, alnından kim vurulduysa benimdir!"... Ali Bey ve Ali Bey'in oğlu Ahmet, bir köşeye sinmiş, "biz onlarla beraber değildik, rızamız dışı getirildik!" hilesiyle, hiç kurşun atmıyorlar ve Derviş Bey'de, "benim en önce sizleri vurmam gerekirdi!" pişmanlığı... Neticede onlar da kelleyi kurtarmıyor ve kurşunlanıyorlar.

Muş'a getirilen kesik başlar... Kürt şövenistlerinin başucu eserlerinden, Kürt şairi Ciğerhun'un yazdığı "Şer Şere Cı Nere- Aslan Aslandır Ha Erkek Ha Dişi" isimli destana mevzu sahne: Musa Bey'in kızkardeşi Gülnaz Hanım'a psikolojik zulüm yapmak maksadıyla, kesik başlar jandarma karakolunda yere dizilir ve tanıyor musun hikâyesiyle davet edilir... Gülnaz Hanım vakur bir edada içeri girer, ellerinin tersi belinde, kesik başlara yaklaşır... Ayağıyla İzzet Bey'in kafasını iter: "Bu benim kardeşimin oğludur!"... Sonra ikinci kesik kafayı ayağıyla iter: "Bu da benim oğlumdur!"... Üçüncü kesik kafaya gelince, mahzun bir şekilde mırıldanır: "Buna yazık olmuş, hizmetkâr-askerdi!" Ve başta kumandanları olmak üzere orada bulunanlara çalımla döner: "Erkek, koç gibi bıçağa gelmek içindir!" der... Ve oradakilerin buz tutmuş sükûtu içinde, aynı vakur ve çalımlı eda ile çıkar gider!..

Gülnaz Hanım'ın oğlu Sıddık... İzzet Bey'in, "Hizanlı Şeyh Selâhaddin" diye tanınan Şeyh Selâhaddin'e uğradığı yer, Bitlis'e bağlı Hizan Kazası veya Köyü... İzzet Bey oradan ayrıldıktan sonra Muş ovasından Kösor'a gidiyor, oradan Ahlat'ın Kers Köyü'ne... Kösor'un Nurhak deresindeki çarpışmada, İzzet Bey'in yanındaki iki ağır yaralı kalıyor, gerisi kuşatmayı yarıp geçiyor... Kers'e geçerken, nokta!.. (12)

Bizim aile, babaannem, babam ve halam, Muş'tan Konya'ya mecburi iskânla sürgün geliyorlar... Şanlı Hamidiye Paşa'nın kızı ve namlı İzzet Bey'in hanımı Hanife Hanım, yani babaannem, biri bir diğeri üç yaşındaki iki çocuğu ve sürgüne yollanan diğer yakınları ile Konya'da... Basiretli ve hakim tarafıyla, çevresindeki kadın ve çocukların, onun tedbirine bakan bir yanı var!.. (13)

Sultan Abdülhamid Han Hazretlerinin paşa yaptığı üç isim... Doğu'daki «Hamidiye Paşaları»... Hayderanlı aşiret reisi Kör Hüseyin Paşa... Milân aşiret reisi Viranşehirli İbrahim Paşa... Fatin Rüştü Zorlu'nun babası olmasından başka bir malûmat sahibi olmadığım Derizorlu

Rüştü Paşa!.. Fatin Rüştü, Demokrat Partinin asılan Dışişleri Bakanı!..

Viranşehirli İbrahim Paşa, Abdülhamid Han Hazretleri devrildiği zaman, onu yerine geçirmek için İstanbul'a yürümek isteyen, ancak diğer paşaların kendine katılmadığı... Ve zannedersem İttihatçılar tarafından öldürülen gerçek bir erkek adam!..

Hüseyin Paşa ile ilgim, tabiatiyle silik... Beni o cihete döndüren tek dava, hanımlarından birinin, aynı zamanda babaanneme sütannelik yapması... O Hanım'ın, Abdülhakîm Arvasî Hazretlerinin kardeşi olması!..

Hanife Hanım'ın anlattığı hikâyedir: Dedemin, hükümetle arası bozuk olduğu zaman... Muhacir oluyorlar... Baba evine gelecek... Kucağında, henüz yaşını doldurmuş babam... Maiyetteki adamlar ve bazı ev üyeleriyle Hüseyin Paşa'ya gelirken, yolda müthiş kar yağıyor... Tipiye tutuluyorlar... Ve bir ân geliyor, gözgözü görmez şartlarda yolu kaybediyorlar; 1-2 saat sonra farketmişler ki, dağı dolanıp aynı yere gelmişler... O beyaz kıyamet şartlarında, artık iyice ümitleri kaybolma durumunda... Bir atlı, babaannemin kucağından babamı alıyor... Kim olduğu belirsiz... Kafile birkaç saat sonra yerine vardığı zaman, babamın yanan ocak başında küçük yatağa yatırılmış olduğunu görüyor... Evdekiler, bir atlının birkaç saat önce gelip onu teslim ettiğini söylüyor... Kafile, o badireden birkaç saat sonra kurtulabildiğine göre?.. Kimdi?.. Kimdi bu kundaktaki çocuğu donmaktan kurtaran?..

Babaannem, bunu bana birkaç kere anlatmış ve eklemişti:

- «İmdada yetişen Hızır'dı!»

Ve, kızından olan torunlarının bu bahislerdeki hafifliğinden olsa gerek, demeden edemezdi:

- «Sen hakikaten dediğime inanırsın?»

Daim onlarla haşır neşir ve beni seneden seneye veya birkaç senede bir görmesi, birazda kızının torunlarını bizden çok sevmesi veya beni pek sevmemesi, onu benden habersiz kılıyordu... Herhâlde anlaşıldı: «İnanırsın» sözü, «inanır mısın?» mânâsına!..

Hanife Hanım, 30 yaşında iki çocuklu dul kalıp onları yetiştirme çabası içinde Konya'da... Babam 16 yaşında astsubay çıkıyor... Halam evleniyor; ve Hanife Hanım, onsuz olamadığı onunla... Onsuz olamıyor ve ömrü hep, bir odanın içinde... Nerelerden gelip ne hâle düştüğüne âit şu sözü, kendi şivesiyle, basitliği içinde derindi:

- «Dünya dünya olmuş, biz de içine konmuşuz!»

Dünyanın bu hâlleri hikmetine, şunu da eklerdi:

- «Allah'ın hikmeti: Bir bakarsın yukardasın, bir bakarsın yerdesin; tahteravalli!»

Bir keresinde kendisine, Kürt edebiyatının Fuzulîsi Ahmed Hani'yi sormuştum... Kürtçe birkaç beyit okuduktan sonra, «bugünün cahil gençleri» sırasında bana şöyle demişti:

- «Memu, Zin'e aşık olmuş... Ama o hakikatli aşk, şimdikiler gibi değil!» (14)

Babaannem, rahmetli Hanife Süphandağı... (...) Rahmetli Babaannemin annesi, Hazret-i Ebu Bekir soyundan... Ve Babaannemin süt annesi de –aynı zamanda Babasının diğer eşi olur-, Abdülhakîm Arvasî Hazretlerinin kız kardeşi... Yani Abdülhakîm Arvasî Hazretleri, Babaannemin dayısı olur!..

Hazret-i Ebu Bekir soyundan gelenlerin, öldükleri zaman ayaklarının tabanında, mühür gibi bir siyahlık olurmuş... Mağara izi... Babaannem, "acaba benim tabanımda da o mühür çıkacak mı?" diye merak eder ve "ben ölünce tabanıma bakın!" derdi... Ve onun tabanında da sözkonusu mühür!.. (15)

Muştaki Alaaddin Paşalar sülâlesinden biri ziyaretime geldi... Kerem Bey... Benim amcaoğlu Remzi Yalçın ile görüşmüş ve diyor ki, "bize mezar taşlarından başka bir şey kalmadı, bitti derken, çok şükür Allah'a senin gibi bir insanla filiz sürüyor!"... Abbasiler'den gelen kol olarak biz Alaaddin Paşalarla aynı sülâleden imişiz... (16)

Remzi Yalçın'dan müthiş bir şey öğrendim; dedem İzzet Bey'in dedesi Mirza Bey, Veysel Karanî Hazretlerinin türbesinde gömülü imiş!.. (17)

Rüyâ aleminde, zâtı veya yekpârelik dünyasının kimbilir hangi mânâsına veya şahsına misâl suret olarak görünen rahmetli dedem Abdülkadir Güleray... Baba adı Ali, ana adı Adile... Babası ve annesi, Bulgaristan'ın Çırpan yöresinden gelip Bursa'ya yerleşen göçmen... Bursa'daki Çırpan mahallesi, oradan gelenlerin oluşturduğu... Babası, 6 yaşında vefat etmiş; yetim kalmış... Ben 5-6 yaşlarında iken, dedemin evinin bulunduğu sokakta, hemen hemen onunla akran "Muallim-öğretmen" diye bahsedilen bir adam vardı... İsmi İsmail olan bu "Muallim Bey", sokağın itibarlılarından, saygı gören bir insan... O zamanlar, şimdinin sıradan insan örneği ve bu muamelenin insanları değildir muallimler... Nasıl usul bilmiyorum, şayet dedem "1" sene daha okusa, muâllim çıkabilirmiş; o muâllim de, onun sokak ve okul arkadaşı imiş... Herneyse; dedem, küçük yaşta evin sorumluluğunu yükleniyor ve Adile Hanım'la, ablası Ayşe Hanım'a bakıyor... Ayşe Hala, o yaş çocukluğumun canlı tiplerinden... O ve kızı Zeynep Hala... Kendisi, tatlı dilli, çok konuşan, çok zayıf bir insanken, kızı çok şişman... Ayşe halanın bir de oğlu var; Haydar dayı... Zeynep halanın iki oğlu var: Halil ağabey ve Metin ağabey... Söz dedemden açılmışken, hafızam buralara kayıyor!..

Konu komşu ve tanıdıkları, dedemden "Kadir Efendi" diye söz ederlerdi... Kadir Efendi, bakkallık yaparmış... O günlerine yetişemedim... Hâli vakti yerinde imiş; iki evi, dükkânı, bugünkü Merinos Fabrikasının arazisinde kalan bahçeleri varmış... Bahçeleri ve diğer evi, işler kötüye gidince satmış... O günlerine de yetişemedim... Harp yıllarının umumî sarsıntısı içinde, veresiye satış yapmanın bedelini iflâsla ödüyor... Ve bir tabla teminiyle çekirdek satmaya başlıyor... "Çekirdekçi Kadir Efendi"... Çocukluğumun en eğlenceli zamanlarından biri de, dedemin yanına takılarak çekirdek satmaya gittiğim zamanlardı!..

Dedem, anneannem, dayım, yengem, anneannemin gözdesi ablam, teyzem... Bir-iki sene orada devamlı kalmış olmam, annem, babam ve kardeşlerimin de tatillerde katılmasıyla ev ahâlisi büsbütün kalabalıklaşmasına rağmen, nedense saydıklarım ev dekorunun demirbaşı gibi yer etmiştir hatıralarımda... Anneannem öğretmen çıkan teyzemin peşinde ve ablam ilkokulu bitirdikten sonra oradan ayrılmasına rağmen, dedemin sağlığında, dayımın doğan çocuklarıyla beraber, tatillerde bu ev büsbütün kalabalık olurdu!..

Hâlâ aklımın ermediği dava: Kadir Efendi, çekirdek satarak bolluk taşan o evi nasıl idare ederdi... O Kadir Efendi ki, eşek sırtında satılan veya eşek sırtına yüklenmiş meşe odununu evin önüne yıktırdığı zaman, evinin en az iki-üç senelik odunu, odunluk ve evin sofasının altındaki boşlukta mevcut bulunurdu... Kavun-karpuz, manda arabalarıyla gelir, kümes daim horoz ve tavukla dolu olurdu... En büyük zevki pazara gidip alışveriş etmek olan Kadir Efendi, omuzunda deri bir zembil, haftada iki-üç pazardan beli bükülesiye yüklenmiş olarak gelirdi... Taşan bir bolluk, bereket... Bereket?..

Bereket?... Evet, işin sırrı bereketteydi... Bereket, sadece kemmiyet hesabıyla içinden çıkılır bir dava değil, keyfiyet veçhesiyle zevkedilen bir tılsım işi... Nice bolluklardan o hâle bereketi yakıştıramayışımız da bundan... Berekette bir kutsanmışlık var... Allah'ın bir lütfu ve ihsanı oluşunun şuuru, feyizde buğu tutmuş uğurluluk, meymenet, saadete âletlik... Ömrünün son birkaç senesini Teyzemin ısrarıyla Ankara'da geçiren dedem, Teyzemin verdiği parayla pazara çıkar ve o ortamda müzelik zenbille gezemeyeceği ikazına maruz kalmadan bunu sezmiş olarak alışveriş edip fileyle eve dönerken, ne kadar da mutsuzdu... Ne para, ne de filenin görünüşünden memnun değildir:

- "Dünyanın parası, su gibi gidiyor; paranın bereketi yok... Hiç bereket olur mu?.. Delik delik fileye dolduruyorsun, herkesin gözü önünde getiriyorsun;

çoluk çocuk var, hamile kadın var, alan var-alamayan var... İnsanın canı çeker... Günah, günah!"

İstemeden, tevekkülle boyun eğdiği cemiyetin mahkum edici şartlarında yaşayan insan olarak, ne kadar içi yanıyordu kimbilir?..

Sabahın o alacakaranlığı... Namaz sonrasında ezberden Kur'ân okuyor... Çocukluğumda içime sinmiş o Kur'ân kokusunu, Kurân'ı her türlü alayiş, mihanikilik, gösteriş, nefs tezahürü dışında, sadece kesiksiz bir mırıltıyla okuyan o içe işleyici yanık insan sesini ömrünce hasretle taşıdım yüreğimde!..

Ufak tefek bir adamdı dedem... Kendi cürmü yetmese de, büyük bir hak duygusu, bunun öfkesi, kahraman sevdası taşırdı... Bursa'nın Yunan işgalinden kurtarılışında Efelerin Bursa'yı basmasını naklederken, söz ile gözyaşı birbirine karışırdı... Kendisine ait olmayan bir haksızlıkla karşılaştığı veya duyduğu zaman, öylesine müteessir olurdu ki, gövdesi ruhuna müsait olmayan adam ıstırabı gözle görülürdü... Ve öylesine bir adam ıstırabı gözle görülürdü... Ve böylesine bir çevresinden sorumlu müslüman hiddeti... Onun pek sık anlattığı bir hadise de, Kâbeyi yıkmaya gelen ordu üzerine ebabil kuşlarının taş atması, filleri o ufacık taşlarla öldürüp orduyu tarumar etmesi... Kuşlar tam taşı atacağı ânda, cümleyi tamamlayamadan ağlama habercisi seslerle, buna mani olma çabasının asap bozukluğu gülmesini andırır hıçkırıklar birbirine karışır, biz hep mevzuun bu noktaya gelmesini çocukça bir muziplikle beklerdik!.. (18)

Anneannem Fahriye Güleray... Mavi gözlü, sarışın, şişman... Hayatımda bu kadar çalışkan ve ev kadını olmanın hazzını yaşayan ikinci bir örnek görmedim!.. (19)

Diyarbakır

Üç-dört yaşlarımda Diyarbakır'da idim... O kadar çok ve o kadar net hatıralarım var ki!.. (20)

Garip bir şey ama, hayatımın en diri hatıraları arasında Diyarbakır'ın esaslı bir yeri vardır; ve bir türlü inanamadığım bir şey varsa, benim o zaman o kadar küçük yaşta oluşum... Büyüklerin kendilerine nazaran iptidaî mahlûk gözüyle bakmalarının aksine, çocuk ayrı bir âlem ve varlık olmanın yanı sıra, demek ki o yaşlarda bile ne kadar keskin bir tesbit gözü, şahsiyet zevki ve acısı, arzu, emel, keder ve zafer esrarını yaşatıyor!..

Zaman zaman "merdane" dedikleri silindir şeklinde büyük taşlar gezdirilerek toprağı sıkıştırılan, toprak damlı Diyarbakır evleri... İlk oturduğumuz evde, yağmur yağdığı zaman evin içine su damlardı...

O zaman başlıca eşya olarak karyola ve üzerinde hem oturulup hem yatılan sedir, ıslanmayacak köşelere nakledilir, su akan yerlere de leğen konulurdu... Annemin bedbinliğine nisbetle, benim için keyifli bir macera!..

Bana, üzerine şeritli çata-pata takılıp arka arkaya patlatılabilen oyuncak bir tabanca alındı... Saadetim hudutsuz... Sokakta çalımımdan geçilmiyor... O zaman Diyarbakır'da, aynı zamanda kamyonculuk oynarken kamyon direksiyonu niyetine hayal ettiğimiz büyük simitler satılırdı; bir elimde silâh, öbür elimde de yolculuk (!) sırasında zaman zaman kemirdiğim direksiyon... Ben böyle keyfim gıcır üstüne gıcır oynarken, koca bir çocuk yanıma yanaştı ve tabancayı ondan uzun bir süre sonra da devam edecek çığlıklarım arasında kapıp kaçtı... Koca çocuk olup da ne olacak; olsa olsa 7-8 yaşında... Hâlâ arkasından ağlar gibi baktığım çocuk!..

Bir camî avlusuna bakan yanyana dizili medrese odalarının teşkil ettiği, eski mimarî üslûpta bir külliye düşününüz... Oturduğumuz evlerden biri, tıpkı bunun gibi, evleri avluya bakan, dıştan bakınca yekpâre bir taş duvarla çevrili, sanki hisar içi... Avlunun zemini de taş... Ve yaz günü, sanki her parçası bir alev kusan o taşlara çıplak ayakla basabilmemiz mümkün değildi!..

Yandaki komşu teyze, sebze kurutuyor... Ve ne münasebetle orada duruyorsa, bir kab içinde de kırmızı toz biber... Kaba eğilip üflüyorum ve sonra da gözlerimdeki yangının acısıyla basıyorum çığlığı... Ve annemin tokatları arasında yüzüm yıkanıyor!..

Bir çocuk var; adı Arif... Benden 2-3 yaş büyük... Ben akran, bir de kardeşi... Ben ne zaman kardeşini pataklasam, o da beni pataklıyor... Aslında genel olarak bana iyi davranıyor ama, ona karşı bir türlü gücümün hıncıma denk olmamasından acı duyuyorum... Birkaç kelimeden başka Türkçe bilmeyen Arap asıllı ve Mardinli o çocuktan, espri olarak dilime pelesenk ettiğim bir davet kalıyor:

- "Alâ Mardin, Alâ Mardin!"

Otobüscülük oynarken, kendi otobüsüne müşteri topluyor!

Bugüne kadar konuştuğum Diyarbakır'lı her kime sorduysam cevabını tam alamadığım soru:

- "Duvarları kare şeklinde göz göz olan bir camî biliyor musun, adı ne?"

Cephe duvarlarından birinde kare şeklinde gözler olan o camiin Ulucamî olabileceğine dair bir bilgi edindim... İşte o camî duvarındaki oyuklardan birinden diğerine geçmek, düşme ve berelenme tehlikesi olan bir oyun teşkil ediyordu!..

Duvardan birçok kere düştüm; ya dizim kanar, ya dirseğim... Bir keresinde nasıl düştüysem, burnun-

dan kan boşanır şekilde eve yetiştirdiler Beyzâde'yi... Önce tedavî, sonra annemden dayak!..

Çarşıyı andıran bir yerde, açık alan... Çocukların bağırışlarıyla döndüğüm ânda, bir adam bisikletiyle bana çarptı... Ağzım burnum kan içinde, bayılmışım... Beni eve koşturmuşlar... İkinci kat evin pencereye yakın masasına yatırılmışım... Yarı dalgın, etrafımdaki telâşenin farkındayım... Ağzımı yüzümü silip kanı durdurma fasıllarından sonra, kendime geldiğim ânda oturur vaziyet alıp pencereden bahçeye baktım ki, aşağıda tıka basa bir kalabalık; serde Beyzâdelik de olduğundan olsa gerek... Ayağa kalkabilecekken, hemen nâz makamında yine yattım... O zaman nedendir bilmem, şeker kıymetliydi her hâlde, taş gibi sert kesme şekeri ekmekle yemeğe bayılırdık... Yattığım yerde, kim uzattıysa, bana ekmekle şeker verdiler ki, mühimsenme keyfinin üstüne o damak zevki de eklenince şâd oldum!..

Ablam benden 4 yaş büyük... 7 yaşında ve ilkokul 2. sınıfa gidiyor... Öğretmeni tarafından çok seviliyor; yanılmıyorsam Üniversite çağlarına ve belki daha öteki zamanlara kadar da o hocayla bayramlarda birbirlerine kart atar, mektup yazarlardı... O hocanın Eskişehir'de bir kere bize misafir geldiğini de hatırlıyorum... İşte bu hanım, sevdiği çalışkan talebesini, evine misafir olarak davet ediyor... Ben de, herhangi bir arsızlık yapmama için tenbihli, ablamın yanında refakatçi olarak davete icabet ediyorum... Yanılmıyorsam, etrafında halkalandığımız masa bahçedeydi... Masa üzerinde temiz bir örtü. İçecek ne geldi veya geldi mi hatırlamıyorum... Sadece, benim her kıpırdanışımda, gözucuyla bana "doğru dur!" ihtarı yapan ablamın hâli çok canlı... Oysa ben böyle oturmaktan sıkılıyorum... Ve bütün bunları bir vesile olarak anlatmamın sebebi esas sahne: Hoca hanım, bir tabak içinde, benim pek bayıldığım dilim dilim kesilmiş salatalık turşusunu masaya koyuyor... Ablam, calî bir zerafet edasıyla ikrama icabet ederken, ben lezzetin hayâline garkolmuş biçimde hareketleniyorum... Ama henüz bir hücum tavrı göstermemişken bile, ablamın gözucuyla hatırlatma yapması, doğrusu haksızlık... Neyse; iş olacağına vardı ve ben dizgininden boşanan kantarmalı at gibi, dilediğim sür'ati tutturdum... İşin bundan sonrası ise tam bir felâket: Hoca hanım, her ne sebeple ise bir ara masadan kalkıp gözden kaybolmuştu ki, ben nefsin "korku, şu, bu" bütün mekanizmaları kaybolmuş vaziyette hücuma geçtim... Ve Hoca hanım, biri ağzımda biri boğazımda hâlimdeyken, geri döndü; ve tabiî ki gördü... Mesele onun görmesinde değil de, ev faslında... Süs, püs ve haşmet adına ne varsa Viyana önlerinde bırakan Os-

Toplumsal Mutabakat

Salih Mirzabeyoğluna ÖZGÜRLÜK

manlı ordusu gibi, ablamın ağlayışlı azarları ve babama söyleyeceği tehditleri altında, hazin bir eve dönüşüm var... Uğruna herşeyi göze aldığım damak lezzeti, şimdi misliyle çöken bir kabus... Evde ablamdan tüten matem havası ve annemin ona tarafgirlik etmesi... Babam daha kapıdan girer girmez, ablam ona benim arsızlığımı yetiştirdi... Babamın "nerde o?" diyen sesi... Dolabın kapısını açtı, esefli bir gülümseme benzeri... Ama kızgın değildi; hattâ lâkayt... Oh be, basü badel mevt!..

Bir gün babam eve, üç tane beyaz köpek yavrusu getirdi... Büyüdüğüm zaman öğrendiğime göre, o köpekler Amerikalı askerlerin üç-beş dilde komut alabilecek şekilde eğittikleri cinstenmiş... Nöbette kullanılan, azman şeyler... O üç yavru, babamın isteği üzerine uçakla getirilmiş... Ne varsa yalayıp yutan masraflı yavrulara fazla bakamadık... O köpeklerin getirildiği sıralar, kim hediye etmişti bilmiyorum, bana mika bir borazan verdiler... Müthiş sevinçliyim... Borazana sa-

hip olduğum günün akşamı, biraz serinlemek ve hava almak üzere çay bahçesine gideceğiz... Lâkin, benim aklım fikrim duvardaki çiviye asılı borazanda... "Ya hırsız girer de çalarsa!"... O akşam çay bahçesinde içim zehir zıkkım, eve dönüşü iple çektim... Ve eve dönünce hemen borazanımın yanına koştum; yerliyerindeydi... Ama biz uyurken hırsız gelip onu çalabilirdi, bu yüzden tekrar tedbirsiz davranmamaya karar verdim... Sandalye üstüne çıkıp elimdeki sopa ile onu çiviye asılı ipinden kurtarmak isterken, yere düştü ve sesin çıktığı geniş huni kısmından bir parça kırıldı... Ses çıkıyordu ama, ne fayda; neticede borazan, kırık borazan olmuştu... Tabiî ki ağladım!..

Musa Bey'in ve sonra İzzet Bey'in hizmetkârlarından Hüdeda'nın, Diyabakır'da dükkânı vardı... Onun dükkânına giderdik... Çarşı içinde, üzerinde paralar bulunan bir tepsi ile dolaşan adam... Bazı adamların tepsiye para koyup, para almaları... Babama sorduğum zaman, "para satıyor!" demişti... Meğerse, dileniyormuş adam!.. Bu hadiseyi ne zaman hatırlasam, bir adama para verip de eksik "para satıyor" deme şartlarının daha nazik ve zarif olacağı gelir aklıma!..

Hüdeda, "Kamer Bacı" dedikleri hanımı ve Sultan isimli kızı... Nüfus kâğıdında baba ismi yerine "Musa Bey Hizmetkârı" yazdıracak kadar ona bağlı Hüdeda, Diyarbakır'da hâlâ Beyin şerefi kendisine emanet bir ehl-i zimmet gururunda, evimizin etrafında pervâne... Bütün ailesine sinmiş öyle bir benimseyiş ki, Şark hareketleri çerçevesinde inceleme yapan bir Fransız dergisinin çekip yayınladığı ve sonradan babam tarafından kapı büyüklüğünde büyütülüp çerçeveletilerek duvara asılan fotoğraf, o zaman Sultan abla tarafından mutlaka elde edilmesi gereken bir nesne... Nasıl yalvarıyor, nasıl sızlanıyor onu alıp kendi evlerine götürmek için!.. O resmin dergiden kesilme orjinali, şu ânda benim çalışma odamın duvarında Üstadım'ınki ile yanyana, bana memuriyet ve mesuliyetimi ihtar eder mânâda duruyor!..

Taşlı dar yollar... Deve, at, eşek cinsi, üçlü-beşli-onlu katarlar... Sokakta kâh oyun oynayan, kâh dövüşen çocuklar... Ablam, çocuklar içinde bir elebaşı olarak bir Gülizar Hanım kumaşını tüttürmekte... Sosyal çevrenin insan üzerinde etkisi veya insandaki istidadın görünmesine zemin teşkil edecek sosyal çevre meselesine misâl bir sahne: Çocukları kovalarken düşen ablamın elinin baş parmağı, parmak yerinden kopacakmışçasına ayrılıyor... O vaziyette doktora... Doktor, "Kürt kızları ağlamaz!" diyor ve onun büsbütün pekişmiş metanet hissi içinde, gıkı çıkmayan 7 yaşındaki çocuğun eline gerekeni yapıp dikiş atıyor... Ve ablam hiçbir şey

olmamışçasına aynı edayı evde de sürdürdü!..

Yine ablam... Heyecanla, bir yumrukta çimenler üzerine serilmiş bir astsubayın tasvirini yaparken, o gün alaya götürülmemiş olan bana sadece hayâl etmek düşüyor... Gözümde haysiyet, şeref, mertlik ve gözükaralık gibi "erkekçe"lik numunesini yaşatması bir yana, Şerif Bey hayatım boyunca bunlara denk gelen hiçbir rizikolu davranışıma engel olmaya tevessül etmemiştir!..

Dicle Nehri... İki-üç aile, toplam 12-13 kişi, "Harley" marka sepetli bir askerî motorsiklet ile, toprak ve son derece dik uzun bir yokuş yolu tırmanıyoruz... Bütün gençliğim boyunca da hayâlimi süsleyen motorsiklet cinsi o oldu... O hâlâ burnumda tüten yolculuktan sonra, kıyısında birbirinden ayrı mesafelerde tahtadan yapılmış kulübe-evler bulunan Dicle Nehri, sayfiye yeri... Suda yüzenler, oynayan çocuklar... Seri kulaçlarla motor gibi suları yararak yüzen babam, arada bir sığda debelenen benim yanıma geliyor ve kaldırıp fırlatıyor; öyle yükseklerden (!) suya düşüyordum ki... Nehrin hemen kıyısında direkler üzerine oturtulmuş evin iskele-balkonu altında kaynaşan küçük balıklar... Tası daldırıp yakalamaya çalışıyorum... Ama nafile!..

Ablam akran bir kız... Kardeşi de var mıydı?.. O, ablam ve ben, Diyarbakır'a 5-6 kilometre mesafedeki bir çiftliğe gidiyoruz; gidiyormuşuz... Hatırlamıyorum... Hatırladım şu: Gidişte veya dönüşte, ablam pestile dönmüş beni sırtında taşıyordu... Ve mesut tesadüf: Askerî bir ciple yoldan geçmekte olan babam, bizi görerek alıyor ve eve getiriyor... Babamın bizi görmesi ve eve getirmesini de hatırlamıyorum... (21)

Hacı Veli... Muş'taki Alâaddin Paşa Sülâlesinden... Diyarbakır'da idi... Ben o zaman 3-4 yaşlarımdaydım.. O ise, herhâlde 50-60 yaşlarında... Hatıramda kalan şemailinin en belirgin vasfı, koca göbeği... Mirzabeyler'den bir filiz olmam, onun bana büyük müsamaha göstermesi için kâfi sebep... İstediğim her ân evlerindeyim... O namaz kılarken secdede sırtına tırmanmam, benim için büyük keyif... Evlerinin mahzeninde bir oda yarıya kadar ceviz dolu olduğu için, sokakta oynarken sık sık "cevizli yenge" dediğim hanımı Arife yengeyi rahatsız ediyorum... Hiç kimsenin kendi çocuğunda bile tahammül edemeyeceği bir serbestlikle, evde herşeyi karıştırıyorum... Bir gün Arife yengenin büfe üzerindeki değerli küpelerini aldım ve birini kırdım... Arife yenge ilk defa benden bıkkınlık belirtici bir edâ ile kızdı; tabiî ben de hemen küstüm ve kapıya yöneldim... Arife yenge bir ân öfkesini tutamaması yüzünden, ne diller dökmüştü benim kırık (!) kalbimi düzeltmek için... Neticede, kabul ettiğim ve

etmediğim ikramlarla, gönlüm alınmış olarak sokağa çıktım ve tenbih edildiğim şekilde evde onun bana kızdığım kimseye söylemedim!.. (22)

Altı-yedi yaşlarındayken, «geçmişime» ait bir hatıram vardı... Bir istasyonda üç adam, beni kaçırıyorlardı... Ben çığlıklar içinde yırtınırken, annem yavaş yavaş kalkan trenin penceresinde çaresiz çırpınıyordu... Adamlar beni, öbür perona giden tünelin oradan kaçırmaya çalışıyorlardı... Bu hadise, üç-dört yaşlarında bulunduğum Diyarbakır'a ait her biri sabit ve diri hatırlarım arasında, bir türlü izâha kavuşmayan ikincisidir... Belki 20-25 sene sonraya kadar, uygun düştükçe ve sırasında hafiyelik ve ruhî tahlil yoluyla anneme defalarca sormama rağmen, böyle bir şey olmamıştı... Bu bir rüya değildi... Neydi, nedir?.. (23)

"Bursa"

4-5 yaşlarında iken, Bursa'da bir hatıram... Evin bulunduğu sokağın başında, üç yetişkin insanın elele tutuşarak kuşatabileceği genişlikte büyük bir çınar ağacı vardı... Üzerinde yüzlerce karga... Bir gün sokakta yürürken, tâ tepeden bana doğru bir karga süzülmesin mi?.. Bir ânda suratıma dalacak diye elimle yüzüme perde yaptım ve o, kafamın üstünden teğet geçip tekrar yükseldi gitti... Benim gibi bir masum yavrudan ne istedi acaba?... Belki de pek masum bulmadı!.. (24)

"Baba Evi..."

Baba evinde her zaman, kitap mühim bir unsur olmuş ve Şerif Muammer (Muhammed), şahsiyet sahibi olma, kafa yapısı ve fikir meselesini her zaman maddi üstünlük ve ehemmiyetlerin önünde görmüştür... Anneciğim, 1964'de doğum günümde, babamın hediye ettiği kitaptan ayrı olarak bana, Eflâtun'un «Devlet» isimli eserini hediye etmiş ve şöyle yazmıştı:

- «Oğlum!.. Doğru ve akıllı adam, muvaffak olacak adamdır. İyi seneler.»

Benim not alarak okuduğum ilk eser de, 1967'de bu eserdir!.. Şiddetli toplayıcı karakterimin ve koku alma melekemin bariz olarak görülmesine vesile eser!.. (25)

Babam, Bursa'daki Uludağ Gençlik Klübü'nü kuranlardan biri... Gençlik... Onun futbol ve boks şubelerinin çalıştırıcısı... Aradan seneler geçmiş... Ben 10 yaşındaydım... Bir yaz günü akşamüstü, şehir stadının altındaki boks idman salonuna gittik... Babamın talebesi, şimdi hocalık yapıyor... Ortada eldiven giyen iki kişi ve büyülenmiş hâlde onlara doğru akan ben... Babam arkamdan çekip, oturduğu sandalyenin yanına getiriyor... Ben yine akıyorum... Bu durum idmanın sonuna

kadar gitti... İradesiz bir şekilde sürükleniyordum... O zamanlar, kaderimin o tarifsiz mistiğin cazibesiyle örülü olduğunu ne bileyim!.. (26)

Aramızda hiçbir zaman "yavrum, evladım" ilişkisi oluşmamış babama –binbir sıkıntıyla- bana verdiği aylığı yükseltmesini söylüyorum –ki o zaman talebe bursu 350, bana verilen 300 lira- ve şu cevabı alıyorum:

- "Senin hakkına bu kadar düşüyor!"

Nefsinde hiçbir "evlât hakkı" hissi bulunmayan ben, onun çevresindeki gençlerin benle kıyas edilemez rahatlıklarına rağmen ondan istifade etmelerine karşılık, verdiği cevaptan rahatlıyorum bile... Nitekim, 100 liram olmadığı için Eskişehir'den İstanbul'a imtihana gelemediğim oldu... Yenilsem bile Türkiye Kulüplerarası Boks ikincisi olacağım maça da, aynı şekilde gelemedim; ben yaz-kış üzerimde aynı kadife pantolonla üç senedir dolaşa durayım, şık takım elbisesi ve yeni ayakkabılarıyla karşısına geçen bir genç, ayakkabıyı yeni aldığını ama parasızlıktan (!) bir senedir aynı takım elbise ile dolaştığından yakındı ve tam 700 lirayı cebe indirdi... Ben maça gelmek için para istediğimde, yoktu!.. (27)

Eskişehir

Tilkinin dönüp dolaşacağı yer kürkçü dükkânıdır misâli, Eskişehir benim için madde ve mânâsını yaşadığım hadiseler boyunca ister istemez başvurulan, cinnete yakın uçlarda ruhî sancılarıma, fikir istidadıma ve aksiyon iptilâma mevzu olmuş bir mekân... Hususî saadetler... Ölesiye sadık arkadaşlık ve doyumsuz dostluklar... Öldüresiye nefretler... Dava, aşk ve heyecan... Kesiksiz murakabe ve sahici muhasebe cehdi... Hatırası bile yakıcı zamanlar!..

Şahsiyetimin ana çizgileri, Eskişehir'de pişmiş-

tir!.. (28)

Şehabettin... Yaş farkından doğan nisbetsizliği 14 yaşımda aştım ve onunla birlikte akranlarının da tepesinde sokağımızın efeliğine kuruldum!.. (29)

Rahmetli Sülbiye Gider teyze... Karşımızda, en büyük oğlu rahmetli Faik Gider amca ve Hüsniye Gider yenge ile oturuyor... Bu tek katlı şirin evin arka bahçesinde de bir ev var; orada da en küçük oğlu Bedri ağabey ve Zehra yenge... Yanlarında, baştan kerpiç ve iki katlı, sonradan üç katlı inşâ edilen beton binada da, rahmetli Memduh amca ve Kadriye yenge ile, Kadri amca ve Mukadder yenge... Yani, rahmetli Rıfat Gider dede ile Sülbiye Hanım, 4 oğlan çocukları ve gelinleri ile birarada... Ve dokuz tane de torun!..

Geniş aile, bütün unsurlarıyla Rıfat dede ve Sülbiye teyzenin etrafında döner... Hali vakti yerinde, mahallede ve şehirde çevresi olan, eşraftan bir aile tipi!..

Sülbiye Hanım teyze, mahallenin «kaymakamı»... Kadın çevresinde, geliş gidişi kontrol edere benzer otoriter bir havası vardır!..

Rıfat dede ile Sülbiye Hanım'ın tanışmaları, daha doğrusu Sülbiye teyzenin onu tanıması şöyle olmuş: Genç kızken, bir kadına herkes bahtını baktırırken, o da baktırmış ve o zaman hiç tanımadığı Rıfat dedeyi tastaki suda görmüş!.. Rıfat dede, çarşıdan birşeyler yüklenmiş, yolda yürürken!.. Gel zaman git zaman, çeşitli vesileler ağı çerçevesinde evlerinin kapısı çalınıyor, görücüler geliyor; ve suyun içinde seyrettiği adamın canlısını karşısında görüyor!.. Dehşet bir vakıa!..

Ben İstiklâl mahallesindeki sokağımıza geldiğimizde, 5-6 yaşlarındaydım... Bir sene sonra kendi yaş grubumun ve küçüklerin önünde çete başı... Mahallenin bizden bıkkın büyüklerinin başında da, Fikri amca var... Bizi sokak sokak kovalar... Bu kovalamaca 12 yaşına kadar sürdü... Birgün, her zaman olduğu gibi, «kavga var!» diye evden çağrıldım... Sokağa fırlayınca ne göreyim?... Sağ kolum Erkan, kafasından kan sızan Fikri amcanın kafasına sopayla mütemadiyen vuruyor; ve öyle kudurmuş ki, ne ablası, ne orada bulunan birkaç kadın, ne de çocuklar onu zaptedemiyorlar!.. Derhal müdahale ettim ve benle kapışmayı göze almamasından istifade, elinden sopayı aldım; sonra da «Fikri amca büyüklük sende kalsın!» diye, Fikri amcayı onore ediyorum! O kadar içli ve çaresiz insanın minnettarlığıyla dolu bir sesle bana «peki evladım, peki evlâdım!» dedi ki, şu ân bile içim titriyor!.. Ne tuhaf... Eğer bir daha bizi kovalarsa onu dövmeyi kararlaştıran benim; sonra da bu hâlim!..

Fikri amca, o zamanlar 50 yaşlarında... Sol ayağında belli belirsiz bir aksaklık, yürürken yalpalaya

yalpalaya gelen bir görüntü çiziyor... Bir zaman sonra bu amca, mizacımın, kuvvetli saldırgan tarafına değil de, yufka ve içli tarafına hitabedebilme sırrını sezdi... Tatlı sesli ve sözlü, şefkatli tavırlarıyla, benim son derece muhabbet ve hürmetimi kazandı; aslında kendisi de buydu, konu komşu yardımına koşmayı sever, cenazeye ve hastaya yetişir, kendini ibadete vereliberi de o yolda güzel örnekler sergilerdi... Bir gün kapı önünde otururken, bana nasihat etti ve sordu:

- «Oturma yavrum taşlara, oturma; sonra çok çekersin!.. Sen niye tek başınasın?»

- «Arkadaşlar camiye gitti Fikri amca!»

- «Aaa!.. Sen niye gitmedin?»

- «Benim kitabım yok!»

Onbeş dakika sonra ben yine aynı noktadayım... «Bi koşu» kitap alıp gelmiş Fikri amca, onu bana uzattı:

- «Artık kitabın var, bundan sonra sen de git emi!»

Ruhuma büyük temel çivisi çaktı ve delikanlılığa doğru serpilirken, bana hep takdirkâr ve hayranlık gözüyle baktı... Beni çok severdi; kalb kalbe karşıdır ya!..

Delikanlılık çağımın genel geçerli efeliği içinde, yaşlılara karşı çok hürmetkârdım... «İzzet, mahalleye eziyet!» tekerlemesinin sahibi olan bir dede de dahil, o yaşlarda beni çok severlerdi... Elden ayaktan düşmüş Rıfat dede, birgün evdekileri bana şikâyet edeceğini söyleyerek tehdit, ediyor... Onun vefatından bir sene sonra da, Sülbiye Hanım yatakta... Günden güne eriyor... Ben hergün onu ziyaret ediyorum, elini öpüyorum, hatır soruyorum; Sülbiye Hanım teyze, benim mahalledeki havama nazaran hâlâ itibarda bulunduğunun memnuniyetini yaşıyor... Birgün:

- «Oğlum, kestir şu saçlarını be!»

Bir-iki saat sonra, uzun saçlarım kesilmiş olarak ona uğradım:

- «Sülbiye Hanım teyze, bak hiç kimseyi dinlemedim, yalnız senin sözünü dinledim!»

Kadıncağız, vefat ettiği bir ay sonraya kadar her kendisini ziyaret edene beni anlatıyor ve övünüyor:

- «Hiç kimseyi dinlemez!.. Ben söyledim diye koşup kestirmiş, elimi öptüm!.. Bir tek beni dinledi!..»

Rahmet!.. (30)

Hüsniye Gider yenge... Eskişehir'de oturduğumuz zamanlar, yaklaşık 18 sene karşı komşumuz... Rahmetli Faik Gider amcanın hanımı, benim yaşımdaki –şimdi astsubay- Şenol ve benden üç yaş büyük Kerim'in annesi... Rahmetli Rıfat dede ve Sulbiye Hanım teyzenin gelini!..

Ama ne gelin!.. Onun gibi, vefalı ve cefakârını, acaba kaç anne ve baba kendi çocuğunda seyredebi-

lir?.. İki-üç sene, yatalak hasta olan dedeye baktı; sonra da teyzeye... Hasta beklediği uykusuz aylar boyunca, sigaraya alıştı... Şikâyetsiz, sızısız, hürmet ve şefkatinden hiçbir şey kaybetmeyen bu kadın, benim hatıralarım arasında, yumuşak, sevgili ve aziz bir anneyi, çilekeş yalnızlığı duyulmayan derviş tevekkülü misâlini yaşatır!.. (31)

Tatar Hayriye Hanım teyzelerin evleri; onun ismini anarak bahsedeceğim, çünkü kocasının ismini çocukluğumuzda da bilmezdik... (...) Bizim çocukluğumuzda, hemen her sene bir kere de olsa Porsuk Çayı taşar, şehrin alçak kesimlerini ve suya yakın sokaklardaki evlerin bodrum katlarını su basardı... Birinci katında oturduğumuz iki katlı evin yanyana iki kapısının bulunduğu 2-3 metrekarelik zemine çıkan 2 basamaklı hizası, umumiyetle selin en yüksek derecesini gösterirdi; birkaç defa tedbir olarak evdeki eşyaların yukarı kata taşınması için hazır hâle getirilmesi sözkonusu oldu ise de, bizim evi hiç su basmadı... Sel baskını olduğu zamanlar, okulların tatil edilmesi, yiyecek vesaire gibi şeylerin tedbir niyetine daha hamaratça teminine çalışılması, öyle aman aman bir zaruret belirtmese de, tehlikeli sahneler görüntüsünü oynayan figüranların kendilerini rollerine kaptırarak tehlikesizce tehlikeliyi yaşama keyfi gibi, insanlara değişik tatlar yaşatırdı... Tabiî evlerini su basan canı yanmışlardan bahsetmiyorum... Böyle sel bastığı günlerin geceleri, evimizin önünde bulunan elektrik direğindeki lâmbadan suya düşen ışık, bana bambaşka ve romantik hisler yaşatırdı; kendimi Venedik gibi veya sefa atmosferinde farzederdim... Bir seferinde, daha değişik manzaralar doğdu: Hemen her sel baskınında, sokak seviyesinden yaklaşık yarım metre aşağıdaki Dede'nin bahçesi içinde bulunan evler sular altında kalır, fakir fukaranın kaçıramadığı yatak-kilim-yorgan vesaire gibi eşyaya zarar gelirken, bu seferinde sokağa duvarı bulunan bir ev yıkıldı... Sokaktan bakınca bahçe duvarı olarak görülen bu evin duvarı, mutfak eşyası dizili bir rafı taşıyormuş... Ben, geçen sel baskınlarının ardından "bir daha sel olursa, kapıya bir sandalye atıp şöyle keyiflice bir çay içeceğim!" kararımı bu sefer uygulamaya girişmiş ve tam sandalyeyi çıkarmıştım ki, hafif bir gürültü duydum; o evin çöktüğünü... Birkaç saniye sonra, tencere ve tava cinsi eşyalar suyun ortasında önümüzden geçiyor... Tuhaf bir durum!.. Camlarda bulunanların "aaa!" sesleri arasında, böyle hadiselerin canı gönülle fedâisi çocuklar tencereleri kurtardılar; diz boyu sularda heyecanlı (!) macera... İçerden gürültüyü duyan babam, bizim balkonu andıran kapı önüne çıkınca, elinde çay bardağıyla sandalyeye kurulma hazırlığında olan bana sinir-

lendi; veya sinirlenmiş gibi yaptı... Söylediği doğruydu:

- "Alemin ıstırabıyla alay gibi... Çabuk içeri gir!"

Ama ben oranın çökeceğini bilemezdim ki!..

Aradan birkaç gün geçmemişti ki, Dede sağdan soldan topladığı tuğla-kerpiç ve çamurla evi eski hâline yeniledi!..

Su yatağından taşmaya başladığında, Dede'nin bahçesi içindeki evlerin şurasından burasından ve avlunun muhtelif yerlerinden sular fışkırmaya başlardı... Ve bodrum katı olan yerlerde... Bir seferinde mahallenin bütün çocukları kahramanca (!) mücadele etmiş ve sokağın su boyundan giriş yerinin en müsait kısmında taş-toprak-çeşitli cinsten molozla bir sed yapmıştık... Diğer sokaklar çeşitli derecelerde suların istilâsına uğrarken, biz sokağımızı korumuş olmanın keyfini çıkarmaya hazırlanıyorduk ki, Dede'nin evlerinden suların fışkırmakta olduğu haberini aldık; ve bizim yaptığımız seddin içindeki ilk evin karanlık bodrumunu dikkatle gözleyince, suların yükselmekte olduğunu... Ve neticede birkaç saatlik bir gecikmeyle sular seddin ardındaki kısma dolmaya başlamıştı ki, santim santim yükseliş birkaç saat sonra santim santim düşüşe geçti... Ve biz mümkün olan en az hasarla zafer kazanmıştık!..

Selin ardından geçen günler ve haftalarda, değişik hisler yaşadığımız işler... Meselâ o zaman, Yalman adası veya Suboyu denilen şehrin merkezî kısmında, yol boyunca yazlık sinema ve çay bahçeleri vardı; sular çekilince, sel suyunun doldurduğu bu bahçelerin içinde kaynaşan balıklar... Günden güne su buharlaşır ve toprak tarafından emilirken, meselâ ağaçların dibine doğru daralmış 1-1,5 metre çapındaki leğen büyüklüğü bir yerde, yüzlerce çırpınan balık; tarladan balık toplamak!.. Bodrum kat evler, şöyle veya böyle tahliye edilmiştir; 20-25 gün sonra da olsa içine gir ve üç-beş parmak derinliğindeki suda kaynaşan balıkları topla!.. Ve, top oynadığımız engebeli arsada, yer yer 1 metreye yaklaşan derinlikteki sular... Bir seferinde, orayı mahallemizin gölü addederek, tuttuğumuz balıkları oraya atarak zenginleştirdiğimizi hatırlıyorum... Ve ne tuhaf, bugün bile heyecanlanıyorum!.. (32)

Çocukluğumda çok sık yaptığım tecrübelerden biri, canlı balığın içini boşaltmak ve onun üç-beş saniye de olsa yüzmesini hayretle seyretmek... Veya içini boşalttıktan sonra, titreyişlerini ânı ânına göz kaydına alarak «ölüm ânını», ruhunun çıkışını (!) yakalayabilmek!..

Balık avcılığı, çocukluğumda yaz tatillerinin en zevkli saatleriydi... O zaman Eskişehir'deki Porsuk Çayı'nda balık çok... Ve biz, sokağımızın bütün çocukları bir çete, başlarında ben, mahalle kavgaları ve fut-

bol maçları dışında, ya kuş avındayız veya balık... Ya sokağımızın başında, veya karşı kıyıdaki çayırda, yahut şehir dışında tertiplendiğimiz avlar!..

Suboyunun başında evleri olan, ilkokul arkadaşım Nevzad... Hatıralarımda yer ediş sebebi, son sene müsamerede ikimizin de «İspanyol dansı» gösterisinde yer alıyor olmamızdan dolayı aramızda doğan samimiyet... Ve... Evlerin bahçesinden oltasını suya sarkıttığı bir gün, kıyıdan bir karış uzakta kol kadar bir balık yakalaması... Günlerce «belki ben de» umuduyla oraya olta attım!

Çocukluğumda azarlandığım veya kızdığım zaman, büyüklerimin en çok kullandığı lâf:

-«Bak yine gözlerini devirdi ak gözlü!»

En çok anneciğim ve teyzem, sonra anneannem ve dayım kullanırdı bu lâfı!.. (33)

17 yaşına kadar sayısız kere ava gittim... Ördek avı, bıldırcın avı... Ve balık avı... Ve tavşan avı!.. Özellikle geceleri kır yollarında arabanın ışığını görünce çöken tavşan avları sırasında, yollarda gördüğüm «aaa!... Tilki»ler... Bunların hiçbirinin kazınmış bir hatırası yok!..

14 yaşındayım... Bir yaz günü, babamın alaydan mesai arkadaşları ve aileleriyle iki otobüs tutarak gittiğimiz, kır gezisi... Eskişehir'e 40-45 kilometre mesafedeki, çam ormanlarına, Hasırca'ya... Annem, babam, kardeşlerim ve rahmetli Teyzem... Unutulmaz bir gezi... Ve gece kadınların orada kalmak istememeleri yüzünden, otobüsler bir günlük tutulmuştu... Kadınlar oranın tadını aldıktan sonra, o geceyi orada geçirmek ve ertesi akşamüstü dönmek için kocalarına nasıl ısrar ediyorlardı... Ama otobüslerin yarın başka bir anlaşması olduğu için, bu mümkün olamamıştı... Derede serpmeyle 60-70 kişiyi doyuran ve bir o kadar insanı da doyuracak olan balık avı... Kol kadar balıkları, armut toplar gibi eliyle derenin oyuklarından çıkaranlar... O küçük dere nasıl da balık kaynıyordu!..

Tilki... Dolunayın altında biten bir zevkin hüznüyle eşyalar toplanırken, binlerce ateşböceğinin görüntüsü ayaklarımı büsbütün geri geri götürüyordu... Ve bir yavru tilki!...

Bizim oradan ayrılmamızı bile bekleyemeyen bir yavru tilki, her kovalayışımızın ardından, başka bir eşya kümesinin yanında görünüyor!.. Onu yakalayıp evde beslemek fikri bana nasıl cazip görünüyordu ama, ne yakalamak mümkündü, ne de annemin onu kabul etmesi, ne de evcilleşmesi!.. Onu hafızam resim hâlinde yakaladı ve aslı ölmüş olsa da, faslı yaşıyor!.. (34)

Bundan 25 yıl evveli... 25 yıl sonrayı düşünürken çatır çatır yandığımı söylesem inanır mısınız? İnanın!..

İnanın; kemmiyet hesabına vurarak 25 yıl sonra diye değil de, 25'in de içinde bulunduğu bir rakam sonrasının, ilk gençlikte yaşanan zaman idrakı ıstırabının buudu hâlinde o günde bir imaj olarak toplu olduğuna inanın!..

Lemi, bu dilden hiç anlamaz, okul kitabı serisi üzerinde çalışkan ve zekâyı andıran tarafları olan, buna mukabil hep yavan, hep hissiz, hep soğuk tarafıyla aptalı andıran bir tip... Eskişehir'deki Mehmetçik Ortaokulu'nda 1. 2. 3. sınıfları ve Atatürk Lisesi'nde 3. sınıfı beraber okuduk!..

Ütülü pantolunu, ceketinin altında ütülü gömleği ve boynunda kravatı, daim temiz papuçları, hep aynı ayar saçları... Ressamın ruh veremediği çıplak bir duvarı andıran beyaz bir yüz, uzun ve ince boynu üzerinde yürürken sallanmasa da sallanıverecek hissini veren kafa, dört ayak üzerinden yeni doğrulmuş gibi zayıf ve uzun ince gövdeden öne doğru akan uzun kollar, uzun ve yürürken uzun uzun attığı bacaklar, pabucu büyük gelmiş gibi deve yürüyüşü cinsi kullanılan ayaklar... Son derece renksiz, ruhsuz ve bulunduğu yere müsbet veya menfi bir keyfiyet vermeyen şahsiyeti içinde, varlığı veya yokluğu dikkati çekmeyen, nevî şahsına münhasır bir tip!..

Duvarın ötesini merak ediyorsun, öte, kıymetin duvarda olduğunu işaretleyen bir boşluk... Peki niçin Lemi'nin üzerinde duruyorum?.. Hem de, görmem unutmam için yeterliymiş gibi kendisinden bahsederken?..

Benim, bahse değmezliğini söylerken bahsetmemin çelişkisi bir yana, o, hayatımda çok önemli işaret taşlarından biridir!..

Çalışkan bir talebe olmasam da, sınıf birinciliğine oynuyorum... İlkokulda, birinci olmadığım zamanlarda bile, ikinci değildim... Ortaokul 1. sınıfta, ben, Lemi ve Şerafettin isimli bir çocuk, iki kişinin çıkarıldığı iftihar listesine geçmeye çalışıyoruz... Birinci dönemde, resim dersinden de aldığı iftiharla, bizden bir fazla dersle Lemi birinci... Şerafettin de, not ortalaması benden fazla olduğu için ikinci... Okul bahçesinde her sınıftan iftihara geçenlerin takdim edildiği törende, ben de çıkarıldım; ama bana, daktiloyla yazılmış iftihara geçtiğim vesikası verilmedi... Müthiş üzüldüm... İkinci dönemde, iftihara geçtiğim ders sayısı Lemi ile eşit olacak hesabında sevinirken, iftihara geçme işi yapılmadı... Neden yapılmadı?.. Hiçbir sebep yok; yapılmadı... Bütün emeği boşa gitmiş bir insanın hüsranına düştüm... İkinci sene, birinci dönem: Sınıfımızda, diğer sınıflardan da bizim sınıfımıza kaydırılanlarla, en az on iftiharlık talebe arasındaki yarışta, ben birinci ola-

caktım... Olacaktım, olamadım; ve not ortalamasıyla üçüncü duruma düşüp, yine iftihara geçemedim!..

Sınıfımızda kıyasıya bir yarış var... Meselâ 10 tam notu hedefleyerek yaptığımız hesap üzerinde, sözlüye kalkıp da 9 alan oldu mu, sanki yüzde 90 rakibimizi geçmiş gibi seviniyoruz... Her neyse; bir hoca, beş kişiyi iftihara geçmek için yazıyor ve neticede kim daha fazla dersten iftihar alırsa, bunlardan iki kişi iftihara geçiyor... Ben, on dersten iftihar alarak birinci olacağım... Ama olamadım ve not ortalaması ile üçüncü sıraya düşüp iftihar listesine geçemedim!..

Türkçe Hocası Hümeyra Hanım... Bir dönemde yapılan üç yazılı imtihandan sonuncusunda, bir cümlenin şahıs, fail, sıfat vesaire şeklinde tahlilini isteyen bir soru da var... Ben 10 tam not beklerken, 7 gelmesin mi!.. Dünyam karardı... Ertesi derste, parmak kaldırdım ve "İmtihan kağıdını görebilir miyim?" dedim... Yani itiraz ediyorum... Biraz tatsız bir hava... Hümeyra Hanım, kağıdımı çıkardı ve notumun sözkonusu sorudan dolayı kırıldığını gördüm... "Birleşik kelime" diye altını çizmediğim bir kelimeden dolayı, o sorudan bana hiç not vermemişti... Oysa, hiç not vermemesini izah gibi, benim yanlışımı çıkarırken de zorlandığını hissettim... O kelime birleşik kelime değildi... Bana, şimdi hatırlıyamadığım bir misâli verdi ve yerime oturttu... Ben de, verdiği misâli kafama takmış, bugün bile hatırladığım karşı örnekleri, birkaç gün sonra önüne sürdüm... "Meselâ, insan kelimesi bölünemez; bölününce mânâlı oluyor diye, o birleşik kelime değildir!" dedim... "İn", mağara; ve "san", sanmak diye... Meselâ Ağaç; "ağ", "aç"... Hümeyra Hanım lâfı karıştırdı, epey bozulmuş bir şekilde, sözlüye kaldırarak not durumumu telâfi edeceğini söyledi... Aynı okulda hoca olan Adile teyzeme, kendisine itiraz ederek onu sınıfta zor duruma düşürdüğümü söylemiş... Zaten bizden gerideki sınıfta okuyan yeğeni Serdar yüzünden öbür hocalara biraz torpil ister tarzda yaklaşan Hümeyra Hanım, benim için hiçbir söz etmez ve bu mevzularda hayatı boyunca ne kimseye bir şey söyler ne de kimseye torpil yapar olmuş Adile teyzemin burnu havada ilgisizliğinin, acısını diyeyim, benden çıkarmıştı... Çünkü o iş orada bitmedi... Sözkonusu imtihan notum dolayısıyle, Türkçe dersi karne notum, o derste beni sınıf üçüncüsü yapmış, iftihara beş kişinin yazılmasına nazaran yine de iftihara verilmem gerekirken, verilmemiştim... "Ben iki kişinin verilmesini takdir ettim!" dedi, çıktı işin içinden... Ben, 10 dersten iftihar almış olarak birinci olacakken, resim ve müzik derslerindeki daha az notumdan dolayı, sınıfın 9 dersten iftihar almış üç talebesinden biri olarak not ortalamasından yine üçüncü sıraya düştüm ve ifti-

hara geçemedim... Ve şu hükme vardım:

- "Ben ne yaparsam yapayım, olmuyor işte!"

Tahsil hayatım boyunca bir daha bu acıları yaşamadım, çünkü bir daha sınıf birinciliğine soyunmadım!..

Lemi, hem 2. ve hem de 3. sınıfta iftihara geçti... Şerafettin, 2. sınıfta iftihara geçti, 3. sınıfta 3. idi!..

Şerafettin'le lisede aynı sınıflarda okuduk... Lemi ile Lise 3. sınıfta beraberdik, ama konuşma bir yana, selamlaşmamız bile olmadı... Kendi sokağında oturan bir çocuktan başka kimseyle arkadaşlığı yoktu... Bir hanım evlâdı, geldi gitti!..

Defter ve kitaplar, kırmızı veya mavi kağıtla kaplanırdı... Defter veya kitap kapağıyla, kaplama kağıdı arasına kopya kağıdı koyuldu mu, görülmezdi... Kopya çekmede çok kullanılan bir usul... Kapak kağıdı biraz bastırıldımı, altındaki yazıyı net görme imkânı vardı... Sözlü notları da yüksek olan Lemi, her derste bu tarz

kopyasını hazır ederdi... Çalışkan talebe iddiasını çoktan bırakmış benim usulüm ise, türlü türlü!.. (35)

Ben Erbakan'ı Eskişehir'de, Milli Nizam Partisi vesilesiyle tanıdım... Ve çevre vilâyetlere nâm salan Eskişehir Gençlik kolunun başında... Öyle ki, Hoca, diğer vilâyetlerdeki açılış ve toplantılar için, benim ve arkadaşlarımın mutlaka gelmesini isterdi... Sonra, MSP'nin Konya'daki bir meydan toplantısında kalabalığı dağıtmak için hadise çıkarmaya çalışan 40-50 kişilik bir gruba tek başıma dalmamla çıkan kavga ertesi, Parti çevresinden gördüğüm «bizde kavga etmek var mı, müslüman kavga etmez!» sümsüklüğü yüzünden uzak durdum... Yine de kopmadım ve Gölge I, Gölge II. dönem ve Akıncı Güç'ün ilk sayısı, bilhassa Hoca'yı diğerlerinden farklı ve çevresindekilerin çapsızlığı yüzünden bir takım şeyleri yapmıyor gördüm ve gösterdim... Üstadım'la aralarındaki hadiseyi, onun değil de çevresinin hatası diye tevil ettim... Fakat Akıncı Güç'ün çıkışının ardından, çevresine kasden çapsız adamları topladığını âlenen beyanla bize karşı olunca, biz de onunla ve partiyle bağları tamamen kopardık!.. (36)

Rahmetli Halil ağabey... Milliyetçiler Derneği ve Komünizmle Mücadele Derneği zamanından, yani 15-16 yaşımdan, 22-23 yaşıma kadar geçen zamanda tanıdığım... Ondan birkaç sene sonra da vefat ettiğini duymuştum!..

Suat Fıratlı ağabeyin şefliğini yaptığı Milli Eğitim Kitabevi'nde, onunla beraber çalışmaya başladığı birkaç sene, hemen hergün görüştüğümüz Halil ağabey... Ben, hergün oradayım ve oturduğum yerde beleş kitap tetkik etmekteyim... O, Suat Fıratlı ve hademe Hakkı'ndan sonra, ben de kadrodan (!) sayılabilirdim!..

Nedir bu hâl, ne oluyor ve nereye gidiyoruz?.. Yayınevi, uzun nutuklarıma sahne olan bir mekân!..

Halil ağabey, benden birkaç yaş büyük ve Hukuk fakültesini terkedip Gazetecilik okuluna giden, orayı bitirip Tercüman ve Hürriyet gazetelerinde sayfa sekreterliği yapan oğlu Abdullah'tan yana biraz dertli... Dışarıya bir şey sızdırmamaya çalışıyor ama, bazen imâen endişesini açığa vuruyor... Ona söylediğim sözü, kim kaçıncı defa söylüyorum:

- "Eğer sizin nesliniz biraz fedakâr ve gözükara olsaydı, bugün ortam bambaşka olurdu!"

Kendilerinin suçlanması karşısında, savunma:

- "Sizin neslinizi de göreceğiz!"

- "Hiç kimse benim karşıma geçip de bunları söylemeyecek!" (37)

Topal Emine... Lise son sınıfta beraber okuduğumuz talebelerden, akranlarının aksine, Anadolu kokusundan tiksinmeyen ve köy ve kasaba hayatının

sükûnetini her türlü şehir alâyişine tercih eden, temiz bir insan... Arkadaşlarının bu toprak adına ne varsa nefret ettiği ve özenti Batı gençliği cümlesinden olarak zamane moda müzik listelerini ezberleme hünerine düştüğü bir iklimde o, bir sazla elektro gitar arasındaki fark kadar onlardan uzaktır... Kendisi okulu bitirirken, nişanlısı da askerden dönecek ve evlenecekler... Mümkün olsa, Doğu vilâyetine bağlı köylerden birinde öğretmenlik yapmak ister... İsterdi!..

Sene 1972.. 12 Mart'tan birkaç ay sonra... Liseyi bitirmemizin üstünden 3-4 sene geçmiş... Eskişehir'de Köprübaşı'nda karşılaşıyoruz... Şaşkınlık içinde... Ama şaşkınlığı şu kadar zaman sonra bir tanıdığa rastlamaktan dolayı değil de, benim polis tarafından yakalanmamış olmamdan dolayı!..

Milli Nizam Partisi zamanı... Günaydın gazetesinde, Resûlullah Efendimizin hayatı çizgi roman şeklinde ve şehvet gıcıklayıcı sosyal hayat sahneleriyle veriliyor... Tüller içinde göğsü göbeği açık kadınlar... Her biri bir andavallı ve iptidaî insan tipinde sahabiler... Neler neler!..

Kalben buğz eden, tümen tümen... Gerçi müşahhas bir şahsı işaretleyip de "sen bir sahtekârsın!" diyemesek de, umumî bir ifâde hâlinde, kan pompalamaya yarayan ve mânâsını kaybetmiş bir âlet durumuna düşmüş kalblerde "Allah için buğz" diye bir ölçüye yer olmadığını da söyleyebiliriz... Her zaman sadece nefsini kurtarmayı ve rizikodan kaçınmayı benimsemiş bir ahlâk, yani ahlâksızlık sahibinde, ne aşk vardır, ne imân öfkesi ve tezahürü, ne de merhamet!..

Ne yapmalı?.. Benim teklifim, Günaydın gazetesinin Anadolu'ya dağıtım yapan kamyonlarından birini, ihtar olsun diye yakmak... Yakalım, yakmayalım tartışması yanında, bu işi becermek için bize lâzım olan bir arabayı nasıl bulalım?..

Aradan şu kadar mevsim geçtikten sonra, Emine ile karşılaşıyoruz... Bilecik Emniyet Müdürlüğü'nde sekreter olmuş... Bir gün Eskişehir Emniyeti'nden gelen bir haber:

- "Salih İzzet Erdiş ile İhsan Toköz, İstanbul-Eskişehir arasında Günaydın gazetesinin kamyonunu yakacaktır; tertibat alınması ve bu şahısların suçüstü yapılarak yakalanması için gerekenin yapılması!"

Mesele anlaşıldı!.. Bu iş dedektif gazeteciyi oynayan Sinan'dan çıkmıştı... Sinan'a kızmak şöyle dursun, sebep olduğu telâşe bakımından epey eğlenmiştim bile!.. (38)

Hazret-i Ömer

Tam başlığı yazmıştım ki, elektrikler söndü... «Necip Fazıl'la Başbaşa» isimli eserime de böyle bir ge-

cede başlamıştım... Aynen:

-"Ortada bir mum.

Sıkıntı, yalnızlık ve çaresizlik, bezginlik ve yılgınlık, size neyi anlatıyor?.. Bunları günlük hayatın gelip geçici püf dertleriyle dertlenenler de, en çok bildiğini sandığı ve yakını iken en az tanıdığının «kendisi» olduğunu düşünenler de, bir ideolocya manzumesini hayata geçirme mücadelesi verirken imkânsızlıklarda boğulanlar da kullanır. Aynı kavramlar içinde değişik «hâl» ifadesi bin tane ton.

Yalnızız!»

Sene 1970... Çöle İnen Nur'u okuyorum... Eriyorum, eriyorum, eriyorum... Ve Hazret-i Ömer'le ilgili bir sahne... Allah Resulü'nün her müslümanın sessizce Mekke'den ayrılmasını söylemesi... Allah'tan, küfre karşı silâhla mücadele emri gelmesi ve karargâhın Medine olarak seçilmesi... Herkes gizlice çıkıp gittiği hâlde, Ömer, belinde kılıç ve elinde ok, hareketinden evvel Kâbe'yi tavafa gitti, yedi kere tavaf etti ve oradaki müşriklere şöyle haykırdı:

-"İşte ben gidiyorum!.. Anasını ağlatmak, karısını kocasız ve çocuğunu babasız bırakmak isteyenler şu vâdiye doğru arkamdan gelsin!»

Bu sahne beni öyle çıldırtıyor ki, ertesi gece Eskişehir'deki «Erkekler Hamamı»nın karşısında av malzemeleri satan dükkânın vitrinini yumrukla kırıp iki tüfek alıyorum... Vesaire!..

Hazret-i Ömer'in çizdiği şahsiyet tipi, bütün ruhuma hâkim aşk rengidir!..

Aksiyon, bir fikir hareketi ve hareket hâlinde fikir demekse, fikirden daha mümtaz bir yeri var demektir!.. Fikir, hareketi ve hareket fikri varsa kıymetlidir!.. Zevzek adamda, ne aksiyon, ne ahlâk, ne de amel!.. (39)

ŞAİRLİĞİM

Hafiye, ilk şiirlerini, Eskişehir'de, ilkokul üçüncü sınıfa giderken yazar... Hocası Muhsine Altınbulak Hanım'ın ciddi yüzlü tetkiki ve sahici takdirkâr tutumu, onu teşvik ve mesut etmekte... Şiir okunan serbest derslerde HAFİYE mutlaka tahta başında ve kendi şiiriyle huzurda... Ve yanında her zaman, güzel şiir okuyan iki kız talebe: Müzeyyen ve Hülya... Birincisi, uğruna pek çok dövüşe girdiği aşkı... İkincisi, okuduğu şiirin hakkını veriyor olması bakımından takdir ettiği!..

O okul... Fatih Sultan Mehmet İlkokulu... Bugün yaşanmış kadar berrak hatıralar mekânı... Birgün Şehir hoparlöründen, okullarını temsil için seçilenler şiir okuyacak; bu sebeple, okulda her sınıftan birkaç kişinin katıldığı bir seçme tertipleniyor... Hafiye, kazancı peşin bir işde, birdenbire zırhsız ve savunmasız

bir yüzle, güyâ aksi olabilirmiş gibi, aslında ise takdiri katlamak üzere, o masum insan tavrını takınıyor:

- «Başöğretmenim, benim ezberimde şu ân tam bir şiir yok... Ben kendi şiirimi okuyabilir miyim?»

Ne var ki, Hafiye ilk ânda umduğu cevabı alamıyor... O aksi ve asık yüzlü, bütün talebelerin ödünü koparan Müdür Kâmil Bey, pek ümit vermeyen bir sesle:

- «Kendi şiirini mi okuyacaksın?.. Peki, oku bakalım!.. İsmi ne?»

Şiirin ismi «Fatih»tir... Çocuk hayâli için, uçan sihirli seccadeler kadar güzel, Fatih'in gemileri karadan Haliç'e indirme sahnesinde, Hafiye'nin de yüreği vardı!..

Muhsine Altınbulak Hanım'ın, çocuk çapına nisbetle pek beğendiği bu şiir, Kâmil Bey'in hayret ve hafiyece tavrıyla karşılaştı:

- «Gerçekten bu şiiri sen mi yazdın?.. Bak sen yazmadıysan sonra fena olur?»

Tekrar tekrar okunarak tamamlanan elemelerden sonra o kalır... Her tekrarda aynı çatık kaş:

- «Bak sen yazmadıysan fena olur!»

Bu, eseri yaş çağına nisbetle üstün ve aşkın durum, eserin ona ait olmadığını beyândan, kıskançlığa kadar bin kılıkta gençliğinde de baş derdi olacaktır... Üstadım bile, Akıncı Güç çıktığı zaman yanına Zübeyr Yetik isimli sonradan sıvışan bir muharrircikle giden Yalçın Turgut'a, yaşımı sormuş, nasıl olup da böyle bir zümreye sözümü maledişime şaşkınlığını belirtmiştir... O zaman, Üstadım'ın «olgun ve dolgun» diye yetişmeleri için iteklediği yazar çizer takımının yaş ortalaması 40-50... Nitekim benden sonra hepsinin pabucu dama atıldı... Bunun kuyruk acısıyla bir lâf çıkardılar:

- «Yazıları Üstad yazıyor ve altına Salih Mirzabeyoğlu diye imza atıyor!»

Ankara'da Profesör Nevzat Yalçıntaş'a Akıncı Güç'ü veren Yakup Kaldırım, onun hayretini aktarıyor:

- «Bu kadar genç yaşta, hayret edilecek şey!»

Şiirlerime, yazar, çizer geçinenler arasında hiç kimsenin nüfuz edemediği garip bir hassasiyet göstermiş olan Kâzım Albayrak, 1986'da Profesör Sabahattin Zaim'i ziyaretinde, benim hakkımda takdirini aktarıyor:

- «Eserlerinden ilk önce şiirlerini okudum!.. Hayret!.. Ne zaman yazdı!»

Memleketimizdeki kıtlığı düşünün ki, 36 yaş bile keyfiyet büyüklüğüne nisbetle şaşırtıcı görünüyor!.. Bilmem ki ne demeliyim?..»

İlkokul dördüncü sınıfta... Muhsine Altınbulak Hoca hamile... Yerine Fatma isimli bir hoca geliyor... Bir kompozisyon dersinde, bir bankanın kompozisyon

yarışmasına gönderilecek mevzuu «orman» olan bir yazımı okuyorum... «Herkesin nemalâzımcılık gösterdiği yerde, neticede hepimiz zararlı çıkarız!» diye mesuliyete davet ediyorum... Fatma Hanım, olağanüstü bir tabloyu seyreden estetik buğulu gözlerle bana bakarken dudaklarını ısırıyor, başını takdirle sallıyor ve hayatımda sadece Üstadım'da gördüğüm içe işleyici ve bende birine hitap edici eda ve sesle:

- «Sen, ileride çok büyük bir adam olacaksın!»

Şimdi kimbilir nerde?.. Yaşıyor mu, öldü mü?

Babam, o zaman, şiir yazdığım defteri kaybetmememi, büyüyünce bana iyi bir hatıra olacağını söylemişti... Ama Kâmil Bey'in tavrı üzerimde yıkıcı bir etki yaptı; buna, benden birkaç yaş büyük mahallemizdeki Kerim Gider'in o şiirleri benim yazdığıma inanmadığını söylemesi de eklenince, hepsini imhâ ettim!.. (40)

Günlük

Size, ilk gençlik günlerimde «günlüğe-hatıra defteri»ne nasıl baktığımı, «Yaşamayı Deneme» isimli romanımdan göstermeliyim:

- «Hatıra defteri tutmaya başladım. Ancak birkaç günlük yazılarım çabucak hevesimi kırdı. Üzgünüm, sıkıntılıyım, okula gittim, yemeğe gittim, sinemaya gittim, kulübe gittim, tavla oynadım, kazandım, kazanmadım, hava şöyle, hava böyle, bilmem ne... Bakkal defteri gibi bir şey. Ne kadar renksiz.

Elimde defter kalem, her ân hissimi yazacak değilim. Müsait zamanda yazmam sözkonusu olduğuna göre de, bütün bir günün dökümünü yaparken, seçmeyi, yazma isteğimdeki his tâyin ediyor; neyse o. Hiç kütüklüğü görünsün diye yazanı gördün mü?.. Hayır. Kalemi eline alınca, mânâlı lâflar söylemeye çalışıyorsun. Suçüstü yakala kendini.

Deftere yazdığımı farzet ve şu son sözümün üzerine dur: «Suçüstü yakala kendini.»

Suçüstü yakala kendini diyen kendini de yakala, sonra onu da. Bu böylece, yazan elinin hesabını veremeden gider. Anlayacağın, günü tam tesbite imkân yok. Zaten tam tesbite yeltensen, elindeki kalemin tesbitinden başka bir şeye sıra gelmez. Günü hülâsa etmeye gelince; bir tuhaf oluyorum. Görüyorum ki, ifâdeye girmeyen zaman mukayesesiz uzun. Demek zamanımın çoğunu, yaşamasaydım da olurdu.

Öyleyse yapılacak en iyi şey, hiçbir mânâlandırmaya yeltenmeden kuru havadis. Renkli ve zengin bir ilişkiler manzumesi içinde olmadığıma göre de, kuru, kupkuru oluyor. Takılmış plâk gibi, birbirinin benzeri günleri gösteren sevimsiz bir defter.

Şu ânda tepelenmiş hâliyle, çöp kutusunun hatı-

raları arasında yerini aldı bile. Arkasından bakıyorum kızgın kızgın.» (41)

“Namaz, Zamana Sahip Olmanın...”

Âdem sokağa çıkacak. Çayın altını söndürdü. Sigara tablasında bir yanık işareti yok. Şunu aldı mı?.. Aldı. Ya bunu?.. Onu da aldı. Kapıyı çekti. Acaba çayın altı?.. Açtı kapıyı, içeri girdi. Tamam söndürmüş. Çekti kapıyı. Hakikaten söndü mü?.. Açtı kapıyı, tekrar yokladı. Kül tablası tamam. Tekrar çıktı. Âdem’de unutkanlık ve dalgınlık değil de, âdeta gözün gördüğüne itimatsızlıktan doğan bu hâl, birdenbire namaz kılma hâline çağrışım yaptı. «Namaz bu değil, namaza lâyık değiliz Allahım, ama affına sığınarak emri yerine getirmeye çalışıyorum.» hissi. Ölçüye uygunluk zannedilen yerde bile Allah’a havale şuuru. Tamam, yaptım, oldu yok.

Âdem niçin bu hâlini hatırladı?.. Söyledikleri arasında pekçoğunun, «ne demek namaz değil?.. İşte İslâmı yaşıyoruz!» gibi baktığı ve âdeta namaz kılmamanın mazeretine zemin sandığı, hatta ve hatta «ne yani, namaz mı kılmayalım?» gibilerinden gözlerinin bulandığı, gözleri bulandıran sözleri, aynıyla «Sevgili»nin ağzından dökülüyor:

- «Bizimki de namaz mı?.. Affet Allahım, affet!.. Af, af, af... Bugün Ahmet (Arvasî) Bey söyledi, İmam Rabbani’nin Mektubat’ında görmüş; «İnsan namaz kıldıktan sonra, suç işlemiş gibi bir hâle düşer.» Hep af Allah’tan, hep af isteyelim. Bir de bizim namazımızı düşün!»

Ve ilâve etti:

- «Aman namazını kıl!»

Başka ne demişti Sevgili:

- «Bekleyeceksin!»

Mayıs 1982, «Müjdelerin Müjdesi»... Âdem, benim; Sevgili de o!.. (42)

1983 senesi Mart ayının o muazzam soğuğuna mukabil, söylendiği ânda yakıcı bir soğukluk hâlinde onu gölgede bırakacak en büyük sırrımı, «halka, aklına göre hitabedebilmek»le, «hakikat» arasındaki farkın temyizi hâlinde bu mevzuda aldım... İşin söyleyebileceğim tek tarafı şu:

- “Namazı kıl!» (43)

Rahmetli Fatma Toköz... Rahmetli Atiye Toköz... Emine Toköz... İhsan Toköz... Bu isimlerin her biri, hem özü ve hem de gözü tok insanlar!..

Rahmetli Fatma Toköz ve kızı rahmetli Atiye Toköz... Fatma Toköz, Atiye ve rahmetli Zeki’nin anası olarak, başa alınması gereken:

İlk defa evlenmiş... Birinci evliliğinden Atiye doğmuş... Kocası ölmüş... İkinci evliliğinden Zeki doğmuş... Kocası şehit olmuş... «Bizim sülâleyi topla-

san, belki 40.000 kişiydi!» derdi... Birinci Dünya Harbi şartlarında veya harbin ertesinde Van'da Hicret... Babaannem Hanife Hanım'ın ahiretliği...Oğlu, Hava Astsubaylığından emekli ve Almanya'da vefat etti... Sonra da, onun büyüğü Atiye... En son da kendisi... Bir anne evlât acısıyla nasıl cayır cayır yanar, doksan küsur yaşındaki o kadında gördüm... Ama goygoy, vaveylâ ve isyan yok... 40.000 kişiden birkaç kişiye düşmüş akraba tanışıklığı içinde bile, hep vakarlı, aklı başı yerinde... Kızının vefat ettiği gün bile, bir parçacık ekmeğin israfından ve nimete nankörlük etmekten korkan itidal tavrı!..

Ömründe, Fatma Hanım teyze ve kızı Atiye hala kadar temiz, tertipli ve yemek adabını bilen kimse görmedim... İster evlerinde, ister misafirlikte, yedikleri ekmek cetvelle ölçülmüş gibi hiç değişmezdi... İnsanın sadece açlıktan bitkin olmama sınırında toklukta durması, nefsini böyle disipline edebilmesi ne harika bir şey... Her şeyde itidal haddi üzerindeydiler... Bereket denilen şeyin ne olduğu, onların hayatlarından seyredilebilirdi... Bugünün, diyelim 2.000.000 lirayla geçinirken ağlaşan iki kişilik ailesi yanında, onlar 400.000 lirayla geçinebilir... Hem de tasarrufta bulunmuş olarak... Benim para durumumun Üstadım'ın düşündüğü bir husus olduğu günlerde, rahmetli Atiye Hala tutturmuş, ömür boyu biriktirdiği ve altına çevirdiği tasarrufuyla bana dükkân açacak... Onun vefatından sonra da Fatma Hanım teyze, kızının dileği yerine gelsin diye aynı ısrarda... Diyeceğim şu ki, bunların, öyle yaşamaları, paranın üstüne kuluçkaya yatanlarla aynı cinsten değildi... Benim, bir daha böyle bir bahis açarsa kendini hiç ziyaret etmeyeceğim tehdidi üzerine, para fakir fukaraya dağıtıldı!..

Toköz... O sahici insan ve vefatı üzerimde derin tesirler bırakmış olan Atiye Hala, beni abdest alırken veya namaz kılarken gördü mü, gözleri ışıl ışıl ve yürekten kopan bir memnuniyetle hemen gıpta tavrına bürünür ve şöyle derdi:

- «Şimdi bunun namazı kandil gibi parlıyor; nur nur!.. Bizimki gibi değil, o genç!»

Bu insan ki, yedi yaşında namaz başlamış ve yetmiş yaş eşiğinde, üzerinde farz borcu yok... Nafilelerin üzerinde çetele sahibi de değil!..

Emine Toköz... Yunanistan'ın Gümülcine kasabasından Erzurum'a kocasıyla gelmiş... Rahmetli Faik amcayla... Faik amcanın babası, o zaman Erzurum'da hali vakti çok iyi bir memur... Faik amca, Emine Hanım teyzenin ikinci kocası... Ölen birinci kocasından da bir çocuğu olan Emine Hanım teyze, Erzurum'da kaynanasının düşmanlıklarına hedef... Geceyarısı, açlıktan ve

soğuktan uyuyamayan çocukları için mutfaktan nasıl gizlice ekmek çaldığını anlatırken, ürperirdi... Umumiyetle bizim ısırıp yarım bıraktığımız ekmekler üzerine tekrarlanan bu hikâyeler, beni öyle bir tesir altında bırakırdı ki, bazen gizli gizli ağlardım!.. (44)

Şemsipaşa'dayım... Sertçe bir rüzgâr ve üşütmeye mahsus bir güneş... Seyyar çaycı Zülfü'nün bir bardak çayı... Balık yerine su çeken meraklılar... Bir kanepeye ilişmiş oturuyorum... Cehennemde vazife gören melek gibi, insan, hayvan, nebat ve cemat harmanının lisân çehresinde ısınıyorum... Yanıma bir kedi yanaşıyor; tuhaf bir duygu... Sanki kedi, yalnızlığımı anlıyor... Önümden yılışarak gençler geçiyor... Derken... 55-60 yaşlarında, hafif sakallı, zayıfça, bir gözü şehlâ şaşı arası bakışlı, tebessüm eden kavrukça bir adam karşımda duruyor... Selâm veriyor... Mukabele ediyorum... «Nasılsın, iyi misin?»... «Teşekkür ederim, iyiyim!.. Siz nasılsınız?»... «Hamdolsun!.. Baktım yalnız başına oturuyorsun!»... «Yalnız oturan başkaları da var!» diyorum... «Cemali güzel olan insanlardan zarar gelmez!.. Bak bu kadar insan içinde seni sevdim!»... Ne demeliyim?.. Dediğim şu: «Teşekkür ederim, sağolasın!»... Ve kendince esasa giriyor: «Derviş misin sen?»... Beni saçlı sakallı görüp yanıma yaklaşan ve avamın saça-sakala karşı mesnetsiz karşı duruşu ile bu adamın sempatisi arasındaki fark, ardından bu sözü, beni irkiltiyor... Ne diyeceğimi bilememenin şaşkınlığında, lâtifeyle karışık, «biraz!» diyorum... «Namazını kılıyor musun?»... «Namaza uzak değilim!»... «Nerelisin sen?»... «Muş'lu... Ya siz?»... O da Sivaslı imiş... Ben soruyorum: «Siz derviş misiniz?»... Ordular dolusu Şeyh enflasyonu malûm; onun binbir katı da derviş... Hayret, bu iptidailiği içinde saffeti tüten adam umduğum cevabı vermiyor: «Nerdeee?.. Nefs bırakmıyor, nefsin yükü ağır!»... Tekrar soruyor: «İsmin ne?»... «Salih!.. Ya sizin?»... «Veli!»... «Ne güzel bir isim!» diyorum... «Seninki de güzel!.. Allah seni Salih kullarından eylesin!»... «Cümlemizi!»... «Dua et bana!»... «Duaya muhtaç olan benim!» diyorum... «Ben şuradaki iskelenin orada baskülle tarttırıyorum, gelirsen arasıra lâflarız!» diyor ve gitmek üzere kalkıyor... Ardından «İnşallah!» diyorum!.. (45)

Sene 1983... Üstadım'ın vefatından birkaç gün evvel... Şemsipaşa'da oturuyorum... Vakıa hâlinde söylüyorum: Denizdeki çalkalanma eseri bütün sathını tutmuş küçük dalgacıklar, bana suyun kaynarken fokurdamasını hatırlatıyor ve binlerce ağızdan fısıltılı bir sesle «Allah, Allah» diye zikrediliyormuş gibi geliyor... Ben bu hâlde büyülenmiş gibi denize dalmışken, bir de elleri cebinde ve aheste adımlarla, kendini kaptırmış hafif sesle Kur'ân okuyarak bir adam geçmez mi!.. (46)

"Namaz, dinin direğidir" buyuruyor Allah'ın Sevgilisi... Namaz ile zaman arasındaki kelime delâletinde bile pırıldayan alâka şudur ki, namaz, zamana sahip olmanın mihrak mânâsıdır! (47)

"Resim... Bilerek Aldanma..."

1982'nin yaz ayları... Toprak vazolar, testiler, turşu küpleri, saksılar, cam üzerine yağlı boya resimler... Ne oldu, ne bitti anlayamadım ve kendimi birdenbire üzerinde «resim ve nakış» yazılı istidat çekmecelerinden birinin önünde buldum!..

Hatırladığım kadarıyla, resme ilgim orta okul sıralarında... Resme ilgi mi, yoksa güzel resim yapanlar yanında benim de o işi başarma ihtirasım mı, ayrı mesele!..

Mehmetçik Ortaokulu'nda Naime Saltan Hanım ve Hasan Saltan Bey, resim hocalarımdı... Bey, Anadolu kokan bir mizâç... Hanım ise, bir deli fişek; resme olan istidatsızlığına ters tutumla, boyuna gülünç sergiler açardı... Hasan Bey, yemek, çamaşır ve ev temizliğinin yüzüstü kalmasından şikâyetçi, Naime Hanım da «anlaşılmayan sanatkâr» olmaktan mustarip!.. Mustarip görünmek de sanatkâr bilinmenin aksesuarı ya!..

1982'ye kadar uyuyan resim yapma merakım, iktisadî zaruretler dolayısı ile de depreşti ve gülünç bir ticârî atılım hayaliyle gündeme geldi!..

Birbirinden güzel şeyler yaptım... Birkaç sene sonra da, yıldırımla vurulmuş gibi mânâ ile karşılaştım... «Siyâh üzerine beyaz noktalamalar yapmak»: Büyü!..

Aslında en büyük şaşırtıcılık, Üstadım'ın 1983 mevsiminde Conan Doyle vesilesiyle, onun tablolarından – resim koleksiyonundan bahisle geldi... Conan Doyle, «Şerlok Holmes» isimli hafiye romanları dizisi yazan adam!..

Resme yöneldim mi, yoksa yöneltildim mi?.. Bütün karineler ikinci şıkkı destekliyor!..

«Resim redd kökündendir!»... Rüyâ âleminden öğrendiğim bu mânâ, işin kök hakikatini gösteriyor olsa gerektir!..

Bir el resmim var... İçinde bulunduğumuz dönemde zamanın sureti gibi görürüm!..

Resim... Ortaokulda sınıf birinciliği için çekiştiğim Lemi'yi hatırlamamam mümkün değil... Resimde aldığı not ortalaması, hep benden fazlaydı!..

Redd: Geri döndürmek... Çevirmek... Kabul etmemek... Def etmek... Kerre... Vâri... Bir şeyin karşılığını icra etmek... Aks... Yankı... Dil tutukluğu!..

Işığın görünüşe çıkması için kendisini aksettiren- geri döndüren zemin ihtiyacı gibi, suret, akis ye-

rinde mânânın tecellisi gibi görünür... Mânâya nisbetle kelime klişesi, ses, çizgi, istif vs. şeklindeki her suret, bir resim!..

Kavga eden: Çekişen... Dikkatle bakan... Aldanmış gibi görünen... Bilerek aldanan!...

Bilerek aldanmak, benin bendeki gizlilik karşısında düştüğü hâllerden biri olarak, kendi kendini deşen gerçek mustariplerin şuurunda olduğu bir dava... Ben, benden gizliyim; ve deştikçe boğuluyorum bu hakikatte... Aldanmalar hep bildik üzerine!.. (48)

Askerlik

(Üstad-Ü.F) Her işimle ilgili... Askerlik durumumu soruyor... O sıralar imtihanlara girdiğim için, bir mânâ veremiyorum... «Çare yok, yapılacak!» diyor ve arkasından ekliyor:

- «Fatihte tanıdık bir Şube Başkanı Albay var; ben yardımcı olması için ona bir telefon edeyim!»

Yardımcı olmasına gerek olmadığı babında birşeyler geveleyerek, utanmadan lâfı bulandırmaya çalışıyorum!.. Ama o ısrarlı:

- «Ben sana yardım ederim!» (49)

1984'ün Ekim ayında, Eskişehir'e gittim... Cemal Hoca vasıtasıyla, rüşvetle iş gören ve birkaç ay önce emekliye ayrılmış olan Sıkıyönetim Savcısı Albay'la tanıştım... Eskişehir Hava Hastahanesi doktorlarına para yedirerek benim askerlik işini halledecekti; sakat raporu alacaktı... Bütün doktorlardan iş ayarlanmışken, kendi aralarındaki çekişmeden dolayı biri su koydu ve işi yokuşa sürdü... 54 kilo ve 1.80 metre boy... Aradaki farkı tabiî olarak dikkate alacakları farzedilir ve "diğer muayene neticeleri" ile iş bitirilir zannedilirken, dediğim doktorun tutumu... Bu durumda kilomu, onu da bertaraf edici bir ölçüye indirsem?.. Tam 49 kiloya düştüm... 20 günde, açlık, susuzluk, hamamda kilo düşme ve 10 kilometre mesafe yürüme... Eskişehir'in kışında!.. (50)

Aziz Demirci, benim yerime askere gidecek... (51)

Aziz müracaatını yapmış ve tahsilini ilkokul yazdırmış... Eskişehir Askerlik Şubesi'ne telgraf çekmiş, pazartesi netice gelecek... Aziz'e 500.000 lirasını verdim... (52)

Kütahya'nın Gediz İlçesi kaplıcaları... 1991 Aralık 17.gün... Firar hâlim bu mekânda... Askerlik davamın ne olduğunu ve ne olacağını bilmeden, beklemekteyim!.. (53)

Nüfus Kâğıdına göre doğum tarihim: 25 Aralık... Askerlikten terhis tarihim: 25 Aralık 1992... Askerlik Şubesi Başkanı, başbelâsı benden kurtulmuş olan Kıdemli Albay Teoman Yüksel ve sivil memur Naim Çoban'ın

imzâları... Bedel yattığından eğitime tâbi tutulmama imtiyazı ile, askerlik yapmadan yapmış oluyorum... İhtimâldir ki, bundan sonra bir kısım zekâlar, askerlik yapmaktansa soygun yapıp bedel ödeme yolunu tercih edeceklerdir!.. (54)

Savcı Adnan Akbal... Hâkim Namık... Kayıp: Suç ortağım Aziz Demirci... Benim yerime askere giden... Ayıp: Tutuklandım... Sivas Temeltepe Askerî Cezaevi'ne konuk edildim... Zararı Lâikistan Cumhuriyetine... Zehir yese, onu şifaya tahvil etme sırrına ermişiz biz!.. (55)

Askerlik mi?.. 15 yaşımdan beri askerim... Davamın askeri... Sağa sola sapmadan, hiç kolaya kaçmadan, sahici biçimde... Fikir, fiil ve sanatı ölüme ayarlı... Beni anlayabilecek olanlar, benim kumaşımdan olanlardır ancak!.. (56)

Tekel

Tekel... Tek el... Hayatım boyunca dış yüzde büründüğüm şekillerin, yol gösteren tabelalar gibi iç yüze mahsus mânâları tedaî ettirmesinden ve bir şeye mahsus kılınmış olarak kukla gibi oynatıldığım hissinden sarhoşum!..

Sene 1974... Bir adam düşünün: Bürünebileceği, ihtisas sahlarından birinde ilim adamı, sanat adamı, kendi kendinden ibaret de olsa militan şahsiyet tipleri arsında, her birinin istidadını yaşatırken, hepsinden başka bir güçle «benim kaçacağım mecra hangisi?» diye çırpınıyor... Ve onu dilim dilim kesen düşünce: Zaman geçiyor... Herşeye malikken herşeyden mahrum bıktırıcı şartlar altında tükenmiş bir hayat yılgını «dava adamı» olarak, Tekel İdaresi'nin zift kuyusunda cesedini sürüklüyor... O türlü bir kimsesizlik içindeyken, bugün hâlâ mahfuz ve bana bu satırları yazdıran bir kağıda, şartlar ne olursa olsun imânın ne demek olduğunu gösterici şu tarihî notu düşüyor:

- «Ne olur, nasıl olur bilmiyorum ama, benim mutlaka olmam ve yapmam gereken bir iş var!»

Herşeyi yöneten o şey ki, ona her basmakalıp işde işkence çektiriyor, onu hiçbir şey ve hiçbir yerde doyurmuyor... Yol, yordam, çevre ve imkân şartlarının yokluğu içinde, o kapkara çaresizlikte rüzgâra teslim cüsse ve suratın hâlini düşünün ki, ölü kadar sessiz ve bitik, öfke ânında patlayıveren ölçü endaze tanımaz saldırganlık ve enerji, çevredeki bazı insanların düşüncesine göre esrar iptilâsındandır... Sigarayı çekişinden ve bitik hâlinden belli ki, üflüyor... Saldırgan ve kendisini kaybedesiye patlayışlarından belli ki, kriz tutuyor... Birgün, beraber çalıştığımız Davut isimli bir arkadaş:

- «Yahu ne garip adamsın!.. Cansız cansız otururken, kavga çıkınca enerji küpü kesiliyorsun şahlanıyorsun!»

Umumiyetle ve umumî çizgileriyle maymun gibi adamlar arasında, ne anlayan ne bir şey... Aslında o, dev sancılara beşiklik eden yüreklerin, dışyüz seyircisine ve kör gözlerle kapalı yalnızlığı içindedir... Karada çırpınan, suya hasret bir balıktır... Böyle günlerden birinin aynı olan gecesinde, büyük irşad kutbu Abdülhakîm Arvasî Hazretlerinin mütebessim çehresini görme devletine erişmişti... Ve Abdülhakîm Arvasî Hazretleri onun başını okşamıştı!.. (57)

Karaköy Gümrüğünde, Tekel Vergisiz Satışlar Mağazası... Sene 1973 veya 1974... Bulgaristan bandıralı bir yolcu gemisinden her seferinde karşılaştığımız, 50-55 yaşlarında bir karı-koca... Gemide, adam piyano çalıyormuş, kadın da şarkıcı imiş... Bizden alış veriş yaparlardı ve ahbaplık ilişkileri içinde bizim çocuklar onlara ufak tefek siparişler de verirlerdi... Bulgar gemisi geldiğinde, kendilerini hiç de belli etmeyen (!) siyasî şubeden polisler de orada arzı endam ederlerdi... Bir seferinde ben de o karı koca ile konuşurken, bana bir «Bulgarca – Türkçe» lûgat getirip getiremeyeceklerini sormuştum... Üzerimde asit kadar haşin bakışlar... Bizim çocuklar, beni dikizleyen adamların benden pirelendiklerini çıtlattılar... «Kaşkaval» dedikleri kaşar veya kaşarı andıran peynirden getirmelerini söylesem mesele yok... Ama lûgat istemek de ne demek!.. Sonradan, o karı kocanın casus olduklarına ve onlarla fazla samimi olmamam gerektiğine dair ikaz da yapıldı!..(58)

“Davanın Mihrak Şahsiyeti: Hayran Hanım”

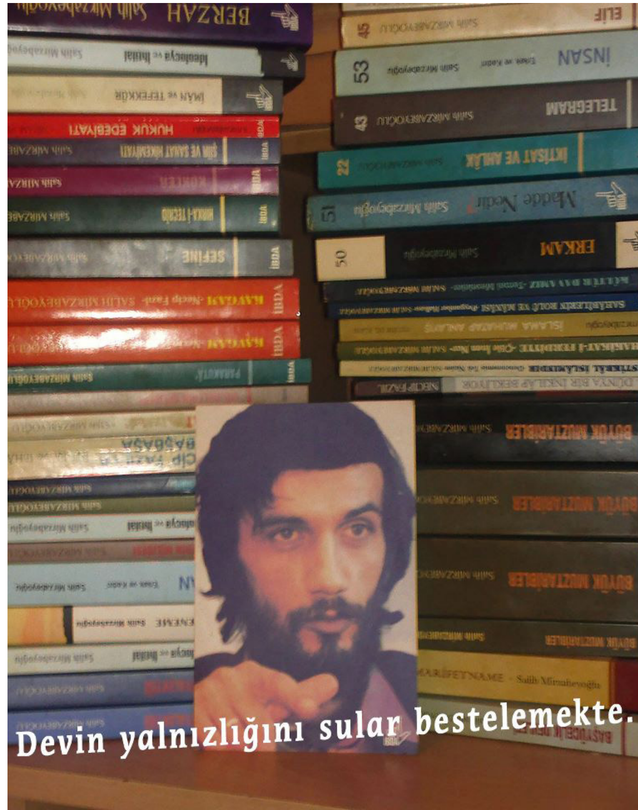
Alışılmamış iddialara alışılmamış ispatlar gerekir... Alışılmamış vakalar da, kuru mantık kalıplarıyla değil, kendi bedahet çizgisi üzerindeki idraklere ancak tasvirle aktarılabilir... Şayet, «fikirde tecrit, teşhis içindir; sanatta teşhis ise, tecrit içindir!» hakikatini gözönünde tutarsanız, benim yaşadığım vakıaya hem saf tefekkür ve hem de saf sanat idrakiyle yaklaşılması gerektiğini anlayacaksınız... «Tilki Günlüğü»nün «hüccet-ül gayb-gaibin delili» hükmündeki canlı vesile mihrakından, Hayran Erdal Hanımdan bahsediyorum!..

Hayran Erdal Hanım, Eskişehir’de, Esentepe ve Tepebaşı semtleri içindeki Anadolu Ünüversitesi Açık Öğretim Fakültesi’nde İngilizce Hocasıdır!.. (59)

Ve bu davanın mihrak şahsiyeti, İngilizce Hocası Hayran Hanım’ı!.. (60)

Hayran Hanım’ın teyzesi veya babaannesi, o doğmadan önce bir rüya görmüş... Konya Akşehir’de türbesi bulunan Seyyit Hayranî isimli bir evliya, rüyasında ona, kız doğarsa “Hayran”, erkek doğarsa “Hayranî” isminin konulmasını söylemiş... Hayran Hanım’ın elinde de, bir esmer leke varmış... (61)

Hayran Hanım’ın kızkardeşi Fatime Erdal, Seydi

Mahmut Hayranî'nin bahsi geçen 1945 basımı bir kitap bulmuş... Sinaneddin Hazretleri, Mevlâna Hazretlerine, Seydi Mahmut Hayranî Hazretlerini, "saçı sakalına karışmış bir tilki" diye tarif edince, Mevlâna gülümsüyor ve onunla karşılaştıklarında da, "zamanımızda senin gibi bir tilki olması ne güzel!" gibi birşeyler söylüyor... Neyse... Kitap bana gelecek!.. (62)

Hayran Hanım'dan aldığım kitabın ismi: Akşehir... Müellifi, tarihçi İbrahim Konyalı... 1946 tarihli basım... Kader, onu elime tutuşturdu... İçinde mühim bir bölüm var... Seyyit Mahmut Hayran ile Celaleddin-i Rumî arasında bir dostluk ve bağlılık tablosu... Ahmet Eflâkî'nin menakıbından alınmış... Şöyle... Şeyh Sinaneddin, uzun bir geziden sonra Mevlâna'ya erişir ve şu soruya muhatap olur: "Seyahatlerinde hiçbir merde eriştin mi, Seyit Mahmut Hayran Hazretlerini nasıl gördün, ne ile meşguldür?"... Şu cevabı veriyor: "Onu tilki gibi, saçı sakalına karışmış bir hâlde oturur gördüm; sizin temiz âleminize göz kapamış!"... Bu cevap üzerine Mevlâna güldü ve hiçbir şey demedi... Şeyh Sinaneddin Akşehir'e döndüğü zaman, Mahmut Hayran'ı çarşı başında uyuyor gördü... Mahmut Hayran, Şeyh Sinaneddin'e bağırdı: "Şeyh Sinaneddin!.. Ahrar reislerinin zamanında tilki gibi olmayı cana minnet biliriz!"... Şeyh Sinaneddin, Seyyit Mahmut Hayranı öptü

ve gönlünü açacak sözler söyledi... Şeyh Sinaneddin başka bir zaman tekrar Mevlâna'nın yanına vardı ve şunları dinledi: "Alemde kalpleri uyanıklar çoktur!"... Ve şu beyitleri dinledi: "Eğer o deli hayatta ise ona de ki, nadir bulunur deliliği benden öğren!.. Eğer sen divane olmak istersen, benim benzerimin nakşını elbisenin üstüne dik!"... Ve sonra şu: "Her delilik için bir müddet sonra iyilik vardır. Fakat ey deli!.. Ne oluyor ki sen ifakat bulmuyorsun?"... Feci bir yorgunluk ve kesif bir mutluluk içinde, "Tilki Günlüğü"nü aksatmamaya çalışıyorum!.. (63)

4 Şubat 1990

Hayran Hanım'la Şer'i nikâhı kıydık... (64)

24 Mart 1990

Ben, Kaya Balaban ve Semra Hanım benim arabada, Harun Yüksel'in kiralık arabasında da o, Neclâ ve Ömer, gece 2'de Bursa'ya geldik... Ben yatana kadar saat 5 oldu... 9'da herkes kalktı, tabiî ben de; nikâhım var ya!.. Babamın arabada da annem ile Nezihe Hanım, Eskişehir'e yollandık ve saat 14-14.30'da eve vardık... Sonra Nikâh dairesine... Akşam da, "bir zamanlar kartal" olduğum Eskişehir'in o suboyunda dolaştık: Ben, (İngilizce hocası) Hayran Hanım, Kaya, Semra Hanım ve İsmail Erdal... Belki isim ve cisimlerinin uyandıracağı tedaîler olabilir diye, nikâha gelen birkaç ismi de not edeyim: Aynur Hoca, Nazlı Hoca, Gül Hanım, bir Singapurlu hanım hoca, Amerikalı genç bir erkek hoca ve Amerikalı genç bir hanım hoca!.. (65)

Şerife Neslihan'ın tarafımızdan bilindiği gün... Soy, boy... 12 Kasım 1990!.. (66)

1 Temmuz, kızım Neslihan'ın, dayısı İbrahim'in ve anneannesinin doğum günü!.. (67)

Ayşe Elif'in doğumu... 6 Ocak 1993 (68)

"Biz Bu Davanın Enayisiyiz!"

1 Şubat'ın mânâsı, bende 1990, derken 1991 ve sonra 1992'de meydana gelen olaylarla... En iyisi kuru tesbit: 1 Şubat 1983, Üstadım'ın İstikbâl İslâmındır isimli eserimi tamam hâlde istediği ve bana ikinci defa mühlet tanıyarak iade ettiği gün... O kadar silik bir gün ki, hatıramda sadece tamamladığım esere mühlet verişi kaldı... 1990 ise, hayatımın dönüm noktalarından; özel hayatımın... 1991, Taraf dergisinin çıkışına vesile olan ve onun nitelemesiyle "Panik Operasyonu"... 1992, Miraç gecesi... Güneydoğu'da çığ düşmesi sonucu 150 askerin telef olması!..

Şiirin ince ve gizli mânâlarını çıkaran "hâlden anlar", 1 Şubat 1991'de Cuma günü "öğleden sonra" başıma gelen hâlden de aynı şiir idrakıyla çok şey anlar!..

"1 Şubat 1991... Günlerden Cuma... Sabahtan yağan kar tutmuş... Pencereden baktıkça canım sıkılıyor...

Canım sıkılıyor, çünkü bugün gelecek olan misafirlerimi karşılamak üzere garaja gitmem lazım; oysa yağan kardan dolayı arabamı bahçeden çıkarıp çıkaramayacağım meçhul... Ayrıca, bir-iki aydan beri görmediğim anne ve babamın, akşam Bursa'dan kızkardeşime, yani Avukat Harun Yüksel'in evine geldiğini haber aldığım için, onlara da uğramam lazım... Kendimi, iki ayağı bir pabuçta hissediyorum... İlk iş, arabayı çıkarabilmekte... Önce anne ve babamı görmeye giderim, ardından da Harem'e misafirleri karşılamaya; böyle kararlaştırıyorum... Hazır Harun Yüksellere gittiğime göre, yeni aldığımız ocak ve fırının ambalaj tahtalarını ve mukavvalarını da götüreyim, sobada yaksınlar... İlk iş arabayı çıkarabilmekte..."

"Saat 14.00... Birkaç başarısız denemeden sonra, arabayı bahçeden çıkarıyorum... Eve dönüp, karton ve tahtaları alıp, arabanın bagajına... Tekrar eve dönüp çantamı alıyorum... Dışarı çıktığımda, benim arabanın arkasına bir arabanın yanaştığı ve sonra ayrıldığını gösteren, karda teker izleri, tuhaf bir şekilde dikkatimi çekiyor... İzler, anayola çıkan köşede duran beyaz bir arabaya ait."

"Çok yakın mesafede birbirini takip eden arabalar... Arkamdaki gri-siyah bir araba, birkaç keredir beni sollamaya çalışıyor... Oysa, mecburi istikamet olarak asıl ana caddeye çıkacağımız yolun köşe yerinden dolayı, zaten dur-kalk ilerliyoruz ve beni sollamasının bir manası yok... "Salak herif!" diye düşünüyorum... Nihayet beni solladı ve muradına erdi... Yanımdan geçerken, salak herifin arabasında kendinden başka iki kişi daha olduğunu gördüm... Hissimin tercümanı halinde, belli belirsiz bir düdük sesiyle protesto ediyorum... Araba önüme geçer geçmez, şoförün yanındaki hızla kapıdan fırladı ve silahını çekerek 4-5 metre mesafede, ayakları nişan alma vaziyetinde yana açık, sol eliyle silah bulunan sağ elinin bileğini kavramış, tam karşımda dikildi... Hiddetten çok, korku ve heyecan taşıyan bir insanın telaşeli suratı... İlk anda aklıma gelen şey, benim düdük çalmamın kabadayılığına dokunduğu bir tip olması... Beni vurmak isteyen bir örgüt elemanı da olabilir... Kuzu kuzu vurulmaktansa, onu ezmek için şansımı deneyeyim mi?.. Hafif sakallı, meşin ceketli, şişmanca iri ve yuvarlakça suratlı tip, bir yandan "in aşağı!" diye bağırırken, öte yandan elindeki silahla işaret ediyor... Acaba bu, protestom cakasına dokunan bir sivil polis mi?.. Belki 5-10 saniye içinde cereyan eden bu sahneye, birden arabamın kapısının açılması, arkadan gelmiş üç dört adamın beni arabadan dışarı çekmesi ekleniyor... Müthiş bir telaş içindeler. "Kimsiniz siz?" diyorum ve yarı mukavemet

ediyorum... "Yakasını tut, paçasını tut!" gibi bir heyecan içinde, üstümde silah araması yapıyorlar... O arada "Silah ihbarı var!" diye bir laf... Demek bunlar polis... "Polis misiniz siz?"... İçlerinden biri "polis!" deyip kimlik gösterse, mesele tamam. Oysa benle güreşir gibi bir halleri var ve o anda korkudan beni vurabileceklerini düşünüyorum... "Kim olduğumuzu görürsün!" diye bir söz sırıtıyor gürültü arasında... "Beni kaçırmak isteyen bir örgüt olmasın?.." Kafamdan şimşek gibi geçen bu ihtimal üzerine, "kimsiniz ulan siz orospu çocukları!" diye bir küfürle ümitsiz bir mücadeleye giriyorum... Biri benim altımda ve arabanın kaportasının üstünde... Kafama inen tabanca kabzası... "Polise mukavemet ha!" diye sesler... Karga tulumba, evin orada gördüğüm arabanın içine sokulurken, birkaç kişi de benim arabamın arkasındaki bu arabanın arkasındaki arabaya binmek üzere koşuyor... "Demek bunlar polis!"... Arabanın arka koltuğundayım; sağımda ve solumda, silahlarını kafama dayamış iki kişi... Sırtımdaki paltoyu kafama geçirdiler ve öndeki iki koltuk arasına doğru eğdiler... İçimde bir kurt; bunlar gerçekten polis mi?... Arabayı kullanana saldırıp, bir yere çarpmasını sağlamak veya en azından arabanın yalpalamasından çevrenin dikkatini çekeceğini düşünüyorum; çünkü, eğer kaçırılıyorsam, nasıl olsa beni öldürecekler... "Polisseniz kimlik gösterin!" diyorum. Şoför telsizi gösteriyor ve açıp konuşmaya başlıyor;

-"Emaneti aldık, tamam!"

Hududunu aşan her şeyin tersine inkılap etmesi gibi, hadise boyunca duyduğum korku ve heyecan, yerini "her şey olacağına varır!" ve "inceldiği yerden kopsun" hissinin umursamazlığına bırakıyor... O anda kendimi değil de evdeki eşimin bana ne olduğunu bilmemesinin telaşesini, kendisini karşılayacağım misafirlerin yanında bizim evin adresinin olup olmadığını düşünüyorum... Acaba içlerinde insani bir duygu kıvılcımı varmı ümidiyle, yaralı kekliğin kendini yakalayan köpeklerin merhametine hitabetmesi şeklinde sesleniyorum:

-"Şuradan eve bir telefon edin, sonra nereye götürürseniz götürün!"

-"Merak etme, kolay iş!"

Arabanın içine kafamdan kan damlıyor... Dilimde, düşüncemde ve kalbimde, "La havle"den başka bir mana mevcut değil... Allah'tan başka davranış ve kuvvet sahibi yoktur!..

Araba duruyor ve iniyoruz... Paltom, etrafımı göremeyeceğim şekilde kafama örtülü... Ve beni yere eğik vaziyette tutuyorlar... Sağımda ve solumda kollarımdan tutan iki adam ve bir kişi de ensemden bastırıyor... Kar-

şılayan bir takım adamların sesleri... Beni yakalayanlardan biri, belki yaptıkları işi mühimsetmek ve mühim bir işi başarıyla gerçekleştirdiklerinin takdirini devşirmek üzere şöyle diyor:

-"Hayret yahu!... Ne kadar soğukkanlı adam!... Herifin umurunda değil!"

Bir diğeri onu destekliyor:

-"Helal olsun!.. Delikanlı adammış!"

Ortadan söyleniyormuş gibi serdedilen bu laflardan, karşılayıcılarım arasında amirlerinin olduğu neticesini çıkarıyorum... Gözlerimi bağlıyorlar."

Gözlerimi bağlıyorlar... Ve MİT'te başlayan, Siyasî Şube'de devam eden işkence maceram... O hikâye de, bir vehim, bir hayal, bir misâl sırasında varolana döndü!.. (69)

Sene 1987... Ademe mahkûm edilmeye çalışıldığım dönem... Şimdi 1991... Gerisini işkencehâneden nakletmek lâzım!..

MİT'teki sorgulama gibi, Siyasî Şube'deki sorgulamada da hazır bulunan «Hoca» damdan düşercesine ve güya beni kıpırdıyamamacasına sıkıştırmış bir hakikati ifâde edercesine haykırıyor:

- «Senin üstünde kim var, senin üstünde olanın adını söyle!»

- «Benim üstümde hiç kimse yok!»

Hayvanî bir ses tonuyla bağrıyor:

- «Yalan söyleme! Senin üstünde Saddam var!.. Ondan emir alıyorsun!»

Irak Devlet Başkanı'ndan emir almam gibi ahmakça bir irtibat kuruş karşısında insan ne diyebilir ki?.. Sözün, bu hıyar keyfiyeti karşısında büsbütün âciz kalacağını gördüğüm için, ses çıkarmıyorum... Seninki büsbütün coşuyor:

- «Susuyorsun değil mi?.. Bilmiyoruz sandın!»

- «Ne söyleyebilirim ki?»

- «Yalan söyleme!.. Doğrudan doğruya ondan emir aldığını itiraf et!.. Ne yapmanı istiyordu, söyle!»

- «Ben bütün hayatım boyunca Üstadım'dan başka kimseye bağlı olmadım!»

Onun ahmaklığına mukabil Davut, biraz yontulmuş ve haberdar olduğunu gösterici şekilde araya giriyor:

- «Necip Fazıl ölünce, tek başına sen kaldın!.. Peki o senin ne yapmanı isterdi?»

O ânda da Üstadım'la sarmaş dolaş bir muhasebe içinde olduğumu, ondan cesaret ve mukavemetini dilediğimi anlayabilir miydi acaba?

«Hoca», benim «Tilki Günlüğü» isimli eserimdeki «İbda'nın Şark cephesini örgütleme» cümlesi etrafında perendeler atıyor... Tutturmuş, «E'den bahset,

E'den» diyor... Ne E'si?..

- «Neyi kastetdiğinizi anlamıyorum?»

- «Bal gibi anlıyorsun!.. Sen anlatacaksın!»

Ivır zıvır tuzakların avladığı abur cubur lâflardan sonra, benim söylemediğimi(!) o söylüyor:

- «Erzurum, Erzurum!... Erzurum'u merkez almadınız mı?.. Doğu'daki olayları sen tertiplemedin mi?»

- «Nasıl ben tertipledim?»

- «Soru sorma!.. Herşeyi açıkça anlat!.. Batman olaylarını sen tertipledin; senin adamların yaptı!»

Vay canına!... İş, şakadan kakaya dönüyordu ve bu adamların meslekî başarı uğruna yapmayacağı şey yoktu... Benim, "neye dayandırarak bunu söylüyorsunuz?" sözüme, Davut hışımla cevap verdi:

- «Fikri sen üflüyorsun, ajite ediyorsun; ondan sonra da hiçbir şey yapmamış gibi kenara çekilip seyrediyorsun!.. Sen bir hâinsin, devlet düşmanısın!»

Ne garip bir durum!.. Dışarıda, fethettiğim alanda fatihçilik oynayan ve ittifak hâlinde "yediği çanağa sıçan soyu" olarak benim inkârıma giden lüpçü ve parsacılara karşılık, burada "davadaki telif hakkım" tescil ediliyor ve dışarıda o türlü, MİT ve Şube'de de bu türlü işkenceye maruz kalıyorum... Üstadım bir "Noktalama"sında şöyle diyordu:

-"Söyledik de söylenecek ne varsa, - Bize seyretmek düştü, elâleme parsa!"

Ve bana söylediği şu söz:

-"Biz bu davanın enayisiyiz!"

"Enayi" lâfı üzerine gayr-ı ihtiyarî "estağfurullah efendim!" deyince, hemen şu cevabı yapıştırmıştı:

-"Allah'a şükrederim!"

İt ve MİT'in birbirine aykırı yollardan beni tüketmek bahsinde birlik oluşlarına ve bütün bunlara rağmen, yetişmelerinde büyük pay sahibi olduğum bugünkü aksiyoncu gençliğin tezahürü karşısında ben ne demeliyim?.. (70)

12 Nisan 1991... Ben, Mevlût Koç, Harun Yüksel, Süleyman Dal, Ali Osman Zor Ve Bilâl Saylak'ın, "Şartlı Tahliye" hükümlerinden yararlanarak Bayrampaşa Cezaevi'nden çıktığımız gün... Cuma günü!..

1 Şubat Cuma günü yakalandım... Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığına çıkmam gereken gün Cuma iken, kanun ihlâli ile, arkadaşlarımla beraber Cumartesi günü çıktım ve 6 arkadaş tutuklandık... 12 Nisan Cuma günü tahliye olduk... Ve Körfez Savaşı'nda Amerikan domuzunu protesto gösterilerinin Cuma günleri macerası, bu şekilde ve arkası pek bereketli gelecek şekilde noktalandı!..

Perişan bir gün geçirdim... Af kanunu 5'te (1)

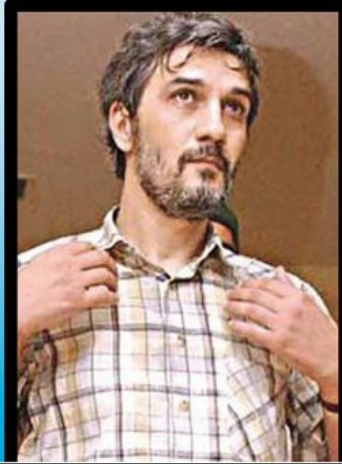
nisbetiyle kısmî bir mahiyet arzedince, içeriden çıkmamız kesin, fakat arkasından benim askerî mahkeme davam başlayacak... Onun ardından da Vatan görevi (!)... Kaç gündür bu sıkıntı içinde iken, mahkemeye çıkacağımız günün gecesi de, her zaman olduğu gibi sabahladım... Ali Osman Zor'un parlak (!) teklifi:

- "Eğer bugün tahliye olursak, askerlik işi için gelse gelse bir-iki polis gelir, Cezaevi çıkışında onlara bir girişsek, Kumandan en az 100 metre mesafe alır; onu yakalayamazlar!"

Her neyse... Uykuyu alamadan uyandık... Dışarıdaki güneşe aldanıp ince giyindiğim için, Cezaevi arabasına binmek üzere dışarı çıkarıldığımızda üşümeye başladım... Ali Osman Zor ile ben, Harun Yüksel ile Mevlüt Koç, Süleyman Dal ile Bilâl Saylak, ikişer ikişer birbirimize kelepçeliyiz... Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin önüne geldiğimizde, polis otobüsleri, Askerî cemseler, bir sürü polis ve asker arabaları... Ve tabiî ki hâlis gençlik ve halk... Heyecan verici bir manzara... Bizi telâş içinde yan kapıdan eskiden morg olan Mahkeme binasının alt katına sokuyorlar... Alt katta, önünde parmaklıklı demirler olan hücre... Hücrenin demir parmaklıklardan yapılma kapısını, kilitledikten sonra bir de zincirle kilitliyorlar... Merdivenlerde asker ve polisler... Hücrenin önündeki küçük bir oda büyüklüğündeki yerde birkaç asker... Bahçeye açılan kapı önünde, bahçede asker ve polis... Biz, birbirimize zincirli olarak bu tuhaflığı-komediyi seyrederken, merdivenlerden 15-20 kişilik bir asker grubu silâhlarıyla takviye (!) geldi... Kıpırdamaya yer olmayan boşlukta birkaç dakika dikildikten sonra mecburen, üç-beş'i içerde kaldı, gerisi bahçe kapısı önüne... Arkadaşlar içinde en zor durumda olan benim; 163. Madde kaldırıldığı için, zaten ortada dava mevzuu kalmıyor... Ben, Ali Osman, Bilâl ve Süleyman'ın, ruhsatsız silâh davası kalıyor ki, zaten içerde yattığımız müddet onu karşılıyor... Fakat benim askerlik davam?.. Cezaevindeyken hep askerî savcılıktan ifâdeye çağrılacağım endişesinde idim... Eğer bugün (12 Nisan) tahliye olmazsak, Kanunun Resmi Gazete'de yayınlanmasına kadar geçen müddet içinde Askerî Mahkeme davası çıkabilir ki, Cezaevi'nde kurbanlık koyun gibi beklemektesin... O gün... Eskiden morg olan binanın alt katındaki hücrede, merdiven altına yakın olması hasebiyle, müthiş ceryanın da ayrıca etkilemesiyle, çok üşüdüm ve kafam resmen dondu... Bizden önce mahkemeye giren iki komünistin davası uzayınca, benim de çektiğim işkence uzadı... Nihayet, en az iki saatlik gecikmeyle mahkemeye çıktık... Yerimize geçtik... İki dakika sonra dinlemeye gelenler de içeri doldu... Yer kalmadığı için itiş-kakışlar, içeri gi-

Hazır bana kahkalar,
Doğrulmuş durur mızraklar,
Yüreğimi sökecekler,
Dinsin diye, dinsin diye,
Tüm öfkeler,

Sehpaları orta yerde,
Bir inkar isterler benden,
İsyan beklerler dilimden,
Rabbime ve Resulune.

Bin canım olsun feda,
Resulun canı sağ olsun,
Ayağına bir tek diken batmasın,
Canım vereyim,
Bin canım olsun feda,
Acılar ondan uzak olsun.

Bilemezler, bilemezler,
Gözleri yok göremezler,
Yürekleri yok bunların,
Sevgiden söz edemezler.

remeyenler vesaire... Ben mahkemeye gelirken hiçbir savunma hazırlamadım ve duruma göre konuşmaya veya konuşmamaya karar verdim... İçeride o güzelim gençler kalabalığını görünce, kendim için değil de onlar adına davamın şah duruşu zaruretini yerine getirmem icab ettiği karanı verdim... Ki hitabet bir yana, böyle durumlarda göze alamayacağım çılgınlık yoktur... Mahkeme başlıyor; aslında bir takım adamların müslümanları sorgulaması, sorgulayabilmeleri ne utandırıcı... Rabbim inşaallah karşımızda köpekler gibi titreşerek hesap verecekleri günleri de gösterecek... Her neyse; her şeyiyle ruhuma giran gelen ve beni unufak eden bir manzara... Hâkim, Savcı'nın iddianamesinden sonra, ne diyeceğimi soruyor... İşte tam o ânda hârika meydana geliyor!.. Bu, milimi milimine bir zamanlama ile ruhaniyet âleminden gelen bir imdattır!.. Savcıya, Ankara'dan faksla geçilen, af kanununun Resmî gazetede yayınlandığı haberi... Hademe bunu Savcıya iletirken, bizim avukatlardan, eski Adalet Bakanlarından İsmail Müftüoğlu Bey, harika bir çıkışla Hâkimi

uyarıyor... Savcı da ona destek vermekte... Zaten kelek bir tipi olmayan Hâkim de bunu nazara alıyor... Karar için ara veriliyor, dışarı çıkarılıyoruz... Karar açıklanıyor: 163'ten yargılama iptâl, silâhlar için de Asliye Mahkemesi bakacak... Böylece, şayet on dakika önce bizim mahkeme neticelense idi, biz bir dahaki mahkemeye veya bayram ertesine kadar Cezaevinde kalacak ve bahsettiğim tehlikeye çatacak yerde, böyle bir lütfû İlâhî ile kurtuluyorduk... Daha doğrusu kurtuluyordum!..

Benim durumum, iki ucu pisli değnek değil de, her tarafı pisli değnek... İçerideyken, Askerî Ceza Kanunu'na göre 5 ile 10 yıl arası hapis isteğiyle dava açılacağını zannediyoruz... Hafifletici sebep filân, 7 sene olsa, af kanununa göre cezanın 5'te (1) oranı yatılacağına göre, eder 1,5 yıl civarı... Silâh davasından açılacak davada cezayı paraya çevirttirebilirsek, içeride yattığımız müddet bunun (1) senesini karşılar... Ama ondan sonra 20 ay askerlik... Olmaz işler içindeyim!..

12 Nisan... Cezaevinden tahliye oluyoruz... Dışarıda gazeteciler ordusu... Cezaevinden çıkana kadar hep Askerlik davası... Neyse... Cezaevi çıkışında karakola "buyur" edilmiyorum... Zaten aksi olsa, arbede çıkardı... İşkenceci tosunlar ise, dikizlemeye bile gelemediler... Mehmet Fazıl, Muş'tan hiç durmamasıya gelmesi için 6 kişiyle otobüs kaldırdıklarını söylediği arkadaşların ve Konya, Bursa gibi vilayetlerden gelenlerin, tabiî ki yakın çevremizdeki gençlerin ve bir takım gönüldaşların hatırını ileri sürerek, yakındaki bir lokantada iftar yemeğinden bahsediyor... Oysa ben kafamı taşıyamıyorum ve bir ân önce eve gidip yatmayı düşünüyorum... Ama mecburen Fazıl'ın ve arkadaşların isteği oluyor!..

Aradan birkaç ay geçiyor... Eve gelen polis... Kapıyı açmıyorum... Bir kağıt bırakıyor... Askerlik maceram yeniden başlıyor!

Ben firardayım... Eve uğradığımda kapıcının verdiği bir tomar karakola davet kağıtları... İçinde silâh için mahkeme davası da var... Ve Aziz Demirci de benim adresten aranıyor... Ve cebren ihraz tezkereleri!..

Asliye mahkemesindeki silâh davasına arkadaşlar gidiyor, ben yokum... Mahkeme savsaklanıyor... Ve Hasan Ölçer'den müjde: "Ateşli silâhlarla ilgili kanun değişikliği bilmem neyinden, dava düşüyor... Hâkim benim için şöyle söylemiş.

- "DGM'den afla kurtuldu... Bu adam gelip hiç ifâde de vermedi, bu işten de kurtuldu... Herhâlde Allah öbür dünyada da küçük günahlarını affedecek!"

1992'nin başlarında çıktığını zannettiğim o kanundan sonra, 1992'nin bir diğer ve asıl güzelliği de,

40 yaşını geçenlerin bedel ödeyerek askerlikten kurtulabilmesi imkânının doğması... Bundan yararlanabilmem için, firarı bırakmam lâzım... Neticede askerlikten kurtuldum... Tutuklanma ihtimâli çok zayıf ve en geç bir hafta sonra da mahkemeye çıkarılacağım kaydıyla gittiğim, Sivas'ta, başka bir vartaya düşüyordum... Kendi ayağımla gittim, tutuklandım ve bir hafta ile en fazla bir sene ceza alacağım ve bunu da Bayrampaşa'da yattığım süre karşılayacağı kaydına güvenmişken, hakimin hamaratlığı ile 20 ay ceza aldım... Ve 15-20 gün daha yatacağım kalmış olarak ve temyize başvurma hakkıyla tahliye oldum... Temyiz, cezayı lehte bozdu ve bu iş bitti... Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki o harika oluşun ardından, sıkıntılı fakat her seferinde bir harika ile sıyrılmış olmanın sırrı ile nihâî hükmüm şudur:

- "Gaibi Allah'tan başka kimse bilemez... Ama olan bitenden, olacak ve bitecek olana doğru feraset nuruyla bakmayı kuluna bağışlayan da Allah... Beni erken tutuklama gafını yapan Kemalist rejim, ardından gelişen hadiseler boyunca kendi kuyusunu kazmış, Allah'ın vereceği takatle bize de onu kuyuya atmak kalmıştır!"

Velhasıl... 12 Nisan 1991'deki, Allah'ın ve Resûlü'nün izniyle büyüklerin ruhaniyeti imdadımıza yetişmiş, bizden 10 dakika önce mahkeme olanlar Cezaevi'nin yolunu tutarken, biz ilk tahliye olan siyasî mahkûmlar olarak işin içinden sıyrılmışız... Sıyrıldık!.. (71)

Bizzat Turgut Özal'ın emriyle yapılan meşhur operasyon... Neticesi: 71 gün Bayrampaşa Cezaevi ve 29 gün Sivas Temeltepe Askerî Cezaevi... Toplam 100 günlük bilgisayar kursum!.. (72)

"Âlemde Bâr Olur Hâlime Bigâneler!"

Evimin geniş ve uzun bir balkonu var... Mevcut tahta ve çıtaları kesip biçerek birbirine yakıştırdım ve pekâlâ bir parmaklık yaptım... Geçen sene (1992) "sunta" ve tahtadan çattığım çiçekliklerin yanına, çöpe niyetine yol kenarına atılmış büyük peynir tenekelerinden edinerek ve onları da kesip biçerek yeni çiçeklikler ekledim... Sonra, toprak ıslah çalışmalarım... Geçen seneki çiçeklerden kalma tohumları ve meyve çekirdeklerini ekmem... Ellerim, hapçıların elleri gibi kesik içinde ama, emeğinden ve eserimden mesudum... Uğraştığım işin, ruhumu teskin eden bir tarafı var... Tıpkı hamile kadının, geçmiş doğum sancılarının hatırasıyla yeni bir doğum sancısından kaçınma tecrübesini andıran nafile bir sığınak gibi olsa da, söylediğim üzere bana nefes payı gelen bu çabadan mesudum!..

Muhabbet kuşu... Kimbilir kimin evindeki kafesinden firar etmiş ve benim bahçeyle bir seviyedeki

evin balkonuna konmuş... Lâtifeli bir dille söylersem; demek zevk sahibiymiş... Uyku mahmuru gözlerle çay ve sigaramı içmek üzere balkona çıktığımda, 13-14 yaşlarındaki komşu çocuğu Yalçın, "amca şu kuşu yakalar mısın?" dedi... Baktım, ayakları ve kanatları bir kafes imkânındaki sıçramalara uyarlı muhabbet kuşu... Bilmem yakalayabilir miyim?.. Neticede yakaladım... Kuşun zaten sahibi olmayan Yalçın, kendi malik olma arzusunu askıya aldı ve onu sahipleneceğim kesin kanaatiyle bana, hakkı olmayışın rıza tavrıyla baktı... Ama çocuk; bilmez miyim onun yüreğinin bir kuş gibi sektiğini... Balkondaki delikli bir çamaşır sepetinin altına koyarken, "kuş senin!" dedim.

Kimin olduğundan habersiz kuş, çamaşır sepetinin içinde, kafesteki alışkanlıkları ile hareket etmeye çalışıyor ama, tuhaf... Yanlamasına tel kafese yapışmaya uyarlı ayaklar, bizim çamaşır sepetinin yapısı karşısında başarısız... Kuşa kuşluğunu öğretecek değilim; lâkin bunun düşe kalka hareketleri bana çırpınan bir fareyi andırıyor... Böyle olmayacak... Acıyorum... Yalçın'ı, tel kafes almaya yolluyorum... Ve içine bir gölge düşmesin diye tekrarlıyorum:

- "Kuş senin!"

Yani kafes de!..

Kuş gitti... Hâli ise gözümün önünde... Avuçlarının içinde körük gibi inip kalkan göğsü, çarpan yüreği... Minicik gagasıyla, ümitsiz de olsa elimi gagalayıp kurtulmak istemesi... Kafese ilk girdiğinde, ürpertiden kabaran tüyleri... Aradan birkaç dakika geçmeden, birden canlanıp çevik hareketlerle şuraya buraya sekmesi ve yemlere yumuluşu... Emniyet ve güven hissi... Onu çok iyi anladım!..

Kafes, insana hürriyetin aksi bir intiba verir; oysa muhabbet kuşu, benim hâlime nazaran bunun tam tersini ilhâm etti bana... Diyesim o ki:

- "Âlemde bâr olur hâlime bigâneler!"

Bâr: Yük... Yâr?.. (73)

Dost... Her şeyden önce samimilik ve hasbilik... Bu yoksa, hiçbir şeyin kıymeti yok... Bana en içten bağlılık gösteren ve 1971-1972 senelerinde Kandilli semtinde otururken başlayan ve vefat ettiği 1985 Mart'ına kadar misyon adamı olduğuma imân eden rahmetli Yusuf Özgülen... Vefatından üç ay önce, ben askerlik işimi halletmek üzere Eskişehir'e gelmeden «son defa görmek üzere» ona gitmiştim; kan kanserine yakalanmıştı ve birkaç gün sonra Ankara'ya gidecekti... Yüreğimi delik deşik eden sözü:

- «İşini mutlaka halletmeye bak!.. Sen sinirli adamsın, mutlaka birini vurursun, sonra da seni temizlerler!.. Biz ölsek de... Senin yapacak işin var, sen

lâzımsın!» (74)

Kendi payıma ben, oldum olası kendimi beğenmemişlik içindeyim... Çevreme nisbetle ne olursam, ne yaparsam yapayım, bir türlü doymayan ve kanmayan bir tarafım var benim... Kendimde beğendiğim taraf budur ve tabiî ki bu beğenme, kendini beğenmişlik değildir!..

Çilesi çekilmiş ve hakikati yerine getirmiş bir eserimi beğenebilirim... Eserini beğenmeyle, kendini beğenmişlik arasında da herhangi bir alâka yok... Kendini beğenmişlik, işin cakasına yatmak ve olduğundan fazla hava atmaktır... Ki bu durumda, kendini beğenmişlikle olduğundan fazla hava atmak arasında ince bir fark bulunsa da, müşterek tarafları, her ikisinde de palavracı mizacın tütmesidir... Kendini bir şey zannetmekle, bir şey olmak arsında, daima aziz bir fark var!.. (75)

Hiç değişmemek, en genç çağımın yakıcı hayal ve hasretlerine bağlı olmak demekse, dava aşkı ve sadakati, heyecanı, tohumun ağaca doğru gelişmesi ve neticede kesiksiz bir oluş zinciri hâlinde tohumdaki cevheri bir "oluş kanunu" ve hilkat sırrı hâlinde göstermekse, "iyi, doğru ve güzel" için savaşmaksa, direnmekse, ben hiç değişmedim!.. (76)

Kendi çalışmalarım aksamasın diye en yakınlarımla bile ilgilenememenin derin vicdan azabı içindeyim... Benimki davaya adanmış bir hayat ve vaktim çok kıymetli... Böyle zamanlarda ne büyük işkence çekiyorum!.. (77)

Mürsel Karadayı, iş bulamadığı için intihar etmiş... Allah, bütün mazlumların intikamını almayı nasip etsin bize!.. (78)

Bağdat Caddesi'nde bir kapıcının oğlu olan Yusuf Ölmez'e tecavüz edip öldürdüler... Üzerimdeki umumi sıkıntı ve tiksinti hissi sanki budanmış gibi bir duygu içindeyim... (79)

«İnsan hep ilk aşkına döner!» ... Deşelim: Her insanın ölümsüzlükle ilgili bir yanı vardır... Ve her insan, şuurlu veya şuursuz, o yanı üzerinde iz sürer... Ölümsüzlük arzusu, bütün ihtiyaçların menşeinde bulunur ve insanın rahatsızlığı bu arzunun eseridir; varolmak arzusu, varolmak şevki, varolmak aşkı... Bu aşkın gayesi ise, şuurun tamlığa, bütünlüğe, eksiksizliğe ve kesiksizliğe ermektir... «İnsanın realitesi bir ıstıraptır!» ... Bunu yaşıyorum... «Çünkü o, varamadığı bir tamlıkla taciz edilmektedir!»... Bunun şuurundayım!.. (80)

Geceyarısı duyulan nabız sesi, bilinmelidir ki benimdir; çözülen ve çöken bir dünya, birleşen ve yenilenen dünya... Akış hızı yüksek bir nehirde, yer yer tersine akıntıların peydahlanması tabiîdir... (81)

Atıfta nakşî sırrı... Benim usul ve üslubum!.. (82)

Kendimi, hamle yapmak istedikçe dizginleniyormuşum gibi hissediyorum... İşte benim derdim de bu... İçi içini yiyen, pörsümeyen heyecan!.. (83)

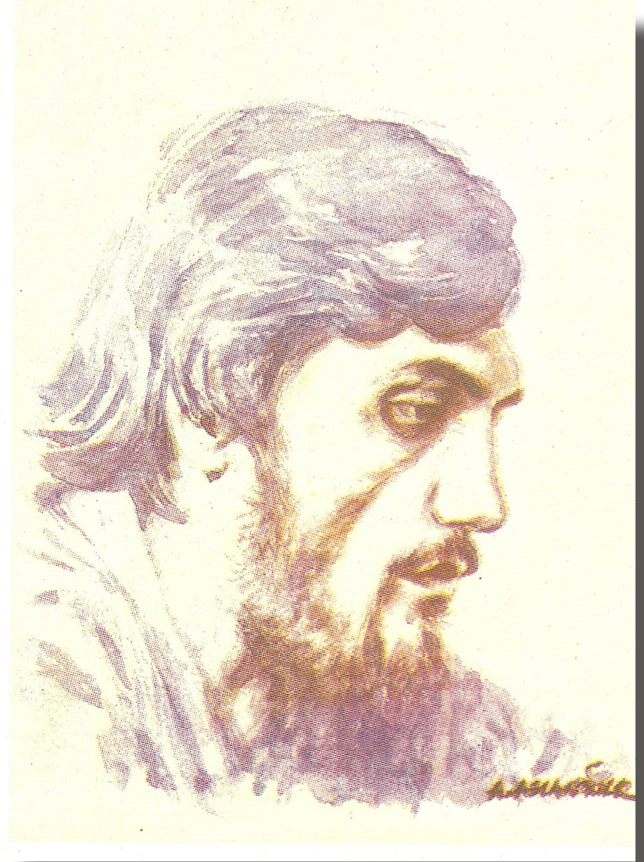
Ben içtimai kavgam adına ayıya dayı da desem, zaman ayının ayılığını ortaya çıkarır... Halisler kalır, ayılar elenir!.. (84)

Ümitler ve ümitsizlikler; ikisi arasında salınan sarkaç durumum değil mi ki beni öğütüp, toz etti... (...)

Hissiz bir felç durumu yerine, elini makine çarklarına kaptırıp canhıraş çığlıklar ve acılar içinde de olsa yaşadığını duymak... Ama nerde gerçek meseleli insanın varoluş ıstırabı, nerde bunların o dertten anlamaz hissizlikleri... (85)

Bekliyorum, hiç kimsenin benim kadar beklemediği bir şafak vaktini!.. (86)

VE YALNIZ BEN... GÖZLERİM, SÖKMEYE YAKIN ŞAFAK AYDINLIĞINI SEYRE HAZIR, O OLAĞANÜSTÜLÜĞÜ BEKLİYORUM... OLAĞANÜSTÜLÜK?.. ÖMRÜMÜN BÜTÜN GİRİNTİ VE ÇIKINTILARINI KENDİSİNE MAHSUS BİLDİĞİM BÜYÜK ZUHUR... MUAZZAM BİR İSLÂMİ ZUHUR... BAŞIMA NE GELDİYSE, BU YÜZDEN!.. (87)

DİPNOTLAR:

**** Tırnak içindeki başlıklar tarafımıza aittir.***

**** Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu, yazılarında bazen kendisinden "Hafiye" ve "Âdem"; Üstad Necip Fazıl Kısakürek'ten ise "Sevgili" diye bahsetmektedir.***

**** Giriş sayfası Yılmaz Serbest tarafından hazırlanmıştır.***

1- Tilki Günlüğü –Ufuk İle Hafiye-, Salih MİRZABEYOĞLU, C: 1, S: 18-19, İBDA Yay. (C:1, S:44)

2- A.g.e., C: 1, S: 415

3- A.g.e., C: 1, S: 321

4- A.g.e., C: 5, S: 228

5- A.g.e., C: 5, S: 394

6- A.g.e., C: 3, S: 333-334-335

7- A.g.e., C: 6, S: 64

8- A.g.e., C: 4, S: 116-117-118 (C:1, S:485-486)

9- A.g.e., C: 4, S: 25-26

10- A.g.e., C: 1, S: 101

11- A.g.e., C: 1, S: 506

12- A.g.e., C: 4, S: 347-348-349-350-351 (Musa Bey'in hizmetkârı Hudeyda Sayılgan ile yapılmış mülâkat için bkz: A.g.e., C:6, S:150-151-152-153-154-155-156-157)

13- A.g.e., C: 1, S: 383

14- A.g.e., C: 2, S: 457-458-459

15- A.g.e., C: 6, S: 485 (C:2, S:184)

16- A.g.e., C: 3, S: 346

17- A.g.e., C: 1, S: 317

18- A.g.e., C: 3, S: 315-316-317-318

19- A.g.e., C: 1, S: 245

20- A.g.e., C: 3, S: 149

21- A.g.e., C: 4, S: 167-168-169-170-171-172-173

22- A.g.e., C: 4, S: 151

23- A.g.e., C: 1, S: 264-265

24- A.g.e., C: 6, S: 235

25- A.g.e., C: 1, S: 375

26- A.g.e., C: 1, S: 227

27- A.g.e., C: 5, S: 504

28- A.g.e., C: 1, S: 94

29- A.g.e., C: 3, S: 32

30- A.g.e., C: 2, S: 139-140-141-142

31- A.g.e., C: 3, S: 242

32- A.g.e., C: 5, S: 314-315-316-317

33- A.g.e., C: 1, S: 459-460

34- A.g.e., C: 1, S: 429-430

35- A.g.e., C: 3, S: 358-359-360-361

36- A.g.e., C: 2, S: 393-394

37- A.g.e., C: 4, S: 260-261

38- A.g.e., C: 4, S: 538-539-540

39- A.g.e., C: 1, S: 466-467

40- A.g.e., C: 2, S: 130-131-132-133-134

41- A.g.e., C: 1, S: 118-119

42- A.g.e., C: 1, S: 195-196

43- A.g.e., C: 2, S: 62

44- A.g.e., C: 2, S: 54-55-56

45- A.g.e., C: 1, S: 370-371

46- A.g.e., C: 1, S: 391

47- A.g.e., C: 3, S: 214

48- A.g.e., C: 1, S: 421-422-423

49- A.g.e., C: 2, S: 11-12 ("Her işimle ilgili..."= Üstad Necip Fazıl Kısakürek)

50- A.g.e., C: 3, S: 397

51- A.g.e., C: 4, S: 44

52- A.g.e., C: 5, S: 108 (27 Nisan 1989)

53- A.g.e., C: 3, S: 16 (C:3, S:235)

54- A.g.e., C: 3, S: 97

55- A.g.e., C: 3, S: 49

56- A.g.e., C: 2, S: 17

57- A.g.e., C: 1, S: 127-128

58- A.g.e., C: 1, S: 295-296

59- A.g.e., C: 1, S: 94

60- A.g.e., C: 1, S: 197

61- A.g.e., C: 3, S: 292

62- A.g.e., C: 3, S: 522
63- A.g.e., C: 3, S: 557 (C:346-347)
64- A.g.e., C: 3, S: 480
65- A.g.e., C: 4, S: 333-334
66- A.g.e., C: 2, S: 212
67- A.g.e., C: 6, S: 204
68- A.g.e., C: 3, S: 204
69- A.g.e., C: 3, S: 450-451-452-453-454
70- A.g.e., C: 1, S: 325-326-327-328
71- A.g.e., C: 4, S: 526-527-528-529-530-531-532
72- A.g.e., C: 4, S: 341 (Geniş bilgi için bkz: İşkence -Gözlem-, Salih Mirzabeyoğlu, İBDA Yay.)
73- A.g.e., C: 6, S: 86-87
74- A.g.e., C: 1, S: 85-86
75- A.g.e., C: 2, S: 23
76- A.g.e., C: 3, S: 14-15
77- A.g.e., C: 2, S: 200
78- A.g.e., C: 2, S: 106
79- A.g.e., C: 3, S: 29
80- A.g.e., C: 1, S: 205
81- A.g.e., C: 1, S: 173
82- A.g.e., C: 1, S: 221
83- A.g.e., C: 2, S: 135
84- A.g.e., C: 1, S: 273
85- A.g.e., C: 1, S: 191-192
86- A.g.e., C: 2, S: 346
87- A.g.e., C: 1, S: 98

MEKTUB - MÜNŞEAT

MEKTUB

Altun göl olmayacak biliyorum
çocuklar büyüyor değişmez gerçek
«ve ben çürüyorum!» demem
bilirsin ben!

Altun göl olmayacak yoktu
gebertemediğim miskin heves
buz gibi gülüşleri sevinçten!

Şah damarımdan gelir en kanlı kahkaha
yalvarmayı sevmediğim gibi
bilirsin acındırmayı da sevmem!

Kendini harcamayı seven
zengin gönüller vardır
zorluk bulur onları
bilirsin ben kendimi esirgemem!

- «Kaç dostum yalnızlığına
ormanla kaya pek iyi bilirler
nasıl susulacağını seninle
o sevdiğin ağaca benze sen yine
o dalları geniş ağaca
sessiz ve dinlercesine sarkar o
gölün üzerine!»

Yalnız değil zındandayım
içimde mahşer uğultusu
bekçilerim hep bildiğin
kursağında zulüm hevesi
soğuk bakar duvarlar
gördüğüm sıcak dostlar
olmasaydı yanardım
yalnızlık en pahalısı!

Yalnız değil zındandayım

kaya içimde pıtrak
ağaç benim içimde
içimde bittiği toprak – hak
ben bana benzerim
hayâlim sarkar sessiz
o gölün sessiz hayâline
bu kalabalık içimde
bir odada üç kişi
yalnızlık en pahalısı!

Altun göl olmayacak biliyorum
bir göl var gerçi içimde
kendi kendine yeten –diyelim!- bir göl
ama hasret ırmağım sürükler onu da
aşağılara – denize!

Yeni yollarda yürüyorum ben
bana yeni bir dil geliyor maveradan
mesih gibi canlandırıyor kelimeleri
ve kendini konduruyor eski deyişlere
pek yavaş geliyor bana
benim büyüklerimden başka
her türlü konuşma
ey fırtına atlıyorum arabana

Seni bile kamçılamak istiyorum
hani aşk hep birlemek ister ya
bir nâra ve sevinç çığlığı gibi
geçmek istiyorum engin denizlerin üzerinden
dostlarımın kaldığı saadet köylerine
varıncaya kadar – aşk hep yeni
şimdi ne kadar acı verse de
düşmanlarım bile saadetime gübre!

Pek büyüktü bulutumdaki gerilim
şimşeklerin kahkahaları arasında
dolu sağanakları yağdırmak istiyorum
derinliklerden derinlere
gerçek – bir fırtına gibi geliyor
benim saadetim ve hürriyetim!

Ah dişi aslanım – bilgeliğim
yumuşakça kükremeyi bir öğrense
daha şimdiden pek çok şeyler öğrendik
biz onunla birlikte!

Anladın – uzun zamandır bıraktım
saadeti için didinmeyi canımın
eserim için didiniyorum ben
bu oldu benim saadetim

biliyor bunu çocuklar – bütün çocuklarım
onlar için yaşamak benim görevim – eserim
onlar da öyle yaşıyor – yaşayacaklar
Allah ve Resulü'ne doğru görevi
hayatı eser – ve bütün saadetler
buna dair!

Yaşanmış bir hayat bırakıyorum size
bir gün daha tahliye olmuşken hayattan!

Salih Mirzabeyoğlu, Münşeat / "Önsöz-Bayramlık", İBDA Yayınları, 2 Basım, İstanbul 2004 shf: 31-32-33

İDDİANAME

T.C.

İSTANBUL DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

HAZIRLIK NO: 1998/2956 TUTUKLU - İŞ

ESAS NO: 1999/34

İDDİA NO: 1999/34

İDDİANAME

İSTANBUL ( ) NOLU DGM BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI: K.H

SANIKLAR: 1- SALİH İZZET ERDİŞ /

(…)

SUÇ: 1- Mevcut Anayasal Düzeni silah zoru ili değiştirmeye teşebbüs etmek

"Sanık Salih İzzet Erdiş hakkında"

(…)

SUÇ TARİHİ: 29/12/1998 VE ÖNCESİ

GÖZETİM TARİHİ: 29/12/1998-04/01/1999 " Sanık Salih İzzet Erdiş hakkında "

(…)

HAZIRLIK EVRAKI İNCELENDİ

Türkiye'de mevcut anayasal düzeni yıkarak yerine dini esaslara dayalı merkezi Türkiye'de olan Ortadoğu ülkelerini de içine alan Büyük Doğu İslâm Devleti kurmak amacıyla faaliyetlerini sürdüren ve 1985 yılında bu fikir doğrultusunda, İBDA/C adlı yasa dışı örgütü oluşturan Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş'in kurmuş olduğu İBDA/C adlı örgütün 1990 yılından ve sanıkların yakalandığı 29/12/1998 tarihine kadar gerek İstanbul'da ve gerekse Türkiye genelinde

bombalama, molotof kokteyli atma, silahlı saldırı, 6136 sayılı yasaya muhalefet, zorla para toplama, pankart asmak, duvarlara yazılama yapmak, adam öldürmek, 2911 sayılı yasaya muhalefet suçlarını işledikleri, İBDA/C adlı örgütün kurucusu ve lideri Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş olduğu;

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nün yasa dışı İBDA/C "İslâmî Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi " örgütüne yönelik istihbari çalışmalarında; 29/12/1998 günü saat 14.15 sularında 34 PV 834 plaka sayılı Volvo marka oto içerisinde bulunan Kumandan kod Salih İzzet Erdiş yakalanmıştır.

Yakalanan Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş'in oturmakta olduğu 34 PV 834 plaka sayılı Volvo marka oto içerisinde yapılan aramada 1 adet siyah deriel çantası ele geçirilmiştir.

El çantası içerisinde yapılan aramada, 25.000 Alman Markı, 10.000 ABD Doları, 800 Fransız Frangı ele geçirilerek emanete alınmıştır.

29/12/1998 tarihinde yakalanan İBDA/C adlı örgütün lideri olan Kumandan kod sanık Salihİzzet Erdiş'in yakalanmasına müteakip ikamet etmekte olduğu İstanbul, Tuzla İlçesi Manastır Mevkii Geçici 26.sokak no:14 sayılı evinde arama yapılmıştır.

Yapılan aramada

1 adet vizor marka 7.65 mm çaplı tabanca, tabancaya ait şarjör ile 20 adet mermi,

1 adet Baretta marka 9 mm çaplı tabanca, tabancaya ait şarjör ile 25 adet mermi,

1 adet 22 calibre tüfek ve bu tüfeğin üzerine monte edilmiş Hakko marka 1 adet dürbün ve bu tüfeğe ait 49 adet fişek

1 adet pompalı tüfek ve bu tüfeğe ait 70 adet fişek

1 adet Sarsılmaz marka havalı ava tüfeği

1 adet Panosonic marka kamera cihazı

1 adet Ericsson marka 388 cep telefonu. 14 adet cumhuriyet altını

1 adet Underwood marka daktilo makinası

1 adet 100x50 cm ebadında mavi zemin üzerine üç hilal ve bir yıldızdan oluşturulmuş İBDA/C adlı örgütün simgesi olan bayrak

1 adet 75x50 cm ebadında Tevhid Bayrağı

İBDA yayınları ile örgütsel nitelik arz eden çok sayıda doküman ele geçirilmiş ve buna ilişkin ev arama ve zaptetme tutanağı tanzim edilmiştir.

(…)

1 - KUMANDAN KOD- SALİH İZZET ERDİŞ kolluk anlatımında;

Büyük Doğu fikriyatı ile küçüklüğünde

tanıştığını, İBDA/C örgütü fikriyatının oluşmaya başladığını, 1980 yıllarına kadar bizzat kendisi ve arkadaşları ile birlikte İBDA/C adlı örgüt adına yazılama, pankart asma ve molotof kokteyli atma eylemlerine katıldığını, İBDA fikriyatı doğrultusunda ilk olarak Cağaloğlu'nda Gönüldaş Yayınevini kurduğunu, daha sonra bu yayınevinin ismini İBDA olarak değiştirdiği; bu yayınevini Mehmet Tarakçı, Enes Durmaz ve Süleyman Dal isimli kişiye devrettiğini, 1991 yılında düzenlenen mitinglere katılan İBDA/C örgüt mensupları ile yakalandığını, 4 ay cezaevinde tutuklu kaldığını ve cezaevinden tahliye olduktan sonra kitap yazmaya başladığını ve halen kitap yazma işini devam ettirdiğini, geçimini Kıvam Hukuk Bürosu'ndan aldığı % 10 hisseden, İBDA yayınevinden ve örgüt mensubu Mehmet Fazıl Aslantürk'ün ortak olduğu Pendik Halk Ekmek Fabrikasından aldığı aylık 130 milyon TL ile babasının yaptığı yardımlar ile geçimini sağladığını 34 PV 834 plaka sayılı oto içerisinde ele geçirilen 25.000 Mark, 10.000 Dolar ile 800 Fransız Frangı ve 14 adet Cumhuriyet altının kendisine ait olduğu;

İBDA/C fikriyatının kurucusu olduğunu, örgütsel konuları kendisinin yazdığı "Üç Işık", "Adımlar" , "İdeolocya ve İhtilal" isimli kitaplarda işlediğini, İBDA fikriyatının kendi fikirlerinden oluştuğunu, İBDA'nın "Benzersiz Oluş " anlamına geldiğini, bu ismin 1984 yılından sonra İslâmî Büyük Doğu Akıncıları olarak yerleştiğini, İBDA fikriyatının temelinde kendinden zuhur diyalektiği anlayışının bulunduğunu, bunun manasının "Gerektiği yerde gereğini yapmak" yani herkesin kendi anladığı mana nisbetinde bazı faaliyetleri yapması olarak anlaşılması gerektiği, bu anlayış içerisinde legal ve illegal faaliyet gösteren cephelerin oluştuğunu, bu cephelerin çalışması ve faaliyetleri sonucunda devlet otoritesinde büyük boşluklar oluşacağını, bu boşluklardan faydalanarak İSLÂM DEVLETİ kuracaklarını, İSLÂM devletinin kurulmasının ancak devrim yolu ile mümkün olacağını, katılmış olduğu konferanslarında ve kaleme aldığı "Üç Işık " ve "Adımlar " isimli kitabında bu hususları sürekli olarak dile getirdiğini, bu kitaplarında örgütsel eylemlerin nasıl yapılacağını, cephe faaliyetlerinin nasıl ve ne şekilde yürütülmesi gerektiğini, açık bir şekilde anlattığını, amaçlarının Türkiye devletini yıkıp yerine İslâmî esaslara dayalı İslâm Devletini kurmak olduğunu, stratejisinin de cepheleşmek olduğunu, 1991 yılından sonra hiçbir legal ve illegal cepheleşmeye emir ve talimat vermediğini, talimatını, "Kendinden zuhur diyalektiği" çerçevesinde kitaplarında ele aldığını ve işlediğini, kitaplarını okuyan kişilerin bundan ne

anlıyorsa onu yaptıklarını, İSLÂM devleti olarak, BAŞYÜCELİK devletini kuracaklarını, bu devleti kendi dalında uzman olan kişilerin oluşturacağını, bu kurulun kendi arasında devlet başkanı olarak görev yapacak olan "BAŞYÜCE" seçeceğini, başparmak ve işaret parmağının gösterilmesinden oluşan şeklinde İBDA/C adlı örgütün amblemi olduğunu, mavi zemin üzerine 3 hilal ve 1 yıldız motifinde işlendiği bayrağın ise kurulacak İslâm devletinin bayrağı olduğunu, bu bayrağın da İBDA/C adlı örgütünü simgelediğini, örgütün Tavır, Öfke, Karar, Akdoğuş, Taraf, Tahkim, Ak Zuhur, Akıncı Yol, Siyah Bayrak, Akademya, Kip lokali, Ref Ref Yayınevi isimli legal cephelerin oluştuğunu ve bu yayınların örgütün fikir ve görüşleri doğrultusunda legal alanda faaliyetlerinin sürdürüldüğünü, kendisine 15 yıldır İBDA/C örgüt mensuplarından gerek cezaevinden ve gerekse dışarıdan mektuplar gönderildiğini, kendisine gönderilen bu mektupları "TİLKİ GÜNLÜĞÜ" isimli kitabında yayınladığını, ele geçirilen paralar ile altınların kendisinin birikim olduğunu, örgütle hiçbir ilgisinin olmadığını, evinde ele geçirilen silahların ise kendisine ait olduğunu 1999 yılı içerisinde Türkiye Cumhuriyeti devletinin karışacağını çıkacak savaşta bu silahları kullanacağını ve bu amaçla bulundurduğunu, evinde ele geçirilen ve kendisi tarafından kaleme alınan el yazıların da "Atatürk'e, Laik Cumhuriyete, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e ve bazı devlet büyüklerine karşı yazdığı hakaret içeren küfürlü sözleri kendisi tarafından kalem alındığını laik düzeni benimsemediğini ve karşısında olduğunu, laik düzeni kuran ve onu korumaya çalışan devlet büyüklerine hakarete hami sözleri bunun için yazdığını açık ve samimi bir şekilde belirtmiştir.

Sanık Salih İzzet Erdiş gerek C.Başsavcılığımızda ve gerekse yedek hakimlik huzurunda alınan savunmasında emniyet ifadelerinin kısmen doğru olduğunu, emniyette baskı altında kalmadığını, İBDA fikriyatının kurucusu olduğunu, İBDA/C adlı örgütle ilgisinin bulunmadığını, İBDA fikriyatının "Benzersiz Oluş " manasına geldiğini " Gerektiği yerde gereğini yapmak " anlamına geldiğini, kitaplarında bunu işlediğini, kitabı okuyanların kitaptan ne anlıyor ise onu yapması gerektiğini, mevcut anayasal düzeni yıkmak için faaliyet gösterdiğini, bu düzeni devrim yolu ile yıkıp başkenti İstanbul olan Büyük Doğu İslâm Devletini kurmak amacıyla faaliyet gösterdiğini, örgüt mensuplarına talimat vermediğini, İslâm Devletinin nasıl kurulacağını ve Türkiye cumhuriyeti devletinin nasıl yıkılacağını kitaplarında yazdığını, kurulacak İslâm Devletinin "BAŞYÜCELİK DEVLETİ" olacağını

devlet başkanı olarak da seçici kurul tarafından "Baş Yüce" seçileceğini, İBDA/C adlı örgüt mensuplarının cezaevinde ve dışarıda bulunan İBDA/C adlı örgüt mensuplarının kendisine gönderdiği mektuplarının kendisinin evinde bulunduğunun doğru olduğunu, bu mektupları yorumlayarak kaleme aldığı "TİLKİ GÜNLÜĞÜ" isimli kitapta yayınlayacağını, evinde ele geçen silahları da 1999 yılında Türkiye'nin karışacağını İslâm devletini kurmak için savaşta kullanacağını, ele geçirilen para ve altınların örgüte ait olmadığını, kendisinin birikimi olduğunu, 34 VP 834 plaka sayılı otonon Harun Yüksel'in üzerine kayıtlı olduğunu, otonun parasını kendisinin ödediğini, Harun Yüksel'in kendisinin eniştesi olduğunu, evinde ele geçirilen ve devlet büyüklerine yönelik hakareti hamiz yazılmış yazıların kendisinin el ürünü olduğunu, bunları bir kitapta yayınlayacağını, laik düzene karşı olduğunu, bu devlet büyüklerinin de laik düzeni koruduğu için bu mektupları kaleme aldığını, Büyük Doğu İslâm Devleti kurmak için uzun zamandan bu yana faaliyet gösterdiğini, açık ve samimi bir şekilde kabul etmiştir.

(…)

İBDA/C örgütünün amacı

Mevcut Anayasal düzeni silah zoru ile değiştirip, yerine orta doğu ülkelerini kapsayan dini esaslara dayalı Federal bir İslâm Devleti kurmaktır.

İBDA/C adlı örgütün lideri

Kumandon Kod - sanık Salih İzzet Erdiş

İBDA/C adlı örgütün yapısı

Kumandan kod-Salih İzzet Erdiş'in yazdığı kitaplardan etkilenen şahısların bir araya gelerek aralarında hiyerarşik bir yapılanma olmadan bağımsız hareket eden ve aldığı kararları faaliyete geçiren "KENDİLİĞİNDEN ZUHUR" adı ile oluşturulan cephelerden meydana geldiği;

TOPLANAN DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE SANIKLARIN HUKUKİ DURUMLARI :

Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş'in ikametinde 29/12/1998 tarihinde arama yapılmış ve arama neticesinde ele geçirilen silahların balistik raporları aldırılmış ve verilen 30/12/1998 gün ve 9785 sayılı raporlarında, silahlarda mekanik bir arızalarının olmadığı, atışa sarih olduğu, bu haliyle 6136 sayılı yasa kapsamında kaldığı, bu silahların daha önceki olaylarda kullanılmadığı tesbit edilmiştir.

Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş ve sanık Saadettin Ustaosmanoğlu'nun evlerinde ve iş yerlerinde yapılan aramada elde edilen dökümanların, aldırılan ekspertiz raporlarında ile işaretlenen sayfalardaki

yazıların sanık Salih İzzet Erdiş'in el ürünü olduğu, ele geçirilen bu dökümanların örgütsel dökümanlar olduğu,

Sanık Salih İzzet Erdiş'in Tuzla İlçesindeki ikametinde ele geçirilen ve (100-101-102-135-134-133) sayfalarda Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in İlahiyatçı danışmanına, MGK kararlarına, İsrail'in Ankara Büyükelçisine, hakarete hamiz sözler içermekte olduğu,

(…)

Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş, tüm aşamalarda, laik düzeni benimsemediğini bu düzeni yıkarak yerine İslâmî esaslara dayalı tüm ortadoğu ülkelerini de içine alacak Büyük Doğu İslâm Devleti kurmayı amaçladığını ve bu yönde faaliyet gösterdiğini, samimi olarak belirtmektedir.

Ankara Emniyet Genel Müdürlüğü'nden İBDA/C adlı örgütün yapısı hakkında bilgi istenmiş ve örgütün liderinin Sanık Salih İzzet Erdiş olduğu gelen yazılardan anlaşılmaktadır.

İBDA/C adlı örgüt mensuplarının 1994 yılından 1998 yılının Aralık ayı sonuna kadar gerek İstanbul İlinde ve gerekse Türkiye genelinde gerçekleştirdiği eylemle tarih ve zaman da belirtilerek belirlenmiştir.

İBDA/C adlı örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerin çokluğu, toplum içerisinde yarattığı huzursuzluk, kaygı ve panik, toplum huzurunu bozan, kamu güvenliğini sarsan, istikrar ve gelişmeyi engelleyen boyutlara vardığı görülmektedir.

İBDA/C adlı silahlı terör örgütünün asıl hedefinin de, mevcut Anayasal düzeni silah zoru ile değiştirip yerine İslâm Devleti kurmaktır.

İBDA/C adlı örgütün lideri olan kod adıyla da kurulacak BÜYÜK DOĞU İSLAM DEVLETİ ' nin komutanı seçilecek olan KUMANDAN kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tesbit edilememiş olmakla beraber, bizzat kendisi tarafından kaleme alınan ve İBDA/C adlı örgüte sempati ile bakanlara okutturulmak suretiyle siyasi ve ideolojik bir bilinç verilmesinde kullanıldığı ve Büyük Doğu İslâm Devleti'nin nasıl kurulacağı hususunda kitaplarında yer vererek örgüt mensuplarına yön vermektedir. Lidersiz bir örgüt düşünülemeyeceği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer. İBDA/C adlı örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği tüm eylemlerden örgütün lideri de sorumludur.

İBDA/C adlı örgüt mensuplarının Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş'e olan bağlılığı, bağlı

oldukları İBDA/C adlı örgütün ülke genelindeki organik bütünlüğü, gerçekleştirdikleri eylemlerin çokluğu, gerçekleştirilen eylemlerin ağırlığı, toplum içerisinde yarattığı korku ve vehamet derecesi, eylemlerde çok sayıda bombaların kullanıldığı ve birçok insanın yaralanmasına ve ölümüne neden olduğu, büyük çapta maddi hasarlar meydana getirildiği göz önüne alındığında, sanık Salih İzzet Erdiş'in Mevcut Anayasal düzeni silah zoru ile değiştirmeye teşebbüs etmek suçunu oluşturduğu;

(…)

Sanık Salih İzzet Erdiş hakkında, İBDA/C adlı örgüt içerisinde Kumandaya haiz görev almak suçundan, suç tarihinin 1997 ve öncesi olan olaylarla ilgili olarak 10/06/1998 tarih ve 1998/275 Hazırlık 1998/216 Esas sayılı iddianame ile Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığınca TCK.168/1, 3713 Sayılı Yasanın 5. Maddesi uyarınca cezalandırılması istemi ile Adana Devlet Güvenlik Mahkemesine kamu davası açıldığı, yargılamanın devam ettiği görülmüştür.

İş bu dava ile Adana Devlet Güvenlik Mahkemesine sanık Salih İzzet Erdiş'le ilgili açılan kamu davasının birleştirilmesi hususu Mahkemenin takdirine bırakılmıştır.

Bu nedenlerle:

1- Mevcut Anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs etmek suçundan;

Sanık Salih İzzet Erdiş'in eylemine uyan TCK. 146/1 Maddesi uyarınca,

(…)

4-Emanetimizin 1999/25 sırasında kayıtlı bulunan; 7. 65 mm. çaplı 452237 seri nolu tabanca ve tabancaya ait şarjör, 9 mm çaplı 31341172 seri nolu tabanca ve bu tabancaya ait şarjör, 8 mm çaplı gaz tabancası, Mamser marka 5'li gaz tabancası numarasız 6'14 toplu tabanca, numarasız 7'li toplu tabanca 22 kalibre çaplı numarasız dürbünlü tüfek, Mag 870032641 seri nolu pompalı tüfek, Sarsılmaz marka nişan tüfeği, 12 numara çaplı 1724 seri nolu av tüfeği, Panasonic marka F 2 HCO 4933 seri nolu kamera cihazı ve şarj cihazı, Sony marka ses kayıt cihazı, daktilo makinası Ericsson marka CH 388 cep telefonu, bir adet avcı yeleği, bir adet bayrak, bir adet tevhid bayrağı, rulo şeklinde İBDA/C bayrağı, rulo şeklinde İBDA/C simgesi, 2 adet Tilki Günlüğü isimli kitapların TCK. 36 maddesi gereğince zoralımına;

5-Örgüte ait olduğu iddia edilerek zaptedilen zilliyetliği sanık Salih İzzet Erdiş'te olan 34 PV 834 plaka sayılı Volvo marka otonun TCK. 36 Maddesi

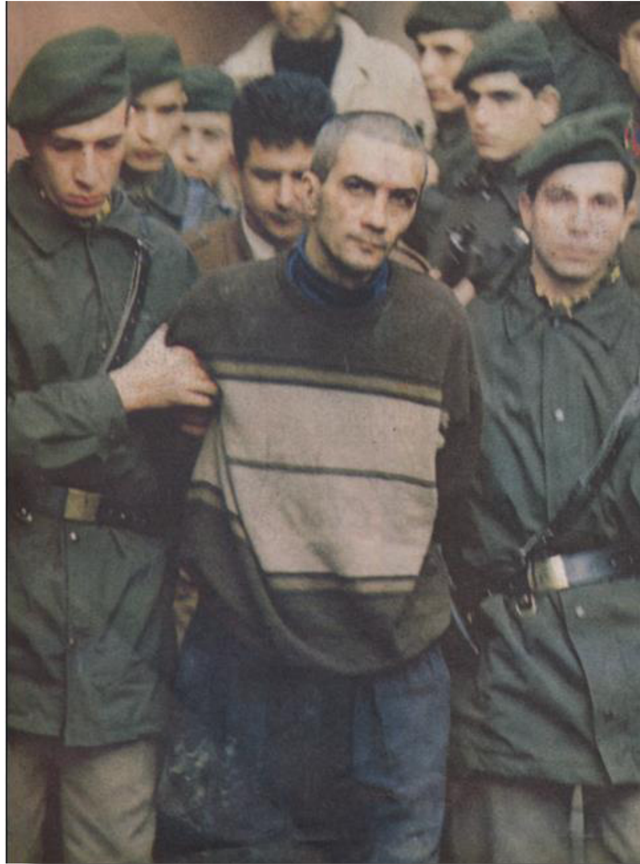
gereğince zoralımına;

6-Emanete alınan 25.000 Alman Markı, 10.000 Amerikan Doları ve 800 Fransız Frangı'nın TCK 36 Maddesi gereğince hazineye irat kaydına;

Karar verilmesi için;

Yargılamanın 2845 Sayılı Yasanın 20. Maddesi uyarınca Mahkemenizde yapılarak, sanıkların üzerine atılı müsnet suçlar subuta erdiğinde sanıkların yukarıda belirtilen sevk maddeleri uyarınca ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar verilmesi kamu adına iddia olunur.

12/01/1999
Ali Yorulmaz
23783
İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi
Cumhuriyet Savcısı

YASA DEĞİŞMESEYDİ

SALİH MİRZABEYOĞLU

(HATA İLE) ASILMIŞTI

SALİH MİRZABEYOĞLU'NUN SAVUNMALARI

Salih Mirzabeyoğlu'nun İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başkanlığı'na sunduğu ve 21 Şubat 2000'de yapılan duruşmada okuduğu Savunması'nın ilk kısmı:

1) Rejim, "nizâm-düzen" ve hukuk; neticede sosyal, siyasî ve iktisadî unsurları içine almış olarak, hukukun kapsayıcı rolünde üst üste gelen kavramlar... Bu görüş çerçevesinde "Adalet sistemi" ve ilgili kurumların hâline, DGM Savcılığı'nın hakkımdaki iddianâmesine cevab yazmaya başlayabildiğim bugün, yâni 7 Şubat 2000 itibariyle değinme ihtiyacındayım. Hiçbir hukukî mesnede dayanmadan tutuklanmamın ardından, 25 Ocak 2000'den bugüne kadar yaşadıklarım ve içinde bulunduğum durum, Adalet sisteminin nasıl bazıları için "at içeri, çıkmak için uğraşsın dursun!" mantığı ile işletildiğini göstermektedir.

2-) Önce, yeri geldikçe açmak ve misâllendirmek üzere, fikrimi peşin peşin söyleyeyim: - "T.C. içinde yaşayan 3000 aile; hukuk da bunların çıkarına göre, ekonomi de, siyaset de, ordu da, polis de... Kendi aralarındaki dalaşmalar bir yana, bunlar hukuk üstü imtiyazlı bir zümredir! Devlet, hukuk demektir ve hukukun olmadığı yerde devlet değil, çete vardır. Bu çerçevede, emir komuta zinciri içinde hareket eden DGM'lerin mânâsı da bellidir; DGM Savcılığı'nın aynen aldığı polis sorgulaması sırasında, "yukarıdan bastırıyorlar, sen İBDA-C örgütünün lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin!" diyen (sanıyorum Komiser yardımcısı) Bahri'nin tavrı, buna tipik bir örnektir. Polisteki baskı ve istediğini istediği gibi tertibe sokan sorgu usulü ile, bunu iddianâme hâlinde aynen kabul eden DGM Savcılığı'nın haksız yere tutuklaması karşısında, benim tabiî bir insan refleksi hâlinde Mahkeme'yi protesto ederek çıkmayışımın sebebi de belli olmuyor mu?..

3-) 25 Ocak 2000'den 7 Şubat 2000'e kadar olan yaşadıklarıma geçmeden önce, mevzuyla doğrudan alâkalı ve düzenin bütün unsurlarını kamuoyu PSİ-

KOLOJİSİ olarak istediği gibi şekillendiren, yukarıda bahsettiğim zümrenin kendisi veya uzantısı büyük basının hâline de değinmek isterim. Bunun tipik bir örneği, 1991 yılından beri muhtelif gazetelere muhtelif defalar yazılmış ve çoğu da çıkmamış tekzib yazılarından biri ki, Avukatım Harun Yüksel'in, Akşam isimli gazeteye gönderdiği tekzib yazısıdır... Şöyle:

-"Gazetenizin 1/1/1999 tarihli nüshasında 7. sahifesinde "Yılbaşını kana bulayacaklardı" başlıklı haberiniz ile, 5/1/1999 tarihli nüshanızın 9. sahifesinde yayınlanan "İBDA-C lideri Cezaevi'nde" başlıklı haberinizde müvekkilimin kişilik haklarına ağır bir saldırı olduğu gibi, GÖRÜLMEKTE OLAN BİR DAVAYI ETKİLEYECEK MAHİYETTEDİR. Sözkonusu haberinizle ilgili düzeltme metni ilişiktedir. Bu düzeltme metninin Basın Kanunu'nun 19. Maddesi gereğince ilk çıkacak nüshada yayınlanmasını ihtar ederim.

Cevab ve Düzeltme Metni: SALİH MİRZABEYOĞLU, "ÖRGÜT LİDERİ" DEĞİL, "FİKİR ADAMI"DIR

Müvekkilim Salih İzzet Erdiş (Salih Mirzabeyoğlu) bugüne kadar yayınlanmış 41 eserinden de kolayca anlaşılacağı üzere, "yasadışı bir örgüt lideri" değil, Cumhuriyet tarihinin en üretken fikir adamlarından biridir. Sayın gazetenizin 1/1/1999 ve 5/1/1999 tarihli nüshalarında yayınlanan haberlerin başlıkları ve muhtevalarında, müvekkilim "yasadışı İBDA-C lideri" gibi gösterilmektedir. Müvekkilim bu iddiayı hem polis, hem DGM Savcılığı ve Hâkimliği önünde hiçbir tereddüte mahal bırakmayacak şekilde açıkça reddetmiş ve bu konuda aleyhinde en ufak bir delil de bulunamamıştır.

Aynı haberde müvekkilimin "korumalarıyla birlikte yakalandığı" iddiası da yanlıştır. Müvekkilimle birlikte gözaltına alınan Saadettin Ustaosmanoğlu ve Hüsnü Göktaş müvekkilimle birlikte yakalanmamışlar, evlerinden gözaltına alınmışlardır. Müvekkilim koru-

ma kullanmamaktadır. Haberinizde "koruma" olduğu söylenen Saadettin Ustaosmanoğlu, FURKAN Dergisi Genel Yayın Müdürüdür, Hüsnü Göktaş ise Devlet memurudur.

Aynı haberinizde müvekkilimin evinde örgütsel dokümanlar bulunduğu iddiası da yalandır. Aynı şekilde, "şayet yakalanmasaydı yılbaşını kana bulayacaklardı" ve çeşitli eylemlerde kışkırtıcılık yaptıkları iddiaları da doğru değildir.

Sözkonusu haber metinleriniz ve haber başlıklarınız, müvekkilimin "Yasadışı İBDA-C Örgütü Lideri" olduğu İMAJ'ını doğuracak mahiyette olup, hem müvekkilimin kişilik haklarına ağır bir saldırı, hem de GÖRÜLMEKTE OLAN BİR DAVAYI ETKİLEYİCİ MAHİYETTE olduğundan, düzeltilmesi gereği ortaya çıkmıştır.

4-) Gelelim 25 Ocak 2000 tarihine... Polisin beni hiçbir illegal ilişki içinde olmamama rağmen, "İçişleri Bakanlığı'nın İBDA-C'yi illegal örgüt kabul etmesi"ne binaen sipariş üzerine (ki, kaç türlü saçmalık bir arada, sonra göstereceğim) yakalaması, üstelik ilkokula giden çocuğumu hergün almak üzere gittiğim İlkokul'un önünde eşim ve çocuklarımla beklerken yakalamasına rağmen, "örgüt lideri" imajına katkı olsun diye yakalama tutanağını, adaleti yanlış yönlendirici bir şekilde "evine yapılan baskınla yakalandı" diye tertib etmesi; 28 Ocak 1998'de böyle başlayan ve basının da içinde psikolojik yönlendirici olarak bulunduğu bir yığın haksız, ahlâksız ve hukuk dışı suçlamaya tepki olarak, protesto amacıyla Mahkeme'ye çıkmayı reddetmem... Hukukî olarak nazik bir mesele: Beni 26 Ocak'taki Mahkeme'ye çıkarmak için yapıldığı söylenen, sabahın kör bir saatinde hiçbir şey söylemeden askerin doğrudan ateş açmasıyla başlayan ve (1) kişinin ölümü ve (5) kişinin yaralanmasıyla neticelenen operasyon; operasyonun niteliğinin hukukî olup olmaması bir yana, sadece benim davam ile ilgisi yönünden bile hukukî midir?.. Metris Cezaevi Savcısı'nın, Mahkeme'ye çıkıp çıkmayacağımın cevabını almak üzere geleceğini söylediği 25 Ocak'ın sabahında gerçekleştirilen bu operasyon?.. Aslında Cezaevi Savcısı'nın Mahkeme'ye çıkıp çıkmayacağımı öğrenmek istemesini söylemem de lüzumsuz; çünkü 26 Ocak'ta Mahkeme'ye çıkarılmak üzere gelinene kadar kimsede böyle bir hak ve tahmin yürütme yetkisi yoktur. Oysa bunun bir adım daha ilerisine gidilmiş, işin içine müneccimlik girmiş ve benim Mahkeme'ye çıkmayacağım kesin kaziye kabul edilerek sözkonusu operasyon gerçekleştirilmiştir... Ve DGM Savcılığı'nın iddianâmesine hangi şartlar altında cevab yazdığımın daha iyi takdir edilmesi için arkası: Yara-

lıların çıkarılması ve teslim olunması hususunda operasyonu yürüten Albay, "hiç kimseye kötü muamele yapılmayacak, Devlet sözü!" diyor. Devlet sözüyse fena!.. "Biz, söz namustur ukdesine bağlı insanlarız, sizin sözünüze güvenmek isteriz!" diyoruz, kabul görüyor; ve en son benim çıkmam şartıyla arkadaşları tek tek alıyorlar. Sıra bana gelince durum değişiyor: Benimle beraber çıkacağını söyleyen Albay, "tamam!" diyor ve benimle ilgisinin kesildiği o ânda yüzleri döğüş maskesi gibi bir şeyle örtülü grub, koluma giriyor. Askerin oluşturduğu koridor içinde kim vurduya gelmek gibi bir durumda olduğumu anlıyorum. Fakat enteresan; kasklı asker koridoru içinde birkaç kişi dışında tekme ve yumruk vuran olmadı. Koluma giren grubtan biri -burası önemli- bana, "sen de asker çocuğuymuşsun; boyuna askere saldırıyorsun, bu düşmanlık nerden?" dedi. Aslında onun söylediği, istihbarat raporlarından adlî mekanizmalara ve kamuoyuna kadar istediğini istediği gibi sunan ve tersine seslerin karşısında cılız kaldığı basının, "İBDA-C boyuna askere saldırıyor!" şeklindeki haberi idi. "Ben adalet sistemini protesto ediyorum, üzerime askeri yolluyorlar!"dedim. Neticede, beni tepeleyecekleri bir yer telâşesinde, orası mı burası mı derken, Metris Cezaevi'nin dış bahçeye açılan mevkiine kadar geldik. Oradan dışarıyı gören bir odanın penceresinden, -ben odanın kapısına yakınım-, bahçede sıraya dizilmiş arkadaşları gördüm ve hiçbir pratik yararı olmamasına rağmen, beni tepeleyeceklerini işaret etmeye çalıştım. O anda Albay odadan çıktı ve "zafer işareti filan yapmak yok; gel şuraya önce güzel güzel konuşalım!" dedi ve beni odadaki bir sandalyeye oturttu, ardından kollarım kelepçelendi ve hemen akabinde de dışarı çıkartılarak sözkonusu grubun içine salındım. Üzerime üşüşenlerin tekme ve yumruk darbeleriyle yere düştükten sonra, kafama ve vücuduma yediğim sayısız darbeden sonra kendimden geçtim. Aradan şu kadar gün geçmesine rağmen beni günde birkaç kez baygınlık hâline sokan o darbelerin tesirine rağmen, o gün nasıl sağ kaldım hâlâ anlayabilmiş değilim. Neticede; hadisenin vukubulduğu yere koyulmuş bir masa üzerinde ayıltılırken, patlayan sol kaşıma dikiş atıldı ve masadan indirildim. Ne hâle getirilmiş olduğumu göstermek için sadece şu sahne yeter: Ayaküstü dikildikten sonra, rüyâ gibi, yaklaşık 10 senedir görmediğim bir arkadaşla konuştum ve güyâ rüyâdan ayılmışım gibi, askerin içinde koridora dizilmiş arkadaşlarımı gördüm. Oysa "acaba" şüphesiyle 26 Ocak'ta mahkemeye getirilirken arabada sorduğum arkadaşlar, benim tepelendiğimi görmediklerini ve kendilerinin bahçede olduklarını söylediler.

Bütün vücuduma müthiş bir hissizlik ve uyuşukluk hâkim şekilde, Kartal Cezaevi'ne getirildim. Sol bacağımın üstüne basamıyorum. Bu hâldeyken, başlarında 4 sırmalı olduğunu sandığım bir Astsubay ve bir başka Astsubayla birlikte askerler, beni tepelemek üzere bir odaya aldılar; ve sesimin çıkmaması için ağzımı kapama çabaları sırasında, kaşımın üzerindeki gazlı bez veya pamuk da söküldü. Dışarı çıkarılınca doktor faslı: Pişkin olmadığı tedirgin tavırlarından belli ve besbelli ki "tenbihli" adam, bana, "sırtında bir darbe falan yok değil mi?" dedikten sonra, muayene bitmiş olarak önündeki kağıdı dolduruyor... Acelesini bildiğim doktor'a, "yüzümde ve kafamda birşey yok değil mi?" deyince, sanki kendisine farkında olmadığı birşey söylemişim gibi, "yok!" cevabını verdi; ve oradan, koluma giren gardiyanlarla Cezaevi'nin "müşahede" bölümüne götürülürken, bir gardiyanın arkadan sağ böğrümü bulan tekmesi... Hemen söylemeliyim ki, bütün bunları, acıklı bir tasvirle merhamet devşirmek için değil, koruma ve kolluk görevinden Cezaevi'ne kadar bir bütünlük teşkil eden Adalet sisteminin halini göstermek için yazıyorum: (1) ölü (5) yaralıyla neticelenen malûm operasyonun ardından "Devlet'in itibarı kurtuldu!" diyebilen Adalet Bakanı, evvelâ kendilerinin koydukları kanunlara saygılı olsalar ve bunun uygulanışını takipte bulunsalardı, Devlet'in kendi adına asıl itibarının "adalet" olduğunu da göstermiş olurlardı... Neticede: 26 Ocak 2000 tarihinde, sol dizimden topuğuma kadar öbürünün iki katı olmuş fil bacağı gibi bir bacak ve kafam gözüm yaralı hâlde, -tahkir edici davranışlardan filân vazgeçtim-, karşınızdayım... "Yukarılardan " gelen tenbih gereği, Mahkeme'de nasıl davranmazsam sonucunun ne olacağının tehdidini-imâsını almış olarak; ve gazeteciler resim çekerken sünepe görünmem için, üzerimdeki yeleğin beni gösterişli yapması sözkonusu edilip huzurunuzda çıkarılmış olarak... Dönüşte, arabada anlayışlı taraflarını fark ettiğim sivil giyimli Binbaşı'ya, yukarıdan beri anlattıklarımdan birkaç çizgi ile bahsettim ve "bu davranışlar hukuka uygun mu?" diye sordum. "Hukukî değil, psikolojik!" dedi.

5-)Malûm olduğu üzere, her insanın her davranışı psikolojik bir temele dayandığına göre, prikolojik çözüm usûlü Ceza fikri ile çelişir; bu Ceza Hukuku ilmi yönünden ezel eski bir meseledir… Polis Akademisi Doçentlerinden birinin bir konferans haberini okumuştum: Bir takım gösterilerde polisin aşırı kaba kuvvet kullanması veya gereksiz kaba kuvvete başvurması ve işkence hususunda, "polisin hâli içinde yaşadığı toplumdan ayrı düşünülemez; polis de içinde bulunduğu toplumun bir parçası!" deniliyordu… Oysa, "suçlu"

denilen insanlar da, aynı mantıkla, "içinde yaşadığı toplumun hâlinden ayrı düşünülemez; onun bir parçasıdır!"… Aslında bütün mesele şu noktada toplanıyor: Vaktiyle bir Milletvekili›nin, «bu memlekette iki zümre meydana getirdiler; biri polisin korkuttukları, biri de polisin korktukları!» demesi gibi, duruma göre, birileri Hukuk›un bu tarafında kalırken, birileri öbür tarafında kalıyor... Estirilen hakim psikolojiye göre!..

6-)Hukukun en genel ilkelerinden biri, "kişi mahkemede hüküm giyene kadar suçsuzdur" diyedursun, büyük sermaye teknesinin cariyesi basın, hakkımızda Savcı ve Hâkim olmanın da ötesine geçerek, hüküm giymiş olsan bile gerçek bir Hukuk Devleti ve ahlâk ilkeleri önünde tasvip edilemez aşağılık bir ağızda maruz kaldığım muamele için birilerini yağlamış ve kamuoyu önünde beni küçük düşürmeye çalışmıştır... Savaşta bile bir esire davranış şekli Milletlerarası cari bir hukuk olarak düzenlenir ve bu yasanın bir gerçek halini alması gerekirken, benim mevcut hukukun öbür tarafında kalanlar tarafından kafamın gözümün yaralanması, bacağımın sakatlanması, saçımın sakalımın kesilmesi ve ayakta duramaz bitkin halim karşısında atılan başlıklar malum: "Traş olurken yüzünü kesti-Yolunmuş Tavuğa Döndü!" bunlar, hayatı ona buna tavukluk yapmakla geçmiş veya buna aday, anasından yana özürlü ve benim ruh aynamda kendi ruh aşağılıklarını görüp tasvir eden adamlar... Şu satırlardan sonra bile, irkilip silkinecekleri yerde sadece sırıtacaklarını bilmek için, kâhin olmak gerekmez... Ama onlarla aynı çizgide saf tutan ve "Devlet'in itibarı kurtuldu!" diyen Adalet Bakanı için ne demeli?.. Hukuku dehleyip de estirilen "psikolojik" hava?..

7-)Cezaevinin müşahade bölümünde, ciğer yakan helâ kokusu altında ve tekrar tasvirine lüzum görmediğim bitik hâl ve baygınlık durumlarına düşerek 9 gün kaldım. Kapıda kendisine çıkarılan zorluk sebebiyle bir türlü benle görüşmeyen ve nihayet mesaî bitimi kendini Cezaevi Savcısı'nın önüne atarak 10 dakika benle görüşebilme durumu olan Avukat Hasan Ölçer'e, Metris'te zayî olan Savcılık iddianamesini getirmesini söyledim. Nihayet 6 Şubat'ta 15 dakikalık görüşmemiz sırasında, buna da görüşme denirse, iddianameyi aldım. F Tipi Cezaevi uygulaması için beni Saadettin Ustaosmanoğlu'nu ve Ali Osman Zor›u kobay seçen Adalet Bakanı›nın emri gereği şu satırları yazdığım 10 Şubat itibariyle, tek başıma bir odada, televizyon ve radyo gibi haber dinleme imkanlarından mahrum ve şimdiye kadar çoluk çocuk dahil hiçbir yakını ile görüşmemiş olarak, hınç devşirici şartlarda, cevap hazırlamaya çalışıyorum... Bütün kurumlarıyla bir bütün

olan «Adalet Sistemi»nin, bırakın hukuku, en basit insan haysiyetine bile riayet etmez bu tıkır tıkır işleyişi karşısında, üst kattakilerin gururdan gözleri yaşarıyordur herhalde... Ufak bir hatırlatma: Yassıada mahkemeleri sırasında, konulduğu hücre için "burada insan nasıl yaşar?" diye serzenişte bulunan bir Milletvekili'ne, gardiyan "aman efendim! Buraları sizin Meclis'teki oylarınızla yapıldı!" diyor... Kıssadan hisse!..

8-)Gelelim Savcılık iddianamesine… Bugün beni aşağılamak isterken "suça tahrik" suçu işleyen, ama "hukuk üstü" kalan aşağılık basına da temas imkânı veren, Şubat 1999'da Furkan dergisinde çıkmış bir yazım… Şöyle:

Benim kim olduğum, hangi rol ve misyon üzerinde bulunduğum, İlâhî takdir icabı tecellinin şu ân ne kadarıyla göründüğüm ayrı dava, perişan dil ve ifadeleri de kendilerine âit olmak üzere DGM Savcılığı'nın hakkımdaki iddiası şudur:

-"İBDA-C adlı silahlı terör örgütünün asıl hedefinin de, mevcut Anayasal düzeni silah zoru ile değiştirip yerine İslam devleti kurmaktır.

İBDA-C adlı örgütün lideri olan kod adıyla kurulacak Büyük doğu İslam devletinin komutanı seçilecek olan Kumandan kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tesbit edilememiş olmakla beraber, bizzat kendisi tarafından kaleme alınan ve İBDA-C adlı örgüte sempati ile bakanlara okutturulmak suretiyle siyasî ve ideolojik bir bilinç verilmesinde kullanıldığı ve Büyük doğu İslam devletinin nasıl kurulacağı hususunda kitaplarında, yer vererek örgüt mensuplarına yön vermektedir. Lidersiz bir örgüt düşünülemediği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer. İBDA-C adlı örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği tüm eylemlerden örgüt lideri de sorumludur.

İBDA-C adlı örgüt mensuplarının Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş'e olan bağlılığı, bağlı oldukları İBDA-C adlı örgütün ülke genelindeki organik bütünlüğü, gerçekleştirdikleri eylemlerin çokluğu, gerçekleştirilen eylemlerin ağırlığı toplum içerisinde yarattığı korku ve vehamet derecesi, eylemlerde çok sayıda bombaların kullanıldığı ve bir çok insanın yaralanmasına ve ölümüne neden olduğu, büyük çapta maddî hasarlar meydana getirildiği göz önüne alındığında, sanık Salih İzzet Erdiş'in Mevcut Anayasal düzeni silah zoru ile değiştirmeye teşebbüs etmek suçunu oluşturduğu:

Sanıklar Saadettin Ustaosmanoğlu ile Mehmet

Fazıl Aslantürk'ün İBDA-C adlı örgütün sair efradı oldukları…"

DGM savcılığının "kanatsız kuş" misalini andırır bu sığ ve sakat tasviri, kısır mantık ve sakat suç isnadı, benim temsil ettiğim davanın ulviyeti önünde "işte yobazlık budur!" kabilinden bir mahiyet belirttiği gibi, hukuk haysiyeti açısından da bir suçtur. Yakalanışımdan, polis sorgusundan, sözkonusu iddianamenin keyfiyetine kadar herşeyi destanlık bir komedi olarak kitaplık çapta ortaya koyacağımı kamuoyuna duyururum.

9-)Kitaplık çapta ortaya koyacağımı söylediğim, "hukuku uygulama durumunda olanların hukuk dışı davranışlarının" destanı, malum Metris hadisesinde telef oldu; bu ayrı dava... Mesele şurada: Ben bunu ifade etmişken, 26 Ocak'ta kafam gözüm yaralı ve üstüm başım çamur, bitkin bir halde Mahkeme'de iken bu halimi dünyanın hiçbir yerinde -tabii, Hukuk Devleti'nden bahsediyorum-görülmeyecek şekilde yamyamca şakşaklayan bir kısım aşağılık basın, suç olan bir fiili övmekle kalmamış, aynı zamanda benim "zaten Mahkeme'ye gelecektim!" sözümü "Mahkeme'de kuzu kesildi!" ağzıyla tahkir ve bilhassa TAHRİK edici şekilde vermiştir... Basın, kuklalık ettiği güçlerin elinde yönlendiricilik yapıyor ya, burada sözü, arkasından ben devam etmek üzere, Yargıtay Başkanı Sami Selçuk'un Adlî yılın açılışında yaptığı konuşmanın bir kısmına getirmek istiyorum ki, şöyle diyor:

-"Akıllarının ürettiği tek gerçeği topluma dayattılar. İnsanların, yataklarına uzun gelirse, ayaklarını kestiler; kısa gelirse ayaklarını uzatmaya yeltendiler. Kimileyin de insanları parçalara ayırdılar, sonra bu parçaları yeni biçimler altında birleştirip kendi insanlarını yaratmak istediler. Her TOTALİTER rejim gibi bir meyve koparmak için ağacı devirdiler. Özgür birey yok oldu. Ortada yalnızca tek bir efendi kaldı; bu, Devlet'ti. Geriye ise her efendinin gerek duyduğu köleler. Bireysiz devlet, çaldığı dişlerle ısıran hain bir yaratık olup çıktı"

Yargıtay Başkanı'nın yaptığı tesbit, benim en başta "Hukuku kapsayıcı rolü" diye yaptığım tesbite, TEKLİF farkıyla yakındır: Zaman zaman o konuşmaya atıfta bulunacağım... Benim teklifim malum: Büyük Doğu – İBDA sistemi... Sözkonusu tesbit, varlığını bizzat çarpıklığa borçlu ve bu çarpıklıktan nemalanan "3000 aile" diye ifade ettiğim zümrenin çıkarına göre bir müesseseleşme kurumlaşmanın, devlet kurumunun halini gösteriyor... Bu çerçevede benim davamda da görüldüğü gibi bir ucu devlet içinde olan basın, çok bahsedilen gücünü ahlâklı veya ahlâksız çalışanlarından

değil, onları kendi çıkarı için kiralayanların gücünden almaktadır... Hani şu; 20 milyonu gerçek anlamda aç ve geri kalanı köle, uşak ve korucu haline getirilmiş ve bir kısmı da -mesela siyasiler ve değişik meslek mensupları- çıkar ortağı edinilmiş bir insan coğrafyasında tereyağından kıl çeker gibi trilyonları ve katrilyonları götürenlerin gücü.

10-)Bir trenin içinde, onun gidiş istikametine ters yönde yürümenin, trenin kendi istikametinde yol almasına bir zararı yoktur; bunun gibi müsaade edilen çerçevede çıkan birtakım doğruyu ifade eden yazılar, yukarıda sözünü ettiğim büyük basın içinde, aykırı sesleri de kendi veriyormuş havasını doğuran çeşni neviindendir... Bu ölçülendirme çerçevesinde, savcılık iddianamesinde sadece İBDA ile İBDA-C'ye değil, İBDA-C'nin bir sıfatlandırma ve vasıflandırma belirtmesine nazaran İBDA-C'leri de birbirine karıştırdığını göstermek üzere, önce Bekir Coşkun'un "Medya Nereye?" başlıklı (Hürriyet Gazetesi: 1 Şubat 2000) yazısını misal vereyim… Yazısının bir bölümü şöyle:

-(Öbür Türkiye'yi daha çok gazetelerin sayfalarında bulabilirsiniz. Misal, Türkiye'nin "parlayan yıldız" olduğunu…

Ya da "uç Türkiyem uç…"

Bu "uçan Türkiye", yatırıma ayırdığı parayla iktidar yakınlarının sırf 1999 yılında çaldıkları para eşit olan Türkiye. Deprem görmüş vatandaşlarına ayırdığı parayı, sırf beş banka batıranlara kaptıran Türkiye.

Hırsızların ve soyguncuların egemen olduğu, bir milleti soyanların el üzerinde tutulduğu Türkiye.

Çeteler ülkesi…

Ülkeyi yönetenlerin ihanet ve gafleti ile bodrumlardan ceset toplayan Türkiye.

"Parlayan yıldız" bu…

*

Ne yapıyorsunuz siz?..

Böyle bir medya ile olacağı varsa da yıldız olmanın, ya da uçmanın olanağı var mıdır?..)

İkinci misâl, "Türkiye'de 20 bin faili meçhul var" başlığı ile Akşam gazetesinde çıkan (26 Ocak 2000) bir haber ki şöyle:

-(ANAP Trabzon milletvekili Eyüp Aşık faili meçhul olayların "devlet kayıtlarında" 20 bin civarında olduğunu açıkladı. Aşık, Meclis Faili Meçhulleri Araştırma Komisyonu Üyeliği yaptığı sırada Hizbullah'ın varlığını rapor hâlinde İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'e verdiğini, ancak Sezgin'in bunu önemsemediğini söyledi. Eyüp Aşık, "Batman'da Hizbullah diye bir örgüt var. Adam kaçırıyor, cinayet işliyor" dedim. Bana, "böyle bir şey yok" diye konuştu. Aşık, Hizbullah'ın PKK'ya

karşı kullanıldığı için devlet görevlileri tarafından korunduğunu öne sürdü.

Trabzon'da düzenlenen Susurluk ve Faili Meçhuller konulu panelde konuşan Eyüp Aşık, "Hizbullah'ın 10 yıldır cinayetler işlediğini, ancak devletin bugün fark ettiğini söyledi. Hizbullah'ın PKK'ya karşı kullanıldığı için devlet tarafından korunduğunu öne süren Eyüp Aşık, şu iddialarda bulundu:

Türkiye'de faili meçhul olayı devlet kayıtlarında 20 bin kişidir. Hizbullah olayı 10 yıldır var. Benim Faili Meçhulleri Araştırma Komisyonu Üyeliğim döneminde yaptığım araştırma sonucu Hizbullah'ın varlını rapor halinde verdim. Dönemin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'e, "Batman'da Hizbullah diye bir örgüt var. Adam kaçırıyor, cinayet işliyor" dedim. Bana "emin misin? Böyle bir şey yok" dedi. Yine dönemin Emniyet Müdürü'ne bu olayı sorduğumda, yalanladı. İnkâr edildi, çünkü terör örgütüne karşı bu örgüt kullanılıyordu.)

Manşetten verilmesi gerekirken mahçub bir köşe sıkıştırılan bu haberden sonra, üçüncü misal, yine mahçup bir köşede çıkan Posta gazetesi (26 Ocak 2000) "Genç savcıdan şok suçlama" haberi:

-(Beyoğlu Cumhuriyet Savcısı Mehmet Demir, yasama ve yürütme gücünü kullananların hukuka saygı duymadıkları için yargının görev yapamaz duruma geldiğini ileri sürdü. Demir, bazı görevlilerin hukuku hiçe sayarak, Hizbullah gibi kanlı örgütlere destek verebildiklerini belirtti.

Beyoğlu Cumhuriyet Savcısı Mehmet Demir, dün yazılı bir açıklama yaparak yargının sorunlarını dile getirdi. Hizbullah operasyonlarına değinen Mehmet Demir, "peki örgütün yasalara aykırı oluşması ve kullanılması sırasında yargı neredeydi? Neden sorumlular hakkında gerekli soruşturmayı yapmadı ya da hukuk devleti olan Türkiye'de neden hiç aldırmadan ve yargı diye bir kurumu hesaba katmadan bu kadar rahat hareket edebildiler?" sorusunun sorulması gerektiğini kaydetti. Demir, yasama ve yürütme günü kullananların yıllardır yargıya hiç saygı duymadıklarını iddia etti. Bu tavrın yargıyı ekonomik, sosyal ve psikolojik olarak gerilettiğini vurgulayan Demir, "yargı kendisini millete âit egemenlik hakkını kullanan bağımsız ve diğer kuvvetlerle eşit, bir kurum olarak göremez hâle geldi. Yargı mensupları kendilerini hâkim ve savcı olarak değil, hukuk memuru konumunda gördüler. Ne kadar kanunsuzluk yapıldı ise, işte bu ezikliğin üzerine bina edildi". Meslektaşlarına çağrıda bulunan Demir, "devlet görevlilerin gözümüzün içine baka baka yasalara aykırı iş ve oluşumları bir daha yapmamaları için, el birliği ile yargıyı ekonomik, sosyal, fiziksel ve psikolojik olarak

ayağa kaldırmamız şarttır" dedi. Genç Savcı sözlerini bir uyarı ile noktaladı: "Ne yapılması gerekiyorsa hemen yapılmalı. Yoksa yine birileri kendi kafasına göre bir örgütün kurulmasına yardım eder ve ileride yine ceset tarlaları ile karşılaşırız.)

İşte; legal planda ifade edilen Yargıtay başkanı, bir gazeteci, bir milletvekili ve bir savcının bu sözlerinden hareketle kendilerince bir neticeye vararak legal ve illegal bir davranışa tevessül edenlerin veya edebilecek olanların da mesuliyeti de sözkonusu kişilere atfedilemez… Tıpkı şu anda sanık sıfatıyla o sözleri iktibas eden benim durumumdan dolayı, onların da aynı konumda olmaması gibi…

Netice olarak: 1975'den beri dergi ve kitab faaliyetleri hâlinde fikir üreten ve 1984'den beri de bunu İBDA markası ile gerçekleştiren ben, "fikir suçu" kapsamında doğrudan şahsî faaliyetimle ilgili olarak suçlanabilmem durumu bir yana, ne dün için, ne bugün ve ne de yarın, benden yapılan iktibaslar veya bana yapılan atıflardan dolayı, legal veya illegal işlerin mesulu tutulamam... Nitekim, tutuklanmamdan 5 ay önce bir başka İstanbul DGM Savcısı'nın Adana DGM Savcısı'na yolladığı belge -ki Avukatım Harun Yüksel tarafından "İddianame ve ekleri hakkında beyanlarımız" diye Mahkeme Başkanlığı'nıza verilmiştir- bunu teyid eder:

-(Sanık gıyabi tevkif ile aranır durumda iken HAKKINDA HERHANGİ BİR DELİL ELDE EDİLEMEDİĞİ VE SANIĞIN YAYINCILIĞINI YAPTIĞI dergileri ve örgütsel faaliyetleri İstanbul ilinde yönettiği gerekçe gösterilerek Adana DGM tarafından 11 Mayıs 1998 tarih ve 1998/44 sayılı yetkisizlik kararı ile hakkındaki dosya başsavcılığına gönderilmiştir. ADANA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'NIN SANIĞIN HAKKINDA YETKİSİZLİK KARARINDA YAZILDIĞI ŞEKİLDE DELİL ELDE EDİLEMEMİŞSE TAKİPSİZLİK KARARI VERME OLANAĞI BULUNDUĞU GİBİ, DOSYA İÇERİĞİNE GÖRE SANIĞIN İSTANBUL DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI YETKİSİ ALANINA GİREN BİR EYLEMİ DE TESBİT EDİLEMEMİŞTİR.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI›NIN DOSYA İÇERİSİNDE BULUNAN 3 MART 1998 TARİHLİ YAZISINDA BU SANIĞIN İSTANBUL›DA YAYINLANAN YASAL DERGİLERİNDEKİ FAALİYETLERİNDE YASADIŞI ÖRGÜTÜN ÜYESİ VE YÖNETİCİSİ OLDUĞU DELİLİ OLAMAZ.)

Ve Avukatım Harun Yüksel, "Adana DGM dosyasında İstanbul DGM dosyasından farklı hiçbir delil yoktur. Ve İstanbul DGM Savcılığı bu kararı verdikten

5 ay sonra müvekkilim tıpkı Adana dosyasındaki gibi mesnetsiz iddia ile, yasadışı örgüt yöneticisi olma iddiası ile gözaltına alınıp tutuklanmıştır... Bu 5 ay içinde ne değişmiştir?" diye soruyor... Ortada ne emare, ne karine ve ne de delil olmaksızın tutuklanmamın en şirin cevabı, bütün bu olup bitenlerden sonra doğruluğundan asla şübhe edilemez şekilde, polis sorgusunda –Komiser veya Komiser Yardımcısı- Bahri'nin,"yukarıdan bastırıyorlar; sen İBDA-C örgütünün lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin!" sözüdür. 100 sayısının tabiî olarak 99 sayısına kadar bütün sayıları içinde barındırması gibi, aynı doğruluk ölçüsüyle, polisteki sorgudan başka bir sahne:

Bana sordukları soruların cevaplarından, daha hülâsa edilmiş sorular hâlinde, hiç yurtdışına çıkmadıysam bunu isbat etmem gerektiğine dair saçmalıklar da içinde, 5-6 madde hazırlamışlar... Bahri ile beraber, -aynı yaşlarda, sarışın, ismini Mehmet diye bildiğim Komiser veya Komiser yardımcısı- üçüncü maddeye geliyorlar:

-"Tamam, hiç kimseyle görüşmediğini ve tanımadığını kabul ediyoruz; talimat da vermediğini kabul ediyoruz... Gelelim şu liderlik mevzuuna..."

Ben "hiç kimseyle görüşmediğime, talimat vermediğime göre, nasıl örgüt başı oluyorum ki?" deyince, Bahri, 20 bin kişinin yargısız infazlarla gitmesine nisbetle hafif kalacak şu sözleri söyledi:

-"Biz sana kötülük yapmak istemiyoruz; isteseydik, evinin bahçesine eroin gömer, eroin yakaladık, derdik... Gel sen şunu güzellikle kabul et!"

Benim bu güzelliği kabul etmemem karşısında, Mehmed hışımla atıldı:

-"Yuh be sana!.. Bi terör Örgütü'nün başıyım diyemiyorsun, delikanlılık yapamıyorsun! Burada eylem yapmış kaç kişi seni öve öve bitiremedi... Bi slogan bile atamadın!"

İBDA ile İBDA-C arasındaki fark ve «kendinden zuhur» bahsi ile ilgili "anlamak" için sordukları sorulara da, «ben orada 41 tane kitab yazmışım, okuyun!» deyince, Bahri, şu tersine harika cevabı verdi:

-"Aslanım, Savcı senin kitablarını okuyacak değil. Buradan önüne ne giderse o..."

İBDA, lûgat mânasıyla, "benzersiz oluş, icad" mânasına geliyor… Yine lûgat mânâsıyla "kârı tamamen verilene âit olmak üzere sermaye vermek" anlamına geliyor. "Kendinden zuhur" da, kelime delaletinden bile belli ki, "kendi karar verip, uygulayan"… Bunun çeşitli mevzulardaki anlamı ve görüntüsü hâlinde 41 cilt kitab yazmışım; ya bunları anlayabilmek için fikir ve irfan sofrasından ne kadar pay almalı? Bu da herkesin

kendisinin bileceği ayrı iş… Ama herhalde şunu takdir edersiniz: Karşınıza geçip de "Hâkim ne iş yapar" diye soran ve bu yoldan bütün bir hukuk ilmini, lafa laf ebeliğiyle birkaç saatte devşirmeye bakan birine, "kanunu uygulayan, mahkeme eden kimsedir" sözünden başka söylenebilecek bir şey yoktur.

Bütün bu anlattıklarımdan da anlaşılıyor ki, ben, yakalanışımdan ve tutuklanışımdan sonra binbir türlü bayağılıkla aleyhimde yönlendiricilik görevi yapan basın bir tarafa, doğrudan adaleti ilgilendiren polis sorgusundan bu yana da "suçsuz olduğunu isbat et!" gibi hukuk dışı bir muameleye maruz bulunuyorum... Neticede: Yukarıda kendilerinden iktibaslar yaptığım kişilerin yazılı ve sözlü düşünceleri gibi, ben de İBDA markası altında çeşitli mevzulara dair düşüncelerimi beyân ediyorum... Düşünce beyân edenle muhatabları arasındaki farkı da, her düşünce için geçerli olmak üzere, "ben bıçak yaparım; isteyen ekmek keser, isteyen adam" sözüyle ifâde ediyorum... Türkçe'de "cı, cü" gibi eklerin sıfat ve nisbet ekleri olması ve nasıl ki "simitçi"nin simidin kendisini belirtmemesi gibi, İBDA'ya nisbetle İBDA'cılar; Atatürk'e nisbetle Atatürkçüler, Marks ve Lenin'e nisbetle "Marksist Leninistler" vesaire… Atatürkçülerin "Atatürkçü Cebhe", Marksist Leninistlerin "Marksist-Leninist Cebhe" diye vasıflanabilmesi, bunun yanında "Milliyetçi Cebhe" ve "Sol Cebhe" gibi tanımlamalar göz önünde tutulursa, aynı şekilde İBDA-Cebhesi. Cebhe sözü, birbirinden farklı oluş ve kuruluşları ifade ederken bu farklılık birbirine zıt oluş ve kuruluşları da ifade eder… Mesela, 12 Eylül öncesi "Milliyetçi Cebhe"deki çeşitli partiler… Sol Cebhe tanımı içinse, birbirinden ayrı ve birbirine aykırı legam ve illegal faaliyet gösteren parti ve örgütler, yayın faaliyetleri… Keza "Atatürkçü cebhe" tanımı içinde de aynı şey ki, bunun üzerinde duracağım.

11-)Şimdi, 1991 yılında basılan "İŞKENCE" isimli eserimden, yine polisteki sorgulama ve yine İBDA-C mevzuu:

-(İBDA-C ne?.. "İBDA Fikriyatını ortaya koyan benim dışımdaki faaliyetler; hatasıyla, sevabıyla, mesuliyetiyle, benim dışımda!"… Kıvam Hukuk Bürosu, İBDA Kitabevleri, Kitab-propoganda, Ak Doğuş (dergi), yarım kalmış bir teşebbüs olarak Gölge Sanat; "Cebhe"den kasıt bunlar… Bu izah, ağzımdan "İBDA-C, İBDA'nın silahlı mücadele cebhesidir!" sözünü devşirmek için parlak vaadlerden tehditlere ve o andaki dayak fasıllarına kadar her yola başvuran "hayaletleri" kızdırıyor. Onlar da tesbit ettiğim en önemli özelliklerden birisi de bu; hakikatin ne olduğunu aramaktan çok, meslekî bir başarı elde etme cehdiyle çırpınıyorlar

ve bu yüzden muhatablarının suçsuz olma ihtimalinden adeta üzülüyorlar… Nitekim "Şef" diye hitab ettikleri tip, "ben seni konuşturmayı bilirim!" diye öfke veya öfke taklidiyle beni sandalyeden kaldırıp duvarın önüne götürüyor ve omuzlarımdan kavrayarak birkaç defa duvara vuruyor… Ardından, beni perişan edeceğinden emin bir buluş zevkiyle, "şınav çek, şınav çek!" diye yüzükoyun yere yatırıyor… Gövdem yere paralel bir vaziyette kollarımla inip çıkarken yorulacağım ve o da "devam et" diye beni tekmeleyecek… Adi numara!.. Ben de işin sonunda nasıl olsa dayak var diye bir-iki kere çektikten sonra "yoruldum!" diyorum ve Şef'in pabucunun üstüyle vurduğu tekmelere rağmen devam etmiyorum. Ayağının üstüyle vurmasından, vücudumda kırık çıkık olmaması ve yara bere izi kalmamasını istediklerini anlıyorum… Tekme faslından sonra Şef, tamamen kontrolden çıkmış bir öfke(!) ile, sırtımı, belimi, bacaklarımı ve ellerimi çiğniyor. Bense kendimi tamamen salmış sürekli "La havle"yi tekrarlıyorum… Düzgün konuşan başka bir adi numarayla atılıyor: Yapma Şefim konuşacak!)

12-)Tarih özellikle önemli: 1991… Amerika önderliğinde Irak'a yapılan saldırıyı, şu meşhur Körfez Savaşı'nı protesto için, Beyazıt Camii'nden çıkan İslâmî kesimin değişik grublarının yaptığı gösteride polisle çatışma çıkmış, yakalananlardan bazıları da İBDA'cı… Ve söz konusu tarihe kadar, İBDA Cebheleri içinde hiçbir illegal ve silahlı mücadele veren bir örgüt yok!..

13-)Yine aynı eserden bugünkü durumla karşılaştırılmasını ve takdirini size bıraktığım bir husus

-(Dikkatimi çeken hususlardan biri de, ne MİT'te ve ne de Siyasî Şube'de, sorgulamayı yapanlardan hiçbiri, fikir plânında hiçbir şeyden haberdar değillerdi... İBDA - C örgütü diye bir davaya balıklama dalan adamlar, İBDA'nın kitabî yönünde tam bir cahil idiler... Adeta, mikrobu bilmeden doktorluk taslamak gibi bir şey... Bütün bilgileri, gazete haberleri çerçevesinde idi; ve gazete okuyucusu olarak devşirdikleri haberleri istihbarat yapmış gibi topluyor, bir zaman sonrada bunları İstihbarat Teşkilatı'nın çalışması diye basına veriyordu...)

14-)Yukarıda belirtilen hususun iki tipik örneği var… Birincisi: "Savaşa hayır!" dedim diye, polis sorgusunda "Saddam'dan emir aldığımı" itiraf için işkence görmem ki, aynı eserde anlatılmıştır… Ve yine aynı eserde bununla ilgili olarak tesbit edilen husus:

-(Basın ve MİT-Siyasi Şube işbirliğinin tipik örneği bizim davamızda da görüldü; ve basın ve fikir hürriyeti adına salya sümük demokrasiye methiyeler dizen adamların, ne kıratta karakter sahibi oldukları

bu vesileyle tekrar ifşâ oldu… Büyük puntolarla "Irak Casusu Örgüt" diye hadiseyi veren Milliyet Gazetesinden aynen:

İstanbul Siyasî Polisi'nce gerçekleştirilen operasyonda, yasadışı dinci İBDA-Cephesi örgütü militanı oldukları öne sürülen 17 kişi yakalandı.

Bu kişilerin İstanbul'da bir çok kez "savaşa hayır" ve "türban" gösterilerini gerçekleştirdikleri, ayrıca, Konya ve Kahramanmaraş'taki örgüt militanlarının askerî birliklerin durumuyla ilgili olarak Irak Gizli Servisi'ne bilgi sızdırdıkları öne sürüldü. (…) Gözaltına alınanların sorgulamalarının sürdüğünü belirten yetkililer, "yapılan eylemleri belirledik. Bunun yanında örgütün Konya ve Kahramanmaraş'taki elemanları aracılığıyla, Körfez Savaşı sebebiyle Güneydoğu'ya kaydırılan birliklerle ilgili bilgi toplayarak Irak Gizli Servisi'ne aktardıkları konusunda durumlarımız var. Bu konuyu araştırıyoruz" diye konuştular.

Güyâ, organları ve hiyerarşisi belli, emir ve talimatla iş gören tek bir İBDA-C örgütü var ya, bir de buna "dış güçler" ve onlara çalışan imajını eklemek üzere üretilen bu haber, avukatım Harun Yüksel tarafından tekzib edildi; ve aynı gazetenin bir köşesine görülmemek üzere küçücük bir haber olarak sıkıştırıldı… Ve o günden bugüne birçok değişik ülke adı geçerek,

Allahını ve Allahının Sevgilisini seven bu son tek kıvılcım noktasının üzerine titresin, onu Nuh'un gemisindeki son insanın son menî nutfesi gibi muhafaza etsin, onu gayet büyük bir ihtiyat ve itina ile üflesin, genişletsin; ve Allahtan lûtfedeceği mucizeyi beklesin!

"bir istihbarat yetkilisi dedi ki" diye sayısız haber.

İkincisi: Uğur Mumcu cinayeti... Cinayetten bir kaç gün sonra, Hürriyet Gazetesinde, yine «polisten alınan bilgiye göre» kaydıyla, Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili olarak, benim ve 15 arkadaşımın gözaltına alınıp sorgulandığım yalan haberi çıktı... Uğur Mumcu'nun Avukat ağabeyinin ısrarlı takibleriyle işin hangi mecralara döküldüğünü ve nerelerde tıkandığını biliyorsunuz.

15-)Bir kısım kimseler veya örgütler eylem yapacak, Hattâ mesela İBDA-C Fetih diye bir örgüt eylem yapacak, oraya bırakılan kâğıt veya telefonla üstlenildi diye, -buraya dikkat edilsin, altını çizerek söylüyorum-, eylemci veya talimat veren olarak ben münasib görülüp, hakkımda böyle bir psikolojik hava oluşturulacak veya «suçsuz olduğunu isbat et!» gibi bir davaya mevzu olacağım... Hukuk devletinde böyle bir şey olabilir mi?..

16-)Savcılık iddianamesinin, daha önce altını çizdiğim hülâsa edilebilecek kısmını, sonra cümle cümle tahlil edeceğim… Burada, şu "münasib görme" bahsiyle alakalı olarak üzerinde duralım:

"Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katılmış olduğu tesbit edilememiş olmakla beraber" diyor; yani ne eylem yapmışım, ne de talimat vermişim… Bu husus yakalanışımdan beş ay önceki bir başka İstanbul DGM Savcısının, hiçbir illegal faaliyette bulunmam hükmüyle de sabit… Ardından, benim bir fikir adamı olduğumu bizzat tesbit eden şu ifade: "Bizzat kendisi tarafından kaleme alınan ve İBDA-C adlı örgüte sempati ile bakanlara okutturulmak suretiyle siyasî ve ideolojik bir bilinç verilmesinde kullanıldığı ve Büyük doğu islam devletinin nasıl kurulacağı hususunda kitaplarında yer vererek örgüt mensuplarına yön vermektedir."… Bu hususun cevabı da yakalanışımdan beş ay önceki Savcılık kararında verilmiştir; yani, "İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetlerinden dolayı yasadışı örgütün üyesi ve yöneticisi olduğu delili olamaz"… Ayrıca, "örgüte sempati ile bakanlara okutturulmak" ifadesinden neyin kastedildiğini anlamış değilim; yasadışı olmayan bir dergi veya kitab sempati ile bakanlara, yakasına yapışıp da okutturulmuş veya kim okutmuş? İsteyen istediğini okur… Savcılık iddianâmesi, eskilerin "muhayyelâttan terekküb eden kıyas" dedikleri şekilde, *"o o olursa, bu da bu olursa, netice şudur"* kabilinden, benim «münasib görme» dediğim şekilde devam ediyor: «Lidersiz bir örgüt düşünülemediği gibi, örgüt mensublarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına

aykırı düşer. İBDA-C adlı örgüt mensublarının gerçekleştirdiği tüm eylemlerden örgüt lideri de sorumludur. İBDA-C örgüt mensublarının Kumandan kod Sanık İzzet Erdiş'e bağlılığı..." diye, örgüt mensublarının yaptığı eylemler faslıyla sürüyor... "O o olursa, bu da bu olursa. netice şudur" da, o öyle değil, bu da böyle değil"; neticede de, ne legal ve ne de illegal hiç bir İBDA-C'nin lideri değilim... Bu çerçevede, beni suçlamak için, bana olan bağlılıktan bahsetmek, "suçun şahsiliği prensibi"ne aykırıdır. Nasıl ki, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e yakınlığı ve bağlılığı malûm üst katlarda oturan, katrilyonlara varan yolsuzluk ve cinayete varan sair suçlarda adlarının geçmesinden dolayı o suçlanamıyorsa ve sık sık "suçun şahsîliği prensibi"ni tekrarlıyorsa, "hukukta eşitlik prensibi"nden hareketle hiç tanımadığım insanların bana bağlılığından dolayı da aynı şekilde ben de suçlanamam... Bu misâl başa alınarak, sayısız misâl temin edilebilir.

17-)Yakalanışımdan 5 ay önceye âit Savcılık hükmü hiçbir yasadışı ilişki içinde bulunmadığımı tesbit ederken, hâlihazır suçlamanın hülâsa olarak altını çizdiğim kısmı, netice olarak "olsa olsa budur!"cinsinden bir "münasib görme" işidir... Bu "münasib görme" işinin hukuk dışı olması bir yana, ölçüsü nedir? Niye şu değil de bu?

Bu hususla ilgili, yine "İşkence" isimli eserimden bir nakil ile başlayarak durmak istiyorum:

-(İşkencecilerin, meslekî başarı hissi içinde davrandıklarından ve "kanguru" hikâyesinden bahsetmiştim… Zorlamalarla işi kitabına uydurmak, örgüt mantığı vermek için hakikati tahrif ederek seçme yapmak… "Seçme yapmak" diyorum; çünkü "Tilki Günlüğü"nde geçen hâdiselerde yüzlerce isim var ve elbette kendi isimleri de bunlardan biri… Ama adam ille işine gelen ismi seçip, onun hâdisesini gerçek gösterme peşinde… İBDA'ya bağlı gençlerin çıkardığı bir sürü dergiden bahsediyorum, ama onlar ille "Atatürk düşmanı" AKDOĞUŞ üzerinde ve benimle organik bir bağ gösterme peşinde… (Üstelik beni yasadığı örgüt başı olarak göstermek için organik bir bağ kurmaya çalışılan bu dergi de, legal olarak çıkan bir dergiydi.)… (İşine gelen ismi seçmek): Nitekim, Üstadım'ın (Necip Fazıl'ın) Cumhurbaşkanı Turgut Özal'a yolladığı mektub, Savcı'nın önüne götürülmedi; çünkü, soruşturma mantıkları içinde Birinci Ordu Komutanlarından emekli Orgeneral Faik Türün ve Turgut Özal'ı da, İBDA-C örgütü militanı olarak sorguya çekmek icab ederdi!..

Bu meseleyi anlatmalıyım… Evde, üzerinde "Salih'e verilecek" notu bulunan beş-on sayfalık bir şeyler bulmuşlar… O notlar, Üstadım'ın Turgut Özal'a

iletilmek üzere Özel Kalem Müdürü Akgün Albayrak'a dikte ettirerek ilettiği, parti kurma meselesi ile ilgili… 1983 senesinde sözkonusu olan dava… Üstadım'la beraber görüşmeye gidecektik vesaire… Üstadım, onun mukaddemesi hâlinde o notları iletmişti. Ve bir nüshası da bendeydi… Evdeki aramada onu bulmuşlar… Bana sorduklarında hâdiseyi hikâye ettim. "Faik Türün'le ilişkin ne, görüşüyor musun?" suâline, "hayır!" cevabını verdim… İşin fazla üzerine gitmedikleri gibi, o notları ne Savcı'nın önüne götürdüler ve ne de iâde ettiler… Biline!.. Niçin?)

Şunu tanıyor musun? "Tanımıyorum". Bunu yanıyor musun? "Tanımıyorum"; öyleyse onlar da örgüt üyesi… "Ben filâncayı da tanıyorum ama, nedense o tarafa bakan yok!"… O günkü şartlarda, benim Başkanlığımda bir örgüt şeması çıkarmak üzere, her biri örgütün her organına "hangisine uyarsa" diye zorlanan ve işkence görenler arasında, sırf beni tanıdığı için Örgüt 2. Başkanlığına münasib görülenler de vardı… Sonradan sırasıyla 6 cilt olarak yayımladığım, "rüyâ tabirnamesi ve ruhî roman" neviîndeki "Tilki Günlüğü" isimli eserim, o zaman, basına da teşhir edildiği ve basında da yer aldığı gibi, "İBDA-C'nin eylem günlüğü" diye Savcılığın önüne götürülmüştü.

Gelelim "münasib görme" işine: Turgut Özal'a Üstadım tarafından iletilen notlar, sonradan, sanıyorum 1992 veya 1993 sonlarında, yazıda geçen "sonradan -kendi yolunu kendi yapan- tanka dönüşecek solucan taktiği" diye bir cümleden mülhem bir başlıkla, "Aydınlık" isimli solcu dergide yayınlandı… Aynı şekilde, "Tilki Günlüğü" isimli eserimde de mevcut… Mesele şurada: Büyük Doğu ve İBDA, eserlerimde binbir defa geçtiği gibi, bir ayniyetin iki kanadı olarak bir terkib belirtir; yâni Büyük Doğu-İBDA... Biri, eşya ve hadiseler karşısında ruhun "nasıl" tavrıdır; diğeri aklın "niçin" tavrı... Buna rağmen "o olmakla, ondan olmak" arasındaki fark gereği, İBDA'ya isnad edilen bir suçtan dolayı, Büyük Doğu suçlanamaz... Aynı şekilde legal veya illegal İBDA-C'lerden dolayı da, "o onu tanıyor bu bunu tanıyor" diye sorumlu tutulamaz... Eğer sorumlu tutulursa, ben de diyorum ki, "benim liderim Necip Fazıl'dır!"... Üstadım'la *Turgut Özal'ın teması malûm olduğuna göre o da örgüt üyesi*... Şayet bugün bu iki ismin vefat etmiş olduklarını ileri sürerseniz, o zaman da, sağlığından beri Turgut Özal için "benim doğal liderim!" diyen ve onunla yan yana çalışması malûm *Mesut Yılmaz'ı* örnek gösteririm... Yani örgüt liderliğine niye onlar münasib görülmüyor da, «olsa olsa budur!» kabilinden bir yaklaşımla ben yasadışı örgütün lideri oluyorum?..

Aynı şekilde: Necib Fazıl'ın 1976'da başlayan ve Süleyman Demirel' in 3-5 bin adedini üst fiatından alıp partililere dağıttırarak katkıda bulunduğu "Rapor" isimli kitab-dergide, Nisan 1980'den sonra 12 Eylül'deki sonuncu 13. sayısına kadar ben de yazdım. Süleyman Demirel'in haftada veya onbeş günde bir telefon etmesi ve saygılarını bildirmesinin ve ara sıra dergiye siyasî çıkarı gereği para yardımında bulunduğunun şâhidiyim. "Kavgam-Necip Fazıl" adıyla günlük bir tarihçe şeklinde tertipleyerek basılan onun yazılarında müteşekkil bu eserimde, sözkonusu yakınlık süzülebilir... Buna nisbetle, niçin yasadışı örgütün liderliğine o münasib görülmüyor?

18-) Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel vesilesiyle, münasib görme işinden başka, şu "Kumandan kod" lâfına da açıklık getirmiş imkânını bulmuş oluyoruz... Şöyle: "kod" belirli bir göreve tahsisen veya -şifre gibi- gizlemeye dair işlerde kullanılır. "Lâkab" ise, asıl adından başka bir kimseye başkalarının taktığı addır... Süleyman Demirel'e 10-15 senedir "baba" denmesi malûm; ama hiç kimse, onu çok sevip sayıyorlar, görüşüyorlar, samimiler veya akrabalar diye, onların bulaştıkları katrilyonlara varan yolsuzluklara adları karıştığı için, "Baba"yı, mafya babalığına yormuyor, "münasib görmüyor"... "Kumandan" lâkabı da, bana 1980'lerde "Rapor" Dergisi çıkarken yakıştırılmış bir lâkaptır. Ortada hiç bir legal veya illegal hiyerarşi ve ilişki olmamasına nazaran, bunun böyle olduğu da açıktır... Meselâ "Berbat Süleyman" dedikleri biri, sırf lâkabı "Berbat" diye, bu yoldan hareketle birtakım suçlarla ilişkilendirilemez.

19-)Savcılık iddianamesindeki, "kurulacak Büyük Doğu İslâm Devleti'nin Komutanı seçilecek olan Kumandan kod Salih İzzet Erdiş" sözünü de anlamış değilim… Necip Fazıl'ın "Büyük Doğu İdeolocyası" isimli eserinde geçen "Başyücelik Devleti" faslı, benim "Başyücelik Devleti" isimli eserimde tahlil edilmiştir; ve orada, "Başyücelik Devleti"nin başının, "Başyüce" diye adlandırıldığı sabittir… "Kumandan", eğer bir görev ve hiyerarşi olarak kullanılıyorsa, bu "askeri bir görev" ifâde eder ki, hem "Kumandan" seçimle gelmez, hem de "Devlet Başkanı" değildir.

20-)Sayısız örneklerle genişletilebilecek olan "münasib görme" işinin üzerinde yeterince durdum… Savcılık iddianamesinde, "lidersiz bir örgüt düşünülemeyeceği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer" diyor… Hem münasib bulma işine, hem de "lidersiz örgüt" düşünülemeyeceği bahsine misâl, bizzat "Adlî Yargı'daki rutin dışı

işler"den gösterilebilir… Bu husustaki sayısız örnekleri sayma yerine, Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Hayrettin Ökçesiz'in bir gazetede hülâsasını gördüğüm "Adli Yargıda Yolsuzluk Araştırması" isimli eserini hatırlatabilirim… Birbiriyle, "muhayyelâttan terekküb eden kıyas" gereği ilişkilendirilmesi mümkün bu işin, lideri kimdir? Böyle bir ilişkilendirmede iş, Adalet Bakanı'ndan Başbakan'a kadar gider.

21-)"Hukukun bu tarafında kalanlarla, o tarafında kalanlar" bahsini son günlerde "Atatürkçü Cephe"de cereyan eden tartışmalardan da göstermek istiyorum… "Hürriyet" gazetesinden Bekir Coşkun, 15 Şubat 2000 tarihinde şöyle yazmış:

-(İşte Batman…

Sorduklarında, Cumhurbaşkanı, "Devlet icabına göre hareket eder, rutini takip etmek zorunda değildir" diyor.

Yani, bu tuhaf ilişkileri onaylıyor…

Devlet icabına göre hareket ederse, bu kurumlar ilkeler kurallar niye konuldu?

Niye "hukuk devleti" diyorlar?..

Bu anayasa, bu yasalar niçin var?..

O zaman, Susurluk'ta sustuktan sonra, Batman'daki batağa razı mısın?..)

Aynı gazetenin, aynı günkü nüshasında, Zeynep Atikkan da şöyle diyor: (Bizdeki hazin manzaraya gelince:

Görev süresinin uzatılması için Meclis'e kıyak emeklilikle "kıyak çeken" Cumhurbaşkanı, "Devlet her zaman rutini takip etmek zorunda değil. Yüksek menfaatleri icap edince rutin dışına çıkabilir" diyerek hukuk dışılığı aklıyor. Belli ki Batman'da kurulan garip ordudan kendisi de haberdar.)

Ve aynı yazar, yazısının sonunda şöyle diyor:

- (Aslında herkes her şeyi biliyor. Arkasından konuşuyor. Yüzüne yılışarak sırıtıyor. Ne yazı ki masumiyetini yitirmiş bir düzende debeleniyoruz!

Bağırsaklar mı boşalıyor? Bilemem.

Ama Sartre'ın dedi gibi insanın midesi bulanıyor!)

22-)Son olarak, "yakın korumam" diye bahsi geçen Saadettin Ustaosmanoğlu ile Mehmed Fazıl Aslantürk'ün durumuna değinmek istiyorum:

Saadettin Ustaosmanoğlu, -tarihini tam bilmiyorum- , 1987 – 1989 arasında çıkan "Öfke" isimli dergide yazıları çıkan bir gençti; ve kendisini hiç görmedim. 1992 - 1994 tarihleri arasında birgün, Bursa'daki bir çay bahçesinde otururken, masama gelerek kendisini tanıttı bir-iki saat sohbet ettik. O tarihten sonra kendi-

Prof. Aydın, Mirzabeyoğlu için konuştu:

Tashih-i karar istenmeli

- Örgütsel bir bağlantı tespit edilmemesine rağmen 'Delil yok ama biz seni uygun gördük' mantığıyla örgüt lideri yapılan Salih Mirzabeyoğlu'nun durumu ve 28 Şubat hukukunu; uzun yıllar hakim ve savcılık yapmış Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nurullah Aydın ile konuştuk.
- Prof. Dr. Nurullah Aydın, İBDA-C davasından ömür boyu hapse mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu'nun 4 bin sayfalık dosyasını detaylarıyla incelediğini, Mirzabeyoğlu'nu var olduğu iddia edilen örgüte bağlayacak bir tek delil bulunmadığını belirtti. Mirzabeyoğlu için karar tashihinde bulunulması gerektiğini kaydeden Prof. Dr. Nurullah Aydın, "Her dönem kendi hukukuyla birlikte gelir, İBDA-C davası da 28 Şubat hukukunun eseridir" dedi. 17

Salih Mirzabeyoğlu

Prof. Dr. Nurullah Aydın

sini görmediğim gibi, Terörle Mücadele Şubesi'nde de, ancak ismini öğrendikten sonra tanıdım. Senelerdir hiç görmediğim ve sokakta görsem tanıyamayacağım biri, üstelik kendisi Fatih'te oturur ve ben Tuzla'da bulunurken, nasıl benim yakın korumam olabilir?

Mehmed Fazıl Aslantürk'e gelince, 1980'lerden beri yakın arkadaşımdır, aile dostuyuzdur; tanışıklığımızın niteliği de bundan ibarettir.

Salih İzzet Erdiş
21 Şubat 2000

Salih Mirzabeyoğlu'nun Mahkeme Başkanlığı'na sunduğu ve 21 Nisan 2000'de yapılan duruşmada okuduğu Savunması'nın ikinci kısmıdır:

23-)Geçen celsede, "teferruatı kendine bağlayan asıl" hâlinde, söylenmesi gerekenleri söyledim… Bu celsede, teferruat kabilinden söyleyeceklerim ve yer yer hatırlatıcı zarurî tekrarlar, o asıla nisbetle olacaktır.

24-)Malûm olduğu üzere, sadece "cürüm atfı"nın herhangi bir mânâsı ve delil teşkil etmesi sözkonusu olamaz… Polis sorgusundan itibaren "delillerden suçluyu tayin etme" yerine, "olsa olsa budur" kabilinden bir yakıştırma ve "münasib görme" ile cürüm atfına maruz kalmışken, ortada herhangi bir delil olmaması bir yana, daha İBDA-C'nin ne olduğunun bile bilinmediğini görüyorum… Aşağıda tekrar açıklayacağım ve delillendireceğim üzere, İBDA-C diye organları belli ve organik bütünlüğü olan tek bir örgüt yok, bunu bir sıfat ve vasıflanma hâlinde alan bir sürü legal ve illegal oluşum vardır; bu durumda da, ben "örgütün başı" şeklindeki, polisin ve Savcılığın "suç atfını" üstlensem bile, yine kendilerinin bizzat ikrar ettikleri gibi, "örgüt mensublarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tesbit edilememiş olmakla beraber" ifâdesi, -İBDA-C diye tek bir örgüt olmadığı hususu da caba-, bu üstlenmenin bile bir delil teşkil etmeyeceğini gösterir.

25-) "Rutin dışı" yollardan rejimi korumaya kalkan çevrelerin kulağıma fısıldadığı bir hususu da içine alacak şekilde, geçen celsede söylediklerimi hatırlayalım:

-(Türkçe'de "cı, cü" gibi eklerin sıfat ve nisbet ekleri olması ve nasıl ki "simitçi"nin simidin kendisini belirtmemesi gibi, İBDA'ya nispetle İBDA'cılar; Atatürk'enisbetle, Atatürkçüler, Marks ve Lenin'e nispetle "Marksist-Leninistler" vesaire… Atatürkçülerin "Atatürkçü Cebhe", Marksist - Leninistler'in "Marksist-Leninist Cebhe" diye vasıflanabilmesi, bunun yanında

"Milliyetçi Cebhe" ve "Sol Cebhe" gibi tanımlamalar gözönünde tutulursa, aynı şekilde İBD-Cebhesi… Cebhe sözü, birbirinden farklı oluş ve kuruluşları ifâde ederken, bu farklılık birbirine zıt oluş ve kuruluşları da ifâde eder… Meselâ, 12 Eylül öncesi "Milliyetçi Cebhe"deki çeşitli partiler… Sol Cebhe tanımı içinde, birbirinden ayrı ve birbirine aykırı legal ve illegal faaliyet gösteren parti ve örgütler, yayın faaliyetleri… Keza "Atatürkçü Cebhe" tanımı içinde de aynı şey…)

"Yukarılardan" gelen tenbih gereği, Mahkeme'de nasıl davranmazsam sonucunun ne olacağının tehdidini imâsını almış ve maruz kaldığım muamelelerden bahsetmiştim; hatırlayacaksınız… İşte onun devamı hâlinde, Kartal Cezaevi'nde konduğum "çok özel" tek kişilik koğuşta -ki, burası hakkında ya delirme, ya her denilene tâbi robotlaşma veya korkudan dolayı, kimse konuşmamaktadır; isbatı kabil değil sanılan hususları, "Adalet sistemi"nin bir bütün olmasına nazaran tafsilatıyla anlatmam gerekse de, bunun şu ân pratik bir yararı olmamasına binaen mahkemeye değil, kitablık çapta kamuoyuna sunacağım-, "Cebhe hususunda yukarıda söylediklerime kızgınlık ifâdesiyle şu fısıldandı: "Peki DHKP-C ne?"… Yâni İBDA-C'yi ona kıyaslıyor… Bir kere "DHKP-C", zaten illegal bir kuruluş olduğunu, "Parti" vasfıyla, yâni organları belirli ve organik bir siyasî kuruluş diye hem ismine koymuş, "Cebhe"yi de buna nisbetle silahlı kanat olarak almış… Herhâlde bir binanın cebhelerinden bahsedildiğinde, içinde "cebhe" lâfı geçti diye onu silâhla alâkalandırıcı bir tersine zekâ örneğine itibar edilemez.

25-)1991 yılında basılan "İŞKENCE" isimli eserimden, yine polisteki sorgulama ve yine İBDA-C mevzuu:

-(İBDA-C ne?.. "İBDA fikriyatını ortaya koyan benim dışımdaki faaliyetler; hatasıyla, sevabıyla, mesuliyetiyle, benim dışımda!"… Kıvam Hukuk Bürosu, İBDA Kitabevleri, Kitab-Propaganda, Ak-Doğuş (dergi), yarım kalmış bir teşebbüs olarak Gölge Sanat; "Cebhe"den kasıt bunlar… Bu izâh, ağzımdan "İBDA-C, İBDA'nın silâhlı mücadele cebhesidir!" sözünü devşirmek için, parlak vaadlerden tehditlere ve o ândaki dayak fasıllarına kadar HER YOLA başvuran "hayaletleri" kızdırıyor… Onlarda tesbit ettiğim en önemli özelliklerden biri de bu; hakikatin ne olduğunu aramaktan çok, meslekî bir başarı elde etme cehdiyle çırpınıyorlar ve bu yüzden muhatablarının suçsuz olma ihtimâlinden âdeta üzülüyorlar.)

Geçen celsede, tarihin özellikle önemli olduğunu vurgulamış ve sözkonusu tarihe kadar, İBDA Cebheleri içinde hiçbir illegal ve silâhlı mücadele veren

‘madem ki karanlıkla aydınlığı
ayırdedebiliyorum
-ki hali duyuyorum-
öyleyse geliyorum!...’
SM (Müjdelerin müjdesi)
tahkim
iki aylık siyaset edebiyat dergisi

örgüt olmadığını söylemiştim; bu hususun üzerinde ayrıca duracağım.

Şimdi, yine İBDA- C'nin ne olup olmadığını, 1 Ekim 1991 tarihli "Taraf " dergisindeki röportajımdan göstereyim… Aynı röportaj, 1996'da "Adımlar" ismiyle bastırdığım kitabda da mevcuttur… Şöyle diyorum:

- (Üstadım'dan altını çizdiğim dava: "Her ferdiyle, mutlaka sağındakini, solundakini, önündekini ve arkasındakini yakan "otomobil zatıyla hareketli" bir teaddi hamle ve hareket ateşi olabilecek ve değdiği herşeyi kendisine döndürebilecek…" Ben tam 12 sene önce "Oluş Tekniği" diye bu bahsin altını çizmişim… Ötesi de hafızamda mahfuz bir dava olarak söyleyeyim, şu gün için bunun tam karşılığı, İBDA'ya mahsus bir orjin hâlinde "cebhe" esprisidir… Herkesin liyakati, iş yapanla kuru caka atanı gösterici olduğu gibi, herkesin yaptığının şerefini ve mesuliyetini yüklendiği bir yapılaşma; aynı zamanda provakasyonlara ve arzu edilmeyen hareketlere de engel… Ben bunu "İşkencehâne"de söyledim… Profesör Muammer Aksoy ile gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesini bana, olmazsa "adamlarıma" yıkmaya çalışıyorlardı… Dedim ki, "İBDA-C, İBDA fikriyatını benimsemiş olanların, kim ne yapıyorsa mesuliyetini taşıdığı benim dışımdaki işlerdir. Zaten böyle olmazsa, gidersiniz bir adamın kafasına kurşun sıkarsınız, İBDA-C diye bir kâğıt bırakırsınız; ondan sonra da bana yıkarsınız!"… Demek ki İBDA-C, hukuk plânında bir suçlamanın umumî olarak zümreye sirayetini önleyen ve bir takım devlet destekli illegal örgütlerin (Kontrgerilla hikayesi) provakasyonuna karşı da bir tedbir… Bu yüzden daha önce açıkça, "provakasyonlar da bize yarıyor!" dedim.)

Ve yine aynı Röportaj'dan, İBDA-C'deki "Cebhe" esprisi:

- (Şimdi bizim en mühim meselelerimizden biri, hukuk savaşıdır; yâni kanun adına yapılan kanunsuzlukları, açık olduğu yerde açık, yoruma gidildiği yerde yorumla gösterecek bir diyalektikle sergilemek… "Bunun faydası nedir?" derseniz, gûyâ "hukuk düzeni" adına yapılan hukuka aykırı davranışları ve düşünceleri ifşâ etmekten büyük fayda olmaz derim… Bir misâl vereyim… Meselâ şu gazete haberi: Bursa'da bilmem ne mahallesinde 2 banka şubesi bombalanmış… Şimdi oraya bırakılan İBDA falan filân yazılı bir kâğıttan dolayı, sen de İBDA'cı olduğuna göre, gel hesab ver… Üç aşağı beş yukarı operasyoncuların mantığı da bu!.. Şayet "kanun önünde eşitlik prensibi" geçerliyse, aynı şeyin Başbakan için de Savcı için de geçerli olması lâzım; oraya "Başbakanlık" veya "Savcılık" diye bir kâğıt atarlar tamam… Misâl güzel olsun diye "Milliyetçi Cebhe"

vardı ya, hani "MSP-AP-MHP"nin koalisyonu, onu düşününce daha da inandırıcı; üstelik CEBHE!.. "Cebhe" deyince hemen "askeri kanat"ı anlayan savcı hikâyesi… "Sen filânı tanıyorsun, filân senin emrinde, sen filânın emrindesin!" gibi rastgele suçlamalar… "Ben falanı da tanıyorum, ama her ne hikmetse pek oralı görünmüyorsunuz!"… Eğer delilsiz ve mesnedsiz "hâl ve durum"un takdiri sözkonusu ise, bu herkes için geçerli olmalı; delilli veya delilsiz, "hâl ve durum"larına bakar bakmaz, "Bakan"lardan başlayarak emrindeki "görevli"lere kadar her kademede "hırsız, rüşvetçi, haraççı" olanları hemen tanırsınız… Ama birbirleriyle alâkaları dikkate alınarak bu "örgüt üyeleri" yakalanmaz!)

27-) 1991'de ifâde ettiğim, yukarıda altını çizdiğim hususlar, hem de ben o tarihten sonra, Yayınevi'ne bakan arkadaş, eniştem Harun Yüksel, Tüccar Mehmed Fazıl, 6 ayda veya senede bir hatır sorduğumuz Hasan Ölçer gibi son derece sınırlı ve tek tek sayılır dostlarım hariç, İBDA-C sıfat ve vasfıyla görünen ne legal ve ne de illegal faaliyet gösteren hiç kimseyle temasım bile olmamasına rağmen 1998'in sonunda tutuklanmamın ardından, Emniyet Müdürü Hasan Özdemir tarafından teyid edilmiştir… Emniyet Müdürü, Metris'te telef olduğu için küpürünü ve tarihini şu ân veremeyeceğim ama gazete arşivinden temini kabil bir basına gösterme işinde, (Hürriyet gazetesi haberi), yakalanan bir takım bombalama sanıklarını "İBDA-C örgütü mensubu" diye takdimden sonra, "bunlar gece rüyâ görüp, sonra eylem yapıyorlar!" diyor… Bu duruma göre, ben de "örgütün başı" diye tutuklandığıma göre, Türkiye'nin herhangi bir yerinde varlığından bile haberim olmayan insanların rüyâlarına girip onları örgütlüyor ve yine rüyâlarına girip talimat veriyorum… Benim tutuklanma gerekçemi çelen bu ifâdenin hukuk, mantık ve sıhhat şartı üzerinde durmayı size bırakıyorum; yalnız bu ifâdede, benim daha önceki celsede söylediğim, "ben bıçak yaparım; isteyen ekmek keser, isteyen adam!" sözünün, yâni benle alâkasızlığın anlamı açık… Yâni, "kendinden zuhur diyalektiği" gereği, kim ne yaparsa, kendi karar verir ve yapar; Emniyet Müdürü'nün ifâdesinden de belli ki, ortada İBDA-C diye yekpâre bir örgüt, hiyerarşi ve organlar yok… Neticede; herhangi bir Parti veya cemaat veya Devlet teşkilâtı içinde, -malûm olduğu üzere polis içinde de var, Partiler içinde de var, Devlet'in değişik kurum ve kuruluşları içinde de var-, birtakım illegal örgütlenmelerden dolayı, (rüşvet, haraç, cinayet vesaire gibi işler), Parti'nin Başkanı, Cemaatin lideri veya Devlet'in kurum ve kuruluşunun bütün çalışanları, -hem de ortada hiyerarşi de olsa- nasıl suçlanamıyorsa, "suçun şahsiliği ilkesi" gereği ben

Savunmalar

de suçlanamam… Sorum bâkidir: Böyle bir durumda, niçin bir kısım insanlar hukukun o tarafında kalırken, bir kısım insanlar hukukun bu tarafında kalıyorlar?

28-)Gelelim sık sık vurguladığım 1991 tarihine… Geçen celsede de 1991 tarihine kadar, İBDA Cebheleri içinde silâhlı mücadele veren hiçbir Cebhe'nin bulunmadığını belirtmiştim… Bu husus, polis sorgulamasında, İBDA- C'nin Cebheler hâlinde benim tarafımdan ortaya atılmış bir fikir olması meselesine nazaran özellikle önemlidir… Yâni; kim ne yaparsa, hatası ve sevabı, şerefi ve mesuliyeti kendine, "kendinden zuhuru" göstersin… Nitekim 1991 tarihine kadar, bu soydan, TAVIR, KİP (Kitap Satış ve Propaganda), yine onlara âit Fatih'te bir lokal, İHAB (İbda Haber toplama), "Gölge Sanat" dergi ve lokal teşebbüsü, Sultanahmet'te "Karar" dergisi ve lokali, "Öfke" isimli bir dergi, Ak- Doğuş dergisi vesaire çıkmıştır… Bunların hepsi, kendi insiyatifleriyle ve gayet tabiî kendi grub veya zümrelerini temsilen çıkmışlardır. Meselâ benimle birlikte gözaltına alınan ve benim "yakın korumam" diye tutuklanan Saadettin Ustaosmanoğlu, geçen celsede belirttiğim gibi, 1987- 1989 tarihleri arasında çıkan "Öfke" isimli dergiden, kendisini tanımaksızın, sadece ismini bildiğim birisidir. Kaldı ki, o zamanlardan tanıdığım bir takım arkadaşların ve gençlerin, velev ki herhangi bir illegal işe girişmiş bulunsunlar, bugün nice Bakan- Milletvekili ve İşadamının 1980- 1990'da bizzat örgüt üyesi olsalar bile suçlanamamalarına nazaran, ben hiç suçlanamam… Bu hususta, geçen celsedeki yazılı ifâdemin 16. maddesini, 17. maddesini, 18. maddesini ve 20. maddesini tekrar hatırlatıyorum: Yine "suçun şahsîliği ilkesi" ve "münasib görme" bahsi… Bu arada, benim tavsiyemle kurulan ve hâlen faaliyette ve şu ânda avukatlığımı yapanlardan Hasan Ölçer ve Harun Yüksel'in bulunduğu KIVAM HUKUK BÜROSU, 1989'da benim tavsiyemle kurulmuştur; o tarihten bugüne kadar geçen 11 senedir de, birlikte çalışmaktadırlar… Ve Harun Yüksel aynı zamanda eniştemdir. Eğer benimle irtibatlandırmak istiyorsanız, kaç türlü bir irtibat bir arada; ve benim veya onların yapacağı bir suçtan dolayı, ben veya onlar suçlanabilir mi?

29-)1991 tarihinin diğer ve çok önemli bir özelliği de, 1991'deki tutuklanmamın ardından, -4 ay Bayrampaşa Cezaevi'nde yattıktan sonra- , o tarihte çıkan affa da gerek kalmadan, 163. Maddenin kaldırılmasından dolayı ilk celsede 6 arkadaşımla beraber bırakılmamdır… Bu husus, sözkonusu tarihten önceki bütün polis ve tabiî ki Savcılık ilişkilendirmelerini geçersiz kılar: Yukarıda da söylediğim gibi, 1980'den 1990'na kadarki dönemde örgütlere mensub nice insanların Ba-

kan- Milletvekili, ve o zaman solcuyken şimdi ünlü iş adamı olan örnekleri vardır… Sözkonusu tarihten tutuklanma tarihinden 5 ay öncesine kadarki durumum ise, zaten bir başka DGM Savcılığı'nın Adana DGM Savcısı'na yolladığı belgeyle sabit… Hatırlatıyorum:

-(Sanık gıyabî tevkif ile aranır durumda iken HAKKINDA HERHANGİ BİR DELİL ELDE EDİLEMEDİĞİ VE SANIĞIN YAYINCILIĞINI YAPTIĞI dergileri ve örgütsel faaliyetleri İstanbul ilinde yönettiği gerekçe gösterilerek Adana DGM tarafından 11 Mayıs 1998 tarih ve 1998/ 44 sayılı yetkisizlik kararı ile hakkındaki dosya Başsavcılığına gönderilmiştir. ADANA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'nın SANIĞIN HAKKINDA YETKİSİZLİK KARARINDA YAZILDIĞI ŞEKİLDE DELİL ELDE EDİLEMEMİŞSE TAKİPSİZLİK KARARI VERME OLANAĞI BULUNDUĞU GİBİ, DOSYA İÇERİĞİNE GÖRE SANIĞIN İSTANBUL DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI YETKİSİ ALANINA GİREN BİR EYLEMİ DE TESBİT EDİLEMEMİŞTİR.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI'NIN DOSYA İÇERİSİNDE BULUNAN 3 MART 1998 TARİHLİ YAZISINDA BU SANIĞIN İSTANBUL'DA YAYINLANAN YASAL DERGİLERDEKİ FAALİYETLERİNDE YASADIŞI ÖRGÜTÜN ÜYESİ VE YÖNETİCİSİ OLDUĞU DELİLİ OLAMAZ.)

Kaldı ki, ben, sözü geçen yasal dergilerde de bir faaliyet yapmadım; röportajlarım çıktı… Takdir edersiniz ki, herhangi bir dergi veya gazetede röportajı çıkan insan, bu yüzden o dergi veya gazetede faaliyet yapan, yâni çalışan olamaz!..

Belirttiğim iki husus, -1991 tarihi ve DGM Savcılığı'nın Ağustos 1998 kararı- , iddianâmede bulunan ve aslında birbirini çelen iki meseleye de açıklık getirmiş oluyor… Birincisi: Dişe dokunur bir şey elde edemeyince işi eski defterleri kurcalamaya ve soruşturmayı süslemeye döken polis sorgulamasından kaynaklanan "1980 öncesi eylemler" ifâdesinin bir anlamı olmadığı… İkincisi: "Örgüt ilk eylemini 3 Ocak 1994 tarihinde Bolu- Düzce'de yaptı" ifâdesinin benimle hiçbir ilgisinin bulunmadığı.

30-)Yukarıda belirtilen çelişkili iki tarihi, "iddianâme ve ekleri hakkında" DGM Başkanlığı'na dilekçe sunan Avukatım Harun Yüksel Bey, gayet güzel bir şekilde belirtiyor ve soruyor:

-(İddianâmeye göre "örgüt", ilk eylemini 3/1/ 1994 tarihinde Bolu-Düzce İlçesi'nde duvarlara yazılama yaparak gerçekleştirmiştir. Halbuki aynı iddianâmenin 4. sahifesinde, "Kumandan kod-Salih

İzzet Erdiş kolluk anlatımlarında" başlığı ile müvekkilimin DGM Savcılığı ve yedek hâkimliğinde reddettiği, reddettiği için de aleyhine kullanılması mümkün olmayan ifâdelerinde, "1980 yıllarına kadar bizzat kendisi ve arkadaşları ile birlikte İBDA- C adlı örgüt adına yazılama, pankart asma ve molotof kokteyli atma eylemlerine katıldığını" demektedir.

Şimdi aynı iddianâmenin iki ayrı sahifesinden birinde "İBDA-C" isimli örgütün ilk eylemini 1994 yılında Düzce'de gerçekleştirdiği söylenirken, diğerinde 1980 öncesinde eylemler gerçekleştirdiği söylenmektedir. Ve arada tam 14 yıllık büyük fark vardır. Bu iddialar doğru mudur? Doğruysa, ikisi birden doğru olamayacağına göre, hangisi doğrudur?

İddianâme elinde bulunan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 01/ 1999 tarihli yazısına göre ise bu "örgüt", 1985 yılında oluşturulmuştur. (Bu da tarih hususunda üçüncü çelişki. S.M.)

Şimdi iddianâme ekindeki bu istihbarat raporuna göre, "İBDA- C Örgütü" 1985 yılında kurulduğuna göre, iddianâmede müvekkilimin kolluk anlatımlarında söylendiği iddia edilen "1980 yıllarına kadar bizzat kendisi ve arkadaşlarıyla birlikte İBDA-C örgütü adına yazılama, pankart asma ve molotof kokteyli atma eylemlerine katıldığı iddiasına ne diyeceğiz? 1985 yılında kurulduğu öne sürülen bir örgüt, 1980 öncesinde nasıl eylem yapabilmektedir? Zaman makinesine binip zaman içinde 10 yıllık geriye doğru bir yolculuk yaparak mı?)

Benim, dilekçede belirtilen çelişkiden başka eklemek istediğim husus; "bir değil, birçok İBDA-C var" meselesini hatırlatmaktan başka, telaffuz edilen 1980 tarihinde böyle bir örgüt ve isminin olmadığını bizzat polis kayıtlarından anlaşılabileceğidir… Örgüt bir yana, "İBDA" lâfzının ilk telaffuzu 1984 sonu, 1985'dir… Bu tarih "İBDA Yayınevi"nin kuruluş tarihidir: Bu da, ne kadar yapmacık ve sipariş üzerine bir örgüt şeması oluşturulduğunun ayrı bir göstergesidir… Legal bir yayınevi, hem birilerinin kafa yapısına göre illegal kabul ediliyor, -böyle birşey olabilir mi?- , hem de "illegal örgüt" olmuş oluyor (!)

31-)Polis'in süslemek ve zenginleştirmek için dosyaya ilave ettiği bir takım şemalara da temas imkânı vermesi bakımından -ki ayrıca üzerinde duracağım- Harun Yüksel Bey'in verdiği dilekçeden devam ediyorum… Şöyle diyor:

-(Sayın Savcı iddianâmesinin 16. sahifesinde "Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tesbit edilememiş olmakla beraber" demektedir ve yine tarafsız

bir kamu hüviyetinden sıyrılmaktadır. Çünkü bu cümlenin tarafsız bir iddia makamına yakışan şekli şöyle olmalıydı; "Salih İzzet Erdiş'in, örgüt mensuplarının eylemlerine doğrudan doğruya katıldığı, veya onlara herhangi bir emir ve talimat verdiği tesbit olunamamıştır."

O cümle aynen bu yazdığım şekilde olmalıydı, çünkü bütün dosya münderacatı böyle olmasını, ancak böyle olursa doğru, haklı ve tarafsız olacağını göstermektedir.

Aynı cümlenin devamında Sayın Savcı iddiasına uygun hukukî delil bulunmayışındaki zaafı, "mantık" yoluyla telafi etmeye çalışarak şöyle demektedir: "Büyük Doğu İslâm Devleti'nin nasıl kurulacağı hususunda kitablarında yer vererek örgüt mensublarına vermektedir."

Yine müvekkilim Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat raporunda tek tek sayılan 98 eylemi Türkiye çapında gerçekleştirmiş bir "terör örgütü"nü yalnızca yayınladığı kitablarla yönetmektedir. Bu cümlenin bırakınız hukuken yanlış oluşunu mantıken yanlış oluşunu anlayabilmek için mantık profesörü olmak gerekmez. İlkokul çocukları bile kendi oyun mantıkları içinde basit bir oyunu yönetebilmek için bile bizzat oyunun içinde olmak gerektiğini bilirler. Ama iddianâme hem oyunun içinde olduğuna dair bulgu "yok" diyor, hem de "oyunu yönetiyor" diyor.

İddialarına uygun delil gösteremeyen Sayın Savcı, "mantık"a sığınmaya devam ediyor: "Lidersiz bir örgüt düşünülemediği gibi, örgüt mensublarının gerçekleştirdiği eylemlerden örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer"... Ne kadar doğru!..

Ama sözkonusu olan bir mantık yarışması değil, yargılama...

Yargılama, mantık kurallarına uygunluk dışında, lehte ve aleyhde delillerin değerlendirilmesiyle yapılır.

Bir insanı hem örgüt lideri olarak suçlayacaksınız, hem de o örgütle maddî, fizikî bir bağının tesbit edilemediğini söyleyeceksiniz, sonra da "bir örgüt olduğuna göre, bu örgüt mensubları da onun fikirlerini benimsediğine göre, bu örgütün lideri olsa olsa bu fikir adamıdır!" diyeceksiniz ve o fikir adamının delilsiz, mesnedsiz idamını isteyeceksiniz!..

Bu, hukuk kavramı karşısında olacak iş mi?)

Harun Yüksel Bey'in söylediklerine eklemek istediğim husus, bu "spekülatif mantık" bahsine dair... Yâni, insandaki "normatif şuur"un düşürdüğü yanlışlığa dair... Batılı bir ilim adamı, bu hususu şöyle belirtiyor:

-(İnsanlar, tamamen gelişigüzel hâdiselerden bir nizâm kurmaya karşı derin bir temayüle sahibtirler. Gelişigüzel hâdiseleri belli bir kanuna göre cereyan ediyormuş görmek çok kolay olduğu gibi, bu idrak bir kere teşekkül ettikten sonra da, eğer tahkiki zorsa, kanun kendisini isbat edecek durumları bizzat sağlayabilir. Bâtıl itikad işte budur… Batılı bir sosyal psikolog, bunun bir denemesini yapmıştır: Yapılan bir denemede, denemeye katılanlara rastgele rakamlar ve şekiller verilerek, bu rakam veya şekil serilerinin hangi prensibe göre sıralandıklarının bulunması istenmiş, işin hakikati, yâni böyle bir prensibin bulunmadığı ise saklanmıştır. Neticede, tecrübeye katılanların hepsi bir çeşit kanun bulmuşlar, üstelik böyle bir kanunun olmadığı ve ellerindeki serilerin tamamen gelişigüzel seçildiği söylenince de, keşfettikleri kanunları hararetle müdafaaya kalkışmışlardır.)

32-) Polis'in ve Savcılık iddianâmesinin, tamamen gelişigüzel bağlantılara mantıkî bir ifâde vermelerine mukabil, polisin soruşturması bir yana, Savcılık iddianâmesindeki yanlılığa, aynı dilekçede çok güzel temas ediliyor:

- (İddianâmeyi hazırlayan Sayın Savcı, müvekkilimin "fikir adamlığını" görmezden gelmektedir… Savcı'nın görevi sadece sanık aleyhine olan delilleri mi toplamaktır? Bir savcı, sanık lehine delilleri toplamaktan imtina eder, hattâ bunları gizlemeye çalışırsa, kamu adına hareket eden bağımsız bir Savcı olmaktan çıkar, davada müdahil veya müşteki gibi "taraf " konumuna girer. Maalesef bu iddianâme ve ekleri, bağımsız bir Savcı'nın iddianâmesinden çok, sanığı her ne pahasına olursa olsun mahkûm ettirmek isteyen "taraf " beyanına benzemektedir.)

Savcılık iddianâmesinin taraflılığı yanında, benim gerçekten anlayamadığım ve samimi olarak öğrenmek istediğim mesele, İBDA- C'nin illegal örgüt ve benim onun lideri olup olmadığımı, İçişleri Bakanlığı mı tesbit ediyor, yoksa bu iş Mahkeme'nin işi mi?.. Burada birbiriyle ilgili üç mesele ortaya çıkar… Birincisi: Eğer İçişleri Bakanlığı tesbit ediyorsa, o zaman Mahkeme'ye lüzum yoktur… İkincisi: Geçen celsede kendisinden iktibas yaptığım Beyoğlu Cumhuriyet Savcısı Mehmed Demir'in söylediği sözün bir kere daha doğrulanışıdır… Ne dediğini hatırlayalım: "Yargı, kendisini millete âit egemenlik hakkını kullanan bağımsız ve diğer kuvvetlere eşit bir kurum olarak göremez hâle geldi. Yargı mensupları kendilerini hâkim ve savcı olarak değil, hukuk memuru konumunda gördüler. Ne kadar kanunsuzluk yapıldı ise, işte bu ezikliğin üzerine bina edildi!"… Üçüncüsü: Eğer delil ve mesnedlerin tayi-

ninden sonra suçluya, suçluluğa veya suçsuzluğa kendi prosedürü içinde karar verecek "bağımsız yargı" sözkonusu ise, bu durumda İçişleri Bakanlığı'nın tesbiti ve daha da ötesinde siparişi ne demek?.. Her üç mesele birarada gözönünde tutulduğunda, yeri gelince temas edeceğim üzere, "yargının siyasîleşmesi" davasının bir yönü de ortaya çıkmaktadır.

33-) Hatırlanacağı üzere geçen celsenin başında fikrimi peşin peşin söylemiştim… Tekrar edeyim:

- (T.C. içinde yaşayan 3000 aile; hukuk da bunların çıkarına göre, ekonomi de, siyaset de, ordu da, polis de… Kendi aralarındaki dalaşmalar bir yana, bunlar hukuk üstü imtiyazlı bir zümredir! Devlet, hukuk demektir ve hukukun olmadığı yerde devlet değil, çete vardır. Bu çerçevede, emir komuta zinciri içinde hareket eden DGM'lerin mânâsı da bellidir; DGM Savcılığı'nın aynen aldığı polis sorgulaması sırasında, "yukarıdan bastırıyorlar, sen İBDA- C örgütünün lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin!" diyen Komiser Yardımcısı Bahri'nin tavrı, buna tipik bir örnektir.)

Avukatım Harun Yüksel Bey, DGM Başkanlığı'na verdiği dilekçede bu bahsi de içine alacak şekilde devam ediyor:

-(Müvekkilim rejim muhalifidir ve bu rejime niçin muhalif olduğunu eserler boyunca anlatmaktadır. İnsanca yaşanabilecek bir rejimin nasıl olması gerektiğini de aynı eserlerinde anlatmaktadır.

Rejime muhalif olmak bir düşüncedir, bir fikirdir. Ve her insanın, yaşadığı rejimi beğenmeme, ondan daha iyisini isteme hakkı vardır… Ve bunu yasaklayan herhangi bir kanun maddesi de yoktur. Böyle bir kanun maddesi olsaydı bile, düşüncenin yasaklanması fiilen mümkün değildir. T.C. pratiği bunun mümkün olmadığını gösteren en canlı pratiktir. Buna rağmen T.C. Anayasası, "Hiç kimse inanç ve kanaatleri yüzünden kınanamaz" demektedir.

Sayın Savcı'nın iddianâme boyunca yaptığı ise, müvekkilimin düşüncelerini yargılamak ve kınamaktan ibarettir. Halbuki aynı iddianâmenin müvekkilim için uygulanmasını istediği kanun maddesi düşünce suçunu değil, eylem suçunu cezalandırmaktadır.

Yâni rejim muhalifi olabilirsiniz ama, bu düşüncenizi bizzat eyleme dökmedikçe 146. maddede öngörülen suçu işlemiş olamazsınız.

146. madde başka türlü yorumlanamaz. Müvekkilimin herhangi bir eyleme katıldığına dair delil elde edilemediğini zaten iddianâme söylüyor. Öyleyse niçin takibsizlik kararı verilmemiştir de, dava açılmıştır?

Bu dava T.C.'de 28 Şubat'tan bu yana yaşanan "yargının siyasîleşmesi" sürecinin çok açık bir örneği-

dir: “Delil yok, ama Ankara’daki güç odakları öyle istiyor.”

Sayın Mahkeme’nin bu davada vereceği karar, müvekkilim hakkında olmaktan ziyâde, “yargının siyasîleşme sürecinin” bitip bitmediği, yargının bağımsızlığına Mahkeme’nin sahib çıkıp çıkmadığı hakkında olacaktır.)

Gerek yargının siyasîleşmesi ve gerekse “hukukun o tarafında kalanlarla bu tarafında kalanlar” bahsine, Savcılık iddianâmesinde geçen “örgüt mensublarının sanığa olan bağlılığı” ifâdesine de temas bakımından değinelim… Önce, “Marifetname” isimli eserimde tesbit edilen bir husus:

- (Bugün hukukla vakıa, metinle ruh, mevzuatla tatbikat arasındaki fark gittikçe enişlemektedir; dünyada mevcut birçok anayasa tamamen göstermeliktir ve tarif ettikleri rejimin memlekette olanla hiçbir alâkası yoktur… Anayasa âdeta mevcut rejimi gizleyen bir paravana vazifesi görür.)

Hukukla vakıa arasındaki bu uçurum, “hukukmukuk hak getire” örnekleri kıyas unsuru olarak almaz ve “hukuk devleti” iddiasını nisbet kabul ederseniz, dünyanın hiçbir yerinde yoktur… Gözaltında işkence gibi sıradan işler bir yana; 28 Şubat süreci içinde, bugünkü Genelkurmay Başkanı’nın İstanbul DGM’yi ziyaretinden sonra, İBDA- C davalarında, aynı dava ve suçtan birkaç sene ceza alan veya tahliye olanların arkadaşları, ya müebbed ya 30’ar yıl ceza almaya başlamışlardır… Aynı çerçevede: Aynı zamanda MGK üyesi olan Başbakan’a, “eşşekoğlu eşek, pezevenk!” diyen General’e hukukî bir muamele tatbik edilmezken, kimler ve ne sudan bahanelerle “hakaret” davasına uğramışlardır… Neticeyi, Avukatım’ın dilekçesinde geçen sözle bağlıyorum:

- (Bu dava, benim davam, T.C.’de 28 Şubat’tan bu yana yaşanan “yargının siyasîleşmesi” sürecinin çok açık bir örneğidir: “Delil yok, ama Ankara’daki güç odakları öyle istiyor”)

Sanıyorum, geçen celsede ve bu celsede meseleleri fikir bazında etraflıca ve asıl gerekçelere temas ederek ele alışım, dobralığım ve üslûbum da, niçin bazı güç odaklarını kızdırdığımı gösteriyor… Tarafsız bir yargı örneğini göstereceğini beklediğim Mahkeme’den, bu hususu hassaten gözönünde tutacağını umuyorum; çünkü bu dava, benim davam olmanın ötesinde, hukukun üstünlüğü ve hukuk haysiyetini gösteren bir dava olacaktır.

34-) Savcılık iddianâmesinin hülâsa diye nitelediğim kısmında, “İBDA- C adlı örgüt mensublarının Kumandan kod sanık Salih İzzet Erdiş’e olan bağlılığı,

bağlı oldukları İBDA- C adlı örgütün Ülke genelindeki organik bütünlüğü, gerçekleştirdikleri eylemlerin çokluğu, gerçekleşen eylemlerin ağırlığı, toplum içerisinde yarattığı korku ve vehamet derecesi” gibi ifâdelerle, benim mevcut rejimi silâh zoru ile değiştirmeye teşebbüs suçunu işlediğim söyleniyor… Bunları tek tek ele alalım:

Birincisi: İBDA- C’nin ne olduğu defalarca ifâde edildiği için, tekrarına lüzum görmüyorum… Burada eklemek istediğim husus, iddianâmedeki gibi rastgele bir genellemenin, İBDA fikrini benimsemiş legal çerçevedeki birçok insanı ve kuruluşu da töhmet altına sokucu oluşudur. İBDA ile İBDA- C farkı bâki, bugün İBDA Yayınevi’nin hâlen faaliyette bulunuşunu ve bugüne kadar yaklaşık 150.000 kitab satışını –her kitabın kaç kişi tarafından okunmuş olduğu ayrı dava gözönünde tutarsanız, mesele daha iyi anlaşılır… Bu, aynı zamanda bir kıyas ölçüsü de verir; yâni, illegal örgüt suçlamasıyla Cezaevleri’nde kaç kişi var ve herhangi bir illegal faaliyete karışmamış şu kadar bin kişilik zümre kıyası.

İkincisi: Savcılık iddianâmesi, “mensublarının bana bağlılığını” terör örgütü lideri oluşuma mesned diye gösterirken, aynı kıyasla Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’den, Başbakan’dan, Bakanlar’dan, bütün parti Başkanları’ndan, Adliyeler’den, çeşitli kamu kuruluşlarından, özel kuruluşlardan ve alelâde arkadaşlıklara kadar kolayca sirayet ettirilebilir bir “mantık ve hukuk hukuk mantığı” yanlışlığına düşmektedir… Adı senelerdir bir takım olaylara karışan Yahya Demirel, gazete ve televizyonlardan izlediğimiz gibi adı Malkî cinayetinde geçen Şevket Demirel, malûm olduğu üzere Cavit Çağlar ve Kâmuran Çörtük gibi isimlerin bahsinin geçtiği adlî olaylardan dolayı, bunların hepsi Cumhurbaşkanı’nın çok yakını ve içli dışlı olmalarına rağmen, “bağlılık”tan ötürü herhangi bir sirayet sözkonusu olmuyor; zaten Cumhurbaşkanı da, “suçun şahsîliği ilkesi var” diye, işin hukukî mesnedini sık sık tekrarlamıştır… “Suçun şahsîliği” ilkesi yanında, “hukukta eşitlik” prensibi de var… Neticede: Bana olan mücerret bir bağlılığın herhangi bir hukukî suç mesnedi teşkil etmeyeceği açık.

Üçüncüsü: İddianâmedeki “Ülke genelindeki organik bütünlük” sözüne gelince… Bunun da üzerinde yeterince durdum… Eklemek istediğim husus şudur: Bütün iddianâme boyunca görülen ve polis soruşturmasından kaynaklanan, bir yönüyle ahlâkî ve diğer yönüyle hukukî iki zaaf… Önce, “Marifetnâme” isimli eserimde tesbit edilen, bir fikir adamına âit sözü aktarayım… Şu:

artık canlarımız hiç bir zindana sığmaz

-(Kanunlar bazı şartlarda vatandaşları bir "şahıs" olmaktan çıkararak bir "şey" olmalarına müsaadede bulundukça, "hürriyet" asla mevcut olamaz.)

Eğer polis soruşturmayı sipariş üzerine yapmasaydı, -ki bu husus yakalanışımdan 5 ay önceki DGM Savcılığı'nın kararına rağmen oluşundan da belli- karşısındaki adamı "yukarıdan bastırıyorlar" diye onlara hoş görünmek için herhangi bir "obje şey" hâlinde görmeseydi, aslında kendilerinin de tesbit edemediği "Ülke genelindeki organik bütünlük" iddiasını diğer iddialarla beraber rastgele bağlantılarla Savcılığın önüne getirmezdi… Ortada organ yok, tabiî olarak organik ilişki yok, ama "organik bütünlük" var(!)… Gerçekte olan ise, daha önce üzerinde durduğum "normatif şuur hatası"nın en kötü örneklerinden biri! Bir misâl vereyim: Ne kadar İBDA-C olduğunu ve isimlerini sordular, bunları tam hatırlamadığımı ve bilmediğimi, dergi ve gazetelerden bulabileceklerini söyledim. Tahminimi sorduklarında da, 80- 90 civarında olabileceğini belirttim. Yâni İBDA-C'nin organik bir bütünlük içinde olduğunu iddia edenler, araştırma yerine araştırma yapmış gibi yapanlar, birbirinden bağımsız unsurları tanımamaları bir yana, bir de akıl danıştıkları hususu çarpıtarak Savcılığın önüne götürmüşlerdir… Nitekim, baştansavmalık şuradan belli ki, "organik bütünlük"ten bahsedilirken, sözkonusu bir birinden bağımsız unsurların bile listesi dosyada mevcut değildir; bunun yerine, dosyayı kabarık göstermek üzere, hiç tanımadığım insanlara âit rastgele araştırma ve soruşturma ifâdeleri eklenmiştir.

Dördüncüsü: Savcılık iddianâmesi'nde geçen, "gerçekleştirdiği eylemlerin ağırlığı, toplum içerisinde yarattığı korku ve vehamet derecesi" gibi ifâdelerin ölçüsünün ne olduğunu ve nerden sonra "örgüt" kararına varıp benimle ilişkilendirdiklerini anlamadığım gibi, zaten ilk düğme yanlış iliklenince diğerlerinin de tabiî olarak yanlış olacağı hakikatince, pek kurcalamak gerekmiyor.

Beşincisi: İddianâme'de geçen, "mevcut rejimi silâh zoru ile değiştirme" ifâdesine gelince… Mevcut rejimi nasıl gördüğümü gayet açık bir şekilde belirttim ve geçen celsede Yargıtay Başkanı'ndan değişik yazarlara kadar eleştiri örnekleri verdikten sonra, benim onlardan mevcudun yerine sistem çapında bir TEKLİF farkıyla ayrıldığımı söyledim. "Mevcudun nasıl olursa olsun, isterse silâh zoruyla değiştirilsin, bundan memnun olurum!" desem bile, neticede bu "rejimi silâh zoruyla değiştirmeye teşebbüs" suçunu işlediğim anlamına gelmez.

35-) Şimdi gelelim, Polis'in süslemek ve zengin-

leştirmek için Savcılık önüne götürdüğü ve dosyada mevcut şemalara… Bu şemalar, hukukî bir "normatif şuur yanlışlığı" olmanın ötesinde, hakkımda sipariş üzerine iş yapılmasının açık kastını gösteren belgelerdir… Ne mantığa uygundur, ne de hukuk mantığına… Bu hususu göstermek üzere, önce mücerret bir fikrî çerçeve çizeyim:

- (Mantık, geçen celsede üzerinde durduğum "muhayyelâttan terekküb eden kıyas" örneği de içinde, kullanana göre hizmet eden ikiyüzlü bir âlettir. Bu yüzden mantık, "herkesin hakikati kendine" hikmetince çalışır… Bütün mesele şuradadır: Herkesin hakikati kendine olduğuna göre, hakikatin hakikati ne? Bu meselenin ardından da, her meselenin kendine mahsus "esas, usûl ve kaidelerle ele alınabilmesi" özelliği ile, iştirak noktaları üzerinden karşılaştırmalar yapılır.)

Şimdi dava, bir örgüt davası ve örgütün başını suçlama olduğuna göre, bunun "esas, usûl ve kaideleri"nin, "delillerden suçluya varmak" olması gerekmez mi?.. İşin tuhaf tarafı; "bu örgüt başıdır!" diye bir "münasib görme" tavrı bir yana, "suçun şahsiliği ilkesi" bir yana, çıkarılan şemâlardaki unsurlar da herhangi bir illegal veriyi göstermiyor ve suç unsuru taşımıyor.

Şemalara tek tek bakalım:

Birincisi: İBDA Yayınevi'nin çıkardığı, benim kitablarımın listesi… 1979'dan 1998'e kadar çıkan kitablarım; 1998'in sonunda, Savcılığın önüne "illegal örgüt Başı" oluşumla ilgili olarak gelmiş… Hâlen legal olarak faaliyetine devam eden bir Yayınevi'nde çıkan kitablarımın, "örgüt başı" olarak suçlanmama nisbet, ne emare, ne karine ve ne de delil teşkil etmeyeceğini söylemem lüzumsuz… Bu mantıkla; herhangi bir yazarı, "örgüt başı" diye bir "münasib görme"nin ardından kitablarını alt alta sıralayarak suçlandırabilirsiniz ki, hem mantık ve tabiî ki hukuk mantığına aykırılığı açık.

İkincisi: İBDA, - yâni benim dışımda- çıkan, İBDA'cı dergiler şeması… Bu dergiler, hem benim dışımda, hem de benim herhangi bir müdahalem ve tavsiyem dışında çıkarılmıştır; sahibleri belli, çıkaranları belli… Kaldı ki, benim müdahalem ve tavsiyemle çıkarılmış olsalardı bile, hepsi legal dergilerdir… Bırakınız benim dışımda oluşunu, bunun Savcılık önüne götürülüşündeki mantıkla, bir adamı "örgüt başı" diye bir "münasib görme" işinden sonra çıkardığı legal dergileri alt alta sıralayıp suçlandırabilirsiniz. Yâni bu şemânın da herhangi bir emare, karine veya delil teşkil eden yanı yok.

Üçüncüsü: Dernek, Parti ve benim çıkardığım dergi veya çıkaranları arasında bulunduğum dergiler

ve Yayınevi şeması… Şemada, 1966- 67'de, "Milliyetçiler Derneği ve Komünizmle Mücadele Derneği"nde, 1969- 1971'de Eskişehir'de "Milli Nizam Partisi Gençlik Kolları"nda ve 1972- 1973'de yine Eskişehir'de "Milli Selâmet Partisi Gençlik Kolları"nda bulunduğumun notu… Fikir yürütmek lüzumsuz ama, üzerinde duralım: Önce, ne sözkonusu derneklerde ve ne de Parti'de, ben kayıtlı bir üye değildim… Öyle olsa da farketmez, bunlar legal kuruluşlar… Üstelik, yüzbinlerle ifâdeli kitleleri toplayan o derneklerde, benim gibi çocuk yaşta biri bir yana, hangi ünlü politikacılar ve her meslekten kimler vardı ve hamileri kimlerdi?.. Yâni, benim sözkonusu Derneklere ve Parti'ye uğramış olmamdan dolayı, onlar bana bağlanıyor da, onun için mi suç işleme sürecim gibi Savcılık önüne götürülüyor?.. 1976'dan 1980'e kadar çıkan dergiler ise, aradaki zaman faktörü de bir yana, zaten legal olarak çıkmış dergiler; ve şu ân devam eden dava mevzuu ile hiçbir alâkası yok!.. 1981'den bugüne kadar geçen süreçteki alt alta dizilmiş üç Yayınevi'nin de!..

Dördüncüsü: "Başyücelik Devleti" şeması… "Başyücelik Devleti", Rahmetli Üstadım Necib Fazıl'ın, içindeki bütün meseleleri kendisine nisbetle örgüleştirdiği "Büyük Doğu İdeolocyası" isimli eserinin bir faslıdır. Söz konusu eser, tek parti döneminde, yâni tâ 1943'te çıkan Büyük Doğu mecmualarından başlayarak yıllarca tefrika edilmiş ve ilk baskısı 1960- 1961 yıllarında yapılmıştır; o günden bugüne de bilmem kaç baskı… Geçen celsede ifâde ettiğim gibi, "Başyücelik Devleti" faslı, benim "Başyücelik Devleti" isimli eserimde tahlil edilmiştir… Netice olarak: Kitablardan böyle bir şemâ çıkararak Savcılığın önüne götürülmesinin ne anlamı var, anlamış değilim.

Beşincisi: "30. 12. 1998 tarihinde yakalanan Sadettin Ustaosmanoğlu'nun ikametinde yapılan aramada elde edilen rulo şeklinde hazırlanmış örgütün simge ve bayrağının numunesidir" diye bir kâğıt… Kâğıtta "İBDA-C örgütünün simgesi" dediği yer, simsiyah, hiçbir şey yok; herhâlde el işareti olacaktı… Herşeyden önce; sözkonusu işaret, legal veya illegal İBDA-C'lerin kullanmasından önce İBDA'nındır ve hâlen Cağaloğlu'nun ortasında bulunan Yayınevi'nin kocaman tabelâsının iki yanında bulunmaktadır… Aynı şekilde, Cem Boyner'in partisi tarafından da sahiblenilmiştir… İşaret ettiğim hususlar çerçevesinde ortaya çıkan birinci mesele şudur: Simge İBDA'nın, yâni legal olduğuna göre nasıl ki yakasında filân partinin veya kuruluşun rozeti var diye bir adamın işlediği suçtan dolayı bir parti veya kuruluş suçlanamıyorsa, illegal faaliyette bulunanlardan dolayı da o simge ille-

gal örgüt simgesi diye nitelenemez… Buna bağlı ikinci mesele de şudur: Cem Boyner ve Partisi, sözkonusu simgeyi sahiblenirken "İBDA-C örgütünün simgesi" diye illegal örgüt ve mensubu olmuyorlar da, niçin Saadettin Ustaosmanoğlu'nda illegal örgüt ve bağlantısı kuruluyor?.. Bayrak meselesine gelince: Bayrak, illegal örgüt bayrağı değil, 1996'da basılan "Başyücelik Devleti" isimli eserimin kapağında mevcuttur… Ve basımından önce, 1984'lerden başlayan bir fikir ve edebiyatı hâlinde, benimdir: Renginden şekline kadar mânâsı, çeşitli eserlerime sindirilmiştir… Bütün bu hususlar gözönünde tutulduğunda, sözkonusu fotokopiyi Savcılığın önüne götürmenin, soruşturmayı süslemenin dışında bir mânâsı yoktur.

Altıncısı: "30. 12. 1998 tarihinde yakalanan Saadettin Ustaosmanoğlu'nun işlettiği FURKAN dergisinde elde edilen İBDA-C örgütü mensublarına âit resimler"… Savcılık önüne götürülen bu resimlerin içinde, resim içinde resim hâlinde benim de ve özellikle belirli büyük bir fotoğrafım var… Önce; sözkonusu fotoğraf, İBDA Yayınevi'nin binlerce basılmış bir ürünüdür… Sonra; Furkan dergisi legal bir dergi olduğu gibi, irili ufaklı bütün basın ve Televizyon kuruluşlarının arşivinde bulunan ve bulunabilecek olan bir malzeme değerindedir… Ayrıca, ahlâkî ve hukukî değerlendirmesini size bıraktığım bir husus: Bir hırsız, bir eve girip, bir takım özel eşyaları ve notları çalsa, bu suçtur. Fakat nasıl oluyorsa, gizli polis soruşturması diye alınan notlar ve sair şeyler, havalarda uçuşuyor… Böyle bir durumda da söylenen şudur: "Gazeteci, haber kaynağını açıklamak zorunda değildir!"… Haberin kaynağı belli ve tahkiki de pek basit; bu ayrı dava… Ama kimler ve neleri açıklamak zorunda değilken, Saadettin Ustaosmanoğlu ve FURKAN dergisi her arşivde bulunabilecek olan âlenîleşmiş resimleri açıklamak zorunda(!)… Bunu süslemek üzere Savcılık önüne götürülmesi de cabası!..

36- Hukuk, yüce anlamıyla, bir fikir adamının ifâdesiyle şudur:

-(Ahlâk verilerini iyice kavramak istersek, hukuk verilerinden yararlanmak gerekecek. Ahlâk ve hukuk birbirinden ayrılmayan, birbirini tamamlayan bir ve aynı verinin, bir ve aynı bütünün iki yönüdür.)

Bu savunmayı hangi şartlarda ve çalakalem hazırlayabilmem ayrı dava ki, çok yakında kokusu çıkacaktır… Ama, yine polis tarafından savcılık önüne götürülen ve Avukat Harun Yüksel bey'in dilekçede pek güzel temas ettiği mesele, aynı ölçü ile lehime bir husus olarak değerlendirilmelidir… Avukatım soruyor:

-(İddianame, hayatın olağan akışına aykırı

hâdiseleri gizlemektedir. Yasadışı bir örgüt liderinin Askerî Mahkeme'ye kendiliğinden teslim olup, tutuklanıp, yargılanıp cezasını tamamladıktan sonra Askerî Cezaevi'nden tahliyesi hayatın olağan akışına uygun mudur?

Müvekkilim 1993 yılında Askerî Ceza Kanunu'nun 81. maddesine aykırı davranmak sebebiyle hakkında K.K.K 5. Piyade Er Eğitim Tugay Komutanlığı Askerî Mahkemesince hakkında gıyabî tutuklama kararı verildiğini öğrenince, KENDİLİĞİNDEN ASKERİ SAVCILIĞA GİDEREK TESLİM OLMUŞ VE HAKKINDAKİ GİYABÎ TUTUKLAMA KARARI VİCAHÎYE ÇEVRİLEREK YARGILANMIŞ VE MAHKÛM OLMUŞTUR. Cezasını Askerî Cezaevi'nde çektikten sonra, aynı Cezaevi'nden serbest bırakılmıştır. (Bakınız: Ek 6 K.K.K Sivas 5. Piyade Er Eğitim Tugay Komutanlığı Askerî Mahkemesi'nin 1993/575 K sayılı ve 16/12/1993 tarihli kararı.) İddianame ekindeki Emniyet Müdürlüğü istihbarat raporuna göre müvekkilim İBDA-C isimli yasadışı örgütü 1985 yılında kurmuş ve hâlen bu örgütün yöneticiliğini yapmaktadır.

Yasadışı bir örgüt liderinin Askeri Mahkeme'ye, KENDİLİĞİNDEN GİDEREK TESLİM OLMASI ve yargılandıktan sonra ASKERÎ CEZAEVİ'NDEN SERBEST BIRAKILMASI hayatın olağan akışına uygun mudur?

Bir yasadışı örgüt lideri nasıl olurda bir Askerî Mahkeme'ye giderek kendiliğinden teslim olur? Ve bir yasadışı örgüt lideri cezasını tamamladıktan sonra nasıl olurda bir Askerî Cezaevi'nden tahliye edilir? Sadece bu vakıa bile iddianamenin mesnedsizliğini göstermeye kâfi değil midir?)

Burada, benim, dilekçeye eklemek istediğim husus, aynı dönem içinde "bedelli askerlik"ten de yararlanmış olmamdır… Basınla iç içe olan malum bir kısım çevrelerin, "karala da nasıl karalarsan karala!" mantığıyla birilerini tahrik etmek ve birilerinin gözünden düşürmek üzere el attığı bu mesele, dilekçede belirtildiği üzere, lehime bir husus olarak değerlendirilmesi gerekmez mi?..

37- Silahlara gelince… "Örgüt, mevcut düzeni değiştirecek çapta eylemler yapmış"; iddianame böyle diyor… Bunun yanında örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katılmadığımı da söylüyor; yâni ne eylem olarak, ne emir ve talimatla… Silahların balistik incelemesinde herhangi bir olayda kullanılmadığı ortaya çıktı… 2 tabanca ve iki av tüfeğinin, ateşli silahların müsaderesi talebi ayrı dava; peki "sarsılmaz" marka havalı spor tüfeğinin müsaderesi isteği hangi yasaya göre istenmektedir?.. Satılması

serbest, taşınması serbest, bulundurması serbest… Ayrıca "soruşturma ve kovuşturma organlarının hukuka aykırı şekilde elde ettikleri deliller hükme esas alınamaz"; bu husustaki teknik ayrıntıları avukatlarım açıklayacaklardır.

38- Çantamda bulunan paralara gelince… Prensip olarak paramı bankaya yatırmam; oturduğum yer genellikle yazlık ve bir takım hırsızlık olayları olduğu için de, evden çıkarken yanıma alırım… Aslında bu izahlarda lüzumsuz… Meblağa gelince: Bugüne kadar 41 kitab yazmış, Kıvam Hukuk Bürosu'ndan geliri olan ve şahsi ilişki içinde Fazıl Aslantürk'ün fabrikasında işletilmek üzere verilen paranın geliri bulunan, bunun yanında 11 yıl Üniversite'de öğretim görevlisi olarak çalışan eşimin Eskişehir'de-tutuklanmamdan birkaç yıl önce girdiği- bir kooperatif dairesinden satışından alınan paranın toplamıdır ki, 49-50 yaşındaki bir adama hesabı sorulacak cinsten değildir… Avukatlarımın dilekçede belirttiği üzere, 25.000 Alman Markı, 10.000 Amerikan Doları ve 800 Frank ile, kenar şehirlerde küçük bir daire almak bile mümkün değilken, Türkiye çapında bir örgütün nasıl finanse edilebileceği açıklanmamıştır… Trilyonların hesabının sorulmadığı bir ülkede, üstelik benim bir bütçe mantığı ile aylıklar halinde hazırladığım, yâni maişet paramın müsaderesi, hem hukuka ve hem de vicdana uygun değildir.

39- Hemen her evde bulunabilen kamera cihazı ile ses kayıt cihazının ve hele bir yazarın evinde bulunan daktilonun örgütle ve suçla ne ilgisi vardır?.. Aslında bunların evimden alınmış olması ve müsaderesi talebi, hakkımda suçlayıcı delil bulunamamasının süsleyici motifleridir… Yâni, mefhumu muhalif" mantığıyla, ayrıca lehime diye yorumlanması gereken bir husustur.

Salih İzzet Erdiş
21 Nisan 2000

28 Şubatın Silahlı Adaleti
SALİH MİRZABEYOĞLU'NA İDAM

Camileri yıkın
Ezanları susturun
Kuran'ı yasaklayın.

Ergenekon Terör Örgütü
Metin Çetinbaş Bağlantısı!..

GEREKÇELİ KARAR

Gerekçeli karar

TC. İSTANBUL 6 NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

TÜRK ULUSU ADINA YARGILAMA YAPMAYA VE HÜKÜM VERMEYE YETKİLİ İSTANBUL 6. NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİNİN

02.04.2001 GÜNLÜ KARARIDIR.

ESAS NO: 1999/19

KARAR NO: 2001/105

C. SAVCISI NO:1999/34

BAŞKAN: METİN ÇETİNBAŞ-24570

ÜYE: RAŞİT ERGİN-26486

ÜYE: ALİ TAMER TARGAN-24472

C. SAVCISI: ALİ CENGİZ HACIOSMANOĞLU-28340

KATİP: ZEYNEP DENİZ-134

SANIKLAR: 1-SALİH İZZET ERDİŞ: Şerif Muammer ve Sabriye'den olma, Erzincan 25.12.1950 d.lu. Eskişehir, Merkez, İstiklal Mahallesi C: 034-02, ASN :217, BSN: 5 de nüfusa kayıtlı. Halen İstanbul Tuzla, Manastır Mevkii, G-26 Sokak, No:14'de oturur, yazar, evli, 2 çocuklu, okuryazar, sabıkasız. KARTAL ÖZEL TİP CEZAEVİNDE TUTUKLU.

VEKİLİ: Av. Ahmet Arslan, Av. Güven Yılmaz, Av. Hasan Ölçer, Av. Harun Yüksel.

GÖZETİM TRH: 29.12.1998-4.1.1999

TEVKİF TARİHİ: 4.1.1999

(…)

SUÇ: 1-MEVCUT ANAYASAL DÜZENİ SİLAH ZORU İLEDEĞİŞTİRMEYE TEŞEBBÜS ETMEK (Sanık Salih İzzet Erdiş hakkında)

(…)
SUÇ TARİHİ: 29.12.19998 ve ÖNCESİ.
KARAR TARİHİ: 02.04.2001

Yukarıda mesnet suçları ve açık kimlikleri yazılı bulunan sanıklar hakkında mahkememizce yapılan yargılama sonucunda/

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ/

İDDİA:
İstanbul DGM. C. Başsavcılığının Hazırlık 1998/2956 Sayılı, 12.01.1999 tarihli iddianamesiyle;

Sanıklardan Salih İzzet Erdiş hakkında İBDA/C isimli yasadışı silâhlı terör örgütü kurup yöneterek TCK. 146/1. Maddesi gereğince Mevcut Anayasal Düzeni Silâh Zoruyla Değiştirmeye Teşebbüs suçundan cezalandırılması istemiyle,

(…)

Mahkememizde kamu davası açılmıştır.

Adana DGM. C. Başsavcılığının Hazırlık 1998/275 sayılı 10.06.1998 tarihli iddianamesiyle sanık Salih İzzet Erdiş hakkında İBDA/C ULTRA FORCE isimli silâhlı terör örgütünün amir ve kumandaya haiz yöneticisi olmak suçundan TCK.nun 168/2, 3713 S.K. 5, TCK 31,33,40 maddeleri gereğince cezalandırılması istemiyle Adana DGM.ne kamu davası açılmıştır.

Adana DGM.nin E. 1998/258 sayılı K. 1999/175 sayılı 22.07.1999 tarihli görevsizlik kararıyla sanık Salih İzzet Erdiş hakkında mahkememizde TCK.nun 146/1. Maddesi gereğince cezalandırılması için açılan dava nedeniyle her iki dava arasında fiili ve hukuki irtibat bulunduğundan mahkememizin kabulü doğrultusunda birleştirme kararı vererek dosyayı mahkememize göndermiştir.

İDDİA MAKAMI ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAASINDA :

C. Savcısı mütalaasında iddianameyi tekrar etmiş ve özetle:

“Örgüt yapılanması, örgütün amacı ile ilgili olarak Emniyet Genel Müdürlüğüne yazılan yazı sonrası, Emniyet birimlerinde örgütle ilgili bilgilerin değerlendirilmesi sonucu düzenlenen yazıda İBDA/C isimli örgütün liderinin Kumandan Salih Mirzabeyoğlu (Kod) adlı Salih İzzet Erdiş olduğu, İBDA/C örgütünün amacının Anayasal Düzenini cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dini esaslara dayalı federal yapıda bir İslâm devleti kurmak olduğu, örgütün yapısının Kumandan (Kod) Salih İzzet Erdiş’in yazmış

olduğu kitablardan etkilenen şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem kararı alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri belirtilmiştir.

Her ne kadar Adana DGM C. Başsavcılığının sanık Salih İzzet Erdiş aleyhine açtığı 10.06.1998 günlü, 1998/197 iddianame numarasıyla İBDA/C ULTRA FORCE isimli silâhlı terör örgütünün amir ve kumandaya haiz üyesi olmak suçundan TCK.nun 168/1,3713 S.K. 5. Maddeleri gereğince cezalandırılması amacıyla kamu davası açılmış, bu dava Adana DGM'nin 11.07.1999 tarih ve 1999/175 sayılı kararıyla mahkememizin 1999/19 esas sayılı dosyamızla mevcut olan dava konusu içerisinde mütalaa edilmesi gerektiği ve mükerrer dava olarak kabul edilip CMUK 253/3. Maddesi gereğince açılan bu davanın reddine karar verilmesi,

Her ne kadar sanık Salih İzzet Erdiş aşamalardaki ifadesinde kendisinin İBDA/C isimli örgütün lideri olmadığını kendisinin İBDA fikriyatını savunduğu ve bu fikriyatın yayılması için gayret gösterdiği İBDA/C isimli örgütün illegal yapısından sorumlu olamayacağı bu eylemleri gerçekleştiren şahıslara doğrudan herhangi bir eylem talimatını vermediğini özetle ifade etmiş ise de;

TCK.nun 146/1. Maddesinde ifade edilen Türkiye Cumhuriyeti Teşkilatı Esasiye Kanununda öngörülen düzeni ilgaya cebren teşebbüs etmek eyleminin cezai müeyyidesinin tarif edildiği, burada kastedilen düzenin içerisinde Türkiye Devletinin şeklinin Cumhuriyet olduğu ve bunun Anayasanın 1. Maddesinde belirtildiği, Anayasamızın 2. Maddesinde Cumhuriyetin nitelikleri açıklanarak Türkiye Cumhuriyeti'nin Atatürk Milliyetçiliğine bağlı Demokratik, Laik ve Sosyal bir hukuk devleti olduğunun açıklandığı, devletin bütünlüğü, egemenliği yasama, yürütme ve yargı organları konulmak şekliyle Anayasamızda belirtildiği,

Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasal Düzenini oluşturan temel ilkelere aykırı açıklamaları kapsayan bildirilerin dağıtılması, buna dair sloganların atılması, örgüte bağlı elemanların gerçekleştirdikleri eylemlerde ve toplantılarda, buna ilişkin sloganlar atılması, örgütün kullandığı el işaretlerinin yapılması, gerçekleştirilen eylemlerin aynı amaç ve strateji doğrultusunda ve bir organizasyon dahilinde gerçekleştirilerek ortaya konulması ve amacın da Devletin Anayasa ile çizilmiş sistemlerinden birine veya bir kaçına yönelik olması, bu amaçla ülke genelinde değişik eylemlerin gerçekleştirilmesi, eylemlerin işlenme şekli, zamanı,

28 Şubat'ın
Silahlı Adaleti

vahameti, etkisi TCK.nun 146/1. Maddesinde öngörülen suçundan bir tehlike suçu olması göz önünde bulundurulduğundan İBDA/C örgütünün gerçekleştirmiş olduğu eylemler sebebiyle örgütün lideri ve kumandanı konumundaki sanık Salih İzzet Erdiş'in eylemlerinin TCK.nun 146/1 maddesini ihlal şeklinde vasıflandırılması gerektiği,

Sanıkların açıkça ifade ettikleri ve kurmayı düşündükleri devlet sistemi Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2. Maddesinde belirtilen laiklik ilkesine aykırı bir devlet şekli olduğu ve amaçlarının devletin laik düzenine aykırı bir sistem geliştirmek olduğu açıktır.

Anayasanın 2. Maddesinde Cumhuriyetin temel ilkeleri arasında sayılan laikliğin dini özgürlük, din ve devlet işlerinin ayrı olmak üzere iki yönünün bulunduğu, Anayasanın 24. Maddesinin ilk fıkrasında herkesin vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahib olduğu, bu özgürlüğün herkesin dilediği dini inanç ve kanaatine sahib olabileceğini tanımladığı gibi kimsenin dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamayacağı hususunu da içermektedir. Laikliğin ikinci önemli unsuru olan din ve devlet işlerinin ayrılığı ise resmi bir devlet dininin olmaması, devletin dini inançları ne olursa olsun kişilere eşit davranması, din kurumları ile devlet kurumlarının ayrı tutulmasını ifade etmektedir. Laikliğin Türk İnkılabı açısından taşıdığı temel önem nedeniyle onun Anayasamızda özel olarak konulması sonucunu doğurmuştur.

Sanıkların Anayasamızın 2. Maddesinde ifade edildiği gibi Cumhuriyetin temel ilkelerinden sayılan laiklik ilkesine aykırı olarak Devletin temel nizamını değiştirmeye yönelik yoğun, sistemli, planlı faaliyetleri gözönünde bulundurduğundan TCK.nun 146. Maddesinde ifade edilen Anayasal Düzeni Değiştirmeye yönelik faaliyetler içerisinde bulundukları, iddia, sanıkların ikrarı, sanıkların oluşturdukları İBDA/C yapılanması içerisinde kendi anlatımlarına göre kendiliğinden zuhur diyalektiği örgüte bağlı şahısların gerçekleştirmiş oldukları eylemlere ilişkin fezleke evrakları, sanıkların üzerlerinde ve evlerinde yapılan arama sonucu ele geçirilen dokümanlar, silâhlar, örgüte ilişkin bayrak, flama v.b materyaller ve tüm dosya kapsamı ile sübuta ermiştir.

(…)

Sanık Salih İzzet Erdiş'in zaptedilen 34 PV 834 plakalı aracının örgüt amaçlarına tahsis edildiği hususunda herhangi bir delil elde edilememesi, ayrıca emanete alınan ve sanığın çantasında ele geçen 25.000 Alman Markı, 10.000 Amerikan Doları ve 8.000 Fransız

Frangı ile evinde ele geçirilen 14 Cumhuriyet Altını, Kamera, Cep Telefonu, Daktilonun yasadışı örgütün parası ve eşyaları olduğu hususunda herhangi bir delil elde edilemediği, sanığın aşamalar boyu savunmasında para ve eşyaların şahsi malı olduğunu beyan etmesi karşısında emanetteki dövizler ve altının sanığa iadesi, Hüsnü Göktaş'ın evinde ele geçen ve kendisine ait olduğunu iddia ettiği ruhsatlı av tüfeğinin herhangi bir suçtan kullanılmaması ve münhasıran suç teşkil etmediğinden Hüsnü Göktaş'a iadesi, sanık Salih İzzet Erdiş'in evinde ele geçen, tabancalar, tüfekler, örgüte ait bayrak ve kitabların TCK.nun 36. Maddesi gereğince müsaderesine, dosya içerisinde mevcut belge ve dokümanların mahiyetindeki zaptedilen eşyaların delil olarak dosyada muhafazasına, yukarıdaki gerekçeler gözönünde tutularak netice itibariyle:

(…)

Sanık Salih İzzet Erdiş aleyhine açılan ve Adana DGM'nin

22.07.1999 tarih ve 1999/175 sayılı kararı ile dosyamız ile birleştirilmesine karar verilen İBDA/C ULTRA FORCE isimli silâhlı terör örgütünün amir ve kumandaya haiz üyesi olmak suçu ile ilgili davanın mükerrer dava olarak kabulü ilk CMUK 253/3. Maddesi gereğince,

Sanık Salih İzzet Erdiş'in TCK 146/1. Maddesi gereğince Cezalandırılmasına,

Sanıkların ev ve iş yerlerinde ele geçirilen Adli emanetin 1999/25 sırasında kayıtlı tabancalar, gaz tabancası, tüfekler, örgüt bayrağının TCK 36. Maddesi gereğince müsaderelerine, dosya içerisindeki mevcut belge niteliğindeki dokümanların delil olarak dosyada muhafazasına.

Örgüte ait olduğu ve örgüt çalışmalarına tahsis edildiği tespit edilemeyen 34 PV 834 plaka sayılı otunun, emanete alınan paralar, altın, kamera, daktilo ve cep telefonunun sahibine iadesine karar verilmesi taleb ve mütalaa olunur" denmiştir.

(…)

Sanık Salih İzzet ERDİŞ ifadelerinde:

Poliste verdiği ifadesinde özetle: (K.2 D.119)

"1991 yılında çıkan ABD-IRAK arasındaki Körfez Savaşı sırasında düzenlenen protesto mitingleri esnasında hakkımda yayınlanan röportaj konuşmalarından dolayı polis tarafından alındım ve tutuklanarak 4 ay kadar yattım. Düşünce suçlarına çıkan af münasebetiyle serbest bırakıldım. Cezaevinden çıktıktan sonra Bursa'da ikamet eden babam ve ailemden ve arabamdan temin ettiğim para ile Küçükyalı'da kendi adıma bir daire satın alıp burada

ikamete başladım. 1997 yılına kadar burada oturduktan sonra Mehmet Fazıl Aslantürk marifetiyle bir ev kiraladım. Kira kontratı Mehmet Fazıl Aslantürk'ün üzerinedir. Halen bu evde ikamet etmekteyim.

1991 yılında cezaevinden çıktıktan sonra bugüne kadar herhangi bir işle uğraşmadım. Yalnızca evime kapanıp kitab yazdım. Yazmış olduğum kitablarımın yayınlandığı İBDA yayınevinden ihtiyaç duyduğum kadarıyla aldığım paradan başka Kıvam Hukuk Bürosu'nun %10 hissedarıyım. Fakat bu ortaklıkta resmi bir konumum yoktur. Ayrıca Mehmet Fazıl Aslantürk'ün ortaklarından olduğu Pendik Halk Ekmek fabrikasına kar payı almak üzere vermiş olduğum 2 milyar lira karşılığında bana ödenen aylık 130 milyon lira gelir bulunmaktadır.

Benim herhangi bir siyasi parti, sendika, dernek gibi yerlere üyeliğim yoktur. Ben hâlen mevcut olan siyasi partilerin hiçbirisini benimsemiyorum. Şer'i esaslara dayalı bir İslâm devletini istiyorum. Benim fikriyatımın temelinde İslâm anlayışının bir ürünü olan İBDA, yani İslâmî Büyük Doğu Akıncıları oluşmuştur.

İBDA benim kendi fikriyatımdır. Kelime mânâsı olarak benzersiz oluştur. Kendiliğinden Zuhur Diyalektiğidir. Yani Necip Fazıl Kısakürek'in İBDA grubu olarak bizim çıkardığımız Akıncı Güç dergisindeki yazısında da ifade ettiği gibi, hiç beklemediği bir yerden ışık fışkırdığı olarak belirtilen görüşün isimlendirilmiş şeklidir. Bu da gerektiği yerde gerekeni yapmak mânâsındadır. Bu bağlamda kendi isimleri ile anılan ve kendi başına bir şeyler yapmak isteyen karar ve sorumlulukları kendisine ait olan cepheleri ifade eder. Bu cepheler İBDA fikriyatını benimsemiş olanlardan oluşur. İBDA'nın daha önce de söylediğim gibi, kelime mânâsı olarak zengin bir içeriği vardır (İcat, İhtira, Benzersiz Oluş, Yeni Oluş) gibi mânâlara gelir. Fakat bizim eylemsel boyutta icraatlara başladığımız tarih olan 1988 yıllarında basın tarafından İslâmî Büyük Doğu Akıncılar mânâsına gelen bir yakıştırma yapıldı. Biz de zamanla bu yakıştırma ismi kabullendik. Dolayısıyla örgütün ismi İBDA yani İslâmî Büyük Doğu Akıncıları olarak yerleşti. Kendinden Zuhur Diyalektiğini İBDA fikriyatını benimseyenler içerisinde cepheler oluşmasını sağladı. Cepheleşme fikri de benim tavsiyelerim üzerine ortaya çıkmıştır. Konferanslarımda bu konuya değinmişimdir. Bu konferanslarım kitab hâline getirilmiştir. Üç Işık kitabımda ve röportajlarımın kitaplaştırıldığı Adımlar kitabımda da bu konulardan bahsedilmektedir.

Cepheleşmeyi, gerektiği zaman gerekeni yapmak şeklinde ifade etmişimdir. Bu ifade neticesinde legal ve illegal cephe yapılanmaları oluşmuştur.

Taraf, Ak Zuhur, Ak Doğuş, Akademya, Siyah Bayrak, Akıncı Yolu dergileri ve KİP (Kitle İletişim Propaganda) Lokali gibi legal cepheler ile İslâmî Kısas Kıtaları, KİŞK (Kartal İhtilalci Şeriat Kıtaları), ŞCAİT (Şehit Cahit Ayaz İntikam Timleri) gibi 80 civarında illegal cepheler oluşmuştur. Legal ve illegal cephelerin bu faaliyetleri neticesinde devlet otoritesi ve kanunlarının işlerliği zayıflayacak ve bir kargaşa ortamı oluşacak daha sonra İslâm Devletinin kuruluş aşamasına geçilecektir.

Bu, o ortamın durumuna göre mümkünse kanunî yollardan, mümkün değilse de kanun dışı yollardan olacak; yani Devrim yolu ile Başyücelik Devleti ismiyle İslâm Devleti kurulması sağlanacaktır.

Ben aşağı yukarı 1978'den beri açıkça Türkiye'de İslâm Devletinin ancak Devrim yolu ile olacağını her fırsatta yazmış ve anlatmışımdır. Mesela Gölge ve Akıncı Güç dergileri, Rapor dergileri ile vermiş olduğum konferans ve mülâkatlarda ve konferansların kitablaştırıldığı Üç Işık ve Adımlar isimli kitabımda bu konuları görmek mümkündür.

Bu yüzden benim özel olarak hiç kimseye tâlimat vermeme gerek yoktur. Silâhlanmayı tavsiye eden merci olarak beni gösterseler de hiç kimseye benim bunu kendisine tâlimatla yaptırdığımı söyleyemez. Bu 1977'den başlayan harekâtın genel bir havasıdır. Bütün bu faaliyetlerin neticesinde de amaca ulaşmak umulmaktadır. Amacımız İslâm Devrimini gerçekleştirip İslâm devletinin kurulmasını sağlamaktır. Bu İslâm Devletinin ismi Başyücelik Devleti olacaktır.

Başyücelik Devleti Türkiye Başkanlığında ve Başşehri İstanbul olan bir İslâm Devletidir.

Başyücelik Devletinde (Başyüce) (Yüceler Kurultayı) tarafından seçilir. Yüceler Kurultayı her sahada mevzuunda temayüz etmiş yani, dalının uzmanı hâline gelmiş en üstün şahsiyetlerden meydana getirilecektir. Sembolik bir rakamla (101) kişiden oluşur. Bunların kendi aralarında seçtiği, yani seçilen kişilerin seçtiği Başyüce, Yüceler Kurultayından bir kişiyi Başvekil atar ve onun seçtiği sembolik bir rakamla (11) kişiyi onaylar. Veya kendi isteğiyle onaylamaz. Bu (11) kişi bizim anlayacağımız mânâyla Bakanlar Kurulunu oluşturur. Hükümet üyeleri Bakanlar Kurultayından olduğu gibi dışarıdan da seçilebilir. Başyüce, savaş zamanında da ordunun sembolik olarak başıdır. Başbuğ kıdemine göre Başyüce tarafından atanan Başkomutandır, yani bugünkü tâbiriyle Genel Kurmay Başkanıdır. Bağbuğ, Başyüce adına ordunun başıdır. Memleketin kültür mayasını şekillendirmek

için her türlü mevzu, buluş ve keşif sahibi, fikir, sanat ve ilim sahibi şahsiyetlerinden gerektiği kadar sayıda meydana gelen Büyük Doğu Akademyasıdır. Bunlar kendi öz işlerinde keşif ve buluş peşinde olmaktan başka kimseye hesab vermezler. Başyüce 40 yaşından aşağı olmamak kaydı ile 5 sene için seçilir. Yüceler Kurultayı ölüm veya herhangi bir sebeble ayrılma zorunluluğunda kendi yerine geçecek olanları işaretler. Yani yedek üye seçer. Başyüceye bağlı olarak Yüce Din Dairesi sadece dinî ölçülerle kayıtlıdır. (Şeyhülislamın rolüdür). Başvekile bağlı vekaletlere her vekalet sembolik olarak 3 veya daha çok müsteşar atar. Bu sayı bir miktar azalabilir veya artabilir.

Başyücelik Devletini şematize etmek gerekirse şöyle bir tablo meydana gelir. Devletin başkanı Başyücedir ve Yüceler Kurultayı tarafından 5 yıllığına seçilir ve süresi dolduktan sonra tekrar seçilemez.

İBDA/C örgütü fikriyatı içerisinde baş ve işaret parmaklarının gösterilmesinden oluşan amblem vardır. 1977-1978'de Gölge dergisinin ikinci döneminde derginin amblemi olarak böyle bir şey düşünülmüştür. Ancak kullanılmadı. Şahadet parmağı çeşitli anlamlara gelir. Kelime-i Şahadet anlamı, Şehitlik Şuuru anlamı (bu anlam İBDA Diyalektiği isimli benim yazmış olduğum kitabın sonunda belirtilmiştir), Büyük Doğu'nun mânâsına şahitlik anlamına da gelir. Necib Fazıl Kısakürek'in Büyük Doğu İdeolocyasına bağlılık ve şahadet anlamına da gelir. Başparmak, Büyük Doğu İdeolocyasının en bariz fikridir. Yani her türlü bulaşa değinmeye açık olan üretken bir fikri ifade eder. Genel anlamı; işaret parmağı Allah'ın varlığı ve birliğini, başparmak ise İBDA fikriyatını ifade eder.

İBDA/C örgütü fikriyatı içerisinde bir de Başyücelik devletinin bayrağı söz konusudur. Bayrak mavi zemin üzerinde (üç) hilal (bir) yıldız motifinden oluşur. Mavi renk değişik anlamlara gelir. Bunlardan biri (dünyanın neşesi gitti) kudurreti (kederlilik) mânâsına gelen hadisten dolayı Peygamber Efendimiz'in sonraki devri keder devri olduğu anlaşılmaktadır. Keder sözlük mânâsıyla yani kökünden üretilecek mânâ ile, (mavi, su, gökyüzü) gibi anlamlara dağılan mânâları vardır. İslâm Devletinin Başyücelik Devleti altında toplandığı ve bunun ifade şekli olan bir bayrak (üç) hilal Osmanlı Devletini (bir) yıldız motifi de onun devamı olduğunu ifade eder.

İBDA/C örgütünün amacı; İslâmî usullere dayalı olan ve ismi Başyücelik Devleti olarak adlandırılan Türkiye başkanlığında İstanbul'un başkenti olduğu bütün İslâm devletlerini bir araya toplamaktır. Stratejisi ise legal veya illegal kurulan cephe faaliyetleriyle bu

amaca ulaşmaya çalışmaktır.

Benim herhangi bir cephe oluşmasında ve eylem yapılmasında özel bir emrim söz konusu değildir. İBDA konusu ile ilgili fikirlerimi ve emirlerimi daha önce isimlerini verdiğim kitablarımdan, dergiler ve yayınlardan çıkartılan mânâlar neticesinde cepheler oluşturulur. Cephelerin faaliyetlerinin neticesinden oluşacağı muhtemel otorite boşluğundan yararlanılarak İslâm devletinin kurulması amaçlanmaktadır. Benim kanaatime göre İslâm devletinin kurulması ancak devrimle mümkündür.

İBDA/C örgütünde klasik örgütlerdeki hücreleşme söz konusu değildir. Birbirlerinden bağımsız olarak cephelerden müteşekkildir. Cepheleri kuran örgüt mensublarının yaptıkları bombalama, molotoflama, kitab ve dergiler çıkarma veya dergilerde yayınlanmak üzere yazı hazırlama gibi eylemsel faaliyetleri kendi inisiyatifleri ve becerileri nisbetinde yapmaktadırlar.

İBDA/C örgütünün fikriyatının oluşmaya başladığı 1984 yılından 1989 yılına kadar oluşturulan cephelerde benim etkim vardır.

Bu cephelerden legal olanlar;

1.Tavır Dergisi Cephesi; legal bir dergidir benim iznim dâhilinde çıkmıştır. Bu dergiyi kimin çıkardığını hatırlamıyorum. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

2. Öfke Dergisi Cephesi; legal bir dergidir. Benim iznim dâhilinde çıkmıştır. Bu dergiyi Ali Hışıroğlu çıkarmıştır. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

3. KİP Lokali Cephesi; izinli bir lokal olup sohbetlerin yapıldığı ve kitab satımının yapıldığı, çay ocağı şeklinde bir yerdir. Burasını şu anda ismini hatırladıklarımdan Mehmet Tarakçı çalıştırmıştır. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

4. Karar Dergisi Cephesi; Mustafa Saka veya Ali Hışıroğlu çıkarmış olabilir. Halen faaliyette bulunmamaktadır.

5. Ak Doğuş Dergisi Cephesi; Benden habersiz olarak Mustafa Saka, Hayrettin Soykan ve Sinami Orhan birlikte çıkardılar. Halen faaliyette bulunmamaktadır.

6. Taraf Dergisi Cephesi; Kazım Albayrak benden habersiz çıkardı. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

Benim yakalanıp cezaevine girdiğim tarih olan 1991 yılından sonraki kurulan cephelerde bizzat etkim veya talimatım olmamıştır. Fakat bildiğim cepheler bulunmaktadır. Bunlar;

Taraf Dergisi Cephesi; Kazım Albayrak tarafından çıkartıldı. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

Tahkim Dergisi Cephesi; Mustafa Saka, Hayreddin Soykan ve Sinami Orhan birlikte çıkarttılar.

MİRZABEYOĞLU DAVASINDA
HATA YAPMIŞ OLABİLİRİM

Ak Zuhur Dergisi Cephesi; Hayreddin Soykan çıkardı. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

Akıncı Yolu Dergisi Cephesi; Genç isimler çıkardı. İsimlerini bilmiyorum. Hâlen faaliyette bulunmamaktadır.

Akademya Dergisi Cephesi; Selim Gürsel ve Hayreddin Soykan birlikte çıkardılar. Hâlen iki üç ayda bir çıkmaktadır adresini bilmiyorum.

Siyah Bayrak Dergisi Cephesi; Sinami Orhan çıkardı. Hâlen yayını bulunmamaktadır.

REFREF Kitapevi Cephesi; Saadeddin Ustaosmanoğlu kurdu. Hâlen dağıtım işi yapmamaktadır. Cağaloğlunda bulumaktadır.

Bu cephelerden illegal olanlardan bildiklerim şunlardır;

İBDA/C –İKK (İslâmî Kısas Kıtaları) Ali Osman Zor kurdu. Başka isimler tanımıyorum.

ŞCAİT (Şehit Cahit Ayaz İntikam Timleri); (Cahit Ayaz tarihten 3-4 sene kadar önce Ankara Atatürkçü Düşünce Derneğine bomba koyarken bombanın elinde patlaması sonucu öldü) kurucusunu bilmiyorum. Kimseyi tanımam.

Mehmet Fırat'ın kurduğu bir cephe vardır. Cephe ismini bilmiyorum. Kendisini şahsen tanımıyorum.

ULTRA FORCE Cephesi; (Büyük güç anlamına gelir) Gaziantep ve Kahramanmaraş'ta 1992 yıllarında kurulmuştur. Kurucularını tanımıyorum.

Seyyar Tim Cephesi; Ahmet Berki Bursa ilinde 1994-1995 yıllarında kurmuştur. Kendisi hâlen cezaevindedir. Bu cephede Mustafa Aşif ismini duydum.

KŞİK (Kartal Şeriatçı İntikam Komandoları) Cephesi; Gençler kurmuş, kurucularını bilmiyorum.

Ayrıca isimlerini bilmediğim 80 civarında illegal cephe bulunmaktadır. 1991 yılından sonra kurulan legal ve illegal cepheler de organik bir bağım yoktur.

Fikir bazında İBDA/C örgütünün liderliği bana aittir, fakat eylemsel planda kim hangi cephede faaliyet gösteriyorsa o cephenin sorumlusudur. Dolayısıyla eylem bazında Türkiye lideri söz konusu değildir. Bunu kitablarımda işlerim ve herkes kendisi ayrıca bir emir almak ihtiyacı hissetmeksizin, kendi kanaatleri doğrultusunda illegal olarak, bombalama, kurşunlama, molotoflama gibi eylemler yaparlar.

Komutan sıfatına gelince; bu tabir 1978-1979'da Akıncı Güç Dergisinin çıkışında, benim derginin havasını temsil eder fikriyatımdan dolayı, bir nevi arkadaşlar arasında gıyabımdaki konuşmaları sırasında lakab şeklinde, üstad nevinde kullanmaktadırlar. İBDA/C örgüt mensublarının örgüt lideri olarak beni gösteriyor olmaları normaldir. Bu örgütün gerek

cepheleşme faaliyetleri olarak gerekse legal ve illegal eylemsel faaliyetler olarak fikir babalığını ben yaptım.

Özellikle Üç Işık, Adımlar, İdeoloji ve İhtilâl isimli kitablarımda bu eylemsel faaliyetlerimden açıkça bahsetmişimdir. Fakat 1991 yılından sonra kurulan legal veya illegal hiçbir cepheye doğrudan kurulması yönünde talimat ve emir vermedim. Zaten örgütün mantığı da bu değildir. Kendiliğinden Zuhur Diyalektiğine göre kendini İBDA fikriyatına adamış ve bulunduğu yerde bazı şeylerin değişmesi gerektiğine ve bazı faaliyetleri yapması gerektiğine inanan her İBDA/C örgütü mensubu kişi, bu cepheleri kurar. Bu cepheler silâhlı veya silâhsız olabilir. İsteyen istediği yerde ve istediği kadar kişiyle, istediği biçimde örgüt cephesi kurabilirler.

1984 yılına kadar İBDA/C örgütü fikriyatının oluşumuna kadar benim şahsım ve arkadaşlarımla çıkardığım dergiler, Gölge Birinci Dönem Dergisi, Yeni Gölge, Akıncı Güç Dergisi, Rapor Dergisi'dir.

İBDA/C örgütünün gerçekleştirdiği birçok öldürme, yaralama, molotof atma, bombalama, yazılama eylemleri olmuştur. Ben bunları yayınlardan izliyorum. Bunların haricinde benim bildiğim özel bir eylem yoktur.

İBDA/C örgütünde tanıdıklarım şunlardır: Kazım Albayrak, Ali Osman Zor, Mustafa Saka, Hayreddin Soykan, Sinami Orhan (Orhun), Harun Yüksel, Hasan Ölçer, Şükrü Sak, Süleyman Dal, Mehmet Tarakçı, Ahmet Güven, İbrahim Kapucu, Ali Hışıroğlu, Saadeddin Ustaosmanoğlu, Mehmet Fazıl Aslantürk, Metin Aslantürkiyeli, Ünsal Zor, Enis Duymaz, Ahmet Berke'dir.

Kullandığım oto ve ele geçen paralar bana aittir. Örgütsel paralar değildir.

Evimde yakalanan 7.65 mm. ÇEK VİZOR marka tabancayı 1991 yılında cezaevinden çıktıktan sonra almıştım. 9mm. Çaplı SAZAN marka silâhı 22 Calibre mermi atan dürbün tüfeği ve havalı tüfeği Metin Aslantürkiyeli'den 1998 yılı içerisinde 40 milyon lira karşılığı aldım. Onun bu silâhları nereden kimden aldığını bilmiyorum. Pompalı tüfeği 1991 yılında cezaevinde tanıştığım PİK (Partiye İslâmî Kürdistanî) örgütü üyesi Abdülhamit Turgut isimli şahıstan almıştım. İBDA bayrağını 1995 yılında Mehmet Tarakçı veya Şükrü Sak getirmişti. Bizim kanaatimize göre çok yakın bir zamanda, hatta 1999 yılında Türkiye karışıklıkların çıkacağı bir ülke olacaktır. Bu iç ve dış ruhî, siyasî, iktisadî bütün unsurları görülmektedir. Rusya'nın çöküşünün ardından dünyada kaos ve kargaşalıklar bekleyen bir insan olarak ben yukarıda saydığım silâhları aldım. Evimde ele geçen el yazması

yazılarda genel anlamıyla Laik Cumhuriyete, Atatürk'e ve Devlet büyüklerine küfürlü sözleri ben yazdım" demiştir.

Sanık Salih İzzet Erdiş İstanbul DGM C. Başsavcılığında verdiği ifadesinde özetle: (K.2D.166)

Polisteki ifadesini tekrar etmiş, netice itibariyle Emniyette verdiği ifadelerinin kısmen doğru olduğunu, ifadesi alınırken isimlerini verdiği kişileri örgüt mensubu olarak gösterdikleri dışındaki beyanlarının doğru olduğunu, poliste maddi işkence görmediğini söylemiştir.

Sanık İstanbul DGM. Yd. Üyelikteki ifadesinde özetle: (K.2D.174)

Kendisinin İBDA/C örgütünün lideri olmadığını, İBDA fikriyatının temsilcisi olduğunu, polisteki ifadesinde üçüncü şahısları suçlar şekilde ifadesinin yazıldığını, Salih Mirzabeyoğlu diye kod adı kullanmadığını, uzun yıllardan beri yayıncılık yaptığını, bu yayınlarda Salih Mirzabeyoğlu mahlası ile yazılar yazdığını, suçsuz olduğunu söylemiştir.

Sanık mahkememizdeki savunmasında; önceki ifadelerini tekrar ile İBDA ve İBDA/C'nin ayrı ayrı birimler olduğunu İBDA/C diye bir örgüt bulunmadığını, kendisini İBDA fikriyatını savunduğunu söylemiş beraatine karar verilmesini taleb etmiştir.

DOSYAMIZDAKİ BAŞLICA DELİLLER :

Klasör 1 deki deliller :

İBDA/C örgütüne üyelik, yardım yataklık suçlarından yargılanan şahısların hazırlık tahkikatındaki ifade örnekleri.

K-1,D-1 Mehmet Mustafa Aşık'ın hazırlıktaki beyanları.

K-1,D-2 Yılmaz Yüksel'in beyanları beyanları.

K-1,D-3 Harun Reşit Akkoyun'un beyanları.

K-1,D-4 Mehmet Gelgeç'in beyanları.

K-1,D-5 Hasan Kabak'ın beyanları.

K-1,D-6 Mahmut Karaca'nın beyanları.

K-1,D-7 Gökhan Ali Öztürk'ün beyanları.

K-1,D-8 Mehmet Tarakçı'nın beyanları.

K-1,D-9 Hüseyin Arı'nın beyanları.

K-1,D-10 Kemal Şişman'ın beyanları.

K-1,D-11 Mevlüt Dal'ın beyanları.

K-1,D-12 İbrahim Kapucu'nun beyanları.

K-1,D-13 Şükrü Sak'ın beyanları.

K-1,D-14 Burak Çileli'nin beyanları.

K-1,D-15 Mehmet Fatih Aydın'ın beyanları.

K-1,D-16 Yahya Yıldırım'ın beyanları.

K-1,D-17 Mevlüt Koç'un beyanları.

K-1,D-18 Harun Yüksel'in beyanları.

K-1,D-19 Kazım Albayrak'ın beyanları.

K-1,D-20 Şaban Çavdar'ın beyanları.
K-1,D-21 Osman Nuri Çoğalt'ın beyanları.
K-1,D-22 Ali Osman Zor'un beyanları.
K-1,D-23 Mehmet Galis Turan'ın beyanları.
K-1,D-24 Mehmet Fırat'ın beyanları.
K-1,D-25 İbrahim Tatlı'nın beyanları.
K-1,D-26 Muhtelif Sanır'ın beyanları.
K-1,D-27 Umut Demir'in beyanları.
K-1,D-28 Kadir Karamustafa'nı beyanları.

İBDA/C örgütü mensupbları ve bu örgüte ve mensublarına yardım ve yataklık eden şahıslar hakkında açılan davalar için İstanbul DGM C. Başsavcılığının 1997/641 hazırlık sayılı davaya ilişkin dosya örneği.

Klasör 2 deki deliller:

K-2, D-1. 30.12.1998 tarihinde yakalanan Saadeddin Ustaosmanoğlu'nun evinde ve Furkan isimli dergide yapılan aramada elde edilen ve balistik incelemesi yapılan el yazısı dokümanlar.

K-2,D-2. 29.12.1998 tarihinde yakalanan Salih İzzet Erdiş'in ikametinde ele geçirilen ve balistik incelemesi yapılan el yazısı dokümanlar.

K-2,D-3-27. 02.01.1998 tarihinde İBDA yayınevinde yapılan aramada ele geçirilen örgütsel dokümanlar. Cezaevinde bulunan örgüt mensublarıyla yapılan yazışmalar.

K-2,D-57. Hüsnü Göktaş'ın evinde yakalanan ve bir adet RÖHM RG-8 marka 8 mm. calibrelik kuru sıkı gaz tabancası, bir adet Magnum marka 45 Calibrelik kuru sıkı toplu tabanca ve buna ait 5 adet fişek. Bir adet 1724 seri numaralı 12'lik lazer av tüfeği, bir adet 2705 seri numaralı 12lik otomatik av tüfeği, bir adet 2975 seri numaralı 12'lik av tüfeği, bu tüfeklere ait 800 adet fişek yakalanmasına ilişkin tutanak.

K-2, D-67-76. Cezaevindeki İBDA/C tutuklu ve hükümlülerine ilişkin Saadeddin Ustaosmanoğlu'nun yönettiği Furkan dergisinde ele geçen fotoğraflar.

K-2, D-77. 30.12. 1998 tarihinde yakalanan Saadeddin Ustaosmanoğlu'nun evinde ele geçirilen rulo hâlinde hazırlanmış örgütün simge ve bayrağının numunesi.

K-2,D-78. Örgütün el yazması düşüncesine göre Başyücelik devlet şeması.

K-2,D-81. Sanık Saadeddin Ustaosmanoğlu'nun Furkan dergisine ait işyerinde yapılan aramada yakalanması ve ele geçirilen örgütsel dokümanlara ilişkin tutanak.

K-2,D-83. Saadeddin Ustaosmanoğlu'nun evinde yapılan aramada İBDA/C örgütünün bayrağı, örgütsel dokümanlara ilişkin tutanak.

K-2,D-95-103. Sanık Salih İzzet Erdiş'in kullandığı oto ile beraber yakalanması, otoda ele geçirilen el yazması dokümanlar.

K-2,D-104-108. Salih İzzet Erdiş'in evinde yapılan aramada;

Bir adet Sarsılmaz marka havalı tüfek, bir adet video kamera ve şarj cihazı, 12 adet BETA, bir adet VHP video kaseti, bir adet Ericsson marka cep telefonu, bir adet 7.65 mm.çaplı VİZOR marka tabanca, bir adet 9 mm. çaplı TARIK marka tabanca, bir adet 22 Calibre VARNİNG marka seri numarası kazınmış, üzerinde HAKKO marka dürbün monte edilmiş tüfek, bir adet MAG marka pompalı Amerikan yapısı tüfek, çok sayıda ele geçen silahlara ait fişek, bir adet 100x50 cm. ebadında İBDA/C bayrağı, bir adet 75x50 cm. ebadında tevhid bayrağı, çeşitli yasak kitablar, el yazısı dokümanlar ele geçirildiğine dair tutanak.

K-2, D-126. Ercan Budak'ın polisteki ifade örneği.

K-2, D-127. Levent Dülger'in polisteki ifade örneği.

K-2, D- 133.İBDA/C örgüt mensubu Fevzi İşalmaz'ın polisteki ifade örneği.

K-2, D-140. Ekspertiz raporu.(Saadeddin Ustaosmanoğlu'dan ve Salih İzzet Erdiş'te ele geçirilen bir kısım dokümanların bu şahısların el yazısı olduğuna dair)

K-2, D-144. Ekspertiz raporu. (Hüsnü Göktaş'ta ele geçen tüfek ve gaz tabancasına ilişkin emniyet raporu)

K-2, D-147. Ekspertiz raporu. (Salih İzzet Erdiş'te yakalanan silahlara ilişkin emniyet incelemesi)

K-2, D-175. Emanet makbuzu (İstanbul DGM C. Başsavcılığının 1999/25 sırasında kayıtlı)

K-2, D-178. İBDA/C örgütü ve Salih İzzet Erdiş hakkında ve silahlı terör örgütü olan İBDA/C örgütünün gerçekleştirdiği eylemler hakkında İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğünün raporu.

Klasör 3'deki deliller :

K-3, D-1 Sanık Salih İzzet Erdiş hakkında İstanbul DGM C. Başsavcılığının 1998/1115 Hazırlık ve 1998/219 Karar sayılı yetkisizlik kararı.

K-3, D-2 İstanbul 6 no'lu DGM.nin 1999/213 esas, 2000/240 Karar sayılı 22.12.2000 tarihli kararı ve sanıklar İBRAHİM BAHTİYAR, YAŞAR BEKİR ŞENOL, HALİM ÖZ, ZÜHTÜ MÜNEVVER, REŞAT DOĞAN, AHMET ÇOLAK, ALİ İHSAN SEFA, YUSUF AKYILDIZ, ÖZER YILMAZ, BÜNYAMİN KOÇHAN'ın aşamalardaki ifade örnekleri.

K-3, D-3 İstanbul 6 nolu DGM.nin 2000/114 esas sayılı dava dosyasındaki sanıklar SÜRMANİ AÇIKGÖZ, RAİF YASAN, MEHMET SALH AKICI, YILMAZ AKICI, EBUBEKİR AKICI, YABAN ŞAH AKICI, ALAETTİN OĞUZ, ALİ DURAN, KENAN ÇEVİK, HALİM YAZICI, RAMAZAN AYDEMİR, MURAT ÖZTÜRK, HASİP OKUR, CEMAL İPEK, AYDIN AKICI'nın ifade örnekleri.

3. CERAİM EVRAKLARI (3 KLASÖR)

1 no'lu Ceraim Klasöründe:

Bursa ilinde İBDA/C adına bombalama, molotof kokteyli atma ve yazılama gibi gerçekleştirilen eylemler,

Malatya ilinde, bomba atma, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler,

Gaziantep ilinde İBDA/C örgütünün bomba atma, Molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler (ABDULLAH KÖÇER, İHSAN YILMAZ ve FEVZİ YILDIZ'ın yaralanması)

Hatay ilinde İBDA/C adına bombalama, molotof kokteyli atma, yazılama ile ilgili eylemler,

Kocaeli ilinde İBDA/C örgütü adına bomba atma molotof kokteyli atma yazılama gibi eylemler, (Şermin BİTER'in yaralanması)

Bolu ilinde bomba atma, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler,

Denizli ilinde İBDA/C adına bombalama, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler,

İzmir ilinde İBDA/C adına bombalama, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler,

Ankara ilinde İBDA/C adına bomba atma, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemlerle ilgili ceraim evrakının gönderildiği, (olayda bir şahsın yaralanması)

2 no'lu Ceraim Klasöründe;

19.01.1994 tarihinde Kadıköy ilçesi SHP binasının girişine bomba koyulması,

19.01.1994 tarihinde Beyazıt Camii avlusuna bomba koyulması,

19.01.1994 tarihinde Fatih Aksaray İnkılap caddesi önünde İSKİ binası önüne bomba koyulması,

Şanlıurfa ilinde İBDA/C adına bombalama, yazılama, molotof kokteyli atma,

Şanlıurfa ilinde bomba atma, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler,

Konya ilinde İBDA/C adına bombalama, molotof kokteyli atma, yazılama gibi eylemler,

Balıkesir ilinde İBDA/C örgütü adına bombalama, yazılama, molotof kokteyli atma ile ilgili evraklar,

Salih MİRZABEYOĞLU

Silahlı terör orgütü kurarak devleti yıkmaya çalışmak suçuyla yargılandı. Halen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını bolu F tipi cezaevinde çekiyor. Dosyasında işlediği iddia edilen suça dair hiçbir somut delil bulunmamasına rağmen, birilerine gözdağı vermek, birilerini susturmak için en ağır şekilde cezalandırıldı.

Yakup KÖSE

14 yaşında bir çocuk olarak katıldığı protesto gösterisinde gozaltına alındı. Daha önce adını bile duymadığı bir örgütün üyesi olmak ve devleti silahlı orgüt kurarak yıkmaya çalışmak iddiasıyla idamla yargılandı, ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 14 yıl yattıktan sonra serbest kaldı.

Nurettin ŞİRİN

28 Şubat'ın olağanüstü şartlarında Sincan'da Kudüs Gecesi tertip etmek suçuyla yargılandı. 15 yıl hapis yattı. Gecede sergilenen tiyatro ve salona asılan afişler dışında hiçbir "suç" unsuru bulunamadı. Emir komuta zinciri içerisindeki silahsız yargı güçleri tarafından ibretiâlem için cezalandırıldı!

Merve KAVAKÇI(İSLAM)

1999 yılı genel seçimlerinde İstanbul Milletvekili seçildi. Meclis genel kurulunda yemin etmesi sol görünümlü kuklalar tarafından zorbalıkla engellendi. Kendisiyle aynı konumda iktidar milletvekilleri de olmasına rağmen, ABD vatandaşı olduğu gerekçesiyle milletvekilliği düşürüldü. Yetmedi yargı kararıyla vatandaşlıktan çıkarıldı. Milletvekili olması nedeniyle sahip olduğu haklarını kullanamadı. Halen hakları iade edilmedi, resmen özür dilenmedi.

Ve isimsiz diğerleri...

28 Şubat'ta yargı kararlarıyla binlerce başörtülü mesleklerinden atıldı. Namaz kıldıkları, gümüş yüzük taktıkları gerekçesiyle binlerce kişiye soruşturma açıldı ve binlerce kişi işten çıkarıldı. "İrtica" bahane edilerek mahalle berberlerinden, evrak memurlarına, üniversite hocalarından, bürokratlara kadar on binlerce kişi fişlendi ve mesleki kariyerlerine ya son verildi ya da ket vuruldu.

Türkiye'de kaç bin kişinin 28 Şubat hukuk dışı yargılamalarıyla cezalandırıldığı tam olarak tespit edilemiyor. Ancak hakları gasp edilenler on binlerle ifade ediliyor!

28 ŞUBAT YARGI KARARLARI

Kamu görevlilerinin ve sivil vatandaşların fişlendiği

Yargı mensuplarına Genel Kurmay Karargâhı'nda brifinglerin verildiği

Yargının tesir altına alındığı

Savunma hakkının gasp edildiği

Adil yargılanma hakkının gasp edildiği

28 Şubat siyasi yargı kararları saibelidir ve

İPTAL EDİLMELİDİR!

3 no'lu Ceraim klasöründe:

18.01.1994 tarihinde Kadıköy ilçesi, Fikirtepe Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü spor salonu önünde çöp bidonuna bomba koyulması,

15.03.1994 tarihinde Karagümrük, Fevzipaşa cad. 2 Huzur birahanesine molotof kokteyli atılması, (olay sırasında birahanede müşteri olarak bulunan CEMAL ONAYLI'nın olay yerinde İLKER BAYAR, ERTAN ERSÖZ ve HALUK YÜZGEÇ isimli şahısların kaldırıldıkları hastanede ölmesi)

19.05.1994 tarihinde Beyoğlu ilçesinde bulunan Santa Maria kilisesine bomba atılması,

19.05.1994 tarihinde Beyoğlu ilçesi İstiklal cad. no: 327 sayılı yerde bulunan Sent Antuan Katolik kilisesine bomba koyulması,

04.04.1994 tarihinde Kağıthane ilçesi Çeliktepe İnönü cad. 14 sayılı yerde bulunan AŞİYAN birahanesine monotof kokteyli atılması, (EYÜP AYYILDIZ isimli şahsın yaralanması)

16.02.1995 tarihinde Gaziosmanpaşa Küçükköy Beşyüzevler'de bulunan Pamukbank şubesine bomba atılması,

17.02.1995 tarihinde Fatih Çarşamba'da bulunan Tekbir Giyim mağazasına bomba atılması,

17.02.1995 tarihinde Küçükköy 268.sk 19 sayılı yerde bulunan İmar Bankası'na bomba atılması,

19.02.1994 tarihinde Vatan caddesi Molla Şerif Camii yanında bulunan Pamukbank bankamatiğine molotof kokteyli atılması,

26.02.1995 tarihinde Eski Edirne Asfaltı 680 sayılı yerde bulunan Agora Meyhanesine bomba atılması,

01.03.1995 tarihinde Fatih ilçesi Yavuz Selim cad. 63 sayılı yerde faaliyet gösteren Tekbir giyim mağazasına bomba atılması,

27.02.1995 tarihinde Sultançifliği Türkiye Gazetesi bayiine bomba atılması,

17.02.1995 günü Fatih ilçesi Çarşamba'da bulunan Aya Yorgi kilisesine bomba atılması,

28.01.1995 günü Gaziosmanpaşa ilçesi Küçükköy Kazım Karabekir mahallesinde ikamet eden Vakit gazetesi köşe yazarı Yaşar Kaplan'ın ikametgâhının önüne bomba koyulması,

17.02.1995 tarihinde Yaysat pazarlama A.Ş. Gameda başbayiine bomba atılması,

08.09.1994 tarihinde Gaziosmanpaşa ilçesi Beşyüzevler eski Edirne asfaltı Hürriyet mah. 266.sk. No:182 sayılı yerde faaliyet gösteren Garanti Bankası'na bomba atılması,

17.09.1994 tarihinde Bayrampaşa ilçesi Abdi

İpekçi cad. No:74 sayılı yerde bulunan EGEBANK'a bomba atılması,

04.04.1994 tarihinde Kağıthane ilçesi Çeliktepe mah. İnönü cad. 12/1 sayılı yerde Necmettin Güner'e ait Aşiyan birahanesine monotof kokteyli atılması,

28.05.1994 günü Fatih ilçesi Balat semtinde bulunan Fener Rum Patrikhanesine bomba atılması,

23.08.1995 günü Refik saydam caddesi önünde bulunan Alarko Dikiş merkezine bomba atılması,

08.08.1995 tarihinde Beyoğlu ilçesi Talimhane Abdülhak Hamit cad. 27 sayılı yerde bulunan Ziraat Bankası bankamatiğine bomba atılması,

14.08.1995 tarihinde Beyoğlu ilçesi Karaköy Necatibey cad. 84 sayılı yerde bulunan Alarko şirketine bomba atılması,

16.11.1995 tarihinde Beyoğlu ilçesi Kemeraltı cad.71 sayılı yerde bulunan İş bankası şubesine molotof kokteyli atılması,

28.01.1995 tarihinde Gaziosmanpaşa Küçükköy Kazım Karabekir mah. Albayraklar sitesi 2 B-3 Blok K.3 D:5 sayılı yerde ikamet eden Canan Ceylan'ın evinin önüne bomba atılması,

01.02.1995 tarihinde Güngören ilçesi E-5 karayolu üzerinde bulunan Mc. Donalds'a bomba atılması,

01.02.1995 tarihinde Güngören ilçesi Merter Keresteciler sitesi Fatih caddesi üzerinde bulunan Pamuk bank şubesine bomba atılması,

28.05.1994 tarihinde Fatih ilçesinde bulunan Rum patrikhanesine bomba atılması,

25.12.1994 tarihinde Sivas Dayanışma Derneği (SİDAD)a bomba atılması,

29.09.1994 tarihinde Eminönü Milli Piyango ana bayii idare binasına bomba atılması,

29.12.1994 tarihinde Beşiktaş ilçesi Hashoran caddesi üzerinde bulunan Sinanpaşa pasajına bomba atılması, (GÖNÜL YILMAZ, NEŞE KURTULUŞ, GÜZİDE BİRİNCİ isimli şahısların yaralanması)

07.08.1994 tarihinde Çeliktepe İmalat sk. 2 nolu Dallas birahanesine bomba atılması, (EYÜP AYYILDIZ isimli şahsın yaralanması)

02.09.1994 tarihinde Beşiktaş ilçesi Dolmabahçe Caddesi üzerinde bulunan 69 numaralı Kazan birahanesine bomba atılması,

01.01.1995 tarihinde Etiler Nispetiye caddesi üzerinde faaliyet gösteren 24 numaralı Bulvar Bar'a bomba atılması, (NÜKTE KOFROL isimli şahıs ile KADRİ PRESÇİLER, ERKAN DÖKÜMCÜ, HALİT KAHRAMAN, ALP VEYSEL ORAK isimli şahısların yaralanması)

11.01.1995 tarihinde Fatih ilçesi, Akdeniz caddesi

üzerinde bulunan Tekbir Giyim mağazasına bomba atılması,

24.08.1994 tarihinde Beyoğlu ilçesi İstiklâl caddesi üzerinde bulunan Fitaş 2 sinema salonuna bomba atılması,

29.08.1994 tarihinde Fatih ilçesi İtfaiye caddesi üzerinde bulunan otoyola molotof kokteyli atılması,

05.02.1995 tarihinde Fatih ilçesi Akdeniz caddesi üzerinde bulunan Tekbir giyim mağazasına bomba atılması,

24.08.1994 tarihinde Beyoğlu ilçesi Kurabiye sk. üzerinde bulunan çöp bidonuna bomba konulması, (DİMİTRİ İKNATOV, TANYA DİMİTROV, LDÇİZAR AVRAMAR ve BORİSLOV KARADEÇET isimli şahısların yaralanması)

31.10.1994 tarihinde Millet caddesinde bulunan Büyüksarı apartmanında ikamet eden Zübeyir Yitik'e ait daire kapısına bomba koyulması,

09.11.1994 tarihinde Cerrahpaşa Tıp Fakültesi A blok 5. Kat Dahiliye servisine bomba atılması eylemleri ile ilgili ceraim evrakları. (HASAN URCAN ve HALİT ÜNAL isimli şahısların yaralanması)

26.12.1996 günü Şişli İlçesi Merkez Mahallesinde (MUHSİN TINIK isimli şahsın bıçaklanması)

17.03.1990 günü İBDA/C adlı örgütle ilgili yazdığı eleştiri neticesindeki yazısından dolayı ZAMAN GAZETESİ köşe yazarı (FEHMİ KORU'yu örgüt liderinin verdiği talimat doğrultusunda darp edilmesi)

20.11.1995 günü Eski Edirne Asfaltı Metris Cezaevinin karşısında Güven Mermer önünde Metris Cezaevi'nde koruma memuru olarak çalışan (AZİZ BARAN isimli şahsın darp edilmesi)

27.03.1992 tarihinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi kantininde (ŞÜKRÜ SEMİH BAKKAL isimli öğrencinin silâhla yaralanması)

SANIKLARIN FİİLİ VE HUKUKİ DURUMLARI :

(…)

SALİH İZZET ERDİŞ :

İddia; sanığın aşamalardaki tevilli ikrarları, bu ikrarları doğrulayan diğer sanık beyanları, yakalama tutanakları, ele geçirilen örgütsel dökümanlar, ceraim evrakları ve dosya kapsamına göre;

1968 yılında İstanbul Hukuk Fakültesine girmiştir. Bu nedenle İstanbul'a gelmiştir. 1971 yılında eğitimine ara vermiş Eskişehir'e gitmiş, 1973 yılında tekrar İstanbul'a dönmüş, Adalet Yüksek Okulu diploması almıştır.

1975 yılında Karaköy'deki Tekel İdaresinde işçi olarak çalışmaya başlamıştır.

1978 yılında Üsküdar'da elektrikçi dükkanı açmış, 1 yıl kadar çalıştırdıktan sonra kapatmış, daha sonra Gönüldaş Yayınevi kurarak 2 yıl kadar işletmiştir.

Sanık Gönüldaş Yayınevinin ismini İBDA yayınevi olarak değiştirip Mehmet Fazıl Aslantürk'e ait ESPAS saatçilik şirketinin 3 katlı binasının 1. katına taşınmış, daha sonra Mehmet Fazıl Aslantürk'e devretmiş, yayınevi faaliyetlerini Mehmet Tarakçı, Enes Duymaz, Süleyman Dal sürdürmüştür.

Sanık 1978 yılında kaleme aldığı kitablarını bu kitabevinde bastırmıştır.

1988 yılında gayri resmi sahibi olduğu İBDA yayınevi Cağaloğlu'ndaki adresine taşınmıştır.

1991 yılında Körfez savaşı sırasında protesto mitinglerindeki beyanatları nedeniyle tutuklanmış 4 ay kadar tutuklu kalmış, çıkarılan af ile cezaevinden tahliye olmuştur.

1997 yılında Mehmet Fazıl Aslantürk'ün bulup kira sözleşmesini kendi adına yaptığı evde oturmaya başlamıştır.

Sanık kendi beyanlarında açıkladığı gibi, Anayasal Demokratik ve Laik Cumhuriyeti benimsememektedir. Şer'i esaslara dayalı İslâm Devleti'ni benimsemektedir.

Sanık kendisine göre İBDA yani İslâmî Büyük Doğu Akıncıları fikriyatını benimsemektedir.

Necib Fazıl Kısakürek'in düşüncelerinden etkilenerek kurduğu ve mânâlandırdığı İBDA, kendisine göre gerektiği yerde gerekeni yapmayı öngören cepheleşmeleri ifade eder. Cepheler, İBDA fikriyatını benimsemiş olanlardan oluşur.

Cepheleşme fikri, sanığın tavsiyeleri ile ortaya çıkmıştır.

Sanığın tavsiye ve telkinleriyle legal ve illegal cepheler oluşmuştur.

Sanığın kendi beyanlarına göre Taraf, Ak Zuhur, Ak Doğuş, Akademya, Siyah Bayrak, Akıncı Yolu dergileri ile KİP (Kitle İletişim Propaganda) lakabı örgütün legal alanında faaliyet gösteren cepheleri, İslâmî Kısas Kıtaları, KİŞK (Kartal İhtilalci Şeriat Kıtaları), ŞCİAT (Şehit Cahit Ayaz Timleri) gibi 70-80 civarında illegal örgüt cephesi kurulmuştur.

Legal ve illegal cephelerin faaliyetleri neticesinde devlet otoritesi ve kanunların işlerliği zayıflayacak, kargaşa ortamı oluşacak, yasadışı devrim yoluyla şeriat esaslarına dayalı Başyücelik Devleti kurulacaktır.

Sanığın savunmalarında belirttiği gibi Şeriat Esaslarına dayalı Başyücelik Devletinin Bayrağı, işareti

mevcuttur (Sanık Saadettin Ustaosmanoğlu'nun evinde örgüt bayrağı ele geçirilmiştir).

İBDA/C örgütünün amacı doğrultusunda Başyücelik Devletinin kurulması için, cephe mensubları bombalama, molotoflama, kitab-dergi çıkartma gibi faaliyetlerini yürüteceklerdir.

1991 yılına kadar kurulan legal ve illegal cephelerin kurulmasında bizzat sanığın talimatları olmuş, 1991 yılında cezaevine girdikten sonra sanık cephe faaliyetlerinde bizzat emir ve talimatı olmadığını söylemiştir.

Sanık fikir bazında İBDA/C örgütü liderliğini kabul etmekte fakat eylemsel alanda, liderliğin kendisinde olmadığını, ancak örgüt mensublarının kendisini lider olarak kabul etmesinin normal olduğunu söylemektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, Anayasal, Demokratik, Laik sistemini yıkmayı ve yerine şeriat esaslarına dayalı Başyücelik Devletini kurmayı amaçlayan sanığın, emir, telkin ve tavsiyeleri ile harekete geçen örgüt mensubları, deliler kısmında açıklandığı dosya içindeki ceraim evraklarında da açıkça görüldüğü üzere, tüm Türkiye'ye yayılmış bombalama, molotoflama, öldürme faaliyetlerine başlamış, bizzat sanığın kendisi ve örgüt mensubları özellikle 1999 yılında varsayımlarına göre çıkacak halk ayaklanmasından yararlanmak üzere daha ziyade silâhlanma faaliyetlerine başlamış, örgütün kurulduğu tarihten itibaren yüzlerce suç işlenmiş, özel, tüzel, resmi ve dini kurum ve kuruluşlara ve binalarına patlayıcılarla saldırılmış, vatandaşlarımızın yaralanmasına, ölmesine, maddî ve mânevî zarara uğratılmasına sebebiyet verilmiştir.

Sanığın kurup, emir, tavsiye ve telkinleriyle yönettiği İBDA/C örgütünün faaliyetleri neticesinde Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yıkılmasından sonra kurmayı amaçladığı Başyücelik Devleti'nin, Başyüce sıfatıyla yöneticisi olmayı planlayıp amaçladığı kendisine en yakın örgüt mensublarının ve yakalanıp sorgulanan tüm örgüt mensublarının ya da örgüte yardım yataklık eden şahısların beyanlarında hiçbir tereddüde yer vermeyecek şekilde, örgüt liderinin Kumandan Salih Mirzabeyoğlu (kod) Salih İzzet Erdiş'in olduğunu bildirmeleri karşısında, sanık Salih İzzet Erdiş'in örgüt lideri olmadığı yönündeki savunmalarına itibar etmek mümkün değildir.

Nitekim, sanığın Kumandan Kod adı da örgütü içindeki yerini, önemini, liderliğini hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde ortaya koymaktadır.

Sanık Salih İzzet Erdiş'in kurup yönettiği İBDA/C

örgütü, Türkiye Cumhuriyeti Devletini ve Anayasa ile tesis edilmiş Demokratik, Laik hukuk düzenini silâhlı halk ayaklanması yoluyla değiştirmeye çalışan son yılların en tehlikeli terör örgütlerinden biridir.

Sanık Salih İzzet Erdiş'in üzerine atılı suçu işleyiş biçimi, suç sebeb ve saiki, suç işlemezden önceki ve sonraki olumsuz tutum ve davranışları, hiçbir pişmanlığının görülmeyişi, suç işleme konusundaki ısrarlı tutumu, tüm dosya kapsamına nazaran sanığın subut bulan eylemine göre TCK.nun 146/1. maddesi gereğince cezalandırılması yoluna gidilmiş, yukarıdaki gerekçeler ve dosya kapsamına nazaran, yasal unsurları oluşmadığından ve bir atıfet maddesi olmadığından sanık hakkında TCK.nun 59. Maddesi uygulanmamış, aşağıdaki şekilde hüküm kurmak gerekmiştir.

HÜKÜM : Gerekçesi yukarıda etraflıca izah edildiği üzere;

Sanık SALİH İZZET ERDİŞ'in,

A- Adana DGM C. Başsavcılığının hazırlık 1998/275 sayılı 10.6.1998 tarih, 1998/197 sayılı iddianamesi ile hakkında İBDA/C ULTRA FORCE isimli silâhlı terör örgütünün amir ve kumandaya haiz üyesi olmaktan TCK.nun 168/1, 3713 S.Y.nın 5 maddesi ve TCK.nun 31, 33 ve 40 maddeleri gereğince Adana DGM'ne açılan kamu davası irtibat nedeniyle E.1998/258, K:1999/175 sayılı 22.7.1999 tarihli karar ile birleştirilerek mahkememize gönderilmiş ise de;

Yukarıdaki suçtan görülen davayı da kapsayacak şekilde sanık hakkında İBDA/C isimli silâhlı terör örgütünün lideri olmak suçundan TCK.nun 146/1 maddesi gereğince cezalandırılması istemiyle mahkememize kamu davası açıldığından, Adana DGM C. Başsavcılığının iddianamesi ile açılan davadaki eylemler de, sanığın mahkememizde yargılanmasına konu iddianamede gösterilen eylemler ve sevk maddesi içinde kaldığından bu suçun unsurlarından olduğundan açılan bu dava ile ilgili ayrıca karar verilmesine YER OLMADIĞINA,

B- (Kumandan KOD –Salih Mirzabeyoğlu) sanık Salih İzzet Erdiş'in silâhlı terör örgütü olan İBDA/C örgütünü kurarak örgütün gerçekleştirdiği birçok öldürme, yaralama ve diğer faaliyetlerinden dolayı doğan sorumluluğu, emir ve komutası gözönünde bulundurularak;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasanın tamamını veya bir kısmını Tağyir ve Tebdil veya İlgaya ve Anayasa ile teşekkül etmiş olan T.B.M.M.'ni iskata veya vazifesini yapmaktan Men'e cebren teşebbüs etmekten eylemine uyan TCK.nun 146/1 MADDESİ GEREĞİNCE İDAM

CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA,

Yasak unsurları oluşmadığından ve bir atıfet maddesi olmadığından sanık hakkında TCK.nun 59 maddesinin TATBİKİNE TAKDİREN YER OLMADIĞINA,

Sanığa hükmolunan netice ceza nedeniyle TUTUKLULUK HÂLİNİN DEVAMINA, Hüküm özetinin bulunduğu cezaevine ilişkin İstanbul DGM C. Başsavcılığına derhal gönderilmesine,

(…)

4- İstanbul DGM emanetinin 1999/25 sırasında kayıtlı eşyalardan örgüte ait olduğu ve örgüt adına kullanıldığı tesbit olunmayan;

13. sırada kayıtlı Panasonic marka Kamera ve Şarj cihazı, 14. sırada kayıtlı Sony marka ses kayıt cihazı,

15. sıradaki Underwood 130 marka daktilo makinası ile sanık Salih İzzet Erdiş'in şahsi parası olduğunu savunduğu aksi de ispat edilemeyen 25 bin Alman markı, 10 bin Dolar ve 800 Frank'ın ve 14 cumhuriyet altının karar kesinleştiğinde İADESİNE,

Diğer emanette kayıtlı suçta kullanılan, örgüt adına alınan silâh, araç, gereç ve malzemenin TCK.nun 36. Maddesi gereğince MÜSADERESİNE,

Dosya arasında bulunan ve emanette bulunan kitablar, el yazısı dökümanların delil olarak DOSYADA MUHAFAZASINA,

34 PV 834 plakalı aracın karar kesinleştiğinde atılı suçlarla ilgisi ve suçta kullanıldığı tesbit edilemediğinden karar kesinleştiğinde RUHSAT SAHİBİNE İADESİNE,

5- Hakkındaki davanın kesin hükme bağlanması ertelenen Hüsnü Göktaş'a isabet eden yargılama giderinin yerinde bırakılarak mahkûm olan sanıklar SALİH İZZET ERDİŞ'in, SAADEDDİN USTAOSMANOĞLU ve MEHMET FAZIL ASLANTÜRK'e isabet eden 9.000.000 TL Adli tıp gideri,1.200.000 TL pota giderinden oluşan TOPLAM 10.200.000 TL YARGILAMA GİDERİNİN BU SANIKLARDAN MÜTESELSİLEN TAHSİLİNE,

Dair sanıklar Salih İzzet Erdiş, Saadeddin Ustaosmanoğlu, Mehmet Fazıl Aslantürk ve Hüsnü Göktaş ile sanık Salih İzzet Erdiş vekilleri Av. Ahmet Arslan, Av. Güven Yılmaz, Av. Harun Yüksel yüzlerine karşı Av. Hasan Ölçer'in gıyabında sanık Saadeddin Ustaosmanoğlu vekili Av. Harun Yüksel'in yüzüne karşı, sanıklar Mehmet Fazıl Aslantürk ve Hüsnü Göktaş vekili Av. Mustafa Adnan Meher'in yüzüne karşı, C. Savcısı sayın ALİ CENGİZ HACIOSMANOĞLU'nun huzuru ile talebe uygun açık yargılama sonunda sanıklar SALİH

İNANMIYORUM!..

Allahsız Adamın Fikrine,
Allahsız Cemiyetin Mefkuresine,
Allahsız İdarenin Başarısına ve
Allahsız Ordunun Silâhına
İnanmıyorum!..

İZZET ERDİŞ, SAADETTİN USTAOSMANOĞLU ve MEHMET FAZIL ASLANTÜRK yönünden RESEN, sanık HÜSNÜ GÖKTAŞ yönünden isteği bağlı olmak üzere temyizi kabil olarak oybirliğiyle verilen karar açıkça okunup anlatıldı

02-04-2001
BAŞKAN-24570 ÜYE-26486 ÜYE-24472
K-134
METİN ÇETİNBAŞ
R.ERGİN ŞERAN
A.TAMER TARGAN
Z.DENİZ

SALİH MİRZABEYOĞLU VE İBDA

SALİH MİRZABEYOĞLU VE İBDA

Salih Mirzabeyoğlu; şair ve mütefekkir!.. Necip Fazıl'dan devraldığı "Büyük Doğu" fikir sistemini, "İbda" keyfiyetiyle yaşatan "genç adam"... Üstad, onun âleminde, varlık ve fikir dünyasına açılan "ana pencere"...

İbda fikir sisteminin mimarı olan Mirzabeyoğlu, 1950 doğumlu. Hayatı, Üstad'ı tanıdığından beri, bir avuç ateş!.. Temel hedefi, "zıtlar arası muvazene sistemi" olan İslam'ı hâkim kılmak!.. Kuşkusuz, bu dâvâda oldugunu iddia eden pek çok kişi var. Ama Mirzabeyoglu'nun usulü farkli. Bir kere, en üstte "Ehli Sünnet" kimligi var. Ve tabiî "Evliyâ kelâmi"... Şeriat, -küllî istikametlendiricilik vasfiyla içiçe- yamukluk nerede olursa olsun düzelten, öpülesi kılıçtır onda!..

İbda Fikir Sistemi ise, varlığı ve hayatı teferruatıyla ele alan bir usûl aslında. Usûl diyoruz; zira kökler, ana kaynaklar, âlim ve velîlerin sözleri, tüm bunlar kütüphanelere dizili kitaplarda "mestûr" lâkin, neye nasıl varılacağı ve nisbetlerinin ne olduğu o derece mühim ki, "usûlsüz" dalış yapmak, "boğulmakla eşanlamlı" olup çıkıvermez mi!..

Mirzabeyoğlu'nun hayatı, fikir ve eylemin birbiriyle içiçe geçtiği bir yumak... Şöyle; önce en doğrusunu tasarlayış ve eksiksiz bir şekilde belirtiş... Sonra, hareket!.. Ve hareket içinde güzelligi ve cevvalligi artan fikir... Artik, eylem ve fikir, öyle siki sarilir ki birbirine, öylesine mezcolur ki; "bu adam ne diyorsa yapar" yahut "ne yapiyorsa mutlaka söylemiş ve düşünmüştür" dersiniz Mirzabeyoğlu için.

Onun sisteminde, tasavvufun derin kelimelerinden bir "kıyam ve inkılâb" usûlü, bir diğer tâbirle, bu işin ideolojisi üretilmiştir. Şunun da bilinmesi elzemdir ki: O, direnmek için direnmez. Güce sahip olduktan sonra, ne yapacağını ve nasıl yapacağını da belirtir. Hem de, TEFERRUATIYLA belirtilen bir alternatif!..

Kitaplarında; Platon'a, Hegel'e ve Sartre'a rastlayabilirsiniz. Fakat, asla kuru ve kabul edip geçici tarzda değil!.. Mevzû edilen fikrin candamarını yakalayıp, mümkün olan en büyük faydayı teminden sonra posayı kenara atıştır onunki. Ve Batı tefekkürünü incelerken, İslam tasavvufunun derin ölçüleri vardır elinde!..

Üslûbu, kimi zaman "giyotin" kadar keskin, kimi zamansa "bulut" gibi; yağmur dolu ve yumuşacık... Asla, "kuru örgütçü" değil!.. Şair, lâkin şiir anlayışı farklı; şiiri "sır avcılığı" onun.

Kitapları "ortalama" değil; iyi bir zihin eğitimi görmüş insanlara bile ağır gelebiliyor. Yalnız bu "ağırlık", şişirme olmayıp; bilakis, ele aldığı mevzuların derinliğinden kaynaklanıyor. Nasıl "ağır" olmasın ki? Toplumu, tarihi, varlığı ve insan ruhunu ele almakla kalmayıp; teferruatı da belirterek, hepsinin tek tek "ana prensiplerle" ilişkisini işaretliyor. Dolayısıyla, sürekli bir "gel-git" var eserlerinde. Üstelik üslûbu, gerektiğinde çok açık...

"Normal" ve "sıradan" biri değil... Kızgın bir dâhî!.. Bu yüzden, hakkında birbirinden farklı sözler duyabilirsiniz: "Çok sert", "Çok yumuşak ve merhametli", "Şiiri sır gibi", "Destan şairi mi ne; çekinmese 'kesin boyunlarını' diyecek!", "Sözleri muğlak, genel kitle için faydasız", "Cümleleri slogan gibi, gayet açık!", "Bak, bak; Hegel'i nasıl da kullanıyor!", "Bu adam derviş yahu; her yerde menkıbe", "Adamın ölüm-kalım endişesi yok herhâl", "Güce karşı ne kadar da ihtiraslı!", "Şuna bak; nefs cihadından bahsediyor!", "Bu sayılar da neyin nesi?"... Uzayıp gidiyor. Bu cümleler, kurgulama değil; sevenlerinin veya muhaliflerinin de duyup bildiği üzere, onun hakkında -bilhassa entelektüel ilgi sahibi çevrede- yapılan değerlendirmelerden aynen naklettiğimiz birkaçı. Herkes kendi aynasından bakar ya!..

Onun düşüncesinde, sonu gelmez bir hareket -ve dinamizm- var. Sürekli canlilik! Ve Ibda Sistemi, teferruat konusunda hâlâ oluşum içinde; devam ediyor. Çünkü, mimari yaşiyor. Şayet ögrencileri de gerekli cehdi gösterebilirse, bu gelenek, sürekli yenilenen ve özünü paslanmaktan koruyan bir "mektep" olmaya devam edecek!..

Hemen söyleyelim; fikirleri öyle yaygın, "moda" kavramlarla pek uyuşmaz. Zira, şu -sönüp giden- ısmarlama akımların yaşattığı gibi, kullanılıp atılan "zamana uymayı" değil; Mutlak'ın peşinde, öteleri hedefler. Alternatifini sunarak, çağı değiştirmek ister!..

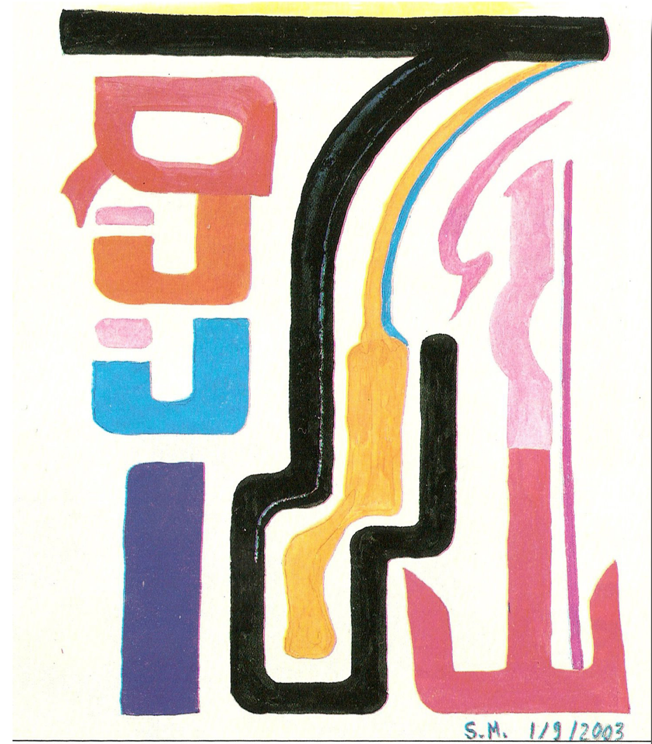
Edebî eserlerinde, kaosla düzenin birbirine yaslandığı görülür. Uzaktan bakan için Tilki Günlüğü,

gerçek bir kar fırtınasıdır. Oysa, usûlünü bilme cehdine girenlerin ellerinden düşüremedigi bir "kâinat kitabı" olur ki; işte o ân okuyucu, o uğultulu fırtınadaki her kar tanesinin, birbirinden farklı bir desen taşıdığını görür. Kimileri için "rüya tâbiri", kimileri için "içte kopan" fırtınalar, kimileri için "lûgat kitabı", kimileri içinse "sihir"... Bu kitabı anlamak için -galiba en başta-, "yazandan önce yazdırana bakmak" ilkesi geçerli!..

İbda Sisteminde "akıl", hakkı yenemez bir âlet. Ama yalnızca âlet!.. "Kalp" ve "sır idrâkı" ise, asıl. Sonsuza açılan penceresini, böylece muhatabına gösterir İbda!..

Kısaca; hayat ve kâinat, nerede ne kadar karmaşık veya zor anlaşılır bir renge bürünmüşse, İbda Sistemi de işte orada "zor anlaşılır" bir üslûba sahip. Ve yine nerede bir mânâyı bedihî olarak anlıyorsanız, işte orada "bedihî" olarak anlaşılır İbda. Muhteşem bir Kaos ve Muhteşem bir Düzen!..

Said Aykut

Salih Mirzabeyoğlu **"Leyla ile Mecnun"**

BİR FİKİR "EKOLÜ - MEKTEBİ" OLARAK İBDA

BİR FİKİR "EKOLÜ - MEKTEBİ" OLARAK İBDA

Konumuz, "Bir Fikir Ekolü Olarak İbda" Tabiî bunu her yönüyle anlatmak mümkün değil. Ama bazı temel mevzulara işaret etmekle yetineceğim.

Evvela şunu belirtmek gerek; İbda bir yenileniş hareketi olarak Büyük Doğu'nun devamı. Ne bir mezheb, ne bir tarikat. Yine ısrarla belirtmemiz gereken bir husus şu ki; İbda, Türkiye'de kendi yakıtını kendi sağlayan, kendine has diliyle okurlarını, bağlılarını ve sempatizanlarını yeni bir düşünce ve pratik dünyasına bihakkın dahil eden tek ekoldür. Burada şu yanılgıyı ortadan kaldırmak gerek, İbda fikriyatı sadece haberlerde çıkan, birkaç önemli aksiyoner ve teorisyeni tarafından okunmuyor. Türkiye'nin her tarafında, hatta -şimdilerde- dünyanın çeşitli yerlerinde fikrî takibçileri olan etkin ve seçkin bir mekteb bu...

İbda'nın Büyük Doğu'nun devamı olduğunu söylemiştik. Büyük Doğu'da nasıl Necib Fazıl merkezde yer alıp fikir ve eylemin motoru olma vasfını deruhte etmişse, İbda'da da merkezdeki ad Salih Mirzabeyoğlu'dur. Bu fikir ve hareket ekolünün sistemleştirici kişisi o.

O halde "İbda Mektebi" derken, Mirzabeyoğlu'nun kurmaya çalıştığı fikir ve hareket âlemiyle, "Bu âlemde ben de olmalıyım" diyebilme cesaret ve liyakatini gösteren yıldız teorisyen ve aksiyonerlerin oluşturduğu kitleyi kastediyoruz demektir. Burada ne "âlem" tabirim ne de "yıldız" tabirim abartı sayılmasın. Bir ortam düşünün ki; fikir, fikre sadakat, fikri sürekli takib ve yenileyiş namına hiçbir ciddi çaba yok. Kendilerini düşünür ve aydın sıfatıyla yaftalayanlar, sistematik düşünceden, hâl ve tarih muhasebesinden, sorumluluk almaktan kaçıyorlar. Kaderin cilvesi "Al da yap ne yapacaksan" misüllü bir fırsatla karşı karşıya kaldıklarında, temel ölçütleri ve esnek ayrıntılarıyla her hâli ve zamanı kavrayıp götürücü bir düşünce ve

pratik külliyatından yoksun kaldıkları, bu yoksulluklarının da farkına varamadıkları için keleş sloganlarla durumu idare etmeye çalışıyorlar. Hemen dümen kırıp yıllardan beri güya muhalif oldukları sistem, kişi ve kurumlara: "Biz de aslında sizin gibiyiz. Yoktur sizden farkımız. N'olur kabul edin bizi. Evinize almazsanız kapınızdan kovmayın. Sobanızın kısık ateşinden, çorbanızın ılık lezzetinden mahrum etmeyin." diye sesleniyorlar.

Hiçbir şey öyle ucuz değil. Bir "mütefekkir-düşünür" ki; zihnindeki sistemi kemâle erdirmek için, muhalifinin söylediğini dahi en son noktaya kadar tasavvur etmiyor, ve şakakları zıdları beraber düşünme acısıyla zonklamıyorsa boş yere piyasaya çıkıp oyalamasın insanları. Yazı yazmasın, gazetelerde köşe doldurmasın diyeceğim ama bu da ayrı bir mesele. "Gazetenin ve derginin fonksiyonu ne?" sorusunu gündeme getireceği için böyle temkinli yaklaşıp durdum.

Bugün öyle basit, öyle oyuncakvâri laf ebeliklerine, öyle ucuz aydın edâlarına, İslamcı yaftalı öyle dönek yazar bozuntularına, öyle kalitesiz sanatçı döküntülerine rastlıyoruz ki; İbda Mektebi Mensubları bunu eleştirmesin de ne yapsın? Kalitesizlik her yerde yaygın. Ben İbda sistemini anlamaya ve anlatmaya çalışan bir fikir işçisiyim. Kuşkusuz bir tasvirci olmak vasfımla bazı noktaların hakikatine tam nüfuz edememe durumum var. Ancak ne Türkiye'de, ne de takib edebildiğim kadarıyla diğer Arab ülkelerinde İbda kadar dinamik, İbda gibi müntesiblerinin ruh dünyalarını her yönden besleyen bir fikir sistemine sahib başka bir hareket yok. Bu bir hakikatin ifadesi! Kuşkusuz bu mektebin dili ağır. Ama onu anlayabilme cehdini gösterebilecek cins kafaların, basit bir dil, mekanik bir üslûb ve derinliksiz kelimelerden haz alacağını mı sanıyorsunuz? Hayatın kendisi sır zaten... Ân gelir bir çırpıda anlayıverirsiniz kendinizi, rolünüzü, hayatınızı. Ân gelir, hiç ama hiç içinden çıkamadığınız mücerred ve müşahhas problemlerle karşılaşırsınız. İşte o zaman öyle sandığınız basitlikte ve düzlükte olmadığını anlarsınız hayatın, düzenin ve kâinatın.

Daha önce bir yazımda belirtmiştim; İbda, insanı etiyle, kemiğiyle, ruhuyla, kalbiyle yakalamak isteyen dölleyici bir fikir. Hayat, ölüm, insan, erkek, kadın, siyaset, ahlâk, ekonomi, ruh ve varlık... Hakikatin teşhisinde nerede perde varsa orada mücerredin mücerredidir İbda. Ve nerede netlik, izah edicilik gerekiyorsa orada nettir, açıktır dili İbda'nın. Eğer kendinize, hayatınıza, kainata bir anlam vermek ve bu anlam doğrultusunda yaşamak ve düşünmek istiyorsanız, siz dünya görüşü peşindesiniz demektir... İslâm bir Kurtuluş Yolu.

İbda ise bu dâvânın remzlerinden biri.

İbda dünya görüşü, Allah'ın rızasını kazanma, O'nun rızasına uygun yaşama konusunda Hz. Ömer'in adaletini, basiretini, zekâsını, yeni meselelere çözüm getirişini, söz ve eylem bütünlüğünü ve cesaretini bu çağda, bu çağın hâkimi olarak temsil etme cehdiyle yananların görüşüdür.

Şimdi mevzuumuza girelim ve evvela İbda Mimarı Salih Mirzabeyoğlu'nun fikrî kaynaklarına ve üretim kollarına anlayabildiğimiz kadarıyla kısaca değinelim. Burada kısaca diyorum; zira zaman müsaid değil. Anladığımız kadarıyla diyorum; zira bir tasvirci olma vasfımdan ötürü hata yapma ihtimalim vardır, bazı şeyleri zihnen ihâta edememe durumum vardır. Ama zaman zaman anlatıcı ve izah edici olmaklığımı bir kenara bırakıp, doğrudan külliyattan iktibas yapacağım. Kuşkusuz bir fikri özümseyip başka kelimelerle yeniden kurmak ve izah etmek en iyi yol. Ama o fikri kendi gibi anlatacak olan da yine kendisidir. Tabiî burada sirâyetle ilgili nükteyi hatırlamadan edemiyoruz. Her neyse...

I- "MİRZABEYOĞLUVÂRİ" BAKIŞIN KAYNAKLARI, ALIŞI VE VERİŞİ

Muazzam bir labirentin içinde kaybolmamak için, Mirzabeyoğlu'nun şâhidliğine başvuruyorum. Karşımıza büyük bir pencere olarak Necib Fazıl çıkıyor. Necib Fazıl, Mirzabeyoğlu'nun fikir âleminde, hayata, ruha ve varlığa açılan ana pencere. O pencereden bakıyor evvela. Sonra kendisi yeni bir âlem kuruyor.

Evvelâ Necib Fazıl'ı inceleyelim. Necib Fazıl aslında küllî fikrin kaynağı ile Mirzabeyoğlu arasındaki elektrik akımının taşıyıcısı bir berzah. Buradan, Salihî pencereden bakıldığında ötelerin rengini belirleyen bir perde ve ufuk! Ötelerden bakıldığında ise hafiyedir Salih. Öyle garib bir uzaklık ve beraberlik ki; Necib, kalbi örten göğüs kafesi, Salih ise tendir. Bu anlamda ise biri diğerinden tefrik edilemeyecek bir halet-i ruhiye vardır arada. Genel bir siga kullandım, ne sadece Necib'e, ne Salih'e ne de okuyucuya hasretmedim bu vasfı. Yani üçünden biri ile diğeri arasında da yaşanabilir bu hâl; her üç "fail-süje" arasında da yaşanabilir bu hâl; rüya ile sezgi ile belki... Meselemize dönelim. Salih Mirzabeyoğlu'nun o necib kaynaktan aldığı hususlar, içiçe koca bir yumağı andırmasına rağmen, biz ancak birkaçına değinmekle yetineceğiz...

a- Tarih Şuuru

Necib Fazıl'ın tarihe bakışı, devirleri sıralandırışı söz konusu burada. Mirzabeyoğlu'nun bakışını "İbda Diyalektiği" adlı eserinde buluyoruz. İbda Diyalektiği

bu külliyatı anlamak isteyenlerin en çok başvurmaları gereken temel eserlerden birisi. Burada birkaç cümleyle konuyu izah etmek istiyorum:

"NUR ASRI'nın dört büyük halife devresini takip ederek Emeviler ve Abbasiler çığırında fildişi kaldırımlı ve billûr kubbeli medeniyet tablosu pırıldatan İslâm... Eşya ve hâdiseleri tam bir tahakküm kıskacı içinde zapteden, bu arada türlü kuru akıl oyunlarına getirilen ve 73 kola bölünen, fakat aslâ öz cevheriyle parçalanmayan İslâm... Kendi hesabına göre 15. Asırdaki "Rönesans" davranışına gerekli eski Yunan kaynaklarının tercümelerini Batılı "Hümanist"lere bağışlayan İslâm... Peşinden, İlâhî kanun icâbı kemâl çizgisinden zevâle doğru kayarken saf ve hâlis bir milletin eline geçen ve onun elinde üç asra yakın salîbi Viyana kapılarına, dalâleti de Çaldıran Ovası'na ve Nil Deltası'na kadar kovalayıp, nihâyet pörsümeye bırakıl-

Dışardaki namussuzların sayısı
çok olduğundan, namuslulara yer
kalmadığı için içerde olan adam.
Salih MİRZABEYOĞLU

Salih Mirzabeyoğlu içerde kaldıkça
biz dışarda olmuş sayılmayız."

Zulme Son
Mirzabeyoğlu'na
ÖZGÜRLÜK

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu

mış vecd ve aşkın ağır hesabını vermeye başlayan ve 17, 18, 19, 20. Asırlarda tam bir yıkılış bilançosu hâlinde buruş buruş pörsütülen ve nihâyet (...) parça parça edilip çöp tenekesine atılan İslâm...”

Burada bir tarih muhasebesi görüyoruz. Necib Fazıl’ın bakışı bizim kendimizi anlamamız, kendimizi değerlendirmemiz ve İbda Külliyatı’nın kaynaklarını bilmemiz açısından çok mühim. Demek ki Mirzabeyoğlu’nun tarihe bakışında Necib Fazıl’ın belirleyici rolü burada başlıyor. Demek ki Mirzabeyoğlu’nda da İslam sadece bir kültürel doku değil. Ümmetle, devletle, halkla, etin kemiğe giydirilmesi gibi içiçe olan bir din anlayışı söz konusu burada. İşte bu yönüyle hemen ayrıldı “İslamî” yaftalı pek çok kokmaz bulaşmaz hareketten...

b- Ehl-i Sünnet Faktörü

İbda Külliyatı tümüyle tek kitab gibidir aslında. Bazı bölümleri bazı hadiseleri daha geniş, daha ayrıntılı inceler ve müstakil kitab olur. İbda Diyalektiği’nde mezheb, ihtilaf, metodoloji konularına da temas ediliyor. Doğrudan iktibas etme zorunda hissediyorum kendimi, çünkü ifade ediş açısından daha doğru olacağını düşünüyorum:

“Mezhep zan ve tahminden geliyor... Bu kelime, bellibaşlı bir noktaya giden yolun nerelerden ve nasıl geçtiği ve ne gibi kısımlar ve şekiller çizdiği üzerinde bilgiler ve ölçüler manzumesi demek. Peygamber, “doğru yol”un doğrudan doğruya açıcısıdır. O’nun zan ve tahmin yâni mezhep kuruculuğu ile alâkası olamaz. Peygamber’de herşey berrak ve mutlak; ne “acaba”sı var ne “belki”si...

İhtilaf... Çok defa aziz ve erdirici, çok defa da sefil ve kaybettirici bu fakültenin, kurtarıcılıktan öldürücülüğe sürüklenmesine mani “ferdî ve içtimaî nizâm” iklimini kurmak... İşte bütün mesele!..

“İhtilaf”ın “ayrılık” ifâdesi, bir yönüyle “halef olma” diğer yönüyle de “aykırı olma” mânâsınadır... Birinci yön aziz ve erdirici, ikinci yön sefil ve kaybettirici... İşin tuhaf tarafı, mezhepleri parçalanma sanan başı bozuk alayı, mânânın ikinci yönünde bulunmakta olduğunu bilmiyor!.. (...)

“Topluluk hakikati”nin dağıldığı ve sapık kolların yelpazevârî açıldığı, modalaştığı ve bir cümbüş havası içinde tepindiği İkinci ve Üçüncü asırlar, “Sünnet ve Cemaat Ehli” caddesinde yolun bütün ölçülerini âbideleştiren iki zafer tâkına şahit oldu. Biri, İslâmî itikat esaslarıyla beraber iş ve amel kanunlarını istikametlendiren “dört geçitli”, diğeri, doğrudan doğruya imân ve itikat yönlerini perçinleyen “iki geçitli”; biri “iş

ve amelde", öbürü "imân ve itikatta" iki tâk...

İş ve amelde: Hanefî, Malikî, Şafiî ve Hanbelî mezhepleri...

İmân ve itikatta: Maturidî ve Eş'arî yolları... (...)

"Metodoloji- usuliyet", en eskileri ve temel müçtehid İmâm-Azam'dan gelen ve hepsine birden hâkim olan: Kitap, sünnet, icmâ-ı ümmet ve kıyas... Kitap: Kur'ân... Sünnet: Allah Resulü'nün her sözü, her emri, her hareketi... İcmâ-ı ümmet: Ümmet'in, yâni ÜMMETLİK VASFINA EN LÂYIK VE EN ÜSTÜN DERECEDEKİ SAHABÎLER'in, üzerinde birleştikleri toplu hükümler... Kıyas: Bellibaşlı üstün vasıflardan din âlimlerinin NİSBET YOLU ile buluşları... Dereceler yukarıya doğru birbirinde erir ve nihâyet tek MUTLAK'ta toplanır: Allah'ın Kitabı ve yanıbaşında Peygamber'in Sünneti."

c- Tasavvuf

İbda Mimarı'nın ana kaynaklarından biri tasavvuf... Tasavvuf İbda Külliyatı'nın ana maddesi. Şu itibarla ki, Mirzabeyoğlu, Necib Fazıl'dan küllî cümleler hâlinde aldığı tasavvufî ifadeleri açıyor, tabiri caizse varlık felsefesinin, yahut onun tabiriyle hikemiyatının temel rüknü haline getiriyor. Muhteşem bir sistem hâlinde sunuyor. Tasavvufun özü olan iç duyuş ve bu duyuşun neticesi harekete geçiş! İşte İbda keyfiyeti burada. İnsan İbda Külliyatı'ndaki varlıkla ilgili bölümleri anlama cehdine girdikten sonra sürekli işleyen bir atom reaktörü haline gelebilir! Bu derin düşüncenin kaynağı olarak tasavvuf, külliyatın her yanında mevcud. Bu yüzden tek tek açıp işaret etmeye girişmiyorum.

d- Mücerred Fikir

Üstad Necib Fazıl'ın bizzat kendisi Mirzabeyoğlu'ndaki mücerred fikir istidadını görüyor. Üstadın içini yakan dertlerden biri de bu memlekette mücerred fikir adına muhatab alınacak iki kişinin bile bulunmadığı idi. Üstad, ibdaî; yepyeni ve eşsiz düşünce sahibi takibçileri olsun isterdi. Kitablarında hep bunu görüyoruz. Nihayet Mirzabeyoğlu'nda buluyor bu cevheri.

İbda Külliyatı'nın temel eserlerinden olan "Kültür Davamız"ın bir bölümünü okumak istiyorum; şöyle diyor Üstad:

"40 senedir bu mayayı elde etmek için uğraştım, şimdi ise sendeki mücerret fikir istidadından şikayet ediyorum. Ben mücerretler adamı, bugüne kadar mücerret fikir istidatsızlığını tenkit ederken, ilk defa birinde mücerret fikir istidadını tenkit ediyorum. Bugüne kadar bunu Sezaî dahil, hiç kimse için söylemedim. Sen benim için yazıyorsun; anlamazlar. Öyle yükseklere çıkıyorsun ki, kanatların yanabilir! Sana en bü-

yük methiye de bu, en büyük tenkit de...”

“Bu büyük iltifat ve tenkidin, niçin büyük iltifat ve tenkit olduğu” ayrı bir mesele diyor Mirzabeyoğlu.

Burada dikkat çekilmesi gereken bir nokta şu: Fikrin devri asla geçmez. Farkında olalım yahut olmayalım, hayatımız belli bir düşünce, nâkıs da olsa bir dünya görüşü tarafından yönetilmektedir. Niçin akşamları vaktimizin büyük bir kısmını televizyon karşısında geçiriyoruz? Niçin bu malı değil de şu malı alıyoruz? Neden sabah kalktıktan sonra gece uyuyana dek kendi benliğimize yabancı işler yapıyor ve doğru dürüst, anlamlı bir rüya görmekten bile mahrum kalıyoruz?

Zira biz pratik hayatımızda kendi dünya görüşümüzü yaşatamadığımız, ruhumuzdaki ateşi de çoktan söndürdüğümüz için hakiki bir “meskh” (çarpılma, bozulma, teşevvuh=yabancılaşma) hâdisesiyle karşı karşıyayız. Kitab-ı Kerîm’imizde bir âyet var: “Şimdi zelil maymunlar olun bakalım!” diye buyuruluyor. İçi kirlenmiş, hedefini kaybetmiş, Allah’ı hesaba katmamış ve belâyı haketmiş bir kavmin muhatab olduğu “kün” emrinin tecellisi de böyle işte!

Artık kendimizin hakikatte ne olduğunu ve ne olması gerektiğini bilmeyen acısız, tasasız -hâ, karın gurultularının farkında olabiliriz belki- maymunlar topluluğu olarak bu akışa kapılmışız. Oysa hakikatte kök, kaynak ve ışık olamayan Batının bile kendine has bir tenkid şuuru, dolayısıyla dünya görüşü var. Orada neyin yamuk gittiğini söyleyen fikir ustaları da var! Siz Batının sadece teknikte mi ilerlediğini sanıyorsunuz? Batı kendine has gelişim safhalarında Sokrat, Eflatun, Aristo, Augustin, St. Toma, Dekart, Bruno, Bacon, Kant, Adam Smith, Hegel, Marks, Prudhon, Bergson, Russell gibi birbirine aykırı yönlerde ama, böylece birbirini tamamlayan ve bir düşünce tarihi kurulmasına yol açan filozoflara zemin hazırlamasa, bu filozofların ve aydınların bir kısmı kendi dönemlerinde ilmin hangi yönde, hangi mantıkla ilerlemesi gerektiğine karar vermese, onların fikirlerini ciddiye alan İngiltere, Fransa ve Almanya’nın rical-i mülkü siyasetlerini bu yönde tanzim etmeseydi bugünkü Batı medeniyetini bulabilir miydik karşımızda?

Almanların kendilerine has narsisizmini, mükemmeli yakalama isteğini, kaba romantizmini, eşya üzerinde hakimiyet kurmaya olan hırslarını, “üstün insan” (=Ubermenş) olma istek ve felsefelerini; bu uğurda, -belki de Hegel’i ve Niçe’yi doğru değerlendiremedikleri için- dünyayı ayağa kaldırmalarını neye bağlıyorsunuz? Sadece tekniğe, güce ve zenginlik-sömürüden pay kapma isteğine mi? Hayır, binlerce kez hayır! O gücün, o

hakimiyetin altında romantik ilimperestler, filozoflar, filozof ilim adamları, onları takdir eden idareciler ve idarecilerle öyle veya böyle kenetlenen halk vardır. Kaldırın Kant'ı, yolunda gitmeyeni bulma ve tenkidçi yaklaşım gider! Vallahi bu tekniğe de yansır, bakarsınız Mercedesler Koç'un kağnıları gibi kişiliksiz ve kalitesiz çıkar karşınıza! Gerçi duyduğumuza göre o da artık kaliteli araba üretecekmiş, dünya ile aynı ânda. Ama otuz sene kazıktan sonra tabiî! Niçe'yi ve Hegel'i kaldırın, Alman insanının o kendine has gururunu ve üstün olma isteğini yok etmiş olursunuz.

Devlet devlet tüm Batı, kendi düşünüş tarzını ortaya koyan filozoflar, kendi yoğurt yiyiş tarzını gösteren ricâl-i mülk çıkardığı için maddeye hakim olmuştur. Tabiî kemmiyetin öne çıkmasıyla keyfiyet ve maneviyattan uzaklaşıldığı, eşyaya köle olunduğu da doğru. Bu yüzden Batı iflasta. Batının İslâm'dan çok şey aldığı, etkileşime girdiği hatta "onu taklid veya ona mukavemetle" kimlik bulduğu kesin bir gerçek. Batının varoluş diyalektiğinde mevcud unsurdur İslâm. Bunu biliyorum. Ama şunu da biliyorum ki, aldığı herşeyi kendi yamuk nizamına, kendi bakışına uyarlayan ve yerleştiren de Batı! Ve kişi muhatabındaki bilgiyi alıp kendine has bir hâle getirerek, kendine has ihtiyaçlarını karşılamak için kullanıyorsa, muhatabın kalkıp da "sen bunu benden aldın, ben senden bilgiliyim, büyüğüm" demesi pek bir mânâ ifade etmez. Boş bir narsisizm olur.

Bugün bize düşen İbda Külliyatı'nın pek çok yerinde müteaddid defalar vurgulandığı gibi, "Batı tefekkürü ile İslâm tasavvufu arasında kanat açarak" kendi hikemiyatımızı kurmak, kurulmuş "orijinal" bir hikemiyat varsa -ki var, işte elimizde bulunuyor- icmâlen geçilmiş yerleri ibdaî yani orijinal bir tarzda tafsil etmektir.

Konumuzu toparlayalım: Necib Fazıl mücerred düşünceye parmak basıyor. Mirzabeyoğlu da bunu en uç noktasına kadar götürüyor...

e- Şiir İdrakı

Bu sözden, basmakalıp bir şekilde, "şiirin önemi" , "anlaşılır" oluşu gibi bir mânâ çıkarılmasın. Gerek Büyük Doğu gerekse İbda -ki birinciyi tamamlar, onun has evladı, mükemmili, orijinal şârihi ve tanzim edicisidir- çerçevesinde şiir, daha önce hiçbir şairin ve şiir üstünde kafa yoranın ulaşamadığı bir mânâya ulaşıyor. Şair; "gaibi kurcalayan çilingir". Şair, normal insanın ömründe, ancak bir iki kez idrak edebildiği ve "hah!.. işte bunu arıyorum!" diye çığlık attığı derin mânâları polis gibi düzenli takib etmeyip, hırsız gibi arayan ve bulan kişi! Şair ve şiirle alâkalı bazı bölümleri "Şiir ve Sanat Hikemiyâtı"ndan okumak istiyorum size:

"Şair, göğsünü didikleyici Pelikan kuşuvâri, sanat üzerinde düşünen ve her ân ard arda sanatının kanunlarını heceleyen, sanatının zaman ve mekânını birbiriyle kaynaştıran ve takoz takoz iklimini kuran mânâ mimarı..." (...)

"«Şair»in, Yunancada «dehâ» ile aynı mânâya gelmesi, «dehâ»nın ise «öz, asıl, kaynak» mânâsına insan ruhunun beşiği [=mehd S.A] karşılığına denk düşmesi, tek vücudu milyonlarca hücre ile ifadelendirmek gibi bir yerde, onun ne kadar çok kişiliğin toplamı olduğunu ve misyonunu gösterir: Üstün mânâsıyla şair, görünmez şeffaf perdelerle birbirinden ayrılıkları içinde insan keyfiyetinin birleştiriciliğinde BİR, bir dünyada ayrı dünyaların hepsini birden kuşatıcı ve dünyaların eğilimlerini keşfeden kumaşın sahibi olarak, bir rüya gören, rüyasını yaşayan, gerçek mânâsıyla rüyayı hakikatin, hakikati ise rüyanın bir şubesi gözüyle yakın temas içinde ve «sır» birliğinde sezen, rüya tabircisidir... Ve, dilin imkânları çerçevesinde yeni bir dil yontucusu; sırrı kendi ve kendindeki bir dil alanının sahibi." (...)

"Şiir, gaibden kıvılcım kapma işi, Allahı arama sanatı ve iç âlem düzeni peşindeki bir tertip gayesine bağlıdır". (...)

"Şimdi de, (...) Fuzuli'nin şiir anlayışına bakalım: «Şiir, kaynağı Allah'ın sanatında bulunan bir marifettir ve şairin İlâhî bir yardıma mazhar olmaksızın şiir söylemeye gücü yetmez. Bununla beraber şiir, Peygamberler için değil, dünya insanlarına mahsus bir sanattır; çünkü, biz gibi eksiklerin süsüdür... Tabiat rüzgârlarının önüne katılarak çocukluk denizinden idrak ve his âlemlerine ulaşan şair, şiir cennetlerine, yaradılışındaki istidattan izin alarak girer ve cennet güzellerini andıran güzeller karşısında önce gönül yakıcı şiirler söyler; hattâ bu söyleyişleriyle şöhret bile kazanır. Fakat bütün bu heves çağlarının şiirini, giderek ilim cevherleriyle süslemek ve bütünlemek lâzımdır; zirâ, ilimsiz şiir, temelsiz duvar gibi olur ve temelsiz duvar da son derece itibarsızdır. Şair, sanatında ilerledikçe, ilimsiz şiirden ruhsuz bir ceset gibi tiksinir... Bu sebeple, şairin gerçek şiirini söyleyecek seviyeye varması için, aklî ve naklî bütün bilgileri öğrenmesi icab eder. Şiiri ilimle birleştirerek ilmin ve sanatın yücelerine ulaşan şair, birde bakar ki, hakiki şiir yine aşk duyguları, fakat bu sefer olgun ve hakîm bir ruhun ürperişleri hâlinde terennüm eden şiirdir.»

"Şiir, kaynağı Allah'ın sanatında bulunan bir marifettir!.."

f- Samimiyet ve Cesaret

Mirzabeyoğlu'nun diğer, güya Büyük Doğucu(!)

olanlardan farkı burada da ortaya çıkıyor. Üstad'ın has talebesi olmak vasfıyla onun cesaret ve samimiyeti, ayniyle mevcud Mirzabeyoğlu'nda. Onun hayatı ve pratiği malûm. Ayrıca bu samimiyet, cesaret ve amelden kaçmayış vasıflarını her kitabında da görüyoruz. Başyücelik Devleti baştan sona bu cesaretin müşahhas örneğidir. Kültür Davamız adlı eserin son kısmındaki Tebliğ ve Telkin bâbı çok veciz, ama etkileyici bir bahistir bu konuda.

Kısaca Necib Fazıl'dan nasıl etkilendiğini vurgulamaya çalıştık. Birkaç tanesine değinmekle yetindik.

Burada ise ikinci bir başlık olarak yukarıdaki ana kaynağın etkisiyle çalışmaya başlayan bir atom reaktörünün tamamen orijinal verimlerini ele alacak ve iki hususa dikkat çekeceğiz.

II- İBDA'DA ORİJİNAL VERİMLERE DAİR İKİ ÖRNEK

Necib Fazıl'ın Batıyı tanımanın gereği ile ilgili sözleri hepimizce malûm. Yine onun İslâm tasavvufuna verdiği önem de herkesin malûmu. İşte bu iki ana vazife doğrultusunda İbda Külliyatı'na baktığımızda dahiyâne bir bakış, sentezleyiş ve ateşleyiş görüyoruz.

İbda'nın yani Mirzabeyoğlu ve öğrencilerinin orijinal yönleri bu iki şeyle sınırlandırılamaz; sadece misal vermek bâbında bunları anlatacağız. Yoksa hareketin seyri, iktisada bakışları, ileriyi öngörme, takibçileri arasında -dışardan birinin tabiriyle- neredeyse telepatik bir anlaşma yolunun îcadı, başlı başına dev bir atılım alanı olan edebiyattaki yöntemleri, sinemaya bakışları vs. tüm bunları ne anlamaya ne de izah etmeye bu fakir tasvircinin gücü yetmez. Öyle kolay değil bu! Bu mektebin geçmişten geleceğe uzanan neredeyse ikiyüz kitablık "öz üretimi" olan bir kütübhanesi var, kendine ait bir "dili" var! Ve üretim devam ediyor. Üstelik harekette müşahhas olma ilkesinin zorunlu kıldığı bir eylem tarihi var! Karşınızda öyle kenar ülkelerden esen yellerle üç beş sene havalanan sonra eriyip giden bir grupçuk yok ki işiniz kolay olsun, bir iki şablonla hallediverin gitsin...

Adam çatır çatır sarılmış fikrine, tasavvufuna, tarihine, diline, kendi öz an'anesine ve bir yandan da tabiri caizse sekiz kollu hind tanrıçası gibi üretiyor, diriltiyor, yeniliyor! Neyi nerede kısa tariflerle halledeceksiniz ki bunlar hakkında! Adamın hala anlaşılamayan sır dolu kitabları bir yana; bir öğrencisi Dante'den giriyor, Şekspir'den çıkıyor; öbür öğrencisi ikiyüzü aşkın kaynaktan faydalanmakla beraber kendi sistemi doğrultusunda bir "teknolojiye bakış" yakalamak istiyor, bir diğeri iktisada el atmış, İslam fıkhında ve Batı iktisad tarihinde dokunmadığı kaynak eser yok! Dipnota ve

kaynağa tapar resmî akademisyenlerin gözlerini yuvalarından fırlatacak bol kaynaklı ama savunduğu temel sisteme uygun incelemeler yayınlıyor! Öbürü kalkmış hukuk hikemiyâtının temel ilkeleri ne olmalı diye Eşbah ve Nazâir'deki kaidelerden Mecelle'ye, oradan Alman, İngiliz ve Fransız hukuk geleneğine uzanarak ama kökten asla sapmayarak bir kaideler külliyatı ve şerhi yapmak istiyor! Kuşkusuz öğrencilerin "öğreniyor olma" bakımından zaman zaman hataları olabilir ama öyle bir inat ve azim var ki eninde sonunda alanında en güzel "hareketi" yahut araştırmayı sunabilme cehdleri her zaman canlı!..

Bu adamlar, bu çocuklar resmen mecnun! Sistematik düşüncelerinin "Varlığa Bakış" ve "sürekli zuhûrun tecellîgâhı olmak" ilkelerine, bu ilkelerdeki sonsuz dinamizme bir pervâne gibi öyle yakalanmışlar ki; onları ha kütübhanelerin tozlu raflarında, ha sokaklarda, ha kalem başında daimî bir "uçuş" halinde görebilir ama yere bastığında da realitenin sert yüzüne ânında intibak eden ve avını kapıp götüren albatroslara benzetebilirsiniz!

Bunları tümden anlamak için ilmî ve rûhî sezgisi kuvvetli bir sürü sosyal ilim araştırmacısına ihtiyaç var! Bizim ne haddimize bu hareketi tümden anlamak...

Biz fikir-felsefe tarihini inceleyen ve sosyal hareketlerin mukadderatını merak eden bir mütecessis-meraklı adam olmak vasfıyla araştırdık ve olanca empati kabiliyetimizle anlayabildiklerimizden bir kısmını anlatmaya çalıştık burada... Şimdi devam edelim...

A- Batıyı Kavrama Cehdi

Bu konuya mücerred fikir bahsinde biraz değinmiştik. Külliyatın her yanında Batının cins kafalarına atıf var. Ancak dikkat edilmesi gereken nokta şu: İbda fikir sisteminin genel bakışından ayrılmak ve bu bakışın gerektirdiği tenkid ve tekmil şurundan vazgeçmek yok.

Tenkid derken, ele alınan fikrin eksik yanlarını gösterme ve tutarlı yanlarını kabul edişi kastediyorum. Tekmil derken o eksik fikrin nasıl mükemmelleştirileceğine işaret edişi ve kendi sistemi için malzeme hâline getirişi kastediyorum.

Külliyat içinde Sartre'dan Marks'a, Hegel'den Bergson'a birçok dehanın görüşleri ele alınıyor ve değerlendirme yapılıyor. Burada hepsine tek tek değinmek hayli vaktimizi alacağı için, Hegel'in devletle ilgili görüşlerine ve İbda diyalektiği çerçevesinde bu görüşlerin değerlendirilişine işaret edeceğiz.

Hegel bilindiği gibi devleti ruhun mücessem örneği sayan filozof olma bakımdan önemli bir sima. Kuşkusuz kendisi de bir tür mistisizme varıyor. Ama onun

mistisizminin eksik tarafları var, çünkü bu panteist bir mistisizm. Tabiî daha sonra komünistlerin Hegel'i alıp kendilerine malzeme yapmaları daha da enteresan bir durum. Yani Marks'ın ve Engels'in Hegel gibi muhteşem bir dehayı kullanması acaba Hegel'in sistemindeki bazı eksiklerden dolayı mıdır, yoksa öbürlerinin konuya enstrümantalistçe yaklaşmalarından dolayı mıdır? Onu tartışmayacağım. Önce Hegel'in devletle alâkalı görüşünü özetleyen kısma bakacağız, daha sonra bunun değerlendirmesine bakacağız.

Biliyorum, Salih Mirzabeyoğlu'nun dehasını ve sentezleyiş kabiliyetini anlamayanlar onun kullandığı "Geist" kavramına takılacaklar. "Hegel'e ait bir kavramı kullanıyormuş, yeni anladım" diyen bir kıskanca rastladım ben. Oysa Mirzabeyoğlu'nun bu kelimeye yüklediği yeni anlamı görmezden gelmektir bu. Apaçık hasedçinin ithamıdır bu. Zira Mirzabeyoğlu, İbn Arabî'nin "Küllî Malum" "Kader""ilim", "sır", "eser", "müessir" gibi temel mefhumlarından istifâde ederek yeni bir mânâ ve fonksiyon yüklüyor "Geist" mefhumuna. Zaten Mirzabeyoğlu'nun bu yönünü anlamayanlar, kitablarında sürekle yeni libaslara bürünen ve dirilen kelimeler karşısında önce "zihni iltibaslar"a sonra da "kalbî lübs'e" düşmeye mahkum olurlar.

Kaldı ki Hegel'in geist mefhumunu doğru anlamak için Schelling'e, Goethe'ye vesaire uzanmak lâzım... Onları ve Alman düşüncesinin mistisizmini ve idealizmini derinden kavramak için nerelerden etkilenildiğine bakmak lâzım; bir yandan İlk Çağ'a uzanırken öbür yandan Rönesans ve Aydınlanma'ya bakmak lazım... O zaman karşınıza çıkanlar arasında Hâfız, Mevlânâ, Attar gibileri de bulunacaktır. Ha, diyeceksiniz ki Geist mefhumunun siyaset ve devletle ilgili anlamında ilham kaynağı ne ki? O zaman karşınıza Roma İmparatorluğu ve Hegel dönemindeki Alman Yurdu ile Osmanlı da gelebilmeli. Tüm bu söylediklerim ne Alman dehasını ve sentezleyiş kabiliyetini küçümsemek için ne de kuru mazi propagandası için... Diyeceğim o ki "malzeme alış" her sistemde her filozofta varolan bir husustur; önemli olan onu nereye yerleştirdiğin, ona hangi rengi verdiğin, neyle sentezlediğindir. Yani onunla ne yaptığındır. Her neyse...

Büyük mütefekkirler ve büyük liderler yeni hareket tarzları ve yeni mefhumlar üretirler, tedavülde olan mefhumların tozlarını siler, anlamını yeniler, içlerini hareket ve "can"la doldururlar. O zaman çağ değişir; zamanın sahibi olarak tasarruf ederler çünkü! İşte piyasada "paradigma", "bilimsel devrim", "epistemolojik kopma" gibi kavramların kemâli de bizim anlattığımız şeydir. Yoksa "çağdaşlık", "zamana ayak uydurma" gibi içi boş kavramları gevelemekle maksud olan anlatımı gerçek-

leştiremezsiniz. Zira "çağdaşlık" vb ifadeler o dönemin sahibi olan sistemin, kendi mevziini, mevkıfını, statükosunu korumak için takibçilerinin ağızlarına verdiği elma şekerleridir. Olayların künhüne vâkıf ve derin düşünme melekesine sahib olan ferd bilir ki yukardaki mefhumları fazla gevelemek, statükoculuğun, acziyetin, korkunun, endişenin ve alıklığın alâmetidir...

Şimdi Mirzabeyoğlu'nun Hegel'le ilgili değerlendirmesine geçelim, Kültür Davamız adlı eserinden okuyorum:

"Hegel, Devletin kuruluşu ile ilgili olarak ileri sürülen ve kendisi tarafından sürekli bir toplum meydana getirmesi imkânsız sayılan "sosyal sözleşme" görüşüne karşı gelmiş ve bunu "safsata" diye adlandırmıştır." (...)

"Filozofa göre, varlığını koruyabildiği sürece her toplumun esas amacı ve özelliği, kuvvetin ve haksızlığın hüküm sürmesinden ibaret yaşama tarzından kurtularak bir Devlet hâlini almaktan, kendisini bir Devlet şeklinde organize etmekten ve bir Devlet olarak varlığını devam ettirmekten ibarettir. Filozof, her toplumda bu şuurun bulunduğuna ve bu şuurun gelişmesiyle birlikte toplumların birer millet hâlini aldıklarına ve devlet şeklinde organize edildikleri takdirde kendilerine mahsus bir tarihe sahip olabileceklerine değinmiştir."

(...)

"Kısaca Hegel, ahlâkîliğin ancak toplum içinde gerçekleşebileceğini mümkün görerek mutlak ahlâkîliğin "halk içinde ve halk için yaşama"dan ibaret bulunduğuna değinmiş ve Devletin niteliği ile ilgili olarak onu, "ahlâkîliğin son şekli" diye karşılamıştır. "Objektif-afâkî" düşüncenin en yüksek derecesi, aklın en müsbet tezahürü, en büyük aklîlik..."

Burada şu çok önemli; Hegel objektif idealizmin gereği olarak devlete büyük bir mânâ veriyor. Devlet onun nezdinde "tin"in yani "ruh"un tarihteki mücessem hâli. Bir tür panteizm bu. Ve halk âlemi; bu âlemdeki oluş ve kudret, "Tanrı"nın yani âlemşumul aklın tâ kendisi, yani "zâtı" oluyor Hegel'de.

Oysa Mirzabeyoğlu "Hikemiyat"ta uzun uzadıya anlatıyor, ben özetlemeye çalışacağım; "İslâm hikemiyatında bu âlem Hakkın yani Zât-ı İlâhî'nin tâ kendisi değildir. Tecelliyatıdır. Dolayısıyla mümin nezdinde de çok önemli bir yer işgal eden devlet fikrinde esas ölçü Hakka bakıştır."

İşte öyle muhteşem bir cevab ki, inanın bunu şerhetmeye kalksam varlık, tecellî, ruh, büyük âlem, küçük âlem, adalet, siyaset, ebulvakt, ibnülvakt, tedbîrat gibi onlarca anahtar kavramı konuşturacağım beşyüz sayfalık bir eser çıkar ortaya...

B- Aktif Bir Varlık Hikemiyatı

İbn Arabî Mektebini ihyâ ediş... İbda Külliyatı'nın kalbi varlık meselesidir. Mirzabeyoğlu'nun ve takibçilerinin varlığa bakışı son derece dinamik. Mirzabeyoğlu varlık bahsi çerçevesinde gerek anlayıp iktibas ettiği gerekse orijinal icadı, ibdaı ve terkibi ile, düşünen insanı hayran bırakan dinamik bir varlık anlayışı sunuyor. Onun varlıkla ilgili kelimelerine geçmeden önce bazı hususlara değinmek istiyorum.

GİRİŞ: BAZI AKTÜEL KONULARA TEMASLAR

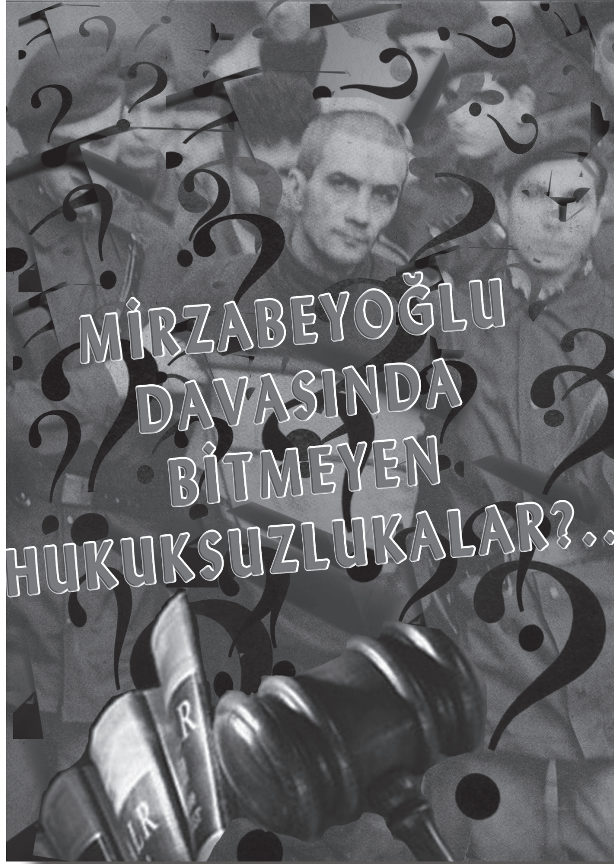
İbn Arabî, ne zâhiri ihmal eden ne de bâtını yanlış tevil eden biriydi. Onun dilindeki bazı zor mânâlar daha sonraki dönemlerde defalarca şerhedilmiştir. Pek çok tenkidi yapıldı. Savunucuları da kalabalıktır... Suyûtî'den Sübkî'ye zâhir ilimlerde de derinleşen ulemânın en meşhurları, Şâ'râni'den İmam-ı Rabbâni'ye tasavvuf denizinin en yetkin kaptanları onu savunmuş ve gerektiği gibi kritiğini yapmıştır. İmam-ı Rabbâni'de bu kritik zirveye çıkıyor. Konu tam benim konum ama yeri olmadığı için uzatmayacağım. İbn Arabî'nin, inancın ve hukukun temel formlarını korumadaki hassasiyetini merak edenler onun hayatına baksınlar:

"Zulmü önle! Senin devletinde yavaş yavaş söz sahibi olmaya çalışan ve ilerde sesini kısma istidadı gösterecek gayri müslimleri şımartma. Onlar ki Hakkı örttüler. Ona şirk koştular. Mazlumu koru, haklarını gözet!" Bu sözler, onun doğrudan bir siyaset adamına söylediği sözlerdir; dönemin Anadolu Selçuklu Sultanı'na...

Dostu düşmanı her tarihçi, onun hiçbir namazını ihmal etmediğini, mütevazi olduğunu, hakkı söylemekten çekinmediğini ve Şeriatı tam mânâsıyla yaşamaya çalıştığını söylüyor. Dolayısıyla konuyu bilmeyen birinin paldır küldür İbn Arabî şöyleydi böyleydi demesi ne kadar yanlışsa, onun zâhiri ihmal ettiğini, zâhirden tamamen kopuk, dolayısiyle de sapık bir bâtınîliği savunduğunu söyleyen de yanlıştadır.

Bu derin mevzû öyle bir mesele ki, insan öz olarak kabul ettiğini çok öne çıkarıyor ve kabuğu korumuyorsa özün yok olması mukadder hale geliyor. Öze önem vermiyor, "ben tamamen zâhiri yapmak istiyorum" diyor ve özle ilgili tefsirleri, yorumları kabul etmekten kaçıyorsa, insanın insan oluşunu inkâr ediyor ve şekle saplanıyor... Oysa İnsan günlük dille asla tarif edilemeyecek yanları da bulunan, temelde ruh yönü kuvvetli varlık! Tarif adına "dir"li "tır"lı ortaya koyduğunuz her kayıd onun sonsuzla, zabtedilemezle bağlantılı yönünü incitiyor...

Bir insanın Allah'a inanış tarzını, o insanın için-

deki yüksek hisleri tamamen aklî melekelerle, Aristo mantığıyla, birkaç tane kaideyle ortaya koyup, sen bunu yapacaksın, bunun dışına çıkamazsın demek ne mümkün?..

Bugün İslâm dünyasında pek çok tecdid hareketi var. İçlerinde zeki adamlar var bunların. Ama özellikle Mağrib düşüncesini temsil eden bazılarında şunu görüyoruz: İslâmî ilimler de (ki buna beyânî diyor; kısaca Kur'an-ı Kerim'dir, onun tefsiridir, fıkıhdır, kelâmdır) dahil tüm ilimleri doğru anlamak istiyorsak İbn Rüşd'ün kaldığı yerden devam etmeliymişiz. Yani İbn Rüşd'ün bu ilimleri incelerken getirdiği yorum neyse, onun aklı ve Aristo mantığını esas alışı neyse biz de böyle yapmalıydık, onun kaldığı yerden devam etmeliydik (diyor). Vardığı son nokta ise azgın bir "tarihselcilik"... Bir yandan laikliğin âlâsı anlamına gelen bir rasyonalizmi savunuyor, öbür yandan -kimbilir asıl niyeti halk nezdinde anlaşılmasın- diye laikliğin İslam toplumunda yeri olmayacağını söylüyor...

Kuşkusuz İbn Rüşd Batıya pek çok şey vermiş biri. Bunu reddetmek yok. Ama yazarın ifadesi şu: İslâmî ilimleri anlatırken Peygamber'i, Kur'an-ı Kerim'i, hadisi anlatırken irfanı [=tasavvufu, ilhâmı, kalble ilgili her şeyi] tamamen yok etmeliyiz. Adamın mantığı şu: İrfan kapısını açtın mı araya her şey girer,

eski kültürlerin gnostik rengi ve bilgisi içeri sızar... Sanırsın ki adam "selefî"! Ne selefîsi! Bu adam eski marksist koyu bir Arab milliyetçisi, hattâ kendi dostlarının bile tahammül edemediği bir bölgeci Şovenist [=Mağribçi]. Herifin ne sen ben gibi doğrudan İslam kaynaklı bir derdi var, ne de tamamen orijinal bir felsefî tecdid modeli! Ama kafasını güzel çalıştırdığı yerler de yok değil... Onları da menfur emelleri için kullanıyor.

Ona göre her türlü ruhî sezgiyi reddetmeli! Ama bundan tamamen vazgeçmemiş olacak ki "aklî sezgi"den bahsedip duruyor. Adam düşünmüyor ki Ruh kocaman bir bütündür, akıl ise bu büyük bütünün bir fakültesidir ki onunla bazı şeyleri anlarız ama herşeyi onunla halledebileceğimizi savunmak apaçık eblehliktir.

Eğer bu yoldan gidilirse "halk âlemindeki ardarda geliş" vakıasına takılır akıl ve asla ileri gidemez. Dolayısıyla peygamber sadece sebeblerin doğurduğu bir siyasî lider, şeriatın temel ilkeleri bile zaman değiştikçe tadil edilmesi gereken bir "tarihsel olgu" hâline gelir.

O halde? Zulmüyle, faiz müessesesiyle ve daha bilmem nesiyle yürüyen dünya sistemine karşı gelmek diye bir fikir kalmayacaktır kişide! Yani yaşanılan dönem normal, tabiî, hattâ "olması gereken" gibi karşılanacaktır. Dolayısıyla sistemin kökten değişmesini isteyen hareketlere irrasyonellik, "sünnetullahı(!) bilmezlik" gibi suçlamalar yöneltilecektir. Zaten "emânet"i yüklenebilme ve hakkını verme doğrultusunda değişimi inatla isteyen tüm hareketler -kabul etsinler yahut etmesinler- bir tür mistisizme inanmamışlar mıdır? Zira henüz olmayan bir şeyi zuhur ettirme sancısı değil midir bu? Ha sosyalist olun ha müslüman; telaffuz etseniz de etmeseniz de bu yakıcı "aşk" olmadan neyi değiştireceksiniz, hangi ateşe elinizi sokacaksınız?

Öyleyse? Öyleyse; mekânda İslâm Dünyası ruhun çağlayan gibi coşmasını sağlayacak tüm sûfî, ruhî akımlara sed çekmeli, kokmaz bulaşmaz bir "kültürel doku olarak tasavvuf" korunmalıdır(!). Ve Peygamberimizin duyuşu, emredişi, vahyi açıklayışı başlı başına "kalbe inen ilâhî bir uyarı, titreyiş ve derin bir hikmet" içermekteyken; kalbi ateşleyen her çağrıya "irrasyonellik, mitolojik geleneksel dincilik" damgasını vuracaktır, o Mağriblinin arkasından giden ahmak reformist! Adama göre Peygamberin çıkışı bile rasyonalist bir devrim ya! Bunları hesaba çekmeye kalktığında hemen üç beş hurafeyi örnek gösterir, onları bahane edip kendi kafalarındaki kokmaz bulaşmaz, zalimlerle iyi geçinen ucûbe bir İslam anlayışını yutturmaya çalışırlar millete!

Bu lafları hariçten gazel okuyan biri gibi ağzıma

doladığımı sanmayın! Değil Türkiye'dekileri, Türkiye dışındaki üstadlarını tanırım ben! Fıkıhta azgın reformistlerin -ki orta şeker reformist tayfa bunlardan teberrî eder oldu ya, varacakları nokta onlar gibi olmak ise de- Abdullah Ahmed Naim adlı Afrikalı bir bozguncuya özendiklerini, bu bozguncunun ise Ford Vakfından aldığı destekle ne dolaplar çevirdiğini bilmiyoruz sanmasınlar!

Felsefe ve tarihî mirası yorumlama adına Arab dünyasından kimlere özendiklerini ise inanın bizim kadar bilen azdır Türkiye'de! Tâ ne zamandan beri bu yeni yetme komünist, marksist, ırkçı ve güya plüralist Arab tayfasını okuyup ilhâm alan yerli İslamcı(!) şakirdlerin ipliğini pazara çıkarmak istiyorduk da değmez, reklamını etmeyelim diye vazgeçiyorduk... Ama bunların azdığını görürsek meydanın boş olmadığını gösteririz elbet!

Bu ne başıbozukluk bu ne midesizliktir anlamıyorum! Bir yandan yıllarca İranîleri oku, öbür yandan İbn Teymiyye'yi göklere çıkart, sonra "şeriat meriat hepsi hikaye, ânı yaşa, yat kalk zirzopluğa şükret", meâlinde "söylemler" geliştiren yazarların avukatlığını yap! Ne kolay bir ihanet bu! Yılların birikimini ne çabuk satıveriştir bu... Demek ki böyle bir dertleri zaten yokmuş.

Bu kadar kıvırdıktan sonra sana başörtü avukatlığını yapmak bile yakışmaz! Sana demezler mi "Saçmalama! Sen de son eserlerinle bizim yıllardan beri savunduğumuz çizgiye geldin! Otur oturduğun yerde, figüranlığını bil!"

Konumuza dönelim...

Evet yanlış duymadınız, bizim "İslamcı" yaftalı sefil yazarlarımız kendilerine öylesine güvensizdirler ki tamamen ırkçı bir adamı bile İslamcı deyu pohpohlayarak pazarlarlar! (Gerçi son araştırmalarda "İslamcılığın" bir akım olarak nasıl doğduğu, savunucuları arasında ne enteresan tiplerin bulunduğuna dair epey geniş malûmât var...) Bu Arab yazarlardan az buçuk kafası çalışan ama melaneti hiç de eksik olmayan birini "adam ne diyorsa öyle bilinsin, doğru sözleri dosdoğru, yamuk ifadeleri de olanca hezeyanıyla gün ışığına çıksın" diye çevirdim; yukarda irfan vs. bazı konularla ilgili bakışını eleştirdiğim de odur. Tercümeye ilk başladığm zamanlarda adamın yamuk yanlarını az çok duymak ve bilmekle beraber doğru sözlerinin de epey fazla olacağını düşünüyordum. Tercüme esnasında rastladığım kavmiyetçi ifadeleri, Marksist bir "söylem"in tüm unsurlarını taşıyan cümlelerini olduğu gibi tercüme ettim... Ortaya bizim Niyazi Berkes tipi aydınların hoşlanacağı bir kitab çıktı. Ama inanın çevirdiğim adama

öteden beri hayran olanlar gelip itiraz ettiler; "efendim, İslamî kitle bu adamı yanlış anlar, şu Türklere müstebit diyen kısmı çıkarsaydınız, yeni Arabça'da ulus, kavim anlamına gelen ümmet kelimesini yıllardan beri Beyazsaray işi tercüme ekolünde uygulanageldiği üzre İslam Ümmeti diye çevirseydiniz daha iyi olurdu" diye.

[Editörün itiraz etmediğini, olduğu gibi basmaya razı hattâ taraftar olduğunu, onun da bazı hususlarda benim kanaatlerimi taşıdığını belirtmeliyim] Burada Arabları kötülemek gibi bir kasdım olmadığını beni tanıyanlar iyi bilir... İçlerinde zekası, bilgisi, ve renkli üslubuyla çevrilmeyi, tanınmayı hakeden onlarca yazar var... Kızgınlığım bizdeki midesizlere! Haydi sosyalistsindir, ne bileyim pozitivistsindir; sistemine uygun olduğu için o adamın reklamını yaparsın; tercümeleri de azıcık uyarlarsın Türkiye ortamına... Adamı tanıyorsundur yani.

Ama İslamcılık adına savunma o adamı; onun sistemi başka, hayat tarzı başka! Onu iyi tanıyorsan olduğu gibi anlat.

Ve gücün yetiyorsa oraya buraya tembel tembel atıflar yapacağına git çilesini çeke çeke kur kendi sistemini, bir yerde arıza çıktı mı düzelt!

Şimdi gelelim dinin özüne saldırarak reform yaptığını sananlara.

Behey ahmak! Yoketmeye çalıştığın şeyler neredeyse İslamın, hattâ "Din" denen şeyin özüdür; kendini, öz varlığını bitiriyorsun ona buna yaranma uğrunda! Ve üç gün sonra nereye tevcih edileceğini bilmediğin "konjonktürel şartlar" putuna teslim oluyorsun! Kaldı ki o taptığın şartların tarih boyunca değişmesine vesile olanlar senin gibi kuyrukçular değil, hayr veya şer kutbundaki dîvânelerdir! İnanmıyorsan tarihteki içtimâî ve ilmî depremlere bak!

Ha, burada bazı akl-ı evveller aklı tamamen bir kenara attığımızı sanmamalı! Akıl yerini bilsin, sınırını tanısın! Bir ucuyla sonsuzluğa kanat açan insan benliği, "daima bir kayıtla rahatlayabilen" aklı tek rehber edinirse varacağı nokta tek kelimeyle sapkınlıktır her alanda; zaman zaman anladığını sandığı bazı hadiselerde son noktayı koyacak; kendine ve tabiata zulmedecektir!

Oysa ben kesin olarak inanırım ki aklım bana sadece manevra alanı açar âlet olur; özbenliğimin seyrini, asıl rotasını ise künhüne asla vakıf olamadığım bir kaynak çizer. Benliğimin birbirine zıd binlerce yüzü ve noktası bu kaynakla ne kadar uyuşabiliyorsa o kadar hür ve umman hissederim kendimi! Buradaki hürriyet günlük dilde kullanılandan farklıdır, "esrimek" kelimesi ancak gölgedir kasdettiğim şeye! Aklın rota çiz-

diğini sananlardan iseniz aldanıyorsunuz! Nice yıllar ben de sâde akılda aradım çareyi; Kâdı Abdülcebbar'ın Muğnî'sini devirdim, İbn Rüşd'ü yuttum, "akıl tek rehber" diyenlerin İranlısından sözde Selefîsine çoğunu okudum; çağdaşından kadîmine Arabçasından okudum, metinler okuttum! Nereye dayandım? Çöküş, teslimiyetçilik, müsteşrıkların sunduğu samanaltından irtidad ve gâvurlaşmanın sınırı!

Ama Allah biliyor ya, içimde babamın bir zamanlar sunduğu tasavvuf demeti, hocamın okuttuğu mis gibi Maturidiye akaidi [=Nesefî metni ve Emâlî manzumesi] ve Fetih Sûresi tefsirinin belli belirsiz bir ışığı parlarmış daim...Ve nihayet ân gelip "Temel Meseleler" yani "Kültür Dâvâmız" adlı eseri okuyuşum! Elektriğe tutulmuşçasına sarsıyor düşünen insanı! Bu kitaba felsefî gözle bakarsanız ancak Hegel ve Bergson gibi sistem kuran bir dahiyle mukayese edebilirsiniz. Tasavvuf penceresinden bakarsanız Gazâlî'nin Munkız'ı, İbn Arabî'nin Fusûs'u ve İmâm-ı Rabbânî'nin Mektûbât'ı mis gibi kokar bu kitabta, yepyeni Sâlihî bir libasla! Ama yüreği yangın yeri olanlar anlar onu! Felsefe "tarihçisi" vasıflı içi göçmüş kuru proflar her zaman nasibsizdir, zaman zaman vicdanları resmî "söylem"lerine muhâlif şiirler döktürse de! Ve kıskançlar da okumaz; okusa da derdiyle yanamaz bu kitabın...

Her neyse biz dönelim tasavvuf, irfan ve kalb meselesine...

Ruhunda, müceddidini ve mehdîsini öldürmüş bir müslüman bu denî medeniyeti ve çağı nasıl değiştirecek ki? Gecenin ayazında kendi ateşini kendi söndüren bir teslimiyetçiden daha ahmak kim olabilir?

Sen tamamen insanın iç duyuşu anlamına gelecek bir irfanı atarsan, din duygusu güme gidecektir! Çünkü din duygusuna getirilen en kaliteli ateistin eleştirisi, insanın iç duyuşuyla Allah'ı asla bilemeyeceği tarzındadır. O ateiste göre Tanrı gibi bir kaynak zaten yok. Sen gidiyorsun İslâm kültüründeki iç duyuşla alâkalı en büyük, en önemli verileri atıyorsun! Amacın şu; "Ben aklın egemen olduğu bir medeniyet kuracağım." Aklın kendi sınırları içerisinde en güzel verimleri çıkaracağı konusunda hiçbir şübhem yok. Ama onun sınırı var. İnsan savaşa gidişinde, slogan atışında, bir arkadaşını korumak için kendini fedâ edişinde söyler misin aklın payı nedir?.. Yani din duygusunun özü, o büyük aşk, o büyük cesaret!

Eğer biz herşeyin kriterini akıl kabul edersek sonuçta kendimizi fedâ edebileceğimiz, atılım yapabileceğimiz, cesaretle herhangi birşeye karşı koyabileceğimiz, çok büyük bir kalabalık karşısında dahi tek başına ben varım diyebileceğimiz o kendi muazzam kaynağı-

mızı yok etmiş oluruz. Dolayısıyla "irfanî düşüncenin dinî ilimleri anlamada asla kriter olmaması bilakis tamamen yokedilmesi gerektiği" iddiası çok tehlikeli ve çok dikkat edilmesi gereken bir nokta!

İkinci konu da şu; bu Mağribli diyor ki, irfanî düşünce, yani sezgiler, ilhamlar ve benzeri şeyler insanı "bilimsel" düşünceden uzaklaştırıyor, aklı eziyor, toplumu köleleştiriyor, yok ediyor.

Hayır! Batıyı tek kriter sayanlar gibi düşünüyorsanız Rönesansına bakın, Bruno'ya bakın, Newton'a bakın... Bu insanlar kendi dönemleri için irfan ve simya sayılacak şeylerle meşgul oldular. Bakın Bruno'ya. adam handiyse uçuyor; onun kurduğu "âlemler teorisi" ve bu teori uğrunda canını fedâ edişine bakın. Ve orijinal, müthiş, acayib(!) aklî düşüncelerin dahi yine kendilerine has çok özel bir sezişle meydana geldiğini görün! Mendel'in meşhur element cetvelinin nasıl meydana geldiğini biliyoruz. Yine bizim dünyamızda, Mevlânâ'nın atom ve benzeri konularla ilgili teşbihleri...

Adam İbn Sina'nın bakışına bile "irfanî ögeler" ihtihtivâ ettiği için karşı çıkıyor. "İbn Sina, İslâm dünyasında birçok konuda bilimle alakalı verimler sundu ama diğer taraftan irfanî düşünceyi hâkim kılmakla İslâm dünyasının önünü kesti" diyor. Hayır!.. Sen zamanında çalışmamışsın, gerekeni yapmamışsın, ne maddeye ne mânâya hakkını vermemişsin İbn Sina ne yapsın, Gazalî ne yapsın?

Yine müsteşrıkların Arablara yutturduğu başka bir safsata olarak, efendim İslâmî ilimler şu asırda [=Arabların sahneden çekildiği sıralarda] gerilemeye başladı; şöyle oldu, böyle oldu... İnanç ve hukuk alanıyla ilgili ilimler ve bilgilerin diğerlerine benzemediği malumdur; sapla samanı birbirine karıştırmamak lazım...

Kavganın esası şu ki; iktidar senden çıkmış, başka milletlere geçmişse, iktidarı başka milletler elde tutuyorsa, sen bunu gör Arab kardeşim! İktidara sahip çıkmak için gerekli işleri yaparak siyasetin mantığını kavrayıp devlet olsaydın bu zaafınla seni sömürenlere kanmaz; İslâmî, aklî vb. ilimlerin Arablar sahneden çekilir çekilmez gerilediğini o kadar rahat savunmazdın. Niye müsteşrıkların oyununa geliyorsun?.. Aynı yöntem, aynı bakış açısı bugün Türkiye'deki ilâhiyatlarda pek çok hocada da var. Onlar kim mi? Onlar oryantalist tesir altındaki Arab Nahdacıların şakirdliğini yaparak tecdide kalkan, kendi tarihine ve milletine at gözlüğüyle bakan müceddid döküntüleridir. Yani kendimizi kendimize ait kaynaklardan değil, başkalarının söylediği şekilde anlıyoruz. Zira kendimizi doğru anla-

yabileceğimize ve ayağa kalkabileceğimiz dair öz güven yok!

Bu ne büyük dangalaklıktır ki "Osmanlı ve bilumum müslüman Türklerin hukuk alanında büyük eserler veremedikleri, orijinal çabalara girmedikleri" yalanı Kavmiyetçi Arab muslihlerin(!) şakirdi olan bazı içtihadçı Türk ilahiyatçıları tarafından savunulmaktadır ve o tipleri nihayet bu yanlıştan döndüren de insaflı bir Arab akademisyen oluyor şöyle diyerek: "Biz de önce Kevâkibîleri, Reşid Rıza ve tayfasını okuyarak Osmanlıyı müstebid, bidatçı, küt kafa, fıkıhtan; ince mesailden anlamaz bildik; resmî ulusçu söylemde bu vardı, sonra araştırdık; bir yandan Maveraünnehir ulemasının fıkıh geleneği, öbür yandan en sıkı tecdidçi yazarların dahi kıskanarak seyrettiği Mecelle Hareketi'ni inceledik... Fıkıh öldü, bidat kol geziyor, taassub dizboyu denilen bir ülkede bu denli muhteşem bir hukuk hamlesinin zuhur etmiş olması bizi derinden sarstı. Artık arkadaş grubumuzla Osmanlı Hukuk Tarihini araştırıyoruz Osmanlıca kaynaklardan. Ama anlamadığımız husus şu ki böyle deha çapında bir çalışmayı niye kendinize çıkış ve kök kabul etmezsiniz? Hatta resmî hukuk tarihinizde, sıradan bir hukuk tarihçisinin dahi görebileceği bir kopukluk var."

Şunu da söyleyeyim; insaflı samîmî Arabın eleştirdiği Kevâkibî ve Reşid Rızâ gibi artık modası geçmiş paçavra tipler birileri tarafından hâlâ övülmekte bu garib memlekette...

Konuyu toparlayalım; tekrar İbn Arabî'ye gelelim:

İbn Arabî'nin inancın ve hukukun temel formlarını koruduğuna işaret etmiştim... İşte böyle bir velînin hayata ve kainata bakışı gerek Selçuklular gerekse Beylikler döneminde, hatta Osmanlının izdihar asırlarında fikren yüksek tabakanın ana meşgalesi olmuştur. Bunu bilmeliyiz.

Türkiye tarihinde çok ciddi bir nazarî tasavvuf ve İbn Arabî geleneği vardır. Bu geleneğin bu topraklardaki ilk dahi yorumcularından biri Davûd-i Kayserî'dir. Bu adam iyi bir fakih, iyi bir müderristir. Aynı zamanda tasavvufî ilimlerde ve tabiî ilimlerde ummandır. Orhan Gazi 1336'da ilk Osmanlı Yüksek Okuluna onu tayin etmiştir. Onun zâhirî ilimlerle tasavvufu mükemmel bir şekilde birleştirdiğinden bahseder müellifler. Evet... Hangimiz bu dehânın atom ve enerji teorisinden haberdarız? Hangimiz onun suya verdiği mânâdan haberdarız? Hangimiz onun "Nihayetü'l-Beyan Fî Dirâyeti'z-Zeman" adlı eserinde işlediği zaman ve varlık anlayışından haberdarız... Hiç birimiz... Yahut konuyla meşguliyeti olan belki birkaç kişi... Ona göre

fizikî zaman, matematikî zaman ve mevcutlar arasındaki ilişkinin ölçümü gibi konuları hangi babayiğit merak etti, kütübhanelerin tozlu raflarında araştırma yaptı?

O bu konudaki görüşleriyle Batı'da Aristo'yu ve İslâm dünyasında Ebul-Berekât Bağdadî'yi aşıyor, onları eleştiriyor. Bağdadî baba filozoflardandır, eline su dökemez herkes... Bu Kayserili bilginin tesirleri öyle geniş ki, Acem ülkesinin cins zekası olan Molla Sadra, Arabların ansiklopedist sufi yazarı Abdülgani Nâbulûsî ve Cezayir direnişinin kahramanı Emir Abdülkadir onun tesiriyle eser vermiş müelliflerden birkaçı...

İşte muhteşem bir devlet kurulurken onun bağrında böyle muhteşem zekalar vardı.

Ben Osmanlı'nın büyüklüğünü görüp de, "Bu devlet sadece savaş devletidir" diyen ahmakların hamakatine hep şaşıyorum. Osmanlı zamanındaki ticarî canlılık, hukuktaki kalite, dahice siyaset ve medreselerin demin andığımız büyük müderrisleri olmasa bu kadar büyür müydü bu devlet sanıyorsunuz?.. Evet, her yüce ve tesiri büyük olayın hazırlayıcı mübeşşirleri olduğu gibi Osmanlı'nın da

mübeşşirleri, müjdecileri vardı.

Konu İbda Külliyatı'ydı. Biz bu Külliyat'da yazarın ruhî atalarından yeterince nasibdar olduğunu görüyoruz. Bu Külliyat diğer yönleri ve rolleriyle birlikte bu topraklarda söndürülen bir geleneği de yenileyerek diriltiyor. Gerek "Kültür Davamız" adlı şahesere, gerekse "Hakikat-i Ferdiyye" adlı âbideye bu gözle bakmalıyız.

Ben konumum, meraklı olduğum saha ve gezdiğim yerler yani kütübhaneler gereği pek çok arayıcıyla, hakikat arayıcısıyla karşılaşıyorum. Onlarla sohbetimizde zaman zaman kültürel mirasın yenilenerek ihyası gibi mevzuları konuşuyoruz. Sonra bu topraklarda yaşayan insan, bunun kültürü neydi ve nasıl yenilenmelidir soruları gündeme geliyor. Karşımdakiler tarihlerinden öyle habersiz, kendi kültürel miraslarından öyle uzak cevablar veriyorlar ki! İrfanî konularda derinlik gereklidir diyoruz meselâ. Karşımdaki de bunu kabul ediyor. "Bu konu işlenmeli" diyor. Ama Yunus'dan, İbn Arabî'den önce İranlı yazarlara atıf yapıyor. Açık konuşayım, tasavvufu aslî mecraına oturtan, üzerinde yazı yazılabilir hâle getiren ve kriterleri belirledikten sonra bu sahada tutarlı bir şekilde imâl-i fikir eyleyen ilk müellifler sünnîlerdendir! Bu bilinmeli bir kere. Yine sünnîler arasında Gazâlî gibi dev şahsiyetler İslâm İrfanını bir deniz haline getirmişlerdir. Biz eğer kaynaktan, tarihimizden, kültürümüzden bahsediyorsak işin doğrusunu bilelim... Karşımdakilerin bazıları ise tam bir zâhirî ilim âşığı... Tamam, olabilir, mümkün... Ama adamlar, "yenileniş", "kültürel mirastan neyi anlayacağız?" gibi konular gündeme geldiğinde bilmem hangi Suudlu'nun veya Mısırlı'nın yazdığı meseleyi, risaleyi kitab diye önüme getiriyorlar. Sen kendi öz geçmişinde bu konuların işlenmediğini mi sanıyorsun?! Birgivî'ye bak. Onun cerrah neşterine benzeyen tenkidçi tavrı... Fıkıh ve akaid konusundaki hassasiyeti, samimiyeti... Sen onu anlamaya çalış önce. Kendi toprağında üretilmiş, kendi tarihinde oluşturulmuş bir fikri daha meraklı okursun, istifaden de fazla olur. Yenilenecek bir husus varsa referansın evvelâ o olsun bari...

Dostlarım, ben şovenist değilim. Şovenist olsaydım, İmam-ı Rabbanî'yi İbn Arabî'yi, Şah-ı Nakşibendî'yi, İbn-i Haldun'u, İbn Fârıd'ı sohbetlerimde niye mevzu bahis edeyim ki? Derdim şu; biz koca bir devlet kurduk. Güç öyle bir şey ki, kaliteli olan diğer hususları, ilmi, siyaseti, hikmeti yanına çekiyor. Yahut bu hususlar imkânlar âleminin şu bilinmez, ucu kestirilmez koridorlarında ansızın yahut tedrîcî olarak güce dönüşüyorlar. Hepsi bir yumak oluyor; büyük medeniyetler ve devletler ortaya çıkıyor. Bu meyanda şunu diyeceğim; oturduğumuz topraklarda İslâm dünyasının her tara-

fından gelen dâhi yazarların fikrî emeği var, ya kütübhanemizde ya şuur altımızda yahut davranışlarımızda onların etkisini silik de olsa görüyoruz. Veya öz benliğimizden öyle koptuk ki, maymun gibi yaşıyor, nazarî ve pratik üretim yapabileceğimiz kültürel platformlarımızdan tamamen koparılmış bulunuyoruz. Bu ülkede Orta Asya'nın kendine has akılcılığını, Mutezilî akımını taşıyan insanlar yaşadı eskiden... Endülüs'ün hikmetini Endülüs'e has bakışı taşıyan insanlar vardı. Mısır'a has irfanî bakışı yorumlayan şârihler vardı. Koca bir devletin dâhileri acaba neyle doydu sanıyorsunuz? Yani o kafalar o büyük devletin, o büyük kabuğu altında hiçbirşey üretmedi mi sanıyorsunuz? Medreselerde hiç bir şeyin okutulmadığını mı sanıyorsunuz? Bunlar üretildi elbet...

Kuşkusuz, Kanunî'ye doğru ve daha sonraki devirlere doğru büyük bir gerileme hissediliyor. Buna zaten Külliyat'da da değinilir. Ama bunlar vardı. Bunlardan haberimiz yok. Koparıldık.

Ancak ben burada hiç sevmediğim bir hususa değineceğim; kuru tarih sevgisi... Yani üretim yapamayan âcizin, "vay be biz neymişiz" edebiyatı. Ben buna karşıyım. Müsteşrıklar bu edebiyatı Arablara öyle zerkettiler ki bugün Arab dünyasının pek çok sözde aydını İslâm Medeniyetinin biricik itici gücünün ve dehâsının [=Arab cenyıs] yani kendilerinde olduğunu, iktidar Arablardan gidince ilmin ve fikrî yükselişin durduğunu sanıyorlar! Başka yerlerde de başkaları öyle sanıyor! Yani bu her tarafta var. Hattâ "Kaynaklara dönüş" deyince, bugünkü bir fer'î meselenin cevabının tarihte aynen mevcud olduğunu, hiçbir nisbet ölçüsüne gerek kalmadan onu alıp bugüne getirmekle işin halledileceğini sananlardan tutun da tam bir revizyonist mantığıyla geleneğindeki her şeyi Batılı renklere büründüren kuyrukçulara kadar; binbir türlü tecdidçi var!

Oysa herkes bilir ki amelî fıkıhta en gelişmiş mezheb Hanefîlik ve Malikîliktir. Sonuçta dön dolaş bizim Nev Selefi, Hanefîlikte en son söylenmiş kavli tatbik ediyor! Buna mecbur kalıyor, istediği için değil yani! Siz tutup en âlâ fakihi zamanında yurdunuzda yetiştirmişseniz, devlet kurmuşsanız, o devletin içerisinde o mezhebin içerisinde kendine has zenginlikler oluşturmuşsanız, "Ben senin yaptığını almayacağım" diyen bile sana mecbur kalacaktır!

Biz çok büyük bir zenginliğe sahib olmamıza rağmen, bu konuda zayıf olan, hatta zayıfın da zayıfı, idrak seviyesi basit olan insanların kitablarını fayda vereceği gerekçesiyle çevirdik yıllarca... Kuşkusuz 60'lar 70'lerdeki tercümelerin bazı faydaları oldu. Bunu kabul ediyorum. Ama bu tercümelerde daha dikkatli bir yöntem izlenmeliydi. Madem çeviren arkadaşın Arabça'ya,

Pakistan'dan çeviriyorsa İngilizceye, Urducaya ilgisi var; dil biliyor yani. Girsin kütübhaneye, alın teri döksün, çıkarsın kalıcı bir kitabı; tahkik etsin, bugünle alâkasını kursun, nisbetlerini belirlesin... Bu yok... Hep ucuzculuk, hep kolaycılık.

Piyasadaki İslâmcılar da kolaycı. İki tane fikir için makale döktürüyorlar. Postmodernizm falan, herif bu akımın mutlak olan yani total olan her düşünceye hücum ettiğini bilmiyor, paldır küldür sarılıyor. Amacı şu, Türkiye'de ve benzeri İslâm ülkelerinde müslümanlığa karşı bir (muhalefet) var ya rejimler tarafından... Adam işte modernizmi falan kötüleyecek, modernizmi kötülerken de postmodernist bazı verileri gündeme getirecek, bu arada İslâm da kayırılmış olacak. Bu kadar yamuk bakacaksan meseleye git önce postmodernizmin ne mânâya geldiğini, tüm total sistemleri yıktığını bir anla. Paldır küldür savunuyor. Üç sene gazete köşesinden bir fikrin savunuculuğunu yapıyor, yazı döktürüyor, dördüncü sene o fikri inkâr ediyor. Beşinci sene başka bir sistem. Yani, bu, gazeteyi okuyanların kafaları çöplük mü?.. Olmaz ki böyle... İnsanın gerçekten sinirini attıran şeyler...

Konuyu uzattık ama, sözümün özü şu; ne kültürel etnosentrizm ne de aşağılık kompleksi... Sistemimize uygun ve faydalı olacağını sandığımız herşeyi nerede olursa olsun alırız. Elimizde kalanı da yine kendi dünya görüşümüz gereğince değerlendirir, yeni bir şekil ve muhtevayla kendimize sunarız. İşte bu merhaleden sonra o iş bizim olur. Bu çok önemli. Yani evirip çeviriyorsun, bakıyorsun, benim hayat tarzım ve sistemim nedir, ben bu hayat tarzı içerisinde bu malzemeyi nasıl kendime mâledebilirim... Bu çok önemli. Maymun taklidçiliği olmamalı... Ama "ben herşeye karşıyım" anlayışı da yanlış. Sen herşeye karşıysan ne güce sahib olabilirsin, ne yayılabilirsin, ne de kendine kalabilirsin.

Yani "ben kendi içimde kendi tarzımı, kendi zenginliğimi korursam bana yeter" demek de yanlış! İç oluş, dış oluşsuz; dış oluş iç oluşsuz olmaz! Birbirini tamamlar bunlar... Bir insan kendi özündeki cevheri yayma istidadını ve kudretini gösteremiyorsa o insan kendi içerisinde de gerilemeye mahkumdur. Kâinatın dinamik kuralı bu. Sürekli etkileşim, sürekli benzeme ve benzetme, sürekli mücadele... Hayatın anlamı bu! Ben hayata böyle bakıyorum!

Mevzu İbda Külliyatı'ndaki varlık anlayışıydı ama uzattık biraz. İbn Arabî geleneğinden bahsettik. Davûd-i Kayserî'den bahsettik. Sonra bu geleneğin bugünkü takibçilerinden dem vuracaktık. Günümüzde bu mevzuu "hakîm" edâsıyla devam ettiren yok gibi. Yani gerçekten bu konuyu yeni şerhler ve orijinal sözlerle de-

vam ettiren yok. Türkçemizde Fusus-ûl Hikem'in Avni Konuk tarafından yapılan bir tercüme şerhi ve usta işi bir yenileştirme operasyonu var, Marmara İlahiyatı yayınlarından. Bu esere Mustafa Tahralı hocayla merhum Selçuk Eraydın çok emek vermişler. Güzel bir çalışma. Lâkin ben, sadece tercümelerle kalınmaması gerektiğini, aynı gelenekte yeni ve orijinal eserler verilmesi gerektiğini savunuyorum...

Ha, bir de İslam Dünyasında çeşitli yazarlar tarafından hazırlanan kitablar var. Onları da doğru anlamak; nerede neyi kastettiğini iyi bilmek istiyorsak meşrebine ve mezhebine bakmak gereklidir. Burada kuru bir taassuba kapıldığım zannedilmesin... Doğru fikir edinmek, doğru tanımak için gerekli bu... Zira yazar, İbn Arabî gibi neredeyse tüm dünyanın okuduğu bir mütefekkirden faydalanmak; onun vesilesiyle kendi tarzını satmak niyetiyle kitab yazmış olabilir. Yahut tedkikçi bir müsteşrık olabilir, yahut samîmî ama hatalı görüşlere sahib biri olabilir... Bu durumda yıllar sonra bir sürprizle karşılaşmamak için yazarın diğer kitablarını ve hayat hikâyesini öğrenmenizi, fikir serüveninin hangi merhalesinde o kitabı yazdığını, son görüşlerinin neler olduğunu kısa da olsa öğrenmenizi salık veririm.

Tabiî, tüm bu dertlerle kafa yormak istemiyorsanız, kendinizi tanımaya çalışmanızı salık veririm... Neye niyetli olduğunuz; ne yapmanız, neye nasıl bakmanız gerektiği hususunda zihninizi ve kalbinizi bir "çek-ap"tan geçirmenizi tavsiye ederim. Bu çaba neredeyse delirmek ve ölümün ne olduğunu sormakla eş anlamlıdır! Bu merhaleyi geçebildikten sonra bedihiyatla hareket ettiğinizi ve bedihiyatla karar verdiğinizi tüm zerrelerinizle hissedersiniz. O zaman kendinizi tanır, ne olduğunuzu, ne işe yaradığınızı, kendinizle neyi gerçekleştirdiğinizi iliklerinize kadar hissedersiniz... Bu merhalede sizde ne okuduğunuz, ne de gördüğünüz her hangi bir şeyin önü, arkası, sağı, solu, mazisi ve geleceğine dair bilgi edinme hususunda bir ihtiyaç doğmayacaktır. Zira içinizdeki ölçülerle zaten bir karara varacaksınızdır. Burada yine rahatlama yok; zira henüz hakikî bir yangınla yanmamış olabilirsiniz; nefsinizin ayartmasıyla piştiğinizi zannedebilirsiniz; hakîkatı bir kuş gibi yine başınızdan uçurabilirsiniz ve cascavlak kalırsınız çölün ortasında! Zira özbenliğinizin dayanacağı yegâne istinadgah derin ve ontolojik mânâsıyla kalbinizdir ve kalbler Yaradanın parmakları arasında (velkeyfü mechûlün) takallüb eder dururlar! Bir de bakarsınız ki "kendim, kendim" dediğiniz şeyin hakikatı kalmamış! O zaman gözleriniz kan çanağı, saçlarınız karma karışık, bu âlemde yaşayabilmek için sorarsınız; "Nisbetler Nedir?", "Neye nasıl bakmalıyım?" Anlattığım şeyleri ancak yaşayanlar bilir...

Her neyse yine konu dağıldı; İbn Arabî mektebine dair orijinal eserlerden bahsediyordum... Karşımda yine İbda'yı buluyorum... İşte Kültür Davamız'ın varlık bahsi, İşte Hakikat-i Ferdiyye, İşte Hikemiyat kitabının varlık ve bilgi bahsi... İşte dölleyici, aşılayıcı fikrin muhteşem tesiri. Selim Gürsel Avcı'nın; onun şiir tahlilleriyle, Dante'yi değerlendirişi!

Dostlar, fikrin dirilişi, tozlarını silkeleyip dev gibi ayağa kalkışı, yenilenişi budur diyorum ben. Uluslararası edebiyat ve felsefe dergilerini zaman zaman takib eden biriyim. Selim Gürsel Avcı'nın Dante ile ilgili yazısı yabancı dile çevrilse, ânında tüm derin nazarları üstüne çeker. Ülkemizde de ulaştığı mahfillerde, üniversite çevrelerinde "Kim bu adam" türünden soruları celbedecek derecede bir merak uyandırmıştır. Ama hâlâ gözlerini kapatıp, kulaklarını tıkayan tembel kıskançlar görüyorum çevremde. Çevrem dedimse, ben bir seyyahım. Kaliteli fikri kapmak, bünyeme mâletmek için girmediğim yer yok. Bunu da söylemek ihtiyacı duyuyorum.

VARLIK BAHSİ

Şimdi tâ baştan beri varlık bahsi ile ilgili bazı bölümleri vereceğiz diyorduk. Kültür Davamız'ın bir bölümünü okumak istiyorum, Arabça'ya çevirisini yaptım bunun, çok dikkatimi çektiği için:

"Eşya ve hadiselerin çokluğunda bütün kâinat, bir ânda var görünür, sonra yine aynı ân içinde yok olur. Varlıkla yokluk arasında öyle müthiş bir hız vardır ki, bu hızın sürekli inkılâpları bize herşeyi var gösterir ve aradaki yokluk hissedilmez; zira her ân, yokluğun peşini varlık, varlığın peşini de yokluk takip edince, uzun bir müddet içinde herşeyde varlık devamlı sanılır... Her ân ve lâhzada, varlık ve yokluktan biri gelip biri gittiği için, ne gelenin geldiği ve ne de gidenin gittiği anlaşılır. Var sanılan herşeyin ASLI yokluk olduğundan, İlâhî nurdan bir kıvılcım olan iğreti varlığı yine yokluk takip eder; ve varlık bir kıvılcım dairesi hâlinde döner, durur. İşte âlemlerin mecmuu, (=toplamı, S.A) hakiki varlık kıvılcımlarının dairesi içinde bir hayâl gölgesinden ibarettir."

Hani gölge varlık deniliyor ya, başka bir yorum da işte bu . Devam ediyor:

"Geleceği hayâl ediyoruz geçmiş ise yok; tek ân olarak "hâl"de yaşıyoruz. Hâl, her yeni tecellide "var olan" ve "olunacak olan-gelecek"e nisbetle olmamaya meyleden bir hakikattir; zaman, vakı'aları doğuran vakı'a olarak bu. Değişmez olan "hâl" ve değişme "hâl" içinde; varlık ve oluş, süreklilik içinde süreksizlik ve süreksizlik içinde sürekliliği gösteren bu iki zıt deveranda..."

Ekliyor:

"Varolmak daha çok var olmayla mümkün; de-

vamdan bahsedebilmek için her şeyden evvel o şeyin "var olması" şartı... Var olan ise, "var olmayla-varlığın olacak olana doğru oluş tavrı ile" mümkün..."

"Öyleyse" diyor Mirzabeyoğlu, -çok önemli bir noktadır bu- "varolma statik değil dinamik, sabit değil hareketlidir; daima imkânlara açılmıştır".

Meseleyi burada bırakacağım. Şunu söylemek istiyorum; buradaki ifadeler çok önemli. Cümleler ağır. Fakat kendimiz ve âlem hakkında, mümkün olabilecek en yüksek seviyede, en derin mânâda bir anlayışın sahibi olmak istiyorsak bu cümleleri idrak cehdiyle yanmalıyız diyorum. Burada bizim âlemimizle (=halk âlemiyle) ilgili muhteşem bir cümle var: "Varolma statik değil dinamik, sabit değil hareketli". Bu çok önemli!

İbda Külliyatı'nı özümseyen bir insanın niçin yerinde duramadığını, zihnî ve bedenî aktivitelere nasıl kendini attığını burada görüyorsunuz. İşte bu isteğin ana felsefesi, yani hikemiyatı bu satırlarda. İnsan bu satırları okuduktan sonra, yerinde durması mümkün mü?

İbda Külliyatı'nın cevâmiü'l-kelîm umdelerinden biri bu. Düşünün, bu umdeyi derinlemesine anlayan bir takibçi hiç yerinde durabilir mi? Sürekli zihnî ve amelî bir hareket isteği ile fokur fokur kaynamaz mı? Ben elimden geldiğince Batı düşüncesinden nasibsiz kalmamaya çalışan biriyim. İslâm Medeniyeti tarihi içerisinde de gerek sûfîce gerekse aklî tarzda yahut tamamen bâtınî tarzda ortaya konmuş bir çok hareket felsefesini okudum. Arab dünyasında bulunduğum zamanlar içerisinde Arablarla içli dışlı oldum; ne hadis ve fıkıhtan habersizim ne Arabça'dan ne de aklî ilimlerden. Kültür Davamız adlı eser öyle güçlü ki, kendi kendime yakaladığımı sandığım tecrid buudunun, ne kadar aşağılarda ve sığ kaldığını hissettim bu eser karşısında. Bu samimi bir itiraftır. İster solcu ister zındık ister İslâmcı olsun, muhatab eğer fikrin değerini biliyorsa, içindeki görüşlere katılmasa dahi bu eserin gücünü takdir edecektir. Varlık, zaman, hareket, ideoloji oluşturma, kâinata bakış, devlet, siyâset ve benzeri konulardaki temel fikirlerini görünce elbette bu derinlik karşısında elpençe divan duracaktır. Meğer ki uyuşuk, kıskanç ve nankör ola... Yani çevremizde bu tipler var. Onların şerrinden Allah korusun... Burada yine varlık bahsinin devamını okuyacağım

«Varolmak, "oluş"ta kendini idrak etmektir... "Zaman ve Şuur" bahsinde üzerinde durduğumuz gibi, insan "çevre"de kendini idrak etmektedir; başkasıyla kendini düşünmek ve gördüğü şeyin kendisi olmadığının idrakıyla "ben" olmak... İnsan, şuur sahibi olma özelliğiyle kendi "varoluş"unu (şuurunu, S.A) mütemadiyen kendisi oluştururken, "oluş"un şuura ait bu mânâsı,

varlığın şuurla aranmasıdır ki, "oluş"la imkânın gerçeğe dönmesi şeklinde insana has bir vak'adır. Hayatın hakikatinin ancak ferdî oluşlarda aranabilir olması da şuurun "seçme yapabilme-seçebilme" özelliğine uygun şart olarak hürriyete muhtaçtır.

•

İnsan keyfiyetinin "tek fert"in hakikatinde tecelli etmesi, insan "varoluş"unda "insan keyfiyeti"ne uygun davranışın mihengini verir. Derinliğine ve genişliğine doğru bütün şubeleriyle "oluş-ahlâk", seçmenin hakikate uygunluğunca Allah Sevgilisi'nin ahlâkıdır. İnsan, O'nun şahsında billurlaşan ve "Mutlak Varlık" ile kaim hakikatin arayıcısı olarak, kalb hakikatini gösteren "ruh" ve "nefs" zıtlığı kapsamında, bir yandan yanılma ve öte taraftan "Mutlak Varlık" halifeliğine kadar açık en üstün dereceye çıkma imtiyaziyle yaratıldı; "ruh" veya "nefs" kutuplarından birinden birini gerçekleştirme... Oluş'ta hakikate uygunluk ruhta, ruhçuluğun hakikatinde, bu hakikatin sonsuzluk ufkundaki Allah'ın Sevgilisi'nde; kuşatıcı O'nda.

•

Görüldüğü üzere; "insan keyfiyeti"nin ölçü önceliği sözkonusu olmasa, tek tek insan "oluş"larında beliren keyfiyetin ölçülebileceği "neye göre ve nasıl?" sorularının cevabı olmadığı gibi, "Mutlak Varlık"a imanı gerektiren bu durum kabul edilmediğinde de, her ferdin tek tek "oluş"unda gerçekleşmeden önce mümkün olma özelliğiyle var olan "keyfiyet" kabul edilemez ki, bu durumda da "oluş" ve "imkân" olmadan "varlık"tan bahsedilemeyeceği hakikatine ters düşülür.

•

Eğer "Mutlak Varlık"a imandan sonra -ki, insan keyfiyetinin hem ölçü, hem de imkân önceliği bununla mümkün-, "oluş olmadan varlıktan bahsedilemeyeceği" kabul edilirse, bu takdirde de, "varlık"tan kasıt "Mutlak Varlık"ın gayrıdır ve "Mutlak Varlık olmadan, oluştan bahsedilemez" mânâsına gelir; "Mutlak Varlık" zorunlu varlıktır ve mümkünlük -imkân ve ihtimallere açılan değişme ve gelişme- mutlaklık vasfına zıttır... (...)

•

Fert, "keyfiyet"ini oluşta her ân yeniden gerçekleştirir ve hakikatini ararken, kavranamaz olan "Mutlak Varlık"a açılan yol aklın değil, ruhun yoludur, "imân"dır. Her ân yeniden gerçekleşen keyfiyetimizin "mümkün olma özelliğiyle var" olması, bizi kader sırrının önüne getirir; "otomatizm" ve "içgüdü" sınırındaki

varlıklardan farklı ve "şuur sahibi" varlık olarak, ne yaparsak yapıyoruz, "olduğumuz" kader oluyor. Varoluşla zaman arasındaki alâkayı hatırlarsak, burada zamanın sırrını da sezer gibi oluyoruz; gayesini de.

Ya hürriyet? Hürriyet, hayatın hakikatine uygun olarak kendi keyfiyetimizi oluşturma davasında zaruri unsur olduğuna göre, "vicdanîlik" demektir; seçim serbestliği... Hürriyet, hakikate esaretten sonra hürriyettir; ve bunun hakikati de İslâmdadır, İslâmdır.

•

"Mutlak Varlık"ın zamanda ve zamanın mekânda tecellisiyle "varlık" her ân yeniden varolmakta ve her oluş eski varlığı gidererek yeni bir varlık meydana getirmektedir; burada bir tekrar söz konusu değil... Hatırlarsak:

- "Tasavvufa göre zaman, "bir varlık-bir yokluk" arasındaki mütemadi dönüştür. Allah her ân kâinatı yok ediyor, her ân var ediyor ve bütün "zıtlar" bundan doğuyor; bütün hikmetler bundan doğuyor."

Burada ortaya bir mesele çıkmaktadır:

- "Mekânda tecelli eden zamanın "bir varlık-bir yokluk" zıtlığını gösteren temposunda eşya birbirinin zıtları olarak tezahür ederken, bu akışın düzeni "varlık-yokluk" sentezi midir?"

•

Eşya "zaman-mekân" birliğinde gerçekleştiğine göre, bir "ân" daha önceki "ân"ı dışta bırakırken, daha önceki "ân"ın yokluğu izafî yokluktur; varlık, zamanın ucunda ve tek "ân"da var... "Var vardır" hükmü, "yok yoktur" hükmüyle denktir; varlık ve yokluk sentezinden hiçbir şey çıkmaz. O hâlde herşey zıttıyla kaim olduğuna göre, "varlık"ın zıttı nedir?

Varlık kavramının kapsamını hatırlarsak; zamanın mekânda tecelli eden objektif temposu yanında "ruh, sabit olarak, zamanın ve mekânın üstünde bir kuvvet hâlinde hissediliyor ve ebediyeti böylece duyuluyor. Halk Âlemi'nde eşya ve hadiselerin birbirinin zıttı tezahürüne bakınca, "Bir'in temsilcisi ruh"un aksi hâlinde eşyayı anlıyoruz; bütün "izafî-gölge" varlıklar, kendisine ruh izâfe edilen zamana bağlı. Varlığın temsilcisi ruh, yokluğun temsilcisi eşya ve hadiselerdir...

Dikkat: "Mahiyeti yokluk" olan Halk Âlemi'nin, zamanın "bir varlık-bir yokluk" temposundaki "varlık" ve "oluş"u , "yok yoktur" hükmüne göre "tek ânda" muvazeneden muvazeneye geçişi gösterir ki, burada "varlık ve yokluk sentezi"nden bahsedilemez; varlık ve yokluk zıtlığının "mahiyeti" yokluktur. Mahiyeti yokluk olan ise "yaratan" olamaz; yokluktan "varlık" çıkmaz, çünkü eksiksizin zıttı olarak eksik, sonsuzluğun zıttı olarak sonludur ve sonlu olan varlığın başlangıcı

vardır, başlangıcı olan ise yaratılmıştır... Varlık ve oluşun kaynağı bu. Zamanın ucunda devam hissi uyandıran "tek ân"daki varlık ve oluş, başı ve sonuyla "tek ân"ı temsil eder ki, Yaratan'ın "OL" emriyle tek "ân"dır; bütün dünya hayatı bu.

•

Zamanın ağı içindeki eşya âlemi, yokluğun temsilcisi olarak var; ruh ise, "Zamanüstü Varlık"ın temsilcisi olarak var. Şu hâlde ruh, Halk Âlemi'nde bedenle birleşince kalbin hakikatini belirten "ruh ve nefs kıvamı" içinde kutuplardan birinden birini gerçekleştirmek üzere, varlık-yokluk "mümkünlüğü" ile yokluğa bulaştı. "Mutlak Varlık" zamansız, "mümkün varlık" yokluk, yaratılmış olmasına rağmen "ruh" Emr Âlemi'nden.

İnsanın, hakikatin şahsında şuurlaştığı varlık olmasını gözönüne alırsak, onun kalb hakikatinde bitişik "ruh ve nefs kıvamı"nda, mahiyeti yokluk olan varlıkla, varlık olan varlık arasındaki zıtlığın "denge-ruhî muvazene"si olarak, kutuplardan birinden birine ait hakikat gerçekleşir; herkesin hakikati kendine... Hakikatin hakikati ise, daha önce üzerinde durduğumuz gibi, "Tek Ferdin Hakikati"nde; buna uygunlukça da, muvazeneden muvazeneye geçiş olarak hayatın hakikatine uygun "seçme"söz konusu.

Başa dönersek... Mahiyeti yokluk olan Halk Âlemi'ne dair "varlık" kavramının mânâsını tayin etmeden ve umumi olarak "varlık"ın birbirine ait sıfat ve tavırlarla açıklanamaz ve birbirine irca edilemez mevcutlar oluşunu gözönünde tutmadan, bir nevî maddeye ezelilik ve ebedilik biçerek "yok yoktur, öyleyse varlık farktan farka inkılâp hâlinde dengeden dengeye geçiştir" diyerek her şeyin zıtları içinde aktığını kabul etmemek, "yokluk olmadığına göre varlık ve oluş hep var" doğrusunu Halk Âlemi'ne tahsisen bir netice çıkarmak, mümkün değildir. Her şey birbirine ait sıfat ve tavırlarla açıklanamaz olan zıtlar arası muvazene içinde "Maksat Bir" hedefine akmaktadır; dava, neyin neye zıt olduğunu bilmekte... İslâm, insan ve toplum meselelerinde üstün muvazenenin "Mutlak Hakikat" nizamı olarak, eşya ve hadiselerin teshirinde onların hakikatinin kendisine vurulacağı Mutlak Mizan-Mutlak Mihenk.»

III- MİRZABEYOĞLU'NUN ÜSLÛBUNDA İBN ARABÎ ETKİSİ

Mirzabeyoğlu'nun üslûbunda İbn Arabî etkisini anlatmak istiyorum sizlere. Birkaç cümle söyleyeceğim burada. Şimdi İbn Arabî'nin Mirzabeyoğlu'na etkisi ne olabilir?.. Aslında Mirzabeyoğlu'nun dil bilip bilmemesi, hocaları ve benzeri konuları teferruatlı bilmiyorum.

Ancak görebildiğim şu özellikler kesinlikle mevcud:

a- Küllî Kavrayış, Küllî Esaslardan Yola Çıkış

Hem İbn Arabî'nin Fütuhat-ı Mekkiye ve Fusûs gibi eserlerinde hem de Mirzabeyoğlu'nun Kültür Davamız ile "tefekkür ve hikmet" alt başlıklı Hikemiyat adlı eserlerinde bu özellik mevcud. İkisi arasında gerçekten müthiş benzerlikler var. Tabiî şu unutulmamalı: Velîlerin, âriflerin hayatını ve derin kelimelerini Üstad'ın ağzından dinleyen ve buradan aldığı ışıkla sonsuzluğa kulaç atan biri Mirzabeyoğlu...

b- Üretici İlham

Yeni fikirler, yeni kavramlar üretici ilhâmın sahibi olmak bakımından İbn Arabî İslâm tarihinden en velûd, kendi dönemini ve sonrasını en çok etkileyen yazarlardan biridir. Aynı özelliği bu külliyat içinde görüyorum.

c- Serbest Üslub, Derin Benliğe Dalış

Edebî eserlerde konuların özel bir sistemle işleniyor oluşu ve derin benliğe dalış... İbn Arabî'nin eserlerinde konular bazan bildik sırayla işleniyor. Yeri geldikçe bir konuya temas edilip geçiliyor. Bazan da bir tedaî münasebetiyle görünürde farklı bir konuya adım atılıyor. Aynı bakış İbda Mimarı'nın, yani Mirzabeyoğlu'nun bazı kitablarında mevcut.

Meselâ Tilki Günlüğü...

Onda kelimeler birbirlerini çağırmakta, geceleyin hepimizin ortak dipsiz kuyusuna ardarda inen kovalar hâline gelmektedir. Gün ağarmaya başladıkta bir bir zuhur ederler, kuyu ağzına dolu dolu yükselerek... Altıgen bir kitab denizde kaybolmak yahut uygun bir rüzgarla maksuda ermek, maksadı bulmak...

d- Muhteşem Bir Terim İcad Etme Kabiliyeti

Demin işaret ettim, şimdi de ayrıca işaret etmek istiyorum. İbn Arabî'de nasıl kendisinden öncekileri tümüyle kavrayış, kendisinden sonrakilere de büyük bir miras bırakma bakımından müthiş bir ıstılah üretme özelliği varsa, aynı ıstılah üretme kabiliyeti Mirzabeyoğlu'nda da mevcud. Yani Türk dilinde, ruh, varlık, hareket ve oluşla alâkalı kendine has terimler icad eden, eski terimleri yeni bir ruhla canlandıran; bu terimlerle konuşan özel bir kitle oluşturan, benim görebildiğim birkaç isimden biri Mirzabeyoğlu. Ve Mirzabeyoğlu'nun getirdiği kavramlar, sürekli kendini yenilemeye müsaid kavramlar!

e- Tasavvuf Bilmeyenlerin Anlamazlığıyla Karşılaşma

Yani İbn Arabî kendi döneminde nasıl hikemiyattan, tasavvuftan habersiz kişilerce bazı konularda belli eleştirilere muhatab kalmışsa, Mirzabeyoğlu'nun kitablarındaki derinlik de bu tür eleştirilere yol açıyor. Bakınız, tasavvufî düşüncenin nasıl ortaya çıktığı yahut nasıl geliştiğinden çok, o kavramların hangi mânâ için kullanıldığı önemlidir; buradaki anlayışsızlıklarını İbda'ya da yöneltmektedirler.

f- Takibçilerinin Ruhunu Her Yönden Kavraması

İbn Arabî nasıl varlık hikemiyatı, siyaset, sırrî ilimler, iktisad, akaid, edebiyat gibi insan ruhunun meraklı olduğu bir çok alanda eserler vermiş ve takibçilerini ruhen doyurmaya çalışmış; onlara muhteşem bir âlem hediye etmişse, aynı çaba Mirzabeyoğlu'nda da var.

Bunları böylece işaretledikten sonra şunu belirt-

meliyiz ki arada fark var...İbda Mimarı kendi zamanını yönetmeye talib olduğu için, dünya görüşünü ve aksiyon yöntemini izah edişte gayet net ifadeler kullanıyor. Ve kendini sadece İbn Arabî ile sınırlamıyor. Bu çok önemli. Doğuda ve Batıda bütün fikrî verimleri aksiyonu için malzeme olarak kullanıyor. Kendi sistemi içinde belli noktalara yerleştiriyor.

IV- MİRZABEYOĞLU'NUN SANAT YÖNÜ

Kaos' ta Düzen

Tilki Günlüğü'nde kaostaki düzeni gördüğümü ifade etmeliyim. Kaostaki düzen tabirini anlamak için, Tübitak Yayınları'ndan çıkan "Kaos" adlı kitaba bakmanızı tavsiye ediyorum. Tilki Günlüğü'nde çok özel bir karmaşa ve çok özel bir düzen var. Ancak bu düzenin künhüne vâkıf olmak isteyenler, ya tıpkı bir rüya kitabını açar gibi açarak bakıyorlar, mânâ çıkartıyorlar -ki bu da bir yoldur-, yahut oradaki temel sembollerin, kavramların, hangisinin nereye işaret ettiğini, sayıların alt tarafındaki kelimelerin ne ile alâkalı olduğunu bulmaya çalışıyorlar. Ben buna kaostaki düzen diyorum. Yani kaos kelimesini biraz açayım. Kâinatta kaotik bilinen hareketlerin; dökülen suyun, esen yelin, düşen yaprağın aslında kaos olarak gözükse bile kendi içerisinde ard arda belli bir düzen taşıdığını söyleyen, ama bu düzenin de sürekli değişim içinde olduğunu belirten, dolayısıyla sürprizin ve kestirilemezliğin devam edişini ele alan yeni bir teori var. Tilki Günlüğü'ne böyle baktığımızda; -biraz önce belirtmiştim bunu- tam bir kar fırtınası gözüküyor. Yani karışık bölümler, başlıklar, yazılar falan gözüküyor. "Kar fırtınası" benzetmesi şunun için, ortalık kasırga gibi; yeni kelimeler, kavramlar, isimler... Lûgat... Nasıl kullanırsan kullan, öyle gözüküyor. Ama şunu görebilmek lâzım; kar fırtınasında her kar tanesinin kendine has bir şekli var! Kar fırtınasında her kar tanesi muhteşem bir altıgen... İşte ben kaostaki düzen derken buna işaret ediyorum. Tilki Günlüğü'nün de her bölümü, her kelimesi, önü, arkası, sonrası, sağıyla, soluyla, ister böyle alâkalandırın, isterse kendi başına alâkalandırın, tıpkı bir kar tanesi gibi çok husûsî...

Tilki Günlüğü'nün altı cild (=altıgen) olduğunu da hatırdan çıkarmamak lâzım.

Kaos ve Düzen teorisinin ilim adamlarını ille de imana götüreceğini mi sanıyorsunuz? Ne gezer! Hakikati örtmede (=el-küfr'de) uzmanlaşmış kafalar, bu "düzensizlik içinde düzen" yahut "düzen içinde düzensizlik" teorisiyle, kendi inkârcı görüşlerine destek arıyorlar:

"İşte âlem, deistlerin ve onları bu konuda destekleyen dincilerin sandığı gibi hep aynı yeknesak bir düzen içinde varlığını sürdürmüyor. Sürekli sürprizler

var!

O hâlde bizim savunduğumuz tesadüf [=canlılığın bir tesadüfle başladığı ve evrimleştiği] fikrine yer açılıyor." diyorlar. İnsanın kalbi bir kere mühürlenmeye görsün, sürekli perdelere takılır durur da Hakikat'i göremez! Zaten "kâfir", varlığın bazı derecelerindeki perdeleri, meselaâ tabiatı vs. ilâh gören ve hakikata ulaşamayan kişi değil midir?

Tabiî bu arada, yıllardan beri kâinattaki düzeni mekanik bir şekilde algılayan ve "Allah'ı isbat" bâbında kâinatı mekanik bir saat gibi anlatan gayretkeş vaiz ve gruplara ne demeli? Bu da başlıbaşına bir yanlış! Kâinatta elbet nizam var! Ama bu mekanik değil! Bir saat gibi değil! Sürekli yenilenen, azar azar yahut ansızın kuralları değişebilen bir düzen bu! Yani İlâhî irâde her ân müdahelede ve her ân yenilemede! İşte Hayy ve Kayyum isminin tecellesi kâinat! Ânın binde biri içinde atomu ve içindekileri yenilemese ve oradaki düzeni tekrar kurmasa çöküverir tüm Kâinat! Ve bu müdahale her ân devam ediyor. Düzen var ama aynı zamanda değişim de var. Ve hiçbir ân, hiçbir eşya, hiçbir mahluk, hiçbir olay diğerinin aynısı olmuyor. Bu yüzden kaos diyorlar ya! İbn Arabî'nin muhteşem sözüne geldik: "Tecellide tekrar yok!" Bu demektir ki kaos bir mecazdır bizim dilimizde. Ve sürekli yenilenen imkânlar âlemine uzaktan ve zâhirden bakınca söylenir bu söz! İşte, Mirzabeyoğlu'nun dehâsı burada da ortaya çıkıyor: "Bir var-bir yok", "Ne aynıdır ne gayrı" hikmeti var onun külliyatında!

Şiirindeki Müphemlik ve Tasavvufi Semboller

Bu konu ayrı bir bahis. Kısaca değinmek istiyorum. Şiiri mübhem. Orada bir çok sembol var. Bu sembollerin alt yapısını, ilgili yerlerin ne olabileceği gibi konuları merak etmeyen biri bu şiiri anlayamaz [=sezemez].

V- MİRZABEYOĞLU'NUN GİZLİ VE AÇIK ETKİLERİ

Burada uzunca anlatmalıydım destanî şiirinin etkilerini. Mirzabeyoğlu'nun destanî şiiri, çeşitli dillere çevrilmiş örnekleriyle muhteşemdir.

Fatih'te oturduğumuz yıllardı, ağabeylerimiz Fatih Camiinin arka tarafında yürüyüş yapıyorlardı ve o günlerde biz ezberlemiştik; "Çığlık içimde düğüm / Çığlık gözümde yaş / bekle çocuğum / yeni bir dünya için verdiğim savaş" Bu çok uzun bir şiirdi. Bunu hatırlıyorum; o dönemler benim büyüklerden duyduğum, sonraları gazete ve dergi arşivlerinden görebildiğim kadarıyla, hangi grup olursa olsun, samimi olarak bir şey yapmak isteyen bütün gruplarda Mirzabeyoğlu'nun

fikirlerinin ve şiirinin etkisi vardı. Daha sonra bunu inkâr ediş yok mu! İnsanın aklı, havsalası almıyor! Türkiye'de soylu bir muhalefeti, edebiyatıyla ve aksiyonerliğiyle başlatan en önemli iki insandan ikincisini sanki hiçbir tesiri yokmuş gibi gösteriyorlar. Diri diri gömmeye çalışıyorlar! Onların gücü yetmez buna! O zamanlar bazı şiirleri farklı grupların takvim kartonlarına geçmişti ve gazetelerde tefrika edilmişti, tiyatroları da yapılıyordu. Bunları duyuyorduk büyüklerden.

Daha sonra olan oldu. Mesûliyetten kaçış, öz yurdundaki meseleleri görmezden gelip başka diyarlardan gelen haberlerle yalancı bir iştiyak ve zevk hâlinin doğması, sonra kendi bağrındaki ağacı geliştirecek yerde budamaya çalışan garib radikalliklerin doğması... Bu tip radikallik, öz dertlerinden kaçan, sürekli dış modellerle kendini avutan; eylemsiz fikircilik, fikirsiz eylemcilik yapan grupların entellektüel aksesuarı olmuştur artık.

Oysa hatasıyla sevabıyla birşeyler yapılacaksa; referanslar buradan bu tarihten olmalıydı! Selefîlik, İranîlik, Mealcilik, ne idüğü belirsiz bir garib Mutezilîlik... Ne Selefî doğru dürüst bilir selef saydığını, ne İranî doğru dürüst okumuştur Şiî düşüncesini, Men la yahduruhü'l-fakih'i, Küleynî'yi, Hıllî'yi; ne Mutezilî haberdardır Kadı Abdülcabbar'ın Muğnî'sinden, Cahız'ın el-Beyan ve't-Tebyin'inden; Zamahşerî'nin Keşşaf'ından; ne de Mealci bilir mealin edeb ve doğru te'vil işi olduğunu, muradı kestirmek için olanca samimiyet ve takva ile cehdetmek anlamına geldiğini! Bakınız meal konusunda son derece ciddi çalışan araştırmacılar var. Ama Kur'an'ı anlamaktan sık sık bahsedenlerden bir kısmının anlamadığı bir hakikattir şu: Bu kitab ebedî bir canlılık ile emreden, yasaklayan, sevgi ve buğzumuzun kaynaklarının ne olması gerektiğini sürekli ihtar eden bir İlâhî hitabtır. Uygulandıkça, uğrunda amel edildikçe ve âlemleri yaratan sonsuz kudret sahibi Hayy ve Kayyum Rabbimizden geldiğinin şuuru ve haşyetiyle âyetleri tefekkür edildikçe kendini açar muttakî kullara! Ona kendinizi teslim edersiniz, onun rehberliğinde direnir, itaat eder, tefekküre garkolursunuz. İşte o zaman yürüyen Kur'an haline geldiğiniz için Kur'an sizde müfesser olur. Size bakan, Kur'an'ı görür. Ama siz kendinizi ve kokuşmuş hayatınızı Kitâbullah'a tasdik ettirmek gibi menfur bir ihtirasla hareket ederseniz Kur'an imtihan olur size!

Sözü uzattım, kısaca 1980 sonrası bu karmaşık dönemde ne ararsanız var! Ama sorarım size: Bunlar burada esas kitleyle buluşup doğru bir tarih yorumuyla, işi rayına oturtacak hareketler midir? Hayır!

Ben de bir zamanlar hakikatı ve eylemi bunlarda

aramış biriyim... Özellikle Mutezilîlik ve İranîlik beni celbetmişti. Arabça, Türkçe ne varsa okudum... Marşlar söyledim. Ama gördüm ki bu akımlar, su üstünde yüzen, kazara bir toprak bulup yapıştığında yiti yiti kokan köksüz bitkiler gibiydi. Burada bu ülkede; bize has -ama öbür toplumları da ihmal etmeyen- doğru bir tarih felsefesi, öbür mezheb ve inançları doğru kıstaslar içinde idare edebilecek kitlevî orta yol (=topluluk hakikatı), tasavvufu derinden kavrama; halka böyle yaklaşma ve sürekli aktifliği sağlayacak bir hareket -varlık görüşü- olmadan hiçbir şey yapılamaz! Bunu anlamayan İranî, Selefî, Mutezilî vs. grupçuklar ya bir tecrid duvarıyla kendi kendilerine gelin güvey olurlar. Yahut kendi akımlarında evvelce var olan samimiyetlerini dahi terkedip "ben bu hâle mi gelecektim?" diyecekleri bir gevşeklik ve kurulu sistem sevgisine garkolurlar. Ayniyle sabit ve mücerreb bir hakikattir bu.

Neyse, dönelim Mirzabeyoğlu'nun etkileri konusuna... Birçok yazarın ve şairin uslûbunda Mirzabeyoğlu etkisi var; bizzat onun kitablarından alınmış bölümler, bizzat onun ortaya koyduğu ve başka kitablardan tek tek şerhettiği cümleler... Neredeyse cümlesi cümlesine aynen mevcud... Dil, siyâset, iktisad, sinemaya bakış yapanlarda, şiir ve sanat konusunda fikir yürütenlerde... Bakıyorsunuz, Kültür Davamız yahut Tefekkür ve Hikmet alt başlıklı Hikemiyat adlı eserin pek çok bölümündeki esas vecheler aynen ona yansımış. Bazen tıpkı iktibas var. Adam iktibas yapıyor, kaynağı belirtmeyebilir ama tırnak içine bile almıyor bu sözü. Ayrıca "ben bu iktibası bünyeleştiren-mâleden ve anlayan biriyim. Büyük Doğu'dan, İbda'dan aldım bunları" demiyor. Belki ille de SM'den aldığını söylemeyebilir ama "bu sözlerin bu tarz yorumunu, BD ekolünden aldım" demeli! "Böyle bir iktibası yaptığım kişinin şu özellikleri vardır, ben de onun tenkidini şöyle yapıyorum" diyebilmeli...

Kendine has fikirleriyle Mirzabeyoğlu ve külliyatı, kendi aydınını kendisi oluşturuyor. Burada yeni dilden bahsediyorum. Bir ideoloji, bir sistem, bir düşünce, kendisini kurarken evvelâ kendi dilini oluşturmak zorundadır. Kendi terminolojisini kurmak zorundadır. Ben burada bir şey yapmak istiyorum. Kabul. Yap. Bunu nasıl yapacaksın? İnsan sadece et değil ki, ruhu var. Ruh; kalb, mantık, his, akıl, kelime, dil yani. Mantığın "logos"unda, Yunanca'sında nasıl konuşmakla, akletmek [=düşünmek] aynı çerçeve içerisinde birbiriyle ilişkiliyse, mantık kelimesinde de konuşmak ve akletmek ilişkilidir birbiriyle. Demek ki birşeyler yaptırmak istediğin insanların ruh dünyasını kavrayıcı, onlara yeni bir âlem açıcı bir ıstılâhât, [=terminoloji]

kurmak zorundasın. Ve bu terminoloji ile konuşan, bu terminoloji ile bakabilen, gerektiğinde kendini yenileyebilen takibçiler oluşturmak zorundasın!

İnanın; Türkiye'de dâhice ıstılâhât üreten, bu topraklarda yaşayan insanın kendine has kültür köklerinden faydalanıp topyekûn bir sistemin inşaı için yeni bir dil kuran kim vardır diye baktığımda, karşımda Necib Fazıl ve Mirzabeyoğlu'ndan [=BD-İBDA] başkasını göremiyorum! Kuşkusuz öteki kültürleri, kendi kültürümüzü, Hind kültürünü, Fransız kültürünü inceleyen, tercümeler yapan insanlar var. Bu çabaları kesinlikle boş görmüyorum. Ben de bir zamanlar böyleydim. Ama temel mesele beş dil bilmek on dil bilmek, o dillerden şu faydalıdır falan diye tercüme yapıp toparlamak değil -bunun bir önemi var elbet- lâkin mühim olan, o eserleri aldıktan sonra kendi sisteminde bir yere oturtmak, yorumlamak, özümsemek! Onu alıyorsun... Meselâ arı çiçeklere konuyor, bal üretiyor, bunu yapabilmek. Yani sonuçta senin ortaya koyduğun şey büyük bir sistemin, büyük bir iskeletin genel yapısında bir yere oturmalı! Yoksa Hind'in irfanından, Fransız'ın edebiyatından, İngiliz'in iktisadından, Almanın idealizminden pek çok şey çevirilebilir. Çevirenler de var. Ama Türkiye'de, "Ben bir fikir ve hareket mektebi oluşturabilmeliyim" diyebilecek cesareti ve kültürel köklere inebilme liyakatini gösterebilecek kaç kişi var? Herşeyde ucuzluk! Adam çok hoşuna giden bir makale görüyor, çeviriyor. Çevir! Güzel! Ama o makalenin savunduğu şey hakkında bir araştırma yaptın mı? Bir fikir adamını çeviriyorsun. O fikir adamının benzerleri, zıdları, teferruatı, getireceği etkiler hakkında senin bir görüşün yahut araştırman var mı? Yahut, o fikir geldiğinde senin toplumunda "şu şudur" diyecek bir küllî fikir sistemi var mı? Yok!

Burada bu bahsi bırakıyorum.

İbda Mektebi'nin Türkiye'de -İslamcılığın çeşitli kolları da dahil- tüm eğilimlerden farkını üç dört cümlede özetlemeye çalışacağım, böylece konuşmayı bitirmek nasib olacak inşallah...

VI- İBDA MEKTEBİNİN FARKI

1- Kendine has bir mahallîlik...

Açıkça yerli bir insandan yola çıkış; Necib Fazıl... Ve yine Anadolu halkının tanıdığı tasavvuf kültürü... Kendi toprağında kendine has fikir (ve eylemi) bulma çabası... Bu çok önemlidir. Türkiye'de bu şartlarda birşeyler yapmak isteyen solcu, sağcı, İslâmcı, komünist, herkes bunu bilmek, bunu anlamak zorundadır. Bir fikir kendi toprağında gelişebiliyorsa, çok rahat bir şekilde tesiri yıllar sürecek bir ekol-mekteb oluşturabi-

lir. Belki onu anlayabilecek insan azdır ama, yüzyıllar boyu etkisi geçmez. Bu özelliğe sahib değilse, balon gibi patlar. Üç dört sene devam eder, aynı (fast food) gibi. Sonra bakarsın, bitmiş!

2-Kendine has bir cihanşümûllük...

İbda Külliyatına, onun oluşturmaya çalıştığı dilin ve ele aldığı mevzuların tümüne baktığımızda, gerçekten kendine has bir cihanşümûllük görüyoruz. Irk ve (etnosentrizm) gibi vakıalar yok. Herkes bilir ki, İbda Külliyatını derinlemesine anlamaya çalışanlar içerisinde Türk de vardır, Kürt de vardır, Çerkez de vardır, Türkmen de vardır. Alman, Fransız, Yunan ve Arab da var; yeni yeni üzerine yoğunlaşıyorlar. Varlık düşüncesine bakınız. Hegel'i ve diğer Batılı filozofları ele alış, özümseyiş tarzına bakınız. İşte bu hususiyetler, bu Külliyatın kendine has bir cihanşümûllük vasfına sahib olmasına yolaçıyor. Bu iki vasıf çok önemli. Bunlardan biri olmayıp diğeri olduğu zaman, bu iş yürümüyor. Dünyanın her tarafındaki büyük kültür değişimlerine bakın, bunu göreceksiniz. Evvelâ kendine mâletme ve o kendine mâledilmiş şeyin yine başka insanlar tarafından anlaşılabilir ve alınabilir olmasını kastediyorum.

3- Tarihe küfretmeyiş...

Tarihi doğru bir şekilde değerlendirmeye çalışmak... Kanunî'den başlayan himmet ve fikir eksikliğinin farkında bu mekteb. Bununla beraber, Anadolu'da varoluş sebebimizin İslâm'dan başka bir şey olmadığını da biliyor. Bu çok önemli bir noktadır. İslâmî meyilli gözüküp de, (zaten diğer meyillerin, tarihe toptan bir ezme-ezilme hikâyesi olarak baktıkları için böyle bir dertleri yok!) kendi tarihini bilmeyen, tarihinin her tarafına küfreden bir sürü insanla karşılaşıyorsunuz! Adamın zihni, bilmem hangi ülkeden çevrilmiş kitablarla bulanmış. Kendini bilmiyor. Kendisini o zannediyor. Onu savunuyor iki sene, üç sene, beş sene! Sonra bakıyor ki, bu topraklarda o fikri savunmakla birşey olmayacak, rüzgar da değişmekte; onbeş sene Osmanlı'ya küfrettikten sonra Osmanlıcı oluyor! Bunları hepimiz görmüyor muyuz? İsmi de, İslâmcı! Dön baba dönelim. Olmaz ki böyle... Önce anla: Bu tarihte nerede hata yapılmış, büyük tarafları nedir, ne taraflara nasıl bakmamız gerekiyor? Yani Kanunî'den beri bir aşk eksikliği var, fikir eksikliği var. Medreselerde nasıl bir donma olmuş, bunları bir araştır! Kendini doğru tarif ve tahlil et. Kendin hakkındaki ilk peşin fikrin, mutlaka doğru olmalı. Kuşkusuz bu Külliyat bir tarih kitabı, bir furû fıkıh kitabı değildir. Her konuya, temel cümleler hâlinde işaret ediliyor. Ardından o konu hakkında fikir yürüt-

mek sana ait. Sen bu cehdi göster, fikrini yürüt!..

4- Ehl-i Sünnet'i savunma...

Bu, Mirzabeyoğlu'nda, hem bir doğrunun savunulması, hem de tarihe sahib çıkılması anlamını taşıyor. Hiçbir ciddi aksiyon ve fikir üretemeyen beyinlerin; Mutezile, Şia ve garib bir Selefîlik ile vakit geçirdiğini gören gözler var bu mektebte. Dolayısıyla birliğin, hakikatin, gücün ve içtimaî gerçekliğin farkında olan bir bakış var. Ucuz bir bakış değildir bu. İşte bugün cesaret ve özgüvenin sembolü olmasının sebeblerinden biri de budur.

5- Helezonik bir tarih anlayışı...

Yani, "doğrusal, ilerlemeci" (=lineer, progresif) tarih düşüncesine şuurlu olarak karşı çıkan bir tarih anlayışı var. Lâkin çok önemli bir noktaya parmak basacağım; burada asla mesuliyetten kaçış yok! Meseleye uzak kalanlar açısından bir şerh gereği duyuyorum. Bazı antik felsefe ekollerinin düştüğü hata şudur: Yine onlar da tarihi dairevî bir tarzda savunuyorlar ama, "Herşey tekrar ediyor, herşey aynı yere varacak o hâlde herhangi bir gaye için çabaya gerek yok" diyorlar. Bu hata, İbda için sözkonusu değil. Helezonik bir tarih anlayışı var ama, işte herşey aynı yere varıyor diyerek de çabadan uzaklaşmak yok. Aslında herşey, aynı yere aynı şekilde varmıyor! Yine değişiyor. Bir helezon düşünün; daire aynı yerin üstüne geldiğinde, alttaki daire ile aynı mıdır? Hayır! Çakışan tarafları vardır. Tıpkı bayramların belli vakitlere gelmesi gibi... Çakışan yönler vardır ama, artık su akmıştır, yeni bir hadise vardır karşımızda; demek ki, yeni ve doğru bir savunma ve fikrî ifade ediş tarzı lâzımdır. İşte bunun adı "diyalektik"tir. Dolayısıyla sürekli eylem, sürekli hareket ve Allah'ın isimlerinin tecelligâhı olma şuuruyla, bitmeyen bir mücadele ruhu var bu mektebte. "Doğrusal ilerlemeci" tarih anlayışı olmadığı için de, bugün İslâmcı yahut başka meyilden gelen bazı yazarlarda gördüğümüz, "Bugünkü bilimin her dediği doğrudur; Müslümanlığı, Kur ân-ı Kerim'i ve tefsiri de tamamen bugünkü bilim doğrultusunda yorumlayalım, böylece Kur ân-ı Kerim'e büyük bir iyilik etmiş oluruz" hezeyanı yok İbda da. Eğer bugünkü "bilim"in her dediğini doğru sayarsan, Kur'ân'ın tahrifine de kapı açmış olursun. Çünkü, "bilim"in kendi hususî vasfı vardır: Sürekli değişmek! Thomas Kuhn ve L. Althusser gibileri buna işaret etmişler, sayfalar dolusu izah getirmişlerdir. Zira, bugün "bilim" terimiyle, yaşadığımız şu gölge varlıklar âleminde cereyan eden hadiselerin zâhir yüzü ve bağlantıları kasdolunuyor. Bu âlem ise Halk âlemidir; yeni imkânlara ve değişime açıktır. O hâlde, doğrudan bu

âlemle ilgili bilgiler sürekli değişim içinde olacaktır; ne kadar sarsılmaz gözükse de! Batılının 19. yüzyıldaki büyük yanlışı, şu gölge âlemi temel sâbit zannetmesi ve burada keşfettiğini sandığı kuralların asla değişmeyeceğine inanmasıdır. Böylece "scientism (sayntizm)" hastalığı başlar ve 20. yüzyılın başlarından itibaren de ciddi tenkidler alır. 40'lı, 50'li yılların sonunda bu tenkidler iyice çeşitlenir! Ne var ki, resmî eğitimlerde scientism devam eder. Biz mi? "Bilim"in putlaştırılmasına karşı bir iki ses dışında, ortalık, resmî ideoloji taraftarı olanı ve olmayanıyla scientistlere teslimdir. Her şey geç gelir şu Batıdan! Onlar üretir ve satarlar. Ve biz bir malı, kullanım ve salâhiyet vakti geçeli yıllar olsa da elimizden, zihnimizden atamayız! Mevkîmizin hep "kuyrukçu"luk olmasındandır bu. Oysa yapmamız gereken, hesabını vere vere kendimize kavuşmaktır! "Kendimiz" tabiri, muğlaktır. Peşin fikir gereklidir burada! Yoksa bu sözlerim kuru bir kabuk olur; herkesin ağzında öttürdüğü cinsten! "Kendimiz", Hakkın rızasını elde etme mücadelesini bırakmayan insan-ı kâmil olma yolunda didinenler olmalıyız ki, içtiğimiz suyun, söylediğimiz sözün tadı olsun.

6- Yeni olan her akımı derhal sahiplenme tavrının olmayışı...

Biz kendimizde olana güvenemediğimiz ve zihnî donanımımız yeterli olmadığı için, İslâm dünyasında yahut Batıda çıkan her yeni akıma hemen sahib çıkıyoruz. Bu bir pazarlama tekniğidir; o adam güçlü, pazarlıyor, "al" diyor. Sen de alıyorsun onu! Ben almayalım, hiç bakmayalım demiyorum. Git, oku, anlamaya çalış. Ama benim kurmaya ve korumaya çalıştığım sistemle farkı nedir? Acaba ne yönlerden ayrılıyor, bir bak. Sonu ne olur? En başta söylediğim gibi; iki sene savunur, üçüncü sene dönersin! Anladığın için dönsen gene iyi! O fikrin bir cevheri vardır; onu görmeye çalış, onu özümse. Kendine mâletmeye çalış. Kurcala. Şimdi ben bu tür akımlara sahib çıkmaya çalışanlara hem kızıyor hem de kızmıyorum. O kadar büyük bir baskı var ki, adam ne yapsın? Hâkim sistem karşısında bir çıkış yolu arıyor. Bu adamlar Batıdan anlar. Batının getirdiği herşeyi güzel sayar. Bak, ona Batıdan referans vereyim ki anlasın derdimi diyor. Bu intibâı vermek için bir sürü kitab döktürüyorlar. Üç sene sonra da kitablar eskiyor zaten. Oysa İbda'nın; ana fikir manzumesine bakıştan sonra, yeni çıkan akımların yanlışlarını ve doğrularını gösterebilme cehdi var. İbda'nın ilk basımının üstünden 25 sene geçmiş kitablarına bir bakın; yap-boz yok, ne kadar sağlam; şu tâbiri de sadece o hakediyor: "Taş gibi!"... Moda değil, kalıcı! Vehim ve hata değil, haki-

kat!.. Kim piyasadaki başka hangi eser ve müellif için böyle bir meydan okuma iddiasına soyunabilir ve bundan yüzünün akıyla çıkabilir?..

7- Teknolojiye bakışta ifrad ve tefridden uzaklık...

Ne teknoloji düşmanlığı, ne teknoloji hayranlığı... Dünya görüşü emrinde, ruhu zedelemeden şekillenmesi gereken madde. 1975'li yılların sonunda, 80'li yılların başında Türkiye'de İslâmî çevrelerde bir akım başlamıştı: Teknoloji her yönüyle kötüdür. Hiçbir şey alınmayacak. Teknoloji zaten şeytan icadı. Bizim işimize yaramaz, ahlâkî de değil. Ee? Ne yapacağız öyleyse? Hiçbir şey yapmayacağız! Bu dönemlerden önce 19. yüzyıldan beri varolan, bugüne kadar da devam eden başka bir akım var; "Efendim teknoloji her yönüyle iyi. Hepsini alacağız. Onu alacağız, alacağız, alacağız, burada da büyüteceğiz. Büyük tank fabrikaları kuracağız, büyük..." Tank fabrikasını kur ama, tankın nasıl yapılacağını bir anla, benim ne kadar ihtiyacım var, ne getirir götürür diye düşün. Meselâ, alternatif teknolojiler varsa onları araştır. Asla hayâl sayma! Yoksa ebediyyen çevre ülke derecesinden kurtulamazsın; sürekli eski teknoloji alırsın ve kendi hayat biçimine, hayata bakışına uygun, kullanışlı ama ince bir zevkin tüttüğü âlet veya eşya üretemeyen dar bir çöplük olursun. İbda'da, bu meselede de ifrad yahut tefrid yok. Diyor ki; biz, bu manzume ve bu bakış içerisinde elbette kendimize yetmek ve güçlü olmak zorundayız. Madde, eşya; tek tek sırları incelenecek. Ama asla insana, insan ruhuna tahakküm edecek hâle gelmemeli! Burada tahakküm eden de biçâre madde değil ya, işte alışkanlık, kullanıyoruz... Kötü emelleriyle onu zulüm ve istibdad vasıtası hâline getiren insanoğludur suçlu. Bu bakış çok önemli. İşte İbda'da ben bu bakışı görüyorum. Yani teknoloji uyarlanacak, ihtiyaçlara göre belirlenecek ve bunlar yapılacak; ondan sonra gerekiyorsa burada üretilecek. Demek ki teknolojinin ne âşığı ne de kindarı olmamak gerekiyor! Bu tesbit çok net olarak var bu düşüncede. Ben bu niteliği, böyle net bir şekilde başka İslâmî akımlarda görmedim. Kimileri paldır küldür; "Zaten dünya kötüye gidiyor..." Eee? "Hiçbirisini almayalım abi..." N'apalım?.. "Kendi köşemize çekilelim" diyor. Sen bu tarza meyledersen, Allah'ın yeryüzündeki halifesi olmak vasfından kaçmış olmuyor musun? Peki bu mesuliyetten niye kaçıyorsun? Sonra bu mesuliyetsizliğini garib edebiyatıyla örtmeye çalışıyor. Hangi garib? Hangi gurebâ? O hadiste geçen garibliğin mânâsını sen nerden biliyorsun?..

8- Dinî malûmat serdedişte tavır ve duruşu da mühimseyiş...

Dinî mevzularda fikir beyan edenlere bakışta, bilgi birikimiyle beraber tavır ve duruşu da mühimsemek... Çünkü fıkıh, sadece bilmek değil; derin anlayış, samimiyet ve cesaret demektir! Yani tavır koyabilmektir. Fıkhın temelinde bu var. Siz -yarım yamalak da olsa- kendinize has modelin bulunmadığı bir yerde fıkıh üretmeye kalkarsanız, her sözünüz, sizi saran muhitin kullanacağı malzeme hâline gelir. Burada, kısaca içtihad mevzuuna değineceğim. Bir kere, mutlak ve en geniş anlamıyla içtihadı gerçekleştirecek kabiliyette muttakî, cesur ve dâhî müçtehidler yok artık. Yani ilk devirlerdeki İmam-ı Azam, İmam-ı Mâlik gibileri yok. Ayrıca, temel kaideler belli ve "Nassın olduğu yerde içtihada mesağ yok" hükmü mevcut. Bunu niye söylüyorum? Zira bugün içtihad denildiğinde, tam mânâsıyla açık nassları çiğnemeyi murâd eden yağcı tipler vardır. Bir de havarîlik taslamaları yok mu? Zaten, varolan güç, seni medyasıyla ve her nevî iktidar enstrümanıyla koruyor. Bu kahramanlık pozları neyin nesi? Fıkıh, kendi gelişimimiz ve yeni hadiseler karşısında alacağı doğru tavırla kendini yenilemeli. Âcizâne haddim olmayarak vardığım netice şudur: "Mecelle" tipi, ama daha geniş açılı ve teferruatlı çözümler üretecek bir cesur-muttakî-dâhi bilginler kuruluyla bu işin halledilmesi. Fakat bu yenileniş, "İşte ben şöyle içtihad yapıyorum; böyle üstünlüğüm var sizin imamlarınızdan!" türü iddialarla ortaya çıkanların yapacağı bir iş değil! Açık konuşmak lâzım: Böyle bir ortamda, samimi olarak çabalayıp içtihad niyetiyle birşeyler yapsanız bile, uygulayacak ve geliştirecek otoriteniz olmadığı için, varolan sistemin yemi olursunuz! Zira fıkıh ve içtihad dediğimiz şey, ne müzeye koyacağınız bir ferman ne de entellektüel mastürbasyondur! Ya ortamı değiştirir, hatasıyla sevabıyla o zaman fıkhınızı, içtihadınızı yaparsınız veyahut bunun aksine içtihad, reform laflarıyla avanak avlayan, kurulu sistemin bedava horozu olursunuz! Gücünüz yok iken ürettiğiniz hukuk, hukuk mudur? Aptalca bir övünme ve tembellik vesilesi bu! Veya, kirlenmiş vicdanlara rahatlama cilâsı! Hayır, hayır, samimi olarak fıkıh bahsinde gecesini gündüzüne katıp çalışanları takdir ediyorum. Onlar benim baştâcım! Onlar beni anlayacaktır zaten! İthamlarım, sistemin yağcılığını yapan yalaka tipleredir!

9- Zamanın gittiği yönü seziş...

Şöyle ki; aklı mühimsiyor ama, ruhiyatı asla ihmal etmiyor. Ve bu ekolde, çalışkan bir ruhîlik var. Yani; boş, tembel ruhçuluk yok. Batının bile terkettiği

kuru akılcılık da yok. Batı, biliyorsunuz, büyük zihnî devrimlerden falan sonra, akla taparlığı bıraktı. Ama akla taparlık İslâm dünyasında, Türkiye'de ve bazı yerlerde devam ediyor. İbda, aklı mühimsiyor. Ama Batının dahi bıraktığı ve bizim de bırakmamız gereken kuru akılcılık yok. Batının, kendi sisteminin devam etmesi için tüketicilere sunduğu Hind usûlü ruhçuluk da yok İbda'da. Bu Hind usûlü ruhçulukta, artık harekete geçiricilik, mesuliyet alıcılık vasfı kalmamıştır; iyi, doğru ve güzeli yapmak için mücadele ediş ruhu yoktur onda. Ruhu mühimsemenin hakikati bu değil ki! İbda'nın ruhî yönü öyle birşeydir ki, insan rüyasını görür, düşünür, coşar ve coştuğunu yapmak için harekete geçer. Gerçek ruhîlik bu işte! Ve bu, İbda'da var! Piyasaya, televizyonlara falan bakıyorsunuzdur; 21. yüzyılda din ve inançla ilgili mevzular tamamen dünyaya hâkim olacağı için, insanlara ruhçuluğun doğru adresini göstereceklerine, tutuyorlar -affedersiniz tabirimi mazur görün- ottan kıldan, hiçbir ciddi değeri olmayan akımların reklamını yapıyorlar. Adam Hindistan'dan gelmiş, bilmem ne kişinin reklamını yapıyor. Hinduizmin temel felsefesini, bu felsefenin sonuçlarını, varyasyonlarını, neyle nasıl uyuştuğunu anlatan güzel bir konuşma yapsa, anlarım. Lâkin neticede bu propagandada, insanların ruha, ruhiyata ve dine olan şevklerini boş, bulanık yerlerde körelterek, onları bu sahada da tüketici hâline getirme isteği vardır. Esas hedefe gitmesin, yamuk yumuk yerlere gitsin; böylece eforunu orada bitirsin! Herkese çeşitli ebat ve elvanda emzikler, incik boncuklar... İbda Mimarı'nın meâlen söylediği gibi: "Ziyafet sofrasından kalkıp, solucan atıştırmak!.."

10- Fikirde mübhem, harekette müşahhas ve işaret edici oluş...

Bir fikrin, muhataplarında ben bu fikri doğru anlayabilmeliyim gibi bir cehd uyandırabilmesi için bazı yönlerden mübhem olması gerekir. Bu, zâhirî yönü... İkinci yönü ise derin; "Kültür Davamız" adlı eserden okuyorum:

"Görüleceği üzere, "fikirde müphem olmak" meselesini, "İslâm önce bulmak, sonra aramaktır" meselesiyle içiçe düşündüğümüz zaman, arayış verimlerinin her derecesinin ölçülere nisbetle "pay" ifâde etmesinden hareketle, bu "pay-fikir"in niçin müphem olması gerektiğini kavrarız; "dır" ve "tır", ölçüleri kendi idrakı seviyesine indirmek ve hapsetmektir ki, bu, sırra yer bırakmamak ve gerçekleşmelerle ortaya çıkacak meçhule hürmetsizliktir.

"Müphem olmak", belirsiz olmak mânâsına değil, meçhule hürmet tavrı içinde "belirsizliğe-sırra" açık

belirliliktir ki, aslı ve hakikatiyle ölçüler içinde fanidir. Bu fikir, ölçüler içinde arayıcılığı ve buluculuğu kendi kendinde bitirmediği gibi, yeni arayışa ve buluşlara gebe, yeni fikirlere ilhâm kaynağıdır; eşya ve hadisenin her ân yeniliğinde, "hareket içinde hareketle zenginleşecek" olan fikir...

"Mutlak Fikir"e nisbetle şuuruna erilmiş derinliğine düşünce, yani "hikmet", daima kendisinden fazlaya ait yukarıda niteliğini belirttiğimiz müphemliği göstermiyorsa, kendi kendinde tükenici ve statik bir çerçeve belirtiyordur ki, bu, nisbet içinde bulunduğu –bütün zamana ve mekâna şamil- Mutlak Fikir'in "mutlaklık" vasfına ters olduğu gibi, insanın eşya ve hadisenin her ân yeniliğinde "hareket içinde hareket eden" rolüne de terstir".

Merak eden, gerisini Külliyat'tan takib eder...

Ama hareket edişte müşahhas olacaksın. Mesele çok kapsamlı olduğundan, şimdilik bu kadarla iktifâ edeceğiz.

11- Varlığı kavrayıştaki derinlik...

Ve İbda'nın -sözümü bitiriyorum- en derin ve etkileyici farkı, varlığı kavrayıştaki derinliğidir. Döllеyici fikir diyorum ben buna. Öyle güzel, öyle dikkat çekici umdeleri var ki, kişi kendisini ona bıraktığında, fikre muhatab ferd olarak, kendisi daha izah edici tarzda fikir üretebiliyor. Bu çok önemli. Yani üretkenliğe elverişli bir ıslahat zenginliği var. Müntesiblerine, kendi ferdî üretim sahalarını veriyor. Müntesibleri, gerek doğrudan zihnî, gerekse ilmî faaliyetlerin çok daha güzel çerçevelere oturtulması yarışına girebiliyorlar. Bu, pratik açıdan heyecanın devam etmesini sağlar. İşin aslına baktığımızdaysa, o fikrin gelişmesine, kök salmasına, bir "mekteb" olmasına yolaçar. Bu çerçevede, Mirzabeyoğlu'nun, icabettiğinde düz mantık dışında bir mantık, paradoks mantık kullandığını belirtmeliyim; özellikle varlık, ruh gibi bahislerde. Bizde İbn Arabî gibi büyük sufîler, uzakdoğuda Lao Tsu gibi filozoflar bu mantığı kullanmışlardır. Aslında inancını yüreğinde alev gibi taşıyan, dev bir değişim hamlesi başlatmak isteyen herkes, az buçuk bu mantıktan istifade eder. Bahis geniş olduğu için girmiyorum. Kısaca, bildik ayniyet ("özdeşlik") ilkesine uymamak demektir bu mantık.

Son söz; hakikaten verimli bir mekteb... Tıpkı (Kelime-i Salihiyye) gibi ki, çorak bir muhitte, sahrada bir dağ yamacında zuhur ediyor. Ve diğerlerini zuhur ettiriyor. İsmi üzerinde İbda; ve bu sistem, kendi aksiyonerini, kendi şârihini, kendi yorumcusunu yetiştirdiği sürece, belki ağır ağır, belki de hızla yayılacak. Ama köklü olduğu için, hem tüm ülke sathına, hem

diğer ülkelere, hem de yaşarsak önümüzdeki yüzyıllara damgasını vuracaktır diyorum. Vesselâm...

Said Aykut
30 Nisan 1998
Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi / İstanbul
Akademya Dergisi

Salih Mirzabeyoğlu'nun Muhterem Valideleri

VEFAT ETTİ

MEKANI CENNET OLSUN

İnna Lillahi ve İnna İleyhi Raciun

SALİH MİRZABEYOĞLU KİMDİR? İBDA NEDİR?

SALİH MİRZABEYOĞLU KİMDİR? İBDA NEDİR?

Av.Harun Yüksel

Bugün burada bir kimlikten, çok önemli bir kimlikten, bir fikir-sanat-aksiyon adamının kimliğinden, çok önemli misyonu olan birinden bahsedeceğiz. Belki de bu kimlikler içinde en önemsiz olanı bugün en aktüel olanıdır. Yâni sanık kimliği. Aslında böyle bir insanı sanık kimliğiyle tarif etmek, ona da bize de yazık olur. Hâdiseler onu buraya getirdi. İlahî Takdir'in işlerine karışmayız. Fakat ona bu kimliği giydirmek isteyenlerle de hesabımız var. Bu hesabı hukukî platformlarda, her yerde, her zaman, bir hukukçu olarak, bir aydın olarak, bu ülkenin bir evlâdı olarak göreceğiz, görmeye devam edeceğiz. Zaman zaman burada, her ne kadar önemsiz bir kimlik de olsa, şu ândaki sanık kimliğine de değineceğiz. Konferansa gelmeden önce hatırıma birdenbire geliverdi; burada geçen sene Akademya faaliyetleri çevresinde, bizim de yönetici olarak katıldığımız bir panel verilmişti. Orada çok enteresan bir şey oldu. Bu içinde bulunduğumuz mekânın eskiden Osmanlı döneminin ünlü Mevlevî tekkelerinden biri olduğunu öğrendim. Ve o tekkenin kalıntıları üzerine inşâ edilmiş mekânda konuşuyoruz. Ve o tekkenin en önemli müntesiblerinden biri de, İstanbul'un gerçekten büyük dev şairlerinden olan Şeyh Galib. Sayın Mirzabeyoğlu da büyük bir şair. Fakat biz bugün onun şair kimliği üzerinde durmayacağız. Mesele şu; ben şiirden o kadar anlayan bir adam değilim. Şair kimliği üzerinde gerçekten çok önemli bir çalışma yaptı Remzi Vatansever kardeşimiz. Çalışmasının ismi "Kayan Yıldız Sırrı Üzerine Bir Şerh Denemesi"ydi. Meraklıları için adres gösteriyorum, orada bulabilirler. Şeyh Galib'in hatırıma gelmesi şunu çağrıştırdı. Biz hayatta hiçbir şeyin tesadüf olmadığına, her şeyin belli bir düzen içinde gittiğine, "Takdir-i İlâhî"ye inanan insanlarız. Merhum Şeyh Galib, yüzyıllar öncesinden

Hazreti Mevlana'dan aldığı feyzi billurlaştırmış büyük insan, büyük şair. Bu bir tevafuk. Mevlevi tekkesindeyiz. Benimle sohbet eden dostlar bilirler. Benim Hazreti Mevlâna'ya ayıracak bir şükran borcum da vardır kendi hayatım içerisinde. Mevlevi tekkesindeyiz. Şeyh Galib'in huzurundayız.

Garib bir şey daha oldu; Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'ndeyiz. Tarık Zafer Tunaya da İstanbul Hukuk Fakültesi'nden benim hocamdır. Şimdi Şeyh Galib nerede? Tarık Zafer Tunaya nerede? Şeyh Galib dev bir Müslüman, Tarık Zafer Tunaya da kendi çapında bir ateist. İyi bir hocaydı. İyi şeyler öğrendik. Bu topraklarda olan değişimi tek başına gösterebilmesi bakımından ben bu tezadı vurgulamak istiyorum. Şeyh Galib'ten Tarık Zafer Tunaya'ya geldik. Yâni Mevlevî Şeyhi büyük şair Şeyh Galib'ten ateist profesör Tarık Zafer Tunaya'ya. Böyle dehşetli bir değişim yaşadık bu topraklarda.

Sayın Mirzabeyoğlu'na, Hukuk Fakültesi'nde Tarık Zafer Tunaya da hocalık yaptı o dönemde. Ve bizim bugün onu konuşacağımız, Tarık Zafer'in talebesi olan Sayın Mirzabeyoğlu, Tarık Zafer'in hiç istemediği bir dünya görüşünü örgüleştirdi bu topraklarda. Ve Şeyh Galib'in güzel dünyasını yeniden ihyâ için dehşetli, müthiş bir fikri ortaya attı. Ve bugüne geldiğimizde, 26 Ocak tarihi Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluşunun 700. yılı; üstüste garib tevafuklar var. Bir de 1 Şubat 1991 var. 1 Şubat 1991'de Sayın Mirzabeyoğlu'nun sanık kimliği ile, yine aktüel hâle geldiği bir tarih. 1 Şubat 1991'de; ona zorla deli gömleği giydirir gibi, fikir adamı kimliğini çıkartıp, sanatkâr kimliğini çıkartıp, şair kimliğini çıkartıp, sanık kimliğini giydirmek isteyenler bunu beceremediler. Salih Mirzabeyoğlu, 1 Şubat'tan zannediyorum 70 gün sonra bu kimliği üzerinden atmış olarak çıktı. Haysiyetiyle çıktı. Fakat ona 1 Şubat 1991'de revâ görülen zulüm, "İşkence" ismiyle eserleşti. Yüzyıllar boyunca da o eser, ona yapılanlara şâhidlik edecek. Bazı insanlar, bazı insanlara nedense sırf fikirleri yüzünden, sırf onun fikirlerini beğenmedikleri için inanılmaz zulümler ve işkenceler yapıyorlar. Rahmetli Üstadımızın biliyorsunuz, bir eserinin ismi, "Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar"dır.

Yine Üstadımızın "Son Devrin Din Mazlumları" adıyla, sırf inançları ve fikirleri yüzünden zulme uğramış son dönem mazlumlarını anlattığı eseri var. Sayın Mirzabeyoğlu'nun, sanık kimliğinin kendisine giydirilmek istenmesinden hemen önce yayınladığı "Büyük Muztaribler" isimli eseri var. "Büyük Muztaribler", dünya fikir tarihi boyunca gerçekten düşünerek kendilerine ızdırab vermiş, düşünme

yüzünden büyük ızdırablar çekmiş; bu sebeble çoğu, aynı zamanda kendilerine verdikleri ızdırab yetmezmiş gibi, bu düşünme eylemleri yüzünden kendi dışındakiler tarafından da zulme uğramışlardır. Yâni Salih Mirzabeyoğlu, düşüncesi hâkim güçler tarafından beğenilmediği için zulme uğrayan ne ilk mütefekkir, eğer dünya böyle gidecekse ne son mütefekkir olacak. Yine onun "Büyük Muztaribler" isimli eserinden takib ederek söylersek; Batı düşüncesinde Sokrat, yoldan sapmış, doğrudan sapmış, kendilerini bu sebeble perişan etmiş, insanlıktan çıkmış Atinalılara hak ve hakikati gösterebilmek bakımından elinden geleni yaptı. Yaptığı şey neydi; yanlışlarını onlara söyleyerek, o yanlışlar yerine hangi doğruya sahib çıkmaları gerektiğini söyledi. Beğenmediler. Sen, dediler, bizim alışkanlıklarımıza, bizim çıkarlarımıza, bizim bizden öncekilerden devraldığımız hayat biçimine karşı çıkıyorsun. Sen kurulu düzeni yıkmak istiyorsun. Ve yargıladılar Sokrat'ı. Suçlusun, dediler. Büyük Jüri toplandı. O meşhur savunmasını yaptı. Baldıran Zehirini içerek ölüme mahkûm ettiler. İçti. Nitekim Sokrat ölümden korkan bir insan olsaydı, cezadan korkan bir insan olsaydı, düşüncelerini cezaya uğramak korkusuyla açıklamaktan korkan bir insan olsaydı, zaten bizim gibi kıvırırdı, söylemezdi. O söyledi, bedelini de ödedi. Bedelinin de öyle olacağını zaten biliyordu. Batı tarihi, aynı zamanda da Batı fikir tarihi, zulme uğramış yığınla tefekkür adamının bulunduğu bir tarihtir. Hani Batı şöyle âdildir, böyle âdildir diye bugün bize itelemeye çalışıyorlar ya, meselâ Bruno'yu yaktılar; Galile dünya dönüyor dediği için seni şöyle yaparız, böyle yaparız, sen düzeni değiştireceksin, dediler. Ne demek dünya dönüyor; dünya dönmüyor, dediler. Ya bu sözünü geri alırsın yahut cezanı çekersin, dediler. O sözünü geri almayı tercih etti. Ama dedi ki, "dünya gene de dönüyor". Dünyanın döndüğü sonradan anlaşıldı. Ama Galile'ye dünya dönüyor dediği için zulmedenleri bugün hayırla yâdeden kim var? Bugün Sokrat'ı düşünceyle uğraşan, fikirle uğraşan herkes tanıyor. Peki Sokrat'ı mahkûm eden jüriden kaç kişiyi tanıyorsunuz? Ve "iyi oldu" diyen var mı içinizde, Sokrat'a Baldıran Zehiri içirenler için? Ve Bruno'yu yakanlar için bugün törenler düzenleniyor mu, aferin helâl olsun adamlara diye? Bu, Batı'dan örnekler. Daha çoğaltılabilir örnekler. Batı'da biliyorsunuz Engizisyon gibi bir kurum var. Sırf bu işler için kurulmuş. Bir de bize dönelim. Yâni Vahdaniyet Yolu'na. Salih Aleyhisselâm'a pusu kurdular, öldüreceklerdi, beceremediler. Hazreti Yahya'nın başını kestiler, niye kestiler: Sırf "Hazret-i İsa gelecek, size kurtarıcı fikirler verecek, aman ona sahib çıkın, aman ona

SALİH
MİRZABEYOĞLU'NA
ÖZGÜRLÜK

tâbi olun" dediği için. Hıristiyan kaynaklarında bir ismi de "habercidir" ya Hazret-i Yahya'nın! Hz. İlyas'ı ölüme mahkûm ettiler, memleketini terketmek zorunda kaldı. Kendisini ölüme mahkûm eden kurulu düzen, o ölüme mahkûmiyet sebebiyle çaresiz dertlere düştüğü için kendi ülkesine döndü, durumu düzeltti. Say sayabildiğin kadar bitmez. Kâinatın efendisine revâ görülen zulmü nasıl izah edeceksiniz! Kâinatın efendisini öldürmek istemediler mi? O bunu haber almadı mı? Ondan sonra yatağına Hz. Ali'yi koyup hicret etmedi mi? Öldürmek istediler, öldüremediler.

Bu tarafa doğru gelelim. İlk müslümanlara gelelim. İlk müslümanların uğradığı işkenceleri düşünelim. Daha bu tarafa gelelim. İmam-ı Azam'a kurulu düzenin, yine İslâm düzeni olmasına rağmen revâ gördüğü muamele, bugün hangi Müslümanın içini rahatsız etmiyor? İmam-ı Rabbanî Hazretleri'ne de aynı şeyi yaptılar. Onu da zindanlara attılar. Yine İmam-ı Mâlik Hazretleri, zannediyorum sırf içtihadları yüzünden zulme uğradı. Bütün bunları niye söylüyorum. Sanık kimliği bir insanı küçültücü bir kimlik değildir. Hatta biraz "arabesk takılalım" isterseniz. Ahmet Kaya'ya gelelim. Ahmet Kaya der ki; "Bu ülkede başı belâya girmemiş adama adam demem". Maalesef bu ülkenin şartları böyle.

Bir insanın adam olabilmesi için şu yanlışlıklar düzeniyle çatışması gerekiyor bir yerde, bir şekilde. Bu çatışma içinde birşeyleri riske sokması gerekiyor, riski göze alması gerekiyor. Sanık kimliği üzerinde söylenecek daha çok şey var. Fakat tutuklanmanın hemen akabinde, kıymetli kardeşim Hasan Bey, burada Akademya'daki arkadaşlarla birlikte yaptığı basın toplantısında özet olarak, bu kimliği onun üzerinden atmak için zaten söylenebilecek, yine mahkemede bu iddianameye karşı söylenecek, savunması yapılacak olan ne varsa söyledi. Fakat, medyanın yargısız infazı dolayısıyla, bu kimlik üzerinde konuşurken, birtakım şeyleri yeniden söylemekte fayda var, zannediyorum; çünkü hem sizin, hem de benim, mesele şurama kadar geldi, doluyuz. Şimdi, "yasadışı İBDA-C örgütünün lideri yakalandı". Ajans Press'den kupürleri getirttik. TV ve gazete haberlerini toparlattık. Onlara tek tek baktım, hepsini tek tek izledim videoda. Aşağı yukarı medyanın büyük bir bölümünün haber verişi şöyle: "Yasadışı İBDA-C örgütü lideri yakalandı". Şimdi "yasadışı İBDA-C örgütü lideri yakalandı" diyebilmek için, bunu hukuk mantığı içinde söyleyebilmek için, bu insanın yasadışı İBDA-C lideri olduğunun mahkemelerce tesbit edilmiş olması lâzım. Var mı böyle bir şey; yok. İlk defa böyle olduğu zannedildiği için hakkında dâvâ açılıyor. Peki hakkında kesinleşmiş bir hüküm olmayan

bir insan için siz nasıl "yasadışı İBDA-C örgütü lideri" diyorsunuz; öyleymiş gibi? Buna mukabil o sorgusu sırasında basına sızdırılan ifadeleri içinde bir cümlesi var; "Ben bir fikir adamıyım". Adama soruyorlar, "ya sen yasadışı İBDA-C'nin lideri misin?" O da diyor ki; "Hayır. Ben bir fikir adamıyım. Ben bıçak yaparım. O bıçakla isteyen ekmek keser, isteyen adam keser, onu da o eylemi yapanlara sorarsınız". Aşağı yukarı 1991'den yana, özellikle sevgili kardeşim Hasan, mahkemelerde yasadışı İBDA-C örgütü diye bir örgütün olmadığını, merkezî bir örgütün olmadığını anlatmaya çalışıyor. Fakat 1980 öncesinin Marksist örgütleriyle mücadele sırasında polisin edindiği refleksler, zihin alışkanlıkları, düşünce alışkanlıkları sebebiyle; polis sürekli merkezî yapılanma peşinde. "Ya, yok böyle bir yapılanma" diyorsun, "vardır vardır" diyor adam. "Marksistler öyle olduğuna göre, siz de öyle yapıyorsunuz". Yahu, biz marksist değiliz. Nereden çıkartıyorsunuz bu şeyleri? Marksizm ayrı bir şey, İBDA dünya görüşü ayrı bir şeydir. Kendinden zuhur diyalektiğinin sistemini kurmuş adam. Ve buna göre de, bu fikre inananlar, legal veya illegal platformlarda bu fikri temsil etmek için, bu fikir uğruna mücadele etmek için örgütleniyorlar. İkincisi de, "bu fikir etrafında illegal örgütlenmeler yok", diyen yok. Bu fikir etrafında illegal örgütler var. Zaten adamlar eylem yapıyorlar, ondan sonra da üstleniyorlar. Diyorlar ki, filan yasadışı, filan İBDA-C bilmem ne adına bu işi yaptık. Biz ne bu yapılanları, ne de yapanları inkâr ediyoruz. Bizim söylemeye çalıştığımız şey şu; bu fikir etrafında, bugüne kadar basından duyduğumuz, illegal olarak eylem yapan 100'e yakın örgüt var. Bu örgütler birbirinden ayrı ve bağımsız örgütler. Bu örgütler, Salih Mirzabeyoğlu tarafından yönetilen örgütler değil. Bunlar, kim kurduysa onlar tarafından yönetilen, kararları kendileri tarafından alınan, eylemleri de kendileri tarafından yapılan, sorumlulukları kendileri tarafından üstlenilen örgütler. Gideceksiniz, bunlar yasaları ihlâl ediyorsa, siz de bunları yakalamak istiyorsanız, bunları bulacaksınız, yakalayacaksınız. Kim neyi yönetiyor, o zaman ortaya çıkacak. Şimdi bir fikir adamı alıyorsunuz, diyorsunuz ki, "arkadaş sen yasadışı İBDA-C örgütünün liderisin". O da diyor ki; "Değilim. Ben bir fikir adamıyım". Şimdi şöyle bir misâl vereyim. Hukukçuluk var ya serde. Marks, Marksizmi kurmuştur. Marksizmin fikir babasıdır, teorisyenidir. Ve dünyada Marks'dan sonra binlerce Marksist illegal örgüt kurulmuştur. İhtilâlci örgüt kurulmuştur. Dünya yüzünde, ki buna Türkiye de dahil, hiçbir savcı, komünist bir illegal Marksist örgütü yakaladığında, ortaya çıkardığında, Marks'ı da sanık olarak göstermek

gibi bir düşünceye kapılmamıştır. Yahu Marks'ı sanık olarak göstermiyorsunuz, gösteremiyorsunuz, bunun komik olduğunu biliyorsunuz da, Salih Mirzabeyoğlu'nu niçin başkasının yaptığı eylemler yüzünden, kendisinin ilgisi ve irtibatı olmayan eylemler yüzünden sanık yerine koyuyorsunuz? Biz buna karşı çıkıyoruz. Bu gerçekten bir hukuk komedisi.

Şimdi düşünün; Dev-Sol'a, DHKP-C'ye ait bir birim yakalanmış. Savcı iddianame hazırlayacak. Desin ki; "bu örgütün lideri Marks'dır, ondan sonra Dursun Karataş'tır, ondan sonra da filân filân'dır". Marks öldüğü için dâvânın düşürülmesine karar verilsin, öteki yetkilileri hakkında yargılamaya devam edilsin. Ne Türkiye'deki bu kadar anti-komünist bir şey; Güvenlik Güçleri tarafından uygulama, operasyon yapılmıştır ve dâvâlar açılmıştır. Ne dünyada böyle iddianame hazırlayan savcı, böyle sorgu yapan polis görülmüştür. Eee, o zaman orada yaptığınız şeyleri hiç olmazsa kıyas yapın da, gelip burada adam gibi sorgu yapın, adam gibi iddianame hazırlayın. Şimdi meselenin sanık kimliği tarafını sabaha kadar konuşuruz da, biz oradan şöyle bir viraj alalım. Şeyh Galib'ten bahsettik. Şeyh Galib büyük bir şair ve Sayın Mirzabeyoğlu da büyük şair dedik. Sayın Mirzabeyoğlu, büyük şairdir. Fakat onun şiiri, fikrinin gölgesi altında kalmıştır. Bu da yaklaşık olarak kendi ifadesidir. Şiir uzmanı olarak söylemiyorum da, ondan cesaret ve cüret alarak söylüyorum. Şimdi "Kayan Yıldız Sırrı" diye bir şiir kitabı var burada. "Kayan Yıldız Sırrı" Şaheser-Şah Eser alt başlığıyla yayınlandı. Sadece bundan bir tad alınsın diye, ben o şaheseri size dilim döndüğünce bir okuyayım, bakalım nasıl şairmiş?.

Göklerde kanat açmış gûya gönlümce hür kuş
Ben değil mi yine ben kedere hedef durmuş
Gizleniyor bildiğim saklambaç oyununda
Benim gölge âlemde kendisine kaybolmuş

Bu mahmurluk sırtımda kaplumbağa kabuğu
Rahatı rahatsızlık şu dünyanın seyrinde
Ah geçmiş ne gelecek şimdiyse uçan buğu
Yollar ki birbirine kavuşmanın derdinde

Su üstünde ürperti hep gurbetlik duygusu
Nakışa düşen mânâ deniz üstünde desen
Zamanın nabzımı tutsun diye kurduğu
Dalgada gölge eşya benim gözümde de sen
Bir kayanın üstünde bilmem böyle kaç vakit
Rüyâların izinde tâbirlerin peşinde
Yıldırım düşen levha kumaşım ki mücerret

Açıktan geçen gemi yüreğim o gemide

Tedirgin bekleyişler berzah sırrında hapis
Fikir ki saklı güzel gözümde açık derin
Pervane çeken mihrak nisbet kurduğum akis
Rüyâların ötesi müjde verdi güvercin

Yetti mi? İşte böyle bir şair.

Şimdi böyle bir şiir, Merhum Şeyh Galib tarafından okunsaydı, büyük bir şair olarak ondan büyük keyif alacağından eminim. Fakat dedik ya, üstümüzden 200 yıldır batılılaşma silindiri geçti. Biz kendi zevklerimizden, kendi hayat tarzımızdan, kendi kültürümüzden koptuk, koparıldık. Sayın Mirzabeyoğlu'nun yapmak istediği şeylerden bir tanesi, bizim bu kaybettiğimiz kıymetli değerlerimizi, kaybettiğimiz keyifli hayatımızı, insanca hayatımızı, yeniden, yeni şartlarda, dünyanın geldiği yeni şartlarında "nasıl ihyâ ve inşâ ederiz"dir. Bunun reçetesini yazmış adam. Şimdi bunun reçetesini yazan adama bu sanık kimliğini giydirmek benim vicdanımı kanatıyor. Yâni insan olarak da, aydın olarak da vicdanımı kanatıyor. Bu mevzuya da, takılmış plak gibi zaman zaman döneceğim, dönüp duracağım etrafında. Şimdi asıl mevzuya doğru gelelim fazla dağıtmadan. Bu konferansın benim için çok önemli bir anlamı var, o da şu: Ben bundan 20-25 yıl önce bu insan ve bu fikriyatla tanışmadan önce, klasik cumhuriyet nesilleri çizgisinde, işte topçu popçu formatında bir adamdım. Şayet bu düşünceyle tanışmasaydım, ben şu anda 46 yaşına gelmiş ama hâlâ Televole muhabbetleri yapan, ne bileyim belki kitab okuduğumuz için de işte entel barlara filan takılan, buralarda zevzeklik yapan orta yaşlı bir adam olacaktım. Neticede tabuta da işte böyle pimpirik bir Televoleci olarak girecektik. Bu fikriyat, bu insan, benim hayatımı kurtardı. Benim hayatıma yön verdi. Ben bu insana ve bu fikriyata aslâ ödeyemeyeceğim minnet ve şükran duyguları içindeyim.

O yüzden bu konferans benim için çok önemli. Ben minnet ve şükran duygularımın bir kısmını onu anlatarak gidermeye çalışıyorum, edâ etmeye çalışıyorum, ödemeye çalışıyorum. Bir insanı tanımak o insanın kaç kilo olduğunu bilmek demek değildir. Kimlik meselesi, çok derin bir mevzu. Şimdi biraz kimlik üzerinde konuşacağız. Diyor ki Tilki Günlüğü'nde; "Ben kimim diye sormak, ölüm nedir diye sormakla birdir". Bu kadar kolay gibi görünen "ben kimim" sorusu, aslında dünyanın en çetrefil sorularından biri. Cevabı da en müşkül sorulardan biri. Hepimiz kendimizin kim olduğunu bildiğimizi zannederiz. Gerçekten de kendimize dair hiçbir şeyi bilmiyor da değiliz, kendimize

dair bir şeyler biliyoruz. Yaşımızı biliyoruz, başımızı biliyoruz, doğum tarihimizi biliyoruz, mesleğimizi biliyoruz, işimizi biliyoruz, gücümüzü biliyoruz, eşimizi biliyoruz, evladımızı biliyoruz. Kendimiz hakkında epey malûmat sahibiyiz aslında. Ama bütün bu kendimize atfettiğimiz vasıflar, kimlik olarak bizi tam olarak tarif ediyor, tanımlıyorlar mı bahsine geçersek; bence pek tanımlamıyorlar. Hemen Hz. Yunus Emre'nin bir beyitini, bir mısraını hatırlayalım: "Bir ben vardır benden içeru" diyor. Yâni biz tek bir kimliğe mâlik düz varlıklar değiliz. Meselâ bizim dışımızdaki varlıklar; köpektir, kedidir, işte diğeri taştır, dağdır, ovadır gibi. Görünüşleriyle, hemen tanımlanabilen varlıklar. Ama insan öyle bir varlık ki, kendi içine doğru derinleştikçe, yeni yeni kimlikleri olduğunu, içinde yeni ve değişik tanımadığı insanlarla karşılaştığını, ama onun da aslında kendisi olduğunu filân görmeye başlıyor. Şimdi "dilbilgisi ilmi", ben kelimesinde "I. tekil şahıs" der. Birinciliğine bir itirazımız yok ama, insandaki kimlik sayısının fazlalığını gördükçe, tekilliğine benim özellikle çok itirazım var. Hiç de tekil şahıs değiliz, biz çok bir şahısız. Yâni tek gibi görünsek de, acayip, sayısızca çok bir şahısız. Misâl vereceğim; I. tekil şahıs olarak bizzat beni ele alalım. Şimdi ben kimim? "Sen kimsin?" dediklerinde, "ben Harun Yüksel'im" diyorum. Kimliğimi böyle ifâde ediyorum. Ondan sonra teferruata giren olursa, meselâ "sen varlık türleri arasında hangisindensin arkadaş?" dense, "insanız" diyoruz. "Pekiyi insan türü içinden hangi cinse mensubsun?" diye sorsalar, "erkeğiz", diyoruz. "Pekiyi arkadaş, sen neye inanırsın?, putperest misin?, şeytana mı tapıyorsun?, necisin?, ateist misin?" dediklerinde, hemen "elhamdülillah Müslümanız", diyoruz. "Pekiyi Müslümanlığın hangi versiyonundansın? Müslümanlığı nasıl anlıyorsun, hangi dünya görüşü çerçevesinde anlıyorsun?" dediklerinde, İBDA'cıyız diyoruz.

"Yaşın kaç?" dediklerinde "47 yaşındayız", diyoruz. "Evli misin, bekâr mısın?" dediklerinde, "evliyiz", diyoruz. Medenî hâlimizin kimliği de bu. "Pekiyi çoluğun çocuğun var mı?"; "evet var", diyoruz. "Babayız", diyoruz. Yâni baba kimliğimiz de var. "Hangi ırka mensubsun?", bazıları çok merak eder ya; "Türk'üz", diyoruz. "Nerede doğdun?" diyorlar; "Eskişehir'de doğdum", diyoruz. "Nerede doydun?" diyorlar; "İstanbul'da doymaya çalışıyoruz", diyoruz, falan filân. Yâni burada kendimizi değişik sorulara göre, değişik şekillerde tanımlıyoruz. Vasfediyoruz. Veya birileri bizi değişik vechelerden, değişik şekillerde tanımlıyorlar. Bu vasıflar, yukarıda saydığım bu vasıflar, sayısızca, soru adedince ve soran adedince çoğaltılabilecek vasıflardır.

Bunlar bir tek kimliğin ayrı ayrı vasıfları olarak ele alınabileceği gibi herbiri ayrı bir kimlik olarak da ele alınabilir. Veya bunlardan birini veya birkaçını esas alıp diğer kimlikleri onun alt kimliği olarak da düşünebiliriz. Bak hep "ben kimim?" sorusu üzerinden gidiyoruz. O zaman "Harun Yüksel kimdir?" sorusu tek bir sorudur ama, cevab soran adedince ve sorular adedince, sayısıza yükseliyor. O zaman da ortaya dehşetli bir kargaşa çıkıyor. Arkadaş biz kimiz? Kaybettik kimliğimizi! O kadar kimlik çokluğu içinde... Hani bu Amerikan filmlerinde olur, adam bir çıkartır, bir sürü kredi kartı, kimlik filan ıvır zıvır, bu uzar gider ya, bunların hangisini ne zaman kullanır; düşünmesi bile zor olur bunu. O kadar çokluk içerisinde bunu tek'e irca etmek gibi mükellefiyetimizde var bizim. Yâni bir yerlerde o çokluk tek'e indirilmeli. Pekiyi biz bunu "tek"e nasıl nasıl indireceğiz? Yâni biz kendimizi nasıl tanıyacağız, nasıl bulacağız? Burada kendini bilmek, kendini bulmak, basit bir ilgi konusu gibi görünüyor. Yâni ben kimim? sorusu bir nevî hobi gibi de ele alınabilir. İnsan merak eder ben kimim diye, öyle de olabilir. Veya birisi sizi merak eder, o kimdir diye sorar, öyle de olabilir. Fakat şimdi size bir ölçüden bahsedeceğim. "Rabbini bilen kendini bildi" deniyor. "Rabbini bilen kendini bildi". Eee şimdi biz de Müslümanız, diyoruz. Birader Rabbimizi bilmezsek, bu olacak iş değil. Pekiyi "Rabbini bilen kendini bildi" diye bir usûl ölçüsü koyuyor. Yâni sen Rabbini bilebilmen için kendini bilmen lâzım. Kendini bileceksin ki Rabbini ancak bilebilesin. Yâni daha değişik bir açıdan, kendini ne kadar bilirsen, Rabbini de o kadar bileceksin. Bu kadar büyük bir soru yâni. Şimdi burada, Said kardeşim burada, beni dinliyor, aslında ben onu dinlemek isterdim. İbda fikriyatının "Hakikat-i Ferdiyye" bahsi var. İbda fikriyatının Hakikat-i Ferdiyye bahsi, doğru anlaşılmadan, bir insanın kendini Müslümanca tek kimliğe indirgeyebilmesi mümkün değil. Pekiyi Hakikat-i Ferdiyye bahsi nedir? Şimdi "Hakikat-i Ferdiyye" bahsi için inşaallah Said kardeşim bir gün hazırlanır, onu bize derinliğinden ve inceliğinden anlatır. Ben sadece basite indirerek, indirgeyerek, Hakikat-i Ferdiyye bahsinden, -çok çetin bir bahistir,- bir şeyler söylemeye çalışacağım. Şimdi burada, Ferdin Hakikati Hakikat-i Ferdiyye o, Ferdin Hakikati, insanın hakikati nedir? "Nur-u Muhammedî" veya "Ruh-u Muhammedî" diye bir kavram var ve "Ferdin Hakikati, Nur-u Muhammedî'de veya Ruh-u Muhammedî'de topludur", deniyor. Yâni Ferdin Hakikatini, Yâni Ferdin gerçek kimliğini temsil eden Allah'ın Sevgilisidir. Ve kendimizi bütün ârızî kimliklerimizden, hani o ıvır zıvırlar var ya, yaşım şu, başım bu, işim bu, aşım bu filân diye zaman

zaman kendimizi tanımlamak zorunda kaldığımız kimliklerimiz. Bunların herbirinden arındırıp, onun temsil ettiği hakikate, insanın gerçek hakikatine, gerçek insanî hakikate, kendi irademizle teslim etmedikten sonra, "ben kimim?" sorusunu, Müslümanca doğru cevabını bulmak mümkün değildir. İnsansak, Müslümansak, insanın hakikati de, İslâmlığın hakikati de Müslümanlığın hakikati de, O'nda topludur. O "Gaye İnsan-Ufuk Peygamber"dir. Yâni insanlığın gâyesi, peygamberliğin de ufkudur. Bizim kimliğimizin sırrı, O'nda gizlidir. Varlık sebebimiz O'dur, kâinatın varlık sebebi de odur. O öyle bir hakikati temsil eden varlıktır ki, biz o yüzden varız. Kimliğimizi ona varıncaya kadar, arızî kimliklerimizden arındırmadıkça "ben kimim?" sorusunun, Müslümanca doğru cevabını vermemiz muhal görünüyor bu çerçevede. Öyleyse O'na, O'nun öğrettiği yoldan yaklaşabildikçe gerçek kimliğimiz, asıl kimliğimiz, tek kimliğimiz, tekil kimliğimiz ve gerçekten tek değerli kimliğimiz ortaya çıkacak. Geri kalan kimliklerimizi çöpe atsak da olur, olsa da olur, olmasa da olur. Yâni meselâ 47 yaşında olsam ne olur, olmasam ne olur. Avukat olsam ne olur, olmasam ne olur; fakir olsam ne olur, olmasam ne olur. Zengin olsam ne olur, olmasam ne olur. Ama şu anlamda Müslüman kimliğine sahib olamazsam, bütün bunlar olsa bile ben yokum demektir. Çünkü bütün bunlar gelip geçici şeyler, izafî şeyler. Kimlik bahsine niye girdik? "Adam tanımak, surat tanımak değildir", diyen bir dünya görüşü kurucusundan bahsediyoruz. Adam tanımak surat tanımak değildir. Surat-sűret tanımak değildir. Ben aşağı yukarı 30 yıldır onu şahsen tanıyorum. Yâni suratını tanıyorum, sűretini tanıyorum. Ama böyle tanımış olmam onu tanımaya kâfi gelen bir referans değil, bu anlattığım çerçevede. Onun düşüncesini tanımak, onu tanımaktır. Onun düşüncesiyle ona bakmak, onu tanımaktır. Bu yüzden de biz burada onu fikir adamı kimliği üzerinde ağırlıkla duracağız bugün. Fakat kimlik bahsi, kimlik üzerine eğilen insan içinde zor bir bahistir. Yâni "ben kimim?" sorusu ne kadar zor bir soruysa, "o kimdir?" sorusu da en az bu kadar zor bir sorudur. Yine Yunus Emre'ye dönelim. Ne diyor; "Sen kendini bilmezsen, bu nice okumaktır". Yâni birinin kim olduğundan bahsedebilmek için, yine insanın kendi kimlik problemini çözmüş olması gerekiyor. "Pekiyi arkadaş, sen kendi kimlik problemini çözdün de mi çıktın karşımıza?" diyeceksiniz. Ben kendi kimlik problemimi sonuna kadar çözmüş olan bir insan olarak karşınızda değilim. Ama ben kendi kimliğimi nasıl çözeceğimin usûlünü bu fikriyattan öğrenmiş bir insanım. Kendimizi tanımaya çalışıyoruz. Kendimizi tanıdıkça, bu düşünceyi tanıyoruz. Yâni Sn.

Mirzabeyoğlu her kimse, hangi vasıfları kimliğinde barındırıyorsa, o benim dışımda olarak zaten var. Ben şimdi bendeki Salih Mirzabeyoğlu'nu, yâni bir imajı size anlatıyorum. Bir imaj, aslına ne kadar yaklaşabilirse, o kadar doğru olur. Aslına yaklaşmanın usûlünü de, o eserleri boyunca ortaya koymuş bir insandır. O kadar kimlik problemi üzerine eğilmiş bir insan ki, Yaşamayı Deneme, Gölgeler ve Tilki Günlüğü; tam 8 cildlik roman yazmış. Otobiyografik roman. "Arkadaş ben kimim?", diye düşündüğü için. Kendi kimliğini ararken de hem kendine, kendi kimliğini bulmasını sağlamış, hem de bize kendi kimliklerimizi ve onun kimliğini nasıl bulabileceğimizin usûlünü ortaya koymuş. Şimdi kimlik bahsinde yine Kayan Yıldız Sırrı'ndan, biraz nefes alalım, nasıl olsa tütün içemiyoruz, hava alalım bari. Bir şiir;

Dünyaya atılan ben
Oltanın ucunda yem
Bir güzele vuruldum
Hayâl içinde âlem

Akıl kümesi mekân
Çeşit çeşit telâşe
Ele teselli gelen
Bana yalancı neş'e

Ruhuma düşen ateş
Çağıran sese durdu
Yolumuz ve hâlimiz
Çareye geçit buldu

Bilinen sen bilen ben
Arada doğan ilgi
Kimbilir hangi elden
Birleşiyor bu çizgi

Şimdi özellikle son dörtlük; "bilinen sen bilen ben" derken o fikre âşina olanlar bilirler ki, Selim kardeşim burada duyuyor, aslında bunun şerhini de yapmıştır... Üstad'dan bahsediyor, Necib Fazıl'dan bahsediyor. "Bilen ben", -Salih Mirzabeyoğlu-, "arada doğan ilgi"... Şimdi ben bu adamı biliyorum ama bu adama karşı benim ilgim nereden doğdu? Yâni beni bu adamı tanımaya iten şey nedir? "Arada doğan ilgi", "kimbilir hangi elden". Şimdi "el"in iştikakları içinde nerelere kadar vardığını, yine Said'i görüyorum orada. "... hangi elden"; hem iştikaklar içinde ilâh mânâlarına kadar gidiyor. Tabiî olarak herşey Allah'tan olduğuna göre, bu ilgiyi doğuran Allah'tır; özünde, esasında O'dur. İnsanî plâna gelirsek, burada "kimbilir hangi elden" derken, Selim nerede? Bir "tecâhül-ü ârif" var. Öyle mi? Aslında "hangi

elden" olduğunu biliyor. "... hangi elden"? Abdülhakim Arvasî Hazretleri'ni kasdediyor burada. Arada doğan ilgi "Kimbilir hangi elden" olduğunu biliyor. "... hangi elden"? "Arada doğan ilgi kimbilir hangi elden"; biliyor da bilmemezlikten geliyor. "Tecâhül-ü ârif"in tarifi o ya. Onun "el"i vasıtasıyla o iki kimlik birleşiyor. Burada çok kompleks bir kimlikten bahsediyoruz. Yâni tek başına, ben kendimi anlatıyor olsaydım, bu kadar karışıklık ve kargaşa zaten çıkmazdı ortaya. Ben düz bir adamım. Tilki Günlüğü boyunca özellikle Tilki Günlüğü'ne âşina olanlar, "ya bu adam burada ne demek istiyor?", diye araştıranlar görürler ki, burada üçlü bir kimlik gizli. Yâni, Salih Mirzabeyoğlu kimliğinde aslında tek kişi yok. Şahıs olarak bir tek kişi yok. Burada Necib Fazıl var, görünen ilk, ondan ayrı kimlik olarak. Ve Necib Fazıl'la, rahmetli Necib Fazıl'la Salih Mirzabeyoğlu arasında dehşetli bir aşk var. Müthiş bir ilgi. Ve bu ilgi zorluyor zaten Ferhat'ça, Mecnun'ca ne ortaya çıkarsa. Fakat çok garib de bir şey var, Necib Fazıl'la Salih Mirzabeyoğlu'nu bir araya getiren şey, onlardan ayrı bir kimlik ve kişi. Yâni Tilki Günlüğü'nü tahlil ederken bunu da hissediyorsunuz, çok mübhem olarak geçiyor çoğu yerde de. Asıl kimlik sahibi burada, yâni hani o filmlerde vardır ya, "esas jön" tâbiri içinde asıl rol sahibi, asıl idare eden, asıl misyonu yüklenen, Abdülhakim Arvasî Hazretleri olarak ortaya çıkıyor. Şimdi Abdülhakim Arvasî Hazretleri çok önemli bir insan. O kadar önemli ki, rahmetli Necib Fazıl, 33 başbuğ velîyi anlattığı eserinde, onu zincirin son halkası, tesbihin son halkası olarak, 33'üncü olarak gösteriyor. Bütün büyük velîler içerisinde son büyük velî olarak gösteriyor. Tesbihin tamamlandığı yer. Ve lâkablarını da biliyorsunuz. "Keremli pîrlerin nazarlarına görünen". Tersinden okursak, "keremsizlerin nazarlarına asla görünmeyen". Gizli kalması gerekiyor "keremsizlerin nazarından" demek ki, misyon itibariyle. Tilki Günlüğü'nü biz kurcalarken, neticede işin orada düğümlendiğini ve Salih Mirzabeyoğlu'nun kimliğinden bahsederken Necib Fazıl'ın; ve Abdülhakim Arvasî Hazretleri olmadan onun kimliğinin doğru anlaşılamayacağını gördük. Okuyanlar biliyorlardır, Akademya'da Tilki Günlüğü üzerine iki tane makalem yayınlandı benim. Said'in güzel makalesi yayınlandı. Selim'in iyi çalışmaları var. Oraya bakanlar, buradaki bakmayanlara pek karmaşık gelen şeylerin, o kadar karmaşık olmadığını biliyorlardır. Yâni aslında ben burada Salih Mirzabeyoğlu'nu anlatırken Necib Fazıl'ı anlatıyorum. Aslında Abdülhakim Arvasî Hazretleri'ni anlatıyorum. Üçünün toplu vasıflarını anlatmaya çalışıyorum. Aslında onlar yine Abdülhakim Arvasî Hazretleri'nin Üçışık soyadındaki sırrî ifâde gibi,

Eski hakim yeni Ergenekon avukatı Metin Çetinbaş
"hata yapmış olabilirim"
YASA DEĞİŞMESEYDİ
SALİH MİRZABEYOĞLU
(hatayla)ASILMIŞTI

aynı kaynağın üç ayrı ışığı gibi görünüyorlar.

Burada kimlik bahsi üzerinde, "Salih Mirzabeyoğlu kimdir?" konusu üzerinde bu soruya cevab ararken, bütün bunları da ne kadar sıkıntılı, ne kadar netâmeli, ne kadar zor bir problemi çözmeye tâlib olduğumu göstermek için de söylüyorum. Hani "cahil cesur olur" derler ya. Siz de bizim cehaletimize verin, bu kadar netâmeli bir mevzuya balıklama dalışımızı.

Evet, "Salih Mirzabeyoğlu kimdir?", devam edelim şimdi, düz yola çıkalım. Çok önemli, çok ışıltılı ve çok yönlü bir kimliği olan bir insan, bir fikir adamı, bir sanatkâr, bir şair, tabiî aramızda bilmeyenler vardır. Kıymetli eşleri burada, o biliyor zaten... Aynı zamanda o ressamdır, iyi bir ressamdır ya, yâni öyle Marmaris'te mukim mütekaid darbeci paşamız gibi üflemeden ressam değildir. Çok güzel resimleri vardır. Daha resimlerin sergilemeyi düşünecek fırsatı olmadı. Adam orada sanık, burada bilmem ne, habire oradan oraya sürülmekten sanatkâr kimliği de bir türlü ortaya çıkamadı. Hattâ şöyle bir şey söyleyeyim. Yapılması gerekeni yapıyor, onun misyonu o. Bir dünya görüşü inşâ etti, insanları bu dünya görüşü çerçevesinde iyiye, doğruya, güzele yöneltmek... İyi, güzel ve doğruyu bu topraklarda yeniden inşâ ve ihyâ etmek. Şayet o sanatkâr kimliğini ifâde edebilecek rahat bir zemin olsaydı, dünya görüşü mimarı olmak gibi netâmeli bir iş onun sırtında olmasaydı, dünya görüşü, İbda dünya görüşü ondan önce kurulmuş olsaydı, o dünya görüşünün kurduğu dil zemini üzerinde saf sanat işleriyle uğraşsaydı, dünyanın en harika sanatkârlarından, şairlerinden, ediblerinden, romancılarından biriyle karşı karşıya olduğumuzu, eserlerini görerek çok rahat anlayabiliriz. Anlıyoruz, onun ne kadar büyük sanatkâr olduğunu ama, onun dünya görüşü yeni tamamlanmış ve hayata henüz geçirilememiş olduğu için, bu iş de kolay bir iş olmadığı için, sanatkâr kimliği şimdilik geri plânda duruyor ve biz de sanatkâr kimliğinden ziyade öncelikle onun fikirleri üzerinde durmaya çalışıyoruz. Şimdi Yaşamayı Deneme, Gölgeler, Tilki Günlüğü boyunca sekiz cild dedik. Bu sekiz cild binlerce sayfa, binlerce sayfa, binlerce sayfa. Meselâ dünyanın en büyük romanlarından biri hangisidir. "Harp ve Sulh", Tolstoy'un; kaç cild, 5 cild! İşte Dostoyevski'nin en önemli romanlarından biri "Suç ve Ceza"; kaç cild, 2 cild! Şimdi burada keyfiyet kemmiyet kıyaslaması yapmıyorum. Yâni bir sürü ishal hâlinde yazan yazarlar da var. Bunlardan hepsinden çok yazmış yazarlar da var. Önemli olan ne kadar çok yazdığın değil. O çok yazdıklarının her bir sayfasında gerçekten alın teri, göz nuru, fikir emeği ve derinlik, genişlik, zenginlik var mı, yok mu? Kalite var mı, yok mu?

Şimdi kalite farkına gelince, aklıma 1991 geldi. 1 Şubat 1991. 1 Şubat günüydü. Hayran Hanım hatırlar. İstanbul'a dehşetli bir kar yağmıştı. Öğleden sonra bana telefon etti. "Salih Bey yok!" Allah Allah!.. Salih Bey bir akrabasını karşılamak için Harem Otogarı'na doğru yola çıkıyor, evinden otomobiline biniyor. O karlı havada zar zor çıkarıyor arabasını. Gidecek karşılayacak, evine getirecek misafirlerini. Yok, gelmemiş; misafirler otogara gelmişler, yok; karşılayan yok. Onlar kalmışlar orada. Yahu nereye gider? İnsanın aklına hemen trafik kazası geliyor. Trafiğe sorduk, yok. Pekiyi başka? Hastane olabilir. Hastaneye sorduk, yok. Başka? Kavga olabilir. Karakollara sorduk, yok. Başka? Emniyet olabilir. Herhangi bir birimi olabilir Emniyet'in. Emniyet'e sorduk, yok. Yer yarıldı yerin dibine girdi sanki. Tilki Günlüğü'nde 1 Şubat tarihli bölüm "Öğleden sonra görüşemem" diye başlıyor. Hakikaten öğleden sonra kimseyle görüşemez hâle geldi. Bulamıyoruz. İstanbul kazan, biz kepçe bulamıyoruz. Hasan Bey'le birlikte... Neyse, işte, sağa sola telefon ediyoruz. Gece Emniyet'te olduğunu öğrendik. Emniyet'te değil de MİT'te olduğunu öğrendik. Zaten merakımız çabucak da geçti. Neticede, ertesi gece de beni alıp götürdüler. Tam geçti yâni merakımız. Gayrettepe'ye gittik. O zaman Emniyet'in ana binaları Gayrettepe'deydi. Bugün ismi Terörle Mücadele olan şube; "1. Şube"ydi ismi. Oraya gittik. Koydular bizi 2 metrelik hücreye, 3 kişi üstüste. Bekliyoruz. İşte alıyorlar götürüyorlar, soruyorlar. "İbda nedir, bilmem ne nedir?" Aradan zannediyorum 1 haftadan fazla zaman geçti. Tabiî 3 kişi hücrede yatamıyorsunuz, yatacak yer yok, ayağa bile kalkamıyorsunuz, öyle oturuyorsunuz. Bizi hücreden çıkartıyorlar, bir de gözümüzü bir çaputla bağlıyorlar. Siyah bir çaputla. Onları görmeyelim diye. Bir yerlere götürüyorlar, sorular soruyorlar. Birgün geldiler; 7'nci gün mü, 8'inci gün mü nedir, kapı açıldı hücrede, "Gel bakalım" dediler, çıktık dışarıya. Gözüme bir şey koydular.

Bu sefer, o her zamanki sardıkları çaput değil, özel, gözleri kapatmak için yapılmış, böyle mason localarındaki kabul törenlerinde; yavşak masonların, üst masonları görmesinler diye gözlerini bağladıkları fotoğraftan filân hatırlarsınız, öyle gözlüklerle kapattılar. Her zamanki yere de götürmediler. İkinci veya üçüncü kata çıkardılar, her zaman düzayak yerlere götürüp getiriyorlardı. Beni kapının önünde beklettiler bir süre. Ondan sonra içeriye aldılar. İçeride beklettiler.

İnsan gözleri kapalı olunca diğer hasseleri, yâni kalan hisleri daha yoğun olarak çalışıyor, hayâl gücü filân. Aşağı yukarı kestiriyorum. Böyle salonumsu bir yere

aldılar beni. Zannediyorum dikdörtgen bir masa vardı. Salondakiler 7-8 kişiydi; birazdan hep beraber ayağa kalktılar. İki üç kişiyle beraber o da geldi, o da ekabirden biriydi zannediyorum. Mehmet Ağar'dı. "Otur" dediler bana, oturduk. Epeydir sigara da içemiyordum, "sigara içer misin?", dediler. "İçeriz", dedik. Uzattılar, birisi dedi ki; "yok o Marlboro içmez, Maltepe içer". Aradılar taradılar, Maltepe bulamadılar, yâni oranın en proleter insanı da benmişim demek ki. Koştular gittiler bir yerden Maltepe getirdiler. Biz sigarayı yaktık. Sonra sorgu faslı başladı: "Türkiye Cumhuriyeti çok güçlüdür arkadaş. Siz bunu yıkamazsınız, boşuna uğraşıyorsunuz. Sen kendine yazık ettin. Avukattın, zengin olacaktın, köşeyi dönecektin, bilmem ne yapacaktın, bak şimdi hapislerde çürüyeceksin", filân diye benim moralimi bozuyorlar. Konuştular, konuştular. Ben sigara içiyorum, uzun zamandır sigara içmemiştim. İyi geliyor sigara içmek.

Birdenbire sıra Salih Bey'e geldi. Başladılar onun hakkında atıp tutmaya. Ve çok tuhaf bir şey oldu. Birden söz bana geçti. Nasıl olduğunu hâlâ da izâh edemiyorum. Söz bana geçti. Bugünkü mikrofonda nasıl konuşuyorsam, gözlerim bağlı, öyle konuşmaya başladım orada. Onlar da sustular birdenbire. Niye sustular Allah bilir. Büyüklerden biri himmet etti herhalde. Tuhaf tevafuklardan biri de o. Yâni biz bu konferansı bundan 8 sene önce Gayrettepe'de gözlerimiz bağlı hâlde verdik. Antremanlıyız, Salih Mirzabeyoğlu'nu anlatmak konusunda. Şimdi anlatıyorum, onların söylediklerine mukabil. Demek ki çok övgülü filân zannettiler -ki, söylediklerim onun vasıfları yanında gerçekten hiç kalır,- ben bütün samimiyetimle orada onun hakkında düşündüklerimi söylüyorum. Bugün nasıl bütün samimiyetimle söylüyorsam, dün de onu öyle anlatıyordum. Aslında benim onu anlatmam için o zahmetlere girmeleri gerekmezdi. Gelselerdi yazıhaneme, "arkadaş biz Siyasî Şube'den geliyoruz. Şu Salih Mirzabeyoğlu'nu merak ediyoruz, bir anlat Allahını seversen", deselerdi, onlara anlatırdım. Tabiî anlatırdım; saklanacak, gizlenecek bir şey yok ki. Bizim ömrümüz zaten onun fikirlerini anlatmakla geçiyor. Şimdi sen bir sürü zahmete giriyorsun, masrafa giriyorsun, beni yakalıyorsun, götürüyorsun, oralarda yediriyorsun, besliyorsun. Eee ne olacak? "Salih Mirzabeyoğlu'nu anlat". Yahu bırak beni. Şimdi orada ben günlerce sigarasız kalmışım, çaysız kalmışım, uykusuz kalmışım. O kafayla nasıl anlatayım. Tabiî yâni, ne kadar uğraşsam tam olarak anlatamıyorum. Ha, ama "himmet"in verdiği rahatlık içinde bir karambol oldu, anlatıyoruz. Epey de sürdü. Bunlar, iplerin ellerinden kaçtığını farkettiler. Yâni klasik sorgucu-sorgulanan;

sanık-polis ilişkisi tersine döner gibi oldu, tuhaf bir ân oldu. Bir türlü de girecek yer bulamıyorlar. Nereden girelim filân diye. Birisi, o, zannediyorum ekabir, işte Mehmet Ağar. Böyle sahteliği buram buram tüten bir asabiyet içinde dedi ki bana; "sen ne demek istiyorsun? Bu adamı Şah-ı Nakşibendi Hazretleri'nden de mi büyük görüyorsun?". Oha!.. "Bakın" dedim; "Ben bugüne kadar, bu yaşıma kadar üç binden fazla kitab okudum. Onbinlerce makale okudum. Okuduğum şeyler de öyle Fırıncının Kızı cinsinden dandik şeyler değil. Yâni bunu şunun için söylüyorum. Ben kendimi size karşı övmek için söylemiyorum. Ben iyi fikri kötü fikirden, iyi fikir adamını kötü fikir adamından ayırabilecek kültüre mâlik bir adamım. Ve bu kültürün verdiği nefs emniyeti içinde size söylüyorum ki, Salih Mirzabeyoğlu dünya çapında birinci sınıf bir fikir adamıdır. Şimdi siz, fikir adamıyla tasavvuf ehlini nasıl birbirine karıştırıyorsunuz. Adam şeyh değil ki, ben onu Şah-ı Nakşibendi Hazretleri'yle kıyaslayayım!.." Birden sessizlik oldu. Çok uzun bir sessizlik oldu. Ondan sonra bizi Mehter Marşıyla götürdükleri yerden, İzmir Marşıyla hücremize döndürdüler... Neyse, o mesele tedâi ettirdi birdenbire de, konunun dışına çıktım...

Gelelim onun fikir adamı kimliğine. Sayın Mirzabeyoğlu, kendi kimliğiyle bu kadar yoğun niçin ilgileniyor? Yâni bir insan kendisi hakkında 8 cild eseri, otobiyografik romanı niye yazıyor? Şimdi bunun iki izâhı var. Bir; bu insan narsisist bir insandır. Kendini çok beğeniyordur, oturur, "arkadaş ben ne biçim adammışım" filân diye yazar. Psikolojik bozukluğu vardır. Megalomani mi derler, ne derler; kendini büyük görüyordur. Ondan yazar. Eserlerine bakıyorsun, onlardan iz yok. Adam, Necib Fazıl'ın ve Abdülhakim Arvasî Hazretleri'nin önünde yok ediyor kendini. "Ben değilim, onlar", diyor. Üstelik de rahmetli Necib Fazıl onun yüzüne karşı demiş ki, "hiç kimseye hiçbir şey borçlu değilsin". Yâni tam da psikolojik bozuklukları olan, kendini beğenen narsisist ve megaloman tiplerin arayıp da bulamadığı şeyi ona söylemiş. "Hiç kimseye hiçbir şey borçlu değilsin", diyor. Dünyada tek güvendiği adam, tek önem verdiği adam bunu söylüyor ona. Böyle bir adam ne yapar? Bu sözü alır cebine kor, ondan sonra da "benden büyüğü yok arkadaş, ben senden de büyüğüm" der. Üstelik, bunu O'na, yâni Necib Fazıl'a, bunu söyleyene söyler. Ben senden büyüğüm, sen söyledin zaten, der. Böyle bir şey demiyor. Bu adam onların önünde eğiliyor, bükülüyor, küçülüyor, yok oluyor, kayboluyor. Yâni eserlerinde onlar karşısındaki tavrını gördüğünüz zaman bakıyorsunuz ki, bu adam kendini yok etmek için elinden gelen herşeyi yapmış.

Dolayısıyla bu eserleri bu duygularla yazmış olamaz. Peki hangi şekilde yazmış olabilir? Yâni bir insan, bilemiyorum, aranızda rastlayan varsa söylesin. Kendisi hakkında bu kadar çok otobiyografik eser ortaya koymuş, dünyada başka yazar var mı? Var mı Said? Rastladın mı?

Said Aykut: Rastlamadım.

H. Yüksel: Said rastlamadıysa kimse rastlama mıştır.

Ha; pekiyi, niye bunu yapıyor? Bunu düşünüyo ruz, yâni şahsiyet çözümlemesi yapıyoruz. Yâni onu tanımak istiyoruz, düşünürken şunu gördük: Salih Bey demek ki, kendi misyonu hakkında bir şeyler, çok önemli bir şeyler hissetmiş olmalı, diye düşünüyoruz. Yâni "ben kimim?" diye sorarken. İbda fikriyatına âşina olanlar bilirler; "ruh bulur akıl ölçer, biçer, tartar; doğrudur veya eğridir", der. Onun o ruhî hamlesi ona kişiliği hakkında, kimliği hakkında çok önemli şeyler söylemiş olmalı ki, bu adam oturmuş, "ben kimim?" diye eserler boyu kendini aramış. İyi de yapmış, lâf aramızda. Bize de kendimizi nasıl tanımamız gerektiğini öğretmiş. Artı, onun kim olduğunu göstermiş bu eserleri boyunca. Bu eserler, yine söyleyeyim, klasik otobiyografik eserler de değil. Yâni bir adam kendini anlattı, meselâ Kenan Paşa da kendini anlattı. Neticede roman yazmadı ama, o da hatıralarını yazdı. İşte ben acayip büyük adamım, en büyüğüyüm filân diye. Öyle değil. Düz bir otobiyografi değil. Yâni kendini medhetmek için yazılmış bir şey değil. Doğrudan doğruya kendini aramak için ortaya çıkmış eserler. O sâik görünüyor. Kendisinin de tam olarak bilemediği bir kimliği arıyor Salih Bey bu eserleri boyunca. Ve ne görüyor? Kendi kimliğinin ipuçlarını Necib Fazıl'da, sırrının Necib Fazıl'da olduğunu görüyor. O zaman da "Necib Fazıl kimdir?" sorusunu sorgulamaya başlıyor. "Ufuk ile Hafiye" ya, Tilki Günlüğü'nün alt başlığı. Hem kendi kimliği, hem de "Ufuk kim?", yâni Necib Fazıl'ın kimliğinin peşinde...

"Kim kimdir arkadaş? Ne oluyoruz? Bir tuhaflık var bu işte" gibi, böyle bir şey. Ve Necib Fazıl'ın da otobiyografi olarak nitelendirilebilecek son eseri, Kafa Kâğıdı. Şimdi Kafa Kâğıdı'na baktığınız zaman da, Kafa Kâğıdı yarım kalmış bir eser gibi görünüyor. Bitmemiş bir eser. Çok tuhaf bir yerde, birdenbire kesiliyor. Ve yine Necib Fazıl'ın sağlığında söylediği bir söz var Salih Mirzabeyoğlu'na. Diyor ki; "Benim hayatımı ancak sen yazabilirsin". Tilki Günlüğü ortaya çıktıktan sonra görüyoruz ki, Tilki Günlüğü sadece Salih Mirzabeyoğlu'nun hayatı değil, aynı zamanda Necib Fazıl'ın da hayatıdır. Onun kimliğini de Tilki Günlüğü gösteriyor. Şimdi Necib Fazıl'ın kimliğini yakaladı,

kendi kimliğini de böyle yakalar gibi oldu, fakat yine bir tuhaflık oldu. İki kimlik karıştı, bir başka şey daha var ortada. Yâni bu iki kimliği birleştiren şey. Bu iki kimliği biraraya getiren şey. "Biz" diyor, kendini ve Üstad'ı târif ederken, "bir ayniyetin iki kanadı gibiyiz."

Gövdeyi "ayn" olarak kabul ederseniz, aynı olarak kabul ederseniz; ikisini, Necib Fazıl'la Salih Mirzabeyoğlu'nu onun kanatları olarak vasfediyor. İki kanat sözkonusuysa, gövde muhakkak olmalı. Yâni gövde olmadan kanatlar olmaz. Gövdesiz kuş olur mu? Olmaz. O zaman da bu gövdeyi bulmalı. Ne kadar zor bir kimlik problemi aslında, bu insan için. Yâni bu kadar karmaşık bir kimlik, hem çözümlemek zor, bizim açımızdan çözümlemek zor, hem kendisi açısından çok zor bir problem. Ondan sonra mesele Abdülhakim Arvasî Hazretleri etrafında netleşiyor zaten. Onların bir kısmını yazdılar, hâlâ da yazmaya devam ediyorlar. Tilki Günlüğü araştırmacıları yarın kimbilir neler çıkartacaklar ortaya. Said kardeşim söylüyor bize. Göreceğiz bakalım yazdıkça. Sadece otobiyografik eserleri olan romanlar, otobiyografik romanları değil, son olarak Hırka-i Tecrîd'i de yazdı onların tamamlayıcısı olarak. Şimdi, Tilki Günlüğü'nde kim olduğu, Necib Fazıl'ın kim olduğu ve Abdülhakim Arvasî Hazretleri'nin kim olduğu, aşağı yukarı, araştırıldıkça anlaşılıyor. Öyle bir kafa ki, rahmetli Necib Fazıl "ifrat hâlde tecrid" diyor buna, bu hususiyete. "İfrat hâlde tecrid" durmuyor. Yâni bir şey buluyor, onu da ondan tecrid ediyor. Tamam, yâni Tilki Günlüğü'nde bulduk arkadaş, daha neyi arayıp soruşturuyorsun? "Hayır, Tilki Günlüğü'nde bir şey buldum ama, bakalım bu doğru mu?" sorusu geliyor. Bu duygu ile Hırka-i Tecrîd'de de, Tilki Günlüğü'nde bulduğu kimliklerin bir nevî "matematiksel" sağlamasını yapıyor, yaptı. "Böyle bir işlem yaptık ama, bakalım, bunun sağlama işlemini de yapalım. Burada çıkanlar, bu söylediklerimiz doğru muymuş. Ben ne kendimi yanıltmak isterim, ne de başkalarını yanıltmak", diyen bir ahlâka sahib bir insan. Ve Hırka-i Tecrîd'de, -Hırka-i Tecrid benim mevzuumun dışında, çünkü doğrudan doğruya "ebced"e dayanan bir hâdise; -Said size anlatır sonra- Hırka-i Tecrîd'de matematik de dedi ki, "tamam! Arkadaş yeter, artık sen O'sun" Pekiyi ne yâni? Neyse, biz adres veriyoruz, ne olduğunu merak eden gider oradan bakar. Ama kesinlikle bir "örgüt lideri" gibi, yasadışı bir organizasyonun kalıblarına sığdırılabilecek bir kimliğe sahib değil.

Onu söyleyeyim. Çok geniş bir kimliği var, çok kapsamlı bir kimliği var, çok ışıltılı bir kimliği var, çok büyük bir kimliği var. Şimdi kimliği üzerinde bu kadar oynarken, Mustafa kardeşim benim yanımda oturuyor,

başka bir şey söyleyeyim, onun istismarcı mizaçtan ne kadar uzak olduğunu anlatabilmek için, hissettirebilmek için. Bugün mürid bile olamayacak ehliyette birçok insan, "şeyhim" diye milleti dolandırmıyor mu? Dolandırıyor. Ali Kalkancı meselâ. Ali Kalkancı gibi bugün birçok isim var, duyuyoruz. Tasavvuf apayrı bir hâdise. Şeyhlik apayrı bir hâdise. Çok önemli bir hâdise. Her önüne gelenin şeyh olması, şeyhi bırakın mürid olması mümkün değil. Kapıdan sokmazlar adamı. Gerçek tasavvuf ehline, "ben müridim" diye gitseler, "sen kim oluyorsun" derler. "Dur bakalım, şu yollardan geçeceksin de ondan sonra mürid olacaksın".

İşte onun bu Necib Fazıl'a olan aşkı, kendi kimliği üzerindeki araştırmaları, filân; özellikle Ak-Doğuş döneminde, Ak-Doğuş'çular Mustafa-Hayreddin-Sinami üçlüsünde onun kimliğine dair mistik birtakım hayâller doğurdu diyelim. Bunu hisseder hissetmez, yâni kendi etrafında mistik bir hâle oluştuğunu hisseder hissetmez müdahale etti. Etmedi mi? Ne dedi? "Ben bir fikir adamıyım", dedi. "Benim fikrimle ilgileneceksiniz". Yoksa bir tekke kurardı, orada al gülüm ver gülüm mevzuu götürürdü. Valla ondan iyisini de kimse yapamazdı, onu da söyleyeyim. Ha, o yüzden fikir adamı diyoruz. Fikir adamı kimliğini tanımaya çalışıyoruz. Fikir adamını fikirlerinden bağımsız olarak tanımak mümkün mü? Değil. Onun fikirlerini de tanımak borcundayız. Fikirlerini tanıdığımız kadarıyla ancak, onu tanıyabiliriz. Şimdi o, fikirleriyle, yerleşik -sadece siyasî anlamda söylemiyorum, kültürel anlamda da söylüyorum, geleneksel anlamda da söylüyorum- bütün kalıbları yıktı. Dünyaya, eşyâya, insana yepyeni bir İslâmî bakış açısı getirdi. Müslümanlar onu pek sevmediler, çünkü anlamadılar. Onlar ezbere Müslümanlık kalıbları içinde yuvarlanıp gidiyorlar. Yâni burada ticaret, orada 5 vakit namaz, nasıl olsa dünya da iyi ahiret de garanti. "Abi niye kurcalayacaksın altını üstünü" diye...

Osmanlı'nın 700. kuruluş yıldönümü bu hafta kutlanıyor. Türkiye Cumhuriyeti tarafından da kutlanan, 700. kuruluş yıldönümü kutlanan Osmanlı; o da sanki, celladların sonradan astıkları mahkûmlara "abi iyi adamdı, çok büyük adamdı" filân diye törenler düzenlemesine benzer bir tuhaflık ama olsun, yapsınlar. Neticede, Osmanlı Osmanlı'dır. Kim nerede yâd ederse etsin. Evet, Osmanlı medreseleri malûm. Bir halkı ayakta tutan üniversiteleri değil midir? İlim ve fikir adamları değil midir? Şayet Osmanlı medreseleri yozlaşmasaydı, Osmanlı tekkeleri yozlaşmasaydı, Osmanlı'nın askerî ve siyasî yapılanması çürüyebilir, kokuşabilir, tefessüh edebilir miydi? Yanlışa karşı çıkabilecek din adamları Osmanlı içinde hep olsaydı, padişaha "yükselme"

dönemlerinde olduğu gibi “gururlanma padişahım senden büyük Allah var” diyen din adamları Osmanlı’da hep olabilseydi, Osmanlı çökebilir miydi? Osmanlı’nın çöküşünden de görüyoruz ki, Osmanlı’da hem tekke kültürü, hem medrese kültürü yozlaşmıştır. Yozlaştığı için de, Osmanlı, kendini bir daha o düşüş trendinden çıkartamamıştır. Yâni, geleneksel kalıblar, geleneksel fikirler, geleneksel bakış açıları, Osmanlı’yı kurtarmaya yetmez hâle gelmiştir. Ve Osmanlı; Necib Fazıl söylüyor; “500 yıldır bekliyor” diyor, bu “fikir adamını”. “500 yıldır beklenen fikir adamı” diyor “mütefekkir”. Şayet Osmanlı döneminde bu işleri toparlayacak bir fikir adamı gelseydi, Osmanlı çökmezdi. Osmanlı çöktü. Osmanlı büyük bir devletti, ona emeği geçen herkesi rahmetle anıyoruz, o ayrı. Osmanlı’nın Çöküşü’nden ben şuraya geleceğim. Osmanlı’yı kurtaramayan geleneksel kalıblar, bakış açıları, tedrisat usûlleri bizi nasıl kurtaracak? Bu bâdireden bizi nasıl çıkartacak? Şimdi, ya körü körüne bir Osmanlı düşmanlığı hâkim yahut körükörüne geleneksel Osmanlı kalıbları. İkisi de olmaz. İkisini de değerlendireceksiniz. Ve şunu göreceksiniz: Osmanlı kendini kurtaramadığına göre, geleneksel kalıbların yerine yeni bakış açıları inşâ etmek lâzım. İşte yapılması gereken, Cumhuriyetten sonra yapılması gereken; Müslümanları, bu sefaletten, bu zilletten, -sadece Türkiye’deki Müslümanları kasdetmiyorum; Osmanlı’nın yetim bıraktığı bütün Müslümanları kasdediyorum- kurtaracak fikri temin etmek, bulmak ve hâkim kılmak...

Bugün Kosova’da Sırplar, insan avına çıkar gibi Müslüman avlıyorlar. Peki, o Müslümanlar oraya kendi kendilerine mi gittiler? Onlar, Osmanlı’nın bâkiyeleri; Osmanlı gitti, onlar da orada sahibsiz kaldılar. “Nato bizi gelsin kurtarsın”. Nato bakıyor, “kurtarsak mı acaba, kurtarmasak mı?” diye. Nato seni niye kurtarsın? Nato zaten seni yok etmek için kurulmuş bir örgüt. “Kurtarırız” filân, “bir toplanalım bakalım”, diyorlar. Yâni “kurtaracağız ama, bir oturalım konuşalım nasıl kurtaracağımızı”, diyorlar. İşte 1500 tane adam ölmüş, hâlâ kurtaracaklar. Kurtarmazlar! Nato kurtarsa ne olacak? Sırpların yerine Amerikalılar gelecek. O da bir işe yaramayacak (ki bu yazının yayınlandığı tarih itibariyle, Amerikan emperyalizmi bir kâbus gibi çökmüş bulunmaktadır Kosova’ya; Amerika’nın keyfi gelinceye kadar da, onbinlerce Kosovalı müslüman Sırp cânilerince katledilmiştir!)

Evet; Cumhuriyet sonrası yapılması gereken, Müslümanların yapması gereken şey, şu ânda Necib Fazıl’la Mirzabeyoğlu’nun birlikte yaptıkları, adına da Büyük Doğu-İBDA dünya görüşü dediğimiz dünya

görüşünü tesis etmektir. Yâni İslâmî olmayan bir zeminde, eşyâ ve hâdiseye İslâmî, Müslümanca bakabilmek için, her şeyden önce bir dünya görüşü perspektifinden, bir dünya görüşü bütünlüğünden bakmak gerekir. Parça doğrularla bir yere varılmaz. Efendim, Kur'an-ı Kerim burada, hadîsler burada, 1500 yıllık kültür birikimi burada; ama bütün bunlara doğru bakacak adam nerede? Bütün bunlara, nasıl doğru bakılabilir? Bütün bunlara doğru bakmanın yolu da, doğru bakmanın usûlünü bilmektir. Bu adamların yaptıkları da, bu usûlü ortaya koymaktır. İlk yapılması gereken, kurtuluş hamlesinin ilk yapması gereken hamle de, inanılanı, bir dünya görüşü kalıblarına dökebilmektir. Bunlar bu zoru başardılar. Yâni bunlar; ortadan kaldırılmış, hayattan sürülmüş, vicdanlara hapsedilmiş, dünyaya hükmetmesi gereken bir inancı, yeniden dünyaya hükmedebilir hâle getirmenin manivelâsını kurdular. Artık iş kolay. Artık iş Müslümanların fedakârlığına kalmış. Şimdi burada İbda dünya görüşünün bütününü size hikâye edecek değilim. Zaten onu da yapamayız. Eserlerini yazmış, eserleri ortada. Kendisi de ortada. "Bulamıyoruz, edemiyoruz" diyorlardı; şimdi ortada, adresi belli. Metris'te; bir şey sormak isteyenler gidip sorabilirler.

Gelelim 28 Şubat hengâmesinden sonra akılları başlarına gelen, çaresizliklerini hissedenlere... Her kimle konuştumsa, bana şöyle bir şey söylüyorlardı: "Ya, millet her şeyi yapmaya hazır da, kardeşim lider yok. Ah lider olsa, bak gör biz ne işler yapardık". Doğru, yâni söyledikleri doğru. Bunu söyleyenler de samimiyetlerinden söylüyorlar. Zaten meselâ, Refah Partili söylüyor bunu. Şimdi orada yüzüne vuramıyorsun, "kardeşim niye Erbakan'ı liderden saymıyorsun?" diye; adam anlamış. Şayet "millet" liderini arıyorsa, neticeyi kelâm; lider, bu fikir hareketinin lideri Metris'te! Millet artık adresini biliyor. Lider hazır, millet de hazırsa, kurtuluş da yakındır!..

Saygılarımı sunuyorum.

Av.Harun Yüksel
29 Ocak 1999
Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi
Akademya Dergisi

SALİH MİRZABEYOĞLU'NU SAVUNUYORUM
İNSANLIĞI SAVUNUYORUM

ÖZGÜRLÜK PLATFORMU
ÖZGÜRLÜK
Salih Mirzabeyoğlunu
SAVUNUYORUM
insanlığı savunuyorum.

Kafa Konforumuzu Bozan Adam:
SALİH MİRZABEYOĞLU

Kafa Konforumuzu Bozan Adam: SALİH MİRZABEYOĞLU

Bilgehan Eren

Asrın vicdanı meyyit, darağacında fikir;
Kenan ilinde Yusuf, kuyuda Mütefekkir!

Yaşadığı devrin fikir kahramanı olan adam, aynı zamanda o devrin konforunu da bozan adamdır. Eski Yunan'da "Platon Akademisi"nin üzerinde şöyle bir levha asılıymış: "Geometri bilmeyen hiç kimse bu kapıdan içeri giremez." Evet tıpkı bunun gibi, hak ve hakikat adına asrının konforunu bozmayan adam da, kahramanlık dairesinin eşiğine tek bir adım bile atamaz. Zira hakiki mütefekkir, rahatı kaçırmak için vardır; rahata konmak yahud rahata buyur etmek için değil. Âşikârdır ki, rahata konmayan adam da, rahatına düşkün olanlara ziyadesiyle rahatsızlık verir.

Sokrates!..

- ‹‹Talebesi Eflâtun'un tâbiriyle, boğa bakışlı, gözlerini diktiği yeri kezzap gibi oyan, çıkık geniş alınlı, süt beyaz sakallı bu yetmişlik ihtiyar, birçoklarınca Atina'nın başına belâdır. Onlara belâ gibi göründüğünü kendisi de bilir. Atina'nın bu dış oluş ve görünüşü içinde rahatını bulmuş olanların karşısına, en umulmadık anlarda ve yerlerde çıkıverir; asâsını yollarına bir engel gibi diker, geçip gitmelerini önler ve sorar:

- Söyle bakalım, ne düşünüyorsun?
- Neye dair düşünmeliymişim ki?..
- Kendine dair…
- Kendime dair mi? İnsan kendisini bilmez mi?
- İnsanın en bilmediği, kendisi… Kendi kendini bil!
- Ya öbür bildiklerim?
- Bilmeyi bilmeden, onun nereden ve nasıl geldiğini bilmeden, bilmek olur mu?

Hesaba çekilen adam, suratı ve beyni bumburuşuk, kendisini bu garip ihtiyardan kurtarıp,

kaçarcasına uzaklaşır.›› [1]

"Yaşanmaya değer hayatı" arayan, insanlara fazileti ve iyiliği öğütleyen Sokrates, Yunan gençlerini yoldan çıkarma ve Atina tanrılarını kabul etmeme ithamıyla mahkeme karşısındadır. Meşhur savunmasından iki paragraf aktaralım:

- ‹‹Belki bana denecek ki, "Sokrates ağzını tutamaz mısın, sana kimse karışmadan yabancı bir şehre giderek yaşayamaz mısın?"… Buna vereceğim cevabı anlatmak çok güç. Çünkü dediğinizi yapmanın Tanrı'ya karşı bir itaatsizlik olacağını, onun için ağzımı tutamayacağımı söylersem, ciddi bir söz söylediğime inanmayacaksınız; fazileti, üzerinde hem kendimi hem başkalarını tecrübe ettiğim daha birçok meseleleri hergün münakaşa etmenin insan için en büyük iyilik olduğunu, imtihansız bir hayatın yaşanmaya değer bir hayat olmadığını söylersem bana yine inanmayacaksınız.›› [2]

- ‹‹Müdafaa vardır ki, tenezzül edilen şartlar bakımından, kurtulmak içindir. Yine müdafaa vardır ki, hakikatten başka hiçbir şeye boyun eğmemek bakımından, ölmek için… Nasıl ki, insan, cenklerde, er meydanından kaçarak da hayatını kurtarabilir. Fakat üstün insan bu hale düşmez. Benim de müdafaam şimdi bu ölçüye göre olacak ve hayatımı kurtarmaktan ziyade feda etmeye yarayacak… Ben, o türlü kurtulmaktansa bu türlü ölmeyi tercih ederim!›› [3]

‹‹Tetkik ve tahkik edilmeksizin geçen bir hayata asla varlık denilemez.›› [4] şiarını canı pahasına savunan, tefekkür âbidesi bu ihtiyar, baldıran zehri içirtilerek öldürülür. Yeri gelmişken şu inceliğe de dikkat: 'Şiar', 'şuur' ve 'şair'in Arabça aynı kökten gelmeleri yanında, Yunancada 'şair' ve 'deha'nın aynı kökten olmalarını hatırlamakta da fayda var. Ve, Büyük Doğu'nun "Şair zamanının nabzını tutan, cemiyetin geliş gidiş yönlerini kestiren, çağının mesulü ve şahidi ulvî şahsiyettir." meâlindeki ölçüsünü.

Sokrates Atina tanrılarının konforunu bozdu; Galileo Roma'da "Dünya dönüyor!" dediğinde papalığın konforunu bozdu; "Kur'an mahlûk değildir!" hükmü yüzünden 28 ay zindan hayatı süren İmam Ahmed bin Hanbel devrin halifesinin konforunu bozdu; Dostoyevski Çarlık rejiminin konforunu bozdu. Üstad Necib Fazıl, zamanın Millî Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel'e "Allah'a itaat etmeyene, itaat edilmez!" deyip fikir sahnesine adımını attığı ilk günden son gününe kadar, bütün sahte oluş ve kahramanları ifşâ ederek ve hadiselerin "nasıl"larını da göstererek tüm rahatları bozmuştu.

Ezcümle, tarih boyunca o soydan yahud bu soydan gelen tüm fikir ve aksiyon kahramanları,

âşikârdır ki, asrının rahatını kaçırmış adamlardır. Ve böyle bir durumda da tüm dünya âdeta üzerlerine gelmiştir. Zira, J. Swift'in ifadesiyle; "Dünyaya gerçek bir dâhi geldiğinde onu şu işaretten tanıyabilirsiniz. Tüm ahmaklar ona karşı birleşir." Yahud Einstein'dan iktibas edersek; "Yüksek ruhlar her zaman sıradan akılların şiddetli muhalefetiyle karşılaşır."

Ve bugün, -asitle bazı ayıran "litmus paper" hakikatince- kafa yormaya değil kafa çekmeye alışmış sözde aydınından, "güneşi ceketinin astarı içinde kaybetmiş marka müslümanı"na; liboş demokratından, nonoş hürriyetçisine; şen sıpa sürüsünün kumandası altında olup da dâvâ sahibi olduğunu sanan omurgasızlara kadar, tüm sahte ve kahpeleri ayıklayan, hepsinin rahatını bozan Mütefekkir Mirzabeyoğlu!.. Salih Mirzabeyoğlu asrın konforunu bozan adamdır. Bundan dolayı da, adam olmanın sadece iki ayak üzerinde durmak olduğunu zannedenler, onun yaşadıkları karşısında "kuzuların sessizliği"ni oynamaktadır.

Ahmed Hamdi Tanpınar, Huzur romanının Babıâli çevresinden ilgi görmemesinden yakınırken, "sükût suikasti"ne maruz bırakıldığını söyler. Bugün dost derdinden çok, post derdiyle kıvrananların tam da Mütefekkir Mirzabeyoğlu'na uyguladıkları şeydir bu; onu ademe mahkûm etmeye çalışmak. Ünlü sanat adamı Bernard Shaw bu cinayeti şöyle dile getirir; "İşleyebileceğiniz en büyük günah, başkasından nefret etmek değil, ona kayıtsız kalmaktır. İnsanlık dışı olmanın özü nefret değil, kayıtsızlıktır."

Burada açıktır ki, kayıtsız kalınmaya çalışılan sırf Mütefekkir Mirzabeyoğlu değil, onun fikri, kitablık çapta külliyatıdır. Tıpkı asırlar öncesinden Sokrates gibi "zamanı aşmaya çalışma ve yaşanmaya değer hayatı bulma" teklifidir. Tabiî bu noktada unutulmaması gereken bir hakikat, gözünü yummakla güneşin kararmayacağıdır. Sokrates'e de çağının adamları gözlerini yummuşlardı, lâkin yaklaşık 2500 yıldır Sokrates güneş gibi parlarken, gözünü yuman budalaların bugün esamisi bile okunmuyor. Üstad'ın "Çile"sini, 23 Nisan çocukları gibi, zamanı gelince açılıp okunacak şiir kitablarından bir kitab gibi belleyenler, ne hikmetse bu kelimeyi (çileyi) şahsî lûgatlerinden çıkarmışlardır. Üstad haykırıyordu ya: ‹‹Lâfımın dostusunuz, çilemin yabancısı, / Yok mudur, sizin köyde, çeken fikir sancısı?›› [5] Evet, bu söz onlar için zengin kafiye barındıran, hece ölçüsüyle yazılmış bir mısradır sadece. Ruhsuzun ruhunda hiçbir şey uyandırmaz. Uyanır gibi olanlar da, sisteme yanaşık düzende yamanma gayretlerinden ötürü, kafa

konforlarını bozmaya pek yanaşmaz.

Bilhassa, şucusu-bucusu hepsi içinde olmak üzere, Allah'ın huzurunda saf tutanların, hadiselere artık "pozisyonel" değil "ilke seviyesinde" bakmaları, esen rüzgâra göre rota belirlememeleri, ifrat boyutunda realist olacaklarına bir parça idealist olabilmeleri, güç yerine ahlâkı önemsemeleri, süflî zaferler yerine de ulvî seferler peşinde koşmaları gerekmektedir.

Herkesin yaptığının şerefi de, şerefsizliği de kendisine aittir. Ancak bu noktada, bir şeyi önemle hatırlatmak istiyoruz:

Hicrî birinci asır. Tâbilerin büyüklerinden Hasan Basrî Hazretleri, bir gün sevdikleriyle sohbet ederken, ona şöyle derler:

‹‹ - Siz, zamanımızda, Allah Resûlünün Sahabîlerine eşsiniz.

Cevap verdi:

- Hasan Basrî, nasıl Allah Resûlünün Sahabîlerine eş olabilir ki, siz bu halinizle onları görmüş olsaydınız, deli derdiniz; onlar da sizi görselerdi, bunlar Müslüman değil, derlerdi.›› [6]

Ve hemen ilave edelim, bâtın kahramanlarından birinin sözüdür; ‹‹Bu ümmetin öyle bir zamanı gelecek ki, münafıka dayanmadan mümine geçim mümkün olmayacaktır!›› [7]

Sözü, "söz meydanını, er meydanı" bilen Mütefekkir Mirzabeyoğlu'yla bağlayalım:

‹‹En yüksek umutlarını yitirmiş kişiler tanıdım ben
gerçi her zaman küçüktüler
bülbül niyetine öten karga
ve sonradan bütün yüksek umutlara
iftira ettiler onlar!

O gün bugündür hayasızca
yaşadılar geçici zevkler içinde
-"biz gerçekçi olduk gerçek böyle!"
gündelik ömürlerinden öte
hemen hiçbir gaye edinmediler!

Bir zaman kahraman olmayı kurarlardı
şehvet düşkünleridir şimdi
dert ve dehşettir kahraman onlarca!

Fakat sen sevgim ve ümidim başı için yalvarırım
gönlündeki kahramanı bir kenara atma
kutsal tut en yüksek ümidini
ve Allah için kötüye nefretini!›› [8]

O erlere selâm olsun!

DİPNOTLAR

[1] Necib Fazıl, Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar, 5. Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1998, s. 6.

[2] Salih Mirzabeyoğlu, Büyük Muztaribler I -Düşünce Tarihine Bakış-, 1. Basım, İBDA Yayınları, İstanbul 1998, s. 311.

[3] Necib Fazıl, Çerçeve IV, 1. Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1996, s. 296.

[4] Necib Fazıl, Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar, 5. Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1998, s. 23.

[5] Necib Fazıl, Çile, 32. Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1997, s. 433.

[6] Necib Fazıl, Veliler Ordusundan 333 -Halkadan Pırıltılar-, 9. Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1996, s. 56.

[7] Salih Mirzabeyoğlu, Kökler -Necib Fazıl'dan Esseyyid Abdülhakîm Arvasî'ye-, 2. Basım, İBDA Yayınları, İstanbul 1996, s. 204-205.

[8] Salih Mirzabeyoğlu, Münşeat - Bayramlık-, 2. Basım, İBDA Yayınları, İstanbul 2004, s. 151.

Kaynak: Aylık Dergisi, Ocak 2011

Bütün eylemi sayısız esere imza atmaktan ibaret olan "Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük"

(..) Ömür boyu hapse mahküm Salih Mirzabeyoğlu bunun sayısız örneklerinden biri sadece. Bütün eylemi sayısız esere imza atmaktan ibaret olan Salih Mirzabeyoğlu yıllardır demir parmaklıkların arkasında ve bugün doğum günü. **"Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük"** kampanyasını başlatan arkadaşları birkaç gün önce bana gönderdikleri mesajda; 9 Mayıs 2011 Saat 13.30'da yani bugün Salih Mirzabeyoğlu'nu ziyarete gideceklerini, doğum gününde yalnız bırakmayacaklarını, içeri giremeseler de, avukatları aracılığı ile kendisine iletmek istedikleri mesajları yollayacaklarını yazmışlardı.

Ben de mesajımı buradan yazıyorum umarım iletilir Salih Mirzabeyoğlu'na. (..) **Teodora Doni, YENİ ŞAFAK**

10.05.2011, Yeni Akit Arşiv Sayfası

SALİH MİRZABEYOĞLU (İBDA) KÜLLİYATI

“Mücerret fikir istidadı tamam!” 1979
Necip Fazıl Kısakürek

BÜTÜN FİKRİN GEREKLİLİĞİ

İKTİDAR • SİYASET HAREKET

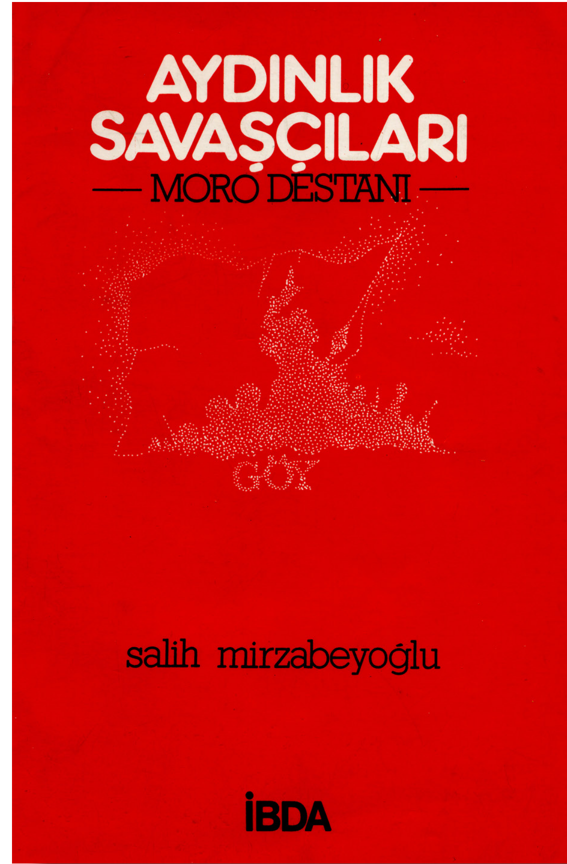

salih mirzabeyoğlu

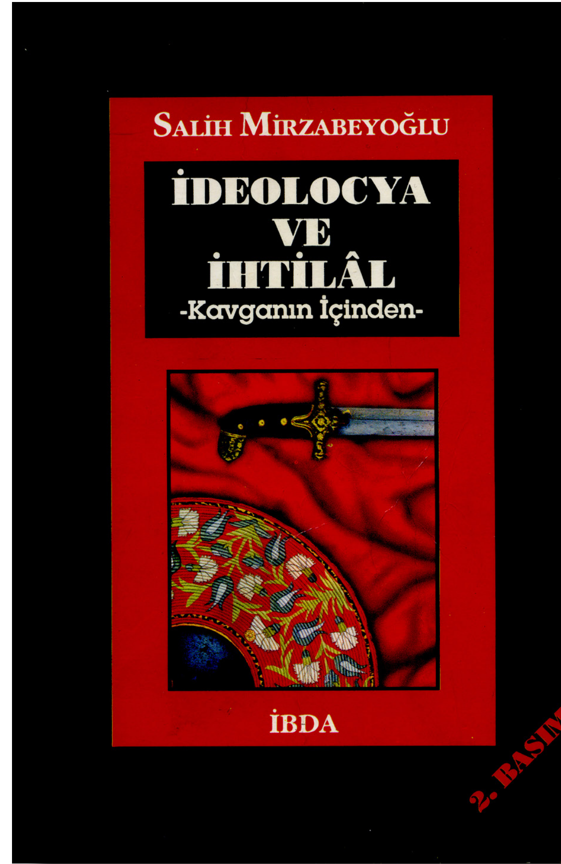
İBDA

2. Basım

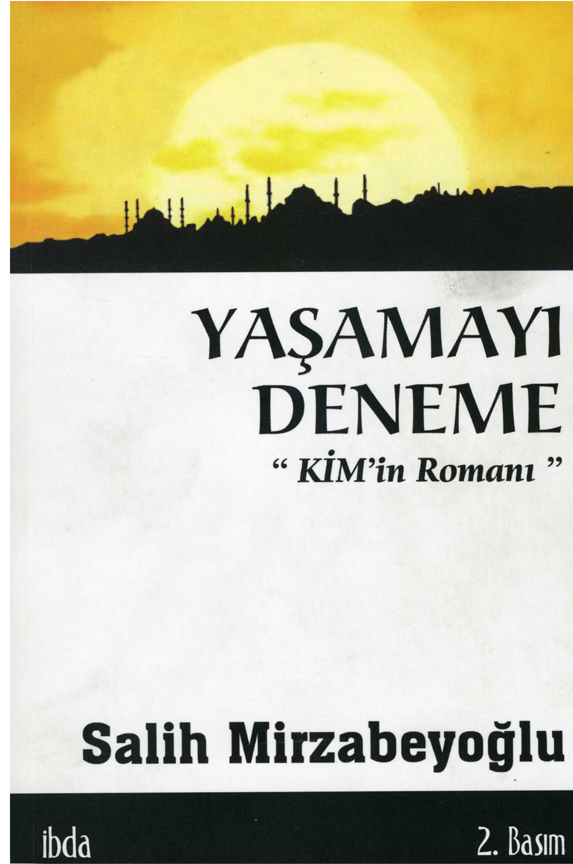
Şimdilerdeyse, "Mutlak Fikir" bağlıları", yitirdiklerini devrimci bir atılımla kurşun menzilinde aramaktalar, yeniden kurmaya karar verdikleri devletlerinin temel harcını mübarek kanlarıyla yoğurmaktalar...

AYDINLIK
SAVAŞÇILARI
MORO DESTANI
salih mirzabeyoğlu
İBDA

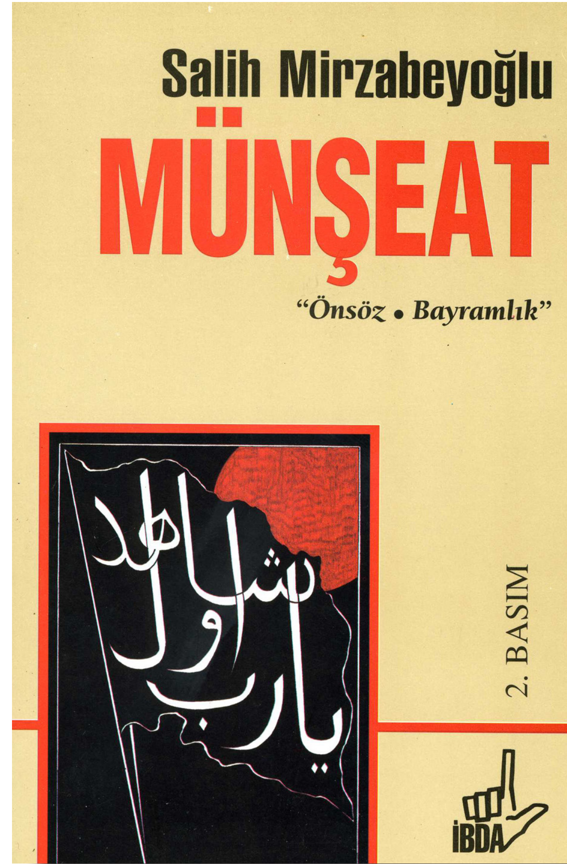
Dâva çilekeşinin hamurkârlığını yaptığı gençliğe; "nerdesin?" feryadına aksi seda gibi tekrarlayıcı "nerdesin?" cevabıyla değil; murad edilenin GÖLGESİ kabul edilebilirsek burdayız, hedefimiz aslı gibi olmaktır.

SALİH MİRZABEYOĞLU
İDEOLOCYA
VE
İHTİLÂL
-Kavganın İçinden-
İBDA
2. BASIM

Anlaşılması gereken gençlik ruhundan kesitlerle, kurak bir ikli- me doğmuş nesillerin "yeni bir dünya görüşü" ihtiyacını, şu veya bu vesilelerle ortaya çıkan "kim"lik bunalımını ve toplumsal değerler kaosu içindeki yaşama savaşını, yazı türleri çeşitleriyle ortaya koyan mektuplar; KİM'in romanı...

YAŞAMAYI
DENEME
" KİM'in Romanı "
Salih Mirzabeyoğlu
ibda
2. Basım

Münşeat, “münşee”kelimesinin çoğulu; “münşee” ise, müsvedde yazılan kağıt ve “yelkeni çekilmiş gemi” anlamına geliyor. “Şi’r”den “şi’ra”ya kadar olan kelimelere bakmak gerek.

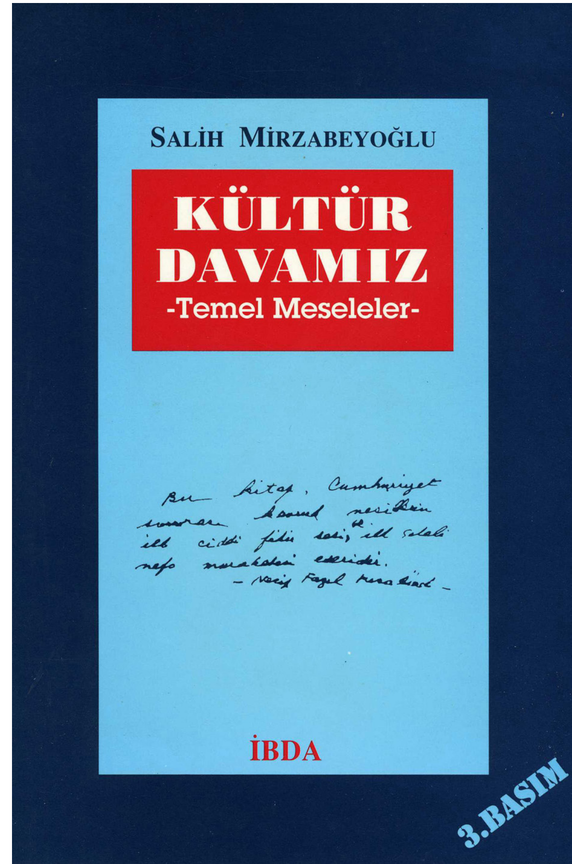

Salih Mirzabeyoğlu
MÜNŞEAT
"Önsöz • Bayramlık"
2. BASIM
İBDA

Mazi, hal ve istikbali gözönünde tutucu, zamanı aşma gayesini ni hai hedef ve kıymet ölçüsü olarak kabul eden bir dünya görüşünün ışığında durumumuzu değerlendirmek; bunu anlamak ve becerebilmek. İşte meselelerin meselesi...

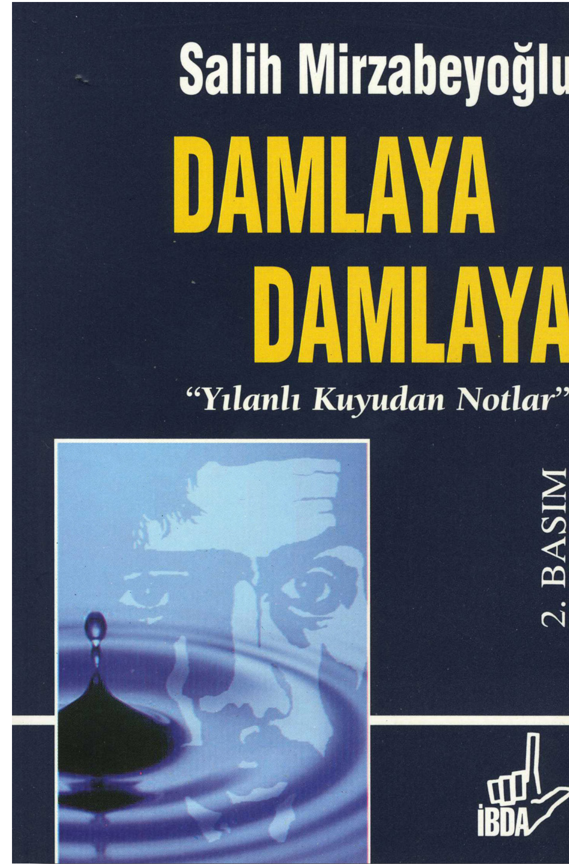

s. mirzabeyoglu
tarihten
bir
yaprak

Azat kabul etmez bir zaptolunmuşluk hissiyle ve bunu hayatının mânâsı bilen gençlik adına Üstadım'a...

Salih Mirzabeyoğlu

SALİH MİRZABEYOĞLU
KÜLTÜR
DAVAMIZ
-Temel Meseleler-
İBDA
3.BASIM

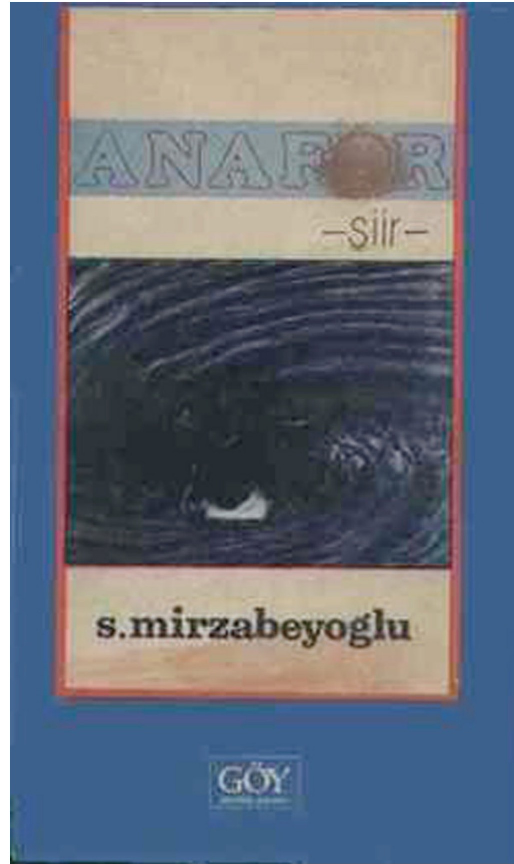
“Yılanlı Kuyudan Notlar”... Bu eser, malûm soydan bir zindan edebiyatı değil, o zindanı “zindan içinde zindan” gören ve onun da içinde bulunduğu en geniş çerçevede hayat ıstırabımızı, çabamızı, en aleladeden en giriftine kadar başvurmalarımızı ve tesbitlerimizi, bir kabta toplanan damlalar hâlinde gösteriyor!..

Salih Mirzabeyoğlu
DAMLAYA
DAMLAYA
"Yılanlı Kuyudan Notlar"
2. BASIM
İBDA

yum gözünü binbir kıvılcım
aç gözünü kapkara zindan
otur bana yeniden anlat
o eski masallardan.

yedi deve karşı yedi cüce
cüceler yemiş devleri
hala o tersine devir
o korkudur yaşanan.

kalemin yazdığı hayali aşkın gerçek.

ANAFOR
-şiir-
s.mirzabeyoglu
GÖY

"Hakkımda yazılmış tek harika kitap."

Necip Fazıl Kısakürek

NECİP FAZIL'LA BAŞBAŞA

—İNTIBÂ ve İLHÂM—

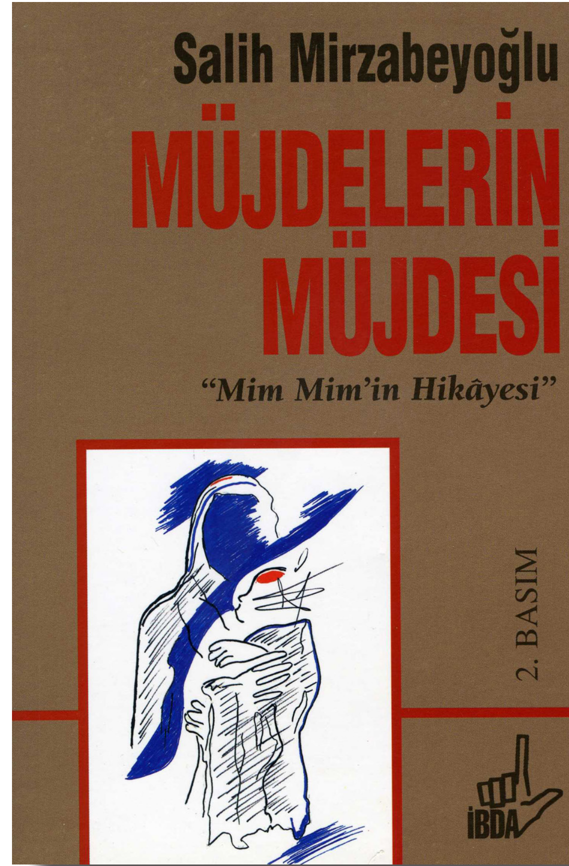

salih mirzabeyoğlu

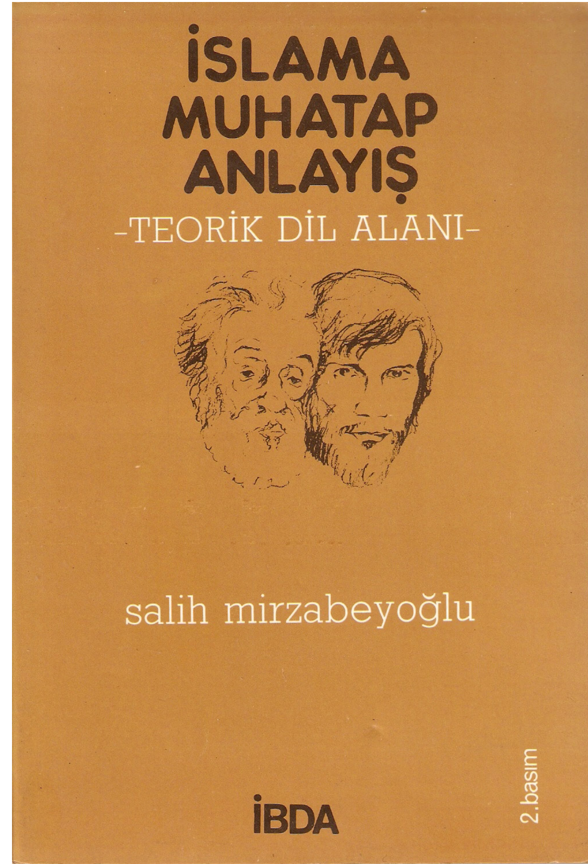
İBDA

2. BASIM

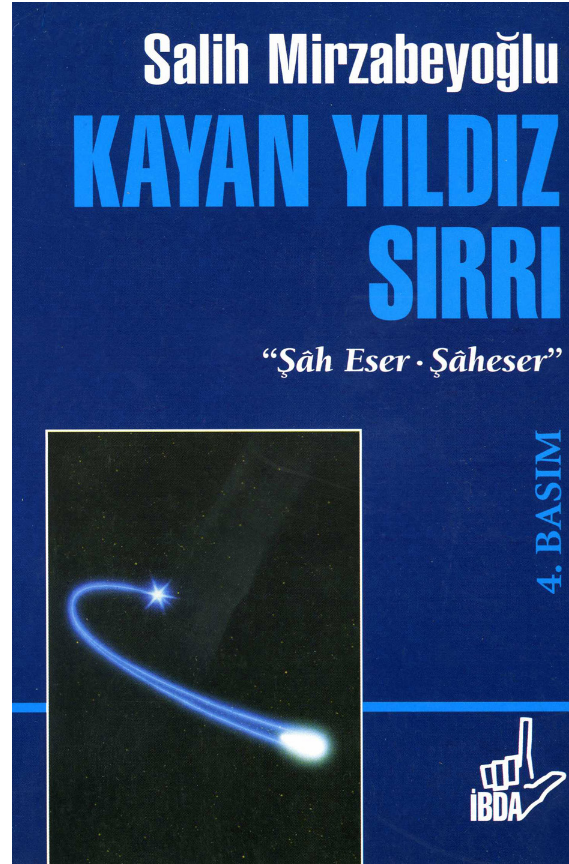
Son bir nükte: Üstadım'ın sevgili dostu rahmetli Muhib Efendi, onun için, "Efendi Hazretleri ne derse yaparım, Necip Fazıl ne yazarsa okurum!" diyormuş... Fikir başka, edebiyat başka; mütefekkir olmakla, yazar olmak... Bunların içiçe görünümleri başka, bu tarzı o tarzda kullanmak başka; uzatmayalım. İşte böyle denilmek isterdim!

Salih Mirzabeyoğlu
MÜJDELERİN
MÜJDESİ
"Mim Mim'in Hikâyesi"
2. BASIM
İBDA

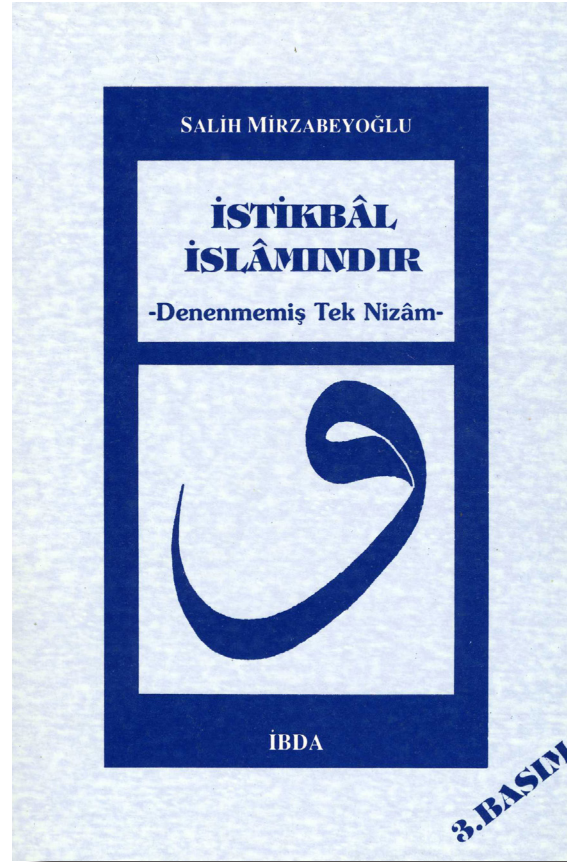
Yeryüzüne aksiyon hasreti duymamış büyük entelektüel gelmemiştir.
Fakat ne getirerek ve neye karşı aksiyon?

İSLAMA
MUHATAP
ANLAYIŞ
-TEORİK DİL ALANI-
salih mirzabeyoğlu
İBDA
2.basım

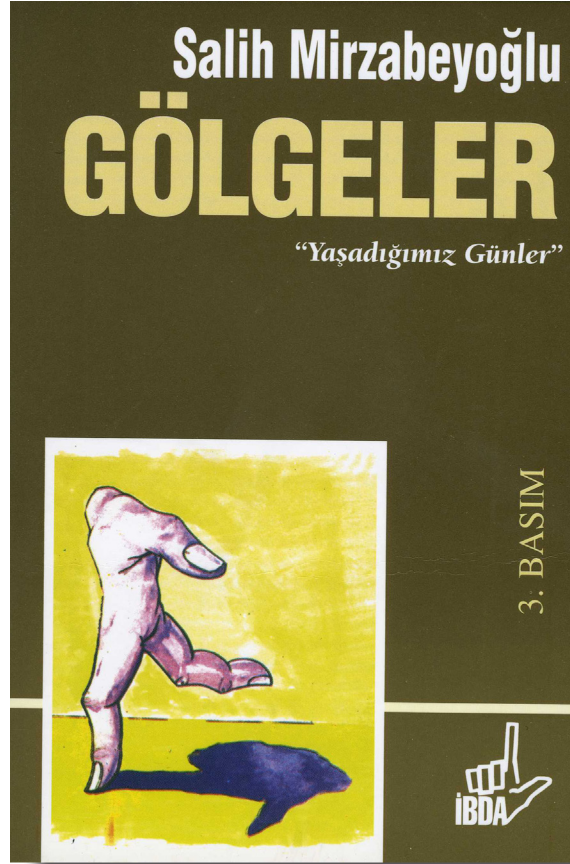
Ufuksuz tecrit yolunun yolcusu şâir hakkında koyduğumuz hüküm, Büyük Doğu Mimarı'nın koyduğu hükmün hasrı içindedir:
_ "Şiir, bilerek veya billmeyerek, Allah'ı arama sanatıdır!

Salih Mirzabeyoğlu
KAYAN YILDIZ
SIRRI
"Şâh Eser · Şâheser"
4. BASIM
İBDA

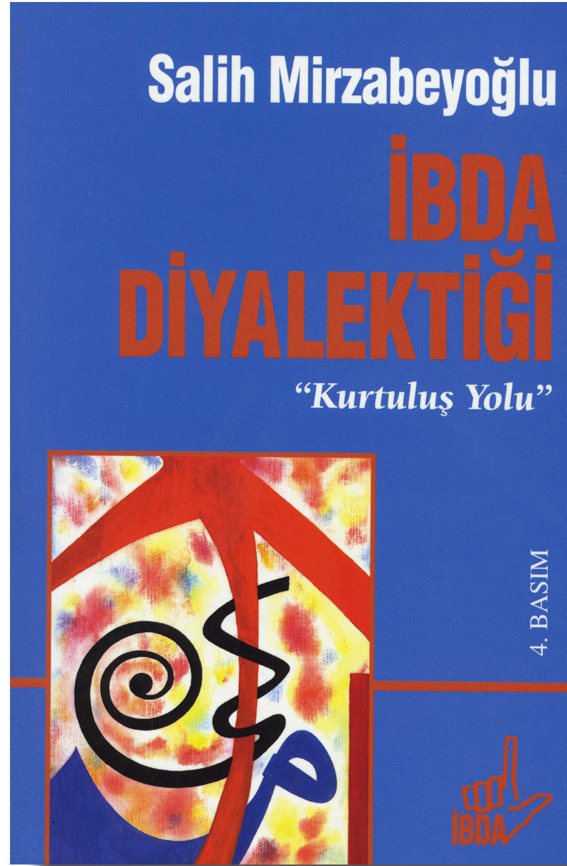
“İstikbâl İslâmındır” tezimizi kuru bir slogan olmaktan çıkarıcı ve bir takım şapşal kalemlerin gevelemelerinin dışında derinliğine bir fikir keyfiyetiyle ele alıcı oluşumuz görülüyor... “Yeni bir dünya doğuyor ve bu dünyanın doğuşunda hissedar olmayan milletlere, mekânda yer işgal etme hakkı kalmıyor. Dünya nereye gidiyor ve doğmakta olan bu dünyaya biz hangi fikir malımızla katılacağız?” diyen Büyük Doğu Mimarı’nın izinde, varlık ve oluşumuzu, varlık ve oluşdavasının ta kökünden gelerek gösteriyoruz!..

SALİH MİRZABEYOĞLU
İSTİKBÂL
İSLÂMINDIR
-Denenmemiş Tek Nizâm-
İBDA
3.BASIM

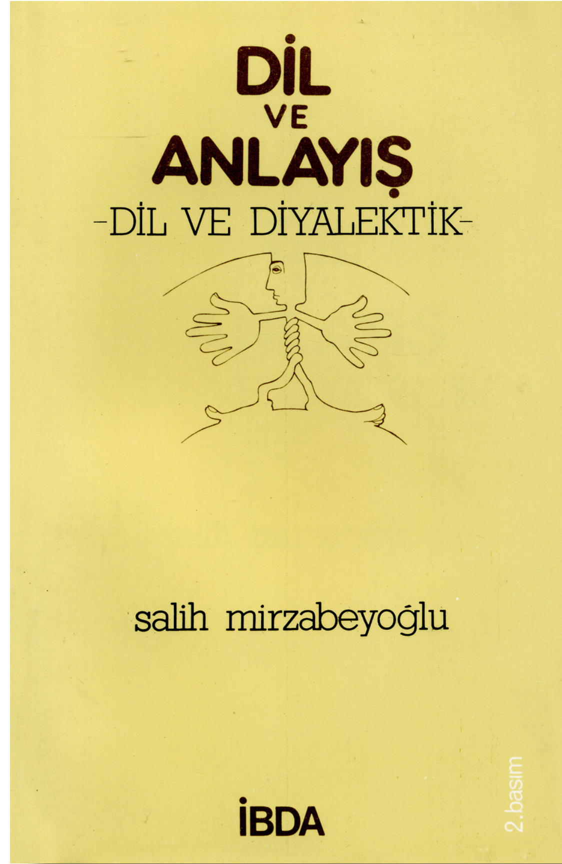
“Bunaltıcı bir tecrit, keskin bir teşhis ve yakıcı bir hayal penceresinden, sanat gözüyle çağımız insanının hayat hikâyesi... Böyle bir derinlik ve genişlik, “dünya çapını” kucaklamak demek değil mi?”

Salih Mirzabeyoğlu
GÖLGELER
"Yaşadığımız Günler"
3. BASIM
İBDA

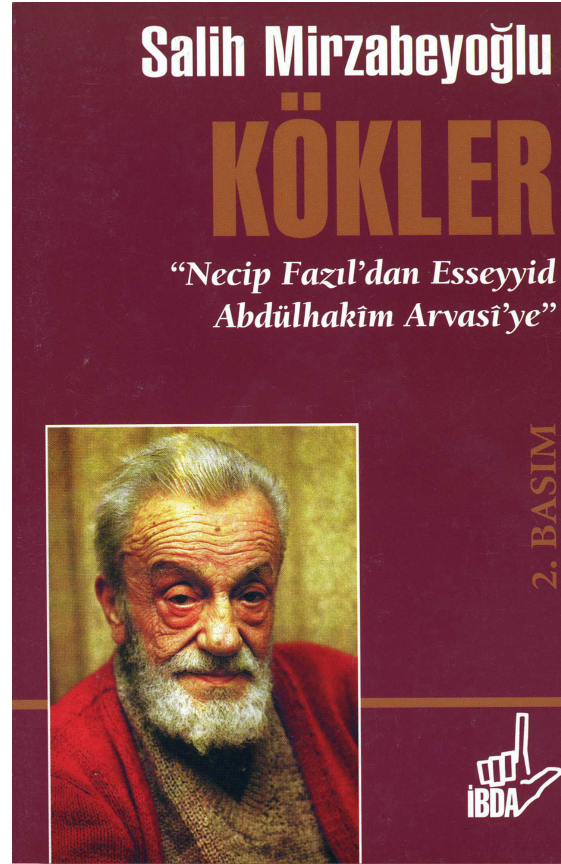
Bu eser... Evet; bu eser o eserdir ki, bugüne kadar içtimaî plânda elverişsiz noktalardan ve ne yapacağını aslında kendi de bilmez müslüman geçinen camianın, "topluluk hakikati"ni temin cehdinindir.

Salih Mirzabeyoğlu
İBDA
DİYALEKTİĞİ
"Kurtuluş Yolu"
4. BASIM
İBDA

Bağlı olduğumuz dünya görüşüne nisbetle diğer eserlerimizde hassasiyetini gösterdiğimiz, kendi diyalektik ve tarzımızın tahakkümü altında "mânâ dilimizle" ve bunu temin eden mevzularla ilgisini işaretlediğimiz "dil" bahsi... Bunu mustakil bir eserle ve öz meseleleriyle ele alarak uyarmak, bahsi İBDA'nın hasrından ayrı düşünülemez bir biçimde göstermektir ki, bu eser de odur!

DİL
VE
ANLAYIŞ
-DİL VE DİYALEKTİK-
salih mirzabeyoğlu
İBDA
2.basım

Bu eseri, Dostum ve Sevgilim, zekâî, nazır, Ahmed Necip Fazıl'a, onun ağzından da, dünya gözüyle yüzünü görme devleti ve saadetinden mahrum olduğum "Manzuru nazar-ı pîran-ı kirâm; Keremli pîrlerin nazarlarına görünen" lâkaplı, muhsî ve muhsîne, bütün yüceliklerin altun pınarı, büyük "İrşad Kutbu", Efendimiz Esseyid Abdülhakîm Arvasî Hazretlerine ithaf ediyorum.

Salih Mirzabeyoğlu
KÖKLER
"Necip Fazıl'dan Esseyyid Abdülhakîm Arvasî'ye"
2. BASIM
İBDA

— "Gölgede bulunan mahiyet, onu meydana getiren asıl şeyin mahiyetidir. O halde asıl, gölgesine, gölgenin kendinden daha yakındır."

MARİFETNAME

— SÜZGEÇ VE ŞEKİL —

İDEOLOCYA ÖRGÜSÜ'NE EK: (Akıncı Güç kadrosuna ithaf)

● İslâm yenilenmez. Anlayış yenilenmek gerek...

● Anlayış mı, nurun aynadaki aksi... Aynayı yenilemek...

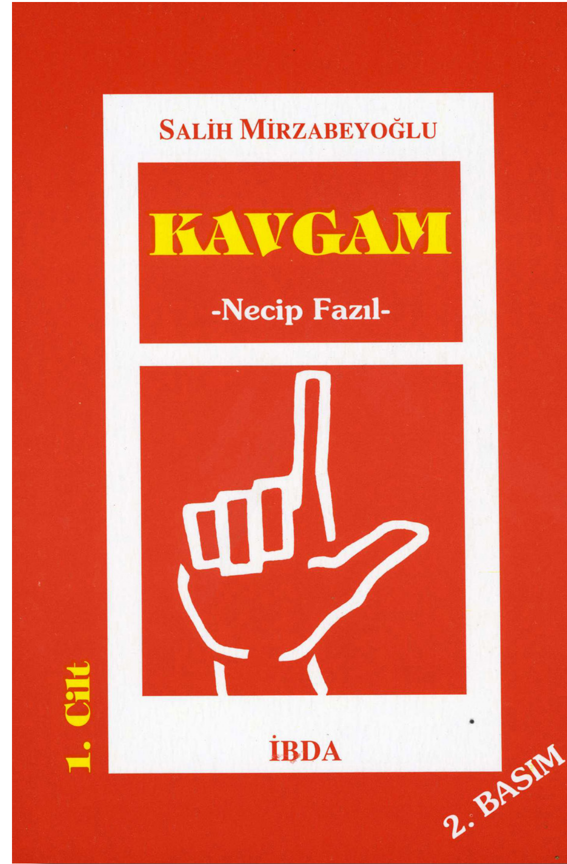
● Güneş yenilenemez. Göz yenilenir.

Necip Fazıl

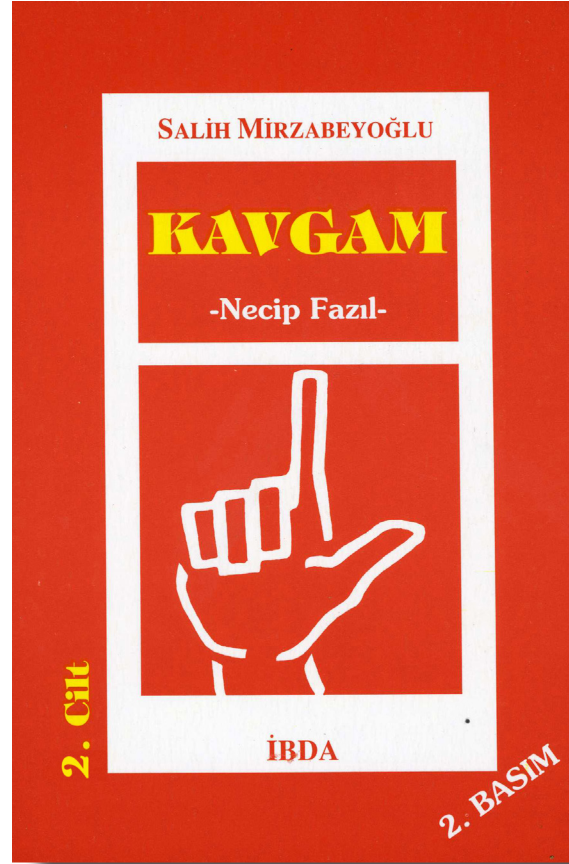
salih mirzabeyoğlu

İBDA

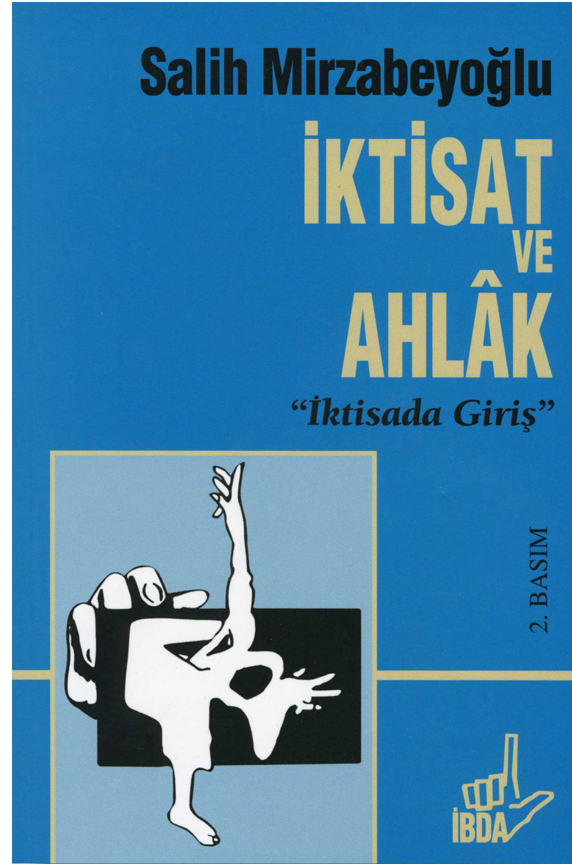
İşte, tam 40 yıldır süze süze özleştirdiğimize şahit olduğumuz bu birkaç genç ve 3-5 ağabeyleri, satranç tahtasının ilk karesindeki ilk vâhid olmak mevkiindedir. Bu vâhidi elde edebilmek için 40 yıl çalıştık, ama sonunda «evreka-buldum!» diyebilmek saadetine ulaştık. Gerisi keyfiyetini bunlarla paylaşan basit bir kemiyet meselesidir ve cevher, kan oturmuş tırnaklarımızla 40 yıl kazdığımız kuyudan çıkarılmıştır.

SALİH MIRZABEYOĞLU
KAVGAM
-Necip Fazıl-
1. Cilt
İBDA
2. BASIM

Hani "din istismarcılığı" diye bir lâf var ya... Dünyanın en büyük yalanı!.. Yalan da ne kelime; sahtekârlığı!.. Hiçbir dindar; halis dindar, din istismarcılığı yapamaz. Zira istismar, inananın kendi ruhunu kabul ettirmeye çalışması değil, inanmayanın inanmış görünerek inananlardan fayda devşirmeye bakmasıdır. Demek ki, istismarın ana maddesi, samimiyetsizlik...

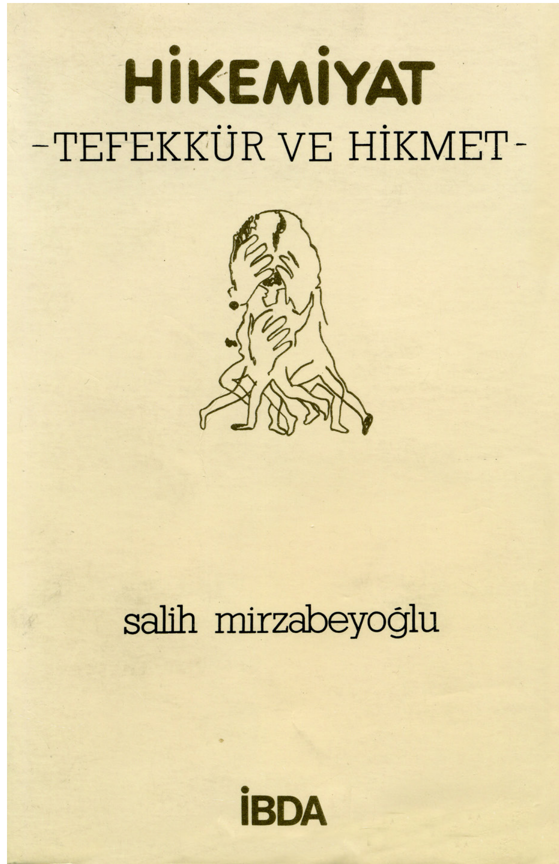

SALİH MİRZABEYOĞLU
KAVGAM
-Necip Fazıl-
2. Cilt
İBDA
2. BASIM

Bir dünya görüşü, dili belirler ve geliştirir; bu dünya görüşü ile yoğrula dilin kendini öyle şekillendirmesi gerekir ki, düşüncenin her şekline kolayca girebilsin ve milletin dünya görüşünü temsil eden her düşünceyi dile getirebilsin... "Teorik dil alanı" tekniği içinde de bu gayenin gerçekleşme sahalarından biri olarak, İKTİSAT VE AHLÂK.

Salih Mirzabeyoğlu
İKTİSAT
VE
AHLÂK
"İktisada Giriş"
2. BASIM
İBDA

Hikem; hikmetler... Hikemîyat; hikmetler ve düşüncelerle ilgili... Bu lügat mânâlarından sonra bildirelim ki, doğan ve gelişip serpilen çocuğun ruhî hüviyetine münasip bir isim halinde "Hikemîyat", İBDA diyalektiğinin devşirdiği hikmetler örgüsüdür...

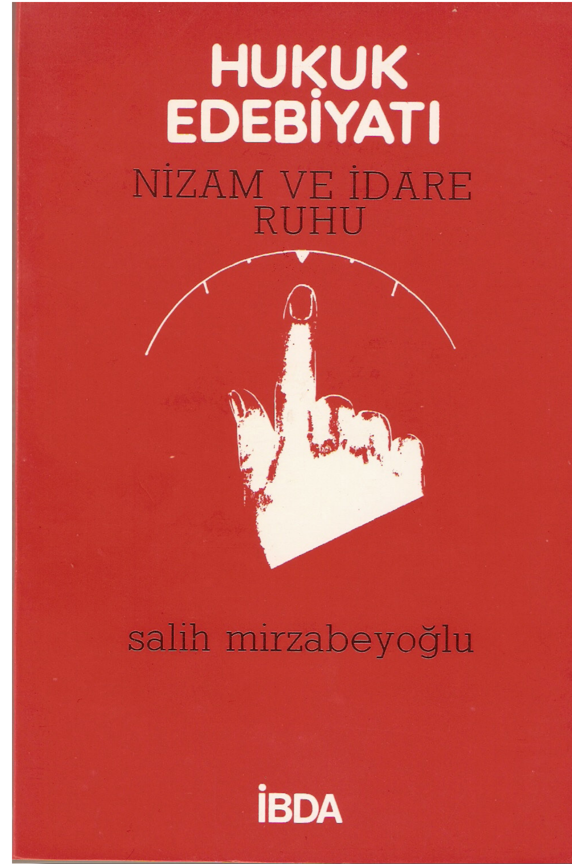
En geniş mânâsıyla Hikemîyat bu.

HİKEMİYAT
-TEFEKKÜR VE HİKMET-
salih mirzabeyoğlu
İBDA

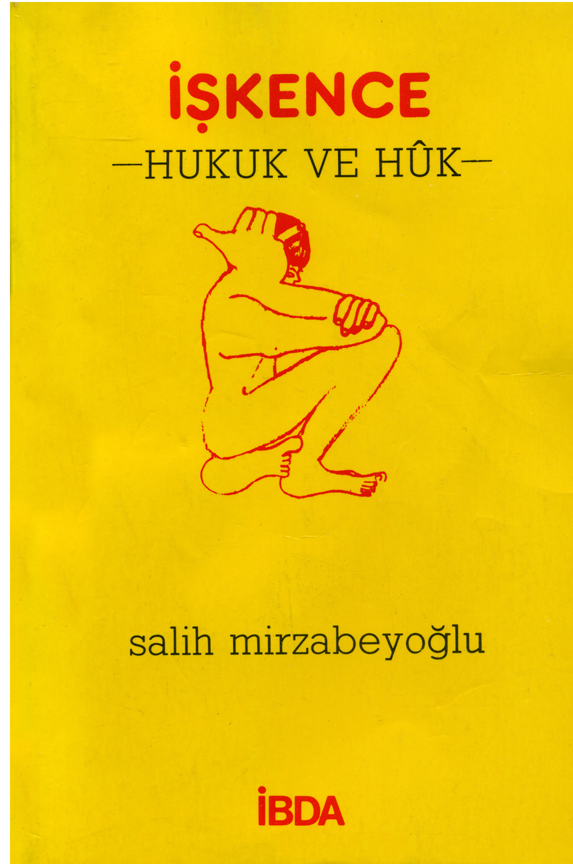
Bu eser, anlaşılacağı üzere, bir fikir ve sanat sistemi vazetmek ye- rine, bir ruh ve anlayış sisteminin ürünüdür... Birincisi, bütün tarihte görüldüğü gibi, tökezlemeye mahkum; ikincisi ise, "Mutlak Fikrin Gerekliliği" davasına bağlı olarak, gelişmeye ve zenginleşmeye sonsuz açık bir yol... Yeter ki, yolcuları ehil olsun!..

Salih Mirzabeyoğlu
ŞİİR VE SANAT HİKEMİYATI
"Estetik ve Ahlâk"
2. BASIM
İBDA

Din, edeb demektir... Edeb; hadlere riayet... Hadlere riayet; haya ve hicâb... Haya ve hicâb; örtü ve perde... Örtü ve perde; tecrit... Tecrit hakikatinde; nizâm... İslâm baştanbaşa nizâm demektir...

HUKUK EDEBİYATI
NİZAM VE İDARE RUHU
salih mirzabeyoğlu
İBDA

"Hûk", lûgatta "domuz ve hınzır" mânâsına... Dinen pis ve necis hayvan... Ruhsuz ve kalpsiz aşağılık insanlar için mecazen kullanılacaksa, aşağılık insanlar arasında baş köşede bulunan işkenceci, bu sıfata kemâliyle lâyık demektir!..

İŞKENCE
—HUKUK VE HÛK—
salih mirzabeyoğlu
İBDA

DÜNYA ÇAPINDA BİR HÂDİSE KAPTAN KUSTO MÜSLÜMAN

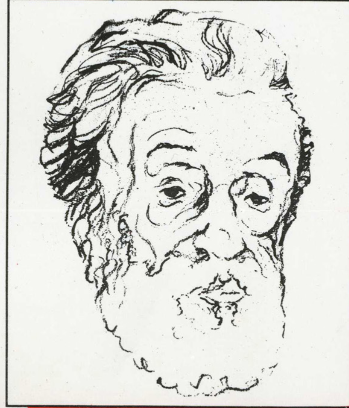
Dergilerden, gazetelerden ve televizyon ve radyodan tanıdığım meşhur Kaptan Kusto... Bu adam bir devrin (Markopolo)su, Evliya Çelebisi gibi tetkikçi bir seyyahtır ve tabiat denilen yaratıklar âleminin sırlarını denizlerde arayan ve deniz içi hayatı kurcalayan ilmî bir tecessüs sahibidir.

Bu adam basit "olabilir"ler veya "olabilir" sanılan şeyler arasında öyle bir tecelliye şahit oluyor ki, 1400 yıl önce Kur'an'ın haber ver- diği mucize önünde dize gelip müslüman oluyor.

(Necip Fazıl Kısakürek)

TİLKİ GÜNLÜĞÜ

UFUK İLE HAFİYE

ROMAN 1. CİLT

SALİH MİRZABEYOĞLU

İBDA

DÜNYA ÇAPINDA BİR HÂDİSE KAPTAN KUSTO MÜSLÜMAN

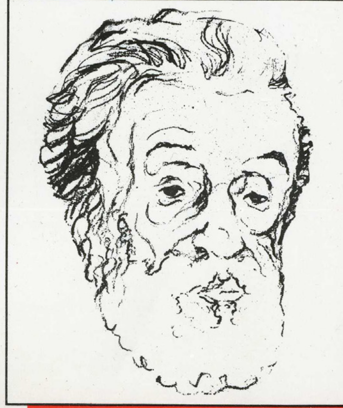
Dergilerden, gazetelerden ve televizyon ve radyodan tanıdığım meşhur Kaptan Kusto... Bu adam bir devrin (Markopolo)su, Evliya Çelebisi gibi tetkikçi bir seyyahtır ve tabiat denilen yaratıklar âleminin sırlarını denizlerde arayan ve deniz içi hayatı kurcalayan ilmî bir tecessüs sahibidir.

Bu adam basit "olabilir"ler veya "olabilir" sanılan şeyler arasında öyle bir tecelliye şahit oluyor ki, 1400 yıl önce Kur'an'ın haber ver- diği mucize önünde dize gelip müslüman oluyor.

(Necip Fazıl Kısakürek)

TİLKİ GÜNLÜĞÜ

UFUK İLE HAFİYE

ROMAN 2. CİLT

SALİH MİRZABEYOĞLU

İBDA

DÜNYA ÇAPINDA BİR HÂDİSE KAPTAN KUSTO MÜSLÜMAN

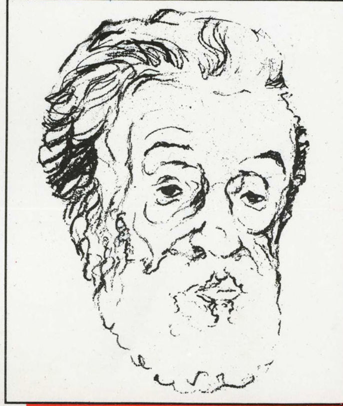
Dergilerden, gazetelerden ve televizyon ve radyodan tanıdığım meşhur Kaptan Kusto... Bu adam bir devrin (Markopolo)su, Evliya Çelebisi gibi tetkikçi bir seyyahtır ve tabiat denilen yaratıklar âleminin sırlarını denizlerde arayan ve deniz içi hayatı kurcalayan ilmî bir tecessüs sahibidir.

Bu adam basit "olabilir"ler veya "olabilir" sanılan şeyler arasında öyle bir tecelliye şahit oluyor ki, 1400 yıl önce Kur'an'ın haber ver- diği mucize önünde dize gelip müslüman oluyor.

(Necip Fazıl Kısakürek)

TİLKİ GÜNLÜĞÜ

UFUK İLE HAFİYE

ROMAN 3. CİLT

SALİH MİRZABEYOĞLU

İBDA

DÜNYA ÇAPINDA BİR HÂDİSE KAPTAN KUSTO MÜSLÜMAN

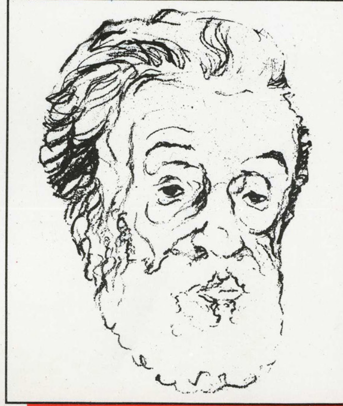
Dergilerden, gazetelerden ve televizyon ve radyodan tanıdığım meşhur Kaptan Kusto... Bu adam bir devrin (Markopolo)su, Evliya Çelebisi gibi tetkikçi bir seyyahtır ve tabiat denilen yaratıklar âleminin sırlarını denizlerde arayan ve deniz içi hayatı kurcalayan ilmî bir tecessüs sahibidir.

Bu adam basit "olabilir"ler veya "olabilir" sanılan şeyler arasında öyle bir tecelliye şahit oluyor ki, 1400 yıl önce Kur'an'ın haber ver- diği mucize önünde dize gelip müslüman oluyor.

(Necip Fazıl Kısakürek)

TİLKİ GÜNLÜĞÜ

UFUK İLE HAFİYE

ROMAN 4. CİLT

SALİH MİRZABEYOĞLU

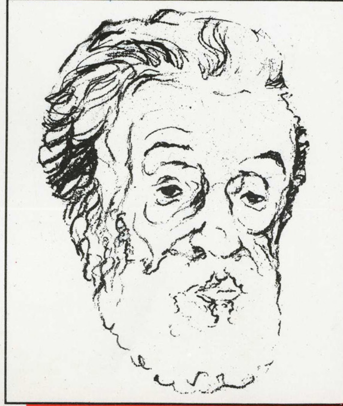
İBDA

DÜNYA ÇAPINDA BİR HÂDİSE KAPTAN KUSTO MÜSLÜMAN

Dergilerden, gazetelerden ve televizyon ve radyodan tanıdığım meşhur Kaptan Kusto... Bu adam bir devrin (Markopolo)su, Evliya Çelebisi gibi tetkikçi bir seyyahtır ve tabiat denilen yaratıklar âleminin sırlarını denizlerde arayan ve deniz içi hayatı kurcalayan ilmî bir tecessüs sahibidir.

Bu adam basit "olabilir"ler veya "olabilir" sanılan şeyler arasında öyle bir tecelliye şahit oluyor ki, 1400 yıl önce Kur'an'ın haber ver- diği mucize önünde dize gelip müslüman oluyor.

(Necip Fazıl Kısakürek)

TİLKİ GÜNLÜĞÜ
UFUK İLE HAFİYE
ROMAN 5. CİLT
SALİH MİRZABEYOĞLU
İBDA

DÜNYA ÇAPINDA BİR HÂDİSE KAPTAN KUSTO MÜSLÜMAN

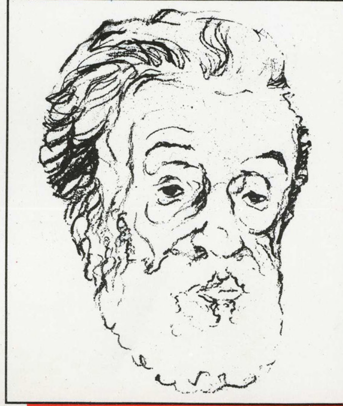
Dergilerden, gazetelerden ve televizyon ve radyodan tanıdığım meşhur Kaptan Kusto... Bu adam bir devrin (Markopolo)su, Evliya Çelebisi gibi tetkikçi bir seyyahtır ve tabiat denilen yaratıklar âleminin sırlarını denizlerde arayan ve deniz içi hayatı kurcalayan ilmî bir tecessüs sahibidir.

Bu adam basit "olabilir"ler veya "olabilir" sanılan şeyler arasında öyle bir tecelliye şahit oluyor ki, 1400 yıl önce Kur'an'ın haber ver- diği mucize önünde dize gelip müslüman oluyor.

(Necip Fazıl Kısakürek)

TİLKİ GÜNLÜĞÜ

UFUK İLE HAFİYE

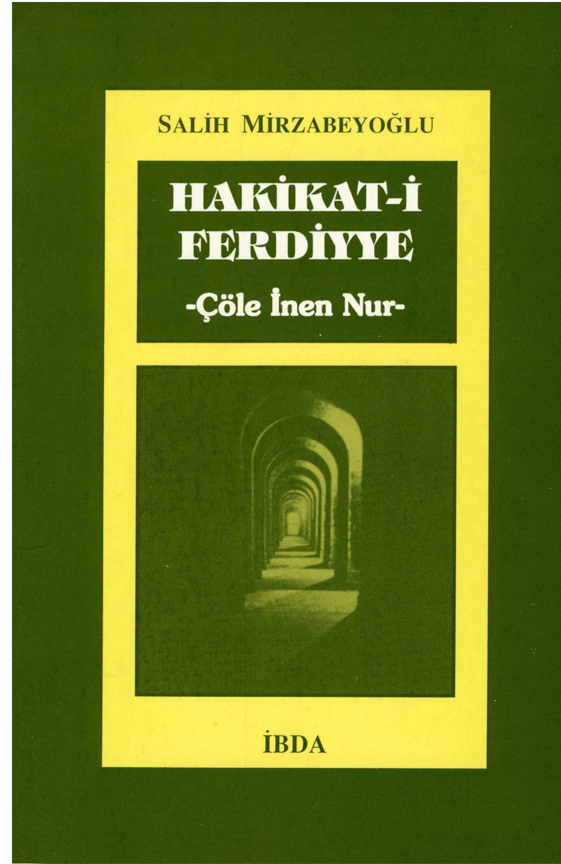
ROMAN 6. CİLT

SALİH MİRZABEYOĞLU

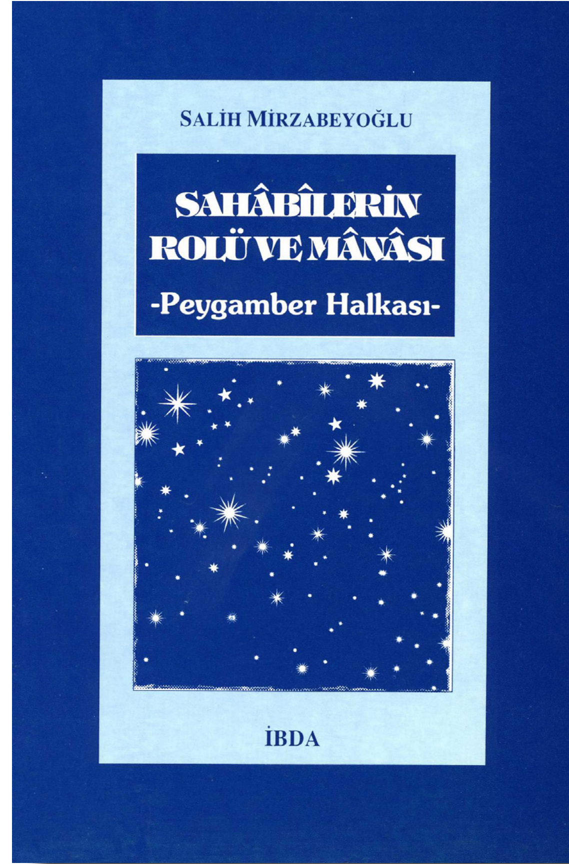
İBDA

"Çöle İnen Nur; Çöle ve Bütün Zamana ve Mekâna"... Üstadım'ın bir sanat ve fikir şaheseri ve benim başucu kitablarımdan biri olan bu eser, bu zamana kadar ne yazık ki -istisnaları hariç- layıkı veçhile takdir edilememiştir... Anlayış yok, zevk yok, şevk yok, malzeme yok, var geçinilen malikiyet de ezbere soydan oldu mu sorulacak olan sual şudur:

-"Ne arıyorsun ki ne bulacaksın!"

SALİH MİRZABEYOĞLU
HAKİKAT-İ
FERDİYYE
-Çöle İnen Nur-
İBDA

Sahâbî, ümmetin temel taşı ve temel yapısı... Eserin içine dair bu mânâ yanında gözönünde tutulması gereken ikinci husus, bu eserin "Hakikat-i Ferdiyye" isimli eserimizle ilgisi ve bunun yanında Üstadım'ın "Peygamber Halkası" isimli eserine eşlik eden çehresidir!..

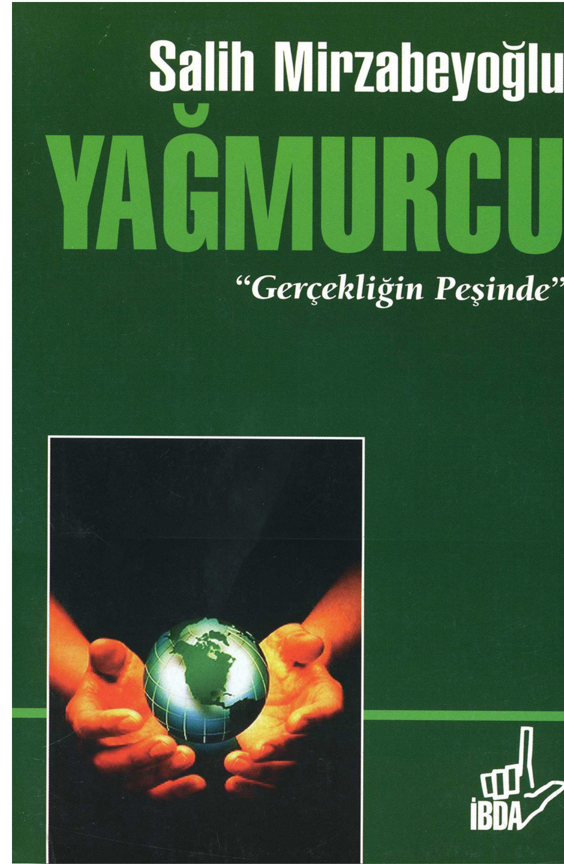

SALİH MİRZABEYOĞLU
SAHÂBÎLERİN ROLÜ VE MÂNÂSI
-Peygamber Halkası-
İBDA

Demokrasi ve liberalizmden, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı ve Avrupa Ortak Pazarı'na kadar; fikir ve kuruluşlar plânında içiçe bir yumak olarak şekillendirilen "Yeni Dünya Düzeni", Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'nın birbirleriyle rekabet ortamı içinde de olsa bizim gibi ülkelere biçtikleri parya statüsünde müşterek, bir hegemonya sistemidir... Elbette "hayır!" diyoruz:

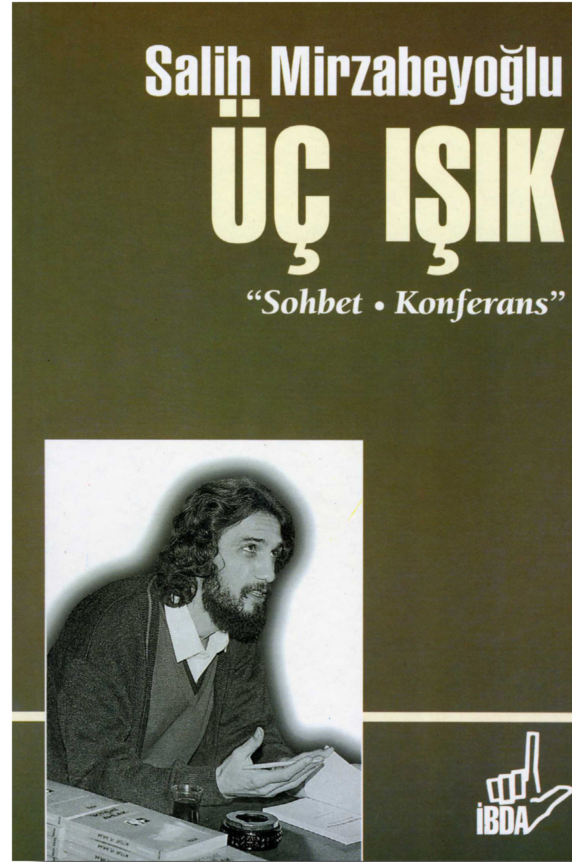
Ülkemizden başlayarak teklif ettiğimiz "Yeni Dünya Düzeni"miz ile!..

Salih Mirzabeyoğlu
BAŞYÜCELİK
DEVLETİ
"Yeni Dünya Düzeni"
2. BASIM
İBDA

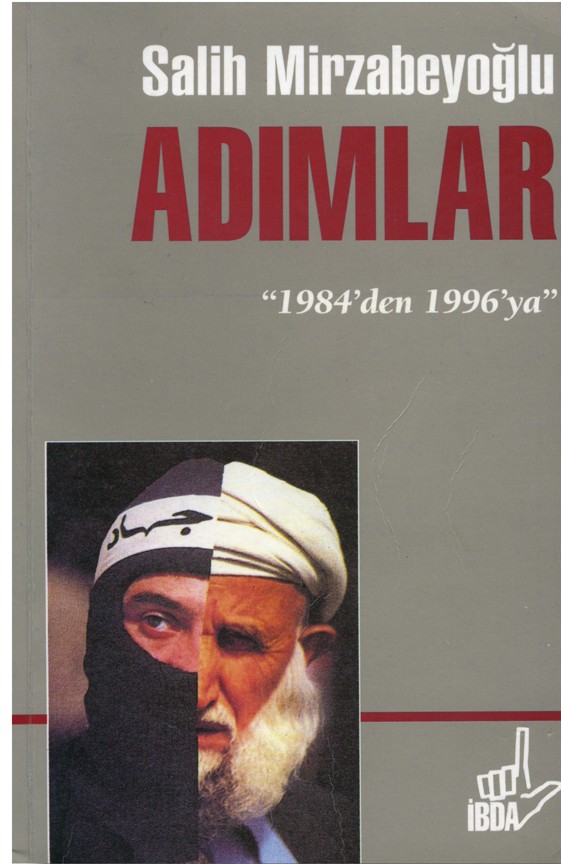
Allah, bizzat kendi bildirdiği üzere, insanı, "eşya ve hâdiseleri teshir etmesi için kendine halife olarak" yarattı... Ve kutsî hadîs: — "Âlemi insan, insanı da kendi marifetime erişmesi için yarattım!"

Salih Mirzabeyoğlu
YAĞMURCU
"Gerçekliğin Peşinde"
İBDA

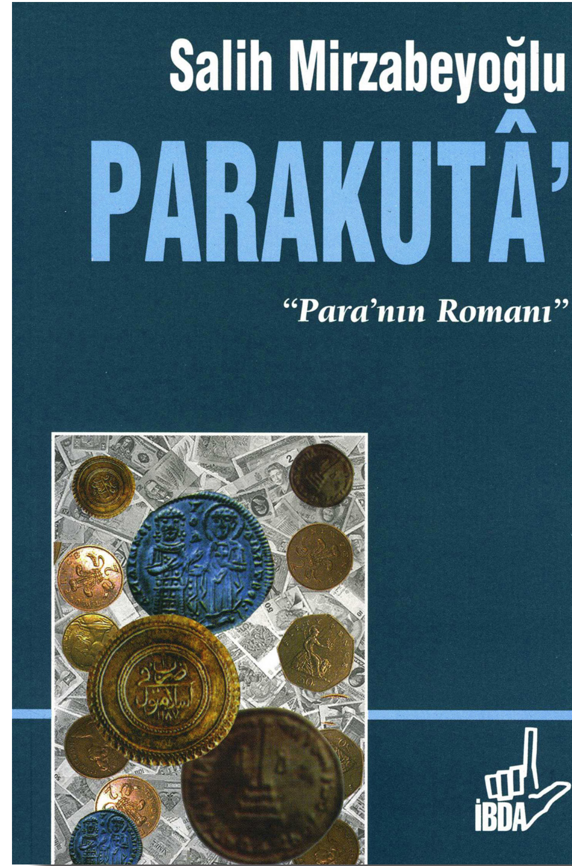
Esere isim olan "Üç Işık", aynı zamanda, bir konferansımın ismi... Diğerleri: "Cemaat ve Aksiyon", "Nasıl Birlik?" ve "İşkence ve Filistin Meselesi"... ÜÇ IŞIK-ÜÇIŞIK'ın mânâlandırılması, bütün sohbet konferanslarda, hususiyle "Üç Işık" konferansında, aslında ise BÜYÜK DOĞU-İBDA külliyatının tamamında nakışlı olduğu için, takdim sırasında gereksiz... Malûmu ilâma hacet yoktur!..

Salih Mirzabeyoğlu
ÜÇ IŞIK
"Sohbet • Konferans"
İBDA

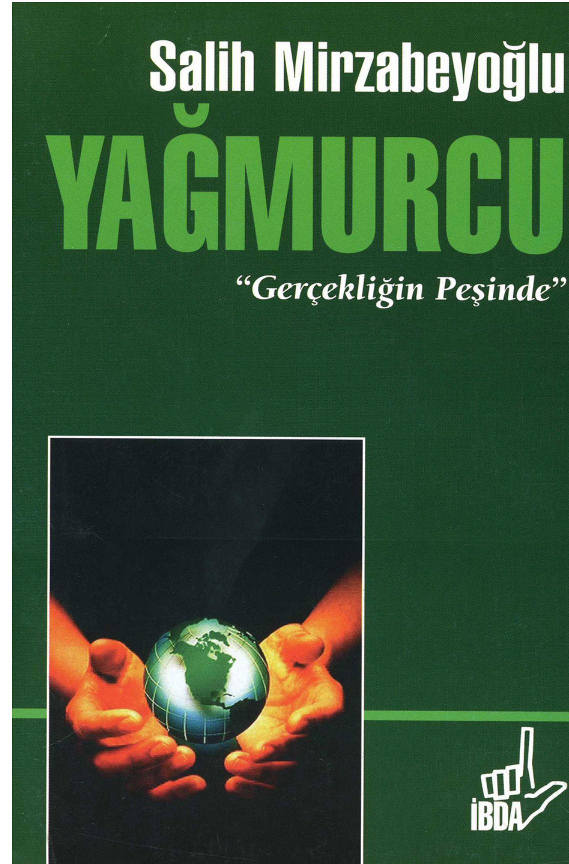
Bu eser, çeşitli gazeteler ve dergilerde yayınlanan, yayınlanmayan veya mücbir sebeblerle yayınlanamayan mülâkatlardan ve yazılı olarak verilmiş soru ve cevablardan oluşuyor; bu hâliyle bir albüm olması gerekirdi... Oysa öyle değil; "günün hakkını vererek yarını hedeflemek" şiarımız gereği, ne olmak ve ne yapmak istediğini bilen bir fikir ve aksiyon bünyesinin ifşâı hâlinde, içyüz bütünlüğü ve dışyüz sergisini gösteren bir tarihçe ve kitaplık bir oluşum belirtiyor.Göreceksiniz!..

Salih Mirzabeyoğlu
ADIMLAR
“1984’den 1996’ya”
جهاد
İBDA

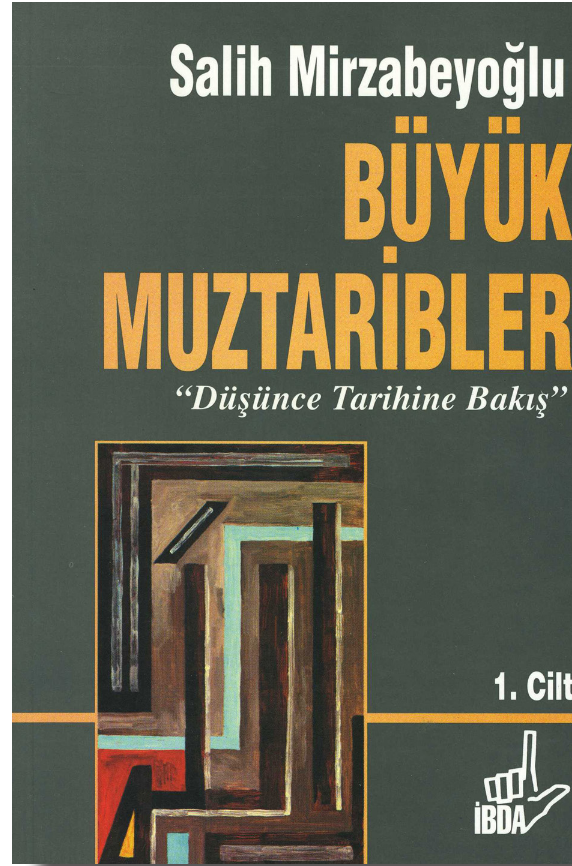
Eserin adı "Parakutâ'"... Alt başlığı, "Para'nın Romanı"... İlk elde belirtmemiz gereken, para'nın "parça" anlamına, "kutâ'"nın da "düş yormak, rüyâ tâbir etmek" anlamına gelmesi... Hayatın bir yönü iktisadî ve onun da bir unsuru para... Anlaşılıyor ki, "Parakutâ'" eserin muhtevasına uygun bir icadedilmiş kelime, bir isim; ve "iflâk" kelimesinin lûgatta, "şiir okurken fesâhat üzerine olmak" ve "kelime icadetme" mânâlarına gelişini belirtelim ki, bizzat bu icad keyfiyeti de, eserin yazılış vesileleri ve tedaîleri sırasında -göreceğiniz üzere- yerini alıyor... Paranın romanı!..

Salih Mirzabeyoğlu
PARAKUTÂ'
"Para'nın Romanı"
İBDA

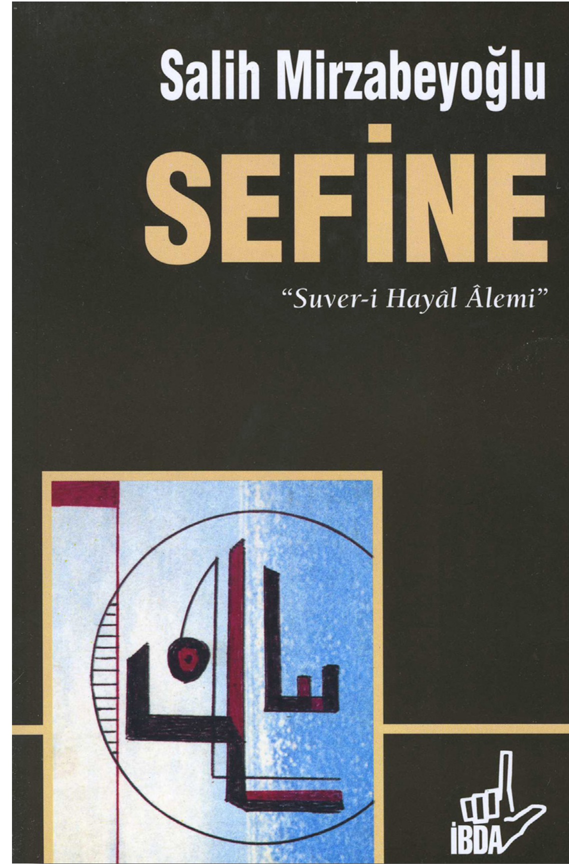
Üstadım tarafından "ifrât hâlde tecrit" diye vasıflandırılan fikir kumaşım... Bu eser, yine onun gösterdiği ölçülerle, sözkonusu vasıflandırmanın tahkiken tesbiti ve tafsilinden ibarettir!..

Salih Mirzabeyoğlu
YAĞMURCU
"Gerçekliğin Peşinde"
İBDA

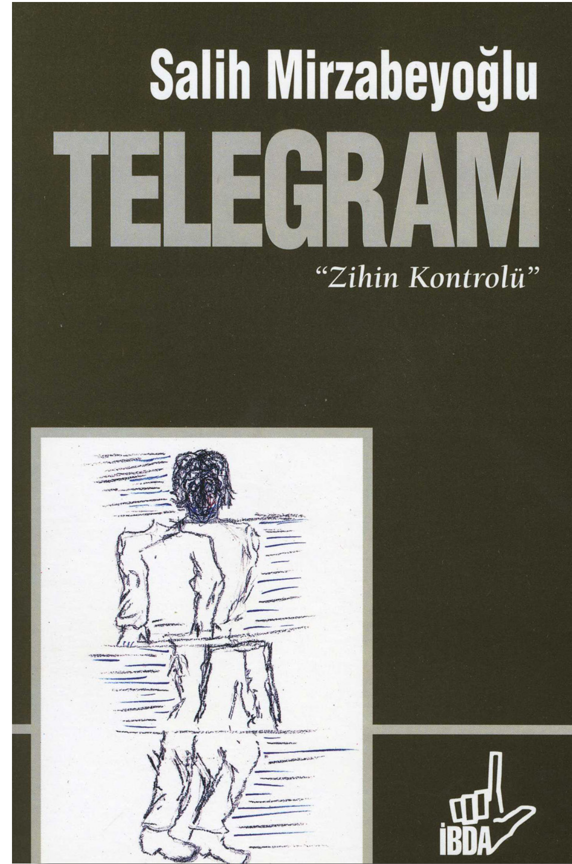
“Mütefekkirin mektebi, hekimin eczahânesi gibidir; oraya zevk duymak için değil, kurtaran ıstırabı çekmek için gidilir. Biri- nin çıkık bir omuzu, ötekinin başında bir yarası mevcuttur; zevk onları iyi edebilir mi?”

Salih Mirzabeyoğlu
BÜYÜK
MUZTARİBLER
"Düşünce Tarihine Bakış"
1. Cilt
İBDA

İlimde tecrit, teşhis içindir; şiirde teşhis ise, tecrit için... Bu bakımdan, tecritte kalan ilimlere, sanat ve felsefe-hikemiyat izâfe edilir. Özellikle, kaskatı bilinen madde hakikatinin bile lâtifleştikçe nasıl bir "şiir idraki"ne âit olduğunu anlayabilmek için, bunun belirtilmesi zarurî.

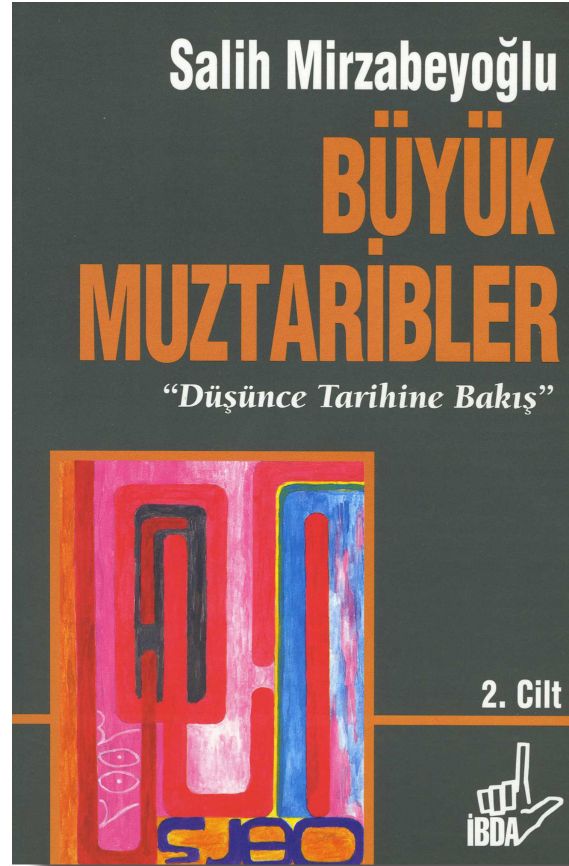

Salih Mirzabeyoğlu
SEFİNE
"Suver-i Hayâl Âlemi"
İBDA

“Bu bir din mi, ilim mi çekişmesidir!” diyen Telegramcılar’ın, meseleyi yanlış ortaya koymaları ve sahtekârlıkları bir yana, sadece “iç şekil” bahsinde vurgulananlar bile, ruhun, “beynin irtisamları” olmadığını göstermeye yeter. Tıpkı gözün, görme sıfatının organı-âleti olması gibi, beyin de düşüncenin organı. Beyni ne kadar teshir edersen et, –edebildiniz mi?–, sizi “yücelerinizle” beraber “sin kaf” eden yanım ve “acı” duygum bile, benim uğrunda idam cezası aldığım dava tezimi delillendiriyor: Önce ruhçuluk, ardından “ruhçuluğun hakikati ne?” davası!

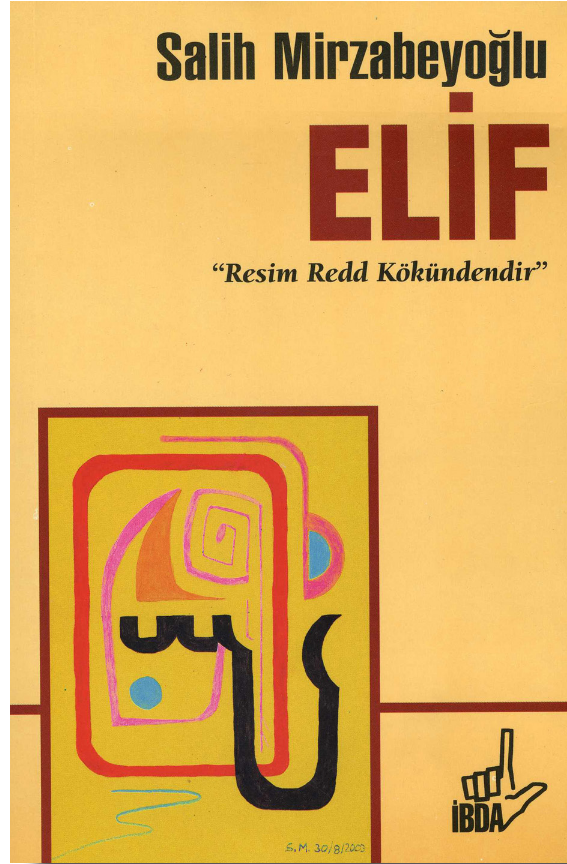

Salih Mirzabeyoğlu
TELEGRAM
"Zihin Kontrolü"
İBDA

Bu kitab, bizim yönümüzden "dünya çapında bir eser daha"dır. Her ne kadar "insan"ın üzerine "insan" diye tanıtıcı ve uyarıcı bir yafta iliştirmek gereksiz ise de, balığı tarife yeltenmişken onu bilmemesi bir yana, "deve ile öküzü de birbirine karıştıran" ve her gün ağzından çıkan mef- humların hiçbiri üzerinde idrak çilesi çekmemiş aydınlar (!) dünyasında bu, ayrıca bir zaruret oluyor.

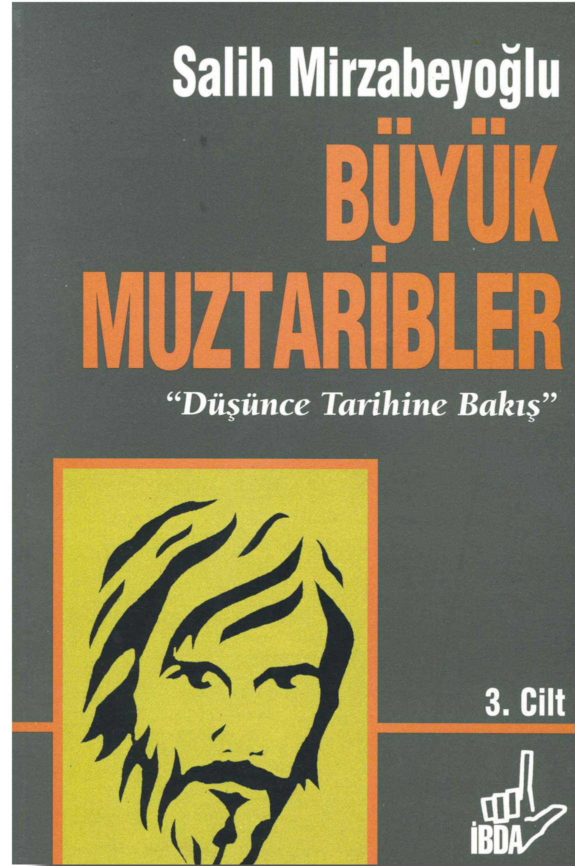
Dünya çapında tasarrufa geçmiş bir fikir mihrakının değer ve edâ hakkı ile eserimi böylece takdim ederim.

Salih Mirzabeyoğlu
BÜYÜK MUZTARİBLER
"Düşünce Tarihine Bakış"
2. Cilt
İBDA

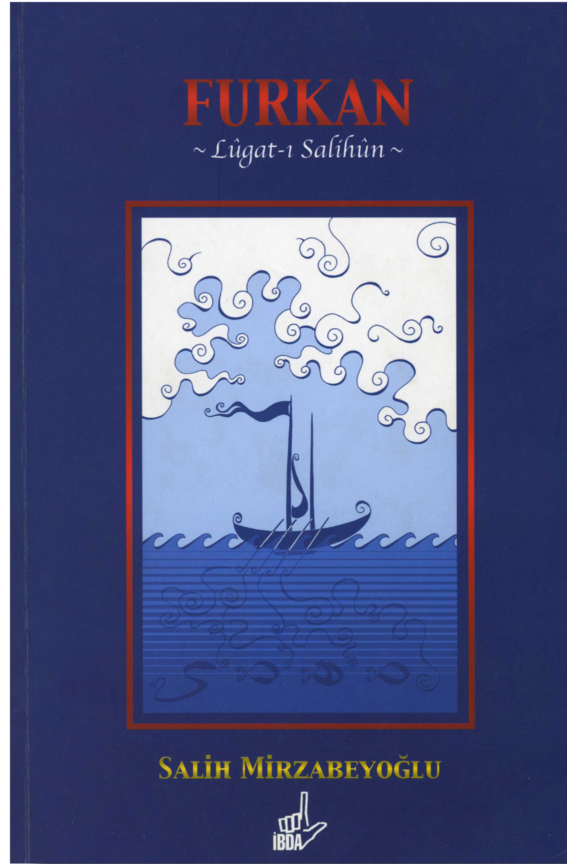
"Elif"; bütün harflerle ülfet edebildiği için, böyle isimlendirilmiştir... Elif: Muhib, sahib, dost... "Elif "in ebced değeri 1'dir; bin sayısının ismi olan "elf", aynı zamanda "bin adet şey vermek ve ünsiyet eylemek" mânâlarına gelir.

Salih Mirzabeyoğlu
ELİF
"Resim Redd Kökündendir"
S.M. 30/8/2000
İBDA

İnsan aklı, bilgisinin bir türünde öyle sorular tarafından rahatsız edilir ki, bunları gözardı edemez, çünkü ona kendi tabiatı tarafından verilirler; ve yine de onları cevablayamaz, çünkü insan aklının bütün kabiliyetini aşarlar. İnsanda, kendini aşan birşey: Aşandayız, aşandanız!

Salih Mirzabeyoğlu
BÜYÜK MUZTARİBLER
"Düşünce Tarihine Bakış"
3. Cilt
İBDA

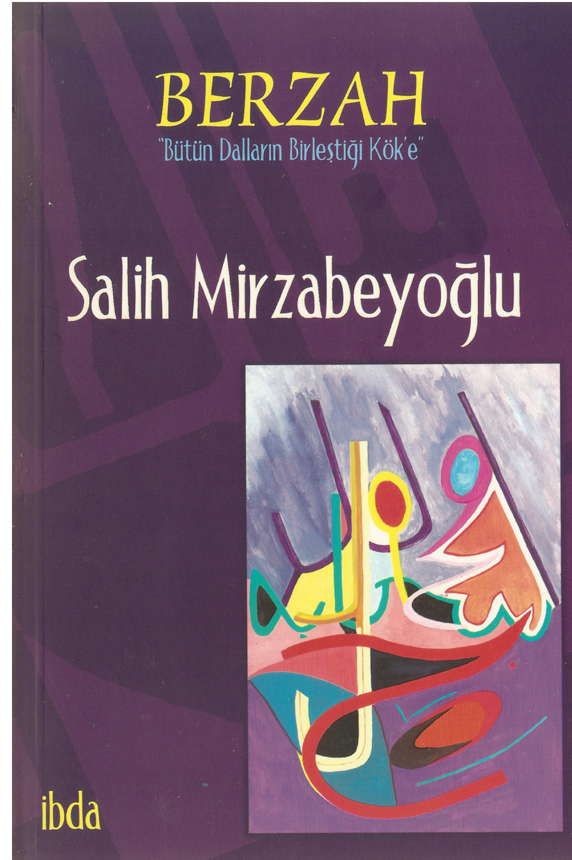
Kamus: Lûgat. Deniz. Derya. Denizin ortası, derin yeri... Üstadım'ın bir şiirinde, "Gittim gittim denizin, derin yerine vardım!" demesi gibi, onun kalbimize ve beynimize tutuşturduğu "reçete" ve malûm "takdim-kimlik" yazısının tecrid derinliğinde, bu lûgatın tertibi zaruretine çattım. Evvelâ bilinmelidir ki bu lûgat, bildiğim kadarıyla başka örneği yoksa da, sadece "Ebced hesabıyla sayı tevafuku altında toplanmış" kelimelerin tertibi değildir. İBDA külliyatına aşina olanlar, bu eserin muhakemesini, bütün külliyata sirayet etmiş ve onlardan toplanmış - topluluş- tırılmış âlet ve "terkibi hükümler" mahiyetini de göreceklerdir. Bu takdim de bir gözlük!

FURKAN
~ Lûgat-ı Salihûn ~
Salih Mirzabeyoğlu
İBDA

Allah Resûlü'nün duası:
— "Yarabbi! Bana, eşyanın hakikatini olduğu gibi göster!" Duasının hikmetinden bir iplikçik hâlinde, eşyanın hakikatinin, çıplak duyuya gelen görüntü olmadığını anlıyoruz. Yahut şöyle diyelim; eşyanın görüntüsünün hakikati ne? Suret anlamında, beş duyuya âit bütün tabiat çeşitlerini, "görüntü" diye niteliyoruz.

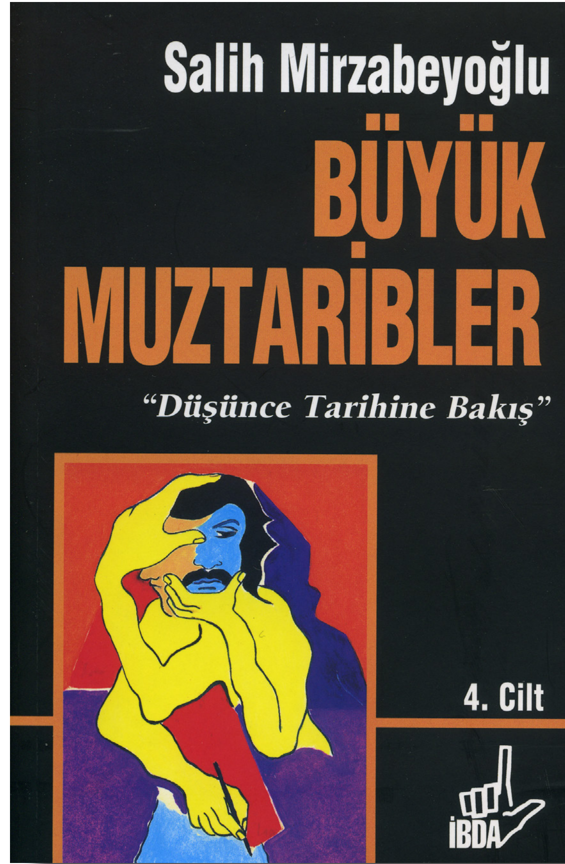
Kaskatı madde olarak alalım; bugün "kuantum fiziği" gibi lâtifleşmiş mevzular içinde, şu soru ortaya çıkıyor:

— "Acaba gerçek, çıplak gözle gördüğümüz mü, yoksa âletlerin bize gösterdiği mi?"

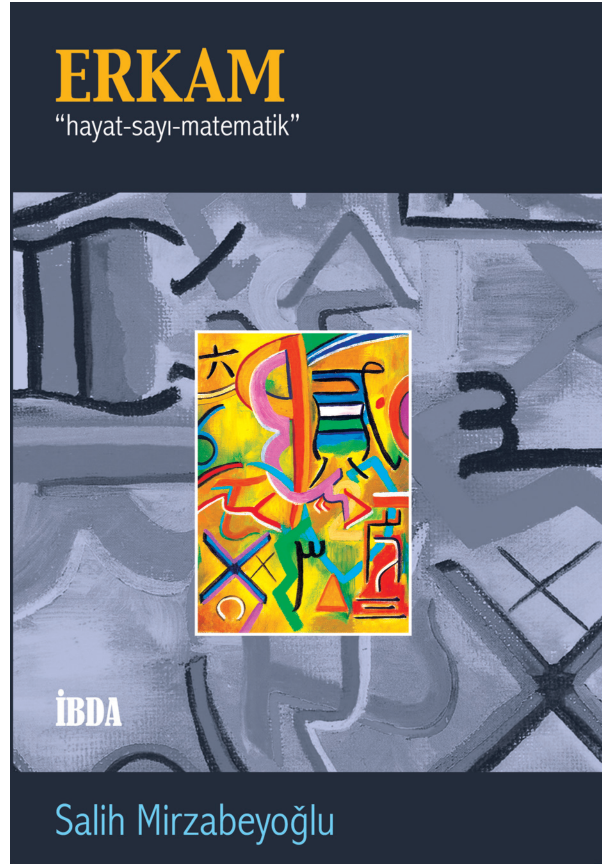

BERZAH
"Bütün Dalların Birleştiği Kök'e"
Salih Mirzabeyoğlu
ibda

Her müslüman İlâhî'dir; bağlı olduğu hakikat açısından... İş, "iyi aktör, kötü aktör" nitelemesine gelince, İlâhî olmanın "veli" çapı demek olduğu kolayca anlaşılır; bu "topluluk" mertebesi kemmiyet ve keyfiyet cihetiyle, insanlık cemiyetinin hülâsası bir mânâ ifâde eder. İş, "millet ve kavim" anlamıyla cemiyet ve en geniş mânâda "insanlık cemiyeti" olarak ele alındığında, "insan ve toplum meselelerinin halli" babında sözkonusu mânâ, İlâhîliğin gayesine bağlı bir misyon olarak görülür; şâirler ve mütefekkirler başta, bu rol üzerinde...

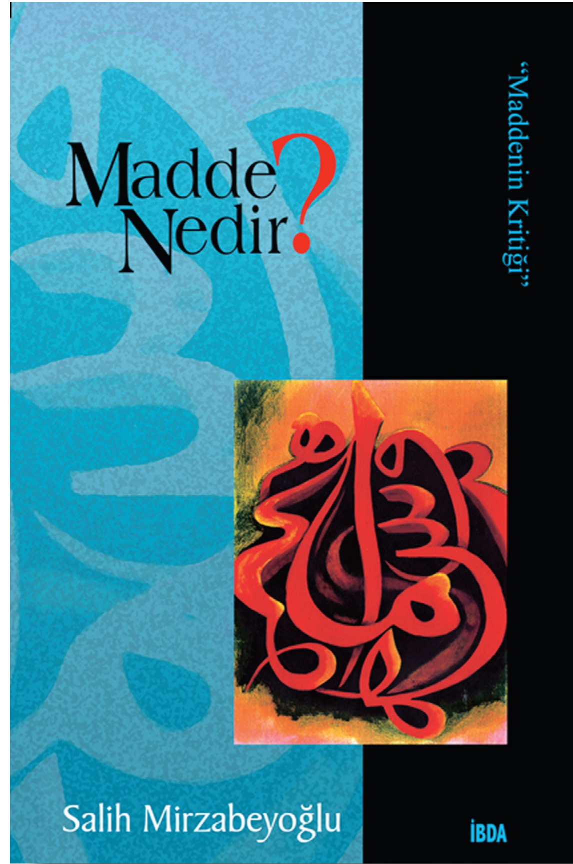
Bu rol, bir bakıma, "bâtın kahramanlarının" aktörleridir.

Salih Mirzabeyoğlu
BÜYÜK
MUZTARİBLER
"Düşünce Tarihine Bakış"
4. Cilt
İBDA

Erkam: Rakamlar. Sayı işaretleri. Yazılar... Erkam: Alaca yılan... Hayyat: Yılanlar... Hayt: İki şeyi birbirine bağlayan. Dikiş dikmek... Hayatta vahdetin ve tabiî ki vahdetin hakikatinin farkında olmaya memur insan... Neticede, âlemde insan için sayının, varlığın muhtevasından şuurun çıkardığı form oluşunu izâha fazla hacet kalmadı... "Matematik, en geniş anlamıyla tabiatın dilidir. Çevremizde herşey sayılarla temsil edilebilir ve açıklanabilir; herhangi bir sis- temin sayı keyfiyet ve suretini gösteren grafiğini çizebilirseniz, kalıpların belirdiğini görürsünüz. Tabiatta hep kalıplar vardır!"... Böyle bir hikmet!..

ERKAM
"hayat-sayı-matematik"
İBDA
Salih Mirzabeyoğlu

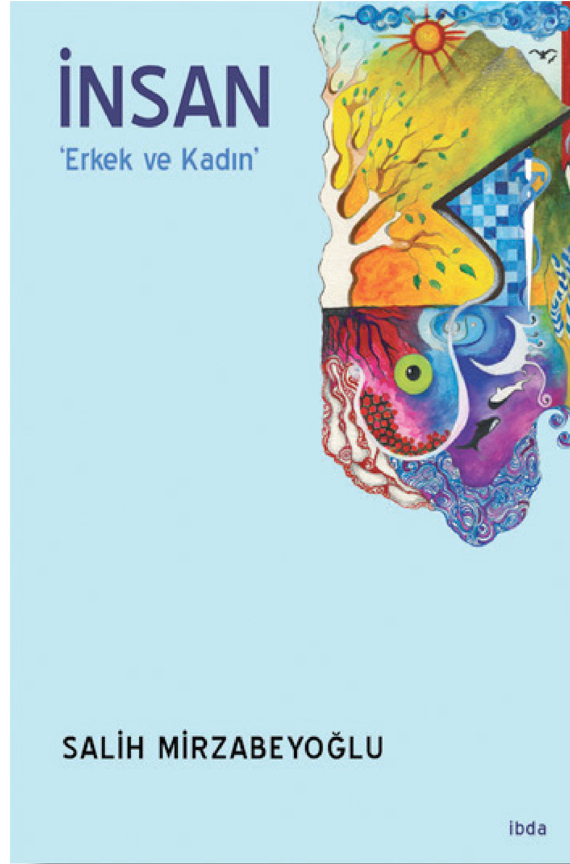
“Madde nedir?” sorusunu, davet ettiği meselelerin ilgisi içinde ve metafizik kavramının anlamına nisbetle “ne madde değildir?” sorusuyla birlikte ele alırsak, bu hususta serdedilenlerden bütün bir felsefe ve hikemiyat tarihi karşımıza çıkar ki, hem imkân ve fasıllandırma olarak mümkün değil... Peşin hükmümüz, hiçbir şeyin mücerredinin sonuna kadar halledilemeyeceğidir. Bunun böyle olması gerekir; çünkü, varlığın ve bilginin ilk prensiblerini arayan “ontoloji – varlıkbilim” ve “epistomoloji – bilgi teorisi – marifet nazariyesi”, bilgisizlikle kuşatılmıştır ve öyle olmasaydı, zaten bilinemezden devşirilen demek olan bilgi olmazdı. Herşeyin bilindiği yerde, herşey donmuş demektir ki, hayat olmaz.

Madde Nedir?
"Maddenin Kritiği"
Salih Mirzabeyoğlu
İBDA

Aslı İslâm'da olan imânı, zıddımıza da hasrederek kullanmamız, İslâm'ın izzeti ve kuvvetindedir. Tekrar: "İnsan ruhunun aktığı herşeyin müntehasında, Allah var"... O'na imânın hakikati de, Sevgilisi'nin bildirdiği yoldan... Mü'min için imânın hakikati, hiçbir imânı görmezden gelmeyecek ve hakikatini ona gösterecek şekilde şudur: "Küfrün kaynağını bilmeyen, gerçek imânda olamaz!"... Bu bir YAŞANAN'dır, konuşulan tarafı ayrı. Birincide olanlara NİSBET'le konuşanız!

İMÂN ve TEFEKKÜR
"İmân ve İki Âlem"
Salih Mirzabeyoğlu
İBDA

İnsan davranışlarının sebebini arayan psikoloji, "olunması gereken"in ilmi değildir ve bunu mevzu edindiği kadar, felsefenin içine girer; bunun dışında ise, bir takım ruhî hâl tasvirlerinden, sıhhate ve tedaviye hait olarak, doğmuş olduğu tıbba doğru... Felsefenin, "olunması gereken"e dair bütün söyledikleri de el yordamından ibaret.

İNSAN
'Erkek ve Kadın'
SALİH MİRZABEYOĞLU
ibda

İKAZ: Dervişçilik oynama adına gûyâ gaibi kurcalama numarasıyla ebcedle oyalanma sahibi için kayıbdır. Bize gelince: İSLÂM'A MU- HATAB ANLAYIŞ'ı yenileyenin "aynı" bir yerde, onun "Yevmiyeleri", vahy'in 46 cüz'ünden biri olan "RÜYÂ" bahsinde uyarmaları, varoluş hikmetimin keşfi gereği hâlinde bir sır olarak bıraktığı TAKDİM mevzuum-kim olduğum meselesi, bu çerçeve içinde me zuda geçen âyetler şu, ilgisi içinde hadîsler bu, nihayet doğrudan veya dolaylı olarak "ben kimim?" sırrı etrafında örgüleştirilmiş 50 küsur eser... Bu eser, "ben kimim?" sırrı etrafında kifayete ermiş bir keyfiyetin ilânıdır; hani iki tarafı tanıyan PERDE'nin, bir yüzü Üstadım, öbür yüzü ben, bir fikrî eser. Gerek bahsettiğim ölçü ve ölçülendirmeler, gerekse istidadım mânâsına söylüyorum: "Bilinen ve bulunan aranır"... Bildiğimiz elmanın tahlili hâlinde, keşif belirten yeni bilgiler. Böylece, İKAZ edilen husus da görünüyor: Derviş, dervişliğin yolu üzerindedir. Derviş ebcedle uğraşabilir, ama onun uğraştığı mevzularda ebcedle uğraşarak derviş olunmaz. Eserde müessirin görünmesi şeklinde, eserin İTİBARI,sahibinin kim olduğunu anlatır; eserden çok, eseri yapanla ilgilenme ve dikkate değer bulma anlayışında bile, bunun eserden dolayı olduğu unutulmamalıdır.

insan
"BÜYÜK DOĞU - İBDA"
Salih Mirzabeyoğlu
1. CİLT
İBDA

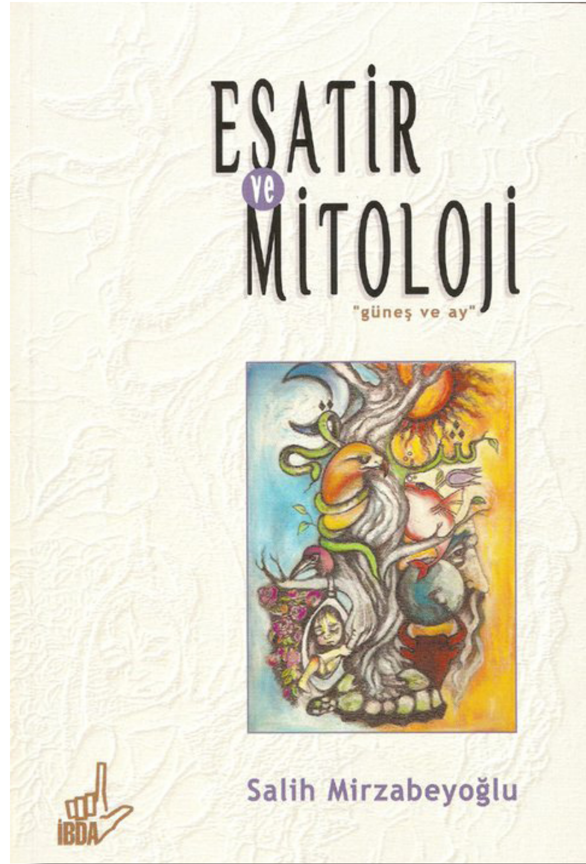
İKAZ: Dervişçilik oynama adına gûyâ gaibi kurcalama numarasıyla ebcedle oyalanma sahibi için kayıbdır. Bize gelince: İSLÂM'A MU- HATAB ANLAYIŞ'ı yenileyenin "aynı" bir yerde, onun "Yevmiyeleri", vahy'in 46 cüz'ünden biri olan "RÜYÂ" bahsinde uyarmaları, varoluş hikmetimin keşfi gereği hâlinde bir sır olarak bıraktığı TAKDİM mevzuum-kim olduğum meselesi, bu çerçeve içinde me zuda geçen âyetler şu, ilgisi içinde hadîsler bu, nihayet doğrudan veya dolaylı olarak "ben kimim?" sırrı etrafında örgüleştirilmiş 50 küsur eser... Bu eser, "ben kimim?" sırrı etrafında kifayete ermiş bir keyfiyetin ilânıdır; hani iki tarafı tanıyan PERDE'nin, bir yüzü Üstadım, öbür yüzü ben, bir fikrî eser. Gerek bahsettiğim ölçü ve ölçülendirmeler, gerekse istidadım mânâsına söylüyorum: "Bilinen ve bulunan aranır"... Bildiğimiz elmanın tahlili hâlinde, keşif belirten yeni bilgiler. Böylece, İKAZ edilen husus da görünüyor: Derviş, dervişliğin yolu üzerindedir. Derviş ebcedle uğraşabilir, ama onun uğraştığı mevzularda ebcedle uğraşarak derviş olunmaz. Eserde müessirin görünmesi şeklinde, eserin İTİBARI,sahibinin kim olduğunu anlatır; eserden çok, eseri yapanla ilgilenme ve dikkate değer bulma anlayışında bile, bunun eserden dolayı olduğu unutulmamalıdır.

insan
"BÜYÜK DOĞU - İBDA"
Salih Mirzabeyoğlu
2. CİLT
İBDA

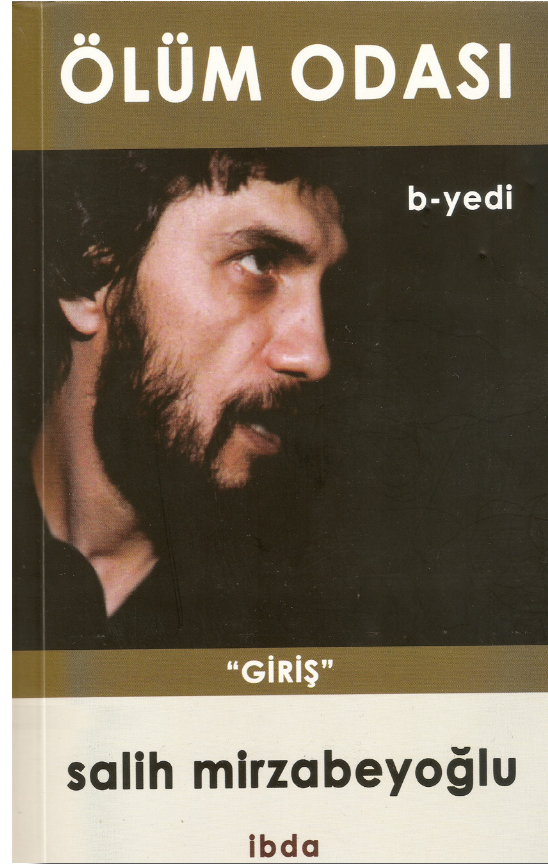
"İSLÂM VE MİTOLOJİ: İyi veya kötü olarak nitelemeksizin veya nitelemeden önce, ruhun tezahürü ve delili hâlinde bütün insan faaliyetlerinin oluşturduğu bir yumağı andıran MİTOLOJİ, bu görünüşü ile dişi bir ilim olan psikolojinin, adeta en genel ifâdesidir...

Şeriat, zahiri akıl-ruhtur, tarikat ise bâtınî Şeriat; dolayısıyla İslâm'da YAPMA'yı gösteren RUHÎ oluş ve işler, hiçbir şekilde mitoloji verileri ile ayniyet içine giremezler.

Mitoloji, DOĞRU YOL'un gösterilmesinde sadece toprak seviyeli bir vesile rolü oynar; yer yer BERZAH'ın bu âleme âit görünüşünde bile ki, TEVHİD'e zıddından işaret ederek... Bu eser de, o."

ESATİR
ve
MİTOLOJİ
"güneş ve ay"
Salih Mirzabeyoğlu
İBDA

Bugün, Bolu F - Tipi Cezaevi'nde durumlarına göre NYMPHA veya Mousa adını verdiğim aynı işi görürlerin nezaretinde, onlarla didişirken bu esere başlıyorum ve "Ölüm Odası" isminin tevafukları bana, sonsuz imkânlar tedaî ediyor.

ÖLÜM ODASI
b-yedi
"GİRİŞ"
salih mirzabeyoğlu
ibda

BASINDAN

HERKES İÇİN ADALET!

Sedat Karagül: Siyası baskısız davam olmadı

Susurluk, Nesim Malki, Türkbank ve İBDA-C gibi büyük davalara bakan Karagül dönemin Adalet Bakanı Türk›ün ricalarını önemsemediği için "defterinin dürüldüğünü" söylüyor.

Sedat Karagül Kimdir?

Şanlıurfa'da 7 yıl Hazine avukatlığı, Ordu Ulubey'de 6 yıl hâkimlik yaptı. Ardından 4'er yıl Gümüşhane ve Siirt Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı, 1 yıl Erzurum Sıkıyönetim Mahkemesi, 6.5 yıl İstanbul Beyoğlu Adliyesi görevleri geldi. Son olarak İstanbul 6 No'lu DGM Başkanlığı'nı 4 yıl 2 ay yürüten Karagül, Sultahmet'e hâkim tayin edilince emekli oldu.

'Susurluk kamyonu bana çarptı'

Susurluk, Nesim Malki, Türkbank ve İBDA-C gibi büyük davalara bakan Karagül dönemin Adalet Bakanı Türk'ün ricalarını önemsemediği için "defterinin dürüldüğünü" söylüyor. Karagül, "Emekli olunca evsiz, barksız, iyot gibi ortada kaldım" diyor.

Karagül, hep büyük davaların hakimi olarak dikkat çekti. Bunun nedenini kendisine duyulan güvene bağlayan Karagül, kendi tabiriyle defterinin dürüldüğü Şahin olayını kendi yaşadığı açıdan aktardı: "Çevremden bazı kişiler, 'Sayın Bakan sizi çok seviyor, bir isteğiniz var mı?' diyorlardı. Rica, 'İbrahim Şahin'i bekletme, cezasını ver' şeklindeydi. 'Ben de gereken yapılır' diyordum. En güzel cevap buydu. Susurluk davasında karar aşamasına gelinmişti. İbrahim Şahin, 'Bana süre verin, yer yerinden oynayacak' dedi. Duruşma günü trafik kazası geçirdi. Konuşabilir mi, konuşamaz mı? diye rapor istedim. O rapor beni fırlattı, defterimi dürdüler.»

«Ben yargının bağımsız olduğunu zannediyordum. Anadolu'da kendimi Bağımsız biliyordum. Ta ki DGM'ye gelene kadar. Sonrasında

anladım ki, yargı bağımsız değilmiş. Daha önceleri bu soruyu bana sorsanız, size kızıp Şüpheniz mi var?'derdim. Ama şimdi diyemiyorum. DGM'de büyük davalar, büyük menfaat çatışmaları vardı. Bağımsız olmayan bir yargıçtan ne beklenir? Meslek hayatım boyunca sağcısı, solcusu, PKK'lısından hiç baskı gelmedi. Uyuşturucu ve çete davalarında ise hep baskı vardı. İşine geleni tutukla, gelmeyeni bırak. Bir uyuşturucu davasında 12 sanık vardı, 'sanıkları bırak' diye baskı geldi.»

* «Yargının siyasallaşması konusunun en güzel örneğini ben yaşadım. O günün bakanı Hikmet Sami Türk'ün tavırları, hareketleri, istekleri çok şaşırtıcıydı. Hem de sosyal demokrat birinin bu tür şeyleri hiç yapmaması lazım. Tabii karakterimi bildiği için bana direkt baskı yapamıyordu. Aracılarla istekleri dile getiriyordu. İşine geleni tutukla, işine gelene beraat, işine gelene ceza. Artık Bakanlık ne istiyorsa. Öyle ısmarlama yargıç olursa tamam, Türkiye biter. Adalet mülkün temelidir" denir ya, temel bozuk olursa, ne olacak? DGM'de kapıma Adalet Bakanı giremez diye yazacaktım. Ama maalesef giremez dediğin adam senin başkanın oluyor. Düşünebiliyor musunuz? Ne kadar çirkin bir şey bu. Sonra savcıların amiri. Dünyada hiçbir yerde savcılık ve hakimlik aynı binada olmaz. Savcılık ayrı bir bölümde olur.»

MİT DOSYASI MEZARA GİDER

* "Susurluk davası için MİT'ten kalın bir dosya geldi. Dosyada Türkiye'nin dış politikasıyla ilgili çok önemli konular vardı. Gerçekten devlet sırrıydı. Bu dosya benimle birlikte mezara gidecek. Bunları eşime bile anlatmam. Çatlı'nın ülke yararına bazı faaliyetleri var. Ancak canavarı büyütürsen seni yer. Susurluk olayında yargılanması gereken daha büyükler vardı. Çok büyük adamlar, olmayan kimse yok gibi neredeyse. Vatandaş soruyor, 'gerçekten bu kişiler suçsuz muydu' diye. Ben gerçekten o dosyalarda hiçbir şey bulamadım. Ömer Lütfi Topal için Beyoğlu'nda beraat kararı verdim. Tarık Ümit dosyası da açılamadı. Öldü deniyor ama cesedi yok ortada. Yani delil yok. Haluk Kırcı sahte hüviyetle yakalanmıştı. Başka bir şey bulamadım ki. Beraat verdim. Hiç kimsede doğru dürüst delil bulamadım.»

'İş bitirici hâkimler var'

"LOJMANDA kalırken, özellikle bayramlarda görüyorduk neler olduğunu. Bir sürü hediyeler geliyordu. Lojmanın asansörüne çikolata kutuları yığılıyor, biri dağıtıyordu. O kadar boldu ki, çikolataları

asansörde unutuyorlardı. Birçok giyim firmasının kamyonu geliyordu bahçeye, 300-400 YTL'lik takım elbiseler dağıtılıyordu. Benim hiç öyle bir takımım olmadı. Evet, iş bitirici hakimler var, az sayıda da olsa var. Ama hiç olmaması gerekiyor. Bir tane bile sırıtıyor. Hakim dahi olamayacak adamlar Yargıtay'a giriyor. Uzakdoğu seyahatiyle bu işler hallediliyor. Bu da bir nevi rüşvet."

PKK Koç'u öldürecekti

Sedat Karagül, 1991'de dönemin Siirt Valisi olan Turizm Bakanı Koç ile Belediye Başkanı Çalakulu ve kendisini 3 PKK'lının öldürmeyi planladığını, başkanın vurulduğunu açıkladı.

Hukuk sisteminin çarpık yanlarını tüm gerçekleriyle ortaya koyan Sedat Karagül, çarpıcı açıklamalarını sürdürdü. Karagül, bugünün Turizm Bakanı Atilla Koç'u Siirt'te Ağır Ceza Reisi iken tanıdığını belirterek, "O dönem Atilla Koç, Siirt Valisiydi. Ama hiç uyumazdı. Hatta ikimize suikast düzenleneceğini haber almıştık. PKK'lılar bizi kara listeye almıştı" diye söze başladı. Siirt'te görev yaparken, 1991 yılında üç PKK'lının Siirt'e gelerek bir gardiyanın evinde kaldıklarını anlatan Karagül, "Sonradan öğrendiğime göre, üç kişinin görevi de ayrıymış. Biri ağır ceza reisini yani beni vurmaya gelmiş. Oysa beni tanımıyor, etmiyor. Bir tanesi dönemin Valisi Atilla Koç'u vurmayı planlamış. Diğeri de belediye başkanı Mahmut Çalakulu'yu vurmak üzere gelmiş. Başkanı gerçekten vurdular, hatta çocuğuyla birlikte" dedi ve ekledi: "Sonra eve baskın yapmışlar. Birini ayağından yaralı olarak yakalamışlar. Bu kişi itirafçı oldu ve çok büyük faydaları dokundu. Emniyet o dönem bana söylemedi. O zamanki Tugay Komutanı da şimdiki Genelkurmay Başkanı **Hilmi Özkök**. Emniyet Müdürü, olayı nice sonra bana söyledi. İtirafçı, 'Ses getirsin diye reisi öldürmek istedim' demiş. Halbuki beni hiç tanımıyordu.» Atilla Koç'la Bakan olunca görüşmeyi kestiğini belirten Karagül, «Koç, Siirt'ten sonra Giresun'a gitti. Ama bakan olunca irtibatımız kesildi. Ne yapayım, hoşlanmıyorum öyle şeylerden» dedi. Karagül, olay açıklamalarını şöyle sürdürdü:

* «Mirzabeyoğlu, ilk gün duruşmada çok kötü durumdaydı. Savunma yapamadı. Devlet otoritesinin hiçe indiği bir davadır bu. Devlet otoritesi sıfır olmuştur. Mirzabeyoğlu'nu duruşmaya getiremiyorlardı. Sonra herkese Ya getirirsiniz, ya da hakkınızda işlem yapacağım' dedim. Güçlükle getirebildiler.»

'KAĞIT BULAMAZDIK'

* "Yargıda elinizi neye atsanız sorun. Yine sorunlar şimdi biraz daha azaldı gibi. Bizim dönemimizde en basiti kırtasiye sorunu korkunçtu. Mesela ben duruşmaya kağıt bulamazdım. Türk zekası üstün ya. Seçim mazbataları vardı büyük büyük kağıtlar. Onları kesiyorduk. Mübaşirler hazırlıyordu. Çok adi bir kağıttı ama. Arkasında insanların isimleri var, kimi parmak basmış, kimi imza atmış. Çok çirkin bir durum. Çok üzülürdüm. Sonra karar yazacağız ya, onunla karar yazacak halimiz yok ya. Gidip kaymakamdan, jandarma komutanından kağıt isterdik.»

* «Fiziksel şartlar da adalete uygun değildi ki. Adalet Sarayı diyorsun ama üstte maliye, altta adliye, en altta cezaevi vardı. O zaman duruşma salonu yok. Duruşmaları odamda yapıyorum. Odada eski tip odun sobası var. Hatta erken kalkıp mübaşire siz hazırlayın diyordum, sobayı ben yakıyordum. Binalar kokuyordu. Hatta bir daktilo şeridini korkumdan saklamıştım. Lazım olur diye. 1970-77 yılları arasında biz bu şartlarda görev yaptık. Ama şimdi şartlar değişti.»

'Tabağa rağmen nazar değdi'

DGM'DEN sonra tayinim çıkınca mahkûmlar cezaevinden nazar boncuklu bir tabak hediye ettiler. Tabağa rağmen bana nazar değdi. Babam bana 'Öyle bir görev yap ki, ayrıldığın yere gitme arzun olsun. Namusunla, şerefinle görev yapman lazım' derdi. Ben her sene görev yaptığım yerlere giderim. Emekli olunca sudan çıkmış balık gibi oldum. İyi bir yargıç olduğumu düşünüyorum. Ama bu meslekte sosyal yönünüz bitiyor. 4 sene oluyor emekli olalı. Emekli olduğumdan beri hiçbir şey yapmıyorum, torunlarımı seviyorum. İyi bir dede olduğumu söylüyor herkes. Yürüyüş yapıyorum, kitap okuyorum. Eşimle geziyoruz beraber. Adliye'den arkadaşlar arıyorlar, 'Gelsene ziyarete' diyorlar. Yani adliye dışında hiç çevrem yok. Çevresi olan yargıç da yargıç olmuyor. Yemeğini yersen hazmedemezsin ki.

'Çakıcı çok yakışıklıydı'

Karagül'ün "İyi görünüyorsunuz" dediği Çakıcı ile diyalogları gazetelere yansımıştı.

ARAGÜL'ÜN, Türkbank davasında yargılanan Alaattin Çakıcı ile mahkemedeki diyalogu basına yansımıştı. Karagül, polemik konusu olan o diyalogu şöyle anlattı: «Çakıcı'ya duruşmada 'Sizi iyi gördüm' dedim. Ben böyle deyince Başsavcıya 'Çakıcı'yı daha önceden tanıyor muymuş?' dediler. Yahu nereden tanıyayım? Televizyonda görmüştüm perişan vaziyetini. Duruşmada çok yakışıklıydı. Giyinmiş,

kuşanmış, beyaz bir kazak giymişti. Çok pahalı bir takımı vardı. 'Herhalde 2-3 maaşla ancak alırım onun takım elbisesini' diye düşündüm. 'Sizi çok iyi gördüm' dedim. Erol Evcil'e de aynısını söylemiştim. Geldiğinde yürüyemiyordu, çok kötü durumdaydı, ama cezaevinde iyi besleniyorlar, zenginler ya.» Karagül'ün Çakıcı anıları bu kadar da değil:

'ÇAKICI ARTIK ÇIKMALI'

* "Heyetteki diğer üyelere 'Bu tutukluların tutukluluk durumlarını değerlendirelim artık. Çakıcı'nın çıkması gerekiyor' dedim. Üyenin birisi, 'Basın ne der?' dedi. Ben de 'Biz 70 milyon karşı dursa, şu yasaya göre karar veriyoruz' dedim. O celse bana muhalefet oldular, Çakıcı çıkmadı. Ama ikinci celse tahliye oldu. Oysa bana 'Çakıcı'yı çıkarma, cezaevinde çürüsün' diyorlardı. Evet, Çakıcı birçok suç işledi ama o da bir insan. Bir sanık ve onun da hakları var.»

* «Çakıcı'ya 313'ün en üstünden ceza verdik. Hatta ben orada muhalefet ettim. 'Biraz fazla verdik' dedim. Çünkü karısını, Ağansoy'u öldürme olayı, borsacı Adil Öngen'in bombalaması olayı vardı. Ama biz bu suçlardan yargılamıyorduk ki. Ben muhalefet verdim. Ama aynen geçti. Tamam ceza verilsin ama bu kadar olmazdı. 6 yıl ceza vermiştik. 4-5 yıl hapis vermeliydik. O gerekçe yanlıştı. «

* «Çakıcı «Susma hakkımı kullanmak istiyorum" dedi. Ben bugüne dek susma hakkını kullananlarla hep diyalog kurarım. Sanıklar farkında olmadan konuşurlardı, ben de istediğimi alırdım. Ama Çakıcı çok zeki bir adam. Ne yaptıysam konuşmadı. Hayatımda ilk kez birini konuşturamadım.»

13 Ocak 2006 - Sabah

Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük!

Dinle kalemden , bak kimlerden şikayet eder?

Ne ister?

Salih Mirzabeyoğlu'nun kalemi özgürlük ister , adalet ister … Necip Fazıl'ın şiirlerini süslü mikrofonlara okuyanlar görmezler mi emanetini , talebesini? Salih Mirzabeyoğlu , Necip Fazıl'ın en yakınıyken nasıl müsade edilir tutsaklığına ? 56 cilt telif eser nasıl görmezden gelinir?

Haksızlığa kapatılan gözlerin ağır istigmat vizyonları , tutsaklığa çalışan zihinlerin tabiri yok parmaklıkları…

Tutmalı adaletin ellerinden , gerçek adaletin… Hiçbir suçu olmayan kalem, özgürlüğe bırakılmalı, Salih Mirzabeyoğlu kalemini özgürce kullanmalı , Hocasının yæolundan parmaklıklar dışında yürümeli..Salih Mirzabeyoğlu adaletsiz adaletin ellerinde tutsak , üstelik hiçbir suçu yokken!

İslam dinini paganizmle anma gibi bir hadsizlik sergileyen haddini bilmez Rushdie bile ortalıklarda gezerken , Mirzabeyoğlu'nun suçsuzluğu , özgürlüğü mü battı gözünüze? Modernlik uğruna kriter yaladığınız 'batı'nın karşısına dikilen 'büyük doğu' projesi mi korkuttu rezil ideallerinizi? Kabiliyetsizliğin heykelleri 'zihin kontrolü işkencesi' ile püskürtmeye çalışıyor Mirzabeyoğlu'nun fikirlerini. 56 cilt telif eser size sözcüklerini bir bir yedirirken işkenceli galibiyetinizi kutlayabilecek misiniz bakalım?

Binlerce zihin , kalp; Mirzabeyoğlu ve fikirleri ile dolu. Emperyalist dostlarınızın boş akılları da taş kalpleri de bu dolu dolu kalpleri , zihinleri boşaltacak bir zulüm aleti yapamaz , bilesiniz!

Mirzabeyoğlu'nun telegram-betatron'a maruz kaldığını herkesin bilmesine rağmen balina katliamlarına hıçkıra hıçkıra ağlayanlar gözlerini , kulaklarını , ağızlarını kapatıyorlar. Gen. yaşta idam edilen gençle-

rin mektuplarını okurken ağlayanlar , kalemin esaretini görmezden geliyorlar !

Aynı kaynaktan beslendiğin kardeşini işkencenin ellerine bırakmak , tüm mikrofonlar seninken suçsuzluğunu bağırmamak insanlık mı ? Necip Fazıl'ın umutlarını yeşerten insanı , zindanda solmaya mahkum etmek adalet mi?

Güvercinin arkadan vurulmasına yükselen çığlıklar , fikrin zindanda solmasına sustu, susuyor. Güvercin için mürekkep harcayan kalemler 'umut' için kurudu. Kalemler haksızlıkların karşısında duvar değil miydi? Ne oldu? Emperyalizm kalemleri de mi esir aldı? Salih Mirzabeyoğlu'nu tutuyorum ! Özgürlüğü tutuyorum ! Gerçek adaleti tutuyorum ! Haklıyı tutuyorum ! Bebek katilleri konforlu hücrelerde yaşarken , eli kalem tutanlar işkence yuvalarında tutuluyor ! Mürekkebin tükürdüğü adaletiniz ancak bebek katillerine yarar !

Özgürlükçü müsünüz? Nah Özgürlükçüsünüz!

Adaletli misiniz? Nah adaletlisiniz!

Tarafsız mısınız? Nah tarafsızsınız!

Kibarlıktan kırılanlar kusura bakmasınlar, betonlaşmış fikirleri kırmak için bu tür kabalıklar şart…

Salih Mirzabeyoğlu özgür olmalı ! Gökyüzüne bakarak yazmalı ideallerini… İslamı anlayamayanlara sözleri derman olmalı… Mürekkebi, çektiği işkencelerle ağlatmamalı sevdiklerini , yaptığı projelerle gülümsetmeli yüzleri…

Salih Mirzabeyoğlu özgürce yürümeli yolunda…Özgür olmalı , bebek katillerini koruyan adalet onun kapısını da çalmalı…

Sivil Düşünce
Zeynep Bozdaş
21.01.2011

'Başta Mirzabeyoğlu 28 Şubat yargılamaları yenilensin'

MAZLUMDER, 28 Şubat sürecinde yapılan yargılamaların birçoğunun şaibeli olduğunu, bu yüzden iade-i muhakeme edilmesi gerektiğini savunuyor

MAZLUMDER, 28 Şubat sürecinde vesayet altında olan yargıçlar tarafından yapılan yargılamaların yeniden yapılması gerektiğini açıkladı.

MAZULMDER Başkanı Ahmet Faruk Ünsal tarafından yapılan yazılı açıklamada, 28 Şubat sürecinde yapılan yargılamaların birçoğunun şaibeli olduğu bu yüzden bunların iaed-i muhakeme edilmesi gerektiği belirtildi.

Açıklamada, başta İBDA-C örgütünü lideri iddiasıyla yargılanan ve hakkında idam cezası kararı verilen Salih Mirzabeyoğlu'nun yargılaması olmak üzere birçok yargılamanın yeniden yapılması istendi.

VESAYET ALTINDAKİ YARGI

Dönemin yargıçlarının askeri vesayet altında olduğu, bunun sonradan ortaya çıkan beyanlarla da sabit olduğu belirtilen açıklamada, "28 Şubat darbe süreci birçok boyutuyla tartışılmış, bazı mağduriyetler giderilmiş bazıları ise giderilmeye çalışılmaktadır. Ancak 28 Şubat darbe düzeninin 'hazır ol!' vaziyette beklettiği ve brifingler verdiği yargı mensupları eliyle oluşan mağduriyetler henüz konuşulma düzeyine bile gelmedi. Bu sürecin mağdurları arasında birçok örnek sayılabilir. Salih Mirzabeyoğlu (Salih İzzet Erdiş) da bu örneklerden birisi olup, 6 No'lu DGM tarafından 2001 yılında idam cezası ile cezalandırılmıştır." denildi.

VARSAYIMLARLA İDAM KARARI VERİLDİ

Mirzabeyoğlu'nun hiçbir eyleme katılmadığı halde varsayımlarla bir örgütün lideri olarak kabul edildiği ve bu şekilde idama mahkum edildiği belirtilen açıklamada şöyle denildi: "hakkında; lideri olduğu iddia edilen İBDA-C örgütünün eylemlerine doğrudan doğruya katılmamış

olsa da kitapları aracılığıyla örgüt mensuplarına yön verdiği, lidersiz bir örgüt düşünülemeyeceği için örgütün liderinin kendisi olduğu ve örgüt lideri olarak eylemlerden sorumlu tutulması gerektiği iddiaları ile "Anayasal Düzeni silah zoru ile değiştirmeye teşebbüs" suçundan ceza istenmiş ve mahkemece idam ile cezalandırılmıştır."

HAKİM İTİRAF ETMİŞTİ

Mirzabeyoğlu'nun idama mahkum eden hakimin sonraki "hata yapmış olabiliriz" şeklindeki beyanatlarına göndermelerde bulunulan açıklamada "Hakim ve savcıların ordudan brifing aldığı, yargının ordu-medya ve çeşitli STK'lar aracılığıyla baskı altına alındığı, hakimlerin "DGM'de siyasi baskı görmediğim dava olmadı" mealinde ve verdikleri kararlarda yanlış yapmış olabilecekleri yönünde beyanlarda bulunduğu, duruşmalar boyunca dile getirilen telegram dahil bütün işkence iddialarının kulak ardı edildiği bir ülkede yapılan siyasi yargılamaların adil olmadığı ortadadır. MAZLUMDER olarak, Salih Mirzabeyoğlu davası başta olmak üzere, 28 Şubat döneminde yapılan bütün siyasi yargılamaların yenilenmesi (iade-i muhakeme) gerektiğini ifade ederiz.» denildi.

12.05.2011
Mazlumder

Basında Salih Mirzabeyoğlu

Salih Mirzabeyoğlu' demek yasak mı?

Salih Mirzabeyoğlu 'Tiyatro bitti' diyeli 13 yıl oldu. O bir yazar, fikir adamı. Onun adını anmak bile korkulu bir rüya Türkiye dindarları için...

İBDA düşüncesi keyfiyet ölçüleri dahilinde, fikir kalıbını toplum hayatına uygulama ısrarıyla ortaya çıkan ve üstad Necip Fazıl Kısakürek'in 'İdeologya Örgüsü'nde anlattığı İslâm'ın sahih aksiyon tarafını oluşturmaktadır. Dünya görüşünü, 'İslâm'a muhatap anlayış' dairesinde, insan teki olarak varlığını İslâm'ın varlığıyla tamamlanmış sayan ve sorumlu mümin tavrıyla olayların muhasebesini yapan bir hareketin 'remz'idir.

Tiyatro bitti!

Seksenlerin sonunda yayın organlarından Taraf dergisinde 'mutlak' olana itaatin yok sayıldığı yeni dünya düzeninde, İslâm temelli önemli bir ayrım yapılır: 'Taraf olmayan bertaraf olur.' Hareket içerisinde ümmet olma talebi, birtakım düşünce ayrımlarının netleşmesi yolunda dilemma oluşturmuş olsa da, tavır olarak ehli sünnet vel cemaat dakikliği ile dünya müslümanlarının emperyalizme karşı savaşında ortaya konulan eylemleri ön plana çıkarmasıyla dikkatleri üzerine çeker. İBDA anlayışını Büyük Doğu'ya nispetle örgüleştiren ve hareketin mimarı sayılan Salih Mirzabeyoğlu'nun, 1998 yılında tutuklanması ve sonrasında devam eden mahkemelerin neticesinde ömür boyu hapse mahkum edilmesiyle varılan süreç, yine Mirzabeyoğlu'nun bir tek cümlesiyle özetlenmiştir: 'Tiyatro bitti!'

50 kitap yazdı

Buraya kadar yazılanlar, kamuoyunun bilgisi dahilinde, meraklılarının özel takibiyle ulaştıkları bilgi kırıntıları arasındadır. Fakat benim varmak istediğim nokta, tam da burada başlamaktadır aslında. İBDA hareketinden çok, kaleme aldığı ellinin üzerinde eseriyle Türkiye'de İslâm davasına metod ve düşünce olarak (beğenip beğenmemek eleştiriye tâbidir elbet) çeşitlilik kazandırmış,

İslâm'ın varlığını ve teklifini özelde Türkiye, genelde Ortadoğu Müslüman coğrafyasında yeni dünya düzenine rağmen emperyalist bloklarda tartışmaya açmış yazar, mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nun, hukuksuzluk örneği halinde ders kitabı olarak ilgili fakültelerde okutulması gerektiğini düşündüğüm mahkûmiyeti ve onun gözden ısrarla kaçırılmaya çalışılan eserleri oluşturmaktadır.

Salih Mirzabeyoğlu'nun suçu nedir? Bu sorunun etrafında duran cevaplara bakmamızı gerektiren saikler neler olabilir?

Mirzabeyoğlu'nun davası

Türk düşüncesi, modern atılımların lafzen ortaya çıktığı Tanzimat döneminin ağırlığını, Batı karşısında bir kompleks olarak algıladığı 28 Mehmet Çelebi zamanından günümüze kadar kafasında taşıdı. Sanayi devrimi ile ete kemiğe bürünen emperyalist blok, düşünce sistematiğinde yer alan Doğu kavramı içerisinde İslâm unsurunu 'düşman' bilerek çözme uğraşısına girdi. Oryantalizmin belli başlı etki alanı İslâm'ın Doğu toplumları üzerinde yer bulan spesifik 'itikat' kavramı üzerine yoğunlaştı. Çünkü Batı'nın tanrısı ile Doğu'nun Allah'ı arasında Aristo mantığı önemli bir ayrım oluşturuyordu ve bu ayrım sömürü düzeni açısından önemli bir engel olarak Batılı zihinlere Hıristiyan düşüncesi ve ahlakı tarafından yerleştirilmişti. Batı'nın önce İncil teklifi ile Doğu'ya yönelmesinin en önemli gerekçesini arada oluşan bu itikadi makasın olabildiğince kapatılması oluşturuyordu.

Bu ayrımın farkında bir yazar olarak Salih Mirzabeyoğlu'nun ortaya koyduğu eserler okunduğunda görülecektir ki, bahsi geçen Batı'nın niyeti ile Doğu'nun İslâm'a münhasır kavşak noktaları arasında hukukun dışında bir bağ bulunmamaktadır. Sözkonusu bu bağların nirengi noktalarına atıfta bulunan ve bir tek insanın kanını akıtmamış, aktırtmamış, zorbalığa, zulme bulaşmamış bir düşünce adamının hukuken lince tabi tutulması bir garabet örneği olarak karşımızda durmaktadır. Terör anlayışının dışında, 'mevcut düzenin silah zoruyla değiştirilmesi' suçlamasının ayağı yere basmayan tutarsızlığı, bir tek eserinin bir tek kelimesinde 'silah' geçmediği halde, yeryüzünde ömür boyu hapse mahkum edilen bir başka yazar örneği bulunuyor mudur acaba? Kaldı ki, terörün bölücü hamleler eşliğinde liderliğini yapanların 'peygamber' ilan edildiği bir ülkede, tasavvuf kaynağından beslenen bir düşüncenin sahibi olarak Salih Mirzabeyoğlu'nun mahkûmiyeti, maşeri vicdanda bilmem ki kabul görmüş müdür?

20 Eylül 2011 - dunyabizim.com
Arif Akçalı hatırlattı

Bu feryada kulak verin...

Bu feryada kulak verin...Salih Mirzabeyoğlu 9 seneden fazla süredir cezaevinde. Mirzabeyoğlu'nun yılladır cezaevinde olmasına rağmen, bunu görmezden gelen devlet erkanı o döneminde mağdurları. Başbakan, Cumhurbaşkanı ve bazı vekiller. Ahilla Medya olarak bizler, bu sesi duyurmak için elimizden gelen herşeyi yapmakla yükümlüyüz. Hak Teala Mahşer'de birgün "Kardeşinizi neden yanlız bıraktınız" hesabını bizlere elbet soracaktır. Bizler Hak Teala'nın rızası için ve içimizdeki inanç aşkı için yaşadığımız sürece Mirzabeyoğlu ve onun anısını hep yaşatacağız. Her ne kadar bugün bizlerle olmasa da bilmeli ki biz, kalbimizle ve sevgi-mizle hep onun yanındayız. Onun varlığı hep bizimle beraber...

MİRZABEYOĞLU VE ONUN DÜNYASI

İBDA düşüncesi keyfiyet ölçüleri dahilinde, fikir kalıbını toplum hayatına uygulama ısrarıyla ortaya çıkan ve üstad Necip Fazıl Kısakürek'in 'İdeologya Örgüsü'nde anlattığı İslâm'ın sahih aksiyon tarafını oluşturmaktadır. Dünya görüşünü, 'İslâm'a muhatap anlayış' dairesinde, insan teki olarak varlığını İslâm'ın varlığıyla tamamlanmış sayan ve sorumlu mümin tavrıyla olayların muhasebesini yapan bir hareketin 'remz'idir.

Türk düşüncesi, modern atılımların lafzen ortaya çıktığı Tanzimat döneminin ağırlığını, Batı karşısında bir kompleks olarak algıladığı 28 Mehmet Çelebi zamanından günümüze kadar kafasında taşıdı. Sanayi devrimi ile ete kemiğe bürünen emperyalist blok, düşünce sistematiğinde yer alan Doğu kavramı içerisinde İslâm unsurunu 'düşman' bilerek çöz- me uğraşısına girdi. Oryantalizmin belli başlı etki alanı İslâm'ın Doğu toplumları üzerinde yer bulan spesifik 'itikat' kavramı üzerine yoğunlaştı. Çünkü Batı'nın tanrısı ile Doğu'nun Allah'ı arasında Aristo mantığı önemli bir ayrım oluşturuyordu ve bu ayrım sömürü düzeni açısından önemli bir engel olarak Batılı zihinlere Hıristiyan düşüncesi ve ahlakı ta- rafından yerleştirilmişti. Batı'nın önce İncil teklifi ile Doğu'ya yönelmesinin en önemli gerekçesini ara-

da oluşan bu itikadi makasın olabildiğince kapatılması oluşturuyordu.

Bu ayrımın farkında bir yazar olarak Salih Mirzabeyoğlu'nun ortaya koyduğu eserler okunduğunda görülecektir ki, bahsi geçen Batı'nın niyeti ile Doğu'nun İslâm'a münhasır kavşak noktaları arasında hukukun dışında bir bağ bulunmamaktadır. Sözkonusu bu bağların nirengi noktalarına atıfta bulunan ve bir tek insanın kanını akıtmamış, aktırtmamış, zorbalığa, zulme bulaşmamış bir düşünce adamının hukuken lince tabi tutulması bir garabet örneği olarak karşımızda durmaktadır. Terör anlayışının dışında, 'mevcut düzenin silah zoruyla değiştirilmesi' suçlamasının ayağı yere basmayan tutarsızlığı, bir tek eserinin bir tek kelimesinde 'silah' geçmediği halde, yeryüzünde ömür boyu hapse mahkum edilen bir başka yazar örneği bulunuyor mudur acaba? Kaldı ki, terörün bölücü hamleler eşliğinde liderliğini yapanların 'peygamber' ilan edildiği bir ül- kede, tasavvuf kaynağından beslenen bir düşüncenin sahibi olarak Salih Mirzabeyoğlu'nun mahkûmiyeti, maşeri vicdanda bilmem ki kabul görmüş müdür?

Ahilla Medya Araştırma
ve Geliştirme Platformu
21 Eylül 2011

Herkes için adalet!

13 yıldır cezaevinde kalan ve Telegram işkencesine maruz kaldığı öne sürülen Yazar Salih Mirzabeyoğlu cezaevinden seslendi: «Ben yıllardır şiir yazamıyorum. Bu durum, bu dilden anlayan kimseye birçok şey söylemeli.»

1998 yılında gözaltına alınıp, «yasadışı örgüt kurmak ve yönetmek» suçlamasıyla idama mahkum edilen daha sonra cezası müebbet hapse çevrilen Salih Mirzabeyoğlu, 5 yıldır tek başına kaldığı Bolu F Tipi Cezaevinden bir mesaj gönderdi. «Ben yıllardır şiir yazamıyorum. Bu durum, bu dilden anlayan kimseye birçok şey söylemeli» diyen Mirzabeyoğlu, yaşadığı sıkıntıyı böyle dile getirdi.

İşkence iddiaları

Cezaevinde bulunan ve sağlığı olumsuz yönde etkilenen Mirzabeyoğlu'nun yakın döneme kadar işkence gördüğü iddia edilmişti. Mirzabeyoğlu'na "Telegram- Zihin Kontrol işkencesi" uygulandığı iddiası kamuoyu tarafından tepkiyle karşılandı.

Hakim: Yüzde 100 haklı değil

Öte yandan Mirzabeyoğlu'nu 1998'de idama mahkum eden hakim Metin Çetinbaş, «O dosyada yüzde 100 haklı değildik» dedi. Yeni Akit Gazetesinden Murat Alan'a konuşan Çetinbaş, Allah'ın adaleti değil ki mutlak ve kesin olsun. Hiçbir hakim verdiği kararların yüzde yüz doğru olduğunu söyleyemez» dedi.

Şu anda Ergenekon Terör Örgütü sanığı olan İstanbul Üniversitesi eski rektörü Kemal Alemdaroğlunun avukatlığını yapan hakim Çetinbaş'ın bu açıklamaları, Mirzabeyoğlunun yeniden yargılanmasının önünü açabileceği şeklinde yorumlanıyor.

24 Eylül 2011
Milli Gazete

Mirzabeyoğlu'na Ceza Dayatıldı mı?

İBDA-C davasında uyduruk gerekçelerle idam cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ali Rıza Yaman'la, eski hakim yeni Ergenekon avukatı Metin Çetinbaş'ı ve 28 Şubat cuntacılarının hayali bir örgüt inşa etme serüvenini konuştuk.

Yaman, gözaltı sürecinde imal edilen hayali delilerin dava dosyasına konulduğunu ve davaya bakan mahkeme başkanın, yıllar sonra bir sohbet ortamında davaya ilişkin söylediği, "Bizim önümüze 2 dosya gelirdi. Birinde ceza belliydi, diğerinde inisiyatif bize bırakılmıştı" sözlerinin, davada kararın nasıl alındığına ışık tuttuğunu söyledi.

İBDA-C davasında uyduruk gerekçelerle idam cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ali Rıza Yaman'la, eski hakim yeni Ergenekon avukatı Metin Çetinbaş'ı ve 28 Şubat cuntacılarının hayali bir örgüt inşa etme serüvenini konuştuk.

Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ali Rıza Yaman, yüzlerce silah ve bombaya rağmen "Ergenekon yok" diyen hakimin bir av tüfeği ile Mirzabeyoğlu'nu örgüt yöneticisi yapıp idam cezasına çarptırdığını belirtti. Yaman, gözaltı sürecinde imal edilen hayali delilerin dava dosyasını konulmasından, davaya bakan mahkeme başkanın yıllar sonra bir sohbet ortamında davaya ilişkin söylediği şok sözlere kadar bilinmeyen bir çok hususu Akit'e anlattı.

İşte röportaj:

- ***Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren Metin Çetinbaş'ın Ergenekon Davası sürecindeki rolünü nasıl değerlendiriyorsunuz?***

- Bilindiği gibi Metin Bey, Salih Mirzabeyoğlu'na fikrinden dolayı idam cezası veren heyetin başındaydı. Emekli olduktan sonra avukatlık yapmaya başladı. Ergenekon davası sürecinde de Kemal Alemdaroğlu'nun avukatlığını yapmak suretiyle aktif rol aldı. Müvekkilinin gözaltına alınmasının ardından yaptığı bir açıklamayı seyretmiştik... Polisin K. Alemdaroğlu'nu arabaya

koyarken elini başına koymasını tarihin gördüğü en büyük hukuksuzluklardan biri olarak nitelendirmişti. M. Çetinbaş'ın rutinleşmiş bir eylemden yola çıkarak, "bu tarihin gördüğü en büyük hukuksuzluklardan biri" feveranı doğrusu çok ironikti.

KARAGÜL'ÜN SONRA GELEN ÇETİNBAŞ HEMEN İDAM VERDİ

- Çetinbaş, Mirzabeyoğlu davasında nasıl bir rol üstlenmişti?

- Belirttiğimiz gibi, kendisi Salih Bey'e idam cezası veren heyetin başkanıydı. Dosyayı ivedilikle bitirmesi için görevlendirilmişti. Kendisinden önce davaya, "İBDA-C davası da dahil olmak üzere baskı görmediğim hiçbir dava olmadı, hep baskı gördüm" diyen Sedat Karagül bakıyordu. M. Çetinbaş, Sedat Karagül'den sonra göreve getirildi ve hemen idam hükmünü verdi.

- Hükmün gerekçesi neydi?

- Hükmün gerekçesi sarih bir şekilde ifade edilmedi. "Her ne kadar bir eylemi ve eylem talimatı olduğu tespit edilememiş olsa da (...) eylemlerini TCK.'nun 146/I maddesinin ihlali şeklinde vasıflandırılması gerektiğinden..." Kitap yazmaktan ibaret olan eylemin niçin böyle vasıflandırılması gerekiyor? Açıklama yok. "Her ne kadar bir eylemi ve eylem talimatı olduğu tespit edilememiş olsa da, örgüt lideri olduğu açıktır." Açık olan ne? Cevap yok. Hem hiçbir eylemi ve eylem talimatı yok ve hem de örgüt lideri? Nasıl oluyor? Yine cevap yok. Açık olan; Salih Bey'in eserleridir. O gün için 41 tane eseri olan ve eserleri yüz binlerce satan bir yazarın tesirinin olmasından daha tabiî ne olabilir? Ve ayrıca kendilerinin de atıf yaptığı Adana DGM'nin verdiği karar açık: "İçişleri Bakanlığı'ndan gelen yazı, adı geçen şahsın örgüt üyesi ve lideri olduğuna dair bir delil teşkil etmez." M. Çetinbaş'ın verdiği kararda geçen başka bir ifade: "Sanıkların üzerlerinde ve evlerinde yapılan arama sonucunda ele geçirilen materyaller ve tüm dosya kapsamı ile sübuta ermiştir..." Bu dosyada nedir sübuta eren? En başta sabit olan tek eylemi kitap yazmak olan Salih Mirzabeyoğlu da, avukatları da en tabiî olan savunma hakkını kullanmak için bile ayrı bir mücadele verdi. Salih Bey tarihî önemi haiz savunmasını malûm Noel Baba Operasyonu'ndan sonra, o öldürücü şartlarda yazdı. Duvarların delinerek içeri girildiği, eldeki stokların bitecek kadar kimyevî gazların kullanıldığı, bir kişinin öldüğü, birçok kişinin ağır yaralandığı, Salih Bey'in kafasına öldürücü darbeler aldığı bir operasyondan sonra yapılan bir savunma... Ve fakat bütün bunlar yok sayılıyor ve dosya sübuta eriyor.

İSTESEYDİK EVİNE EROİN GÖMER,

EROİN YAKALARDIK

- ***Av tüfeğinden yola çıkarak verilen idam cezasını nasıl değerlendirmek lazım ve bir de emniyet safhasını anlatır mısınız?***

- Efendim, Salih Bey, çocuğunu almak üzere gittiği ilkokulun önünde gözaltına alındı. Kendisine hiçbir izin gösterilmeksizin üzerine saldırıldı ve eşiyle birlikte emniyete götürüldü. Evi ve arabası da bu arada arandı. Zaten ev arama tutanağı da şubede imzalatıldı. Av tezkeresiyle alınan ve başkasına ait olan av tüfeğinin bulunduğu söylenen ve karara gerekçe teşkil eden hususlardan biri olan ev arama tutanağı bu şekilde hazırlandı ve imzalatıldı. Bunu Metin Çetinbaş da çok iyi biliyor. Emniyette Salih Bey'e, "Kimseyle görüşmediğini, kimseye emir ve talimat vermediğini biliyoruz, ama yapacak bir şey yok, yukarıdan bastırıyorlar, örgüt lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin" deniliyor. Salih Mirzabeyoğlu fikir adamı olduğunu ısrarla belirtince o dönemde hukukun nasıl işlediğini gösteren harika bir cevap alıyor: "Savcı senin kitaplarını okuyacak değil ya, buradan ne giderse o, hem isteseydik evine eroin gömer, 'Evinde eroin yakaladık' derdik." Mantık bu. "Bahçene eroin bile gömer, seni eroin kaçakçısı olarak evvelâ medyada, ardından da mahkemeler önünde yargılarım." Nitekim gerçekten de öyle oluyor. Oradan ne gittiyse aynen iddianame hâlini alıyor ve hüküm yukarıdakilerin istediği gibi veriliyor. Şubedeki polis de, Sedat Karagül de, belli bazı meclislerde Metin Çetinbaş da yukarıdan gelen emirler doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verildiğini ikrar ediyor.

İKİ DOSYA GELİR, BİRİNDE HÜKÜM VE CEZA BELLİ, DİĞERİ BİZİM İNSİYATİFİMİZDE

- ***Bir de dost meclisinde söylediği iddia edilen bir sözü var Çetinbaş'ın, o nedir?***

-Değerli bir meslektaşımız anlatmıştı... Meslektaşım, Metin Çetinbaş mağduru olan birinin avukatı olarak kendisiyle emekli olduktan sonra konuşuyor... Metin Çetinbaş; "Bizim önümüze iki dosya gelirdi. Birinde ne zaman hüküm verileceği, ne kadar ceza verileceği... Hepsi belirtilmiştir... Diğerinde ise insiyatif bize bırakılmıştır... Biz buna göre kararlar verirdik" meyanında laflar ediyor. Tarihin gördüğü en büyük hukuksuzlukların izi sürülürse, karşımıza emir alan hukukçu kisveli bu memur zihniyet çıkar.

Yeni Akit Gazetesi
Murat ALAN - 24.09.2011

BU SESE KULAK VERİN!

Özgürlük, adalet gibi kavramların dilini evrensel dille çeviremeyenler, belli bir ideolojinin borazanlığından başka bir işe yaramaz, sadece öterler. Adaletin ve zulmün sağı solu, Müslüman'ı kafiri, İslamcısı liberali olmaz.

Kemal Türkler'in davasında "şeriatın(hukukun) kestiği parmak acıttı" diye hakkını nasıl savunduysak, yaşayanların da hakkını savunmak zorundayım. Bu, insan olmamın ötesinde inancımla alakalı bir durumdur. Allah adaleti emrederken, "her şeyde ve herkese" adaleti emreder.

"Ey iman edenler! Bir kişiye, bir zümreye, bir düşünceye olan kin ve nefretimiz bizi adil olmaktan alıkoymamalıdır. Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz, sakın ha sizi adaletsizliğe itmesin. Âdil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."Maide 8

Yazar Salih Mirzabeyoğlu 1998 yılından beri 13 yıldır cezaevinde. Cezaevinden sesini duyurmaya çalışan bir yazar. 28 Şubat sürecinde tutuklandığı vakit upuzun saçlarını ve sakalını koyun kırpar gibi kesmişlerdi ve yüzünde mor çürükler vardı. Bunun ne manaya geldiğini söylememize gerek yok!

28 Şubat sürecinde bu zulüm yapılırken insan haklarını bayrak yapan sivil toplum kuruluşları yetkilileri görememişler, düşüncelerini tatile yollamışlardı.

O zaman bu haksızlığı göremeyen sivil toplum kuruluşları, şimdi duyarlar mı bilemeyiz; ama Mirzabeyoğlu, aynı şekilde Milli Gazete'ye gönderdiği mektupta "Telegram-Zihin Kontrol İşkencesi" gördüğünü söylüyor. Yeni Akit Gazetesi de bu feryadı ana sayfadan duyurdu.

Refah Partisi milletvekili Hasan Mezarcı, hapis yattığı süre içinde böylesi testlerden geçmiş olabilir mi?

Mezarcı, hapisten çıktıktan sonra kendisini "İsa-Mesih" ilan etmişti! Doğrusu kesin bir bilgi yok…

Otuz bin kişinin katili olan Abdullah Öcalan "hücresinde rahat edemiyor, hücresi dar geliyor" diye gündem yapan medyatörler, bu sesi duyarlar mı bilemem. Ancak insan şunu diyesi geliyor; 28 Şubatın kasvetli havasında yüzünüzü maskelediniz, kulağınızı tıkadınız, sinenize çekildiniz, bari şimdi bu sese kulak verin! Adam "şiir yazamıyorum, işkence görüyorum" diyor, medyadan ses seda yok! Sadece birkaç yürekli ses, o kadar!Öte yandan "Türkiye'de yazarlar içeri alınıyor" diye kıyametleri koparırlar. Baksanıza, "ağa paşa muamelesi" görenlere feryadı figan, "işkence görüyorum" diyene "gık" yok!

1998'de idam cezası verip daha sonra müebbet hapse mahkûm eden Mirzabeyoğlu'nun hâkimi, şu anda Ergenekon Terör Örgütü sanığı İstanbul Üniversitesi sabık rektörü Kemal Alemdaroğlu'nun da avukatlığını yapmaktadır. Yeni Akit Gazetesi'nden Murat Alan'a konuşan Hâkim Metin Çetinbaş "O dosya da yüzde 100 haklı değildik" diyor. Çetinbaş, "Allah'ın adaleti değil ki mutlak ve kesin olsun. Hiçbir hâkim verdiği kararların yüzde yüz doğru olduğunu söyleyemez" diye açıklama getiriyor.Amenna, Mutlak doğru Allah'ın kelamıdır, buna şüphemiz yok; ancak bir yargıcın kararı, karineleri bir bir sıraladıktan sonra hükmünü sabit kılar. Tereddüt ve ihtimali bir kenara koyarak bu hükmü verir. Eğer siz, sonradan bu hükmünüzde zafiyet gösteriyorsanız, böyle bir açıklama yaparsanız, bu, o kişinin "adil yargılanmadığı algısı ve yeniden yargılanabileceği" kanaatini doğurur!

Devletin otoriter yönü cezalandırıcı olduğu gibi müşfik yönü de vardır. Devletin müşfik yönü daha da ağır başmalıdır. Her insan için geçerli olan evrensel bir ilke vardır; "beraatı zimmet asıldır" ve bu ilke "suçun delillerle sabit olması" ilkesidir. Eğer isnat edilen suçta karineler kesinlik ifade etmiyorsa, kişinin lehine hüküm işletilir.

Mesele Salih Mirzabeyoğlu meselesi değildir. Kendisinin "silahlı teşekkül kurma ve yönetme" suçlamasıyla müebbede mahkûm edilmesi bir yana, hâkim Metin Çetinbaş'ın açıklamasıyla "kesin karine hükmüne dayanılmadığı" veya "adil olunmadığı" kanaati halinde "kişiye yeniden yargılanma hakkı" hukuken işlevlik kazanır mı, bu hukuk insanlarının görevidir.

Bir gerçek var ki; sayın hâkimin "o dosyada yüzde 100 adil değildik" sözüyle vicdanlardaki hükmü sabit olmuştur.

Burhan OKUTAN
26 Eylül 2011 - olay53.com

Salih Mirzabeyoğlu'na
Özgürlük vermeyen zalimdir

Fikirlerinden ve sayısı 50'yi geçen kitaplarından başka bir eylemi olmayan bir adam… Silahlı terör örgüt kurmak suçundan **müebbete mahkûm**. Ortada ne örgüt var, ne hiyerarşik bir yapı.

Ortada bir suç varsa eğer, "suçun şahsiliği" ilkesi, suçun faili/failleri ile sınırlı bir müeyyideyi öngörür. Onu müebbete mahkûm eden hâkim, fikirlerinden etkilenip eylem yapan insanların sorumluluğunu ona yükleyen bir yaklaşım sergilemiş. "Hiyerarşi yok, eylem yok, eylem talimatı yok, tanışıklık

yok… Buna rağmen 'olsa olsa budur' mantığı üzerine bina edilen bir hüküm var" diyor avukatı…

Hukukun, suçluyla suçsuzu birbirinden hassasiyetle ayırma mekanizması olmaktan çıkarılıp, zorlama ve dolaylı bağlantılar üzerinden suçlu/lar tesbit etme mekanizmasına dönüştürüldüğü bir ülke, "potansiyel suçlar ve suçlular ülkesi" olmuştur…

Bu ülkede, amacını "sosyalist devrim" ve "sosyalizmin kuruluşu" olarak belirlemiş bir Komünist Parti var söz gelimi. Zaman zaman gençler, özellikle bazı üniversitelerde şu veya bu gerekçeyle eylemler yapıyor. Kullandıkları dil ve attıkları sloganlar Komünist Parti'nin diliyle benzeşiyor diye kimse kalkıp bu partinin yöneticilerini sorumlu tutmuyor. Daha pek çok örnek verilebilir. Yanlıştır demiyorum. Tabii ki suçu kim işlemişse cezayı alması gereken de odur. "Suçun şahsiliği" ilkesi bunu gerektirir. Ama bu ilke Mirzabeyoğlu davasında niçin işlemedi/işlemiyor?

Mirzabeyoğlu davasında müebbet kararı veren hakim, suç saydığı fiilin failine göre mahiyet değiştirebileceğine inandığını fiilen ortaya koyan konumda. Mirzabeyoğlu'na isnat ettiğine benzer bir suçtan yargılanan bir ismin avukatlığını yapıyor. Üstelik Mirzabeyoğlu davasında verdiği kararın yanlış olabileceği ihtimalini de dile getirerek…

Bilemiyorum, hukuk adamları –özellikle de böylesi kritik davalarda– küçük dahi olsa bir şüphenin mevcudiyeti durumunda nasıl bir ruh haliyle karar verir, kalem kırarlar? Böyle durumlarda "hukuk adamı" kimliğiyle "insan" kimliği arasında ne türlü gel-gitler yaşarlar mesela? "Vicdanî kanaat" karar verme sürecinin herhangi bir yerinde herhangi bir rol oynar mı? Davalının kimliği, inancı, ideolojisi, hatta kılık kıyafeti… karar sürecine gerçekten hiçbir etki yapmaz mı? Karar vericiler kadar kamuoyu bakımından da önemli sorular bunlar…

Salih Mirzabeyoğlu 2001 yılından beri hapiste. Devletin koruması altında olması gerekirken, "telegram" denileni de dâhil olmak üzere işkencenin birçok türüne maruz kaldığını basından izledik.

Kitap yazmaktan, fikir üretmekten, konuşmaktan, tartışmaktan başka bir eylemi bulunmayan Mirzabeyoğlu'nun "Anayasal düzeni cebir ile değiştirme" suçundan müebbet hapis cezasına çarptırılmış bulunması, gelinen nokta ve hedefleri bakımından Türkiye'ye gerçekten yakışmıyor…

26 Eylül 2011
sehidim.wordpress.com

Çâre Aff-I Umumi

Yeni Akit'den, Murat Alan evladımız değerli hukukçu kardeşimiz Ali Rıza Yaman Beyefendiyle yaptığı ropörtajda, adaletin yüz karası denilebilecek bâzı tatbikat ve bu tatbikata hayat verecek yanlışlara dikkat çekiyor.

Yeni Akit'den, Murat Alan evladımız değerli hukukçu kardeşimiz Ali Rıza Yaman Beyefendiyle yaptığı ropörtajda, adaletin yüz karası denilebilecek bâzı tatbikat ve bu tatbikata hayat verecek yanlışlara dikkat çekiyor.

Yüz karası dediğimiz husus nedir? Bu milletin herhangi bir evladını, yapmadığı iş, eylem ve düşüncesi hususiyetiyle, iftira ile mahkûm etmek, adalet terazisinin kabul etmemesi gereken hüküm bir tarafa,hüküm vericinin,rüyet edeceği bir dâva da, vijdan ve insaniyeti göz önüne almayacak bir karar talep eden sistem,baskı,çete, şantaj varsa ve bunların evsafı ne olursa olsun, Hâkim sıfatına layık olmak,en azından o davadan istinkâf etmesi olmalıdır.

Sevgili Murat'ın; okumuş olduğumuz mülakatında, şimdi adalet mekanizmasının içinde, mukaddes olan bir müdafii olma vazifesiyle, hem adaletin tecellisine yardımcı oluyor, hem de müvekkilinin beraat veya asgari ceza ile başındaki dâvadan kurtulmasına gayret etmekte olan Avukat bir zat hâkimlikten emekli olmadan önceki çalışmaları dolaysıyla, bir sohbette bir gerçeğe işaret etmiş.

Biz önce hâkimleri ve savcıları pek alakadar edecek hadisi şerifi hatırlatalım: "Bir saat adaletle hükm eden hâkimin durumu, yetmiş bin rekat nafile namaz kılandan daha efdaldir" beyanı hadisdir diye biliyorum, yanlışsam düzelten olursa eyvallah derim. Yüce dinimiz; adaletin ehemmiyetini, Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa(s.a.v)in fem'i mubarekinden şöyle ortaya koyuyor: «Ben adil bir hükümdar zamanın da doğdum» Evet Efendimizin işaret ettiği zat kim diye bakıyoruz ki, karşımıza Nuşirevan adlı Mecusi

Fars'ların hükümdarı çıkıyor. Hazreti Ömer(R.A) ile Saad İbni Vakkas'ın atları ile alakalı yaşanmış vak'ayı bilenler, bilmeyenlere anlatsın.

Hele hele; Şam vâlisinin, Ömer(R.A) tarafından, bir hayvanın çene kemiğine yazılmış el yazısında «senin halifen, Nuşirevan'dan daha adildir»terkibini okuduğun da, düşüp bayılmıştır.

Nüfus kâğıdın da Müslüman olduğu yazılı her şahıs, bundan kendi adaletli davranışına misal alması gerekirken, hasbel kader ve hasbel zaman Kadı olsun, Hakim olsun,karar makamında olduğu hayat mücadelesi içinde gönül ister ki;en büyük ölçüsü yukarıdaki örnekler olsun.

Bakıyoruz ki, Sayın Mirzabeyoğlu'na verdiği idam cezası ile bilinen zat,bir sohbet sırasında «bize gelen dâva,iki dos ya halinde gelir birinde, istenen ve verilmesi gereken ceza vardır.

Diğeri de,bizim inisiyatifimize bırakılan dosyadır, demiş bir dost meclisinde. O meclis de bulunan bir zat da,bu ilginç ve korkunç ifadeyi Avukat Ali Rıza Yaman Bey efendiye aktarmış,sağolsun. Bu;nakl ve anlatım ispat bakımından bu itiraftan dolayı bir şey çıkarmaya yetmez. Çünkü,söz konusu muterif(itiraf eden) burada,savunmasını yapabilmeye açık bir kapı bırakmış... Meselâ bu sözleri ifade eden hakkında üzerine gidilse,öyle ama ben isteneni değil,inisiyatifime göre karar verdim dese,ne lazım gelir?

Ancak böyle hususatın dillere düşmesi,elbette adalete olan güveni sarsar filan demeyeceğim,ortadan kaldırır demekten kendimi alamıyorum. Son zamanlarda adalet mekanizmalarının mensupları arasında gerek hukuki, gerek se ideolojik mücadelenin, cezaevlerinde yatanlarda,mahkûmiyet almışlar da,bir güvensizlik doğurmuş olduğu net olarak kendini göstermektedir.

Mazlum ve mağdur Salih Mirzabeyoğlu Beyefendi'nin, Derya Kaptanı diye yedek subaylığını Bahriye'de yaptığından isimlendirdiğimiz hukukçu kardeşim, internet üzerinden mahkeme dosyasını göndermiş idi. Okumuş ve bu kararın, bu dosya münderecatı karşısında nasıl verildiğine akıl erdirememiştim. On yıldan fazla oldu. Bunun için yazı yazmış mıydım? hatırlayamıyorum, fakat yazmamışsam, bir haksızlığı dile getirmemiş addederim kendimi.

Ülkemiz; böyle nice cezası kesilsin istenen dosyalarla doludur. Meselâu dosya hakkında elbette ki; tashihi karar istenmiş olmalıdır ki, sonun da hüküm kesinleşmiş, Salih Bey mazlum ve mağdur olmuştur. Bunun iadei mahkeme talebi yolu vardır. Fakat bu yol neredeyse, hukuk tarihimiz de, kolay kolay varlığını

duyuran haksız hükümleri bozan yönüyle milletimize duyurulmamıştır. Meselâ, Muhterem Erbakan Hocamıza siyaset kulvarından uzaklaştırmak için açılan hazine yardımı davasındaki iddia bir karar halini almış ve adalet tarihinin adaleti meşkûk kararları arasındaki yerini almıştır, Neredeyse on yıldır iktidarda olan AKP'li adalet bakanları, önlerine gelmiş iadei mahkeme taleplerinin kaçta kaçını imzalayıp kabul etmeyi açıklayabilirlermi? Artık iş meclise düşmektedir. Ülke hapishaneleri istiap haddi ni aşmış bulunmaktadır.

Bunlar mahkum ve tutuklu olmakla insanlık ölçüleri içinde kaderlerini yaşamazlarsa, Suriye, Libya, Yemen v.s gibi ülkelerde, lanetlediğiniz yanlışları kendi ülkenizde yapmaya başlamış duruma düşebilirsiniz. Bunun yolu genel aftır. Diğer bir yol ise; ABD'de tatbik edildiğini sandığım, ağır cezaların dosyalarını bir komisyon her sene tetkik edip, hal-i islah veya dava da gelişen bir delil ile hükmün değişmesi hususuna gitmek gere kir diye düşünüyorum. Bu ülke de; müruru zamana uğramış olduğu halde, bir davanın devam etmesine teşebbüs olunduğunun görüldüğü söylenmektedir. Netice olarak, Salih Bey'in iadei mahkeme müracaatı yapılmalı ve adalet bakanı hükümlünün yerine kendini koyarak, dosyayı tetkik ve haiz olduğu hukuk nosyonu hasebiyle davanın bir da ha görülmesini temin edecek imzayı atmakla, aslında yeteri kadar mağdur edilmiş mazlumun hakkını savunma alanında üzerine düşeni yapmalıdır. Kimi hukukçu olup da, savcılığa nasp edilmiş olanlar «ben tarafım kanundan yanayım» demektelerdir. Elbette herkes kanuna riayete mecburdur, o kanun başka bir kanunla değiştirilmedikçe. Fakat bütün insanlar Hakk'dan tarafa olmalıdırlar.

(…)

Metin Hasırcı - Ajans 5
26.09.2011

Mayınlı alan'

Fikirlerinden ve sayısı 50'yi geçen kitaplarından başka bir eylemi olmayan bir adam... Silahlı terör örgüt kurmak suçundan müebbete mahkûm. Ortada ne örgüt var, ne hiyerarşik bir yapı.

Ortada bir suç varsa eğer, «suçun şahsiliği» ilkesi, suçun faili/failleri ile sınırlı bir müeyyideyi öngörür. Onu müebbete mahkûm eden hakim, fikirlerinden etkilenip eylem yapan insanların sorumluluğunu ona yükleyen bir yaklaşım sergilemiş. «Hiyerarşi yok, eylem yok, eylem talimatı yok, tanışıklık yok... Buna rağmen 'olsa olsa budur' mantığı üzerine bina edilen bir hüküm var» diyor avukatı...

Hukukun, suçluyla suçsuzu birbirinden hassasiyetle ayırma mekanizması olmaktan çıkarılıp, zorlama ve dolaylı bağlantılar üzerinden suçlu/lar tesbit etme mekanizmasına dönüştürüldüğü bir ülke, «potansiyel suçlar ve suçlular ülkesi» olmuştur...

Bu ülkede, amacını «sosyalist devrim» ve «sosyalizmin kuruluşu» olarak belirlemiş bir Komünist Parti var söz gelimi. Zaman zaman gençler, özellikle bazı üniversitelerde şu veya bu gerekçeyle eylemler yapıyor. Kullandıkları dil ve attıkları sloganlar Komünist Parti'nin diliyle benzeşiyor diye kimse kalkıp bu partinin yöneticilerini sorumlu tutmuyor. Daha pek çok örnek verilebilir. Yanlıştır demiyorum. Tabii ki suçu kim işlemişse cezayı alması gereken de odur. «Suçun şahsiliği» ilkesi bunu gerektirir. Ama bu ilke Mirzabeyoğlu davasında niçin işlemedi/işlemiyor?

Mirzabeyoğlu davasında müebbet kararı veren hakim, suç saydığı fiilin failine göre mahiyet değiştirebileceğine inandığını fiilen ortaya koyan konumda. Mirzabeyoğlu'na isnat ettiğine benzer bir suçtan yargılanan bir ismin avukatlığını yapıyor. Üstelik Mirzabeyoğlu davasında verdiği kararın yanlış olabileceği ihtimalini de dile getirerek...

Bilemiyorum, hukuk adamları -özellikle de böylesi kritik davalarda- küçük dahi olsa bir şüphenin mevcudiyeti durumunda nasıl bir ruh haliyle karar verir, kalem kırarlar? Böyle durumlarda «hukuk adamı» kimliğiyle «insan» kimliği arasında ne türlü gel-gitler yaşarlar mesela? «Vicdanî kanaat» karar verme sürecinin herhangi bir yerinde herhangi bir rol oynar mı? Davalının kimliği, inancı, ideolojisi, hatta kılık kıyafeti... karar sürecine gerçekten hiçbir etki yapmaz mı? Karar vericiler kadar kamuoyu bakımından da önemli sorular bunlar...

Salih Mirzabeyoğlu 2001 yılından beri hapiste. Devletin koruması altında olması gerekirken, «telegram» denileni de dahil olmak üzere işkencenin birçok türüne maruz kaldığını basından izledik.

Kitap yazmaktan, fikir üretmekten, konuşmaktan, tartışmaktan başka bir eylemi bulunmayan Mirzabeyoğlu'nun «Anayasal düzeni cebir ile değiştirme» suçundan müebbet hapis cezasına çarptırılmış bulunması, gelinen nokta ve hedefleri bakımından Türkiye'ye gerçekten yakışmıyor...

Milli Gazate / 26 EYLÜL 2011

Teşekkür ile başlayayıp,
Mirzabeyoğlu ile bitirelim...

Elli yedi yıllık hayat arkadaşım ‘paşa kızının’ vefatı Şubat’ın soğuk ayazına gelmişti... Defin telaşının verdiği savrukluk ve kaybın doğurduğu yeis ve üzüntü ağır basınca, kendimi koyvermişim...

Bir de baktım ki, Sağlık Bakanlığı’nın Bursa Türkan Akyol Göğüs Hastanesi’nin mütevazi odacıklarının birindeyim...

Müessesenin *Tabib-i hazık* doktorlarından İsmail Fakı’nın yirmi gün kadar süren tedavilerinin ardından ve o günlerden bugünlere dek aralıklı kontrol ve tavsiyeleri sonucu üç gün oluyor, doktorum, artık kendisini ziyarete bir gerek kalmadığı müjdesini verdiler...

Beni otuzlu kırklı yaşlarımın sağlık ve sıhhat normlarına yeniden kavuşturanDoktor İsmail Fakı’ya minnet ve şükranlarımı sunarım...

Bu kamu hizmet kurumunu yetersiz imkanlarla ayakta tutmaya gayret sarfedenBaştabibi Burhanettin Alkan ile hizmetlerde emekleri geçen müşfik hemşirelerine de ayrı ayrı teşekkürlerimi arzederken, bir başka hastanenin acil servisinde hastalığımın ilk teşhisini koyan dostum Acil Uz.Dr. Halil Çıkrıklar’ıda asla unutmadım...

Allah, devlete ve milletimize zeval vermesin...

•

Gelelim Mirzabeyoğlu gündemine...

Adalet, gözleri bağlı cinsi latif güzel bir hanımdır... Mevzun vücudlu masumiyet simgesi bu *latife*, erkek milletinin şehvet ve ihtiraslarını kamçılar.

Adnan Menderes ve iki arkadaşının darağacında sallandırılması, bu türden bir ihtiras kamçılanması neticesi erkek milletinde alevlenmiş bir politik şehvet cinayetidir...

Adaletin koruyucusu iktidar, politik iktidar, bonapartist iktidar, sermeye iktidarı ya da bürokratik iktidar, kısacası oligarşik iktidar katmanlarının; bazen tekil

olarak, bazen kolektif işbirliği halinde, Adalet Hanım'ın cezbedici güzelliği karşısında, dizlerinin bağı çözülür.

Gözlerindeki ışık sızdırmaz banttan istifadeyle ağır başlı bu güzel kadının, Adalet'in, ahlaksızcasına, ırzına geçilir...

Kitleler ve gruplar halinde hem de sefer, sefer...

Mesela, 12 *Eylül*'ler, *28 Şubat*'lar, erkekliğin şanından sayılan bu türden birer ırza geçme ritüelinin resimleridir...

Tıpkı Mederes'ler gibi, Salih Mirzabeyoğlu da, mayasını ahlak ve manevityattan arındırmış politikaya hayat veren *toplu ibadetin* kurbanıdır...

•

Gözlerli bağlı Adalet Hanım'ın paçavraya çevrilen namusunun tamiri, hükümetin görevi olmalıdır.... Ayhan Çarkın'ın itirafları üzerine bir kısım yargısız infaz dosyalarını yeniden rüyet sahnesine almanın, zulme karşı tavır anlamında sadre şifa olmayacağını, olamayacağını, Adalet bakanlarımız da mutlaka biliyor olmalı...

Tayyip Bey kardeşime, özellikle hatırlatmak isterim...

Yarın 'öte'de "Demediler" demeyesin...

Atilla Özdür
26.09.2011 - Yeni Akit

Fikir Mahkumu; Mirzabeyoğlu

Fikirlerinden ve sayısı 50'yi geçen kitaplarından başka bir eylemi olmayan bir adam.

Kim bu adam?

Bu adam sadece bir yazar değil. Aynı zamanda düşünür, şair, çizer ve aksiyon adamıdır. Bu adam Salih İzzet Mirzabeyoğlu'dur. TC köleleri kendisine her fırsatta o sevmediği "ERDİŞ" soyadı ile hitap inadında ısrarlı olsada, bizde ona Mirzabeyoğlu hitabında inatçıyız. Çünkü kişiye sevmediği birşeyin dayatılmasının verdiği acıyı iyi biliriz.

Mirzabeyoğlu, aslen Bitlis'li, Erzincan'da

doğmuş,ilk, orta ve lise eğitimini Eskişehir'de tamamlamış bir anadolu çocuğudur. Lise çağlarında **Üstad Necip Fazıl KISAKÜREK ile tanışmasıyla** birlikte kendisini "Büyük Doğu" davasına adamıştır.

Lise yıllarında **Milli Nizam Partisi'nde çalışmalarda bulunmuştur**. Akıncı Güç vb. yayınlarda yazarlık yapmıştır. Fakat kendi deyimiyle Erbakan Hoca etrafında toplanan çapsız adamlar sebebiyle partiyle daha fazla devam edememiştir.

Üstad ile tanışmasının ardından eserleri Büyük Doğu'da yayınlanmaya başlamıştır. Yazılarında çoğu zaman sevgili diye hitab ettiği Kısakürek 'Azrail'e Hoşgeldin' Mayıs 1983 de dediğinde **Salih Mirzabeyoğlu 33 yaşlarındadır**. Necip Fazıl'ın vefatından sonra, 1984 yılında İBDA'yı kurdu. 2011 yılına kadar elli altıdan fazla eser vererek İbda Külliyatı'nı oluşturdu…

Salih Mirzabeyoğlu kendisini, Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu kanatları ile uçan bir su kuşuna benzetir. 42 eserden oluşan İbda Külliyatı, entellektüel bir çabanın ürünü.. O klasik "ulema" şablonunun dışında olduğu kadar, Batı'nın kavramlarına teslimiyetçi "modern müslüman aydın" tipolojisine de aykırıdır. Taraftarları onu böyle anarlar. Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu kanatları arasında kendi kavramlarını üretebilmiş orjinal bir mütefekkir ve ideolog. En önemli bir özelliğide, sadece yazan değil, yazdıklarını hayata geçirme mücadelesi veren bir aydındır.

Bu aydın şahsiyet 2001 yılından beri silahlı terör örgütü kurmak suçundan müebbete mahkûm edilmiştir.

ibda-c davası sırasında yazdığı kitapların insanları teröre teşvik ettiği ile ilgili bir soruya;

- hakim bey ben bir bıçak yapıcısıyım, **yaptığım bıçak ile isteyen ekmek keser, isteyen adam keser.**

şeklinde ilginç bir cevap vermiştir. **Fakat adalet diye millete yutturulan safsataların sözde bekçileri bir fikir adamının görüşlerinin farklı yorumlanabileceğini anlayamamışlardır.** Çünkü fikirlerinin yanlış yorumlayan insanların yanlış işlere imza atabileceği hatta sipariş işler dahi icara edebileceği gerçeği işlerine gelmemiştir. Böylelikle ülke geleceğini etkileyecek bir fikir adamı ile beraberinde fikirleri de demir parmaklıklar ardına hapsedilmek istenmiştir. Müslümanların sessizliği sayesinde başarılıda olunmuştur.

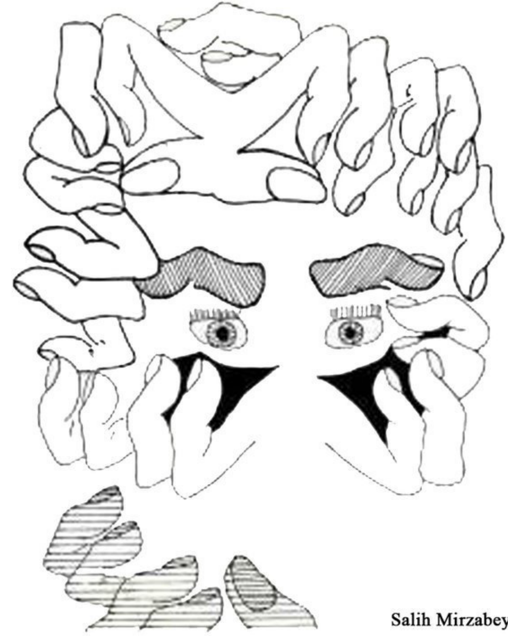
Bundan bir yıl önce kendisinden bir makale vesilesiyle haberdar olduğum bu cesur adamın hikayesini okuduğumda ne tür oyunların döndüğünü farketmiştim. Fakat İslam coğrafyası böyle bir adamdan ve bu adam oynanan oyunlardan yeni haberdar olmaktadır.

İnsana değer veren ve bu olaydan haberdar olan

herkesin özellikle Müslümanların üzerinde şimdi büyük bir yük vardır. Mirzabeyoğlu'nu tanıtmak ve ortada var olan adaletsizliği gidermektir. **Özellikle kendisina akıncı güçte reis çeken Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül vb. devlet adamlarının da bu davayı dikkate almaları gerekir.**

Salih Mirzabeyoğlu **Bolu F Tipi Cezaevi'nde** 3 metrekarelik bir hücrede ömür boyu hapse mahkum… Devletin koruması altında olması gerekirken, "telegram" denileni de dahil olmak üzere işkencenin birçok türüne maruz kalmaktadır. Daha ne kadar izleyici kalabiliriz…

28 Eylül 2011
Ömer Faruk SATIR

DGM MEĞERSE MİRZABEYOĞLU İLE İLGİLİ SUÇ DELİLİ BULAMAMIŞ

Hiçbir delil bulunmamasına rağmen yazdığı kitaplarla örgüt üyelerini yönlendirdiği iddiasıyla ömür boyu hapse mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu yargılamasındaki hukuk katliamını gözler önüne seriyoruz. 2000 yılında Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin (DGM) verdiği karardan sadece 2 yıl önce, 1998 yılında Adana Cumhuriyet Başsavcılığının yürüttüğü bir soruşturma ile ilgili gönderdiği yazıda, Salih Mirzabeyoğlu'nun kitap yayıncısı olduğunu ve hakkında herhangi bir suç unsurunun tespit edilmediğini belirttiği ortaya çıktı

HER ŞEY YAVUZ'UN İFADESİYLE BAŞLADI

1995 yılında Gaziantep'te öğrenci eylemlerinde gözaltına alınan Ramazan Yavuz isimli şahsın beyanında talimat aldığı kişinin kamuoyunda Salih Mirzabeyoğlu olarak bilinen Salih İzzet Erdiş olduğunu iddia etmesi üzerine, Adana Cumhuriyet Başsavcılığının Salih Mirzabeyoğlu hakkında ön soruşturma başlattığı ifade ediliyor. Soruşturmayı yürüten Adana Cumhuriyet Savcısı Mehmet Süslü iddiayı destekleyecek somut bir done elde edememesi üzerine başta İçişleri Bakanlığı olmak üzere dönemin İstanbul ve Konya DGM'lerine yazı yazdığı belirtiliyor. Konya DGM'den gelen cevap yazısında, Mirzabeyoğlu'nun İstanbul'da yaşadığı ve yayıncılıkla uğraştığını belirtirken, İstanbul DGM'den gelen yazısında şok edici ifadeler yer alıyor.

ÖRGÜT YÖNETİCİSİ DEĞİL YAYINCI

Belgede; İstanbul DGM, Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili herhangi bir delil bulunmadığını belirtiyor. Çocuklarını okula bırakırken yaka paça gözaltına alınıp 2000 yılında 6 nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından idam cezasına çarptırılmasından sadece 2 yıl önce İstanbul DGM'nin gönderdiği cevap yazısında

Mirzabeyoğlu'nun yayıncılıkla uğraştığı ifade edilirken, "Dosyanın içeriğine göre sanığın İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin yetki alanına giren bir eylemi tespit edilememiştir" deniliyor.

YETKİSİZLİK KARARI ÇIKTI

Mirzabeyoğlu'nu suçlayıcı herhangi bir bulgu bulunamaması üzerine Adana Cumhuriyet Savcısı Mehmet Süslü yetkisizlik kararı vererek dosyayı Adana DGM'ye gönderiyor. Süslü hazırladığı yetkisizlik kararında özetle şu ifadelere yer veriyor: "Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının sanığın hakkında yetkisizlik kararının yazıldığı şekilde delil elde edilememişse takipsizlik kararı verme olanağı bulunduğu gibi dosya içeriğine göre sanığın İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı yetkisi alanına giren bir eylemi de tespit edilememiştir. İçişleri Bakanlığı'nın dosya içerisinde 3 Mart 1998 tarihli yasasında bu sanığın İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetleri yasadışı örgüt üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz."

NE DEĞİŞMİŞTİ?

Birbiri ile yazışan iki mahkemenin Mirzabeyoğlu hakkında herhangi bir suç unsuruna rastlamamasına rağmen, yazışmadan kısa bir süre sonra 6 nolu DGM'de açılan davada Mirzabeyoğlu'nun eli kanlı bir örgüt lideri gibi gösterilmesi dikkat çekici bulunuyor.

28 Şubat dönemi cunta medyasının asparagas haberlerinin gölgesinde görülen İBDA-C yargılamaları ile ilgili Akit'e konuşan davanın hakimi Metin Çetinbaş, 'o dosyada yüzde yüz hata yapılmadı denilemez, hakimler de hata yapabilir' şeklinde konuşması ise yargılamanın nasıl yapıldığını, kararların nasıl alındığını izah ediyor.

Yeni Akit / 19.10.2011

DGM meğerse Mirzabeyoğlu ile ilgili suç delili bulamamış

Akit, 28 Şubat dönemi cunta medyasının asparagas haberlerinin gölgesinde idama mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu yargılamasını temelinden sarsacak bir belgeye ulaştı.

MURAT ALAN / ANKARA

Hiçbir delil bulunmamasına rağmen yazdığı kitaplarla örgüt üyelerini yönlendirdiği iddiasıyla ömür boyu hapse mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu yargılamasındaki hukuk katliamını gözler önüne seriyoruz. 2000 yılında Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin (DGM) verdiği karardan sadece 2 yıl önce, 1998 yılında Adana Cumhuriyet Başsavcılığının yürüttüğü bir soruşturma ile ilgili gönderdiği yazıda, Salih Mirzabeyoğlu'nun kitap yayıncısı olduğunu ve hakkında herhangi bir suç unsurunun tespit edilmediğini belirttiği ortaya çıktı.

HER ŞEY YAVUZ'UN İFADESİYLE BAŞLADI

1995 yılında Gaziantep'te öğrenci eylemlerinde gözaltına alınan Ramazan Yavuz isimli şahsın beyanında talimat aldığı kişinin kamuoyunda Salih Mirzabeyoğlu olarak bilinen Salih İzzet Erdiş olken, İstanbul DGM'den gelen yazıda şok edici ifadeler yer alıyor.

Salih Mirzabeyoğlu

ÖRGÜT YÖNETİCİSİ DEĞİL YAYINCI

Belgede; İstanbul DGM, Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili herhangi bir delil bulunmadığını belirtiyor. Çocuklarını okula bırakırken yaka paça gözaltına alınıp 2000 yılında 6 nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi takisizlik kararı vererek dosyayı Adana DGM'ye gönderiyor. Savcı hazırladığı yetkisizlik kararında özetle şu ifadelere yer veriyor: **"Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının sanığın hakkında yetkisizlik kararının yazıldığı şekilde delil elde edilememişse takipsizlik kararı verme olanağı bulunduğu gibi dosya içeriğine göre sanığın İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı yetkisi alanına giren bir eylemi de tespit edilememiştir. İçişleri Bakanlığı'nın dosya içerisinde 3 Mart 1998 tarihli yazısında bu sanığın İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetleri yasadışı örgüt üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz."**

NE DEĞİŞMİŞTİ?

Birbiri ile yazışan iki mahkemenin Mirzabeyoğlu hakkında herhangi bir suç unsuruna rastlamamasına rağmen, yazışmadan kısa bir süre sonra 6 nolu

Prof. Aydın, Mirzabeyoğlu için konuştu: Tashih-i karar istenmeli

Örgütsel bir bağlantının tespit edilmemesine rağmen 'delil yok ama biz seni uygun gördük' mantığıyla örgüt lideri yapılan Salih Mirzabeyoğlu'nun durumu ve 28 Şubat hukukunu; uzun yıllar hakim ve savcılık yapmış Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nurullah Aydın ile konuştuk.

Prof. Dr. Nurullah Aydın, İBDA-C davasından ömür boyu hapse mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu'nun 4 bin sayfalık dosyasını detaylarıyla incelediğini, Mirzabeyoğlu'nu var olduğu iddia edilen örgüte bağlayacak bir tek delil bulunmadığını belirtti. Mirzabeyoğlu için karar tashihinde bulunulması gerektiğini kaydeden Prof. Dr. Nurullah Aydın, "Her dönem kendi hukukuyla birlikte gelir, İBDA-C davası da 28 Şubat hukukunun eseridir" dedi.

İBDA-C davasında ömür boyu hapse mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili birbiri ardına önemli gelişmeler yaşanıyor.

Şu an Ergenekon davasında örgüt üyesi olduğu iddia edilen Kemal Alemdaroğlu'nun avukatlığını yapan dönemin DGM Hakimi Metin Çetinbaş'ın "Dosyada yüzde yüz hata yapılmamıştır demiyorum, hakimler de hata yapabilir" şeklindeki itirafı ve Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren İstanbul DGM'nin Adana Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdiği 'Şüphelinin İstanbul ili içinde bilinen yasadışı bir faaliyeti tespit edilememiştir' şeklindeki yazısı, 28 Şubat döneminde yapılan yargılamayı bir defa daha gündeme oturttu.

Örgütsel bir bağlantının tespit edilmemesine rağmen 'delil yok ama biz seni uygun gördük' mantığıyla örgüt lideri yapılan Salih Mirzabeyoğlu'nun durumu ve 28 Şubat hukukunu uzun yıllar hakim ve savcılık yapmış Gazi Üniversitesi Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Nurullah Aydın ile konuştuk.

"BU DOSYADAN İDAM CEAZASI ÇIKMAZ"

Akit: Siz dosyayı incelediniz, binlerce sayfa belge

okudunuz; tam olarak suçun tanımı ve delil durumu nedir?..

Prof. Dr. Nurullah Aydın: Suç; Anayasal düzeni, silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs suçudur. 6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi 2001 yılında Salih Mirzabeyoğlu'nu "Anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dinî esaslara dayalı federal yapıda bir İslâm devleti kurmaya teşebbüs" suçlaması ile yargılamış, Mirzabeyoğlu'nun "yazmış olduğu kitaplardan etkilenen şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu, kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem kararı alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri gerekçesiyle idam cezası ile cezalandırılmasına" karar verilmiştir. Bu ceza; ÎBDA örgütü mensubu olduğunu söyleyen birçok kişinin farklı zamanlarda farklı yerlerde işlenen eylemlerle ilişkilendirilerek verilmiştir. Sanık hakkında kesin, açık, delil elde edilemediği gibi yayıncılık yaptığı, kitap ve dergilerde görüş düşünce ve önerilerini yazdığı, dosyada mevcut resmi yazılardan anlaşılmaktadır.

Akit: Verilen cezayı nasıl değerlendiriyorsunuz ve bundan sonra ne yapılabilir?..

Prof. Dr. Nurullah Aydın: Şu anda cezanın dayandığı TCK yürürlükte değildir. Bu kanun yürürlükten kaldırılmış, yerine yeni kanun kabul edilip yürürlüğe girmiştir. Yeni kanundan yararlananlar da göz önüne alınarak Salih İzzet Erdiş'in (Salih Mirzabeyoğlu) yeniden yargılanması gerektiği kanaatindeyiz.

"KUMANDAN KELİMESİNDEN ÖRGÜT LİDERİ ÇIKARTILAMAZ"

Akit: Nasıl yani biraz daha açar mısınız?

Prof. Dr. Nurullah Aydın: Şöyle ki; dosyada var olan farklı zamanlarda işlenen tüm eylemler, ilgili sanıklarca kabul edilmiştir. İşlenen tüm suçların, sanık Salih İzzet Erdiş'in işlediğine ilişkin tek bir eylem yoktur. Örgüt lideri tanımı olarak ifade edilen 'Kumandan' kelimesinin onu sevenlerce fikirlerinden esinlenerek hareket edenlerce kullanıldığı açıktır. Bu nedenle kullanılan 'Kumandan' kelimesinden yola çıkılarak Salih İzzet Erdiş'in, örgütü sevk ve idare eden, eylemsel eylemler planlayan, uygulatan örgüt lideri olduğundan bahsedilemez. Kaldı ki her kitap, o kitabı yazan ve kitapta yer alan fikirlerin örgüt dokümanı olarak kabul edilmesi, evrensel hukuka ve yaşamın gerçekleriyle bağdaşamaz.

"KARAR TASHİHİ İÇİN BAŞVURULURSA DOSYA YENİDEN ELE ALINABİLİR"

Akit: Yargıtay aşaması da bitmiş bir davadan bahsediyoruz. Yapılabilecek bir şey var mı?

Prof. Dr. Nurullah Aydın: Elbette var. Yeni deliller var ortada, sanığın lehine belgeler var. Mesela bunlardan birini siz yayınladınız. Cumhuriyet Savcısına gönderilmiş bir belge var. İstanbul DGM, Mirzabeyoğlu ile ilgili suçlayıcı bir delile ulaşılamadığından bahsediliyor. Bu dava 28 Şubat zihniyetinin gölgesinde karara bağlanmıştır. Salih izzet Erdiş, hiçbir eylem planlamasında, teşebbüsünde veya eylemde yakalanmamıştır. Yine Salih İzzet Erdiş, hiçbir eylemin azmettiricisi sıfatıyla da suçlanmamıştır. Yine sanık, terör örgütleri liderlerinin yaşam biçimi gibi bir yaşama sahip değildir. Salih İzzet Erdiş, mazbut bir aile reisi olarak geçimini mazbut gelirle sağlayan yaşama sahiptir. Dosyada mevcut olan örgütsel dokümanlar da, tasarlanan, özlenen bir devlet modeline ilişkin olduğu ve bunun için de mücadele edilmesi telkinlerini içermektedir. Bu bağlamda Salih izzet Erdiş'le ilgili kararın yeni ceza kanunu kapsamında, evrensel hukuk normları bağlamında ele alınarak, incelenerek yeniden ele alınması doğru olacaktır. Erdiş'in avukatlarının karar tashihi için başvurması durumunda, başvurunun kabul edilebileceğini düşünüyorum. Bunun örnekleri de mevcuttur.

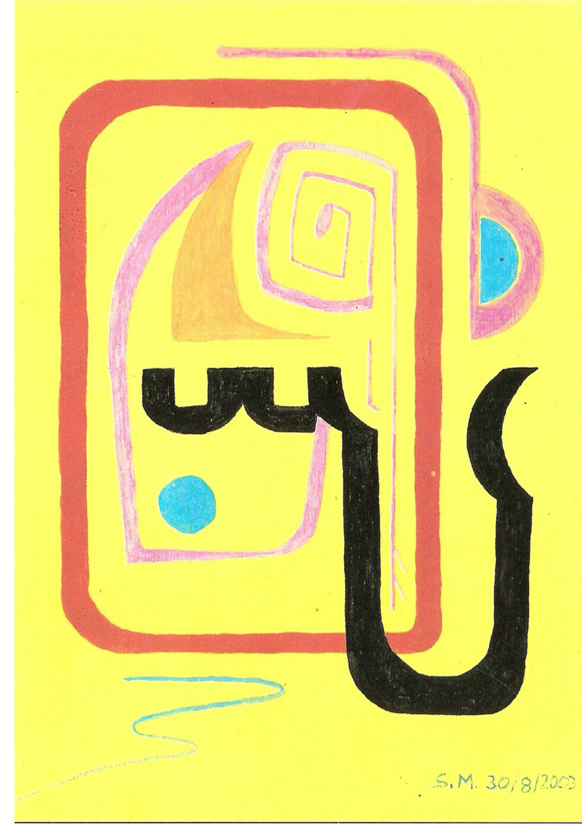
'MEDYA VE STK KANALIYLA HAKİMLER AĞIR BASKI ALTINDA BIRAKILDI'

Akit: Şu an Ergenekon'da avukatlık yapan, davanın hakimi Metin Çetinbaş'ın itiraflarını biliyorsunuz, özelde kişileri eleştirmek istemiyorsunuz ama bu duruma ne diyeceksiniz?

Prof. Dr. Nurullah Aydın: 28 Şubat dönemi Türkiye'de bir irtica tehdidine yönelik belli kesim tarafından çok yoğun bir kamuoyu oluşturma girişimleri olduğunu görüyoruz. Aczmendi olayı ve Fadime Şahin olayı gibi onlarca şey sayabilirim. Abartmalar, manipülasyonlarla kamuoyu yönlendirildi. Birçok yargılama da bu ortamda yapıldı.

Hakimler de toplumda yaşayan insanlardır. Toplumdaki siyasi eğilimlere göre bir inancı olan, toplumsal eğilimleri olan, zaafları olan, yetenekleri olan kişilerdir... Dolayısı ile yargılama sürecinde hakimlerinde etkilendiği faktörler vardır. Dolayısı ile hakimler olabildiğince tarafsız olma ilkesine rağmen, maalesef döneminde etkisi ile psikolojik baskı altında olabiliyorlar. Mirzabeyoğlu hakiminin yapmış olduğu açıklama da bu yöndedir. Her dönemin, kendi hukukunu doğurduğuna inanıyorum. İBDA-C davası da 28 Şubat hukukunun eseridir.

Yeni Akit - 24 Ekim 2011
RÖPORTAJ: MURAT ALAN

Salih Mirzabeyoğlu **"Uyuyan Güzel"**

Brifingi aldı idamı verdi

28 Şubat darbesine yönelik soruşturma devam ederken, Av. Doğan Yıldırım; "Harbiye'de gizli bir toplantı yapıldı, önemli kararlar alındı, dedi...

O toplantıya katılanlardan biri de, hakim Metin Çetinbaş idi... Çetinbaş, brifingte alınan kararlar doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi.

28 Şubat darbesine yönelik soruşturma devam ederken, Akit; yaşanan süreci deşifre eden çok önemli bir tanığa ulaştı... Av. Doğan Yıldırım; "Harbiye'de gizli bir toplantı yapıldı, önemli kararlar alındı, dedi... O toplantıya katılanlardan biri de, hakim Metin Çetinbaş idi... Çetinbaş, brifingte alınan kararlar doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi.

HATA YAPMIŞ OLABİLİRİM DEMİŞTİ

İBDA-C Dâvâsı'na bakan ve Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim Metin Çetinbaş; daha sonra yaptığı açıklamada; "Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum... Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz" diyerek, "brifingte alınan kararlara" gönderme yapmıştı... Adana DGM'nin; "Mirzabeyoğlu dosyasının takipsizliğine" karar vermiş olması da, hakim Metin Çetinbaş'ın; "Brifingte alınan kararları uyguladığı" yorumlarını güçlendiriyor.

HARBİYE ORDUEVİ'NDE TOPLANMIŞLAR

Bahçelievler davasından tutuklanan Haluk Kırcı ve Mehmet Ali Ağca ile 1. Ergenekon davası sanığı Fuat Turgut'un avukatlığını yapan Doğan Yıldırım, Genelkurmay ve sivil uzantılarının hükümet yıkma planına bizzat şahitlik ettiğini söyledi. 1. Ordu Komutanlığına ait Harbiye Orduevi tesislerinde tertiplenmiş çok gizli bir toplantıya katıldığını söyleyen avukat Doğan Yıldırım, darbenin sivil kadrolarına bu toplantıda brifing

verildiğini belirtti. Yıldırım, toplantıda Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, dönemin 1. Ordu Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, Balyoz'un bir numarası eski 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak, dönemin DGM Başsavcısı, mahkeme başkanları, Susurluk ve İBDA-C davasında hakimlik yapan Metin Çetinbaş, eski İstanbul Barosu Başkanı Kazım Kolcuoğlu, İstanbul Valisi Erol Çakır, Doğan medyasında görev yapan birçok gazetecinin bulunduğunu ifade etti.

28 ŞUBAT'IN SIR ŞAHİDİNDEN TARTIŞMALARA SEBEB OLACAK AÇIKLAMALAR

Kayseri'deki ofisinde görüştüğümüz Doğan Yıldırım sorularımıza şu cevapları verdi:

Akit: Türkiye'de önemli isimlerin avukatlığını üstlendiniz, Haluk Kırcı, Mehmet Ali Ağca bunlardan birkaçı. Sizin savunduğunuz kişilerin birçoğu sağcı hatta ülkücü diyebiliriz; siz kendinizi nasıl tanımlıyorsunuz?

Doğan Yıldırım: Kayseriliyim, çocukluğum burada geçti. Temel eğitimi tamamladıktan sonra Deniz Harp Okulu'nu kazandım siyasi çekişmeler yüzünden daha sonra atıldım. Türk Milliyetçisi olarak tanımlıyorum kendimi, dediğiniz gibi birçok önemli isme avukatlık yaptım.

"İLK EYLEMLERİ YARGIDAKİ ALEVİ KADROLAŞMASI"

Akit: 28 Şubat döneminin şu ana kadar gizli kalmayı başarmış tanıklarından olduğunuz söyleniyor?

Doğan Yıldırım: Doğrudur (gülüyor) o döneme ilişkin birçok şey gördük yaşadık. Dönemin öncesi ve sonrasına vakıf biriyim. 28 Şubat aslında 1997'de değil Özal'ın ölümüyle başlayan bir süreç aslında. İlk eylem yargıdaki kadrolaşma oldu. Yargıdaki ilk kadrolaşma maalesef söylemek zorundayım bu bir siyasi parti görünümü (CHP-SHP) altında Alevi kadrolaşmasıydı. Bariz bir şekilde Alevi hakim ve savcılar kilit noktalara atandı.

Bu belki konumuz dışı ama merhum Türkeş'in Seyfi Oktay'ın desteklenmesi gerektiğini belirttiğini biliyorum..

Akit: Merhum Türkeş'in de... ilginç yani Ergene- koncu mu demek istiyorsunuz?

Doğan Yıldırım: Soruşturması ve davası süren Ergenekon yapılanmasından çok daha büyük bir yapılanma var aslında. Bu henüz tam olarak idrak edilebil-

miş değil. Soldan sağa doğru hilal gibi dizilen gizli bir ittifak. Bu ittifak soldan sağa doğru yayılarak her iki grubu da kontrol eden gizli bir yapılanma. Sol kesimi idare eden isim isim verebileceğimiz insanlar var. Sağ grubu da hakeza. Kendi tanımlamalarına göre hilalin merkezinde birleşiyorlar örnek olarak merhum Türkeş beyi verdim. Hatta açık olarak talimat verdiğini biliyorum kendi partisine, 'Seyfi Oktay'ı destekleyeceksiniz' dediğini biliyorum. Ne ilginçtir değil mi?

Akit: Doğru ise dehşet verici ama asıl konumuza dönelim istiyorum.

Doğan Yıldırım: Tamam asıl konumuza dönelim. Ergenekon'da da sanık olan Seyfi Oktay'dan sonra gelen Mehmet Moğultay ile kadrolaşma tamamlanmış oldu ve bu kadro yargıda terör estirmeye başladı. Rahşan Affı olarak bilinen genel af çalışmasında sağcı mahkûmlar içeride tutuldu. Bahçelievler katliamından dolayı idam cezası alan müvekkilim Haluk Kırcı bu kuvvetin yargıdaki kadroları tarafından tahliye edilmedi. Fakat politik olmayan kişiler tahliye edildi. Mesela İzol Aşiretinden Mustafa İzol, 7 kişinin katili Mustafa İzol tahliye edildi. Dönemin Üsküdar 1. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Mehmet Kolukısa'ya dilekçe verdik. Adam 'ben kabul etmem bunu' dedi. Neden diye sorduğumda, 'ben tarafım kardeşim kabul etmem' dedi. Üsküdar o dönem stratejik bir mahkemeydi. O anlamda oranın kilit noktalarına kendilerine yakın kişileri atamışlardı. Adalet Alevi kadroların eline geçmişti. Ben bugünki durumu da bu kadroların tasfiyesi olarak görüyorum.

"28 ŞUBAT'IN SİVİL ÖRGÜTLENMESİ HARBİYE ORDUEVİ'NDE YAPILDI"

Akit: O dönem DGM'lerinde nasıl bir hava hakimdi?

Doğan Yıldırım: DGM'lere gelecek olursak PKK'nın insan kaynakları ve ekonomik altyapısını çökertmek için kurulsa da asıl hedefi derin devletin izlerini örtmek, Müslümanları baskı altında tutmak olmuştur. Bunlara talimatın gittiği nokta da Genelkurmay'dı. Devletin askeriyesi, Genelkurmay'ı Yargıtay, HSYK ve diğer mahkemeleri ile pek sıkı fıkıydı. Şahidi olduğum toplantılarda nasıl tavır alacakları izah ediliyordu.

Akit: 'Şahidi olduğum' dediniz, açar mısınız?

Doğan Yıldırım: Benim saklayacak gizleyecek hiçbir şeyim yok. Birazdan söyleyeceklerimle istiyorum ki gerçekler açığa çıksın. 28 Şubat post modern darbesinin sivil örgütlenmesi askerin sivilleri koordinesi

Harbiye Orduevi'nde yapıldı. 1. Ordu Komutanlığı'na bağlı Harbiye Orduevi'nde toplantı yapıldı. Benim de katıldığım toplantıya yargı mensupları başta olmak üzere akademisyenler ve o dönem çok etkili olan birçok gazeteci katıldı. Toplantıda irticadan ve hükümetin irticayı körüklediğinden bahsedildi. Buna karşılık toplantıya katılanların koordineli harekete etmesi ve kendi konumlarından doğan gücü lehte kullanmaları gerektiği vurgulandı.

"KARADAYI, KIVRIKOĞLU VE ÇETİN DOĞAN ORADAYDI"

Akit: Bu çok önemli bir açıklama. Yani karargâhın gizlice toplandığını söylüyorsunuz kimler katıldı isim verebilir misiniz?

Doğan Yıldırım: Elbette gizli ve seçmece bir toplantıydı. Harbiye Orduevi'nin konferans salonuna girdiğimde içeride Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, dönemin 1. Ordu Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, ne ilginçtir şimdi Balyoz'un bir numarası eski 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak ve daha birçok asker vardı.

"İBDA-C DÂVÂSININ HAKİMİ..."

Akit: Sivillerden kim vardı?

Doğan Yıldırım: Dönemin DGM Başsavcısı, mahkeme başkanları, hatta Susurluk ve İBDA-C davasında hakimlik yapan şu meşhur hakim Metin Çetinbaş da vardı. Ve hatta Çetinbaş kürsüde konuşma yaptı. Herkes protokoldeki yerine göre oturuyordu. Resmi bir toplantı havasındaydı. Ön sıralara baktığımda yanlış hatırlamıyorsam İstanbul Barosu Başkanı Kazım Kolcuoğlu vardı.

"İSTANBUL VALİSİ EROL ÇAKIR, TUNCAY ÖZKAN DA İÇERİDE"

Akit: Toplantıda basından kimler vardı?

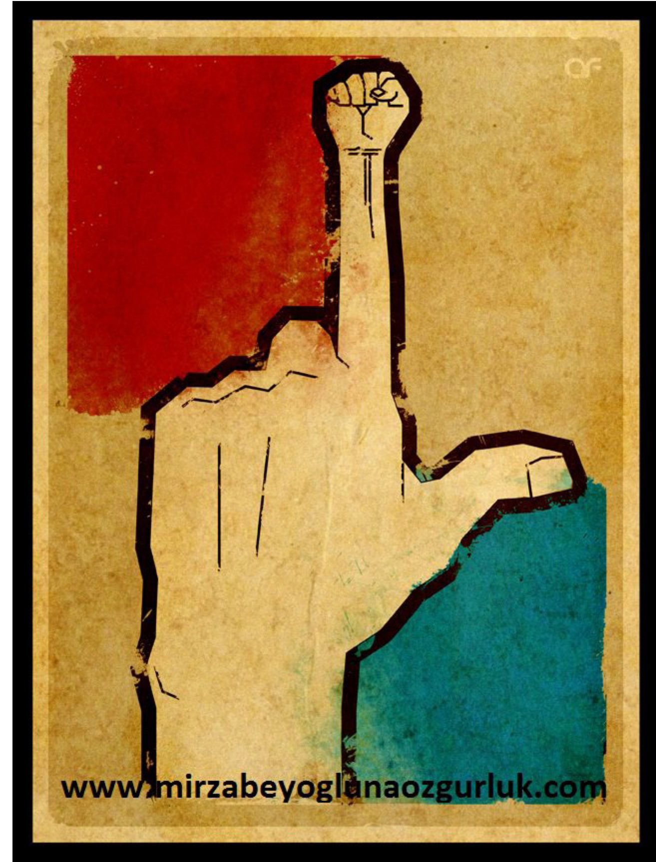
Doğan Yıldırım: Epey zaman oldu hepsini hatırlamak zor ama şimdi Ergenekondan sanık olan Tuncay Özkan, Erol Mütercimler, Milliyet yazarı Yalçın Doğan ve şu an Doğan Medyasında görev alan birçok isim vardı. En ön sırada ise dönemin İstanbul Valisi Erol Çakır'ın oturduğunu gördüm.

"BRİFİNG MEDYASI HEDEF ÜRETTİ, KOLLUK KUVVETİ DELİL, YARGISI MÜEBBET VERDİ"

O dönem yapılan anti demokratik uygulamaların hepsinin geri planında o toplantıda alınan kararların olduğunu biliyorum. Toplantıya katılan DGM

hakimleri karşılarına gelen dosyaları buna göre değerlendirdi. Delil aramadı gerekçe önemli değildi. Brifing Medyası irticacı yaftasıyla hedef üretti, brifinge katılan kolluk kuvveti bu kişiler hakkında sahte delil üretti, yargısı ise dosyada suç var mı yok mu umursamadan irticacı diye yaftalanan kişilere müebbet hapis cezası ve hatta idam cezası verdi. İBDA-C davası Susurluk davası ve benzeri birçok dava bunun neticesi. Bunların araştırılması aydınlatılması lazım, bu anti demokratik uygulamaların deşifre edilmesi, hesap sorulması lazım.

YENİ AKİT GAZETESİ
Murat ALAN
29 EKİM 2011

Brifingi aldı idamı verdi

28 Şubat darbesine yönelik soruşturma devam ederken, Av. Doğan Yıldırım; "Harbiye'de gizli bir toplantı yapıldı, önemli kararlar alındı, dedi... O toplantıya katılanlardan biri de, hakim Metin Çetinbaş idi... Çetinbaş, brifingte alınan kararlar doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi.

MURAT ALAN / İSTANBUL

28 Şubat darbesine yönelik soruşturma devam ederken, Akit; yaşanan süreci deşifre eden çok önemli bir tanığa ulaştı... Av. Doğan Yıldırım; "Harbiye'de gizli bir toplantı yapıldı, önemli kararlar alındı, dedi... O toplantıya katılanlardan biri de, hakim Metin Çetinbaş idi... Çetinbaş, brifingte alınan kararlar doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi.

HATA YAPMIŞ OLABİLİRİM DEMİŞTİ

İBDA-C Dâvâsı'na bakan ve Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim Metin Çetinbaş; daha sonra yaptığı açıklamada; "Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum... Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz" diyerek, "brifingte alınan kararlara" gönderme yapmıştı... Adana DGM'nin; "Mirzabeyoğlu dosyasının takipsizliğine" karar vermiş olması da, hakim Metin Çetinbaş'ın; "Brifingte alınan kararları uyguladığı" yorumlarını güçlendiriyor.

HARBİYE ORDUEVİ'NDE TOPLANMIŞLAR

Bahçelievler davasından tutuklanan Ha-

neli harekete etmesi ve kendi konumlarından doğan gücü lehte kullanmaları gerektiği vurgulandı.

"KARADAYI, KIVRIKOĞLU VE ÇETİN DOĞAN ORADAYDI"

Akit: Bu çok önemli bir açıklama. Yani karargâhın gizlice toplandığını söylüyorsunuz kimler katıldı isim verebilir misiniz?

Doğan Yıldırım: Elbette gizli ve seçmece bir toplantıydı. Harbiye Orduevi'nin konferans salonuna girdiğimde içeride Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, döneminin 1. Ordu Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, ne ilginçtir şimdi Balyoz'un bir numarası eski 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak ve daha birçok asker vardı.

"İBDA-C DÂVÂSININ HAKİMİ..."

Akit: Sivillerden kim vardı?

Doğan Yıldırım: Dönemin DGM Başsavcısı, mahkeme başkanları, hatta Susurluk ve İBDA-C davasında hakimlik yapan şu meşhur hakim Metin Çetinbaş da vardı. Ve

Basında Salih Mirzabeyoğlu

Mirzabeyoğlu´na Özgürlük!

Türkiye'de islami hareketin genel yapısı maslahata uygun hareket eden, tedbir ve 'makul' ölçüler çerçevesinde siyasal bir yöntem izleyen bir hal üzeredir. Teorik olarak farklılıklar arzetse de pratik alanda genel temayül sistem içi çözüm üretme ekseninde yol almaktır. Çeşitli cemaatler, partiler ve gruplar hep bu bağlamda kitlelerle iletişime geçer ve iktidardan pay alma aşamasına geldiği andan itibaren de sistemin kendisi oluverir.

O yüzdendir ki ulusal sınırlar içerisindeki sorunlara devletçi bir mantaliteyle yaklaşılır. Örneğin Kürtler kardeştir ama en ufak bir savaş ortamında bu kardeşlik bölücülüğe evrilir. Aleviler kardeştir ama dini ritüellerini kendi kurumsal yapılarıyla var kılmak istediklerinde tek kurumsal dini yorum Sünnilik anlayışıdır denir . Ve bundan dolayı sınır ötesi mağduriyetler tek mücadele sahası olarak belirir. Filistin, Çeçenistan zamanında Bosna gibi…

Sistemle çelişkiye düşülecek bir saha da riske girmeyen islami hareketler kendi içlerinden çıkan ve şu an tek kişilik hücrede müebbetle cezalandırılan kardeşlerinin yüzüne bakmamaktadırlar. Türkiye'deki İslami kuruluşlar İsrail'in hapishanelerindeki müslümanlar için çok rahat bir eylem düzenleyebilirler ki- olumlu bir harekettir- yalnız düşüncelerinden ötürü müebbet hapis yatan, kimsenin canına kıymamış, sadece büyük bir zihinsel işçilikle ördüğü İslami anlayışı sonuna kadar eğilmeden savunan Salih Mirzabeyoğlu için değil bir eylem yapmak adını bile anamamaktadırlar.

Oysa bu kişi 70'lerin akıncı anlayışının da en güçlü gençlik temsilcilerindendi. Çıkardığı dergiler ve ortaya attığı fikirlerle birçok gencin islami duruşuna yön vermişti. Mirzabeyoğlu'nun da belki en büyük handikaplarından biri teorisinin eylemsellik boyutunu taşıyacak bir kitleye sahip olamayışıdır. Ortaya koyduğu zihinsel çabaların birahane bombalama eylemleriyle gölgelenip , düşüncelerinin artık toplumda duyulmaz hale gelişi büyük bir talihsizliktir.

Oysa Salih Mirzabeyoğlu'nun yazılarını az çok takip edenler göreceklerdir ki o, şeriat-tarikat- hakikat yolunun züht ehli bir dervişidir. Ayrıca bu zahidane yürüyüşünü aksiyoner kılarak devrimci bir niteliğe büründürmüştür. Onun yazılarında billurlaşan anlamıyla ;

şeriat- sana ait olan sana , bana ait olan banadır. (yoksulların ve yetimlerin mallarını haksızlıkla yemeyin ilahi uyarısının bir karşılığıdır)

tarikat- sana ait olan sana, bana ait olan da sanadır . (beled suresinde geçen 'yerde sürünen bir yoksulu ayağa kaldırmak ve açlık gününde başkasını doyurmak' ayetlerinin tefsiri gibidir.

hakikat- ne sana ait olan bir şey vardır ne bana ait olan… Herşey Allah'ındır. (ve hakikat yolu kuranın hemen hemen her suresinde karşımıza çıkan lehül-mülk -mülk Allah'ındır yargısının en güçlü anlatımıdır).

Bireysel ilerleyişin yolunu hakikat çizgisinde arayan, dünyada varlık adına her ne varsa yaratıcıya has kılıp varoluşsal duyuyu bütün insanların eşit bir düzlemde ona ulaşma çabası olarak gören bir zihniyet taşıyıcısının bu yalnızlığı Müslümanlar üzerinde vebal olarak durmaktadır. Somut alanda hiyerarşik düzlemleri yırtarcasına kendinden zuhur diyalektiğini geliştirip, üstünlüğün takva ehli olmaktan geçtiğini ve takvanın derecelerinin de Allah tarafından bilinebileceği vurgusuyla da günümüz insanperest Müslümanlara da önemli dersler vermiştir.

Mirzabeyoğlu 50'yi aşkın eser yazmıştır. Çalışmalarının kılcal damarlarına indikçe, kendi düşünce yapınızı zedeleyecek noktalara temas edebilirsiniz. Hakikatte boğulmak istemeyip kendi yaşamsal pratiklerinizi kutsamakla da yetinebilirsiniz. Yalnız bu şahsın ortaya koyduğu yiğit ve tavizsiz duruşunu es geçemezsiniz. Öcalanla aynı 99 döneminde yakalanan, türlü işkencelere ve yaptırımlara maruz kalan ve buna rağmen hiçbir Müslüman dikkatlerini bu yöne çevirmemişken Öcalan o dönemde devletle işbirliği yapan ve AB ile flört etme gibi bir çok tavizkar söylem geliştirirken gene de Kürt halkının desteğini almıştı.

Eğer bir şeyh, dini bir grup ya da cemaatin lideri olsaydı ne bu kadar tavizsiz ve ne de bu kadar gözardı edilebilirdi. İnsanları köleleştirerek çıkar ilişkilerini yürütenler ona aşırıya kaçmış sapkın nitelemesinde bulunmaya devam edeceklerdir. Ama ümmetin hâlâ adaletle yüreği çarpan bir damarı bulunmalı, zor anlarda ortaya çıkıp savunulamayanı savunmalı, 'kınayıcıların kınamalarından çekinmeyen' bir refleks ortaya koyabilmeli.

Türkiye siyaseti 28 şubattan sonra büyük bir kırılma yaşadı. Öncesi ve sonrasının siyasal bakışları birbirinden apayrı yol aldı. Öncekilerin hemen hemen hepsi ya tarihe karıştı ya da karışmak üzere. 90 ların başında baş-

bakan olan Mesut Yılmaz'a gazetecilerden biri 'Türkiye de dini mezhepsel ve sınıfsal isimlerle parti kurulamaz, buna rağmen Türkiye Komünist partisine sistem neden onay verdi' diye sorduklarında çünkü o parti Türkiye'de tehlike oluşturacak bir potansiyel taşımamaktadır cevabını vermişti. Çünkü Sovyet bloğu yeni çökmüştü.

Bugün ortada ne sanıldığı gibi bir örgüt ne de tehlike arzeden bir potansiyel kalmıştır. Geriye kalan, samimi duygularla inşa edilen aksiyoner bir fikrin mağdur edilmiş temsilcileridir. Postmodern zihin kırılmaları bizi çeşitlenen sorunlar yumağının içine hapsetmiş ve tekil meselelerle ilgilenme yoluna itmiş olabilir. Madem öyle, buradaki soruna da aynı minvalde yaklaşıp en azından toplumda farkındalık oluşturacak hukuki bir mücadele zemini tesis edilebilir. Çünkü çağımızın realist dünyası ancak buna imkan tanımaktadır :

Gerçekçi değil miyim?

Hayalin varlığı da gerçektir.

İnsanı hayvandan ayıran ne ki?

Benimkine olsa olsa, "masum bir budalalık" denir herhalde.-Ne dersin?-

Salih Mirzabeyoğlu –Yaşamayı Deneme shf: 122

Adil Medya - Sedat Doğan - 02.11.2011

Adaletin Var mı Türkiye?

Sabah otobüste aklıma Cemil Meriç'in Bu Ülke kitabı geldi. O güne kadar çokça kitap okumuştum belki ama üniversite ikinci sınıfta okuduğum Bu Ülke kadar beni etkileyen kitap hatırlamıyorum. Kitaba sonradan çokça da geri dönmedim ama bugün bile bazı yerlerini satır satır hatırlıyorum. Bu Ülke Cemil Meriç'in belki de entelektüel derinliği en az olan kitabıdır. Ama insanı, sloganvari üslubundan ve pervasızlığından olsa gerek, en derininden yakalayan kitabıdır bence. Meriç orada Roma hukukunu eleştirmek için şöyle bir şey söylüyordu: Örümcek ağı. Güçlü böceklerin yarıp geçtiği, güçsüz böceklerin takıldığı habîs bir örümcek ağı. Bu metafor o zamanlar çok hoşuma gitmişti ama üzerine çokça kafa yormamıştım. Bu sabah yıllar sonra ağın sahibi kim sorusunu sormayı akıl ettim.

Uzunca bir süredir ülkedeki temel tartışma meselemiz ergenekon, balyoz, balta, çekiç, keser nev'inden davalar malumunuz. Bir takım adamlar kaç senedir suçlarının ne olduğunu bilmeden içerde tutuluyorlarmış diye meydan yerinde yırtınan yırtınana. Hatta hâl, zaman zaman o kadar acıklı bir vaziyete bürünüyor ki muhterem hükümetimizin "izan sahibi" mensupları ve devletin Cumhurbaşkanı da "tutukluluk sürelerinin uzun olmasından rahatsız olduklarını" ifade etme ihtiyacı hissediyorlar. Keyfiyet ya da kemiyetle alakalı bir durum değil bu yaşananlar aslında. Bilirsiniz, ülkede zaman zaman tükürsek boğulacaklar, Cumhuriyet Gazetesi kaç satıyorsa o kadar kaldılar türünden sayı tartışmaları; dinazor kafalılar teşbihinden hareketle nitelik sınıflandırmaları yapılır. Yaşananlar tamamıyla devletin çizdiği oyun sahasının genişliği, oyun kuralları ile ilişkinizden kaynaklanan bir durum.

Bahsettiğimiz hırdavat davalarından yargılananların cumhuriyetin kuruluş felsefesi ile hiçbir alıp veremedikleri olmadığı için devlet onları ezmiyor. Bilmem kaç yıldır içerde tutuluyorlar ama aralarından

birkaç tanesi milletvekili seçilebiliyor, çoğusu TSK tarafından sahipleniliyor ve ülkede AKP'lilerin de aralarında bulunduğu birçok kimse tutukluluk sürelerinin uzamasından duydukları rahatsızlığı dile getiriyor. Diğer tarafta Deniz Feneri e.v. davası görülüyor, bir taraf siyaseten abanırken diğer taraf siyaseten savunmaya geçiyor. Ama Fener davasından yargılananların da Cumhuriyetin kuruluş felsefesi ile bir alıp veremedikleri yok. Doğrudur ya da iftiradır bilemem, ve lakin, doğruysa da Cumhuriyet de bir çeşit kalpazanlık ve vurgunculuk felsefesi üzerinden kurulduğu için ve Fenerciler de devletin oyun kuralları ile sorunlu olmadıkları için devlet tarafından ezilmiyorlar.

Hakan Arslanbenzer "Türkiye'de Kültürel İktidar Solda mı?" başlıklı bir kitap kaleme aldı. Arslanbenzer sorunun yanlış sorulduğunu ifade ederek şöyle bir sorgulamaya girişiyor: "Türkiye'de kültürel iktidar diye bir mevhum var mı?" Türkiye'de iktidar her şeyiyle devletin elinde esasen ve devlet sevecen bir baba figürü olarak evlatlarından bazılarını hırdavat davasından bazılarını da fener davasından hafif tertip yola getirmeye gayret ediyor. Bir de devletin oyun kurallarını tanımayanlar var tabii. Bir takım zevat bir iki senedir içerde hem gıda anlamında, hem saygınlık anlamında beslenirken Salih Mirzabeyoğlu 12 yıldır devletin testere dişlisi tarafına

muhatap oluyor. 12 yıldır ne suç işlediği bilinmeyen bir adam içerde tutuluyor ve devletin Cumhurbaşkanı, hükümetin aklı başında mensupları tutukluluk süresinin uzunluğundan, iddianamelerin siyasî oluşundan bahsedemiyor. Çünkü Mirzabeyoğlu ile devletin arasına girmek istemiyorlar. Bugün Mirzabeyoğlu'ndan dem vuran adamlar İBDA'cı olarak fişlenme ve devlet tarafından ezilme riskiyle karşı karşıyalar. Vicdandan bahseden adamlar devletin katır inadı karşısında sus pus olmuş vaziyetteler. Yani mesele senden benden davası değil, devletten taraf olan ve devletten taraf olmayan davası… Şu satırlar Mirzabeyoğlu davasının iddianamesinden: "İBDA-C adlı örgütün lideri olan kod adı ile kurulacak Büyük Doğu İslâm Devletinin Komutanı seçilecek olan Kumandan Kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensublarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tesbit edilememiş olmakla beraber…. Lidersiz bir örgüt düşünülmediği gibi, örgüt mensublarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer." Güler misin ağlar mısın bir durum değil bu, kahkaha atılacak bir vaziyet…

12 sene olmuş efendiler, DGM'ler kaldırılmış, AB'ye uyum diye bir sürü zart-zurt, kanun metni geçirilmiş Meclisten ve bizim mahallenin kodamanları iktidara gelmiş, 28 Şubat ise 1000 yıl değil 4 sene bile sürmemişmiş… Ve bütün bunlar olurken Mirzabeyoğlu'nun devletin hangi suç tanımına giren eylemi işlediği hâlâ belirlenememiş. Devlet adalet değil sus payı dağıtıyor sorgulanamaz otoritesinden. Hırdavatçılara bir sürü cazgır düşüyor bu paydan, fenercilere yeni ihaleler, Mirzabeyoğlu'na insanlıktan utandıran bir vurdumduymazlık, çıldırtıcı bir sessizlik. Adaletin batsın Türkiye…

maratontribun.wordpress
10.11.2011

Unutulan Maskeler

(Arif – Filozof Konuşmaları)

Filozof: Var olmanın anlamını sorguluyorum bu ara. Kafam çok karışık. Mesela Adorno şöyle diyor: "Kendi bireysel varoluşumuzu bir ideolojiye dönüştürmekten kaçınmak ve özel yaşamımızı da en alçakgönüllü, en iddiasız ve en gürültüsüz biçimde sürdürmek - ama artık iyi yetişmiş olmanın bir gereği olarak değil, bu cehennemde hâlâ soluyabilecek havayı bulabiliyor olmanın utancından ötürü."

Ârif: Adorno'nun derdi olduğu belli ama hangi filozof hakikate varmış, söyleyebilir misin? Her bir filozof bir önceki filozofun hatalarını ortaya koymuyor mu? Hiçbir ârifin kendinden önceki ârifi eleştirdiğini gördün mü? Göremezsin, zira ârifin anlayışında her insan ayrı bir esma terkibi ve insan-ı kâmil olabilme potansiyeline sahiptir. Her şeyden önemlisi ârifin derdi kendisiyledir diğerleri ile değil. Düşünsene, kendi kalbini ihmal eden kişi hakikate ulaşabilir mi hiç?

Filozof: Bugün seninle bu meseleyi değil de Herman Hesse'nin de vurguladığı, olmak istediğimiz yer ile olduğumuz yer arasındaki farkın canımızı acıtması ve bu hal ile yaşamanın zorluğu altında kendinden bıkmışlığımızı konuşalım istiyorum.

Ârif: Şunu bilmek lazım öncelikle; hakiki kirlilik, dışta değil içte, bedende değil, kalptedir. Yıkamakla çıkmayan tek pislik kalplerde yağ bağlamış haset ve art niyettir. Bu bilgi aklımızın bir kenarında dursun. İnsan, bizim ana meselemiz değil mi? O halde insanı tanımlayalım. Senin de ifade ettiğin gibi; insan, olmak istediği kişilik ile olduğu kişilik arasındaki boşlukları kapatmaya çalışırken ölüverendir. Ve genelde çoğu insan öldüğünde büyük boşlukları ile ölür. Ne yazık ki bu bir gerçek. Bu durumun sebebini insanın kendinde aramalıyız. Fakat insan bu tanımların verâsındadır. Bunu da bilmememiz gerekir.

Filozof: Spinoza'da buna benzer şeyler söyler;

kişinin kendini koruyabilmesi kadar büyük erdemlilik olamaz. Kişinin kendini koruması demek; aklını ve kalbini korumasıdır öncelikle. Zira zihinler kirlendi mi doğru düşünme yetisini de kaybeder insan. Hele hele dediğin gibi kalp karardı mı insanın hayatı da kararır.

Ârif: Bu meseleye Salih Mirzabeyoğlu şöyle bakar; "Tekâmül, topyekûn varlığın insan için ve insanda tükenmesi, insanın da Allah'ta tükenişi olarak, insanın varlıkla Allah arasında berzah-köprü olmasıdır."

Filozof: Mutsuzluğun cehalet ve gaflet olmak üzere iki sebebi var. Gaflet insanın kendini bilmemesidir. Metafizik insana kendini anlatır, bildirir. Çevrenin bizi taşımak zorunda bıraktığı maskeler, istesek de pek yırtamadığımız maskeler kişiliğimizi bulmada ve kendimizi tanımada büyük bir engel olarak önümüzde duruyor. Hatta zamanla taktığımız maskeleri yüzümüzde unutur ve maskesiz hissederiz kendimizi.

Ârif: Hayat belli zamanlarda belli yerlerde bulunmaların toplamıdır sonuçta. Ve genelde hayat geciktirmelerin birikiminden oluşur. Her şeyi erteler geciktirir, hatta yaşamın kendisini geciktiririz. Aniden gelen Azrail ise sonumuz olur. İnsan başka bir şey o halde. Daha öte, daha derin, daha daha…

Filozof: Dediğini anlıyorum. Nietzsche bu konuda üstün insan kavramını ortaya koymuştur.

Ârif: Nietzsche çıldırması Batının paradigmasının iflas edişinin en büyük göstergelerinden biri değil mi? Ve Nietzsche inanamadığı için çıldırmadı mı? Üstün insan kavramı bizdeki insan-ı kâmil kavramını hatırlatıyor sanki. Allah her varlıkta tecelli eder. Ancak, bir varlık ne kadar mükemmel olursa O'nun tecellisini o ölçüde mükemmel bir biçimde ortaya çıkarır. Allah; insanda, maddede, bitkide ve hayvanda da isim ve sıfatlarıyla tecelli eder ama bu tecelliler farklı farklıdır. Bu durum insanın yaratılış nedenini de açıklayıcıdır. İnsanın dışındaki bütün varlıklar insana hizmet için var edilmiştir. Ve insan, kendinden önceki tüm varlıkları kendinde toplar ve dengeler. Bu yönüyle insan ilahi tecellilerin sonsuz çeşitliliğini ortaya koyar. İbn Arabî'ye göre Âlem büyük insan ve insan bir küçük kâinattır. Allah, insanı bütün âlemin hakikatini kendinde toplayan bir varlık olarak yaratmıştır. İnsan bu derece üstün varlık iken ne yazık ki kendisini aşağıların aşağısı kılabiliyor ve bu durum ise kendinden nefret etmesine sebep oluyor. Ya da kendini ölümüne kadar unutmasına.

Filozof: Erdem ahh erdem…

edebifikir.com
Sulhi Ceylan 2011-11-14

Doldur boşalt politikalarla gün kurtarıldı

Saadet Partisi İl Başkanı Av. Akın Demir, yaptığı yazılı açıklama da, gündeme ilişkin bazı konular hakkında çarpıcı açıklamalarda bulundu

İl Başkanı Demir'in açıklamasında en önemli konu, TÜİK'in son ihracat rakamlarına göre 224 dolarla son sıralardan kurtulamayan Gümüşhane oldu.

Açıklamasında iktidar vekillerini de eleştiren Demir, açıklamasında şu hususlara değindi:

TÜİK'İN RAPORU ENDİŞE VE ÜZÜNTÜ VERİCİ BOYUTTADIR

"Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye'nin İhracat rakamlarına ilişkin yayınladığı son rapor şehrimiz açısından endişe ve üzüntü verici boyuttadır. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) Ocak- Eylül verilerinden yaptığı hesaplamalara göre, en az ihracat yapan il 224 dolarla Gümüşhane olmuştur."

DOLDURT BOŞALT POLİTİKALARLA GÜN KURTARILDI

"Bu durum şehrimizin ekonomik canlılığının yansımasıdır. Bacası tütmeyen şehrin akıbeti budur. Yıllardır ekonomik teşvik kapsamına alınmasına rağmen maalesef şehrimizin ekonomisi canlandırılamamıştır. Doldur boşalt politikalarla sadece günü kurtarmaya yönelik girişimlerle zaman geçirilmektedir."

MERKEZİ VE YEREL İDARE BASİRETSİZ DAVRANMAKTADIR

"Merkezi ve yerel irade bu anlamda basiretsizce davranmaktadır. Şehrimiz maden kaynakları açısından çok zengin bir havzada olmuş olmasına rağmen bu alan ciddi anlamda değerlendirilememektedir. Faaliyette olan maden sahaları ve işletmeleri de sadece cevher çıkarıp bunun kaba işlemesi yaptıktan sonra bu ürünü başka yerlere transfer etmektedirler. Biz bu

manada faaliyette olan işletmelerin maden cevherini tam anlamı ile burada işleyebilecekleri endüstriyel alanları kurup işletmelerini beklediğimizi ifade etmek isteriz. Ayrıca bu işletmelerin büyük çaplı oldukları düşünüldüğünde şehrin ekonomik kalkınmasına farklı projelerle de destek olmalarını beklemekteyiz. İşte bu görev siyasi temsilcilerimize düşmektedir. 2 tane PTT binasının yenileceğinin müjdesini vermeleri ve bunun haber konusu yapılması abesle iştigalden başka bir şey değildir. Bu şehrin kabuğunu kırmasını sağlayacak kalkınmada hamle yapacak projelere ve girişimlere ve de en önemlisi girişimcilere ihtiyacı vardır.»

GELİN BU ŞEHRE SAHİP ÇIKALIM

"2 tane binanın yenilenmesi 4 kişilik ambulansın alınması, tomografinin alınması, simentalların dağıtılması gibi gündelik işlerin hedeflenmediği şehrimizi ayağa kaldıracak göçü tersine çevirecek ciddi işler konuşulmalı ve yapılamalıdır. Yoksa bu şehir yeni yollar ile birlikte çekim gücü güçlü şehirlerin ilçesi haline gelmekten kimse kurtaramaz. Vakit çok geç olmadan gelin bu şehre sahip çıkalım."

KOMŞULARIMIZLA İLİŞKİLER

"Gümüşhane İran transit yolu üzerinde bulunan ve transit taşımacılık açısından çok önemli bir yerdir. Taşımacılığın dışında son dönemlerde turizm dâhilinde birçok İranlı'nın bölgemize geldiğini gözlemlemekteyiz. Bu anlamda komşularımızla ilişkilerimizin niteliğinin bizleri hem ekonomik anlamda hem de sosyo kültürel anlamda etkilediği malumdur. Son dönemlerde tırmandırılmaya çalışılan Suriye-İran ve Türkiye gerginliği ciddi boyutlara ulaşmıştır."

Saadet Partisi İl Başkanı Av. Akın Demir açıklamalarına Türkiye'nin son dönemde karşılaştığı dış politikadaki sorunlarla ilgili çözüm önerilerini ortaya koyarak devam etti."

Demir söyle konuştu:

EMPERYALİST VE SİYONİST TEZGAHLARIN OYUNUNA GELMEMELİYİZ

"Saadet Partisi olarak bu sorunlara bölgesel yaklaşımla çözüm üretilebileceğine inanıyoruz. Bu anlamda Genel Başkanımız Prof. Dr. Sayın Mustafa Kamalak İslami Uyanış Konferans İcra Konseyi toplantısı için İran'a gitmiştir. Bölgemizde ki sorunları öncelikle bu bölgenin halkları ve devletleri oturup konuşmalı ve çözüm önerileri sunmalıyız. Emperyalist – Irkçı Siyonist tezgâhların oyununa gelmemeliyiz. Bölge halkları ve devletleri ile batı ile olmayacağı kadar ortak

yönümüz vardır. Batı medeniyeti ve düzenleri sadece kendi çıkarlarını düşünürler. İnsaniyet namına en ufak hesapları yoktur. Bunun en yakın örneğini Libya'da gördük daha muhalefet iş başına gelmeden petrol üzerinden muhaliflerle pazarlık ve anlaşmalar yaptıklarını gördük. Nato'yu kendi çıkarlarına kullandıklarını ve tek amaçlarının sömürü olduğuna hepimiz şahit olduk. Bu anlamda sicili bozuk olan Batı devletlerini ve Nato'yu Suriye'ye müdahaleye çağırmanın mantığını ve gerekçesini anlamak imkânsızdır. Sayın Başbakan'ın bu çağrısını halkların ezilmesine öldürülmesine tepki olarak ifade edildiğini düşünsek bile bunun kabul edilemez olduğunu ifade etmek isteriz. Kendi sorunlarımızı kendimiz çözüme kavuşturmalıyız. Rahmetli Erbakan Hocamızın yıllardır İslam Savunma Paktının, İslam Ekonomik İşbirliğinin, İslam Birleşmiş Milletlerin oluşturulmasını istemesinin hikmeti işte bu olaylarla bir kez daha anlaşılmıştır.» ABD öncülüğünde ki ırkçı emperyalist sistem sadece gittiği yere kan ve gözyaşı götürmüştür. Irak-Somali-Afganistan bunun hâlihazırda ki tezahürleridir. Bu anlamda Sayın genel başkanımızın İran seyahatini önemsiyoruz. Çünkü halimizden ancak bizden olanlar anlar. Batıdan medet ummak beyhudedir.

Bölgemizde bu sıkıntılar varken bir de ülkemizin birlik ve beraberliğini istemeyen güçlü bir Türkiye'nin oluşumunu engellemek isteyen terör ve uzantıları ile mücadele etmek zorunda bırakılıyoruz. Bu sorunların kaynağında da unutmayalım ki Emperyalist – Siyonist tezgâhlar vardır. Ülkemizin güneydoğusunu yıllardır haritalarında Kürdistan olarak gösteren bunlar değil mi? PKK'ya mühimmat ve sermaye aktaranlar bunlar değil mi ? Peşmergeyi eğitenler banlar değilmişçesine yine batıdan ve onun uşağı olan Barzani yönetiminden medet bekliyoruz.

Barzani değimlidir ki PKK'nın arka bahçesi. Yıllardır bizim sağladığımız pasaportla gezen heriften medet beklemek acziyetin en büyüğüdür. Ülkemizin demokratik özerklik adı altında fedaral sistem

yapısı ile bölünmesini isteyen ve her imkânda bunu ifade eden ve çalışanlar TBMM çatısı altında her türlü ayrıcalıktan faydalanırken sadece inandığını ifade eden Salih Mirzabeyoğlu ve arkadaşları ömür boyu hücre cezası ile cezalandırılmaktadırlar. 30 bin insanın katili İmralı da ağalar gibi yaşarken diğer tarafta ölümden beter cezalar. Bunun nesri adalet ve insaniyet.»

YENİ ANAYASA KONUSU

"Yeni Anayasa'nın din, inanç ve fikir özgürlüğünü öncelemesini ve milli bütünlüğü esas alan milli iradenin yansıması ve ürünü olmasını beklemekteyiz. Demokratik özerklik ve başkanlık sistemi gibi ülkemizin parçalanmasına sebebiyet verecek tehlikeli yaklaşımlara kesinlikle prim verilmemelidir. Bu milleti yıllardır bir ve kardeş yapan unsurlar korunmalıdır.

Güçlü Türkiye güçlü irade ve birliktelikten neşet eder. Bunun için başta kendi içerimizde birlikteliği sağlayacak yeni bir yönetim anlayışı ile bölge ülkeleri ile dostane ve bölgesel öncelikli ilişkilere önem vermeliyiz."

22 Kasım 2011
gundogumu.com

Adaletin müebbet özgürlüğü için...

Post modern darbe olarak da adlandırılan 28 Şubat'ın üzerinden yıllar geçti. Ancak bunun neden olduğu mağduriyetler, bundan dolayı çekilen acılar hala geçmedi. 28 Şubat'ın ardından gözaltına alınan, tutuklanan ve idamına karar verilen, idam cezası kalktığı için müebbet hapse mahkûm edilen ve yıllardır cezaevinde bulunan 50'yi aşkın eserin sahibi şair, yazar Salih Mirzabeyoğlu bunun örneklerinden biri.

Bazıları, 28 Şubat süreci bin yıl sürecek, dedi. 28 Şubat, daha çok dönemin iktidar partilerinden Refah'ı ve temsil ettiği kesimi hedef almıştı ancak yaklaşık 5 yıl

sonra Refah'ın bünyesinden çıkan yeni siyasi oluşum iktidar olmuştu ve hala da iktidarda. Yalnızca bu yüzden 28 Şubat sürecinin sadece 5 yıl sürdüğünü söyleyebilir miyiz, söyleyemeyiz elbette. AK Parti'nin kapatılması davasını, Cumhurbaşkanının seçilmesine ilişkin Anayasa Mahkemesi'nin «367» kararını, «AK Parti'nin iktidar olduğu ama muktedir olamadığı» söylemlerini hatırlayalım.

Elbette bugün durum farklı gibi görünüyor. Özgürlüklerin, hukuk devletinin tam anlamıyla var olabileceği bir yeni anayasanın geniş bir mutabakatla yapılması gündemde. Yapılır, yapılmaz ayrı mesele ama en azından bu yüksek sesle konuşuluyor. 28 Şubat soruşturması da başlatıldı. Dersim'de 1938'de olanlar, bir isyanın bastırılması mıydı, yoksa bir büyük katliam mıydı, artık cesurca tartışılabiliyor. Sayın Başbakan bunun için çok açık ve net bir şekilde devlet adına özür de diledi. Peki, şimdi bu yeni tabloya bakarak, 28 Şubat sürecinin artık sona erdiğini söyleyebilir miyiz?

Sayın Başbakan'ın «Dersim» bağlamında andığı «Son Devrin Din Mazlumları» kitabının yazarı Necip Fazıl Kısakürek'i, birçok yazar gibi Salih Mirzabeyoğlu'nun da Üstad kabul ettiği, izinden gittiği, hangi eserine bakılırsa bakılsın açık ve net olarak hemen görülür.

Şimdi, Necip Fazıl'ı tarihe bakışında referans olarak anan devlet, onun öğrencisi ve bağlısının yalnızca yazdıkları yüzünden ve 28 Şubat sürecinin tipik bir mağduru olarak hala cezaevinde olduğunu da artık hatırlayacaktır herhalde... Dönemin yargılamayı yapan hâkimlerinden biri şimdi kararın hatalı olabileceğini söyleyebildiğine ve yargılamanın, hâkimleri baskı altında tutan 28 Şubat şartlarında yapıldığı açıkça ortada olduğuna göre iade-i muhakeme için Adalet Bakanlığı da artık harekete geçecektir herhalde...

Böyle bir beklentiyle düşünmemin nedeni, başta Sayın Başbakan olmak üzere bütün devlet yetkililerinin «insan»ı önceleyen özgürlükçü ve adaletten yana söylemleri. Bunda samimi olmadıklarını ben kendi payıma değil düşünmek aklıma bile getirmek istemiyorum. Hem Türkiye'de vicdanının sesini dinleyen, güçlü adalet duygusuna sahip hâkimlerin savcıların da hala var olduğuna her zaman da var olacağına inanmak istiyorum. Her ne kadar N.Ç. tecavüz davasında verilen karar herkesin vicdanını derinden yaralamışsa da, futbolda şike suçuna verilecek ceza TBMM'de elbirliğiyle yapılan yasa değişikliğiyle büyük ölçüde indirilmişse de...

Eğer Salih Mirzabeyoğlu davasına yönelik iade-i muhakeme umudu boşa çıkarsa işte o zaman o vahim

«28 Şubat bin yıl sürecek» cümlesini hep birlikte tekrar ederiz ki bu gerçekten korkunç olur. Sadece, Salih Mirzabeyoğlu'nun yargılamasının yeniden yapılmasına başlanmasıyla birlikte tahliyesine karar verilmesi bile hükümetin, devletin 28 Şubat sürecini kesin olarak sona erdirdiğinin kanıtı olacaktır. Umulur ki böyle bir sonuç 28 Şubat 2012 tarihine kadar oluşur da biz de o gün 28 Şubat'ın 15. yıldönümünde 28 Şubat sürecinin kesinlikle sona erdiğini sevinçle haykırırız.

Elbette sevenlerinin yürüttükleri «Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük» kampanyası ve çok yönlü çabaları olmazsa birçoğumuz çoktan unutmuştuk Salih Mirzabeyoğlu'nu. «Gözden ırak, gönülden ırak» derler ki bu büyük ölçüde doğru. Ancak Salih Mirzabeyoğlu sevenlerinin, bağlılarının bu süreçte yapıp ettiklerine ilişkin de birkaç sözüm var. Uzun süredir özellikle dikkatimi çeken, Salih Mirzabeyoğlu'nun yüzünde yaralar ve kan lekelerinin olduğu bir fotoğrafının her yerde öne çıkarılması. Mirzabeyoğlu'nu suçlu göstermek isteyenler özellikle o fotoğrafı seçiyorlar çünkü o fotoğraf böylesi bir yönlendirmeye müsait.

Sevenleri ise Mirzabeyoğlu'nun cezaevinde, devlet koruması altındayken işkence gördüğünün kanıtı olarak her yerde aynı fotoğrafı kullanıyorlar, kitaplarının kapaklarında bile. Oysa bunu yaparak Mirzabeyoğlu'nun işkence gördüğünü kanıtlamış olmuyorlar aksine farkında olmadan diğerlerinin amacına uygun davranmış oluyorlar.

Bir de içlerinden bazıları «Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük» sürecini adeta baltalarcasına çözümü olumsuz yönde etkileyebilecek söylemlere ısrarla devam ediyorlar. Çözüm mercilerini düşman olarak göstermek böylece durumu çözümsüzlüğe mahkûm etmek çabasındalar sanki...

Yazdıklarımdan gocunarak işlerine geldiği gibi ithamda bulunanlara da birkaç sözüm var. Her yeni yazımdan sonra birileri tarafından bir başka ithama muhatap oluyorum. Bir yazımdan sonra kolayca feminist, bir yazımdan sonra komünist, bir yazımdan sonra iktidar yanlısı, bir yazımdan sonra iktidar karşıtı, bir yazımdan sonra akıncı, daha sayabilirim...

Hangi ideolojiden, hangi dinden, hangi siyasi partiden olursa olsun herkes bir gün haksızlığa uğrayabilir, Salih Mirzabeyoğlu'nun şimdiki durumunda olabilir ve yalnızca vicdanının sesiyle hareket eden, adaletin müebbet özgürlüğü için her zaman kalemini haktan, mazlumdan yana kullananların desteğine ihtiyaç duyabilir. Demedi, demeyin...

28 Kasım 2011
Yeni Şafak - Teodora Doni

ERGENEKON TERÖR ÖRGÜTÜ VE METİN ÇETİNBAŞ
GİZLİ TOPLANTILAR ŞOK BELGELER, HAİN PLANLAR

ESKİ HAKİM TERÖR ÖRGÜTÜ ÜYESİMİ?..

Brifingi aldı idamı verdi

Siyasi havaya göre hukuk

Zor günlerden geçiyoruz.

Sorunu tehlikeli kılan, krize dönüşmesidir. Hukukun üstünlüğü ilkesi korunuyorsa krizler doğmaz. Hukuk ifade özgürlüğüyle korunur. İfade özgürlüğü yöneticilerin karar ve icraatlarının çeşitli siyasi görüş sahiplerince eleştiriye tabi tutulmasına imkân verir. Bu zorunludur, çünkü Allah aklı belirli kişilere tahsis etmiş değildir, yönetilenler de yöneticiler kadar, hatta daha sağlıklı düşünür. Eleştiri hakkının iptali aklın iptali anlamına gelir.

İcraatı eleştiren "suçlu-hain" ilan edilmemelidir. Siyaseten bize göre yanlış düşünen, hukuken suçlu olmaz. Düşüncelerimizi mutlaklaştırıp diğerlerini kanun marifetiyle mahkûm etmeye kalkışırsak, bundan despot ve totaliter rejim doğar.

Son KCK operasyonları çeşitli kaygılara sebebiyet veriyor. Bugüne kadar hükümete tam destek veren yazarlar rezervlerini dile getiriyorlar. Kişisel olarak benim de bazı kaygılarım var. Geçen yüzyılın ilk yarısına göre formüle edilmiş bir KCK yapılanması Kürtlerin sorununu çözmez. KCK'nin bölge halkını boğucu bir totalitarizme mahkûm edeceği açık. Devlet içinde devlet, devlete paralel devlet olmaz. Bunlar doğru. Hayatım boyunca terör ve şiddete; totaliter ve baskıcı bir siyasi rejime veya örgüt ideolojisine en ufak bir sempati duymadım. PKK veya KCK da benim inancım ve dünya tahayyülümün çok uzağında yapılanmalar. Ama siyaseten benimsemediğim görüş sahiplerinin havaya göre toplanıp tutuklanmasını, operasyon kapsamının her geçen gün biraz daha genişletilmesini doğru bulmuyorum.

Habur'dan Türkiye'ye giriş yapanlar, seyyar savcılar tarafından sorgulanıp serbest bırakıldı; siyasi hava değişince «örgüt propagandası yapıyorlar» diye tek tek toplanıp içeri tıkıldı. Devletin izni dâhilinde Abdullah Öcalan'la görüşen avukatlar şimdi gözaltına alınıyor.

Herkes biliyor ki, avukatlar Öcalan'la ne görüşmüşse devletin izni ve bilgisi dâhilindedir. Görüşmeler hem yazılı hem sesli olarak kayda alınmıştır. Öcalan bir savaşı yönetiyorsa, bunun suçu yazılı ve sesli kayıt cihazları değil, buna izin verenlerdir. Yıllarca avukat görüşmelerine izin vereceksiniz, sonra siyasi hava değişince, «Öcalan'la Kandil'in irtibatını kesiyoruz», diye avukatları gözaltına alacaksınız. Bu yanlış. Görüşmeye izin vermezsiniz, yeter. Bu gidişle on binlerce insan tutuklanabilir, «KCK anayasası»na göre «Her Kürt doğan KCK vatandaşı»dır, yani her «Kürt PKK üyesi»dir. «KCK bir çatı yapılanma» ise, BDP, DTK üyeleri de tutuklanabilir.

Siyasi havaya göre hukukun sertleşmesine ilişkin elimizde başka çarpıcı bir örnek var. Salih Mirzabeyoğlu'nun ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılması olayı.

İstanbul DGM "Mirzabeyoğlu'nun içinde bulunduğu faaliyetler örgüt lideri veya üyesi olabilmesi için yeterlidir, idamına!" kararı vermiş. Mirzabeyoğlu eline silah almamıştır. Nitekim Adana DGM «aynı şahsın içinde bulunduğu faaliyetler örgüt lideri veya üyesi olabilmesi için yeterli değildir, dosyanın takipsizliğine» kararı vermiştir. Mirzabeyoğlu'nun idamına karar veren hâkim de şöyle demiştir: «Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum. Salih Mirzabeyoğlu davasında biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz.»

6 No'lu DGM 2001 yılında Mirzabeyoğlu'na «Anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dinî esaslara dayalı federal yapıda bir İslam devleti kurmaya teşebbüs»ten 146/1 maddesi gereğince idam cezası verirken, onun fiili hiçbir eylemini delil gösterememiş, kitap ve dergilerindeki yazılarını referans göstermiştir ki bilirkişi sıfatıyla Gazi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Nurullah Aydın bunun yeterli delil olamayacağını belirtmiştir. Daha sonraları hukuki mevzuat değişmiş, ama Mirzabeyoğlu'yla ilgili «ağırlaştırılmış müebbet cezası» devam etmektedir. Şimdi avukatları haklı olarak karar tashihi talebinde bulunuyor.

«Fiil, fikir ve teşebbüs» ayrı şeylerdir. Hz. Ali (ra) suikasta uğrayınca, etrafındakiler İbn Mülcem'i öldürmek istediler. Onlara engel olup şunları söyledi: «Götürün, hapsedin, sakın eziyet etmeyin. Sağ kalırsam ya affederim veya cezasını veririm. Ölürsem cezasını verin, ama haddi aşmayın, Allah haddi aşanları sevmez.»

Ali Bulaç / Zaman
28 Kasım 2011

'Balyoz planı Genelkurmay onaylıydı'

28 Şubat yargı brifingleri ve bu brifinglerin katılımcılarını deşifre eden Ergenekon davası avukatı Yıldırım, 'Balyoz, organize bir kalkışmaydı' dedi.

Ergenekon davası avukatı Doğan Yıldırım, şok ifşaatlarına devam ediyor. Yıldırım "Koramiral Kadir Sağdıç, Koramiral A.Feyyaz Öğütçü, Tümamiral Ramazan Cem Gürdeniz'le sınıf arkadaşıyız. Özden Örnek de öğretmenimizdi, grubumuzun adı 6 binlerdi" diyor.

28 Şubat yargı brifingleri ve bu brifinglerin katılımcılarını deşifre eden Ergenekon davası avukatı Doğan Yıldırım şok ifşaatlarına devam ediyor. 1971 yılında Deniz Harp Okulu'nun '6 binler' olarak tabir edilen sınıfından atılan Yıldırım, Balyoz, Ergenekon ve Kafes davalarında sanık olan eski Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Kadir Sağdıç, eski Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral A.Feyyaz Öğütçü, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Plan ve Prensipler Başkanı Tümamiral Ramazan Cem Gürdeniz'le sınıf arkadaşı olduğunu, darbe günlüklerinin sahibi eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Özden Örnek'in ise sınıf öğretmenleri olduğunu söyledi. 6 binler toplantısında Sağdıç'ın darbe imaları ile dolu bir sunum yaptığını vurgulayan Yıldırım, "Sağdıç'ı uyardım, 'Bunlar çok tehlikeli şeyler kardeşim, başınıza iş açarsınız' dedim. O da bana 'Doğan'cığım kendi başımıza yapmıyoruz, yukarının, Genelkurmay'ın haberi var' dedi. O zaman anladım ki öyle bir iki amiralin işi değil bu operasyon. Organize bir plan, toplu bir kalkışma bu' şeklinde konuştu.

DARBE SANIKLARI AYNI SINIFTA HEPSİ DEVRE ARKADAŞI

1968 yılında subay olmak için ilk müracaatını yaptığını belirten Doğan Yıldırım yazılı ve sözlü mülakattan sonra şu an Heybeliada Deniz Lisesi ismi ile bilinen o dönemki adıyla Deniz Harp Okulu'na başla-

dığını belirtti. Sınıfının 6 binler ismi ile adlandırıldığını ifade eden Yıldırım, Balyoz, Ergenekon ve Kafes davalarından tutuklanan eski Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Kadir Sağdıç, eski Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral A.Feyyaz Öğütçü, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Plan ve Prensipler Başkanı Tümamiral Ramazan Cem Gürdeniz'le birlikte okuduğunu belirtti. Yıldırım "1968'de Deniz Harp Okulu'na yazıldım. 1971'de orduda siyasi faaliyet yürütmek suçlamasıyla, bu sağ sol davalarıyla ordudan atıldım. Benle birlikte 150'ye yakın kişi atıldı. Bizim sınıf 6 binler sınıfıydı. Darbe dönemiydi, atmosfer çok gergindi, biz de böyle bir dönemde öğrenciydik. Kadir Sağdıç, A.Feyyaz Öğütçü ve Ramazan Cem Gürdeniz falan hepsi bizim sınıftaydı. Aslında Feyyaz'ın yaşı büyüktü ama sınıfta kaldığı için biz ona yetiştik" dedi.

HOCALARI ÖZDEN ÖRNEK ÇIKTI

Darbe günlüklerinin yazarı eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Özden Örnek'in de sınıf öğretmenleri olduğunu ifade eden Yıldırım "Her sınıfın yüzbaşı veya binbaşı rütbesinde sınıf subayı olurdu. Hani liselerde falan olur sınıf öğretmeni onun gibi. Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Özden Örnek de 1970 senesinde bizim sınıf subayımızdı. Örnek ayrıca matematik derslerimize girerdi" şeklinde konuştu.

Darbe çalışmasında Deniz Kuvvetleri'nin öne çıkmasını halktan kopuk olmalarına bağlayan Yıldırım "Dikkat edin darbe fikri Örnek'te olduğu gibi denizden çıkıyor. Maneviyatı zayıf, halktan kopuk insanlar oldukları için, memleketin kendilerine ait olduğunu düşünme hissi darbeyi tetikliyor sanıyorum" diye konuştu.

"DOĞANCIĞIM YUKARININ HABERİ VAR, GENELKURMAY'IN ONAYI VAR"

"O dönem 8 sınıf kaynadık biz, ihtilal öncesi dönemde ve neticesinde benim de arasında bulunduğum bir grup ordudan atıldı. Kadir Sağdıç mesela çok düzgün bir çocuktu o dönemde ama maalesef daha sonra bir işlere bulaştı" diyen Yıldırım, yakın zamanda deşifre edilen darbe çalışması ile ilgili Sağdıç'ın sunum yaptığı bir toplantı ile ilgili şok edici sözler sarf etti.

Yıldırım "6 binler sınıfının toplantısında bir slayt sunumu yaptı Kadir. Sunum sonrası yanına gittim. 'Kadir bu çok tehlikeli, önünü keserler' dedim, güldü. Bana 'Doğancığım yukarının haberi var. Genelkurmay'ın onayı var' dedi. O zaman anladım ki öyle bir iki amiralin işi değil bu iş, organize bir operasyon, detaylı bir

plan bu. Kadir'in o sözleri üzerine TSK'da toplu bir kalkışma olduğunu anladım" şeklinde konuştu.

28 ŞUBAT'IN SEÇTİĞİ KURMAYLAR BUNLAR

Balyoz ve Ergenekon davasında yargılanan generallerin 28 Şubat kadroları tarafından seçildiğini söyleyen Yıldırım "28 Şubat, kurmay olacak adamlarını seçti. Sonraki darbe planlarını da bu kurmayları yaptı. Bence süren soruşturmalardaki tutuklamalar gelinen durumun neticesidir. Benim kardeşim Binbaşı Muttalip Yıldırım 28 Şubat döneminde ordudan atılan ikinci isim. Dört dil biliyordu, disiplinli ve iyi eğitim almış bir subaydı ama onların işine yaramazdı çünkü namaz kılıp oruç tutuyordu. Allah korkusu olan bir kişi bu kadrolarla ortak hareket etmezdi. Neticesinde bunalıma girdi kardeşim ve intihar etti" diye konuştu.

30 Kasım 2010
Yeni Akit

Dehşet içindeyim!

"Başım belada" diyordu Ahmet Kaya o güzelim şarkısında, "Adamın biri vurulmuş sokakta / Cebinde adresim bulunmuş..."

Ahmet Emin Yalman vurulduğunda da bir başkasının "başı belaya" sokulmak istenmişti.

Hayır, kimsenin cebinde adres falan bulunmamıştı. Ama "saldırganın" okuduğu kitaplar vardı.

Kitap yani "adres!"

Ve bu "adresten" hareketle "bir başkası" Malatya'da "azmettirici" suçlamasıyla mahkemeye çıkarılmıştı.

Sayın Başbakanımızın “Dersim” konuşmasında kaynak gösterdiği “Son Devrin Din Mazlumları” adlı eserin müellifinden başkası değildi bu.

Yani Alevi kardeşlerimize Dersim’de yapılan emsalsiz zulmü, emsalsiz şekilde kelimelere döken şair:

Necip Fazıl Kısakürek.

Kendini şöyle savunmuştu Malatya’da: “İngiliz’in biri, kıskançlık krizi içinde karısını öldürse... Ve adamın cebinde Othello piyesinden bir sayfa bulsanız... Azmettirici diye Shakespeare’in iskeletini mezarından çıkarıp Londra köprüsünden mi sallandıracaksınız?”

Bu müthiş savunma, kitaplarını okuyan birileri “suça bulaştığı” için müebbet hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu’nu fena halde hatırlatıyor.

Telegram işkencesi altında 13 yıldan beri hapis yatan Mirzabeyoğlu hiçbir eylemin planlanmasında, teşebbüsünde veya eyleminde bulunmadı.

Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi İletişim Hukuku Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Nurullah Aydın “Karar Tashih Talebi”nde aynen böyle diyor.

Dahası, kitaplarda yazılanların örgüt dokümanı olarak kabul edilmesinin evrensel hukuk ilkeleriyle bağdaşmayacağı düşüncesiyle, Mirzabeyoğlu’nun yeni ceza kanunu kapsamında tekrar yargılanmasını talep ediyor.

Anlaşılan o ki suça bulaşmış (veya bulaştığı iddia edilen) birileri bulunmuş, bu birileri örgüt kapsamında mütalaa edilmiş, ama örgüte lider bulunamamış.

“Örgüt dediğin lidersiz olur mu?” zihniyetiyle de “suça bulaştığı” saptananların okuduğu kitaplardan hareketle Mirzabeyoğlu suçlu ilan edilmiş.

Halbuki suçlu ilan edilmeden 20 yıl önce de yazıp çiziyordu.

Yazıp çizdiklerinde de o günden bu güne milim değişiklik yoktu.

İlk gençlik yıllarımızdan hatırladığımız Gölge dergisini ünlü karikatürist Yalçın Turgut’la çıkarıyordu.

O yıllardan aklımda kaldığı kadarıyla yüreği geniş vuran bir adamdı: «Sen Eritre’desin çocuk, sen Moro’da / Sen yıllarca zulüm edilensin / Türkistan’da Azerbaycan’da Kırım’da...» diyordu.

Mirzabeyoğlu tanınmış bir Kürt ailesine mensup, kimseye eyvallahı olmayan, Necip Fazıl’ın da iltifatına mazhar olacak şekilde birçok alanda (şiir, roman, günlük, düşünce) elliyi aşkın eser vermiş bir yazar.

«Brifingi aldı idamı verdi» şeklindeki Vakit gazetesinin dünkü manşetini okuyunca tüylerim diken diken oldu.

Habere göre Harbiye’de yapılan gizli bir toplantı-

da alınan kararlar kapsamında, hakim Metin Çetinbaş, Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi.

Okuyalım: «Hakim Metin Çetinbaş daha sonra yaptığı açıklamada 'Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum. Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz...' diyerek, 'brifingde alınan kararlara' gönderme yapmıştı...»

Vay canına!

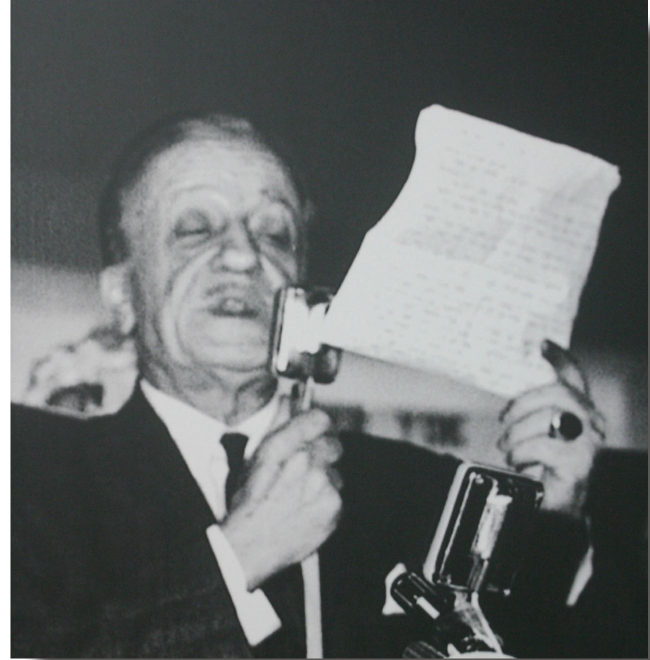
Bir hata yüzünden bir insan çoluk çocuğundan kopartılıp 13 yıl içeride yatırılabiliyor, 60'lı yaşlarını zindanda idrak etmek zorunda bırakılabiliyor ha!

Okumayı sürdürelim: «1. Ordu Komutanlığı'na ait Harbiye Orduevi tesislerinde tertiplenmiş çok gizli bir toplantıya katıldığını söyleyen avukat Doğan Yıldırım, darbenin sivil kadrolarına bu toplantıda brifing verildiğini belirtti. Yıldırım, toplantıda Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, dönemin 1. Ordu Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, Balyoz'un bir numarası eski 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak, dönemin DGM Başsavcısı, mahkeme başkanları, Susurluk ve İBDA-C davasında hakimlik yapan Metin Çetinbaş, eski İstanbul Barosu Başkanı Kazım Kolcuoğlu, İstanbul Valisi Erol Çakır, Doğan medyasında görev yapan birçok gazetecinin bulunduğunu ifade etti...»

Gerçekten de dehşet verici.

Salih Mirzabeyoğlu tekrar yargılanırsa kim bilir daha ne gizli «toplantılar» çıkacak ortaya!

30 Kasım 2011
Salih Tuna - Yeni Şafak

SADECE DERSİM DEĞİL, BÜTÜN KARANLIKLAR AYDINLATILSIN!

"Dersim eksenli" tartışmalar devam ediyor... "CHP ve candaşları" ile MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli hariç, hemen herkes; "Dersim konusunda sonuna kadar gidilsin" diyor; "Gidilsin!.. Başta Dersim olmak üzere, Türkiye'nin bütün karanlık işleri araştırılsın!"

Elbette araştırılsın!.

"Dersim" araştırılsın,

"İstiklâl Mahkemeleri" araştırılsın!..

Bunlarla da yetinilmeyip; "Maraş" araştırılsın, "Sivas" araştırılsın!.. Ve elbette, " Başbağlar Katliamı" da araştırılsın!..

"Şeyh Sait İsyanı"(!) araştırılsın, "Said Nursi olayı" araştırılsın!..

"27 Mayıs İhtilâli" araştırılsın!..

"12 Mart Muhtırası" araştırılsın!..

"12 Eylül Darbesi" nasıl ve kimler tarafından tezgâhlandı araştırılsın!..

Bu da yetmez;

Madem "kirli işler"in hepsi araştırılacak, o halde "Susurluk'taki kaza" ve "28 Şubat Darbesi" de araştırılsın!.. O dönemde yaşanan "hukuksuzluk"lar, "adaletsizlik"ler, "ceberrutluk"lar, "baskı" ve "zulüm"ler de araştırılsın!..

KİMİN PARMAĞI VARSA!

"Namlu"larını halka çeviren "tank"ları kimlerin yürüttüğü, "milletin inancı"na karşı "topyekün savaş"ı kimlerin başlattığı da araştırılsın!..

O dönemde yaşanan "keyfi gözaltı"lar, "işkence"ler, "brifingli yargıç ve gazeteciler" de araştırılsın!..

Kısacası;

"Bu kirli işlerde parmağı olan herkes" araştırılsın, herkesten hesap sorulsun!..

Öyle ya;

Biz "çiğ" yemedik!..

Dolayısıyla, bizim karnımız ağrımaz!..

Ve ayrıca;

"Yaramız yok ki, gocunalım."

Evet, herkes araştırılsın!..

"Asker, sivil ve siyasi" olmak üzere, bu olaylarda kimlerin "parmağı" varsa ortaya çıkarlısın ve yakasına yapışılıp hesap sorulsun!..

Onlardan hesap sorulurken de, bu olaylardan kim "mağdur" olmuş, kim "itibarsızlaştırılmış" ise, onların da "itibar"ları iade edilsin, kaybettikleri "hak"lar geri verilsin!..

Dedim ya;

Biz "çiğ" yemedik...

Dolayısıyla karnımız ağrımaz!..

"Karnı ağrıyanlar" düşünsün!..

ETÖ'DE SAVUNMA ŞEHVETİ!

Yalnız, hemen söyleyelim:

Bugün; "Bütün kirli işler araştırılsın" deyip de, yarın "kirli işlerde parmağı olanlar" gözaltına alındığında veya tutuklandığında, hiç kimse cayırtı koparmasın!..

Malûm, Ergenekon ve Balyoz tutuklamalarında böyle yapılmıştı... Halen de, "Bremen Mızıkacıları" gibi, hep bir ağızdan vaveylâ koparıyorlar:

"Bu, ne biçim tutuklama?.. Tutuklamalar tam bir cezaya dönüştü!"

Tamam, "tutukluluk süreleri" uzadı ama, bunun sorumlusu "yargı" değil ki!..

Dâvâyı, "sanıklar" uzatıyor!..

Pazartesi günkü Akit'in manşetinde yer alan haberi herhalde okumuşsunuzdur.

İkinci Ergenekon davasında tutuksuz yargılanan Fatma Sibel Yüksek; sanıklar ve avukatlarının kendilerini "savunma yapmanın şehveti"ne kaptırdıklarını belirterek, diyordu ki; "Tam bir ay süren savunmalar yapıldı, bu anlamda Av. Kemal Kerinçsiz ve İÜ eski Rektörü Kemal Alemdaroğlu'nun savunmaları tarihe geçecek hacimdedir."

Malûm; ikinci "Balyoz Darbe Planı", "İrtica ile Mücadele Eylem Planı" ve "Odatv" davalarının ilk duruşmalarında, sanık avukatları "reddi hakim" talebinde bulunmuştu... Balyoz davasının 2. duruşması 49 gün sonra yapılmıştı... Odatv davasının ilk duruşması da "reddi hakim" talebi sebebiyle 36 gün sonraya bırakılmıştı... Birinci Ergenekon davasının tutuklu sanıklarından avukat Kemal Kerinçsiz'in savunması 12 duruşma, yani "2 ay" sürmüştü!..

Hâl bu iken; kalkıp da; "Tutukluluk süreleri cezaya dönüştü" demenin bir anlamı var mı?..

Hem "ağız ishali"ne yakalanmış gibi "12 duruşma boyu" konuşacaksın, hem de "tutukluluk niye uzadı?" diye yakınacaksın!..

İşte bunun için diyorum ki;

Ya, "az ve öz" konuşacak ve dolayısıyla dâvâyı uzatmayacaksın, ya da "tutukluluğun uzaması"ndan yakınmayacaksın!..

Tutukluluğun uzaması, elbette iyi bir şey değil!.. Ama birader, bunun suçlusu "yargı" değil ki!.. Tutukluluğu "sanıklar" uzatıyor!.. Bunu yapıyorlar ki; Türkiye, dünya kamuoyunda zor duruma düşsün ve Türkiye üzerindeki baskılar artsın!..

SALİH MİRZABEYOĞLU OLAYI

Bir de, şöyle bir "argüman" geliştirmişler ki, ilertutar yanı yok!..

"Siyasallaşan yargı, Hükümet'in istediği yönde kararlar veriyor... Bu adamların örgütle ne ilgisi olabilir?.. Onların tek yaptığı kitap yazmak, gazetecilik yapmak!.. Bir insan kitap yazdı, gazetecilik yaptı diye hiç suçlanır mı?"

Farzedelim ki, bu "argüman" doğrudur... Farzedelim ki; "kitap" yazan bir adamın "örgüt"le bağlantısı olamaz!..

Peki, o zaman sormazlar mı;

"Salih Mirzabeyoğlu da sadece kitap yazdığı için gözaltına alınıp, tutuklanmadı mı?.. Soner Yalçın, Ahmet Şık ve Nedim Şener'i gündemden düşürmeyenler, neden Salih Mirzabeyoğlu'nun adını hiç ağızlarına almıyorlar?"

Öyle ya;

Salih Mirzabeyoğlu da, gözaltına alındığı 29 Aralık 1998'den bu yana, yani tam "11 yıldır" hapiste!..

Üstelik, "idam"la yargılandı!

Peki, "kitap" yazmaktan başka suçu(!) olmayan bir adamın, "örgüt liderliği" ile suçlanıp "idam cezası"na çarptırılması hangi "kanun"da, hangi "hukuk"ta yazar?..

Soner Yalçın, Ahmet Şık ve Nedim Şener'in "siyasallaşan yargı" tarafından tutuklandığını iddia edenler, Salih Mirzabeyoğlu hakkında "idam" kararı veren yargının "hangi yargı" olduğunu açıklamalı değil midir?..

Demek oluyor ki;

Bunların "özgürlük" anlayışı da, sadece "kendileriyle sınırlı"dır!.. "Benim adamım özgür olsun da, diğerleri ne olursa olsun!" anlayışı, sadece "çelişki" değil, aynı zamanda "ikiyüzlülük"tür!..

BRİFİNGLİ YARGI'YA SES YOK!

Sahi, Mirzabeyoğlu nasıl gözaltına alındı, hangi "işkence"lere maruz kaldı, onun uğradığı işkencelerle kimler "alay" etti ve sonunda nasıl "idam"a mahkûm edildi?..

Buyrun, o süreci yeniden hatırlayalım.

Malûm, dünkü Akit'in manşetinde; "Brifingi aldı, idamı verdi" başlıklı bir haber vardı..

Bahçelievler davasından tutuklanan Haluk Kırcı ve Mehmet Ali Ağca ile 1. Ergenekon Dâvâsı sanığı Fuat Turgut'un avukatlığını yapan Doğan Yıldırım, Genelkurmay ve sivil uzantılarının hükümet yıkma planına bizzat şahitlik ettiğini söylüyordu... 1. Ordu Komutanlığı'na ait Harbiye Orduevi tesislerinde tertiplenmiş çok gizli bir toplantıya katıldığını söyleyen avukat Doğan Yıldırım, darbenin sivil kadrolarına bu toplantıda brifing verildiğini ifade ediyordu...

O "gizli toplantı"ya katılanlardan biri de, Hakim Metin Çetinbaş idi...

İBDA-C Dâvâsı'na bakan ve Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim Metin Çetinbaş; daha sonra yaptığı açıklamada; "Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum... Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz" diyerek, "brifingte alınan kararlara" gönderme yapmıştı... Adana DGM'nin; "Mirzabeyoğlu dosyasının takipsizliğine" karar vermiş olması da, hakim Metin Çetinbaş'ın; "brifingte alınan kararları uyguladığı" yorumlarını güçlendiriyordu...

Sormak lâzım değil mi;

Bugün "siyasallaşan yargı"dan dem vuranlar, "28 Şubat Süreci"nde keyfi kararlar veren "brifingli yargı"yı niye hiç hatırlamazlar?..

TEK SİLAHI KALEM'Dİ!

Söyleyin Allah aşkına;

Salih Mirzabeyoğlu denilen adam, hayatında eline "silâh" almış mıdır?.. Eline; "kitap" yazmak için "kalem"den başka hiçbir şey almamış bir adam; nasıl "örgüt lideri" sayılmıştır?..

Ali Bulaç'ın da yazdığı gibi;

6 No'lu DGM, 2001 yılında Mirzabeyoğlu'na "Anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan, dini esaslara dayalı federal yapıda bir İslam devleti kurmaya teşebbüs"ten 146/1 maddesi gereğince idam cezası verirken, onun fiili hiçbir eylemini delil gösterememiş, kitap ve dergilerindeki yazılarını referans göstermiştir ki bu gerekçe, Adana DGM tarafından reddedilmiş ve Mirzabeyoğlu'nun faaliyetlerinin "örgüt lideri" sayılmasına yeterli delil oluştur-

mayacağına karar vermiştir...

Bilirkişi sıfatıyla Gazi Üniversitesi'nden Prof.Dr. Nurullah Aydın da, İstanbul DGM'nin kararının yeterli delil olamayacağını belirtiştir. Daha sonraları hukuki mevzuat değişmiş, ama Mirzabeyoğlu'yla ilgili "ağırlaştırılmış müebbet cezası" devam etmektedir.

Şimdi, bu karar da yeniden gözden geçirilmeli ve avukatların "karar tashihi" talepleri incelenmeli değil midir?..

HUKUK, AMA HERKESE!

Bu ülkede, gerçekten bir "hukuk kavgası" veriliyorsa, "devletin vukuatları"ndan dolayı gerçekten bir "yüzleşme" isteniyorsa; Dersim'den başlanarak, bütün "kirli bağırsaklar" temizlenmeli ve "mağdur"ların itibarları iade edilmelidir!..

Ama, "bütün mağdurlar"ın!..

Sadece "birkaç kişi"nin değil, "itibarsızlaştırılan" herkesin itibarı iade edilmelidir!..

Aksini savunmak,

"İkiyüzlülük"tür!..

"İkiyüzlüler"in bulunduğu bir ortamda ise, "ceberrutların saltanatı" devam eder.

Hukuk, sadece "Alevi"lere ve "candaş"lara değil, "herkese" lâzım!..

Bilmem, anlatabildim mi?..

Al o karikatürü!..

Avrupa Parlamentosu'nun ev sahipliğinde AB Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış ile AB Genişleme Komiseri Stefan Füle'nin de katılımıyla gerçekleştirilen 67'nci Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu toplantısında Hollandalı aşırı ırkçı milletvekili Barry Madlener yine "şov" yapmış, "olay" çıkarmış!..

Hollanda'da, İslam'a karşı sert tavırları ile bilinen Geert Wilders'in liderliğini yaptığı Özgürlük Partisi'nden Avrupa Parlamentosu üyesi olan Madlener, Brüksel'deki toplantı sırasında, Bakan Bağış'a Türkiye'de tartışmalara yol açan bir karikatür hediye etmek isteyince ortalık karışmış!..

Madlener, oturumda söz alarak; "Türkiye gibi bir ülke AB'ye ait değildir. Çünkü geri kalmış İslami bir ideolojisi vardır ve bu Avrupa'ya ait bir durum değildir. İslam ve özgürlük bir arada yer alan iki kavram olamaz" demiş!..

Daha sonra da; çerçevelettiği, Bahadır Baruter'e ait, yargılanan karikatürü havaya kaldırıp, Egemen Bağış'a hediye etmek istemiş... KPK Karma Parlamento Eşbaşkanı Afif Demirkıran da; yanından geçerken müdahale ettiği Madlener'in elinden karikatürü almaya çalışmış!.. Bu sırada Bakan Bağış, "Bırakın gelsin, kari-

katürünü almayın" demiş!..

Karikatür yerde kalınca; Egemen Bağış, İngilizce olarak seslenmiş Madlener'e; "Onu al, münasip bir yerine koy!"

Egemen Bağış gibi sakin bir adam bu kadar kızdıysa, varın; Barry Madlener denilen "İslâm düşmanı"nın "küstahlık katsayısı"nı düşünün!..

Hasan Karakaya - 30 Kasım 2011 - Yeni Akit

HERKES İÇİN ADALET!

28 ŞUBAT YARGILAMALARI YENİDEN YAPILSIN!

MAZLUMDER, Salih MİRZABEYOĞLU"nun şahsında 28 Şubat sürecinde hukuken tartışmalı siyasi yargılamalarla cezaya çarptırılan tüm hükümlülerin yeniden yargılanmasını talep etmektedir.

28 ŞUBAT YARGILAMALARI YENİDEN YAPILSIN!

28 Şubat darbe süreci birçok boyutuyla tartışılmış, bazı mağduriyetler giderilmiş bazıları ise giderilmeye çalışılmaktadır. Ancak 28 Şubat darbe düzeninin 'hazır ol!' vaziyette beklettiği ve brifingler verdiği yargı mensupları eliyle oluşan mağduriyetler henüz konuşulma düzeyine bile gelmedi.

Bu sürecin mağdurları arasında birçok örnek sayılabilir. Salih Mirzabeyoğlu (Salih İzzet Erdiş) da bu örneklerden birisi olup, 6 No'lu DGM tarafından 2001 yılında idam cezası ile cezalandırılmıştır.

Mirzabeyoğlu hakkında; lideri olduğu iddia edilen İBDA-C örgütünün eylemlerine doğrudan doğruya katılmamış olsa da kitapları aracılığıyla örgüt mensuplarına yön verdiği, lidersiz bir örgüt düşünülemeyeceği için örgütün liderinin kendisi olduğu ve örgüt lideri olarak eylemlerden sorumlu tutulması gerektiği iddiaları ile "Anayasal Düzeni silah zoru ile değiştirmeye teşebbüs" suçundan ceza istenmiş ve mahkemece idam ile cezalandırılmıştır.

Söz konusu kararı veren mahkeme başkanının dönemin brifinglenen hâkimlerinden olması yanında, son günlerde gazetelere yansıyan beyanları da Mirzabeyoğlu kararı dâhil bu süreçte verilen kararları tartışmalı hale getirmek için yeterlidir ve getirmiştir.

Hâkim ve savcıların ordudan brifing aldığı, yargının ordu-medya ve çeşitli STK'lar aracılığıyla baskı altına alındığı, hâkimlerin "DGM'de siyasi baskı görmediğim dava olmadı" mealinde ve verdikleri karar-

larda yanlış yapmış olabilecekleri yönünde beyanlarda bulunduğu, duruşmalar boyunca dile getirilen telegram dâhil bütün işkence iddialarının kulak ardı edildiği bir ülkede yapılan siyasi yargılamaların adil olmadığı ortadadır.

MAZLUMDER olarak, Salih Mirzabeyoğlu davası başta olmak üzere, 28 Şubat döneminde yapılan bütün siyasi yargılamaların yenilenmesi (iade-i muhakeme) gerektiğini ifade ederiz.

Ahmet Faruk ÜNSAL
MAZLUMDER Genel Başkanı
02 Aralık 2011

Benim için zor bir yazı: Mirzabeyoğlu hakkında

Yeni Şafak okurları bazı köşe yazarlarımızın sütunlarında dile getirdikleri Mirzabeyoğlu'nun 12 yılı aşan (büyük bir kısmı tek kişilik hücrede geçen) mahkûmiyetini konu edinen yazılarından haberdardır mutlaka. Konu sadece gazetemizde değil bazı başka yayınlarda da işlendi. Dönemin DGM'si (yani şimdinin "Özel Yetkili Mahkemeleri"!) tarafından hakkında "ölüm cezası" verilen ve bilahare bu cezanın mevzuattan defedilmesi sonucunda ağırlaştırılmış müebbet hapise çevrilen cezasının bir "iade-i muhakeme" sonucu tekrar gözden geçirilmesi talep ediliyor. Çünkü Mirzabeyoğlu'nun

hiçbir delil bulunmamasına rağmen yazdığı kitaplarla örgüt üyelerini yönlendirdiği iddiasıyla yargılanıp mahkûm edildiği hatırlatılıyor. Mirzabeyoğlu'na kesilen bu biletin "28 Şubat" dönemi adaletinin iyi bir örneği olduğunun unutulmaması isteniyor.

Birkaç gün önce değerli bir okurum bana Mirzabeyoğlu konusuna (da) girmemin gerektiğini duyurdu. Haksız değildi bu isteğinde. Madem ki -son olarak Cihan'ın tutukluluğu meselesinde- ülkedeki adaleti gözden geçiriyorduk, Mirzabeyoğlu'nun başına gelenler de köşemde yer almalıydı. Kendisine özetle şöyle bir cevap verdim: "Haklısınız unutmuş değilim. Gecikmemin nedeni dosyaya henüz hakim olmamamdır. Ama belki pek yakında..."

Dolayısıyla bu çerçevede dersimi çalışmaya başladım. Mirzabeyoğlu dosyasına hepten yabancı değildim tabii ki. Hakkında ölüm cezası kesilen bu kişinin yara bere içindeki yüzüyle duruşmaya çıkarıldığını tabii ki ben de hatırlıyordum. Hatta bu çerçevede "yara bere içinde" bırakılmış bu yüz hakkında dönemin gazetelerinde sıkılmadan müstehzi ifadelerin kullanıldığını da unutmuş değildim.

İnternet sağ olsun, yerine getirmeye koyulduğum dersime çok yardımcı oldu. Hakkında yayımlanmış epeyce yazı okudum. YouTube'de hakkında yer alan epeyce videoyu izledim. Mirzabeyoğlu'nu unutturmak istemeyen Furkan gibi dergilere de göz attım. Avukatı ile yapılan röportajı da unutmadım... Bu arada bugüne kadar okumadığım şiirlerinden bazılarıyla tanışmış da oldum.

Avukat Ali Rıza Yaman'ın müvekkilinin mahkûmiyeti ve infaz şartları hakkında verdiği bilgiler çok önemliydi. Yaman, kendisiyle yapılan röportajda «Salih Mirzabeyoğlu tam olarak neyle suçlanıyor?» sorusunu şöyle yanıtlıyordu: «Tam olarak neyle suçlandığını, hangi suçtan dolayı ceza aldığını biz de bilmiyoruz. Herkes herkese suç isnad eder. Ancak mühim olan şahsın o suçu işleyip-işlemediği, bunun tespiti ve verilecek cezanın o suça uygunluğudur.»

Avukatı Mirzebeyoğlu'nun «mevcut anayasal düzeni silah yoluyla değiştirmeye teşebbüs etmekten ve örgüt liderliğinden» yargılanıp mahkûm olduğunu, oysa ortada bu hükmü destekleyen hiçbir delilin olmadığını tekrarlıyordu. Avukat Yaman'ın şu sözlerini de aktarayım: «Tespit yok, münasip görme var. İBDA-C markasıyla illegal faaliyet gösteren örgütler var. Bu örgüt mensupları; hiç kimseden emir ve talimat almadan 'kendinden zuhur diyalekliği'ne göre iş yapıyor. (...) Eylem yok. Talimat yok. Fikri bir yakınlık, bağlılıktır söz konusu olan. O gün için 41 tane eser vermiş bir yazarın

fikirlerinin etkisi olmasından daha tabii ne olabilir?"

Avukat Ali Rıza Yaman'ın Mirzabeyoğlu'nun cezaevinde «telegram» adı verilen ve tarifi «düşünce formunun, sistem zihniyetinin dışarıdan değiştirilmesi teşebbüsüne ve bu maksatla irâdenin, kimliğin, kişiliğin parçalanmasına yönelik yapılan bir işkence türü» olarak yapılan bir eziyet altında bulunduğunu iddia etmesi de tabii ki önemliydi. Ama doğrusu,ülkedeki cezaevi düzenine ilişkin böyle bir «işkence» türü ile ilk kez karşılaştığımdan Avukat Yaman'ın bu iddiası hakkında bir şey söyleyemeyeceğim.

Ancak, tartıştığımız dosyaya biraz yakından bakan herkesin gözleyebileceği gibi, sözü edilen örgütün eylemler (mesela «birahaneler»e molotof kokteyli atılması gibi) ile -avukatının söylediği gibi- Mirzabeyoğlu arasında «fikri bir yakınlık, bağlılık» olsa bile, 12 yılı aşkın süresi tamamlanmış bu mahkûmiyetin «fikir suçu»dan kaynaklandığı anlaşılıyor.

Görüldüğü gibi yazı henüz başlığında niçin «Benim için zor bir yazı» notunun yer aldığı konusuna bir türlü giremedi. Aceleye gelmemesi için bunun nedenini de yarınki yazıda açıklayayım.

Kürşat Bumin Yeni Şafak
03 Aralık 2011

Benim için zor bir yazı: Mirzabeyoğlu hakkında (2)

Dünkü yazıda başlamıştım anlatmaya: "Ölüm cezası"nı mevzuatta yapılan değişiklikle atlatabilen Mirzabeyoğlu'nun ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılmasını, çevresinin ve avukatlarının bu mahkûmiyetin adil olmadığı yolundaki görüşlerini ve nihayet "iade-i muhakeme" talep eden kampanyayı. Dünkü yazıda da söylediğim gibi, bugüne kadar bu konuya girmememin nedeni dosyaya yeterince hakim olmamamdı. Nihayet, bazı okur mektuplarının da teşvikiyle internetin karşısına geçip dersimi çalışmaya

başlamıştım. Mirzabeyoğu hakkında yazılan yazılar, Furkan gibi dergilerin öne çıkardığı dosyalar ve de YouTube'da bol miktarda bulunan konuya ilişkin videolar.

You-Tube'de yer alan videoların içeriğinden biraz söz etmek isterim. Bu ortamda türküler-marşlar eşliğinde giden Mirzabeyoğlu'nu destekleyen pek çok video mevcut. «İstikbal İslâmındır» gibi sık rastlanan sloganlar eşliğinde akan bu görüntülerin en kolayından «militan» diyebileceğimiz bir üslupla gerçekleştirildiğini söyleyebiliriz. Hatta bazılarında (artık ne kadarı hakiki, ne kadarı «dışarıdan»dır bilemem) açılış sayfasında çaprazlamasına Kur'an (?) ve otomatik tüfek de görüyoruz. Yani kısaca, kendimi yakın hissedebileceğim türden videolar değildi bunlar. Ama olsun, bana hitap etmiyor diye bunları birer «suç delili» olarak kabul edecek de değiliz herhalde.. Benim bu konudaki yaklaşımım da -geçenlerde Orhan Gazi Ertekin'den naklen söylediğim gibi- modern ceza hukukunun «olmak»la değil, «yapıp etmeler» ile yani «eylemler»le ilgili olması gerektiğine dayanıyor. Yani bir kimsenin -ya da «kimseler»in- beğenin ya da beğenmeyin «ne olduğu» bu hukukun ilgisi dışında kalmalıdır. Ve de sonuç olarak Mirzabeyoğlu'nun da «ne olduğu» -yine beğenin ya da beğenmeyin- bu alanı ilgilendirmemektedir.

Bu konuyla ilgili olarak «dersimi çalışırken» ulaştığım bir «bilgi»yi de atlamak istemiyorum. Dersimi çalışırken -söylediğim gibi- tabii olarak Furkan adlı dergiyi de ziyaret ettim. Bu dergi tahmin ettiğiniz gibi Mirzabeyoğlu dolayımıyla Necip Fazıl Kısakürek'in sadık bir takipçisi. Bu derginin bir sayısında Selim Gürselgil (?) imzalı «Üstad'ı Anmak-Kuşlar ve Yılanlar» başlıklı bir yazı da dikkatimi çekti. Yazar, Kısakürek hakkında söz söyleyenleri üç gruba ayırmış: «Mümin, münafık ve kâfir». Sıralananların ilk ikisini geçip gelelim «kâfir» faslına:

Şu sözlere bir bakın (yazıda atıfta bulunulan yazılarım bayağı eski tarihli, "Dersim»le ilgili olanları değil yani):

«Üçüncü grup, kâfirlerdir; 'hakikatı örtenler'. (...) Bazıları Üstad'a ezelî küfür düşmanlığının sözcülüğünü yapmak tabiatındadırlar. (...) Yeni Şafak'tan Kürşat Bumin, söz konusu küfür ehlinin önde gidenlerinden biridir. Yeni Şafak gazetesi, bu camianın içinden çıkmasına rağmen, bu keferenin küfürnâmesini birkaç gün boyunca yayınlamakta tereddüt etmemiştir. (...) Onun kefere kafasına göre, güyâ Başbakan gibi büyük bir adam, Üstad gibi küçük bir adamı sevemezmiş. Bu onun kendisine haksızlık etmesi olurmuş! (Puşt, on tane başbakanı üst üste koysan, Üstad'ın tırnağı et-

mez!) (...) Kendisi, maddece yarım kalmış, ruhça tam olmuş bir i...dir. Ne kadar i... yetiştirirse o kadar çağdaş olunacağını savunan Amerikan demokrasisine tapınır. Bütün gayreti de, hükümeti ve Yeni Şafak okuyucusunu bu 'çizgiye' çekmektir.» Vesaire...

Şimdi anlaşılmıştır herhalde yazıya niçin "Benim için zor bir yazı" diyerek başladığım.

Ne diyeyim şimdi ben... Zamanında haberdar olsam bir dakika durmadan savcılığa şikâyet dilekçemi verirdim... Ama düşünüyorum da bu hepten yoldan çıkmış kalem buna da değmez. En iyisi şöyle bir öneride bulunmak herhalde: Mirzabeyoğlu, eğer tekrar hakim karşısına çıkıp DGM'siz adil bir yargılanma süreci sonucunda masum bulunur ve hakkındaki mahkûmiyet bozularak serbest bırakılırsa ilk iş olarak kendisini yoldaş bilen bu ahlaksız satırların utanmaz yazarını karşısına alıp gereken dersi vermelidir... Bu dersi versin ki bu ülkede de bu küfür erbabı değil, «ifade özgürlüğü"nü olması gerektiği gibi savunanlar kazansın.

Kürşat Bumin Yeni Şafak
04 Aralık 2011

O idam isteği o günün gereğiymiş!

28 Şubat sürecinde yazar Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verilmişti. Aradan geçen onbir senenin sonunda hakim Çetinbaş "MİRZABEYOĞLU DAVASINDA HATA YAPMIŞ OLABİLİRİM" itirafında bulundu.

28 Şubat sürecinde yazar Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verilmişti. Aradan geçen onbir senenin sonunda hakim Çetinbaş "Mirzabeyoğlu davasında hata yapmış olabilirim" itirafında bulundu.

(İddia olunan) Ergenekon Terör Örgütü avukatlarından eski hakim Metin Çetinbaş tarafından verilen

bu idam cezasının şimdi hatalı olduğu hakimi tarafından itiraf ediliyor.

28 Şubat bitti denilen bir süreçte, dosyasında da somut bir suç isnad edilemediği görülen Mirzabeyoğlu'nun içerde tutuluyor olması vicdanları rahatsız ediyor.

Salih Mirzabeyoğlu'nun her hangi bir eyleminin bulunmadığının İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi savcısı Ali Yorulmaz'ın 12/01/1999 tarihinde mahkemeye sunduğu iddianamede de mevcut olduğu belirtiliyor.

28 Şubat şartları başka imiş!

Emekli Hakim Metin Çetinbaş'ın Salih Mirzabeyoğluna idam cezası verdiği Gerekçeli Kararda «şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem kararı alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri belirtilmiştir.» ifadelerinin dikkate alınarak yazar Salih Mirzabeyoğlu'nun (Salih İzzet Erdiş) özgürlüğüne kavuşmasının önündeki hukuksuz engellerin kaldırılması vicdanların talebi.

Zira Mirzabeyoğluna idam cezası veren eski hakim yeni Ergenekon avukatı Metin Çetinbaş'ın verdiği röportajda söyledikleri durumu çok net açıklıyor:

«Biz Mirzabeyoğlu davasında o günkü şartlara göre karar verdik»

«Mirzabeyoğlu davasında hata yapmış olabilirim»

Meryem Dal - dunyabizim.com
05 Aralık 2011

Salih MİRZABEYOĞLU VE İBDA-C

28 Şubat'ın "şipşak/yaptım oldu"cu yargısının bu ve benzeri kararları bozulmalıdır.

Ülkelerin geçtiği süreçlerde hukukun "güçten yana" olması gibi bir handikap söz konusu olmaktadır. Biz bunu 28 Şubatta net olarak gördük.

1990'lı yıllardı, "irticai faaliyet" haberlerinin televizyonlardan eksik edilmediği yıllar... Birileri ülkeyi darbe koşullarına hazır hale getirmeleri gerekiyordu. Ne de olsa artık "rutin"leşen '10 yılda bir darbe' zamanıydı. Ama darbe de durup dururken yapılmazdı ki. Bunun için ortam hazırlanmalıydı. Daha önceki darbelerin "ülke elden gidiyor, komünizm gelecek, ülke anarşi ve terörden dolayı bölünme noktasına gelmişti" safsatalarına bu sefer de, "irtica hortladı, şeriat gelecek, Türkiye karanlık çağa doğru gidiyor" gerekçesi ile darbeye hazırlıklı hale getirilmeliydi.

Bu süreçte "irticacılar" Bahriye ÜÇOK, Muammer AKSOY, Turan DURSUN'u öldürmüş ve sıra diğer aydınlara gelecekmiş! Yaptırdıklarının yeterli gelmediğini gören darbecigiller dini her türlü faaliyeti "irtica" kapsamına almak zorunda! kaldılar.

Yapılan baskınlarda Kur'an, tefsir gibi dini her ne varsa "örgütsel doküman" diye suç unsuru olarak cezai işlem için yeterli "delil" kabul ettiler.

Bir yazarın yazdığı makale, kitap dini içerik taşıyor ve hele hele baskıcı rejimleri, katı laikçi düzeni eleştiriyorsa, "devletin rejimine yönelik tehdit" olarak değerlendirdiler. Eğer mahkûm etme kararı önceden alınmışsa söz konusu dokümanları "yakın tehdit" kabul edip onlarca yıl ceza veriyorlardı.

İşte böyle bir ortamda "İBDA/C eylemleri" hızlanmıştı. Kim yapıyor ne yapıyor belli değil. Neticede bir yerlerden düğmeye basılmış ve doğru-yalan haberlerle İBDA/C üzerinden "irtica" tehlikesi yakınlaştırılıyordu.

Salih MİRZABEYOĞLU adı bu dönemde sıkça

duyuldu. Eylemcilerin üzerinden onun makale ve kitapları çıkıyordu. Ve "işte teşvik eden" dercesine Salih MİRZABEYOĞLU mahkûm ediliyordu, edildi.

Salih MİRZABEYOĞLU ile 1990'lı yıllarda iki kez görüştüm. Benden Kürt sorununun sürecini dinlerken vicdanının sesini dinlediğini hissettim ve "Allah'ın musibetleri sebepsiz değilmiş" diye iç çektiğini hatırlıyorum. Hele Sünnet-Kur'an ilişkisi konusunda söylediklerimi "oldukça etkilendim" diyerek tepki vermişti. Kendisine çok sert/katı değil misiniz? dediğimde oldukça manidar bir cevap vermişti;

"Sert olsak ne yazar? Şimdiye kadar kanımızı emenler kadar sertleşebiliyor muyuz?"

28 Şubat'ın o karanlık ve karanlık olduğu kadar zulüm dolu günleriydi. Dindarlar olarak bizlere ne olacağını bilmiyorduk. Hemen hemen herkeste bir tedirginlik;

"Acaba namaz kılıyor olmam bana ne belalar getirecek?" diyenlerin sayısı oldukça fazlaydı. Bıyıklarını kesenler, evindeki Kur'an'a varana dek gizleyenler, başını açan hanımlar… yani dindarlığı ile tanınan herkes bir şekilde dertli ve tedirgindi. (Bende rahmetli babama verdiğim söz üzre kütüphanemdeki binlerce kitap arasından özellikle İslami Hareket ve Kürt sorunu ile ilgili kitaplarımı 'etkisiz hale' getirmiştim.)

Bu havaların hâkim olacağı yıllara yelken açan günlerde Sayın MİRZABEYOĞLU televizyonlarda görüntüleri gözümüze sokulurcasına polislerin ellerinde yüzü-gözü kan-revan içinde tutuklanmıştı. MİRZBEYOĞLU kan-revan içinde olmadan da yakalanabilirken o hale getirilişindeki mesajı biliyorum;

1- Sahiplerine selam gönderip "bakın ne kadar laikçiyiz, terfi hakkımız" diyorlardı.

2- İslamcılara "size kinimizle sizi bu hale getirmezsek rahat etmeyiz, ona göre" anlayacağınız psikolojik harp başlamış ve mesajlar bazı hanelerde gözyaşlarıyla alınmıştı.

28 Şubat kararları ile başlayan post-modern süreçteki bütün yargı kararları gibi MİRZABEYOLU hakkında verilen karar da zalimcedir. Gelin görün ki bugün ERGENEKONCU'lar için yürüyen "ÖZGÜRLÜKÇÜLER!" o günlerde bu haksız tutuklamalara "gık"larını bile çıkarmamışlardı. Üstelik kahir ekseriyeti ifade ettiğim gibi bu haksızlıkları alkışlıyorlardı.

Sayın MİRZABEYOĞLU ne yapmıştı?

Hangi suçu işlemiş ve hangi aiklerle cezalandırılıyordu bilen beri gelsin.

En büyük suçu! Kimi eylemcinin üstlerinde onun yazıları çıkıyordu. (burada eylemcilerin özellikle onu hedef göstermek için yapma ihtimalini geçiyorum)

Tamam, velev ki gerçekten de eylemcilerin onun eserlerini okuduklarını kabul edelim.

Peki,

Hangi ilkel kabilede bile bir teorisyen, bir yazar böyle suçlanır ve cezalandırılır?

Sahi suçu belli mi?

Bilen biliyor mu? Biz bilmiyoruz ve Avukatına soruyoruz;

Neden..?

Aldığımız cevapla bir kez daha hayretler içinde kalıyoruz, o da bilmiyor.

Nasıl mı?

İşte Avukatı Ali Rıza YAMAN'ın cevabı;

«Tam olarak neyle suçlandığını, hangi suçtan dolayı ceza aldığını biz de bilmiyoruz. Herkes herkese suç isnad eder. Ancak mühim olan şahsın o suçu işleyip-işlemediği, bunun tespiti ve verilecek cezanın o suça uygunluğudur.»

28 Şubat'ın DGM'lerinin verdikleri ceza akıl alır gibi değil, müebbet…

MİRZABEYOĞLU'nun aslında hiçbir eyleme karışmadığı halde ve hiçbir delil bulunmamasına rağmen yazdığı kitaplarla örgüt üyelerini yönlendirdiği iddiasıyla yargılanıp mahkûm edilişi «28 Şubat» döneminin zulmüne iyi bir örnek olmuştur.

Şimdi,

Bu hukuk cinayeti 14 yıldır ağır hapis koşullarında -bir yazar/teorisyen ciddi bir suçlama olmadığı halde- 28 Şubatçıların keyfi yerine gelsin diye işleniyor. Bu zulmü Türkiye'nin aldığı mesafede izah edecek bir "hukukumsu" tabir dahi bulamıyorum.

Seyyid RIZA'nın dediği gibi; "aybo…cinayeto/ayıptır…cinayettir" şimdi bu durum bir daha değerlendirilir ve suç-ceza denksizliği/ orantısızlığına karar verilince bu geçen yılları kim, nasıl telafi edebilecek?

Ne demişti Seyyid RIZA;

"Aybo… cinayeto" ama bu ayıp ve cinayetten dönmek de bizim elimizde. HSYK adalet ve hukukun gereğini yapmalıdır, gecikmeden. Yoksa bunu çocuklarıma anlatamadığım gibi torunlarıma da anlatamayacağım.

Salih MİRZABEYĞLU adam öldürmemiş, gasp ve benzeri bir suç işlememiş. Bu ceza, bu zulüm insanlık ve hukukla izah edilemeyecek boyutta ve bu davanın altında kalmak ar geliyor.

MİRZABEYOĞLU "bin yıl süreceği" iddia edilen ve böyle planlanan bir 28 Şubat mağduru ve mazlumudur. O dönemin yaptım olducu "şipşak"çı yargısı tarafından verilen bu ağır ceza asla hukuka sığmayacak boyuttadır.Yeniden yargılanmazsa bir yazıma başlık

olan "hukuk, mukuk" olur…

Son olarak tekrar Seyyid RIZA'nın sözlerini hatırlatmak istiyorum;

"Aybo… cinayeto" ama bu ayıp ve cinayetten dönmek de bizim elimizde. HSYK adalet ve hukukun gereğini yapmalıdır, gecikmeden. Yoksa bunu çocuklarıma anlatamadığım gibi torunlarıma da anlatamayacağım.

haberx.com Ahmet Ay
16.12.2011

Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük! Hemen!

13 yıldır süren bir zulüm... Tek bir insana yapılan akıl almaz işkenceler… İnsanlığın, hukukun, aklın, vicdanın ırzına geçilen bir komedi… Tam 4735 gündür süren bir zulüm.

Hiçbir eyleme, saldırıya, planlamaya katılmadığı, bir tek insan öldürmediği halde idam cezasına çarptırılan, 13 yıllık cezaevi hayatının son 7 yılını 3 metrekarelik tek kişilik hücrede geçiren, fiziksel işkenceye uğrayan, aralıksız olarak TELEGRAM (Zihin Yönlendirme) işkencesi yapılan, artık uyku bile uyuyamayan, akli dengesini kaybetme noktasında olan bir adam, bir

Müslüman. Bu adamın adı SALİH MİRZABEYOĞLU.

İktisattan edebiyata, romandan resime, mitolojiden fiziğe, estetikten hukuka, şiirden hikâyeye kadar birçok alanda 56 tane kitap yazmış biri Mirzabeyoğlu. Fikir, sanat ve aksiyon adamı.

28 Şubat süreci

"Bin yıl" olarak ömür biçilen 28 Şubat sürecinin en gaddarca sürdüğü zamanlar… Müslümanlara sivrisinek muamelesi yapılan günler. Ülkenin general motorlarının, halkın diniyle savaştığı dönem… Ve bir gün sıra Mirzabeyoğlu'na gelir…

Önce akla, vicdana, hukuka aykırı bir suçlama atfedilir kendisine:

"İBDA/C adlı örgütün lideri olan kod adıyla da kurulacak BÜYÜK DOĞU İSLAM DEVLETİ ' nin komutanı seçilecek olan KUMANDAN kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tesbit edilememiş olmakla beraber, bizzat kendisi tarafından kaleme alınan ve İBDA/C adlı örgüte sempati ile bakanlara okutturulmak suretiyle siyasi ve ideolojik bir bilinç verilmesinde kullanıldığı ve Büyük Doğu İslâm Devleti'nin nasıl kurulacağı hususunda kitaplarında yer vererek örgüt mensuplarına yön vermektedir. Lidersiz bir örgüt düşünülemeyeceği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer. İBDA/C adlı örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği tüm eylemlerden örgütün lideri de sorumludur."

Sonra da karar verilir:

"Anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dini esaslara dayalı federal yapıda bir İslâm devleti kurmaya teşebbüs" ve "yazmış olduğu kitaplardan etkilenen şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu, kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem kararı alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri gerekçesiyle TCK'nun 146/1 maddesi gereğince idam cezası ile cezalandırılmasına…"

Komedi başlamıştır. İnsanlığın ayaklar altına alındığı, şerefin, onurun çöpe atıldığı günler başlamıştır.

Günümüz

Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezasını veren hâkim, şimdinin Ergenekon sanıklarının avukatı da olan Metin Çetinbaş. Bir süre önce Akit gazetesiyle yaptığı röportajda, Mirzabeyoğlu'na verilen idam kararı ile ilgili olarak, "Hata yapılmış olabilir." dedikten

sonra eklemişti: "Biz o günkü şartlara göre karar verdik." Şartlar? Haa, 28 Şubat zamanları… General motorların, size ne yapmanızı söylediği zamanlar yani.

Kitap yazdığı ve arabasında 'ruhsatlı av tüfeği' bulunduğu gerekçesi ile Salih Mirazbeyoğlu'nu silahlı terör örgütü lideri yapıp idam cezasına çarptıran hâkim, cephaneliklerin petrol gibi toprağın altından fışkırdığı Ergenekon örgütü davasında avukat! "Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini Yıkmaya Teşebbüs", "Silahlı Terör Örgütüne Üyelik" suçlamasıyla yargılanan Kemal Alemdaroğlu'nun avukatı şu anda.

Aslında davaya ilk bakan hâkim Sedat Karagül. Mirzabeyoğlu, davanın ikinci celsesinde mahkeme heyetine "Sanıyorum, geçen celsede ve bu celsede meseleleri fikir bazında etraflıca ve asıl gerçeklere temas ederek ele alışım, dobralığım ve üslubum da niçin güç odaklarını kızdırdığımı gösteriyor... Tarafsız bir yargı örneği göstereceğini beklediğim Mahkeme'den, bu hususu hassaten göz önünde tutacağını umuyorum; Çünkü bu dava, benim davam olmanın ötesinde, hukukun üstünlüğü ve hukuk haysiyetini gösteren bir dava olacaktır." diye ikazda bulunur. Bunun üstüne hâkim Karagül, "O konuda bize güvenebilirsiniz." diye cevap verir. Ne gariptir ki ilerleyen günlerde görevden alınır hâkim ve yerine idam kararını verecek olan, şimdinin Ergenekon avukatı Metin Çetinbaş getirilir. Davanın ilk hâkimi Sedat Karagül, daha sonra şöyle diyecektir: "DGM'de mahkeme reisliğim dönemimde, tarafıma etki edilmek istenmeyen hiçbir dava olmadı."

Şimdi her şey bu kadar açık ve net iken, hiçbir eyleme katılmamış, kimseyi öldürmemiş, böyle bir emir vermemiş olan, sadece yazdıkları ve söyledikleri ile varolan Mirzabeyoğlu neden hapiste? 28 Şubat süreci bitmişken, generalinden tombalacısına kadar herkese hesap sorulurken, Mirzabeyoğlu neden hâlâ hapiste? Hangi suçtan dolayı? Kimi öldürmüş? Ne yapmış bu adam?

Mirzabeyoğlu, İBDA'nın kurucusu ve fikir babasıdır. Kendisinin de söylediği gibi "Ben sadece bıçak yaparım. Bıçağı alan ister ekmek keser, ister adam keser." Onu sevenlerin yaptıkları eylemlerden -ki bu eylemlerde de kimse ölmemiştir- kendisinin ne haberi vardır, ne de ilgisi. İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi (İBDA-C), İBDA fikriyatını benimseyen; hatası, sevabı ve sorumluluğu kişinin kendine ait, Mirzabeyoğlu'nun dışındaki faaliyetlerdir. Hiyerarşik bir ilişki bulunmaz İBDA-C'de, emir-komuta zinciri yoktur. Örgüt faaliyetleri birbirinden bağımsız Müslümanlar tarafından yürütülür. Her Müslüman, kendisine belli bir hedef seçer ve o yönde gider. Herkes bulunduğu yerde kimseden

emir almayı beklemeden İBDA'ya uygun eylem ve faaliyette bulunur.

Kafamı bozan biri hakkında yazdığım yazıyı okuyan biri, gider de o kişinin bacağını kırarsa bundan sorumlu tutulabilir miyim? İşte Mirzabeyoğlu böyle saçma bir mantıktan dolayı hapiste ve işkence görüyor.

Mirzabeyoğlu, bu ülkedeki birçok insanla papazdır; Fethullah Gülen'den Ak Parti'ye kadar… Oysa ben Başbakanı da çok severim, Mirzabeyoğlu'nu da. Mirzabeyoğlu'na haksız olarak verilmiş bu ceza bir şekilde kaldırılmalı, serbest bırakılmalıdır. Suçsuz yere hapis yatmanın ne demek olduğunu Başbakanımız çok iyi bilir. Ne yapıp etmeli bu insanlık dramına dur demelidir.

Devir değişti. 28 Şubat bitti. Ama o sürecin hâlâ diyetini ödeyen tek bir adam kaldı… Salih Mirzabeyoğlu'na ÖZGÜRLÜK! Hemen! Şu an 61 yaşında olan Mirzabeyoğlu'nu, karısına ve çocuklarına kavuşturun artık, yeter! Yeter!

Salih Mirzabeyoğlu'nu savunmak, her Müslümanın, vicdanı olan her insanın görevidir. Salih Mirzabeyoğlu'nu savunmak, insanlığı savunmaktır.

AYDOĞAN K
17 Aralık 2011

Salih Mirzabeyoğlu içerde kaldıkça biz dışarda olmuş sayılmayız.

61 yaşında bir insanı fikrinden dolayı içerde tutmak bir ülkeye yakışmaz. Hele o ülke on yıla yakın bir zamandır demokrasiye bu kadar heveslenmiş ve insanlarını heveslendirmişse hiç yakışmaz.

Yıllardır cezaevinde tek kişilik hücrede hayatını çile ile dolduran bir kültür ve fikir adamının idamla hükümlü kılınması da işin cabası. Hiçbir eyleme katılmadığı, bir örümceği bile öldürdüğü tespit edilmemiş bir insanın artık 61 yaşından sonra hürriyetine kavuşması en doğal hakkıdır. Telegram ile akli melekelerine

yapılan eziyet ise bütün bir insanlığın ayıbı.

İslam Devleti kurmak yolunda çalışmalar yaptığı söylenen Salih Mirzabeyoğlu yakalandığı an evinden çıkanlar ise gerçekten tam bir komedi. 25 adet mermi ile devletin korkulu rüyası haline gelen Mirzabeyoğlu'nun iddianamesinde bakın bulunan deliller nasıl anlatılıyor?

"Yapılan aramada"

1 adet vizor marka 7.65 mm çaplı tabanca, tabancaya ait şarjör ile 20 adet mermi,

1 adet Baretta marka 9 mm çaplı tabanca, tabancaya ait şarjör ile 25 adet mermi,

1 adet 22 calibre tüfek ve bu tüfeğin üzerine monte edilmiş Hakko marka 1 adet dürbün ve bu tüfeğe ait 49 adet fişek

1 adet pompalı tüfek ve bu tüfeğe ait 70 adet fişek

1 adet Sarsılmaz marka havalı av tüfeği

1 adet Panosonic marka kamera cihazı

1 adet Ericsson marka 388 cep telefonu. 14 adet cumhuriyet altını

1 adet Underwood marka daktilo makinası

1 adet 100×50 cm ebadında mavi zemin üzerine üç hilal ve bir yıldızdan oluşturulmuş İBDA/C adlı örgütün simgesi olan bayrak

1 adet 75×50 cm ebadında Tevhid Bayrağı

Yukardaki malzemeler iddianameden alınmıştır. Ve bunlar bir devleti nasıl yıkıp, nasıl yeni bir devlet kuracaktı anlaşılır gibi değil… Artık zamanı gelmedi mi Mirzabeyoğlu'nu bu yaşında serbest bırakmanın? Aslında işin detaylarına girerek anlattıkça bir insanlık dramına daha fazla şahit oluyorsunuz. Sözü uzatmanın anlamı yok, hapsi uzatmanın da…

21.12.2011
İzdiham

İdealist bir mahkûm, Salih Mirzabeyoğlu

Belediyeler, vakıflar, kurum ve kuruluşlar, "üstat Necip Fazıl Kısakürek" için organizeler yapılıyorlar, lüks salonlarda anma programları, kitap sergileri ve tanıtım programları yapılıyorlar...

İslâmi kesim bu mirası tepe tepe kullanıyor.

Bunlar sevindirici ve gurur verici etkinlikler.

Ancak, onun talebesi olan, onun yolunda hayatını feda eden bir bakıma öğrencisi ve savunucusu olan, «Salih Mizrabeyoğlu» cezaevinde çile dolduruyor, işkence görüyor ve sürgünden sürgüne gönderiliyor... Lüks salonlarda ve rahat koltuklarda miras yemek ve ego tatmini yapmakla herkes görevini yaptığını sanıyor. Adaletin temsili binalarında, adaletsizlik ve hukuksuzlukla boğuşan idealist bir fikir adamı, haksız yere mahkûm edilmiş, fiili olarak suç unsuru tespit edilememiş ama 28 Şubat sürecinin kurbanı olarak «ömür boyu hapse mahkûm edilmiş.» Camianın içerisinde olan pek çok kişi bunun farkında bile değil!.. Salih Mirzabeycğlu ne suç işlemiş de «müebbete mahkûm» olmuş?..

İşin ilginç tarafı, terör örgütü avukatlarından eski hâkim Metin Çetinbaş tarafından verilen bu idam cezasının hatalı olduğunu şimdi itiraf ediyor.

«Biz Mirzabeyoğlu davasında o günkü şartlara göre karar verdik, Mirzabeyoğlu davasında hata yapmış olabilirim» itirafını yapıyor.

Bununla beraber, 28 Şubat darbesinin canlı şahitlerinden Av. Doğan Yıldırım; «Harbiye'de gizli bir toplantı yapıldı, önemli kararlar alındı. O toplantıya katılanlardan biri de, hakim Metin Çetinbaş idi... Çetinbaş, brifingte alınan kararlar doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi» açıklamasını yaptı. Hakim Metin Çetinbaş; daha sonra yaptığı açıklamada; «Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum... Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz» diyerek, brifingte alınan kararlara gönderme yapmıştı...

Ayrıca, Adana DGM'nin; «Mirzabeyoğlu dosyası-

nın takipsizliğine» karar vermiş olması da, hakim Metin Çetinbaş'ın; «Brifingte alınan kararları uyguladığı» yorumlarını güçlendiriyor.

Bu dava, Adana DGM tarafından reddedilmiş ve Mirzabeyoğlu'nun faaliyetlerinin «örgüt lideri» sayılmasına yeterli delil oluşturmayacağına karar vermişti.

Durum bu kadar net ortada iken 60 civarında kitap yazmaktan, fikir üretmekten, konuşmaktan, tartışmaktan başka bir eylemi bulunmayan Mirzabeyoğlu'nun «Anayasal düzeni cebir ile değiştirme» suçundan müebbet hapis cezasına çarptırılmış bulunması, «hangi demokrasiye, hangi hukuka, hangi fikir özgülüğüne sığıyor.»

Ortada ne örgüt var, ne hiyerarşik bir yapı, ne de bir organize var?.. Var sayımlarla, kitaplarından alınan bazı bölümleri kendilerine göre yorumlayıp suç teşkil etmek ancak bizim gibi, «ideolojik ve ön yargılı» sözüm ona hukukçulara yakışır.

Üstelik dünyanın ve Türkiye'nin geldiği sözde "ileri demokrasi" lafları ortada dolaşırken...

Salih Mirzabeyoğlu, on bir yıldan beri hapiste.

Yakın döneme kadar devletin koruması ve güvencesi altında işkence görüyordu.

Öylesine işkence, öylesine zulüm gördü ki beyin fonksiyonu işlemez hale gelmişti.

Şimdi öğreniyoruz ki bu işkence, "Telegram- zihin kontrol işkencesi» adı verilen bir işkenceymiş.

Bu olay, kamuoyu tarafından tepkiyle karşılandı ama bizim medya maalesef bunun üzerinde pek durmadı. Birkaç köşe yazarı bunu yazmasaydı, bu işkencenin vahim boyutunu da bilmeyecektik.

Gerçek «hukuktan» «demokrasiden» « özgürlükten» ve «şeffaflıktan» bahsediyorsak geçmişte mağdur edilen ne kadar insanlar varsa, sağcısının-solcusunun ve bütün mağdurların itibarları verilmeli. «Dersim olayları» bu işin başlangıcı olmalı.

Bu işin peşini bırakmadan sonuna kadar mutlaka gidilmeli. Geçmişin kirli çamaşırları aklanmadan, geleceğin «aydın Türkiye» si olamaz.

28 Şubat sürecinin mağduru Salih Mirzabeyoğlu'nun suçunun ne olduğu şaibeler ve varsayımlarla dolu (!..)

Suçun mahiyetini kimse bilmiyor.

Ortada «somut deliller» olmadığı gibi «brifinglerde» alınan kararlar sonucunda mahkûm edildiğini artık hepimiz biliyoruz. Sonuç itibariyle Salih Mirzabeyoğlu, serbest kalsın, salı verilsin veya af edilsin demiyoruz ama «yeniden yargılansın» diyoruz.

Milli Gazate, Mustafa Topaloğlu
23 ARALIK 2011

İBDA-C davası

19-22 Aralık 2000 tarihleri arasında 20 cezaevine yapılan eş zamanlı "Hayata dönüş Operasyonu"nun yıldönümü idi F tipi cezaevlerine gönderilip diri diri gömülmeyi reddeden ve bunun için direnen ikisi de Metris ve Bandırma cezaevindeki (İBDA'cılar) olmak üzere 30 kişi koğuşlarında kimi yanarak kimi vurularak öldüler. Devamı olarak Bandırma Cezaevine yapılan "Noel Baba" operasyonunda ise yine cezaevinde bir kişi öldü bir çok kişi yaralandı. Dava zamanaşımına uğradı.28 şubat'ın kara(r)ları bir bir ortaya dökülüp deşifre edilirken hukuksuzluklar-haksızlıklar-zulümler silsilesi oluşuyordu. Geçtimiz haftalarda gazetemiz Milat 28 şubat belgelerinin bir kısmını yayınladı yayın üzerine MAZLUMDER G.Antep Şubesi suç duyurusunda bulundu. Suç duyurularının ise devamı gelecek gibi görünüyor.

Yine bu haberler üzerine o dönem 14 yaşında iken katıldığı Çeçenistan eyleminde İBDA-C örgütü üyesi olmaktan tutuklanıp idamla yargılanan Yakup Köse: " 28 Şubat beni yeniden yargılasın" dedi. 28 Şubat kararlarının da yargı önüne çıkmasını istiyordu. Ama tam aksi bir gelişme oldu. 28 şubatın ruhuna huzur verecek bu gelişmede Hayata Dönüş Operasyonu çerçevesindeki diğer mahkumiyetlerde zaman aşımından dava düşerken Yakup Köse'nin de içinde olduğu Bandırma Cezaevindeki İBDA-C'davasından yatanlara yeniden 10 yıl, 11 yıl hapis cezası verildi. Hukukçular bu durumu aynı davaya ki ayrı karar olarak yorumladılar. Ana dosya zaman aşımından düşerken Bandırma 2.Asliye Ceza Mahkemesinde yeniden açılan dava sonucu yeni cezalar yağdı ve Yargıtay onaylarsa Yakup Köse başta olmak üzere 32 kişi yine yeni cezalar alacaklar. Adalet arayışındaki bu insanlar fazla yattıkları için adalet alacakları olduğunu düşünürken yeniden cezaevine girme durumu ile karşı karşıya bulunuyorlar.

Dosyalarında "İsnat edilen eylemleri yaptığın-

dan dolayı delil bulunmamasına rağmen kanaatten her bir eyleme idam" cezası alanlar mı istersiniz, taş atmaya teşebbüsten 15-16 yaşındaki çocukların yargılanması mı dersiniz, yasa değişmeden önceki maddelerle yargılamaya kadar pek çok haksızlıklar söz konusu.

Tutuklu gazeteci –yazarlar ve Salih Mirzabeyoğlu

Bu örgütün lideri olduğu hükmü verilerek idamla yargılanan, yıllarca cezaevinde olan Salih Mirzabeyoğlu(Salih İzzet Erdiş) onlarca kitabı olan bir düşünür, fikir adamı.

Türkiye'de hapiste olan gazeteci-yazar sayısının yüze yaklaştığı ifade ediliyor. Her biri bir başka düşünceden, her birini bir başka fikirden olduğu için görmezden gelebiliyoruz. Hep, birimiz, bir diğeri için "içeri alınmışsa vardır bir yaptığı" diye düşünüyoruz. Bu düşünceyle yıllar yılı gerek Ergenekon davalarında gerekse KCK tutuklamalarında öne çıkan "yazar" "gazeteci" kimliği Salih Mirzabeyoğlu söz konusu olduğunda öne çıkmadı. Bizler de aynı tedirginlikle mesafemizi korumayı tercih ettik. İBDA-C hakkında yapılan haberler Mirzabeyoğlu'nun ne eserlerini gördü ne içeride kendisine yapılan bitmez-tükenmez işkenceleri… Şimdi ise "Telegram" denilen zihin kontrolü sistemi ile hücresinde çıldırtma çalışması yapıldığı iddiaları ayyuka çıkmışken tıpkı tutuklandığı dönelerde yapılan işkencelerin kamuoyundan gizlenme gereği duyulmadığı gibi bu iddialara da karşı yalanlama yapıldığına şahit olmadık. Yeni bir Hasan Mezarcı olduğunda mahallenin delisi olarak serbest kalabilir.

29.12.2011
Milat - Demet TEZCAN

Mirzabeyoğlu Davası

1- UMUMİ OLARAK DAVAYA BAKIŞ

A) GİRİŞ

Cemiyetin hangi kesiminden olursa olsun, 28 Şubat sürecinde yapılan yargılamaların siyasi olduğuna inanan ve bu durumdan memnuniyetsizliğini dile getiren vicdan sahipleri azımsanamayacak kadar fazladır. Cemiyet bünyesinin adeta kara çıbanı haline gelen ve içten içe bünyeye zarar veren bu hastalıktan kurtulmak için "hastanın önce hastalığını bilmesi " esprisinde yatan hakikati anlamanın eşiğindeyiz. Salih Mirzabeyoğlu davası ise tamda bu eşikte karşımıza çıkmakta, hukukun kapsayıcı rolü içinde yer alan devletin bu hastalıktan kurtulması için gerekli olan hamleyi yapabileceği mihenk taşı halinde bizi beklemektedir.

Günümüzde, hukukun kendi tabiliği içinde cemiyet meydanına çıkışı, başta Salih Mirzabeyoğlu davası olmak üzere 28 Şubat Yargılamalarının, hukuk karşısında "hukuka" nisbetle hesaba çekilebilmesi ile mümkündür. Mümkün dairesinde beliren ve tedaviyi de içinde saklayan imkâna ulaşabilmek adına Salih Mirzabeyoğlu davası ile ilgili böyle bir çalışma yapma zarureti doğmuştur.

Adam tanımayı, surat tanımak olarak kabul eden bir anlayışın hâkim olduğu bir cemiyette yapılan yargılamaların hak ve hakikat adına kabukta kalışı ve adalet duygusundan mahrum oluşu malum… Malumun ilanına hacet olmaz deseler de atalar, artık o ruhu kaybetmiş bir cemiyette malumun ilanına ihtiyaç duyacaklara seslenmek gerek… İşte tamda bu noktada, bu seslenişe misal olması açısından dava ile ilgili yapılmış elinizdeki bu mütevazi çalışma.

Bu çalışma, 28 Şubat sürecinde alınan kararlar doğrultusunda İstanbul 6 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesince idam cezası ile yargılanan mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nun maruz kaldığı, kolluk birimlerince yakalandığı tarihten itibaren başlayan, yargılama süre-

cinde ivmesi artan ve infazı ile son haddine varan "hukuksuzluğu" bir nebzede olsa sistemli bir şekilde gözler önüne sermek ve kamuoyunu bu husuta bilgilendirmek adına yapılmıştır.

Mahiyeti itibari ile bilgilendirme muradına bağlı bu çalışmada, dava sürecine dair hadiseler özetlenmek suretiyle "vakıadan fiile ve faile" seyretmesi gereken yargılama sürecinin nasıl tepetaklak edilerek, "failin tespitinden sonra fiillerine uygun vakıa" haline büründürülerek, nasılda tersine işletildiğini göstermek istedik.

Dolayısıyla tamamen "hukuk katliamına" dönüşen bu yargılamadaki "siyasilik" unsurunu yargılama sürecinde yapılan işlemler üzerinden tespit ederek, "hukuku" bizatihi kendi doğrularının ve temel ilkelerinin vasıta' lığında gün yüzüne çıkarma gayesi ile öncelikle davanın seyrini izah etmeye ve dava aşamasında ihlal edilen hukuk prensiplerini delillendirmeye çalıştık.

Sonraki aşamalarda ise hukuksuzluğu bertaraf etmek için gerekli hukuki ve siyasi birtakım çıkış yolları irdelenerek dava dosyası içinde yer alan bir kısım belgeler ve dava ile ilgili basında çıkan haber, röportaj ve köşe yazıları dosyaya eklenmiştir.

B)DAVANIN SEYRİ

Süreç, Salih Mirzabeyoğlu'nun 29 Aralık 1998 tarihinde eşi ile birlikte çocuklarını almaya gittikleri okulun önünde gözaltına alınması ile başlamıştır. Çocuğu ve eşinin önünde gözaltına alınmasına rağmen, yakalanışının emniyet birimlerince tanzim edilen bir kısım resmi tutanaklara "evine yapılan baskınla yakalandı" şeklinde tespit edilmesi, başından itibaren yapılan yargılamanın neticesinin de ne olacağı hususunda ipuçları verirken, siyasi iradenin hukuku paravan haline getirişi burada başlamaktadır. Haliyle, ilkokul önünde eşi ile birlikte okuldan çıkacak çocuklarını beklerken yakalanan örgüt lideri olamazdı…

Burada başlayan tiyatro, emniyet birimlerince aynı gün sorguya alınması ve 4 gün süren sorgulama faslı ile devam eder. Davanın dönemin "siyasi" iradesinin ürünü oluşuna dair ipuçları sorgu aşamasında yaşanan diyaloglar ile belirir. Bu diyaloglarda;

(Komiser veya komiser yardımcısı Bahrinin "Yukardan bastırıyorlar; sen İBDA-C örgütünün lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin!" sözü)

(Biz sana kötülük yapmak istemiyoruz; isteseydik evinin bahçesine eroin gömer, eroin yakaladık derdik… Gel sen şunu (İBDA-C örgütü liderliğini) güzellikle kabul et… Benim bu güzelliği kabul etmemem karşısında Mehmet hışımla atıldı: "Yuh be sana!…Bi Terör Örgütü'nün başıyım diyemiyorsun, delikanlılık yapamıyorsun! Bu-

rada eylem yapmış kaç kişi seni öve öve bitiremedi… Bi slogan bile atamadın!")

(İBDA ile İBDA-C arasındaki fark ve "kendinden zuhur" bahsi ile ilgili "anlamak için sordukları sorulara da, "ben orada 41 tane kitap yazmışım, okuyun!" deyince, Bahri, şu tersine harika cevabı verdi:-"Aslanım, Savcı senin kitaplarını okuyacak değil. Buradan önüne ne giderse o…")

Salih Mirzabeyoğlunun 21 Şubat 2000 tarihli duruşmada yaptığı yazılı savunmasında zikrettiği bu diyaloglarda davanın dönemin güç odakları tarafından yargıya nasıl sipariş edildiği de süzülmektedir.

12.01.1999 tarihinde İDDİANAME hazırdır. Fezleken bozma iddianamenin içeriğinden önce şu hususa dikkat çekmek istiyorum… En basit suç izafesine dayalı iddianamelerin dahi birkaç ay içinde hazırlandığı yargılama sistemimizde, eski ceza kanununun 146. Maddesinde ifadesini bulan ve devletin anayasal düzenini silah zoru ile değiştirmek suçundan dolayı, ülke çapında olduğu iddia edilen örgüte ve liderine dair delillerin toplanarak takriben 14 gün gibi kısa sürede iddianamenin hazırlanmış olması davanın siyasilik vasfını açık etmesinin yanında adalet sistemimiz içinde rekor bir soruşturma süresi olarak yargı tarihine geçmiştir.

Nihayetinde tamda emniyet mensubu Bahrinin *"Aslanım, Savcı senin kitaplarını okuyacak değil. Buradan önüne ne giderse o…"* hükmünü doğrular mahiyette fezlekeden bozma İDDİANAME hazırlanır. 1990 yılının başlarından itibaren kapsamlı ve planlı bir şekilde emniyette arşivlenen ve 3. Şahıslara ait ceraim (suç) dosyaları, tozlu raflardan indirilerek, iddianamenin delil klasörü içinde yerlerini alır ve sözde ceza tertibi iddasının kesin, somut ve inandırıcı mesnedleri olarak yargılamayı yapacak olan mahkemeye gönderilir.

Dönemin DGM Cumhuriyet Savcısı Ali Yorulmaz tarafından hazırlanan 12.01.1999 tarihli iddianame ile Salih Mirzabeyoğlu'nun Eski Türk Ceza Kanunun 146. Maddesi gereğince "Mevcut Anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs etmek" suçundan yargılanarak cezalandırılması için dava açılır.

İstanbul 6 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 1999/19 Esas sayılı dosyasında 1 Şubat 1999 tarihinde başlayan yargılamaya, Salih Mirzabeyoğlu, 26 Ocak 2000 tarihinde yapılan duruşmaya kadar yaklaşık bir yıllık bir süreç içinde kendi ifadesi ile "*basınında içinde psikolojik yönlendirici olarak bulunduğu bir yığın haksız, ahlaksız ve hukuk dışı suçlamaya tepki olarak, protesto amacıyla mahkemeye çıkmayı reddetmem….*" gerekçesi ile katılmaz.

Gerek davanın "siyasi" güdümlü oluşunu ve ge-

rekse bütün bir yargılama süreci içerisinde yapılan hukuksuzluğun askeri bir operasyonla kendini gösterdiği 25 Ocak 2000 tarihi. Yukarıdaki gerekçelerle mahkemeye çıkmayı reddeden Salih Mirzabeyoğlu'nu 26 Ocak 2000 tarihinde yapılacak duruşmada hazır etmek gibi bir gaye ile perdelenen, aslında kendinden başka bir fikre ve dünya görüşüne tahammülü olmayan resmi ideolojinin hıncını gayri insani ve hukuki olmayan bir usulle kustuğu operasyon. (1) ölü (5) yaralıyla neticelenen malûm operasyonun ardından Salih Mirzabeyoğlu ve arkadaşları hâkim önüne çıkarılır ve dönemin Adalet Bakanının ifadesi ile "Devlet'in itibarı kurtulur!" böylece.

26 Ocak 2000 tarihinde yapılan duruşmaya kendi anlatımı ile "*26 Ocak 2000 tarihinde, sol dizimden topuğuma kadar öbürünün iki katı olmuş fil bacağı gibi bir bacak ve kafam gözüm yaralı hâlde, -tahkir edici davranışlardan filân vazgeçtim-, karşınızdayım… "Yukarılardan" gelen tembih gereği, Mahkeme'de nasıl davranmazsam sonucunun ne olacağının tehdidini-imâsını almış olarak; ve gazeteciler resim çekerken sünepe görünmem için, üzerimdeki yeleğin beni gösterişli yapması söz konusu edilip huzurunuza çıkarılmış olarak…*" şeklinde çıkartılır. Duruşma salonuna hiçbir sanık yakını alınmamasına rağmen mahkeme başkanının "*dinleyiciler yerine otursun*" gibi garabeti içinde saklı sözüyle duruşmaya başlanır. Bu vahim tablo içerisinde Mirzabeyoğlu'nun avukatları "*insan hakları ihlal edilmiş, saçı ve sakalı kesilerek şahsiyeti ile oynanan ve çok kötü bir durumda olan müvekkillerine yapılanların hiçbir mahkemede yapılamayacağı ve sanık yakınlarının duruşma salonuna alınmaması ile açık yargılama ilkesinin ihlal edildiği*" gerekçesi ile savunma yapmaktan çekilerek duruşma salonundan ayrılmışlardır.

21 Şubat 2000 tarihi ile 17 Nisan 2000 tarihli duruşmalarda Salih Mirzabeyoğlu iki bölümden oluşan yazılı savunmasını yapar. Savunmasında özetle;

"*Rejim, "nizâm-düzen" ve hukuk; neticede sosyal, siyasî ve iktisadî unsurları içine almış olarak, hukukun kapsayıcı rolünde üst üste gelen kavramlar… Bu görüş çerçevesinde "Adalet sistemi" ve ilgili kurumların hâline, DGM Savcılığı'nın hakkımdaki iddianâmesine cevab yazmaya başlayabildiğim bugün, yâni 17 Şubat 2000 itibariyle değinme ihtiyacındayım. Hiçbir hukukî mesnede dayanmadan tutuklanmamın ardından, 25 Ocak 2000'den bugüne kadar yaşadıklarım ve içinde bulunduğum durum, Adalet sisteminin nasıl bazıları için "at içeri, çıkmak için uğraşsın dursun!" mantığı ile işletildiğini göstermektedir.*

T.C. içinde yaşayan 3000 aile; hukuk da bunla-

rın çıkarına göre, ordu da, polis de… Kendi aralarındaki dalaşmalar bir yana, bunlar hukuk üstü imtiyazlı bir zümredir! Devlet, hukuk demektir ve hukukun olmadığı yerde devlet değil, çete vardır. Bu çerçevede, emir komuta zinciri içinde hareket eden DGM'lerin mânâsı da bellidir; DGM Savcılığı'nın aynen aldığı polis sorgulaması sırasında, "yukarıdan bastırıyorlar, sen İBDA-C örgütünün lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin!" diyen (sanıyorum Komiser yardımcısı) Bahri'nin tavrı, buna tipik bir örnektir. Polisteki baskı ve istediğini istediği gibi tertibe sokan sorgu usulü ile, bunu iddianâme hâlinde aynen kabul eden DGM Savcılığı'nın haksız yere tutuklaması karşısında, benim tabiî bir insan refleksi hâlinde Mahkeme'yi protesto ederek çıkmayışımın sebebi de belli olmuyor mu?…

Aslında bütün mesele şu noktada toplanıyor: Vaktiyle bir Milletvekili'nin, "bu memlekette iki zümre meydana getirdiler; biri polisin korkuttukları, biri de polisin korktukları!" demesi gibi, duruma göre, birileri Hukuk'un bu tarafında kalırken, birileri öbür tarafında kalıyor… Estirilen hâkim psikolojiye göre!..

Hukukun en genel ilkelerinden biri, "kişi mahkemede hüküm giyene kadar suçsuzdur" diye dursun, büyük sermaye teknesinin cariyesi basın hakkımızda Savcı ve Hakim olmanın da ötesine geçerek, hüküm giymiş olsan bile gerçek bir Hukuk Devleti ve ahlak ilkeleri önünde tasvip edilemez aşağılık bir ağızda maruz kaldığım muamele için birilerini yağlamış ve kamuoyu önünde beni küçük düşürmeye çalışmıştır…

1975'den beri dergi kitab faaliyetleri hâlinde fikir üreten ve 1984'den beri de bunu İBDA markası ile gerçekleştiren ben, "fikir suçu" kapsamında doğrudan şahsî faaliyetimle ilgili olarak suçlanabilmem durumu bir yana, ne dün için, ne bugün ve ne de yarın, benden yapılan iktibaslar veya bana yapılan atıflardan dolayı, legal veya illegal işlerin mesulu tutulamam…

Bir kısım kimseler veya örgütler eylem yapacak, hattâ mesela İBDA-C Fetih diye bir örgüt eylem yapacak, oraya bırakılan kağıt veya telefonla üstlenildi diye, -buraya dikkat edilsin, altını çizerek söylüyorum-, eylemci veya talimat veren olarak ben münasib görülüp, hakkımda böyle bir psikolojik hava oluşturulacak veya "suçsuz olduğunu isbat et" gibi bir davaya mevzu olacağım… Hukuk devletinde böyle bir şey olabilir mi?..

Savcılık iddianamesi, eskilerin "muhayyelâttan terekküb eden kıyas" dedikleri şekilde, "o, o olursa, bu da bu olursa, netice şudur" kabilinden, benim "münasib görme" dediğim şekilde devam ediyor: "Lidersiz bir örgüt düşünülemediği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulma-

ması eşyanın tabiatına aykırı düşer. İBDA-C adlı örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği tüm eylemlerden örgüt lideri de sorumludur. İBDA-C örgüt mensuplarının Kumandan kod Sanık İzzet Erdiş'e bağlılığı…" diye, örgüt mensuplarının yaptığı eylemler faslıyla sürüyor… "O o olursa, bu da bu olursa netice şudur" da, o öyle değil, bu da böyle değil"; neticede de, ne legal ve ne de illegal hiç bir İBDA-C'nin lideri değilim… Bu çerçevede, beni suçlamak için, bana olan bağlılıktan bahsetmek, "suçun şahsiliği prensibi" ne aykırıdır."

Mirzabeyoğlu yaptığı savunması ile merkezi bir yapısı olmayan ve dolayısıyla ceza yargılaması açısından varlığı meçhul ve şüpheli bir örgütün lideri olmak gibi "münasib görme" tavrıyla yargıya sipariş edilen bu davada, yargılamanın suniliği içinde kendiliğinden ihlal edilen hukuk prensiplerini gözler önüne sermiştir.

04.10.2000 tarihli duruşmaya kadar Sedat KARAGÜL mahkeme başkanı sıfatı ile yargılamayı yaparken, dosyanın gidişatından hoşnut olmayan bir kısım çevrelerin eliyle, Hakim Sedat Karagül DGM başkanlığı görevinden alınarak İstanbul Adliyesine atanır. Yerine, bu gün Ergenekon sanıklarından olan Kemal Alemdaroğlu'nun avukatı Metin Çetinbaş İstanbul 6. Nolu DGM başkanı olarak atanır. Hakim Sedat Karagül'ün 30.09.2001 tarihli Milliyet gazetesine verdiği röportajda sarf ettiği "*Ben bir takım teklifleri kabul etseydim, şu anda 6. Nolu DGM de oturuyor olurdum*" cümleleri başta bu dava olmak üzere, yargı sistemi içerinde yapılan bir kısım yargılamalara nasıl limon sıkıldığını göstermeye yetmektedir.

26.02.2001 tarihli duruşmada Mirzabeyoğlu'nun avukatları ceraim evraklarına dair tevsii tahkikat talep ederler. Dosya içerisinde delil olarak bulunan 3. Kişiler hakkında emniyet birimlerince yapılan soruşturma evrak ve ifadelerinin, ilgili savcılık ve mahkemelerden de getirtilmesi, hatta bu kişilerin tanık olarak dinlenmesini talep ederler. Mahkeme aynı tarihli duruşmada "adil yargılanma" ilkesini ihlal ederek, sanığın lehine olan delillerin toplanması talebini reddederek "sanıkların savunma hakkını" kısıtlar.

Nihayetinde 02.04.2001 tarihinde yapılan duruşma ile Salih Mirzabeyoğlu Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve Anayasa ile teşebbüs etmiş olan T.B.M.M ni îskata veyavazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs etmekten dolayı, 765 sayılı Türk Ceza kanunun 146/1 maddesi gereğince İDAM CEZASI ile cezalandırılır.

İhlal edilmemiş hukuk prensibi bırakmayan ve ortaçağ Engizisyon mahkemelerine dahi taş çıkartacak

bir yargılama sonrasında en son hükmü yine Salih Mirzabeyoğlu verir.

"TİYATRO BİTTİ."

2- HUKUKİ OLARAK DAVAYA BAKIŞ

A) "SİYASİLİK" UNSURU

Son günlerin moda deyimidir "Hukukun ya da yargının siyasallaşması". Bu deyim, parçaları yerli yerine koyacak "bütün" den mahrum her dünya görüşü ve onun sosyal alanda yansıması olan sistemlerin yumuşak karnıdır. Hukuk ilmi ile siyaset ilminin gölgelerinin yansıdığı alanın aynılığı ve gölgeler arasındaki tonlama farkını ayırt edecek göz-anlayış mahrûmluğu, hukukun siyasi otorite elinde paravan olmasına sebebiyet vermekte ve nihayetinde hukukun zuhur zemini olan yargılamalar ile vicdanlar arasındaki mesafeyi açmaktadır.

Hukuk nasıl "siyasileşir" sorusuna gelince.

Pratikte hukuk adına kaygı ile karşıladığımız siyasilik unsuru, mahiyeti itibari ile birbirini besleyen iki kanattan oluşur. Bu kanatları kaba hatları ile tespit etmek gerekir ise ilki, yargının kurumsal yapısı (HSYK) ve yargı erkini elinde bulunduran uygulayıcı kadronun işbaşına getirilme tarzı, ikincisi ise işbaşına getirilen kadrolar tarafından mer'i hukuk kurallarına nisbetle kurulan hükümlerdir…

Günümüzde yapılan "yargının siyasallaşması" tartışmalarının genelde yukarıda tespit ettiğimiz ilk kanat üzerinde, hakim ve savcıların atanmaları merkezinde toplandığını ve kurumsal yapı olarak HSYK nın buna zemin teşkil ettirildiğini görmekteyiz… Siyasi iradenin, her türlü faaliyet alanındaki oluşuna "kendine has" hakim rengini vermesi yönetme iradesinin tabi bir neticesidir. Mevzuu salt bu noktadan ele alınarak, hukuk üzerindeki "siyasilik" olgusunun tartışılmasının, dönem itibari ile karşı anlayışların yer değiştirme ihtimalleri karşısında, hakikat, ahlak ve hukuk adına kör döğüşlere sebebiyet verdiği açıktır. Bu tür tartışmalarında beslediği belli dönemler içinde iktidarı elinde bulunduranların ahlaki yapılarının mahiyetine göre "devletin çeteleşmesine" zemin hazırladığı süreçler yaşanmıştır. Devletin çeteleştiği bu tür süreçlerde yapılan yargılamalara misal olması açısından Mirzabeyoğlu davası mevzunun merkezine yerleşmektedir.

Başta bu dava olmak üzere, siyasi zemin üzerinden yapılacak "yargıda siyasallaşma" tartışmalarının kalıcı neticeler vermeyeceği açıktır. Öyle ise, söylenecek sözlerin, yazılacak kelimelerin boşlukta mana ifade etmesi için ve gerçek manada hukuku, onu oluşturan "ahlak" temeli üzerinden siyasetten ayıklayacak zemininin kurulması

ve bu zemin üzerinden gitmek gerekliliği ortadadır. Bu gereklilik bizleri, siyasi olduğu iddia edilen yargılamalar neticesinde verilen hüküm ve gerekçeleri, dosya içeriğinde bulunan bütün belge ve delillerin "hukuk teori ve pratikleri" nisbet alınarak incelenmesine sürüklemektedir.

Dosya inceleme mantığı üzerinden yaptığım bu çalışmada da, yargılama sürecine dair ve dava dosyası içeriğinde bulunan bir kısım delil mahiyetindeki belgelerden hareketle hukuku baskı altına alan ve adalet duygusunun oluşmasına engel olan "siyasilik" unsurunu tespit etme çabası vardır.

Sonuç olarak hukuk, bizatihi kendi ilkelerinin ortaya koyacağı vicdani direnç ile "siyasilik" unsurunu bertaraf edebilir.

B) İHLAL EDİLEN HUKUKİ PRENSİPLER

Yukarıda izah ettiğimiz üzere dava İstanbul DGM Savcılığının 12.01.2000 tarihli İddianamesi başlamıştır. İddianamenin hazırlanmasından yaklaşık beş-altı ay öncesinde İstanbul DGM Savcılığı ile Adana DGM Savcılığınca verilen yetkisizlik kararlarında " *İç İşleri Bakanlığının dosya içerisindeki 3 Mart 1998 tarihli yazısında bu sanığın (Salih İzzet Erdiş) İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetlerinin de, yasadışı örgütün üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz*" hususu tespit edilmesine rağmen bu iddianamenin hangi saikle hazırlandığı görülmektedir.

Hukukta, herhangi bir suç fiiline dayanılarak bir kereye mahsus olmak üzere soruşturma yapılır ve soruşturma neticesinde ya ceza davası açılır ya da takipsizlik, yetkisizlik vs gibi kararlar verilir. İstanbul ve Adana DGM Savcılıklarının vermiş olduğu kararlar, Salih Mirzabeyoğlunun 1998 yılının Mayıs ve Haziran aylarına kadar fiillerinden dolayı *yasadışı örgütün üyesi ve yöneticisi* olmadığının yazılı delilidir. Buna rağmen, 5-6 ay gibi kısa bir süre sonra, yok ben onu kabul etmem kabilinden bir mantıkla, aynı fiillerin konu edildiği yargılamanın yapılması en hafif tabirle hukuk katliamıdır.

Bu katliamla "Adil Yargılanma hakkı", bu hak içinde yer alan "Savunma Hakkı" başta olmak üzere yargılama sürecinde ihlal edilmiş olan hukukun temel ilkelerini, ihlali müşahhaslaştıracak tarzda belgeleri ile birlikte misallendirelim.

1- Adil Yargılanma ve Savunma Hakkı

Adil Yargılanma hakkı ve bu hak içerisinde değerlendirilen Savunma Hakkı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Türk Ceza Kanununda düzenlenmiştir.

Bu hak kapsamında sanık hakkında yapılan yargılamanın herkese açık yapılmasını talep etme hakkına sahiptir. Sanık bu hakka sahip olmasına rağmen 26

Ocak 2000 tarihli duruşmaya dinleyici alınmayarak “ADİL YARGILANMA HAKKI” ihlal edilmiş ve duruşma kapalı yapılmıştır.

Diğer yandan 26.02.2001 tarihli duruşmada Mirzabeyoğlu’nun avukatları ceraim evraklarına dair tevsii tahkikat talep ederler. Dosya içerisinde delil olarak bulunan 3. Kişiler hakkında emniyet birimlerince yapılan soruşturmalarda alınan ifadelerin işkence altında alınmış olma ihtimaline binaen doğruları yansıtmayacağını, bu nedenle ifadesi alınan kişilerin ilgili savcılık ve mahkemelerdeki ifadelerinin de getirtilmesi, hatta bu kişilerin tanık olarak mahkeme huzurunda dinlenmesini talep ederler. Mahkeme aynı tarihli duruşmada “adil yargılanma” ilkesini hiçe sayarak, savunma hakkı kapsamında yer alan sanığın lehine olan delillerin toplanması talebini reddederek, “savunma hakkını” ihlal etmiştir.

Yine hükme esas teşkil etmesi açısından avukatların dosyaya sundukları İstanbul DGM Savcılığı ile Adana DGM Savcılığınca verilen yetkisizlik kararlarında “ *İç İşleri Bakanlığının dosya içerisindeki 3 Mart 1998 tarihli yazısında bu sanığın (Salih İzzet Erdiş) İstanbul’da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetlerinin de, yasadışı örgütün üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz*” hususu gerekçeli kararda tartışılmamış ve emniyet birimlerince hazırlanan ceraim dosyalarına neden itibar edildiği hususu gerekçelendirilmemiştir. Birçok hukuk prensibini kendi içinde barındıran bu hususu en temel olması bakımından “ADİL YARGILANMA” hakkının ihlali içinde zikretmekte fayda olduğu kanaatindeyiz.

2- Suç ve Cezaların Şahsiliği Prensibi

Bu ilke gereğince suçu kim işlemişse, cezayı o çekmelidir. Anayasanın 38. ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunun 20. maddeleri de cezanın şahsiliği ilkesine vurgu yapmaktadır.

Dosya içeriğinde İBDA-C adlı yasadışı örgütün varlığın ortaya koyabilecek ve sanıkların İBDA-C adlı yasadışı örgütün üyesi yada yöneticisi olduğuna dair hiçbir delil bulunmamasına rağmen, örgüt üyesi olduğu iddia edilen kişilerin kolluk birimlerince işkence altında alınan ifadelerinden hareketle Salih Mirzabeyoğluna örgüt lideri tanımı yapılarak ceza verilmesi “suçun şahsiliği” ilkesinin bariz bir şekilde ihlalidir.

Salih Mirzabeyoğlu yazılı savunmasında bu hususu şu şekilde izah etmektedir. “*Savcılık iddianamesi, eskilerin “muhayyelâttan terekküb eden kıyas” dedikleri şekilde, “o, o olursa, bu da bu olursa, netice şudur” kabilinden, benim “münasib görme” dediğim şekilde devam ediyor:*

"Lidersiz bir örgüt düşünülemediği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer. İBDA-C adlı örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği tüm eylemlerden örgüt lideri de sorumludur. İBDA-C örgüt mensuplarının Kumandan kod Sanık İzzet Erdiş'e bağlılığı..." diye, örgüt mensuplarının yaptığı eylemler faslıyla sürüyor... "O o olursa, bu da bu olursa netice şudur" da, o öyle değil, bu da böyle değil"; neticede de, ne legal ve ne de illegal hiç bir İBDA-C'nin lideri değilim... Bu çerçevede, beni suçlamak için, bana olan bağlılıktan bahsetmek, "suçun şahsiliği prensibi" ne aykırıdır."

Dosya içeriğinde bulunan iddianame ve ekleri "suçun şahsiliği" prensibinin ihlal edildiğinin bizzat delilidir.

3- Kanunilik Prensibi

5237 sayılı Türk Ceza kanunun 2. Maddesinde düzenlenen bu ilke kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı kimseye verilememesi anlamına gelmektedir. Bu ilke ile kanunların suç ve ceza içeren hükümlerinin uygulanmasında **kıyas yapılamaz** ve suç ve ceza içeren bu hükümler **kıyasa yol açacak biçimde geniş yorumlanamazlar**.

Ömrünü kitap yazmakla geçiren ve ismiyle müsemma İBDA fikrini örgüleştiren Salih Mirzabeyoğlu'nun hiçbir eyleme katılmamasına rağmen, yargılama neticesinde fiile dayalı bir suçu cezalandıran 146/1 maddesince hüküm giymiş olması, söz konusu maddenin kıyas yolu ile geniş bir biçimde yorumlanması olup "kanunilik ilkesinin" açıkça ihlal edildiğinin delilidir.

Bu noktada Av. Harun Yüksel'in savunması mevzuyu kuşatır mahiyettedir.

"Müvekkilim rejim muhâlifidir ve bu rejime niçin muhâlif olduğunu eserler boyunca anlatmaktadır. İnsanca yaşanabilecek bir rejimin nasıl olması gerektiğini de aynı eserlerinde anlatmaktadır. Rejime muhâlif olmak bir düşüncedir, bir fikirdir. Ve her insanın, yaşadığı rejimi beğenmeme, ondan daha iyisini isteme hakkı vardır... Ve bunu yasaklayan herhangi bir kanun maddesi de yoktur. Böyle bir kanun maddesi olsaydı bile, düşüncenin yasaklanması fiilen mümkün değildir. T.C. pratiği bunun mümkün olmadığını gösteren en canlı pratiktir. Buna rağmen T.C. Anayasası, "Hiç kimse inanç ve kanaatleri yüzünden kınanamaz" demektedir. Sayın Savcı'nın iddianame boyunca yaptığı ise, müvekkilimin düşüncelerini yargılamak ve kınamaktan ibarettir. Hâlbuki aynı iddianamenin müvekkilim için uygulanmasını istediği kanun maddesi düşünce suçunu değil, eylem suçunu cezalandırmaktadır. Yani rejim muhâlifi olabilirsiniz ama,

star

27-Ocak 2000

FİYATI: 50 BİN LİRA

TIRAŞ OLURKEN YÜZÜNÜ KESTİ!

BU HABER TELEVİZYONDA YOK Sadece star'da

1 Jandarma koğuşa dalınca uyandı, alnını ranzaya çarptı

2 Sendeleyerek kalktı, ayağı kayınca, burun üstü düştü

3 Kalkayım dedi, uyku sersemiydi. Dipçiğe gözünü vurdu

4 Kendini topladı, kapıdaki askıyı görmedi, kulağını taktı

5 Jandarma hasretle sıkı sıkı sarılınca boynuna kan oturdu

6 Koğuştan çıkıyordu, kapıyı açık zannetti. Kaşını yardı

7 Sağ gözünü dipçiğe vurmuştu sol gözü de copa değiverdi

8 Diyet yaptığı için az yiyordu... Halsizlikten göz altları morardı

9 'Hoşgeldin' dediği jandarmanın eli, elmacık kemiğine çarptı

10 Mahkeme öncesi tıraş oldu jilet keskindi, yüzünü doğradı

Haddini aşan herşey tersine inkılap eder.

S.Abdulhakim Arvasi

bu düşüncenizi bizzat eyleme dökmedikçe 146. maddede öngörülen suçu işlemiş olamazsınız. 146. madde başka türlü yorumlanamaz. Müvekkilimin herhangi bir eyleme katıldığına dair delil elde edilemediğini zaten iddianame söylüyor. Öyleyse niçin takibsizlik kararı verilmemiştir de, dâvâ açılmıştır?"

Mülga 765 sayılı Türk ceza kanunun 146. Maddesinde düzenlenen şuç, mahiyeti itibari ile bir hareket suçudur. Hareket suçları, failin etken bir şekilde yapmaya dayanan fiilinin varlığını gerektirir. Dolayısıyla, bir kişinin bu suç kapsamında cezalandırılabilmesi için , suçu işlemekle ulaşabileceği gayesine münasip bir tarzda bir fiilin olması, madde metniyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve Anayasa ile teşebbüs etmiş olan T.B.M.M ni îskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs etmesi gerekmektedir. Oysa ki yargılama sürecinde toplanan deliller, " *İç İşleri Bakanlığının dosya içerisindeki 3 Mart 1998 tarihli yazısında bu sanığın (Salih İzzet Erdiş) İstanbul'da yayınlanan yasal dergilerdeki faaliyetlerinin de, yasadışı örgütün üyesi ve yöneticisi olduğunun delili olamaz*" tespiti karşısında, Mirzabeyoğlu'nun ortaya koyduğu ve kendi tabiliği içinde mevcut sistemi ve statükoyu hedef alan ve kökleri mazide yeni bir medeniyet tasavvuruna dair düşüncelerini aktarmak adına gerçekleştirdiği faaliyetlerinin bu madde kapsamında değerlendirilmesinin izahı hukuk tekniği açısından mümkün değildir. Ve verilen cezanın bırakın hukuken meşruiyetini , bu ceza mevcut yasalar karşısında kanuni dahi değildir.

4- Cezanın Orantılılığı Prensibi

5237 sayılı Türk Ceza kanunun 2. Maddesinde düzenlenen bu ilke suç işleyen kişi hakkında ancak **fiilin ağırlığıyla orantılı** cezaya hükmolunabileceğini ifade eder.

Yargılama sonucunda Salih Mirzabeyoğlu Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve Anayasa ile teşebbüs etmiş olan T.B.M.M ni îskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs etmekten dolayı, 765 sayılı Türk Ceza kanunun 146/1 maddesi gereğince İDAM CEZASI ile cezalandırılmıştır.

Evinde yapılan aramalar sırasında birkaç tabanca, bir av tüfeği ve el yazması eserlerden başka bir şey bulunamayan, dosya içeriğinde 3. Kişilere ait küçük çaplı eylemler nedeniyle oluşturulan suç dosyalarından başka herhangi bir delil olmamasına rağmen, "lidersiz örgüt düşünülemeyeceği" gibi akıllara zarar bir mantık kurgusu üzerinden yürütülen yargılama sürecinin so-

nucunda "fiil merkezli" bu suçun işlenmesi de ancak ve ancak taşınması ve bulundurulması yasak olmayan "av tüfeği" ile mümkün olabilirdi.

Kendisini mukavvadan gören devletin yıkılması da ancak av tüfeği ile mümkün olabilirdi. Bütün bu izahlardan sonra, hukuk ilminden anlayanlar bir tarafa, sıradan bir vatandaşın dahi basit bir muhakeme ile varacağı sonuç "olur mu öyle şey" dir. Av tüfeği ile dünyanın herhangi bir yerinde rejim tasfiye edilemeyeceğine göre, yargılama sonucunda verilen ceza ile fiilin arasındaki orantısızlığı ve bu prensibin ihlalini anlamak zor olmasa gerek. Yargılamayı yapan hâkim Metin Çetinbaş'ın yıllar sonra "Hata yapmış olabilirim" beyanını da minvalde değerlendirmek gerek sanırım.

Başından sonuna kadar hukuk adına kabul edilen prensiplerin hemen hepsinin ihlali ile neticelenen ve bu yüzden "siyasi" olan Mirzabeyoğlu davasındaki "siyasilik" perdesi bunca hukuksuz uygulamaya rağmen hükmün kesinleşmesi ile bitmez, verilen hükmün infazı aşamasında tarz değiştirerek devam eder. Artık ispatı mümkün olmayan "âdeme mahkûm etme" faslı başlar.

C) CEZANIN İNFAZINDAKİ – GÖRÜNÜR - HUKUKSUZLUK "TELEGRAM"

Hukukta, hükümden sonraki süreci ifade eden infazın nasıl yapılacağı hususu, "kanunilik ilkesinin" yansıması gereği kanunla düzenlenmiştir. Hükümlünün cezasının hangi yöntemlerle infaz edileceği, hangi zaman aralıklarıyla kimlerle hangi sürelerde görüşebileceği gibi infaz kavramı içinde yer alan uygulamalar belli kurallar dâhilindedir.

Salih Mirzabeyoğlu yaklaşık 13 yıldır cezaevindedir. Bu 13 yılın takriben son 9-10 yılı "Telegram" işkencesi altında geçmiş olup bu işkence halen devam etmektedir. Kendine has bir yapıya sahip mevzunun ihtisas alanımız dışında olması ve çetrefilli muhteviyatı bu hususta ancak ve ancak bilinenin bir kez daha bildirmekten öteye geçit vermemektedir. Bu minvalde genel kabul gören haliyle TELEGRAM, "*düşünce formunun, sistem zihniyetinin dışarıdan değiştirilmesi teşebbüsüne ve bu maksatla iradenin, kimliğin, kişiliğin parçalanmasına yönelik olarak yapılan bir işkence türüdür. TELEGRAM'ın hedefi; insan iradesinin teshir ve zapt altına alınıp, istenildiği gibi yönlendirilmesidir*"

Salih Mirzabeyoğlunun da 2003 yılında kaleme alarak mahiyetini tespit ettiği "TELEGRAM" bahsine konu işkence, somut delillerle ispatı mümkün olamadığı için bu hususta yapılan her müracaattan sonra, yetkililerin doktora sevk etmekten başka bir şey yapmadıkları malum. Ancak böyle bir işkencenin var olduğu, başta CIA olmak üzere istihbarat teşkilatlarınca kullanıldığı, bu işkenceye maruz kalanların açık beyanatları ve GATA da yapılan bir

takım deneylerin yazılı ve görsel basına yansımış olmasıyla sabittir.

Öncesinde de ifade ettiğimiz üzere, Telegram işkencesinin "cari hukukta geçerli hakim ispat mantığı" çerçevesinde kullanılacak olan somut verilerle ispatı mümkün değildir. Ancak, başta işkenceye maruz kalanın, ortaya koyduğu eserler boyunca mahiyetini tespit ettiği gayri insani ve gayri hukuki bu uygulamanın varlığının, infazın hukuka uygunluğundan sorumlu olan devlet tarafından ispat edilmesi gereği yine anayasasında "sosyal bir hukuk devleti" tanımlaması icabıdır.

"Müddei iddiasını ispatla mükelleftir" kaidesi etrafında şekillenen külfet yükü bu hal karşısında tersine çevrilerek, devletin eserler boyunca en ince detayları ile mahiyeti izah edilen TELEGRAM işkencesinin olmadığını ispat etmesi, bunu ispat edemiyorsa bu işkencenin varlığını resmen kabul ederek işkencenin hitamı için gereğini yerine getirmelidir.

Diğer taraftan, infaz aşamasında yaşanan bu görünür hukuksuzluğun vicdan sahiplerince bilinmesi ve hemen her türlü platformda dile getirilmesi ise, kendilerinden sonra gelecek nesillerin insanca yaşayabilmeleri için atılması gereken ilk adım olmalıdır.

D) SONUÇ

Sonuç olarak, yapılan bütün hukuksuz uygulamaların ortadan kaldırılabilmesi için gerekli çözümler noktasında, asıl olarak hukukun bizzat kendi kendisini temizlemesi adına hukuken ve kanunen YARGILAMANIN YENİLENMESİ yolundan başka bir çözüm bulunmamaktadır.

Bu noktada siyasi bir genel düzenleme ya da meclisin iradesi ile tezahür edebilecek düzenlemeler üzerinden çözüm bulunması, siyasi dengeler açısından içinde barındıracağı olumsuzluklar nedeniyle pekte mümkün görünmemektedir.

Bu çalışma ile tespit etmeye çalıştığımız hukuk ihlallerine ek olarak, basına yansıyan yargılamayı yapan hâkimin "Hata yapmış olabilirim" kabilinden tevilli ikrarı, yargılama sürecinde katıldığı "askeri birifing" , eski hakim Sedat Karagül'ün basına verdiği röportajlar dikkate alındığında, Salih Mirzabeyoğlunun maruz kaldığı hukuksuzluğun yine hukukun kendi ilkeleri üzerinden bertaraf edilmesi için YARGILAMANIN YENİLENMESİ' nin gerekliliği ortadadır.

Ancak, bu yolun etkili bir sonuç üretilebilmesi için, yasal zeminini Ceza Muhakemesi kanununda bulan yar-

gılamanın yenilenmesi sürecinden önce, siyasi iradenin bu hukuki faaliyete zihni olarak hazırlanması , "28 Şubat aktörleri ile o dönemin yargı mensupları arasındaki ilişkileri deşifre edebilecek ve yargının siyasi güdümünü ortaya koyabilecek deliller noktasında yargıyı beslemesi gerekmektedir.

Bu süreç içerisinde 28 Şubat yargılamalarının mihengi olan Mirzabeyoğlu davasının ve diğer hukuksuz yargılama ve uygulamalarında örgütlü sivil toplum kuruluşları tarafından her platformda dile getirilmesi ile oluşacak genel havanın yargıya cesaret ve itici kuvvet olmasıyla , nihayetinde etkisi bin yıl sürecek diye iddia ettikleri 28 Şubat Sürecinin bitmesine vesile olacaktır. Bu noktada vicdan sahibi olan herkes sorumluluk altındadır. Hâkimin, savcıya itibar etmediği ve hâkimin, yürütmenin onay makamı haline geldiği, yargılamalara siyasilik unsurunu katan bütün hususların bariz şekilde ortaya çıktığı ve hukuk katliamının yapıldığı bu dava ile yüzleşmek, kâmil manada hukuk ve ahlak devleti olmak yolunda atılacak ilk adım olmalıdır.

Vicdan sahiplerini bu ilk adımı atmaya davet ediyorum.

31.12.2011
Av. Abdullah ÖZBEK
İfade Dergisi 4. Sayı

Unutulmuş çocuklar

"Çocuk" dediğime bakmayın. Şu anda hemen hepsi en az 50-55 yaşındalar. 60'a merdiven dayayanları da vardır.

12 Eylül'de hapse girip bir daha çıkamayanlardan söz ediyorum. Zulmün bile adaletsizce dağıtıldığı bu ülkede, aynı suçu işleyenlerden bir grup "şuncu»ysa, affa kadar uzanacak bir süreç, diğer grup "buncu"ysa bas cezayı, sürünsün, hapislerde çürüsün!...

1980 öncesi, kardeşin kardeşe kırdırıldığı günlerde, darbe ortamının hazırlanması için, birilerinin kazanın altına odun attığı günlerde, 18-20 yaşlarında pek çok genç birbirlerini öldürdü. Bunlardan bazıları, suçsuzlukları sonradan ortaya çıksa da "ibret olsun" diye "Bir oradan, bir buradan" mantığıyla idam edildi. Gidenler, bedel ödeyerek ve arkalarında acı bırakarak gittiler; kalanlar ise ölmekten de beter edildiler; ölümü ister hâle getirildiler.

Ne biçim yargı ve adalettir ki, Marksist suçlular, ne kadar adam öldürmüş olsalar da, "örgütlü suç" adı altında bir defa idama mahkûm edilirken, Ülkücüler, her olay için ayrı ayrı idam ile cezalandırıldılar. "Zulmün bile adaletsizce dağıtıldığı" derken, kastım budur.

• • •

1980'lerden bugüne pek çok yasal düzenlemeler ve af kanunları çıktı. 1991 Şartlı tahliyesinde, pek çok "kader mahkûmu" salıverilirken, Adalet Bakanı Mehmet Moğultay'ın müracaatıyla, bir grup Ülkücü, hapishanelerde kalmaya devam etti. Zulümde adaletsiz olan zihniyet gene iş başındaydı ve tahliyelerde de adaletsizlik yapılmıştı.

1999'da çıkan "Rahşan Affı"nda önce 45 bin kişi hapishanelerden çıkarken "unutulmuş çocuklar" Yusufiye'lerde çile çekmeye devam ediyorlardı. Dikkat edin, tahliye edilen 45 bin kişinin içinde de yoklardı ve gönül verdikleri parti iktidar ortağıydı.

Bugün, 12 Eylül öncesini kana bulayan, asker, po-

lis, devlet adamı öldüren THKO; DHKP-C, Dev-Genç, Dev-Yol, Dev-Sol mensuplarından bir kişi bile kalmadı hapiste. Ama eylemlerini "vatan için" yaptığını zanneden bir grup Ülkücü, "içerde unutuldular."

Suça bulaştırılmamış olsalardı şimdi torun sahibi olacak 5 genç, 30 yıldan fazla bir zamandan beri içerde. 100-150 kadarı da yurt dışında. Bugüne kadar herkes için tecelli eden "merhamet", bugüne kadar bir türlü tecelli etmedi ve o 5 kişi, dünyadan koptu.

Bu 5 kişinin elleri, bugüne kadar hiç cep telefonuna değmedi meselâ...

Bu 5 kişi, "bilgisayar"a "elektronik beyin" denilen çağda hapse girdi ve hiç biri ne internette sörf yaptı ve ne de mail adresleri facebook profilleri ve twitter hesapları var!

Bu 5 kişi içeri girdiğinde, siyah-beyaz ve tek kanallı televizyon vardı.

Bu 5 kişi, ne otobanlardan geçtiler, ne duble yollardan ve ne de ikinci köprüden!...

Bu 5 kişi, hayatı 35 yıl geriden takip edecekler... 35 yıl içerde yatmaktan daha trajiktir bu.

Bu 5 kişi, dünyanın tamamen değiştiğinden habersiz tıpkı Ashab-ı Kehf gibi unutuldular hapishanelerde...

İşte şimdi bu «unutulmuş çocuklar» özgürlüklerine kavuşuyor.

3. Yargı Paketi'ne eklenen bir madde ile bu "unutulmuş çocuklar" da tahliye olacaklar

Konuyu güncelleştiren ve maddenin yasaya eklenmesini sağlayan Manisa Milletvekili Dr. Selçuk Özdağ'ın da dediği gibi yapılan iş, "hukuk devletine yakışan" bir iştir.

İçlerinden bazılarıyla fikrî uyuşmazlığım olabilir ve bunlar 5 kişi değil de 1 kişi bile olabilirdi. 1 kişinin unutulmuşluğu bile insanlık için büyük bir ayıptır. 3. Yargı Paketinin bu maddesi ile Türkiye bir yandan bu ayıptan kurtulurken, öbür taraftan «zulmü bile adaletsiz dağıtma anlayışı"ndan biraz daha uzaklaşılmıştır. Vesile olanları tebrik ediyorum.

Şimdi sıra Salih Mirzabeyoğlu'nda. Kitaplarını hiç okumadığım ama sadece düşüncesinden dolayı mahkûm edildiğini bildiğim, 28 Şubat mağduru Mirzabeyoğlu'nun tahliyesi ile özgürlüklerin önündeki bir perde daha kalkmış olacak.

07.07.2012
Prof. Dr. Namık Açıkgöz - Yeni Akit

35 Müslüman Mahkum'a
'İsyan Ettiniz' Cezası!

28 Şubat ertesi Metris'te ki tutuklu ve Hükümlülere yönelik gerçekleştirilen Askeri operasyonların yıllardır süren dava'sı bugün itibarı ile sonuçlandı.

25 OCAK 2000 Tarihinde, Metris Cezaevi'nde asker destekli gerçekleşen ve adına Noel Baba adını verdikleri operasyon sonucunda Sancar Kartal isimli tutuklu şehid düşmüş, ondan fazlası da yaralanmıştı. Solcu tutuklulara yönelik Hayat'a Dönüş operasyonları düzenlenirken , Metris'te de Müslüman tutuklulara Noel Baba adını verdikleri operasyon düzenleyen 28 Şubatçı zihniyet bugün itibarı ile toplam 35 kişiye 'isyan ettiniz' diyerek ceza yağdırdı..

Salih Mirzabeyoğlu'da Ceza aldı!

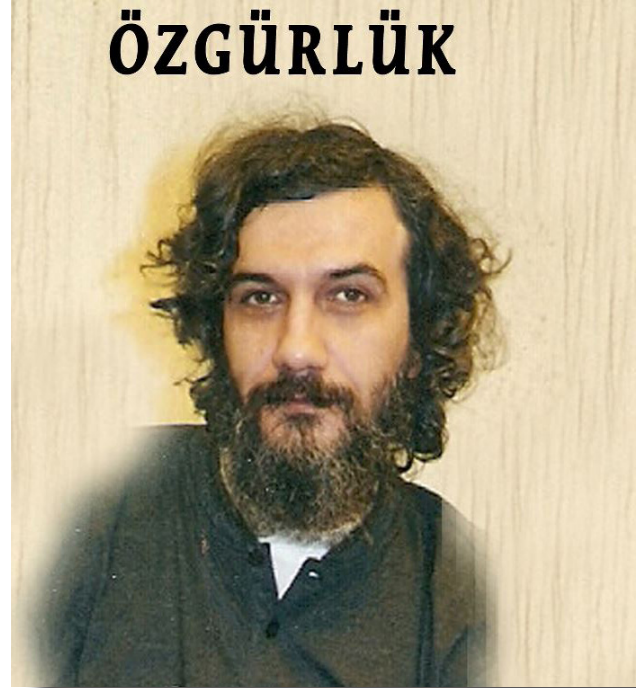
Toplam 35 kişi'nin 3 sene 6 ay hapis cezasına çarptırılması 28 Şubat'ın hala sürdüğü yorumlarına sebeb oldu.Yaklaşık 13 senedir hiç bir şuçu olmadığı halde cezaevinde tutulan ve 28 şubat hakimlerinin Paşalardan aldığı birifingler sonucunda müebbet hapse çarptırılan Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'da yargıtayın onadığı bu cezayı alanlar arasında ...Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili bir çok köşe yazarı ve ulusal yayın yapan gazetelerin 28 Şubat döneminde uygulanan hukuksuz uygulamayı eleştirdiği bir zaman diliminde bir kez daha böyle bir ceza verilmesi ise manidar bulundu.

Yıllardır sürmekte olan dava, tam da zaman aşımına günler kala, tozlu raflardan indirilip, karara bağlandı. Yargıtay 4. ceza dairesinin onadığı ve 35 kişiye yönelik bu cezalar Hayata Dönüş operasyonu ile Müslüman tutuklu ve hükümlülere yönelik operasyon arasında ne fark var? sorusunu gündeme getirdi.

Bilindiği üzere Hayata dönüş operasyonlarında operasyona katılan Asker ve Gardiyanlara yönelik soruşturma açılmış ve çeşitli cezalar verilmişti.Metriste ki bu operasyonun sonucunda sadece tutuklulara ceza

verilmesi ve ölüm ile yaralanmaların olduğu bu operasyonda gerçek sorumluların görülmemesi, hukuk ve yargı adına son derece çelişkili olarak görülüyor.

anadoluhaberim
09 Ocak 2012

Terör örgütü kurmakla...

Yeniçerilik, İttihat ve Terakki'yi kendi özüyle mayalamış... Maya tutmuş tutmasına da, Bektaşiliğe orada dikiş tutturmamışlar...

Maya, İT üzerinden politik, felsefi ve siyasi irs kanallarıyla demokratik laik sosyal bir 'kanun devleti' biçiminde kurulan Türkiye'nin temel dinamiklerine yerleşmiş...

Padişahları halletmek, yönetim kademelerini yeni baştan res'en oluşturup, önce sadrazamları ve sonra da başvekilleri asarak yeniçerilik ruhunun sonsuza dek ölümsüzleştirileceği inancıyla, borç batağında yuvarlana yuvarlana, selametle bu günlere vasıl olmuşuz...

.

Işıklar Askeri Lise talebelerinin hafta sonlarında Bursa'nın cadde ve sokaklarında havalı fiyakalı dolaştıkları günleri bilirim... Ahlı vahlı iç geçirip 'Bizde nerede o şans' dedirttikleri Bursalı kızlar, daldıkları hayal dünyasından eninde sonunda uyanırlar ve kaderlerinde yazılı olan kısmetlerini beklemekten öte ellerinden başka bir şey gelmezdi...

Zabitlerin üniforma içindeki ihtişamlı duruşları, imkanlarının bolluğu, önlerinin açıklığı ve 'Yıldırımlar yaratan bir ırkın ahvadlığı', asker kişilere, ölçüye tartıya gelmez bir saygınlık kazandırırdı. Türkiye'nin, eskiden halk nezdindeki, ve halen devam ediyor olduğuna da şahsen inandığım, en itimada şayan müessese olarak belirginleşen askeriye, asker kişilerin askeri liselerden başlayıp ölümüne kadar devam eden bu saygınlığındandır...

Böylesine saygınlık kazanmış, itimada şayan askerin devlete, millete, dine ve diyanete karşı ihanete kalkışabileceğine ve bu amaçla terör örgütlerini kurup çalıştırabileceğine, ben şahsen inanamıyorum...

Kırklı yılların hemen başlarında Albay Hayati Karaşahin'in Ankara'da idam edildiğini ilk mektep üçüncü sınıf talebesiyken gazetelerde okumuştum.

Sovyetlerin Ankara'daki Büyükelçilik bahçesine Askeri talimname ve savaş politikamızla ilgili plan ve program taslaklarını atarak Rusya hesabına casusluk faaliyetlerinde bulunmuş...

Bu suçlamanın da kesin ispatı yapılabilmiş değildi.

Asker, ne yapıyorsa/yaptıysa ve yapacaksa, vatan için, Cumhuriyet için yaptığına/yapacağına inandırılarak yetiştiriliyor... Düşman karşısında 'Allah, Allah' nidalarıyla silahına sarılan bir ordu, bir asker, nasıl olur da milletinin camisine ve halkın kendisine karşı top tüfek ve tank desteğiyle yıkıma kalkışır...

İlker Başbuğ, Emekli Genelkurmay Başkanı, nitekim bu söylemlerinde dipten doruğa doğru, inandırıcı ve samimidir, sanırım... Benim kanaatim bu yönde...

Beni bu zeminde böylesine kuşkulu eden, Türkiye'nin kanun devleti oluşudur. Açık konuşalım. Türkiye bir hukuk devleti olsaydı, Salih Mirzabeyoğlu, müebbete mahkum edilebilir miydi? Bırakınız müebbeti bir yana, hakkında iddianame düzenlenir miydi?..

Eğer böyle bir kalkışma gerçekten düşünülerek planlanmış ise, vatanın selameti, milletinin refahı ve Cumhuriyet'inin geleceği aşkına körü körüne niyetlenilen bu hareket, yeniçerilik geleneğine sadakat gösterisi olurdu....

Buradaki bütün eksiklik ya da yanlışlık veyahut hata, yeniçeriliğin İT üzerinden Cumhuriyet'e adaptasyon çalışmalarında, Bektaşiliğinden kopartılmış bir yeniçeri ruhunun model alınmasıdır...

.

28 Şubat hareketiyle Erbakan'ın sadaretten halledilmesi, bu modelin 'Neo Yeniçerilik' ruhuyla, mehter takımına kös vurdurtan 'Kadim Yeniçerilik' ruhu arasında, yarattığı dağlar kadar farkın eseridir...

Birini harekete geçirten cevher, Hacı Bektaş Hazretleri'nden özümsenirken, diğerinde de Atatürk'ten tevarüs edilen söylemler yer alıyor...

Hacı Bektaş öğretilerinin sulandırılması, Kadim Yeniçeriliğin tefessüh etmesine yol açarken mehterin de defteri dürülüyor... 28 Şubat'a gelindiğinde ise, 'karakteri' tahşişe uğratılmış bir Atatürk adına, sulandırılmış Atatürkçülük, silah kuşanarak Erbakan'ın üzerine yürüyor...

'Bağımsızlık benim karakterimdir' diyen bir Atatürk, niye Erbakan'ın ümüğüne saldırsındı...

Düşman karşısında 'Allah Allah' nidalarıyla silahına sarılan askerin, kendi milletinin üzerine yürüyeceğine asla ihtimal vermeyen İlker Başbuğ Kumandan gibi, bendeniz de, katiyen böylesi bir alçaklığı düşünemiyorum...

Adalet mekanizmasıyla birlikte bütün milleti kendine esir eden 28 Şubat istisnasıyla...

O da, şundan olsa gerek. Hacı Bektaş Hazretlerinin ruhunda namaz ve doğruluk var idi. Atatürk'de kendi ruhunun niteliği konusuna şöyle giriyor...

Tersanelerinize girilmesine müsaade etmeyiniz...

Yabancı egemenliğine isyan konusunda Erbakan da, Atatürk'le aynı çizgide değil miydi...

Şunun şurasında girilmedik 'tersane' olarak şu günlerde galiba bir tek Sabah gazetesiyle ATV televizyonu kalmıştı. Ona da Amerikalılar sulanıyorlarmış...

Fransızlar, mallarına boykot durumunda 'Bursa'daki Reno fabrikamızı kapatırsak bütün ekonominiz allak bullak olur ve batarsınız' tehdidinde bulunuyorlar...

Takkenizi önünüze koyup düşünün bakalım. İyi mi...

Askeriyenin TÜSİAD'da işi ne...

Atilla Özdür / Yeni Akit
09.01. 2012

Solcuya Beraat Müslüman'a Hapis!

Onlarca kişinin öldüğü bir çok kişinin de sakat kaldığı 2000 yılındaki 'Hayata dönüş' ve 'Noel baba' operasyonlarının 'cezaevinde isyan' suçlamasıyla görülen davalarında sol örgüt mahkumları bir bir beraat ederken, Müslümanlar ise mahkum olmaya devam ediyor.

Onlarca kişinin öldüğü bir çok kişinin de sakat kaldığı 2000 yılındaki 'Hayata dönüş' ve 'Noel baba' operasyonlarının 'cezaevinde isyan' suçlamasıyla görülen davalarında sol örgüt mahkumları bir bir beraat ederken Müslümanlar ise mahkum olmaya devam

ediyor. DHKP-C'li ve MLKP'liler aleyhine açılan kamu davasını zaman aşımı gerekçesi ile düşüren Yargıtay 4. Ceza Dairesi, aynı tarihte İBDA-C sanıkları aleyhine açılan davada 35 kişiye verilen 36'şar ay hapis cezasını onadı. Sanık avukatlarının zaman aşımı itirazlarını dikkate almayan Yargıtay 4. Ceza Dairesi 35 kişiyi toplamda 105 yıl hapis cezasına çarptırdı.

ÇİFTE STANDART DEĞİL DE NE?

Bakırköy 3. Ağır Ceza Mahkemesi İBDA-C davasında sanık 35 kişiyi 'Noel Baba Operasyonu' kapsamında cezaevinde isyan çıkarma suçlamaları ile 36'şar ay hapis cezasına çarptırmıştı. Aynı dönemde PKK, DHKP-C ve MLKP sanıklarına karşı gerçekleştirilen hayata dönüş operasyonu kapsamında açılan dava ise zaman aşımı gerekçesi düşmüştü. Her iki davanın temiz talebini inceleyen Yargıtay 4. Ceza Dairesi 'çifte standart' olarak algılanan bir karara imza attı. 4. Ceza Dairesi 'Hayata dönüş operasyonu' sanıkları aleyhine açılan davanın zaman aşımına uğradığına hükmederken, 'Noel baba operasyonu' sanıklarının ise cezaya çarptırılmasına karar verdi.

Aralarında İBDA-C davasından ömür boyu hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun da bulunduğu 35 kişi aleyhine açılan kamu davasının yerel mahkemece verilen kararını görüşen Yargıtay 4. Ceza Dairesi, 35 kişinin 36'şar ay hapisle cezalandırılmasına karar verdi. Temyiz dosyasında bulunan emsal dava kararlarını dikkate dahi almayan mahkeme sanıklara toplamda 105 yıl hapis cezası verdi.

Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin kararında Salih Mirzabeyoğlu, Alaattin Baki Aytemiz, Ali Osman Zor, Bahattin Ustaosmanoğlu, Burk Çileli, Cemil Şahin, Ekrem Demirci, Ethem Köylü, Gökhan Altınsoy, Hasan Kapar, Hayrettin Soykan'ında arasında olduğu 35 kişinin hükümlü ve tutukluların ayaklanmasına, yangın çıkarmak suretiyle genel güvenliği tehlikeye sokmak suçlarından cezalandırılmasına hükmetti. ömür boyu hapse mahkum edilen Salih Mirzabeyoğlu ve arkadaşlarına işkence yapılmış, zorla tıraş edilen yüzü gözü morluk içindeki Mirzabeyoğlu'nun mahkemeye çıkartılması dönemin cunta medyası tarafından büyük bir takdirle karşılanmıştı.

JANDARMA KURŞUNU İLE ÖLDÜRÜLMÜŞTÜ

2000 yılında başta Metris ve Bayrampaşa olmak üzere eş zamanlı gerçekleştirilen 'Noel Baba' kodlu operasyonda çeşitli davalardan hüküm giymiş yüzlerce kişi işkenceye maruz kalmış, operasyonda Sencer Kartal

isimli bir mahkum ise askerin kullandığı G3 tüfeğinden çıktığı anlaşılan kurşunla öldürülmüştü. İBDA-C davasından ömür boyu hapse mahkum edilen Salih Mirzabeyoğlu ve arkadaşlarına işkence yapılmış, zorla tıraş edilen yüzü gözü morluk içindeki Mirzabeyoğlu'nun mahkemeye çıkartılması dönemin cunta medyası tarafından büyük bir takdirle karşılanmıştı. Operasyonlar sırasında Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü olan HSYK üyesi Ali Ertosun'un ise Ergenekon sanıkları ile bağlantısı çıkmıştı.

Yeni Akit – Murat Alan
11.01.2012

O BRİFİNGLER MERCEK ALTINDA

Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren eski DGM hakimi şimdi ki ergenekon avukatı Hakim Çetinbaş'ında aralarında bulunduğu 28 Şubat'ın yargı mensubları ve Medyası mercek altına alındı..

Ergenekon avukatlarından Doğan Yıldırım'ın akit'e yaptığı açıklamalar üzerine harekete geçen Balyoz savcıları, 28 Şubat dönemi ve sonrasında yapılan Harbiye Orduevi toplantıları ile brifinglere katılan yargı ve medya mensuplarını mercek altına aldı.

Balyoz soruşturmasına bakan savcıların 28 Şubat dönemi ve sonrasında yapılan Harbiye orduevi top-

lantılarını mercek altına aldığı ortaya çıktı. Cuntanın brifinglerle yönlendirdiği yargı ve medya mensupları hakkında araştırma yapıldığı belirtildi. 1. Ergenekon davasının avukatlarından Doğan Yıldırım'ın gazetemize yaptığı açıklamadan sonra ifade için İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına çağırıldığı, Yıldırım'ın 4 saatlik ifadesinde darbe çalışması içerisinde yer alan medya ve yargı mensupları hakkında önemli bilgiler verdiği vurgulandı.

YILDIRIM 4 SAAT İFADE VERDİ

28 Şubat yargı brifingleri ve bu brifinglerin katılımcılarını deşifre eden Ergenekon davası avukatı Doğan Yıldırım, Beşiktaş Adliyesi'nde ifade verdi. Yaklaşık 4 saat süren ifadesinde Yıldırım, 1. Ordu Komutanlığında düzenlenen brifinglere ilişkin önemli beyanlarda bulundu. Balyoz, Ergenekon ve Kafes davalarında sanık olan eski Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Kadir Sağdıç, eski Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral A.Feyyaz Öğütçü, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Plan ve Prensipler Başkanı Tümamiral Ramazan Cem Gürdeniz ve darbe günlüklerinin sahibi eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Özden Örnek'i tanıdığını söyleyen Yıldırım, katıldığı toplantılardan birinde Kadir Sağdıç'ın darbe imaları ile dolu bir sunum yaptığını belirtti. İfadesinde Yıldırım, "Sağdıç'ı uyardım, 'Bunlar çok tehlikeli şeyler kardeşim, başınıza iş açarsınız' dedim. O da bana 'Doğan'cığım kendi başımıza yapmıyoruz, yukarının, Genelkurmay'ın haberi var' dedi. O zaman anladım ki öyle bir iki amiralin işi değil bu operasyon. Organize bir plan, toplu bir kalkışma bu' dediği ifade edildi.

"28 ŞUBAT'IN SİVİL ÖRGÜTLENMESİ HARBİYE ORDUEVİ'NDE YAPILDI"

Bahçelievler davasından tutuklanan Haluk Kırcı ve Mehmet Ali Ağca ile 1. Ergenekon davası sanığı Fuat Turgut'un avukatlığını yaptığını söyleyen Doğan Yıldırım'ın, Genelkurmay ve sivil uzantılarının hükümeti yıkma planına bizzat şahitlik ettiğini söylediği belirtildi.

Balyoz savcılarına 1. Ordu Komutanlığına ait Harbiye Orduevi tesislerinde tertiplenmiş çok gizli bir toplantıya katıldığını söyleyen avukat Doğan Yıldırım, darbenin sivil kadrolarına bu toplantıda brifing verildiğini belirtti. Yıldırım, toplantıda Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, dönemin 1. Ordu Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, Balyoz'un bir numarası eski 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak, birçok yargı üyesi ve medya

mensuplarının bulunduğunu ifade etti. Yıldırım, süren soruşturmalara konu birçok yeni ismi işaret etti.

"BRİFİNG MEDYASI HEDEF ÜRETTİ

Anti "demokratik uygulamaların tamamının geri planında o toplantıda alınan kararların olduğunu ifade eden Yıldırım, sorgusunda brifing medyasının 28 Şubat ve daha sonrasında planlanan Balyoz planı için zemin hazırladığını iddia etti.

28 ŞUBAT SORUŞTURMASINA DA KATKI SAĞLAYACAK

Doğan Yıldırım'ın ifadelerinin Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının başlattığı 28 Şubat soruşturmasıyla da bağlantılı olduğu ifade ediliyor. Yıldırım'ın ifadesinin bir kopyasının Ankara'ya gönderileceği belirtiliyor.»

Murat Alan – Yeni Akit
17.01.2012

O brifingler mercek altında

Ergenekon avukatlarından Doğan Yıldırım'ın akit'e yaptığı açıklamalar üzerine harekete geçen Balyoz savcıları, 28 Şubat dönemi ve sonrasında yapılan Harbiye Orduevi toplantıları ile brifinglere katılan yargı ve medya mensuplarını mercek altına aldı.

Brifingi aldı idamı verdi

BALYOZ SANIĞI KORAMİRAL SAĞDIÇ'TAN ŞOK SES KAYDI

Hasdal'dayız ama elimiz her yere uzanıyor

Güven Adıgüzel neler söyledi?

Son İstasyon'un editörü, Çete'nin elemanı Güven Adıgüzel ile söyleştik.

...

Bir insanın fikirlerinden dolayı, örneğin Salih Mirzabeyoğlu'nun mahkum edilmesi olayı ülkemizin demokratikleşme önünde bir engel midir? Salih Mirzabeyoğlu'nun tutukluluk halinin sürmesi sizi kuşkulandırıyor mu? Bu konuda neler söylemek istersiniz?

"Biz Mirzabeyoğlu davasında o günkü şartlara göre karar verdik, Mirzabeyoğlu davasında hata yapmış olabilirim" itirafında bulunan bir hakim, guguk sisteminin bir türlü ötemediği bir ülke, 13 yıldır somut hiçbir delil olmadığı halde içerde yatan 60'a yakın kitabı olan bir fikir adamı ve 28 Şubat'ın kurbanı olduğunu artık çocukların bile bildiği kara bir zulmün yalnız tanığı Salih Mirzabaeyoğlu. Bizim büyük iki yüzlülüğümüz. *«Ben yıllardır şiir yazamıyorum. Bu durum, bu dilden anlayan kimseye birçok şey söylemeli.»* diyor bu adam. Bütünüyle kuşkudayız. Demokratikleşme gibi soğuk kelimelerden hiç bir şey anlamıyoruz bu yüzden.

Son olarak çiçeği burnunda yazar ve şairlere ne tavsiyelerde bulunursunuz?

Bukowski söylemiş ***söyleyeceğini onlara zaten*** *'Sen yazarlığı seçemezsin evlat, yazarlık seni seçer'* Yazmayı bir eylem biçimi olarak algılıyorlarsa işleri zor, takılırız öyle işte diyorlarsa meydan zaten onların.

Bu röportaj için çok teşekkür ederiz gerçekten.

Eyvallah gözüm ben teşekkür ederim, herhangi bir mecrada söz alınca, *amma ahkam kesti bu adam da kardeşim* tadında resmediliyor olabilirim, hakkınızı helal edin diyebilirim sadece. Biz böyle güzeliz galiba.

Salih Ağbalık konuştu
dunyabizim.com - 20.01.2012

HRANT'IN KANI !

Hrant'ın kanı, karanlıkları aydınlatan bir özgürlük çerağına döndü.. Aynı zamanda birilerinin çifte standardını da gözler önüne serdi.. Birileri suçüstü oldu.. Ana katili evladın cenazede taziyeleri kabul edip, gözyaşı dökmesi gibi bir durum ortaya çıktı kimileri açısından..

Benim ölçüm, çok açık, kesin ve net: Haksızlık kimden gelirse gelsin, kime yönelik olursa olsun, mazlumdan yana, zalime karşı.. Zalim babamız da olsa, mazlum düşmanımız da! Birilerine olan öfkemizin bile bizi onlar hakkında adaletsizliğe sevketmemesi gerek.. Haksızlıklar karşısında susanlardan olmayacağız..

Hrant bizi bize düşürmek isteyenler tarafından sinsice öldürüldü.. Benim de içinde olduğum 19 kişilik listede onun da adı vardı..

Bu gün Vakit'in yazdıklarına tepki gösterenler, o gün, Dink yazdıklarından dolayı medya lincine tabi tutulurken, Vakit Dink'le uzun bir röportaj yayınlayarak haksız saldırılara karşı durdu..

Dink benim arkadaşımdı.. HBB de ilk Televizyon karşılaşmamızda, ben ön yargılarımla onu bizi suçlayacağını düşünerek hazırlık yapmıştım. Ama o konuya o kadar dürüstçe yaklaştı ki, ben ona cevap vermek yerine konuşmaya onun bıraktığı yerden devam ettim.. Bizi kapıştırıp seyrimize bakmak isteyenlerin çabaları boşa çıkmıştı.. Ve Hrant'la arkadaşlığımız o gün başladı.

Aslında Hrant'a sahip çıkan bu insanlar Ermeni komitacıların, Türkiye'yi karalama politikasına karşı da iyi bir cevap olduğunu düşünüyorum..

Burada çifte standart olmamalı.. Mesela, bu gün sokağa çıkan insanlar Bayram Ali hoca, Hızır Ali hoca konusunda neden sessiz kaldılar? Daha onlarca örnek verebiliriz.. Hala birileri olay yerini karartmak için, Aksoy, Mumcu, Üçok cinayetleri için kudüs ordusu gibi hayali örgütleri haber yapıp, bu haberlere imza-

larını atabiliyor bu ülkede! Birileri hala iş üzerinde ve inatlarını sürdürüyorlar..

Mesela cezaevi şartları açısında ve hiç silah kullanmadığı halde içeri atılan gazeteci/yazar Salih Mirzabeyoğlu konusunda neden kimsenin sesi çıkmıyor..

Bir yılı aşkın bir süre içeride kalan Gazeteci / Yazar Mustafa Kaplan daha yeni çıktı ve kimse "ne oluyor" demedi. Mesela Bedri İncetahtacı konusunda da kimse sokağa çıkmadı.

Daha görülecek çok hesap var. İskilipli Atıf'ın hesabı da görülecek daha, Said-i Nursi'nin de.. Evet Kubilay'ı öldürenlerden de hesap sorulmalı, ama tıpkı Dink olayında sadece tetiği çeken değil, arkasındaki karanlık gölgelerden de hesap sorulmalı.. Hatırlatalım. Menemen davasını gören askeri mahkemenin arkasında Muğlalı vardır.. Menemen davasının bu günki Danıştay davasından farkı yok. Van - Özalp'taki katliam emrini veren Mustafa Muğlalı'nın başkanlığını yaptığı Menemen İstiklal mahkemesinin adaleti Dink davasına bakan mahkemenin adaleti ile kıyas bile edilemez.. Kimi CHP'lilerin Dink davasındaki hassasiyetlerini Menemen davasında da görmek isteriz..

Hasan Mezarcı'nın başına gelenler konusunda kimsenin sesi çıkmadı.

Dink olayında evet Vali de, Ermeni de görevini yerine getirmemiş olabilir. Devletin Valisi, Emniyet Müdürü bir cinayete arka çıkıyorsa, Başbuğ da bir devlet memuru değil mi? CHP bu konuda neden çifte standartlı davranıyor..

Herkes suç işleyebilir.. Asıl soru bu? "Hrant'a niye sahip çıkıyorsunuz?" değil, "Ötekiler"e niye sahip çıkmıyorsunuz..

Muhsin Yazıcıoğlu cinayetinin sır perdesi aralandığında, bakalım BBP'liler dışında kaç kişi sokağa çıkacak.. "Namlusunu halka çeviren tanka selam durmam" diyecek. "Türkiye Suriye olmayacak" diyecek.. O gün hepimiz "Muhsin" olacak mıyız? Aslında herkes kendisi olsun da, Mazlumdan yana dursun Muhsin Milliyetçi gelenekten gelen biri.. toprakaltından kurşunlanmış cesetleri çıkartılanlar için de aynı duyarlılığı göstermemiz gerek.. Kürt, Türk, Arap farkeder mi?

Hatta biri suçlu da olsa, haketmediği bir cezaya çarptırılıyorsa, o hem suçlu hem de mazlumdur aynı zamanda.. Dink kararı beni de yaraladı.. Dink cinayeti bireysel bir cinayet değildi.. Tetikçiyi cezalandırarak arkasındaki azmettiricileri gizlemeye çalıştı birileri.. Bu iş döner geri gelir.. Tıpkı Danıştay davası gibi.. Bu dava yeniden görülür..

Dink konusunda gösterilen hassasiyetin, diğer maktüller ve mazlumlar için de gösterilmesi gerekir..

Unutmamak gerekir ki, bir kişiye yapılan bir haksızlık, bütün bir topluma yöneltilmiş tehdittir..

Dink davası daha uzun bir süre gündemde kalacak gibi gözüküyor ve bu tartışmalar, tüm faili meçhuller aydınlatılana kadar devam edecek.. Dink davası toplumsal hafızanın uyanmasında özel ve anlamlı bir yere sahip.. Dink yaşarken birilerinin uykusunu kaçırıyordu, ölümü ile de birilerinin uykusunu kaçırmaya devam ediyor. İyi de ediyor.. Selam ve dua ile..

Abdurrahman Dilipak - Yeni Akit
21.01.2012

Mirzabeyoğlu'yla yaşayan 28 Şubat

Uluslararası tekellerin önüne çıkacak tüm engelleri acımasızca ezdiği bir süreçte, AKP'nin 28 Şubat'ı devam ettirdiğini görememek aptallıktır.

Bugünlerde İslami kesim içinde sıklıkla tartışılan bir konu var. İBDA hareketinin fikri önderi Salih Mirzabeyoğlu'nun mahkeme süreci ve süregelen cezası sebebiyle özgürlük talebinin yükseltilmesi gerektiğini dile getiriyorlar. Bilhassa durumu devletin ceberut geleneğine bağlayarak olayı demokrasi ekseninden ele alma gayreti içindeler. İslami entelijansiya diyebileceğimiz bu 'çok hassas' kesimin olayı her zamanki demokrasi fenomenolojisine hapsederek, masalsı bir kurgulamayla 28 Şubat'ı bloklar arası çatışmanın dönemsel bir tezahürü şeklinde resmediyorlar. Çevik Bir'in İsrail tatilleri, Erbakan'ın Libya seferi yerine Kudüs Gecesi ve türban zulmü şeklinde bir retorik onların her zamanki tercihi. Çünkü bu eksende tartışmak 'suya sabuna karışmayan' şile bezi gömlekli arkadaşların, edebiyat dergisi çıkararak, Üsküdar'ın muhtelif kitabevlerinde çay içerek zaman öldüren Cahit Zarifoğlu hayranlarının temel tercihi. 'Cihad-ı Ekber ve Kelam' savunması zaten 12 Eylül sonrası dillerinden düşmedi. Bu kesim öyle cıvıktır ki, işler ciddileşmeye başlayınca olayı sürekli duygularla, albenili sözlerle ateşlemekten geri durmaz ama mevzu hırlaşmaya dönünce arazi olmak konusunda has Etiyopyalı'yı utandıracak deparları vardır.

28 Şubat'ta ne olmuştu? sorusunu nereden okuyacağımız çok önemli Mirzabeyoğlu konusunda. Devletin hakim bürokratik kastı olan Kemalistler, köylülüğün ve işçi sınıfının kent iktisadına yeni katılmış kesimlerinin desteğiyle iktidara gelmiş hükümete karşı darbe yaptı. Necmettin Erbakan, ideolojik nosyonu olan küçük ve orta köylülüğün muhafazakar partisini kurarak romantik milliyetçi bir çıkış diyebileceğimiz 'Milli Görüş' fikriyatıyla ileri götürmeye çalışıyordu. ANAP döneminde İMF ve neoliberalizm politikaları

tarafından mağdur edilmiş memur ve emekli kesiminin de Erbakan'ın antiemperyalist söylemlerinden etkilenerek oylarını yağdırdığı bir gerçekti o dönem.

Erbakan kendisini iktidara getiren kesimlerin talepleriyle Uluslararası Sermaye'nin talepleri arasındaki farkı sürekli bir dengede tutmaya çalışsa da durum sürekli bir kültür savaşımı şeklinde basına yansıtılıyordu. Bugün 'endişeli modern' diye tabir edilen ve AKP'ye oy veren kesimlere koyun derken kendisi o dönemler koyunun önde gideni olan kesimlerde üstyapıdan dayatılan bu çatışma retoriğini aynen benimsemişlerdi. İttihad-ı İslam'a güvenen Erbakan ve yandaşlarının Ortadoğu monarşilerinin petrol parasıyla İMF'ye karşı bir cephe örebilme hayallerine vurulan darbe işte tam bu noktada gerçekleşti. Sincan'da tanklar yürüdü, muhtıra verildi, postmodern darbe denilen şey gerçekleşti. Türkiye İsrail silah sanayisine göbekten bağlandı, Morton Abramowitz Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül'ü neoliberalizmin yeni kitle partisini yaratmak üzere Milli Görüş'ün kongresine gönderdi vs. vs. vs...

İşte tam bu süreçte İBDA hareketi operasyon üstüne operasyon yedi. ANAP ve sonrasında son derece tatsız bir devlet macerası olan SHP-DYP döneminden bir başka güçlü çıkış yapan kesim olan devrimcilere karşı 95-96 operasyonlarıyla startı veren devlet 19 Ara-

lık katliamıyla ’magnum opus’unu tamamlarken imha dalında, aynı süreçte küçük burjuva idealistler diyebileceğimiz İBDA hareketini de ihmal etmiyordu. Hareketin temeli her ne kadar solculara karşı kontra bir halde gözükse de ’68 ve ’78 döneminden farklı olarak ayrıksı biçimde kendi özörgütlülüğünü oluşturmayı başarabilmişti. Polis tarafından eline silah verilip devrimcilerin üzerine salınan kontra örgütlenmelerden farklı olarak bağımsız bir siyasal hattı savunuyorlardı. Ne Rusya ne ABD diyorlardı, Necip Fazıl’ın fikir dünyası, Başyücelik Devleti ve diğer türevi fikirlerle zaten farklarını ortaya koymuşlardı.

Salih Mirzabeyoğlu 1998’de tutuklandı ve mahkemesi başladı. Mahkemeyi anlatmaya gerek yok, DGM’lerin klasik hukuksuzlukları diyebileceğimiz bir olaylar silsilesi. Sonrasında İBDA hareketine yapılan 19 Aralık katliamının muadili Noel Baba operasyonu. Hikmet Sami Türk’ün devlet adamı pozları, mahkumları diri diri yakma dalında jüri özel ödülü…

Bugün gelinen noktada hareketin yayın organlarından BARAN veya Furkan dergisi takip edilirse görülecek şey, hareketin hâlâ fikir namusu ve düşünsel paradigmasından sapmadığıdır. Hele BARAN dergisi RED dergisiyle beraber Fethullah’a karşı en sert manşetleri atan yayın organıydı geçen senelerde... ABD, Rusya, Fethullah Gülen, AKP ve diğerlerine yürüttükleri muhalefet hâlâ sürüyor. Bir yerlerden İslami sol çıkarmaya çalışan arkadaşların bu hareketin uzun geçmişinde de farklı bir şey söylemediğini bilmesi lazım, yani o ‘hakiki siyasal İslam’ tabir-i caizse ‘delikanlı şeriatçı’ bu arkadaşlarda vücuda gelmiş durumda bir nevi, eyyamcılık, tolerans sıfır. Uluslararası pek çok bağlantıları var, Çakal Carlos bunlardan biri, Orta Asya’da ciddi bir hareket yaratmış durumdalar. CIA ve Rus istihbaratı tarafından bazı kovuşturmalar gerçekleştirildi kendilerine karşı.

Şimdi böyle bir hareketin fikri önderinin AKP gibi ABD’ye göbekten bağlı bir hükümet tarafından serbest bırakılabilmesi mümkün müdür? Olaya ekonomi/politik açıdan yaklaşmadan, 24 Ocak kararlarını algılamadan ve dolayısıyla sadece 28 Şubat’ı bir başlangıç vesilesi yaparak sorunu algılamaya çalışmak kadar salakça bir şey yoktur. Uluslararası tekellerin önüne çıkacak tüm engelleri acımasızca ezdiği bir süreçte, AKP’nin 28 Şubat’ı devam ettirdiğini görememek aptallıktır.

Yavan bir demokrasi söylemi ise esasında demokrasinin kimin demokrasisi olduğunu faş etme noktasında çok yararlı. Çünkü sürekli hak, hukuk sözleriyle reel ile nitel arasındaki çarpıklık kendiliğinden diyalektik mantığın olguyla bütünleşmiş dünyasında anında ortaya çıkıyor. Denklemin temelinde çıkarlar savaşı söz

konusu olduğu zaman genel geçer bir hukukun, herkese eşit işletilen, bağımsızlığı tözüymüş gibi yeni üretilen liberal ütopyanın var olmamasının yegane sebebi de keza bu. Kullanılan retoriği en başta eleştirirken türban davasına indirgenmiş 28 Şubat anlayışına ve iyiler-kötüler çatışması (Firavunlar - Yezidler) olarak algılanan pejoratif jargonun yavanlığına vurgu yapmıştım, bugün modernizmin demokrasi söylemi de aynı yavanlığın format atılmış hali. Bir ilüzyon olarak esasında Türkiye özelinde işlevini çok güzel görüyor. Strauss ideolojileri yeni dinler olarak tanımlamıştı, ona bir ek yapmak gerekirse bugün iktidarın hegemonyası bizim olayları algılayış biçimimizde kullandığımız kavramlarla aynı minvalde ilerliyor, bunun en çok kullanıldığı yer ise İslamcı-liberal retorik. Fakat her dini görüşün değişen paradigma karşısında çaresiz ve çelişik kalması gibi AKP'nin demokrasi söylemi de Mirzabeyoğlu konusunda yetersiz kalacaktır. Kavramların gerçekliğe ergimesi yani demokrasinin bir ön takısı olması gerektiği, AKP'nin ve efendilerinin demokrasisi olduğunun vurgulanması da ciddi bir öneme haizdir işte. Bu o kadar önemli bir noktadır ki belki de böylece 28 Şubat'ın gerçek mağdurları diyebileceğimiz ve ezilmişliğe tepkisini kültürel bir doktrinle ifade edip Erbakan'ı iktidara getirmiş olanlar bu sayede 28 Şubat'ın dini bir sebeple ilintisi olmadığını anlayacaktır.

Bu yüzden Mirzabeyoğlu'na yönelik özgürlük kampanyası iki şeyin samimiyetini açığa çıkaracaktır. İslami kesim içerisinde durumu hâlâ 'pis laiklerin, demokrasi karşıtı jakobenlerin komplosu' şeklinde bir şablonu kullanarak algılayan çocuksu zihniyetle, tabloyu geniş biçimde algılayan ve dolayısıyla hakiki bir mücadele vermek isteyenleri ayrıştıracak bir samimiyet. Günümüzün siyasal İslamcıları arasında muktedirlik tartışmaları ve Ebu Zerr romantizmiyle süslenmiş 'Nasıl yozlaştık?' sorgusu revaçta. Bu sorunun yanıtı da aynı şekilde 'kapitalist modernite' adını verdiğimiz şeyin baştan sona etik algılayışa sahip Ortodoks dini yorumlara karşı nasıl bir çelişki içinde olduğunun cevabının verilmesiyle ortaya çıkacaktır. Bu da olguya dönük bir samimiyet testi olacaktır ve yukarıda anlattığım naif entelijans tiplerin tercihini Erol Yarar'dan mı yoksa İhsan Eliaçık'tan mı yana kullanacağı ortaya çıkaracaktır. Ezcümle bu ayrışmalar yararlıdır çünkü bir zamanlar Felluce sokaklarında var güçleriyle korkusuzca direniş çağrısı yapan imamlarla, Obama sevdalısı El-Ezher Üniversitesi imamlarının arasındaki farkın anlaşılmasını sağlamaktadır.

Can Gürola
23.01.2012

Abdullah Gül sonunda bunu da yaptı

Ali ÖZTÜRK Herşey ve herkes ne de çabuk değişti. Çankaya'nın zirvesi soğuktur, insanı dostlarından soğutur derlerdi de inanmazdık. Gördünüz mü Çankaya, Abdullah Gül'ü yol arkadaşı Erdoğan'dan birden nasıl da soğuttu.

Çok değil daha dün gibi hatırlıyoruz Başbakan Erdoğan'ın AK Parti Grup toplantısında "Cumhurbaşkanlığı için adayımız Abdullah Gül kardeşimizdir" açıklamasını. O zamanda çok konuşulmuştu ama hatırlamakta fayda var. Aslında Erdoğan'ın gönlündeki aday Vecdi Gönül'dü ama son dakika müdahaleleri, dayatmalar ve pazarlıklarla Abdullah Gül'ü aday göstermek zorunda kalmıştı. Yani Başbakan Erdoğan Abdullah Gül'ü çok iyi tanıdığı için başına gelecekleri önceden tahmin etmiş ve görmüştü bir anlamda. Artık gizlenemeyecek kadar açık bir gerçek var: Abdullah Gül ve Başbakan Erdoğan'ın yolları tamamen ayrıldı. Ankara'da herkes hesap yapıyor ve safını seçiyor. Bu kavganın ve çatışmanın kaçınılmaz olduğunu herkes biliyordu. Sadece ne zaman gerçekleşeceği konusunda farklı görüşler vardı.

Peki Abdullah Gül ne yapmak istiyor? Abdullah Gül İngiltere ziyaretiyle uluslararası her türlü role hazır olduğunu dünyanın egemen güçlerine ilan etti. Türkiye'nin İsrail, İran, Suriye, Afganistan/Pakistan ve diğer kritik bölgelerdeki tüm krizleri uluslararası egemenlerin istediği gibi çözme kabiliyetine sahip olduğunu ve rol üstlenebileceğini deklare etti Gül. Zaten egemenler Erdoğan'ın kontrol dışı davranışları nedeniyle terbiye edilmesi gerektiğini düşündükleri için aradıkları alternatifin Abdullah Gül liderliğindeki siyasi yapının olabileceğini yeniden keşfettiler.

Peki bu nasıl olacak? Türkiye'nin en derin ve asıl siyasi gündemi Cumhurbaşkanlığı'nın görev süresinin 5+5 mi, 7+5 mi ya da Abdullah Gül'ün görev süresinin 7 yıl tamamlandığında yeniden aday olup olamayacağı

tartışmasıdır. AK Parti bu konuda gereken adımı atmış ve Abdullah Gül'ün 2014'te görev süresinin bittiğini ve bir daha aday olamayacağını kanun haline getirmiştir. AK Parti'nin hukukçu kurmaylarının bu keskin adımı karşısında Abdullah Gül epeyce öfkelenmiş olmalı ki, geçtiğimiz hafta çok kritik bir açıklama yaparak ""Anayasa'ya aykırılığı iddia ediliyorsa, herhalde anamuhalefet partisi Anayasa Mahkemesi'ne (AYM) gidecektir" dedi.

Yani Gül, CHP'ye açıkça Anayasa Mahkemesine gitmelisiniz demiş oldu. Gül'ün bu açıklaması çok anlamlı bir açıklamadır. Abdullah Gül'ün aklında bir plan olduğu kesin. Diyelim ki CHP Anayasa Mahkemesi'ne gitti ve Anayasa Mahkemesi AK Parti'nin "bir daha yeniden seçilemez" düzenlemesini anayasaya aykırı buldu. Böyle bir gelişme sonucunda neler olabilir; - Abdullah Gül Cumhurbaşkanlığı'na yeniden aday olabilir. - Olası Cumhurbaşkanlığı seçiminde Abdullah Gül ve Erdoğan karşı karşıya gelebilir. Gül ve Erdoğan'ın aday olduğu ve yarıştığı bir seçimde MHP ve CHP'nin Gül'ü destekleyeceğinden emin olabilirsiniz. MHP ve CHP'nin desteğine bir de uzak diyarlardan talimatla başka bir destek daha eklenirse Erdoğan iyice yalnız kalmış olur ve seçilme ihtimali oldukça zayıflar. Anlıyor musunuz neden birileri 2012 zor geçecek deyip duruyor. Şimdi anladınız mı neden birilerinin verdikleri desteği geri çekip AK Parti'ye açıkça kafa tuttuğunu. Bütün bunlara AK Parti'nin iktidarı süresince verdiği siyasi açıkları, defolarını, zaaflarını ve Erdoğan'ın hastalığını da eklediğinizde işler epeyce karmaşık hale gelmiş olur.

Abdullah Gül ve birlikte yürüdüğü çevrelerin bu planlarına karşı Başbakan Erdoğan'ın da bir planı olduğunu tahmin etmek zor değil. Fakat mesele bu planı uygulayabilecek kadar gücü ve zamanı olacak mı olmayacak mı sorusunun cevabında gizlidir. Bu arada CHP'nin Anayasa Mahkemesi'ne gitmesi halinde sonucun ne olacağını anlamak istiyorsanız Anayasa Mahkemesi üyelerinin kim tarafından seçilerek atandığına bakmanız lazım. Abdullah Gül'ün seçildiği günden bugüne AYM'ye kaç kişiyi atadığına bakmak lazım. Elbette Anayasa Mahkemesi üeyeleri hukuka ve anayasaya uygun değerlendirme yapacaktır ama sonuçlarının siyasi yansımalarının ne olacağını da biliyor olacaklardır. Bu söylediklerimiz gerçekleşir mi, gerçekleşmez mi bilemiyorum. Ancak siyasette bir kırılma yaşanacağını ve bu kırılmanın merkezinde de Cumhurbaşkanlığı seçimleri olduğunu artık hepimiz biliyoruz. Umarım bu süreç, Türkiye'nin AK Parti dönemindeki kör topal kazanımlarının kaybedilmesine sebep olmaz. Umarım

AK Partili dostlar; mal biriktirmek, kariyer peşinde koşmak ve halktan kopuk steril alanlarda hayat sürme çabasının ötesinde bu meselelere de daha fazla kafa yorarlar.

Çünkü AK Parti artık Başbakan Erdoğan'ın tek başına sürdüremeyeceği çok daha büyük bir mücadele/çatışma ile karşı karşıyadır bilesiniz.

Salih Mirzabeyoğlu için özgürlük Yıllardır fikir suçlusu olarak içerde tutulan ve geçtiğimiz hafta sonu annesini kaybeden ve cenazesine bile katılamayan Salih Mirzabeyoğlu'nun yaşadıkları karşısında gereken duyarlılığı gösteremediğimiz için kendi adıma utanıyorum. Bu acı manzara karşısında bizim yerimize vicdanın sesi olan Haşmet Babaoğlu'na bu acı gerçeği bize hatırlattığı için teşekkür ediyorum ve bir kısım görüşlerine katılmasamda bu ülkedeki herkes kadar Salih Mirzabeyoğlu'nun da özgür yaşama hakkı olduğuna inanıyorum. Adalet Bakanlığı artık bu utancı bitirmeli ve gerekli adımları atmalıdır.

Ali öztürk - Milat
25.01.2012

Silahsız örgüt ile anayasal düzeni yıkmak!..

Darbe dönemlerinde mahkemelerin var olması, insanların bu mahkemelerde yargılanması genellikle gücü ellerinde bulunduranların isteği doğrultusunda kararlara zemin hazırlamıştır. Elbette tüm yargılamalar buna göre yapılmıştır demek, bu mahkemelerde görev alan tüm mahkemelerin emir komuta zinciri içinde karar verdiğini söylemek doğru olmaz. Ancak, estirilen havadan etkilenmediklerini söylemek de yanlış olur. Bu bakımdan adalet isteyen herkesin darbelere ve darbecilere karşı çıkması gerekiyor.Yıllardan beri bunun için darbelere karşı çıktık.

Bu noktada iki darbe döneminde yaşanan iki yargılamadan örnek vermek istiyorum. İlki 12 Eylül 1980 darbesinin arkasından içinde bizimde bulunduğumuz 102 kişinin yargılandığı Akıncılar davasıdır. Bu dava mevcut anayasal düzeni yıkarak yerine İslam esaslarına dayalı devlet kurmak için silahlı örgüt oluşturmak iddiası ile açılmıştı. Ancak haklarında dava açılmış kişilerin ne evlerinde ne iş yerlerinde bir tek silah bulunmamış, yani silahlı örgütten söz edecek bir delil mevcut olmamasına rağmen iddianame bu yönde hazırlanmış ve buna göre muhakeme başlamıştı. Bu mahkeme uzun yıllar devam etti. Sanıkların bir kısmı daha işin başından itibaren tutuklu yargılandı, bir kısmı ise daha sonra laikliğe aykırı hareketten mahkum edilerek cezaevlerine konulmuştu. Bir diğer dava ise 28 Şubat sürecinin şartları içinde İBDA-C davası olarak bilinen Salih Mirzabeyoğlu (İzzet Erdiş) ve arkadaşlarının yargılandığı ve Salih Mirzabeyoğlu'nun idama mahkum edildiği davadır. Bu dava 12 Eylül 1980 darbesinin arkasından yapılan yargılamadan çok daha dayanaksız açılmış ve mahkumiyetle sonuçlanmıştır. Hakimlerde hata yapabilir ama bir insan hakkında idam cezası verilirken sanıyorum çok daha dikkatli olmak gerekir.

Derdim bu yazıda mahkemelerin doğru ya da yanlış karar vermiş olmaları değil. Mahkemelerin

bir takım tesirlerin altında kalarak karar vermesidir. Çünkü, bir hukukçunun ifadesine göre eğer bu darbe dönemlerinde hakimlerin önüne iki dosya getirilir birinde ceza belli diğerinde ise hakimlere inisiyatif bırakılıyorsa böyle bir yargılamadan adil bir sonuç çıkmasını beklemek mümkün olabilir mi?

Hangi dönemde ve kime karşı olursa olsun ben insanım diyenlerin adaletten yana olması gerekir. Çünkü adalet herkese lazımdır. Bugün haksızlıklara alkış tutanların yarın haksızlığa uğramaları halinde yanlarında kimseyi bulamamalarının yadırganacak bir yanı olmaz. Sanıyorum toplum olarak esas sorunumuzda burada ortaya çıkıyor. Herkes adaleti, demokrasi ve özgürlükleri sadece kendisi için istiyor. Başkalaştırdıklarının zulme uğraması onları ilgilendirmiyor.Bu ise zalimlerin işini kolaylaştırıyor. Çünkü zalimler her dönemde kendilerine yandaş bulabiliyorlar.

Ergenekon Davaları sebebiyle medyanın ve toplumun bir bölümü güya adaletin tecellisi için yiğitçe mücadele veriyor(!). Ne var ki bu kesimler geçmişte adaletsizliklere bırakın karşı çıkmayı, alkış tutuyorlardı. Yani bir tarafının yüreği yanarken bunların yüreğine soğuk sular serpiliyordu. Bu sebeple şu günlerde İBDA-C davasının yeniden ele alınması gerektiğini ve özellikle mevcut anayasal düzeni yıkmak için silahlı örgüt kurduğu ileri sürülen Salih Mirzabeyoğlu'nun evinde ve işyerinde -İşyeri yoktu. O sadece kendisini okumaya ve yazamaya adamış birisiydi- hangi silahların bulunduğunu, silahsız silahlı örgütün nasıl kurulabileceğini birilerinin topluma açıklaması gerekiyor. Aksi halde yıllardan beri unutturulmaya terk edilmiş, hiçbir zaman hayırla anılmayacak bir yargılamanın mahkumu olan Salih içerde yatmaya devam ettiği sürece birilerinin haktan hukuktan bahsetmesinin samimiyetle bağdaşır bir yanı olamaz sanıyorum.

Kısacası Salih'e yapılmış haksızlık son bulmadığı, ilgililer son bulması için adım atmadığı/atamadığı sürece bu ülkede bir kesimin yargıya güven duyması mümkün olmaz. Bu konuya ileride tekrar devam edeceğimi belirtirken, Akit'in genç yargı muhabiri kardeşim Murat Alan'a yardımlarından dolayı teşekkür ediyorum.

Abdülkadir Özkan - Milli Gazete
25 OCAK 2012

Herkesimin ikiyüzlülüğüne kanıt: Salih Mirzabeyoğlu

Anadolu bir zamanlar 'gözaltılar cenneti'ydi! İstenildiği zaman, istenilen kimseler gecenin sabaha devrilen alacakaranlığında gözaltına alınırdı. Evlere yapılan baskınlar televizyonlara servis edilir ve bültenlerde 'anlı şanlı' bir haber olarak yer bulurdu. Haber dediğin operasyonu başarıyla tamamlayan görevlilere ödül diye dizilen 'kuru' methiyeydi. Kimseler de sormazdı; "Kardeşim neden gecenin bir vakti evler basılıyor" diye. Yaşadığım şehirde böylesi baskınlar vakıayı adiyendi. Kanıksanmıştı. Evlerinden alınan kimselerin gözaltında kaç gün geçirdikleri bilinmezdi. Çünkü bırakıldıktan sonra evlerinde zorunlu istirahata çekilirlerdi. Çünkü o zamanlar işkence kötü bir şey olmakla birlikte suç değildi. Anlayacağınız gözaltında işkence, ev hapsiyle sürerdi. Gözaltı ve işkence psikolojisi atlatılmadan bir gece vakti yeni bir baskın 'müjde'siyle kapılar çalınır/kırılırdı. Alacakaranlıkta. Kovsan şehirden gitmeyecek, ev-iş adresi 'belli adamlar' 1993-2000 arasını bu uygulamalara maruz kala kala geçirdiler.

Ev baskınları, aramalar ve gözaltılar anlı şanlı haber 'değer'ini, ancak, Ergenekon soruşturmasının başlamasıyla kaybetti. Alacakaranlık baskınları tartışıldı! Ve böyle bir uygulamanın doğru olmadığı sonucuna ulaşıldı! Anadolu'nun 'gözaltı cenneti' hüviyeti son bulmuş mudur, bilmiyorum ama amaç zaten hak ihlalini ortadan kaldırmak değildi. Amaç, başlamış soruşturmanın etkisini kırmak ve itibarsızlaştırmaktı. Soruşturmaya konu olan örgütün vahameti yerine, hazırlanma aşaması uzun süren iddianamenin tartışma konusu edilmesinin nedeni de buydu. Bu amaca, tutukluluk sürelerinin öne çıkarılmasıyla da hizmet edilebilirdi. Öyle de oldu. Meselenin aslını örtmek amacıyla 'yan konu' üretme ikiyüzlülüğü aldı başını gitti. İddianameler ardı sıra hazırlandı, açıklandı. O kadar çok 'yan konu' üretiliyordu ki, sıranın örgüte gelmesi

pek mümkün görünmüyordu. Balyoz Darbe Planı, Ak Parti ve Gülen'i bitirme planı, Danıştay saldırısı soruşturmalarında da aynı adamlar benzer bir tutum sergilemekte hiçbir beis görmediler.

Bir slogana indirgenerek tartışılan Hrant Dink suikastı davası, mevcut ikiyüzlülüğün katlanarak sürdüğünün de önemli bir kanıtı. Suikastın örgüt işi olduğunu söyleyenler "Ne örgütü, birkaç gencin fevri eylemi" savunmasıyla azarlanıyordu. Suikastın arkasında örgüt bulamayan mahkemeyi de azarlamaktan geri durmadılar. Devam eden yargı sürecinin sonucunda suikast tamamıyla çözülürse yine azarlayacak birilerini bulacaklardır.

Bazı gazetecilerin tutukluluğunu, gazetecilik ve düşünce özgürlüğü bağlamında tartışmaları kendilerini haklı kılıyordu! Ancak en büyük ikiyüzlülük de burada sergilendi… Mustafa Balbay, Nedim Şener, Ahmet Şık… Bu isimlerin serbest kalmasını ben isterim ama -emin olun- gazetecilik adına, düşünce özgürlüğü adına kara propagandaya girişenler istemez. Bu isimler, kara propagandacıların en işlevli malzemesidir çünkü. Hanefi Avcı'yı bile düşünce özgürlüğü bağlamında savunabildiler. Dolayısıyla bir ilkeyi savunur gibi yaptılar hep. Gazetecilik ve düşünce özgürlüğünü savunmak nihayetinde ilkesel bir meseledir. Bunlar isimlerden hareket ettiler. En basit kanıtı Salih Mirzabeyoğlu'dur. 56 kitabı olan bir yazar-düşünür. 1998 yılında gözaltına alındı ve yargılandı. Yani 28 Şubat sürecinde. Davaya bakan yargıcın Harbiye Orduevinde brifing aldığı iddiaları göz ardı edildi hep. Brifing sonrası Mirzabeyoğlu için müebbette karar kılması da göz ardı edildi. Mirzabeyoğlu, yaklaşık 14 yıldır içerde. Düşünce özgürlüğü ilkesi hala ağızlara sakız. Hanefi Avcı bile bu kapsama alındı. Ama 56 kitabın yazarı için herkes dilsiz ve sağır. Düşünce özgürlüğü ve gazetecilik diyerek, 'insani durum' diyerek Ergenekon ve benzeri davaların sanıklarına kol kanat gerildi. Bazı sitelerde haber vardı geçen gün. Mirzabeyoğlu'nun annesi 22 Ocak'ta vefat etmiş. Cenazeye gidebilmek için yapılan başvuru kabul görmemiş! Kim gördü bu haberi? Hiç kimse ve hiçbir kesim… Hiç kimsenin ve hiçbir kesimin kullanacağı 'malzeme' değil çünkü. Bir kez daha ikiyüzlülük ortak paydasında buluştuk. Nokta.

25.01.2012
Adnan KARAKAŞ

28 Şubat'ın
Silahlı Adaleti

Ünal **Aysal'ın hesabı Başbakan'ın gazabı**

GALATASARAY Başkanı Ünal Aysal şöyle demiş:

"Galatasaray'ın 25 milyon taraftarının 20 milyonunun AK Parti'ye oy verdiğini tahmin ediyorum."

Son seçimde AK Parti'nin aldığı oy miktarına bakalım: 21 milyon 399 bin 82. Eğer Ünal Aysal'ın dediği doğruysa AK Parti'ye giden oyların tamamına yakınının Galatasaray taraftarlarından gittiğini söyleyebiliriz. Kısacası... Nereden baksan saçma bir hesap... Nereden baksan mübalağalı bir çaba... Nereden baksan gülünç ama bir o kadar da acıklı bir gayret...

•••

Peki Ünal Aysal neden böyle yapıyor? Neden Başbakan'ı memnun edeceğim diye milleti kendine güldürmeyi göze alıyor, alabiliyor? Neden Başbakan'ı etkilemek için takımının bütün taraftarlarını bir anda AK Parti defterine kaydediyor? Neden olacak? Stat açılışında küçük çapta bir protestoya maruz kaldı diye Galatasaray'a bozulan Başbakan Erdoğan'ın gazabından kurtulmak istiyor da ondan... Dikkat edin lütfen... "Gönlünü almak istiyor" demiyorum, "gazabından kurtulmak istiyor" diyorum.

•••

İki duam var benim: BİR: Allah kimseyi Başbakan'ın gazabından korunmak için gülünç durumlara düşürmesin. İKİ: Allah ülkemizi başbakanların kişisel gazaplarının hesaba katıldığı bir ülke olmaktan çıkarsın.

Fener dik durdu

ÖNLERİNE bir fırsat gelmişti. "Küme düşürmeyin, silin birkaç puanımızı da bu iş bitsin" diyebilirlerdi. Buna yatabilirlerdi. Daha büyük bir beladan kurtulmak için küçük bir belaya razı olabilirlerdi. "Bir defaya mahsus" uygulamanın arkasına saklanarak küme düşme gibi büyük bir cezadan yırtabilirlerdi. Hiçbirini yapma-

dılar. Mücrimlere özgü bir tutum almadılar. İdareciliğe, orta yolculuğa çanak tutmadılar. "Küme düşme kalkmasın" dediler. "Puanımızı kafanıza göre silemezsiniz" dediler. Mertçe çıkıp, "Bizi adam gibi yargılayın" dediler. "Suçluysak küme düşürün, suçsuzsak dokunmayın" dediler. Puan sildirme onursuzluğuna razı olmadılar.

Mademki klas duruşun hastasıyız... O halde Fener'in bu duruşuna şapka çıkarmak boynumuzun borcudur.

Bir değişim

AK Parti'nin ilk dönemlerinde... AK Parti'ye oy verenler ortaya çıkmazdı. Kendilerini belli etmezlerdi. Hatta bu yüzden "Kim bu iki kişiden biri?" diye geyik çevrilirdi.

AK Parti'nin son dönemlerinde bu gelenek tersine çevrildi. Artık "Ben oyumu AK Parti'ye verdim" demeye acayip heves ediliyor. Hatta o kadar ki... Bu sefer de "Hepiniz oyunuzu AK Parti'ye verdiyseniz diğer yüzde 50 nerede?" geyiği çevriliyor.

Rus gelinler demecinde takıldığım dört nokta

DIŞİŞLERİ Bakanı Ahmet Davutoğlu şöyle demiş: "İki ülke ilişkilerini daha da geliştirmek için Türk-Rus evliliklerini arttırmak önemli. Rus aile kültürü, Türk aile kültürüne çok yakın. Rus gelinler eşlerine çok bağlı, saygılı. Danışmanlarımdan biri de Rus gelin aldı." Ardından küçük bir istatistik vermiş: "2011 verilerine göre sadece geçen yıl Manavgat'ta bin 208 nikah kıyıldı. Bunların 243'ü yabancılarla, yarısından fazlası ise Ruslarla yapıldı. Rus bayanların çoğu gönlünü Türk erkeklerine kaptırdı."

Ben bu açıklamalardan dört sonuç çıkardım: BİR: Ahmet Davutoğlu'nun sanal alemde ve sözlüklerde dönen "Türk kızları gitsin Rus kızları gelsin" türü geyiklerden hiç haberi yok. İKİ: Dışişleri Bakanımız maalesef "kadın" yerine "bayan" demeyi tercih ediyor. ÜÇ: Bakan Bey'in "evlendi" ya da "hayatını birleştirdi" gibi tanımlar yerine "aldı" sözcüğünü tercih etmesi de dikkat çekiyor. DÖRT: Bir Türk ile bir Rus'un evlenmesini "Rus bayanların gönüllerini Türk'e kaptırması" cümlesiyle açıklıyor ve "karşılıklılık" ilkesini ihmal ediyor.

Herkesin mazlumu kendine

BİR kesimimiz... İBDA-C lideri Salih Mirzabeyoğlu'na yapılan haksızlıklara, işkencelere, zulümlere odaklanıyoruz. Bir kesimimiz ise... Ahmet

Şık'a, Nedim Şener'e, Soner Yalçın'a, Mustafa Balbay'a yapılan haksızlıklara, zulümlere odaklanıyoruz.

●●●

Bir kesimimiz... Pankart açtılar diye örgüt üyesi yapılan, protesto gösterisi yaptılar diye hayatları karartılan gençlere odaklanıyoruz. Bir kesimimiz ise... Kayseri'de bir maçta İsrail takımını "Kahrolsun İsrail" sloganıyla protesto ettiler diye tutuklanan gençlere odaklanıyoruz.

●●●

Kısacası tam bir mazlumlardan mazlum beğenmek durumuyla karşı karşıyayız. Oysa bir zamanlar Mazlum-Der'in ne güzel sloganları vardı: - "Zalime de, mazluma da kimlik sorulmaz". - "Kim olursa olsun zalime karşı..." - "Kim olursa olsun mazlumdan yana..."

Kar öğütleri

- Mümkünse mahalleden fazla uzaklaşma. - Sabahın erken saatlerinde henüz ayak değmemiş karların üzerinde yürü. - Yumurtalı ekmek olayına dal. - İçinden kar geçen filmler seyret. - Battaniyeyi hep bir köşede hazır tut. - İçindeki çocuğun dışarı çıkmasına izin ver. - Bir sobaya sokulup Hazreti Ali'nin Cenkleri türü kitaplardan birini oku.

Kökü dışarıda bir örgüt

SINIR Tanımayan Gazeteciler Örgütü, basın özgürlüğü sıralamasında Türkiye'yi 148. sıraya düşürdü. Buna göre... Uganda'nın bile gerisindeyiz.

●●●

Bense şunları merak ediyorum: - Acaba ne zaman bir yandaş kalem, "Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü"nü, AK Parti hükümetini yıpratmak için çalışan, kökü dışarıda bir örgüt olarak nitelendirecek? - Acaba ne zaman bu örgütle İsrail arasında bir bağ kurulacak? - Acaba ne zaman bu örgüt'ün Ergenekon'un uzantısı haline geldiği iddia edilecek? - Acaba ne zaman bu örgütün gizli ajandasından "AK Parti iktidarını bitirme planı" başlıklı bir doküman çıkarılacak?

Ahmet HAKAN
28.01.2012

Salih Mirzabeyoğlu'na yapılan zulümdür

Salih Mirzabeyoğlu. Müslüman bir mütefekkir. Eline kalem hariç başka bir mücadele aracı almamış Mirzabeyoğlu, 28 Aralık 1998 tarihinden beri cezaevinde... 25 Ocak 2000 tarihinden beri aralıklarla telegram işkencesine maruz bırakıldığı söylenen bir mağdur... 8 Temmuz 2005 tarihinden beri tecrit altında tutulan bir mahkûm...

Süreci başından anlatalım: İlkokul öğrencisi olan çocuğunu almak için okul yoluna giden Mirzabeyoğlu, Aralık 1998'de gözaltına alınıyor. Bu gözaltı işlemi, 28 Şubat medyasından beklenen şekilde "İBDA-C'nin efsanevi lideri yakalandı" şeklinde yansıtılıyor. Ailesi ve çocuklarıyla beraber kaldığı ev "örgüt evi" denilerek lanse ediliyor. Cumhuriyet rejimim kurulduğundan beri talebesi olan pek çok Müslüman öncüye reva görülen Mirzabeyoğlu'ndan da esirgenmiyor. Bir düşünce/ inanç sahibi «örgüt lideri», onun düşüncesini takip edenler de direkt «örgüt mensubu» olarak yaftalanıyor; böylelikle bir taşla iki kuş vurulmuş oluyor.

Mirzabeyoğlu'nun ifadesi bile alınmadan hakkında tutuklama kararı veriliyor. Dava dosyası İstanbul ve Adana arasında gidip geledursun, «yasa dışı örgüt lideri» olduğuna dair herhangi bir geçerli delil sunulamıyor.

28 Şubat düzeninin medya ayağı da boş durmuyor elbette. Günümüzde vaktini bazı başörtülü yazarların verdiği doğum günü partilerine iştirak ederek, 28 Şubat mağduru olup, bunun üzerine kitap bile yazan entelektüellerle fasıllara katılarak sürdüren bir 'gazeteci'nin de patronajında olduğu Star gazetesinde Mirzabeyoğlu'nun zorla traş edilip işkenceye maruz kaldığı görüntüleri sanki kendisi kendine zarar vermiş gibi haberleştiriliyor. Her haber bülteninde "yasa dışı terör örgütü lideri" tanımlamasıyla ismi geçirtiliyor, âdeta bir cani adalete teslim edilmiş görüntüsü veriliyor. Bu canhıraş propagandaya bakınca mahkemenin nasıl bir karar vereceği tahmin etmek de pek güç olmuyor.

Şu anda Ergenekon davası sanığı Kemâl

Alemdaroğlu'nun avukatlığını yapmakta olan, dönemin hakimi Mirzabeyoğlu'nu –idam kalktığından- ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm ediyor. Fakat ne ironiktir ki «mevcut anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs etmekten» yargılanan Mirzabeyoğlu'nun karar gerekçesinde bile «örgüt mensuplarıyla katıldığı eylemi tespit edilememiştir» yazıyor... Geçtiğimiz günlerde, annesinin cenazesine dahi katılmasına izin verilmeyen Mirzabeyoğlu, yedi yılı üç metrekare bir hücrede olmak üzere on bir yıldır çile dolduruyor.

Bu yazıyı yazdığım için arkamdan «İBDA-C»ci tezviratı yapacak olanlar bir kenara dursun. Sözüm geri kalanlara:

Söyleyin, Salih Mirzabeyoğlu'na yapılan hak mıdır?

...

Mirzabeyoğlu, 2000 yılının Şubat ayında yaptığı ilk savunmasına şu sözlerle başlamıştı:

"T.C. içinde yaşayan 3000 aile; hukuk da bunların çıkarına göre, ordu da, polis de... Kendi aralarındaki dalaşmalar bir yana, bunlar hukuk üstü imtiyazlı bir zümredir! Devlet, hukuk demektir ve hukukun olmadığı yerde devlet değil, çete vardır."

Günümüz itibariyle, "üstünlerin hukukundan hukukun üstünlüğüne" geçme vaadini bir ölçüde gerçekleştiren siyasî iktidar mensuplarına sesleniyorum. 28 Şubat bitmedi; o dönemin eseri bu siyasî-yargı kararlarının mağduru olan pek çok kişi var. Mirzabeyoğlu, bunlardan sadece birisi. 28 Şubat rejiminin mahkemelerinde zulüm görmüş olanlara yapılan haksızlıklar telafi edilmedikçe de bizlerin "28 Şubat bitmiştir" deme lüksümüz yoktur. Zira onlar için 28 Şubat, tüm vahşetiyle sürüyor...

Yeni Şafak - Hilal Kaplan
29.01.2012

28 Şubat tutmayınca Balyoz'a yöneldiler

28 Şubat darbesinden istediği verimi alamayan cunta yapılanmasının, Balyoz planı öncesi darbe şartlarını olgunlaştırmak için yaptığı provokatif eylemlere ışık tutacak çok önemli bir tanığa ulaştık.

Noel Baba Operasyonu'nda yaralanan Gazeteci Yazar Şükrü Sak, yıllar süren suskunluğunu Akit'e bozdu. Şükrü Sak'la 'Noel Baba' operasyonunu ve operasyona ilişkin bilinmeyenleri konuştuk. **25 Ocak 2000 tarihinde Metris Cezaevi'ne yapılan askerî operasyonda bir tutuklu hayatını kaybetmiş, onlarcası da yaralanmıştı.** 28 Şubatçı zihniyet Müslümanlarla adeta alay edercesine operasyonun ismini "Noel Baba" koymuştu. Akit, Balyoz darbe planı öncesi Müslümanlara karşı başlatılan provokasyon dalgasını ortaya koyan olaylardaki sır perdesini aralayan şok bilgilere ulaştı.

Dönemin Başbakanı merhum Necmettin Erbakan'a, 'Başbakan değil, istersen bilmem ne bakanı ol p.z' deme cüretini gösteren küfürbaz general Osman Özbek'in provokatif operasyon öncesi Metris Cezaevi'ne gittiği ortaya çıktı. Ergenekon sanıkları ile yaptığı görüşmeyle gündeme gelen HSYK Üyesi Ali Suat Ertosun'un ise operasyon sonrası cezaevine giderek revirde yatan yaralılarla konuştuğu belirtildi. Başta Bakırköy Cumhuriyet Savcı Celil Demircioğlu olmak üzere yirmiden fazla kişinin bu duruma tanık olduğu vurgulandı. **İşte operasyondaki derin bağlantıları ortaya koyan o röportaj:**

Akit: Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Şükrü Sak: Adım Şükrü Sak. Gazeteciyim. Uzun yıllar Taraf, Akıncı Yolu, Akıncı Yol dergilerinde Genel Yayın Yönetmenliği yaptım. 28 Şubat'ın Müslümanların üzerine kabus gibi çökmeye davrandığı dönemlerde, darbe heveslilerine bu toprakların gerçek sahibinin Müslümanlar olduğunu hatırlatan tavizsiz bir çizginin sesiydi bu yayın organları...

Akit: Siz de 28 Şubat sürecinde gözaltına alınıp tutuklandınız...

Şükrü Sak: Evet

Akit: Suçunuz neydi?

***Şükrü Sak:* O dönemde gözaltına alınmanız veya tutuklanmanız için illa ki bir "suç" işlemenize gerek yoktu.** Müslüman bir kimliğinizin olması kâfiydi. Ama dediğim gibi bizim suçumuz(!) galiba, Büyük Doğu - İbda dünya görüşü çizgisinde yayın yapmaktı... Bu da, "Müslümanlara topyekûn savaş" açanlar için en büyük suçtu. (Biz bu suçu severek ve isteyerek işlemeye devam edeceğiz, hangi dönem olursa olsun fark etmez, bunu da belirtelim) Akit'in o dönemdeki arşivine bir bakın; işlenen hukuk cinayetlerinin faillerini, gerçek hukuk ve adalet önünde yargılayacak olsanız üç-dört "Silivri" daha inşa etmeniz gerekebilir.

Akit: 25 Ocak 2000 tarihinde yapılan 'Noel Baba Operasyonu'na gelecek olursak..

***Şükrü Sak:* Bir kere, Müslüman bir fikir adamı olan** Salih Mirzabeyoğlu ve arkadaşlarına karşı yapılan bir operasyona "Noel Baba" adını vermek, bu saldırıyı yapanların, alaycı-müstehzi ve hukuk tanımaz karakterlerini gösteren bir örnek. Fakat daha sonra, kendilerinin düştüğü durumu özetleyen şu satırlar da yine onlardan bir yazara ait: (Devlet, yakalayıp cezaevine koyduğu Salih Mirzabeyoğlu'nu cezaevine yaptığı ve 12 saat süren kanlı bir baskın sonucunda yeniden cezaevinde ele geçirdi...) İşte, Salih Mirzabeyoğlu'na karşı yapılan operasyona, "Noel Baba" adını verenlerin düştüğü durum da bu. Aynı şekilde, sol kesime yapılan operasyona da "Hayata dönüş" adını vermişlerdi biliyorsunuz.

Akit: Noel Baba operasyonu bundan önceydi sanırım?

***Şükrü Sak:* Evet, 25 Ocak 2000 tarihinde Metris Cezaevi'nde** Salih Mirzabeyoğlu ve İBDA-C davasından tutukluların kaldığı koğuşa yapılan Noel Baba Operasyonu, Hayata Dönüş operasyonundan on ay önce yapıldı...

Akit: Yapılan operasyonu anlatır mısınız biraz? Ne oldu, nasıl oldu?..

***Şükrü Sak:* Sabah saat dört gibi cezaevine giren asker, doğrudan ateş etmeye başladı.** Koğuş pencerelerinden kurşun yağdırıyorlardı. Sonra, koğuşun çatısını delmeye başladılar. Açtıkları deliklerden gaz bombaları, kimyasal bombalar, içeriğinin ne olduğunu bilmediğimiz patlayıcılar atıyorlardı. Hedef göze-

terek ve kasıtlı olarak, dört duvar arasındaki insanları öldürmeye çalışıyorlardı. Başka bir ifadeyle devlet can güvenliğinden sorumlu olduğu insanların canına kastediyordu. Asıl hedef de Salih Mirzabeyoğlu idi. Sıkılan kurşunlarla 15 arkadaşımız yaralandı, Sancar Kartal isimli 20 yaşındaki bir gönüldaşımız şehid oldu. Ben de, koğuşun tavanında açtıkları delikten sıkılan G-3 mermisi ile bacağımdan vuruldum.

Akit: Peki operasyona sabah 4'te başlanmasının sebebi ne? Uykuda yakalamak mı?

Şükrü Sak: **İlk akla gelen o olsa da aslında halkı uykuda yakalamak istediler. Operasyona sabaha karşı saat dörtte başlamalarının nedeni, iki saat içinde, gün ağarmadan işi bitirip, "isyan çıktı, isyanı bastırdık" deyip hadiseyi kapatmak içinmiş.** Nitekim hadise plânladıkları şekilde gitmeyince, Metris Cezaevi'nin etrafını, içerisi görülmeyecek şekilde, belediye otobüsleri ile kapatarak operasyonu sürdürdüler. Sabah hadiseyi duyan ve cezaevinin önüne gelmeye başlayan tutuklu yakınlarını da gözaltına aldılar ve cezaevinin 500 metre yakınına kimseyi yaklaştırmamışlar. Bu arada atılan bombaların haddi hesabı yoktu, Genelkurmay'da gaz bombası stoğunun bittiğini de daha sonra öğrendik. Saldırıdan sonra koğuşun fotoğrafını gördüyseniz, buradan insanın nasıl sağ çıktığına hayret edersiniz..

'ERTOSUN REVİRE GELDİ'

Akit: Operasyondan öncesinde ve sonrasında gözlemlediğiniz ilginç bir durum var mı?..

***Şükrü Sak:* Olmaz mı? 25 Ocak sonrası, ben yaralı olarak Metris'in revirinde yatarken, o zaman Cezaevleri Genel Müdürü olan Ali Suat Ertosun, yanında savcılar, yardımcıları ve cezaevi müdürü de olduğu halde, on beş yirmi kişilik bir kalabalıkla geldi.** Ertosun tehdit ima eden şu sözleri söyledi "İsteseydik hepinizi öldürürdük, yıktırmayacağız size bu devleti! Bu Cumhuriyet bizim, söyle bakalım nasıl yıkacaktınız, hadi şimdi söyle" diye konuşmaya başlayınca, ben de Ertosun'a "Sen devlet değil, görev ve sorumlulukları kanunla belirlenen bir şahıssın sadece!" karşılığını verdim.

Akit: Olaya şahit kim vardı başka, ismini hatırlıyor musunuz?..

***Şükrü Sak:* Başta Bakırköy Cumhuriyet Savcısı Celil Demircioğlu olmak üzere yirmiden fazla şahidi vardır.**

'ERBAKAN'A KÜFREDEN PAŞA GELDİ'

Akit: Röportaj öncesi bir generalden daha bahset-

tiniz?..

***Şükrü Sak: T*abiî nasıl unutulur, kamuoyunda “Başbakan Erbakan’a küfür eden paşa”** diye bilinen ve Metris’e operasyon yapıldığı sırada Genelkurmay Harekât Daire başkanı olan Osman Özbek geldi. Yasak olmasına rağmen yanında altı yedi tane silahlı koruması vardı, kaldığımız B-1 ve B-2 koğuşuna gelerek “gözdağı” vermeye çalıştı. **Özbek’in Genelkurmay’da hazırladığı belirtilen harekat plânının gezdiği mekânları incelemek için geldiği ifade edilmişti. Özbek’in gezerken “Bu arada düşmanlarımızı da yakından görmüş oluruz” diye konuştuğunu da belirtmeliyim.**

‘Darbe için şartlar olgunlaştırılıyordu’

Akit: Bu operasyonlar neden yapıldı?..

Şükrü Sak: Noel Baba Operasyonu bittiğinde, Metris Cezaevi tam bir harabeye dönmüştü. Sadece koğuşların yeniden yapılması iki aydan fazla sürdü. Brifing medyası aylarca ‘Müslümanlar cezaevlerinde yeninden palazlandı, başları 28 Şubat’ta yeterince ezilmedi’ propagandası yaparak henüz ön hazırlık sürecindeki Balyoz planına zemin hazırladı. Darbeciler iyi bilir, şartlar olgunlaşmadan darbe olmaz!

Yeni Akit – Murat Alan
30.01.2012

akit GÜNDEM 17

'Darbe için şartlar olgunlaştırılıyordu'

28 Şubat tutmayınca BALYOZ'A YÖNELDİLER

'ERTOSUN REVİRE GELDİ'

NOEL BABA'YA DAVA İZNİ VERİLMEDİ!

'ERBAKAN'A KÜFREDEN PAŞA GELDİ'

Biraz da ideoloji...

“Dağı delen ırmak” ya da özgürlük için haykırmak...

“İnsanlar denize doğru akan nehirlere benzerler. Nehir gibi belirli mecralardan yürürler, yaşarlar ve bir yerde sonsuz denizlere erişirler. Ama bazıları herkesin gittiği yolu bırakıp başka yoldan yürümek ister. Nehirlerde de bazen ayrılan, kendi yolunu arayan ırmaklar vardır. Kendi yolunu açar ve akar gider ırmak dağlara, tepelere çarpıncaya dek... Irmak vardır, dağın üstünden atlamak istercesine kayalara çarpar, suları köpürerek yükselir, sonra gerisin geri düşer bir an, durgunlaşır. Sonra dağı kucaklayarak, öperek etrafında dolaşır ve sonra denize akar, gider” diyor Kemal Haşim Karpat, Timaş Yayınları’ndan çıkan “Dağı Delen Irmak” adlı kitabında...

Emin Tanrıyar’ın Kemal Haşim Karpat’la yaptığı söyleşilerden oluşan bu kitabı okuduğumda gerçekten de sayfalar boyunca hep dağı delen bir ırmağın denize doğru akışını gördüm. Adını iyi bir tarihçi olarak duyduğum Kemal Haşim Karpat hakkında kısa bir süre öncesine kadar çok az bilgim vardı. Hatta Romanya doğumlu olduğunu bile bilmiyordum İbrahim Paşalı TVNET’te yaptığı “Makaƒm Arabası” programında bunu söyleyinceye kadar.

Kitabın daha ilk sayfalarında, ilk söyleşide çocukluğumdan beri çok iyi bildiğim ve eğer hafızam beni yanıltmıyorsa bir yazımda da söz ettiğim Romanya’nın Babadağ şehrini anlatan cümlelerle karşılaştığımda geçmişi yeniden hatırladım ve çok duygulandım. Yine edebiyat yapıyorsunuz, şimdi bu söylediklerinizin Türkiye ve gündemle ne ilgisi var demeyin lütfen. ***Türkiye’nin meseleleri üzerine aklının erdiği ölçüde kafa yoran, Kemal Haşim Karpat gibi sonradan Türkiye’ye gelen biri olarak en azından benimle ve bu ülkedeki benim gibi olan insanlarla ilgisi var. Aslında herkesle ilgisi var, hayatı denize doğru akan nehirlere benzeyen bütün insanlarla...***

Kemal Haşim Karpat' ın dediği gibi ben de tıpkı o ırmaklar gibi kendime bir yol açmaya çalıştım, lakin bu sıralar dağlara, tepelere çarptığımı, kemiklerimin un ufak olduğunu hissediyorum. Buna rağmen toparlanıp devam etmek zorunda olduğumu da biliyorum. Hayatımla ilgili yeniden özeleştiri yapmama neden olan Kemal Haşim Karpat'ın söyleşilerini okuduğumda bir yandan kendimi daha iyi daha umutlu hissederken diğer yandan Kemal Haşim Karpat'ın da benim gibi bu ülkede birileri tarafından hep «yabancı» olarak görüldüğünü anladım ne yazık ki. Belki de bu özeleştiriye zaten ihtiyacım vardı, belki de hepimizin buna ihtiyacı var, bu ülkede yaşayan herkesin, hele ki bugünlerde... Başkalarının zalimliğinden söz etmeden önce kendimize bakmaya, öncelikle içimizdeki zalim taraflarımızı, yanlış algılarımızı görmeye, kendimizi yeniden gözden geçirmeye ihtiyacımız var.

Kemal Haşim Karpat gibi her yönüyle bizden biri olan, bu ülkenin tarihini, insanlarını çok iyi bilen birisinden hayatını, yaşadıklarını ve kendisine yaşatılanları dinlemek, okumak, kendi adıma söylüyorum bana çok iyi geldi. Yazıma bu kitaptan söz ederek başlamamın nedeni sadece bunlar değil elbette. Birçok nedeni var bunun. Bu kitapla, bu toprakların güzel insanlarının yabancı olarak algılanan insanlar hakkında ne kadar değişken fikirlere sahip olduğunu bir kez daha hatırladım, tabii ki çocukluk, gençlik günlerimi ve ailemi, annemi ne çok özlediğimi de...

Bunları hatırlarken ister istemez ne çocukluğunu ne de gençliğini tam olarak yaşayabilmiş, yıllarca zindanlarda çürüdüğü yetmezmiş gibi annesinin cenaze törenine bile gidememiş insanları da hatırladım; faili meçhul cinayetlerle hayatlarından olmuş, naaşları kayıp, çocuğunun, eşinin, anne veya babasının gidip başında dua edebileceği bir mezarı bile belli olmayan insanları da... ***Çoğu zaman pek de herkesin gözü önünde yaşanmıyor bu dramlar.*** Birçok zulüm hiç birimizin haberi olmadan yapılıyor ve duyulmaması için her yola başvuruluyor. ***Körlerin bile göreceği sağırların bile duyacağı*** kadar ***açıkça ortada olan*** zulümler için de kafa karıştırıcı, algı yanıltıcı her türlü yöntem deneniyor.

Böyle bir dramı yaşayan, büyük haksızlıklara uğratılan insanlardan biri olan Salih Mirzabeyoğlu'nun durumu hakkında ilk yazanlardan ve mağduriyetine tekrar tekrar dikkat çekenlerden biri olarak şimdi bir kez daha yazmamın da nedeni var. Kısa bir süre önce Salih Mirzabeyoğlu'nun annesinin vefat etmesinin ardından sosyal medyada sevenleri tarafından yapılan birbirine benzer epey yorum okudum. Allah rahmet ey-

lesin, mekânı cennettir inşallah. Salih Mirzabeyoğlu'na da Allah sabır versin. Kendisi cezaevinde olduğundan ve izin verilmediğinden ne yazık ki annesinin cenazesine katılamadı ve doğal olarak sevenleri, vicdan sahibi herkes buna tepki gösterdi.

Bu tepkiyi, bu öfkeyi anlayabiliyorum ama asıl konuyu kaçırıyoruz. Kendim de çok öfkeliyim ama bunun nedeni Salih Mirzabeyoğlu'nun cenazeye katılamaması değil, annesinin son 13 yılını oğlundan ayrı, özlemle, endişeyle yaşamak zorunda kalmasıdır. Salih Mirzabeyoğlu yıllardır cezaevinde ve sadece annesinden, babasından değil yıllardır eşinden ve çocuklarından da uzakta. Annesinin cenazesine katılabilseydi, buna izin verilseydi ne değişecekti, bu yılların acılarını işkencelerini unutturacak mıydı yoksa hepimize. ***İnsanların adaletsizliğe, hukuksuzluğa karşı olan öfkesi bir anda dinecek miydi?***

Son günlerde, adının tam tersine yıllardır cezaevinde olan Özgür Uygun'un daha 19 yaşındayken nasıl 17 yıl hapis cezasıyla cezalandırıldığını, devletin korumasındayken nasıl merdiven boşluğundan aşağıya atıldığını ya da kendini attığını ve nasıl felç olduğunu yazan gazete haberlerini de insanlar görmezden mi gelecekti? Bütün olanlara rağmen Özgür Uygun'un serbest bırakılması yerine bakımı için ağabeyinin de cezaevinde kendisiyle kaldığını böylece kardeşinin ailesinin de nasıl mağdur edildiğini kimse umursamayacak mıydı?

Elbette hayır. Ancak daha ne zamana kadar sistem değişmedikçe cezaevlerinde yeni Salih Mirzabeyoğlu ve Özgür Uygun'ların olacağını unutarak sadece tek tek kişiler için sesimizi yükselteceğiz ki. «Dağı delen ırmak» olmak, herkese adalet için, herkese özgürlük için haykırmak varken...

Teodora Doni – Yeni Şafak
30.01.2012

İBDA-C LİDERİ SALİH MİRZABEYOĞLU DERSİMLİ ÇIKTI

Radikal "***İslami*** Büyük Doğu Akıncılar Cephesi" (İBDA-C) lideri (Kumandan'ı) Salih ***İzzet*** Erdiş namı diğer "Salih Mirzabeyoğlu" Dersimli ***çıktı***.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan son dönemde Dersim meselesini dilinde düşürmüyor. Ve nedense Dersim konusunu açtığında mutlaka CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun etnik kimliğinden bahsediyor.

Sanıyor ki Erdoğan; Dersim isyanına katıların hepsi aynı dini-mezhepten idi.

Ama ***öyle*** değil...

Salih Mirzabeyoğlu'nun "Tilki Günlüğü" adlı bir kitabı verdır. Ailesini anlatır. Bu kitapta babası ***Şerif*** Muammer Erdiş'in Dersim ***İsyanı'na*** katıldığı, bu nedenle zorunlu olarak Konya'ya sürgün edildiğini yazar:

"Mutki aşireti reisi Hacı Musa Bey, onun oğlu ***İzzet*** Bey, onun oğlu Hacı Muammer Bey ve onun oğlu Salih Mirzabeyoğlu(...) Bizim aile, babaannem, babam ve halam, Muş'tan Konya'ya mecburi iskanla sürgün geliyorlar. ***Şanlı*** Hamidiye paşası Hayderanlı aşiret resisi Kör Hüseyin Paşa'nın kızı ve namlı ***İzzet*** Bey'in hanımı Latife Hanım, yani babaannem, biri bir, diğeri ***üç*** yaşındaki iki ***çocuğu*** ve sürgüne yollanan diğer yakınları ile Konya'da."

İBDA-C lideri Salih Mirzabeyoğlu "Dersim Açılımı" hakkında ne düşünüyor acaba? Bilindiği gibi 13 yıldırı cezaevinde...

Odatv.com
08.02.2012

MTTB Genel Başkan Yardımcısı Yasin Sadıkoğluyla Söyleştik

Kendinizden kısaca bahseder misiniz?

1988 İstanbul doğumluyum. Aslen Erzurumluyum. İlk ve orta öğrenimimi İstanbul'da tamamladım. Halen Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünde eğitim hayatımı sürdürmekteyim. Birçok STK 'da çeşitli görevlerde bulundum. Milli Türk Talebe Birliği kapsamında kurulan Trakya Üniversiteliler Talebe Derneği kurucu başkanlığını üstlendim ve hala MTTB Genel Başkan Yardımcılığı görevini sürdürmekteyim.

MTTB'nin misyonunu anlatır mısınız?

Geleceğini kendisi, toplumu dünya insanlığı için en iyi şekilde inşa edecek; üniversite gençliğinin taşıması gereken sosyal, kültürel ve fikri donanıma sahip; ahlaklı, kararlı ve gücünü geleneğinden alan bir neslin yetişebilmesi için çatı teşkilat olmak ve her yönü ile Büyük Türkiye idealine ulaşmaktır.

Çatı ***Kavramı derken, siyasi bir*** *çatı* ***mı?***

Mensuplarının ve yöneticilerinin tamamını üniversite öğrencilerinin oluşturduğu, yapacağı faaliyetlere öğrencilerin karar verdiği, Türkiye'nin en köklü ve en eski öğrenci teşkilatı olarak MTTB bir çatı kuruluştur. Burada çatı kuruluş kavramı üzerinde durmakta fayda vardır. MTTB kendi işleyiş tarzı ve usulü olan bir kuruluştur. Siyasi partiler üstü olan ancak ülkesi ve ülkesindeki problemler için söyleyecek sözü olması hasebiyle siyaset dışı değildir. Bünyesinde her siyasi görüşten, her cemaatten her cemiyetten öğrencileri barındırmaktadır. MTTB kapısından girerken MTTB'lilik dışındaki bütün sıfatlar dışarıda bırakılır. Birlik olabilmek esas unsurlardan biridir. Her eleştiri ve fikir tam bir ciddiyetle dinlenir ve gereği yapılır MTTB'de. MTTB'nin çatı kavramının bünyesine mensuplarının her alanda çalışması da girer. MTTB'liler

tiyatro ile ilgilenmenin yanında spor da yapar. Konferans dinlemek veya düzenlemenin yanında bilimsel projeler de ortaya koyar. Devlet yönetimi ile ilgili fikir beyan etmenin ve modeller oluşturmanın yanında sinema filmi de çeker. Bunları yapan başarılı kişilerin zamanında MTTB bünyesinde bulunmuş olması da bizim gerçekleştirmeye çalıştığımız hedeflerdendir.

MTTB olarak** üniversitelerde **edebiyat- kültür ve sanat programlarına ağırlık veriyorsunuz. Bununla neyi amaçlıyorsunuz?

Çatı tanımımızda belirttiğim gibi geleceğin en iyi edebiyatçısını, sanatçısını yetiştirmek amacıyla hareket etmekteyiz. Bu tür programlarla gayemize ulaşmaya çalışmaktayız. Bugün teşkilatımız bünyesinde görev alan birçok arkadaşımız bunun için eğitim gördükleri üniversitelerde konferanslar, paneller, şiir dinletileri gibi etkinliklerin yanı sıra dergi –gazete gibi alanlarda uğraş vermekteler. Modern toplum içinde edebiyat-sanat gibi alanlar ne yazık ki dinamikliğini yitirmek durumunda kalıyor. Buna engel olmak için yoğun bir şekilde programlar yapıyoruz.

1980'den beri uyuyan bir devi (MTTB) uyandırıyorsunuz. Bunun için ''bu** çocuk **doğarken** ölü **doğmuş" diyenler var. MTTB'nin 80'den** önceki **ihtişamına kavuşacak mı sizce?

Bugün için bunu söylemek çok erken ve yanlış olur. Çünkü MTTB, yurtiçi ve yurtdışında yaklaşık 35 üniversitede kuruldu. Ve her teşkilatımız, bulunduğu illerde öğrenciler üzerinde şekillendirici bir etkiye sahip. Bu da demek oluyor ki, bu çocuk henüz nefes alıyor. Biz uyuyan bir devi uyandırdık ve bu dev şimdi daha da dinamik. 1980 gecesinden uyandık ve eğer bu dava İslam uğrunaysa, MTTB'nin tarihini yeniden yazmalıyız derim çünkü bizler bulunduğumuz ortamı şekillendiririz.

Necip Fazıl Kısa Kürek desek?

'Kim var? ' diye seslenilince, sağına ve soluna bakmadan fert fert 'ben varım! ' cevabını verici, her ferdi 'benim olmadığım yerde kimse yoktur! ' fikrini besleyici bir dava ahlâkına sahip bir gençlik…

Bende dava şuurunun oluşmasındaki kaynak, Necip Fazıl Kısakürek'tir. Ve bu cümlelerin gençlerin mücadelesini şekillendirdiği gibi benim mücadele tarzım üzerinde de büyük etkisi vardır. Kendini İslam davası uğruna feda etmiş bir insandan bahsediyoruz ve Necip Fazıl'ı bilmemek kendini bilmemektir diye düşünüyorum.

Malumunuz Abdüllatif** Şener'in **dediği gibi Salih Mirzabeyoğlu'nun fikri yönünün** örtülmek **istendiği söylendi. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Salih Mirzabeyoğlu, bizim en büyük talihsizliğimizdir. Necip Fazıl Kısakürek'in himayesinde yetişmiş ve onun açtığı yolda yürümek isteyen bir insanın susturulmak istenmesi çok manidardır. Fikirlere karşı fikirle mücadele edilmesinin daha isabetli ve adil olacağının kanaatindeyim.

28** Şubat'ın **sizdeki tanımı nedir?

Ülkemiz, bu süreçle Yusuf kaderini yaşadı ne yazık ki! Ve 28 Şubat bin yıl sürecek diyenler, fazlaca hayalperest oldukları için Yusuf'un bir gün o kuyudan kurtulabileceği ihtimalini gözden kaçırdılar. Özetle söylemek gerekirse, ben Ülkemizi Hz. Yusuf'a benzetiyorum ve 28 Şubat'ı kör bir kuyuya. Nihayet o kuyudan çıkmayı başardık, fakat bizi o kuyuya atanlar cezasını bulmadıkça insanımızın gözyaşı dinmeyecektir.

Sorularımı içtenlikle cevapladığınız için Teşekkür ediyorum.

Salih Ağbalık
11.02.2012 - İzdiham

Cadı avlar gibi Müslüman avladılar!

14 yaşında İmam-Hatip'te 7. Sınıfta öğrenci iken sırasından kaldırıp sanık sandalyesine oturtmuşlar, Yakup Köse'yi… Saçlarını usturaya vurmuşlar, bileklerine kelepçe geçirmişler. Bir anne kuzusu, bir babanın emaneti… 28 şubat'ın gölgesi altında attıkları çığlıklar ses olamamış. Evlerinde bir dergi bulunmuş bir de tesisatçı olan babasına ait bir boru ve karar idam olmuş…

Yakup Köse, 28 Şubat sürecinde daha 14 yaşında iken Çeçenistan'a destek gösterisine katıldığı için 10 yıl hapis yattı. "Çocuk" denmeyip DGM'de idamla yargılanan Köse, sorumluların cezalandırılması için Ankara

Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Yakup Köse ile yaşadıklarını, taleplerini, o günleri ve Başbakan Erdoğan'a çağrısını Haber5.com'a anlattı…

BOMBA YAPTIĞIMIN DELİLİ SU BORUSU İDİ

14 yaşında ilk tutuklandığınız dönemdeki yaşantınızdan bahseder misiniz?

İlk tutuklandığımda İmam Hatip Lisesinde orta 1. sınıfta okuyordum. Dört kardeşin ortancasıyım. Babam sıhhi tesisatçıydı ve tesisatçı dükkanı işletmekteydi ki hala tesisatçılık yapmaktalar. Bu çok önemli ki dava sürecinde beni örgüt üyesi ve eylem yapmak suçlamasından itham ederken delil olarak bomba yapımında kullanıldı diye su borusu gösterilmişti. Ve beni Çeçenistan ile alakalı mitinge gittiğimde mimlemişlerdi. Elbette ki ailem de ben de Müslüman olarak Müslümanlarla alakalı meselelerde hassasiyet sahibiydik fakat 14 yaşındaki bir çocuk ne anlar faizci düzenden, Siyonist yapılanmadan, ideolojiden… Şimdi 20 yaşındaki çocuklar bile anlamıyor.

KALEMİ KIRIP "HADİ GİT DE YAT" DEDİ…

Suçlamalar neydi ve neden tutuklanmıştınız ve nasıl yargılandınız?

İBDA-C örgüt üyesi olmak ve Antalya da belli yerlere bomba atmak...! Müslümanların hassasiyet gösterdiği ve bu hassasiyete karşı olan yerlere eylem yapmak.

9 GÜN İŞKENCE GÖRDÜM

9 gün Terörle Mücadele'de işkence gördüm. Beni gözaltına aldıklarında örgütün ne olduğunu bilmezken böyle suçlamalara maruz kaldım. Bana 'kabul edersem çıkacağımı, dışarıda ailemin beni beklediğini' söylediler. Ve zorla önüme konulan şeylere imza attım. Fakat mahkeme süresince bu iddiaların doğru olmadığını ve zorla yapıldığını savundum.

YARGILANMAM AYRI BİR KOMEDİDİR!

Yargılanmam başlı başına komedidir. 14 Yaşında bir çocuk velev ki suçlu bile olsa çocuk mahkemesinde yargılanması gerekirken, ailesinin gözetiminde sorgulanması gerekirken ben, askerlerinde olduğu DGM de yargılandım, DGM de ceza aldım ve ilk iki sene boyunca ailemden çok uzak bir ildeki cezaevinde katillerle kalmak zorunda kaldım. Bu duruma Yargıtay, bakanlık veya herhangi bir kurum müdahale etmedi. Her şeyi bir kenara bırakın, suçlu bile olsam çocuk mahkemesinde ve ıslah evinde kalmam gerekirdi. Bunlar çok somut suçlar.

Yargılanmam da ise mahkeme çok kısa sürdü, hızlı bir şekilde idamla yargılandım ve ceza aldım, yaş küçüklüğünden 16 yıl ceza aldım. 10 yıl cezaevinde kaldım. Mahkeme başkanın idam verirken kalemi kırıp "hadi git de yat" demişti…

Tutuklu iken neler yaşadınız?

Tutukluluk döneminde çok sıkıntılar çektim. İlk cezaevine girdiğimde oradaki gardiyan ve cezaevi idaresinden çok zulüm gördüm. Günlerce dayak yediğimi bilirim. Ve beni katillerle, sapıklarla aynı koğuşa koydular. O günlerin travmasını yaşamaktayım hala.

Daha sonraki dönemde ise cezaevinde Müslüman tutuklulara yapılan operasyonda yaralandım. 25 gün iş göremez raporum da mevcuttur. Müslümanlara yapılan operasyonun adı ise çok manidar "Noel Baba" operasyonu. Bu operasyon neticesinde birçok arkadaşımla birlikte ben de yaralandım ve bir arkadaşımız katledildi. Şimdi ise garip bir şekilde bize operasyon yapıp bize ateş edenlerce açılan davada tekrar ceza aldım ve şu an Yargıtay aşamasında olan dava onaylanırsa tekrar 7-8 yıl cezaevinde kalmam gerekecek.

Aileniz o dönemde ne durumda idi?

Ailem de benimle birlikte perişan oldu. Ve beni ailemden çok uzaklara gönderdiler. Bir ana- baba için düşünün, 15 yaşındaki çocukları cezaevinde ve nasıl olduğunu bilemiyorsunuz. Bunun da ötesinde bir rüzgâr estiriliyor ve "terörist" olarak yaftalanıyorsunuz.

ERDOĞAN'IN KONUŞMASI İÇİN İDAMIM MI GEREK?

14 yaşındayken idam nedir biliyor muydunuz? "Evet, tamam bitti, idam edileceğim" dediğiniz oldu mu?

İdam kararı verilirken mahkeme başkanı kalemimi kırmıştı. O dönemde her şey yapıldı Müslümanlara. İdamda edebilirlerdi yani. Mesele de bu, Sayın Başbakan 17 yaşında idam edilen çocuk için mecliste konuşma yapmıştı ve güzel bir konuşmaydı. Fakat şimdi bana verilen cezalar, süren davalarımız düşünülürse benim de idam edilmem ve arkamdan ağıt yakılması mı gerek illaki, kaldı ki şu an fiilen olmasa da hayatımızı her yönden kuşatarak zımnen idam verilmiş şekilde yaşıyoruz. Mahkemelerim sürüyor ve her an cezaevine girmem söz konusu tekrardan.

CADI AVLAR GİBİ MÜSLÜMAN AVLADILAR

Suç duyurusunda bulundunuz, "çocukluğunuzu çalan" devletten ne bekliyorsunuz?

28 Şubat'ın mağduru olarak elbette ki hesap sor-

mak durumundayım. Benim gençliğim çalındı, nice gencin gençlikleri ellerinden alındı.

Çete zihniyetiyle bu memleket insanının inançlarına savaş açan bir kesim cadı avına benzer şekilde Müslüman avladılar bir dönem. Hesap sormak zorundayız. Yargı bağımsızlığından bahsediyorlar.

Brifinglere katılıp oradan aldıkları talimatlarla hareket eden bir kesim vardı yargıda. İstanbul DGM hakimlerinden Metin Çetinbaş mesela, en bilinen ve kamuoyuna da yansıyan kararı Salih Mirzabeyoğlu davasında ortaya çıkmıştır. Basına yansıdığı üzere 28 Şubat brifinglerine katılıp, orda alınan kararlar doğrultusunda İslami hassasiyete sahip insanları delilsiz ve mesnetsiz bir şekilde yargılamış ve ceza vermiştir. Balyoz davası belgelerinde de Hakim Metin Çetinbaş'ın adı çetelerin yargı kolunda mahkeme başkanı olarak geçmekte ve süreç içinde de bu görevi ifa ettiği anlaşılmaktadır. Aynı hakim, hakkımda da yine hukuksuz olarak kararlar vermiş ve tarafıma komik bir şekilde ceza vermiştir. Yargının bağımsız olmadığı çok bilinen bir gerçek olarak dile getirilse de Hakim Metin Çetinbaş'ın Balyoz davası delillerinde geçen belgede ve brifinglere katılan başka tanıkların ifadelerinde ve baktığı davalarda verdiği kararlarda çok net ve belgeli bir şekilde görülmüştür.

Kimlerin yargılanmasını istiyorsunuz?

Bu memlekette yıllarca insanımıza, inançlı insanlara zulmeden herkesten hesap sorulmalı. Ama şahsen kendi davamla alakalı olarak, beni yargılayan mahkeme başta, o dönemin Yargıtayında ilgili ceza dairesi, ceza evi müdürü, ceza tevkif evleri, adalet bakanlığı, genel kurmayı, psikolojik savaş yürüterek Müslümanları yaftalayanları, mimleyenleri hakkında dosyalar hazırlayanları, Batı Çalışma Grubunu… Sürecin içinde kim bulunmuşsa onların hesap vermesi gerekir.

28 ŞUBAT'TA YALNIZDIM, ŞİMDİ DE YALNIZIM!

28 Şubat'tan birçok kişi etkilendi ama siz suç duyurusunda bulundunuz. 14 yaşında iken yalnızdınız, şimdi de yalnız mısınız?

Evet yalnızım. Biz inandığımız doğruları yalnız da olsak dile getirebilecek cesarette olmadığımız için bu kadar zulme maruz bırakıldık. Şimdi 28 Şubat mağduru olan herkes bu cesareti göstermeli ve gereken adımı atmalıdır.

Suç duyurusunda sağ olsunlar camiamız kurumsal olarak destek verdi. Başta Anadolu Ahde Vefa derneği olmak üzere Ankara İHH, Mazlum-Der, Memur–Sen Ankara, Ankara Sivil Toplum Platfor-

mu, Eğitim-Bir-Sen Şube, Has Parti Gençlik Kolları , Hukuk-Der ile birlikte geniş katılım vardı.

SABIKAM VAR DİYE İŞSİZİM...

Şimdi hayatınızı nasıl idame ediyorsunuz? Eğitiminiz, iş hayatınız, geçiminiz...

Hayatımı nasıl idame ettiriyorum? Ailem sağ olsunlar hep destekçim oldu. Süreç devam ediyor aslında. İşim yok, sabıkalı olduğumuz için iş verilmiyor her yerde. Ve malum hayatın bir de o yönü var. Daha da ötesi süren davalarım var ve her an cezaevine tekrar girme durumum var. Böyle bir durumda bir düzen kurmam da mümkün olamıyor. Evliyim, iki kızım var. Bunca yıl bu kadar zulüm sonrasında aynı şeyleri bir daha yaşatmak istiyorlar. Hem madden hem manen her yönden devam ediyor sıkıntılar.

HABER5.COM - Gülizar Sönmez
16 Şubat 2012

28 Şubat ve kapanmayan defterler

Ben tüm gelişmelere rağmen 28 Şubat'ın bazı yönleriyle sürdüğünü düşünenlerdenim. Bunlardan ilki, yer yer müsamaha görülse de devam eden kamusal alanda süren başörtü yasağı ikincisi ise, Yakup Köse başta olmak üzere 28 Şubat döneminde tutuklanan, kimisinin tutukluluğu halen süren 'sistemin kurban seçtiklerinin' akıbetidir. Salih Mirzabeyoğlu ve arkadaşlarının durumu da bu vehametin örneklerinden...

Yakup Köse 28 Şubat döneminde yasadışı örgüt üyesi olmak suçundan 14 yaşında tutuklanmıştı ve ardından uzun yıllar 'hukukla gelen hukuksuzluğun' çi-

lesini çekmişti, çekmeye devam ediyor. Bütün yaşadıklarına rağmen umutsuzluğa kapılmamaya çalışan Yakup Köse önceki gün karlı bir Ankara sabahında kendisine destek veren bir avuç insanla Ankara Adliyesi'nin önündeydi. Bu kez dava edilen değil dava eden olarak. Köse, çocuk yaşlarda kendisine çizilen zulüm dolu hayatın mimarları olan 28 Şubat'ın düzenleyicileri hakkında suç duyurusunda bulundu.

Gelin bu suç duyurusunun gerekçesini Köse'nin cümlelerinden okuyalım: "28 Şubat darbe süresince 14 yaşında imam Hatip Ortaokulu 1. Sınıf öğrencisi iken tutuklanıp, yasadışı örgüt üyesi olmaktan suçlandım. Henüz

14 yaşında idim ve üzerime atılı mesnetsiz iddialara karşı ne şekilde kendimi ifade edeceğimi dahi bilmiyordum. Karşıma çıkarılan hazır ifade tutanaklarını, içeriğini dahi anlamadan korku ve baskı süreci sonrasında kabullenmek zorunda bırakıldım. Sorgulama sonrasında mahkemeye çıktığımda üzerime atılı olan suçları reddettim. Çocuk Mahkemeleri yerine DGM de yargılandım, şahitlerim dinlenmedi ve İzmir DGM'den idam cezası aldım. 146. maddeden idam cezası aldığımda o dönemin cezaevi komutanı olan bir askerin cezaevi koridorunda sizin kararınızı mahkeme değil genel kurmay verdi

şeklindeki beyanı ile askeri vesayetin hayatımı abluka altına aldığını anladım. 28 Şubat diktatöryası bir çok kişi gibi benim de hayatımdan çaldı. Hakkımda hüküm veren bağımsız olmayan yargıçlar ve mesnetsiz suçlamalar, yargılanma ve hapis sürecim adil yargılanma ilkesi ve çocuk haklarına tümüyle aykırı idi. Çocuklar yerine yetişkinlerle aynı yerlerde ve aynı koşullarda bırakıldım. Bunları ancak yaşadığım korku ve zulüm psikolojisinden kurtulduktan sonra anlatmam mümkün oldu.

Bu sebeple, bugün buraya, bir çok sivil toplum kuruluşuyla birlikte, 10 yılımı çalan 28 şubat darbe düzeninden ve sorumlularından hesap sormak üzere suç duyurusunda bulunmaya geldik. Hâkim ve savcıların ordudan brifing aldığı, yargının ordu-medya ve çeşitli STK'lar aracılığıyla baskı altına alındığı, hâkimlerin «DGM'de siyasi baskı görmediğim dava olmadı» mealinde ve verdikleri kararlarda yanlış yapmış olabilecekleri yönünde beyanlarda bulunduğu, duruşmalar boyunca dile getirilen telegram dâhil bütün işkence iddialarının kulak ardı edildiği, şahitlerin dinlenmediği yargılamaların adil olmadığı ortadadır.

Bu sebeple öncelikle 28 Şubat Dönemi'nde yıllarımı çalan ve hala sıkıntısını yaşadığım karanlık günlerin aydınlatılmasını talep ediyor, sorumluların yargılanmasını ve benim gibi mesnetsiz iddialarla siyasi suçlamalarla, adil yargılanma ilkesine aykırı olarak yargılananlara yeniden yargılanma imkanı tanınmasını talep ediyorum. «

Evet; Köse, sadece kendi için değil aynı akıbeti paylaştığı tüm sistem kurbanları için adalet arıyor. Bizler de, Bandırma Cezaevi'ndeki olaylarla ilgili açılan dava sebebiyle sistemin ikinci kez kurban seçmeye hazırlandığı Yakup Köse ve arkadaşlarına, temyizdeki davalarının akıbeti konusunda destekçi olalım.

Emine Uçak
Onbeşyirmibeş.com - 16 Şubat 2012

Karargahtaki brifinglere katılana 28 Şubat sorgusu

Ankara Özel Yetkili Savcısı Bilgili, 28 Şubat ile ilgili soruşturma kapsamında Genelkurmay brifingine katılan savcı ve hakimleri belirliyor. Belirlenen listede yer alan isimlerin aldığı kararlar gündeme getirilecek.

ANKARA Özel Yetkili Savcısı Mustafa Bilgili'nin 28 Şubat postmodern darbesi döneminde Genelkurmay brifingine katılan hakim ve savcılar için başlattığı incelemede Karargah'a katılımcıların isimlerini sordu. Katılan savcı ve hakimler, listenin belirlenmesinden sonra tek tek ifadeye çağrılacak. Aldıkları kararlar tekrar gündeme getirilerek değerlendirilecek.

O brifinge neden gittiniz?

Başsavcıvekilliği, 28 Şubat ile ilgili soruşturmada çarpıcı bir karara imza attı. 28 Şubat yargı kararlarını masaya yatıran Savcılık, Karargaha giderek Genelkurmay'ın irtica brifinglerine katılan hakim, savcı ve avukatların listesinin çıkartılmasını istedi. Soruşturma kapsamında isim isim çağrılarak ifadesi alınacak yargı mensuplarının verdiği bilgilerle soruşturmanın seyrinin netlik kazanacağı belirtildi. O dönem verilen yargı kararlarına ilişkin yürütülecek soruşturma kapsamında, üst düzey yargı mensuplarına "görevi kötüye kullanma" ve Karargahtan talimat alındığı gerekçesiyle "kuvvetler ayrılığı ilkesini çiğneme" soruşturması yürütülmesi bekleniyor. Ankara Başsavcılığı, soruşturma sürecinde o dönem görev yapan emekli yargı mensuplarının ifadesine başvurmayı planlıyor. Başsavcılığın ifadeler kapsamında 28 Şubat'ta Karargah'taki brifinglere katılan yargı üyelerine "Neden gittiniz? Neler anlatıldı? Yargı kararlarını değiştirecek talimat verildi mi?" gibi sorular yönelteceği belirtildi.

Yargı kararları da inceleniyor

Genelkurmay Orbay salonunda yapılan bri-

finglerde Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral Çetin Saner ile İstihbarata Karşı Koyma ve Güvenlik Dairesi Başkanı Tümgeneral Fevzi Türkeri, “irticai faaliyetler”i anlatmıştı. Yargı üyelerine, “Baktığınız davalarda dikkatli olun. Cumhuriyet tehlikede. Rejimi ve laikliği koruyun, kararlarınızı buna göre verin. Laiklik ilkesine aykırı faaliyette bulunanlara müsamaha göstermeyin” talimatı verilmişti. Ankara Özel Yetkili Başsavcıvekilliği,çok sayıdaki suç duyurusu üzerine 28 Şubat sürecine ilişkin soruşturma başlatmıştı. Savcılığın 28 Şubat sürecinde yaşanan yargı skandallarını da mercek altına aldığı öğrenildi. Ayrıca dönemin gazete haberlerinin de delil olarak dosyaya girdiği öğrenildi.

KOMUTANLAR DA ÇAĞRILABİLİR

Soruşturmayı yürüten Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet savcısı Mustafa Bilgili’nin gerek görmesi halinde dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, Genelkurmay 2. Başkanı Çevik Bir, kuvvet komutanları, Sincan’da tankları yürüten Erdal Ceylanoğlu’nun ifadesine başvuracağı öğrenildi. Soruşturma savcısı Bilgili, Refahyol hükümetinin kurulmasından Başbakan Necmettin Erbakan’ın istifasına kadar olan sürece ilişkin tüm bilgi ve belgeleri incelerken 28 Şubat kararlarının alındığı Milli Güvenlik Kurulu bildirisini de mercek altına aldı. Savcılık, Türk Ceza Kanunu’nun 312. maddesi uyarınca, cebir ve şiddet kullanmadan Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevlerini yapmalarına kısmen veya tamamen engellemeye teşebbüs etme iddiasıyla soruşturmasını sürdürüyor. Soruşturmada şüpheli olarak yer alan isimler ise şöyle: Dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, Kara Kuvvetleri Komutanı Hikmet Köksal, Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya, Hava Kuvvetleri Komutanı Ahmet Çörekçi, Jandarma Genel Komutanı Teoman Koman, Genelkurmay 2. Başkanı Çevik Bir, MGK Genel Sekreteri İlhan Kılıç, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak, Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Doğu Aktulga.

Star Gazetesi
16 Şubat 2012

28 Şuba**t'ın tanığına Ergenekonculardan tehdit**

Ergenekoncular, 28 Şubat'ta hâkimlere irtica brifingi veren askerleri deşifre eden avukatı ablukaya almış. Balyoz soruşturması kapsamında 'tanık' olarak ifadesine başvurulan Doğan'ın Ergenekoncular tarafından 'Kendini harcatma, akıllı ol. Sen bizim eski arkadaşımızsın. İhanet içindesin. Biz daha ölmedik' şeklinde uyarmış

Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcılığının 28 Şubat süreciyle ilgili başlattığı soruşturma kapsamında Genelkurmay tarafından düzenlenen brifingleri mercek altına alınırken, daha önce brifinglere katıldığını açıklayan Avukat Doğan Yıldırım'ın tehdit edildiği öğrenildi.

Gözlerini kan bürümüş! 28 Şubat dönemi ve sonrasında yapılan Harbiye Orduevi toplantıları ile brifinglere katılanların isimlerini açıklayan ve Balyoz soruşturması kapsamında 'tanık' olarak ifadesine başvurulan Doğan'ın Ergenekoncular tarafından 'Kendini harcatma, akıllı ol. Sen bizim eski arkadaşımızsın. İhanet içindesin. Biz daha ölmedik' şeklinde uyardıkları öğrenildi.

Avukat yalanlamadı, fazlasını anlattı Bir dönem Ergenekoncuların da avukatlığını yapan Doğan, iddiaları yalanmazken, "Evet baskı altındayım. Ama tehdit demeyelim de telkin diyelim. Sonuçta uyarıda bulunanlar eski arkadaşlar. Hakkımda Balyoz davası sanıklarının savcılığa yaptıkları suç duyuruları da var. Avukat olmama rağmen ve Adalet bakanlığı yazısını cebimde taşımama rağmen İstanbul Barosunun listesinde de halen yokum. Durum açık sanırım" dedi.

"Yargı kararları toplantılarda alındı" Konuşurken tedirgin olduğu gözlemlenen ve sorularımızı geçiştirmeye çalışan Doğan, "Bakın ben özeleştiri yapıyorum. Hatalarımı söyleyebiliyorum. Bir dönem Balyoz ve Ergenekon sanıkları ile geçmişe dayalı dostlukla-

rımızın olduğu da gerçek. Ama kritik bir süreçteyiz. Evet 28 Şubat sürecinde brifinglere katıldığım doğrudur. Yanlışın farkındayım. Harbiye'de o dönem yapılan toplantılarda henüz sonuçlanmamış yargı kararları alındı. Alınan kararlar mahkemeler tarafından uygulanarak çok sayıda insan mağdur edildi. Kritik davalara ilişkin uygun olmayan kararlar brifinglerde alındı" diye konuştu.

"Savcı çağırırsa bildiklerimi anlatırım"

Toplantılara Susurluk ile İBDA-C davasına bakan hâkimlerin yanı sıra medya mensupları ile askerlerin katıldığını ifade eden Doğan, "Ben bunu savcılara açıkladım. İsimleri de verdim. Ancak 28 Şubat süreciyle ilgili soruşturma başlatan savcılar henüz ifademe başvurmadı. Geçmişte yapılan hatalarla yüzleşilecek ise ve gerçekten aynı hataların tekrarlanmaması isteniyorsa savcı tarafından çağrılırsam bildiklerimi anlatırım. Süreç kavga şeklinde yönetilmemeli. Hesaplaşmaya çevrilmemeli. Ben o gün arkadaşlarımı uyardığımda "Süreci genelkurmay yönetiyor" savunmaları ile karşılaştım. Anti demokratik uygulamaların neredeyse tamamı o toplantılarda alındı" diye konuştu.

Milat Gazetesi Aslan Değirmenci
18 Şubat 2012

ERGENEKON'DAN 28 ŞUBAT TANIĞINA

'AKILLI OL

'28 Şubat' süreciyle ilgili soruşturma başlatan Ankara Özel Yetkili Başsavcılığı Genelkurmay tarafından düzenlenen brifingleri mercek altına aldı. Daha önce brifinglere katıldığını açıklayan Avukat Doğan Yıldırım'ın da tehdit edildiği öğrenildi.

KENDİNİ HARCATMA, DAHA ÖLMEDİK

28 ŞUBAT dönemi ve sonrasında yapılan Harbiye Orduevi toplantıları ile brifinglere katılanların isimlerini açıklayan ve Balyoz soruşturması kapsamında 'tanık' olarak ifadesine başvurulan Yıldırım, Ergenekoncular tarafından 'Kendini harcatma, akıllı ol. Sen bizim eski arkadaşımızsın. İhanet içindesin. Biz daha ölmedik' şeklinde uyarılmış.

EVET BASKI ALTINDAYDIM

BİR dönem Ergenekoncuların da avukatlığını yapan Yıldırım, iddiaları yalanlamazken, "Evet baskı altındaydım. Ama tehdit demeyelim de telkin diyelim. Hakkımda Balyoz davası sanıklarının savcılığa yaptıkları suç duyuruları da var. Avukat olmama rağmen ve Adalet Bakanlığı yazısını cebimde taşımama rağmen İstanbul Barosu'nun listesinde de halen yokum" dedi.

ŞOK İFŞAATLAR

28 ŞUBAT brifingleri hakkında bilgi vermeye hazır olduğunu ifade eden Yıldırım, 'Milat'a toplantılara "Susurluk" ile "İBDA-C" davasına bakan hâkimlerin katıldığını açıkladı. Yıldırım, "Kritik davalara ilişkin uygun olmayan kararlar brifinglerde alındı. "Ben o gün arkadaşlarımı uyardığımda "Süreci Genelkurmay yönetiyor" savunmaları ile karşılaştım" dedi. 9'da

Asıl felaket, Sünni-Şii kutuplaşmasında rol alıp figuran olmaktır...

Suriye'yi görüp, Bahreyn'deki aynı zulmü görmemek, buna kayıtsız kalmak ne kadar İslamidir? İç çelişki ve kendi içinde tutarsızlık değil midir? Nusayri'nin Sünni'ye yaptığı zulüm içimizi acıtıyor... Ama, Sünni'nin, Caferiye yaptığı aynı zulüm meşru mu oluyor? Üstelik Suudi kuvvetlerinin fiili ve ABD'nin de yaptığı silah desteği ile... Bu iki zulmün beraber dillendirilmesi, tel'in edilmesi gerekmez mi? İslam coğrafyasında, kendi içindeki Müslümanlara zulmü reva görmeyen yönetimler var mı? Türkiye'de ki cezaevlerinde birçok İslami kesimden içeride bulunan Müslümanların durumları bunların hangi gerekçelerle cezaevlerine konulduğu görülmüyor mu? Mesela bunlardan en son durumu basına yansıyan, Metin Kaplan, hangi suçu Türkiye'de işlemişti de cezaevine tıkıldı. Kansere yakalandı. Şuanda da izbe bir hastahane koğuşunda ailesi ile bile görüştürülmüyor. Salih Mirzabeyoğlu hangi suçtan ağırlaştırılmış müebbet ceza ile tekli hücrede tutuluyor. İrfan Çağrıcı'dan haberi olan var mı? Son 20 yılda 6 bin kişi Hizbullah'a üye suçlaması ile cezaevlerine konuldu. Hizbuttahrir şiddet ve silah ile işi olmadığını deklare ettiği halde, silahlı örgüt muamelesi ile cezalandırılıyor. Ne zaman Amerika ile bir ziyaret ya da ilişki sözkonusu olsa, hemen sözde bir "El-Kaide" operasyonu düzenlenir, birçok ilden mütedeyyin insanlar toplanır cezaevlerine konulur... İyice perişan edildikten sonra da El Kaide'yle bir ilişkileri saptanmadı diye bırakılırlar. Bunun gibi onlarca örnek var. Şimdi bu Türkiye mi diğer İslam coğrafyalarındaki İslamî muhalefeti örgütleyip öncülük edecek? Bu ne kadar samimi ve İslamidir. Önce bu kendi içindeki tutarsızlık görülmelidir...

Türkiye'deki muhafazakâr-mütedeyyinlerin içine düştükleri büyük bir hata daha var. Sanki Ortadoğu'daki bu halk hareketlenmelerinde kendilerinin bir katkısı varmış, yahutta kendileri bir bedel ödüyor edası ile, normal İslami tepkinin sınırlarının ötesinde, ileride telafisi müm-

kün olmayacak yanlış söylemler geliştiriliyor. Bununla da yetinilmiyor Türkiye'deki İslami kesimleri de kutuplaştırıcı, ayrıştırıcı ithamlar savruluyor...

Tehlike şu; Aleni olarak bir Sünni-Şii kutuplaşması ve ileriye dönük bir çatıştırma pojesi işlettiriliyor. Projenin bir ayağında da mikro milliyetçi mekanizmalar geliştiriliyor. (Uzun vadede Türkiye de bundan nasibini alacaktır.) Ortadoğu'daki halk hareketlenmesi buna fırsat kılınıyor. Oysa İslam coğrafyasındaki bu diriliş ve uyanış, ümmetin tesisi için Allah'ın verdiği bir lütuf ve fırsattı. Heder ediliyor.

Bakın 2006'daki Hizbullah-israil savaşında, kukla yöneticiler hariç tüm islam alemi israil karşısında tek ses, tek yürekti. ABD ve Batı, İran'a olası bir müdahaleden bahsedince, tüm İslam alemi açık tavırla karşı çıkıyordu. O gün de Beşar Esed ve rejimi aynen vardılar. Fakat öyle bir mekanizma işletildi ki, Sünni islami kesimler, Batı, Libya'da olduğu gibi biran önce Suriye'ye müdahale etse de, İran ve Hizbullah'ın da bölgede etkinliği kırılsa» noktasına gelindi.

İslami kamuoyu, ABD ve Batı'nın İran'a müdahalesine onay vermeye, en azından sessiz bırakılmaya yönelik hazırlanıyor. Bu da Suriye üzerinden yapılıyor. (Batı'nın Suriye müdahalesi Irak, Afganistan, Sudan ve Libya'dan farklı olmayacak. Hatırlayın, Sudan'da bir Hıristiyan devlet kuruldu.)

Çözüm nasıl olmalıdır sorusu haklı olarak gündeme geliyor... Elbette Beşar Esed gitmelidir. Elbette Suriye'de üyük bir katliam ve zulüm vardır. İnşaallah Baas rejimi gidecektir de. Ve herkes şunu bilmelidir ki, İhvan-ı Müslim'in (Müslüman Kardeşlerler Teşkilatı), Suriye'de en ağır bedeli ödemiş ve en köklü mücadeleyi vermiştir. Bugün de bedel ödeyen yine İhvan'dır. Suriye'de hak sahibidir. Çözümün bir parçasıdır. İnşaallah muvaffak da olur. Zaten Mısır, Tu-

nus, Filistin ve daha pek çok yerde de yükü omuzlayan yine İhvan'dır. Dolayısıyla Evrensel ümmet tesisinde İhvan hareketi önemlidir. İhvan'ın Mısır'da, laiklik konusundaki Türkiye'nen tavsiyelerine verdiği ikaz da çok önemli ve değerlidir. Fakat, Esed gönderiliyor ayağı ile İran ve Lübnan'da Hizbullah'a müdahale için Suriye, düşürülen bir cephe durumuna konulmamalı. Libya tarzı, NATO şemsiyeli ABD ve Batı müdahalesi İslamın ve Müslümanların faydasına değil zararınadır.

Çözüm hususun da görmezden gelinen bir husus da şudur. Ki önemlidir.

Suriye'de daha bu duruma gelinmeden ve bu kan akmadan önce İran'ın, imamet makamı olarak Seyyid Ali Hamaney'in temsilcileri aracılığıyla, Suriye Muhalefeti ile mevcut rejim arasında çözüm için bir arabuluculuk girişimi söz konusu oldu... Bu girişim İran'dan geldiği için mi acaba etkisiz ve sonuçsuz kılındı? Birileri Suriye muhalefetini çözüm yerine, adeta malzeme etmek için mi bu kanlı yola sürükledi. Çok ilginçtir ki, HAMAS'ı da İran'dan uzaklaştırmak, hatta İran'a karşı konuşlandırmak ve konumlandırmak için benzer girişimlerde bulunuluyor. Mesela HAMAS liderlerinden İsmail Heniyye, Şubat ayı ortasında, (Devrim yıl dönümü nedeni ile) İran'a bir ziyaret kararı almıştı. Körfez ülkeleri liderleri (Körfez İşbirliği Konseyi) ziyareti iptal etmesini istediler. Bu konuda açık baskı uyguladılar. Ama Heniyye ziyaretini gerçekleştirdi.

İşaret edildiği gibi İhvan ve İran'ın samimi diyaloğu çözüm açısından çok değerli ve makuldur. Bunun dışındaki girişimler, özellikle de ABD ve Batı destekli girişimler menfaat temelli girişimlerdir. Bu girişimlerin Müslüman kamuoyunun tepkisini çekmemek için "Mezhep" ve "Milliyet" vurgusuyla gündem edilmeleri ise ümmet için en büyük tehdit ve tehlikedir. Müslümanlar, kendi kanları üzerinden oynanan oyunlara karşı dikkatli olmalı ve tüm enerji ve güçlerini İslam düşmanlarına karşı kullanmalıdır. Bilelim ki bu çatışmalar ve kaosların temelinde Batı dünyası ve siyonizm vardır. Onların ümmet içine ektiği fitne tohumları sebebiyledir. Müslümanlara düşen; Ümmet ve kardeşlik kalesini her ne pahasına olursa olsun muhafaza etemeleri, siyonizmin ve Batı dünyasının faydasına, yararına olacak söz ve eylemlerden uzak durulmalıdır. Zalim de olsa mazlum da olsa kardeşimize yardım etmeliyiz. Mazlumun elinden tutarak, zalimin zulmüne engel olarak.

Suriye başta olmak üzere tüm zulüm sistemlerinin yıkılıp yerine hak ve adaletin gelmesi temennisiyle Allah'a emanetsiniz.

Doğru Haber - 24 Şubat 2012

28 Şubat Hala Devam Ediyor

28 Şubat 1997`de yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısı sonucu açıklanan kararlarla başlayan ve birçok zulmü de beraberinde getiren postmodern darbesinin etkilerinin hala devam ettiği belirtildi.

GAZİANTEP - 28 Şubat 1997`de yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısı sonucu açıklanan kararlarla başlayan ve İslam`a karşı olan ordu ve bürokrasi merkezli darbe süreci Türkiye siyasi tarihine Kara bir sayfa daha ekledi. 28 Şubat, Cumhuriyet tarihinde halkı sindirmek için girişilen darbelerin sonuncusu olarak bilinse de etkileri ve yol açtığı mağduriyetleri hala devam ediyor.

28 şubat döneminde tam olarak ne yapılmak istendi… Hukuk nasıl işledi... O döneme ait somut örnekler neler… O dönem uygulamaya konan ve hala devam eden haksızlıklar neler... Tüm bunları **28 Şubat dönemine bir hukukçu olarak şahit olmuş Av. Halil Kılıç ile konuştuk.**

Mazlum- Der`in eski şube başkanı da olan Av. Halil Kılıç, 28 Şubatın, Batının Amerika`nın öncülüğünde yaptığı bir operasyon olduğunu belirterek, bu darbenin Muhatabının da Müslümanlar olduğunu söyledi.

Hukuk Adaletsizlikler İçin mi Kullanılıyordu?

O dönemde hedefteki kişinin Müslüman olması durumunda hukuk aracılığıyla yok edilmeye çalışıldığını dile getiren Kılıç, **"Hâkim onlardan, savcı onlardan, polis onlardan... Dolayısıyla mahkeme göstermelik bir şey... Başı sonundan belli bir oyun..."** ifadelerini kullandı. O dönemde Salih Mirzabeyoğlu davasına baktığını hatırlatan Kılıç, bu davanın da diğer mustazafların davalarında olduğu gibi, başı sonundan belli bir dava olduğunu ifade etti.

28 Şubat döneminde başta hakimler olmak üzere herkesin adeta emireri gibi davrandığını belir-

ten Av. Kılıç, **"Nitekim Mirzabeyoğlu Davası`nda İddianame`yi kabul eden hâkim Sedat Karagül yıllar sonra bir gazeteye itirafta bulunuyor; "İBDA-C davası da dahil olmak üzere baskı görmediğim hiçbir dava olmadı" diyor... Baskı gördüğünü açıkça söyleyen bu hâkim, Mirzabeyoğlu`nu öldürmek için Metris Cezaevi`ne düzenlenen ve Noel Baba adı verilen operasyona ve bunu yapanlara, operasyonu yapanlar hakkında hiçbir şey yapmamak suretiyle, destek çıkmıştır"** diye konuştu.

Bir de Brifing Hadisesi Var

Yargı mensuplarını brifing verilmesini hatırlattığımız Av. Halil Kılıç: **"Evet... Av. Doğan Yıldırım`ın mühim ifşaatları oldu... 28 Şubat sürecinde, I. Ordu Komutanlığı`na ait Harbiye Orduevi tesislerinde tertiplenen bir toplantıdan bahsediyor...**

Toplantıya dönemin Genelkurmay Başkanı İ. Hakkı Karadayı katılıyor. Noel Baba operasyonunda aktif görev alan ve zamanın DGM`lerine arka kapılardan `nezaket ziyaretlerinde bulunmasının ardından 17 yaşındaki çocuklara idam cezası verilmesine sebep olan I. Ordu`nun o dönem ki başkanı H. Kıvrıkoğlu katılıyor... Balyoz Davası`nın bir numaralı sanığı Çetin Doğan katılıyor... Erol Özkasnak var... " dedi.

Değişen Mevzuatın Müslümanlara Sağladığı Bir Fayda Yok

Son zamanlarda Elazığ İhya-der ve Adıyaman örneğinde olduğu tamamen yasal olarak faaliyetlerini sürdüren İslami STK`lara verilen ağır cezalar ve sizin de avukatlığını yaptığınız Şahmerdan Sarı davası var. Bu davalarda da hala Müslüman şahsiyetlere ağır cezalar veriliyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz? Şeklindeki sorumuzu da yanıtlayan Av. Kılıç, **"Değişen tüm kurumların ve mevzuatların İslam`a sağladığı hiçbir şey yok. O gün de İslami dernekler, vakıflar terör Örgütü bahanesiyle kapatılıp üyeleri cezalandırılıyordu. Bugün de aynı bahaneyle kapatılıp cezalandırılıyorlar. O gün de cemaatler, cemaat önderleri kurgularla cezaevine atılıyordu, bugün de atılıyor.**

Birçok Müslüman o dönemde hukuksuz süreçlerin ardından ceza aldı... Birçoğu hala cezaevinde... Hükümet, 28 Şubat`la hesaplaşacağını söyleyerek iktidara geldi... Bu üçüncü dönemi... Ancak hâlâ birçok insan, verilen hukuksuz kararlar yüzünden cezaevinde zulüm görüyor... Hükümet 28 Şubat`la gerçekten hesaplaşmak istiyorsa elini çabuk tutarak yapması gereken ilk şey, o dönemde görülen ve emir-komuta mantığıyla işleyen mahkemelerce verilen

kararları herhangi bir talep, kayıt ve şarta bağlı kalmaksızın, re`sen ve yeniden ele almaktır. Ardından mazlum Müslümanların zararlarını tazmin etme yoluna gitmelidir. Ancak o zaman gerçek manada 28 Şubat`la hesaplaşılmış olur. Aksi halde kendileri de 28 Şubat`ın yürütücüleri konumunda olurlar.»Dedi.

Şefik Mert - İLKHA
24.02.2012

Moro dağlarındaki Müslüman savaşçılar

Moro Müslümanları ve Moro Adası Türkiye'de yeni nesil tarafından pek fazla bilinmiyor. Oysa yetmişli yıllarda çıkarılan Gölge, Akıncılar, Akıncı Güç gibi dergilere göz attığımızda Moro'nun o yıllarda bugünden çok daha fazla bilindiğini fark ederiz. Ayrıca 13 yıldır zindanda tutulan Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nun Moro Destanı isimli harika bir şiir kitabı bulunuyor. Mirzabeyoğlu'nun genç yaşlarda kaleme aldığı kitabın çizimlerini de usta çizer Yalçın Turgut Balaban yapmış. Ben de ilk defa Morolu Müslümanlardan ortaokul yıllarımda defalarca okuduğum ve bazı mısralarını ezberlediğim bu kitap vesilesiyle

haberdar olmuştum. Ve Allah yıllar sonra içimde bir şiir kitabının mısraları olarak kalan Moro'yu ziyaret etmemi nasip etti. İnsan hayatını yıllar önce kurduğu hayallerin peşinden giderek yaşarsa Allah ona bir şekilde hayallerini gerçekleştirmenin fırsatlarını sunuyor. Önemli olan kurduğumuz hayallere bir ömür boyu sahip çıkmak ve hayallerimizi gerçekleştirme konusunda ısrarcı olmak…

Geçmişte Müslümanlara ait bağımsız bir İslam devleti tarafından yönetilen Moro Adası bugün Filipinler yönetiminin işgali altında. İşgalden önce adanın tamamı Müslümanlardan oluşuyormuş. Fakat yetmişli yıllardan itibaren Filipinler yönetimi tarafından düzenlenen Hıristiyanlaştırma faaliyetleri sonuç vermiş. Toplam nüfusu 23 milyon olan Moro Adası'nın bugün 10 milyonunu Müslümanlar, 13 milyonunu ise Hıristiyanlar oluşturuyor. Filipinler yönetimi tarafından desteklenen Hıristiyan milis örgütleri zorla Müslümanların topraklarına, evlerine el koymuşlar. Bundan dolayı milyonlarca Müslüman evlerini, topraklarını terk etmek zorunda kalmış. Evlerini terk etmek zorunda kalan Morolu Müslümanların bir kısmı nehirlerin üzerinde yaşıyor. Hiçbir teknolojik aletin kullanılmadığı bu evlerde yaşayan on binlerce Müslüman, bütün ihtiyaçlarını üzerinde yaşadıkları nehirlerden sağlıyor. Matanboy nehrinin üzerinde yaşayan Müslümanlara niçin nehirlerin üzerinde yaşadıklarını sorduğumda aynen şu cevabı aldım: "Suyun üzerinde yaşamak pahasına da olsa topraklarımızı terk etmeyeceğiz. Eğer Mindanao Adası'nı terk edersek gelecekte adada Müslüman kalmaz. Biz her ne olursa olsun dinimizi, vatanımızı savunmaya devam edeceğiz. Ve adadaki İslam toplumu hep var olacak." Müslümanların bir nehrin üzerinde de olsa topraklarını terk etmemeleri bana son derece asil ve kahramanca bir davranış olarak geldi.

Topraklarına el konulan Müslümanların diğer kısmı ise Moro İslami Kurtuluş Cephesi'ne sığınmış. Moro İslami Kurtuluş Cephesi'ne bağlı askeri kamplarda yaşayan bu mülteciler geçimlerini toprağı ekip-biçerek sağlıyorlar. Mücahitler kendilerine sığınan halka toprağı ekip-biçmeleri için manda, hatta saban bile vermiş. Kamplarda yaşayan insanlar da sırayla bu sabanları kullanarak günlük rızıklarını elde ediyorlar.

Liderliğini Hacı Murat İbrahim'in yürüttüğü Moro İslami Kurtuluş Cephesi'ne ait adada 23'den fazla askeri kamp var. Ebubekir Sıddık, Ömer İbnül Hattap, Halid bin Velid gibi sahabelerin, Selahaddin Eyyubi gibi büyük İslam komutanlarının isimlerinin verildiği kampların birinin de ismi Filistin. Tamamı ormanlık alanların içinde bulunan kampların her birinde binlerce Morolu Müslüman yaşıyor. Ben de Hilal TV için hazırladığımız bir belgeselin çekimleri için bu askeri kamplardan Hz. Ebubekir Sıddık

ve Ömer İbnül Hattap kamplarını ziyaret ettim. Kamplardaki Müslüman direnişçiler disiplinli görünümleriyle bir gerilla hareketine mensup savaşçılardan çok, düzenli bir ordunun askerlerine benziyorlardı. Bu kamplarda yaptığım görüşmelerin sonunda Moro'daki direnişin İslami anlayış olarak dengeli ve siyasi ufku geniş bir liderliğin, kadronun kontrolünde olduğunu anladım. Mücahitlere ait askeri kamplarda en çok dikkatimi çeken şeylerden biri de kadın savaşçılar oldu. İslami Cephe'nin saflarında Filipinler yönetimine karşı bağımsızlık için savaşan bu kadın savaşçılara Ümmü Mümine isimli bir bayan komutanlık yapıyor. Ümmü Mümine'ye, "Yıllardır bağımsızlık için mücadele ediyorsunuz. Gerçekten bir gün bağımsızlığınızı elde edeceğinize inanıyor musunuz" diye sorduğumda " Biz sadece Moro Adası'nın değil; bütün İslam dünyasının bir gün özgürleşeceğine inanıyoruz" şeklinde bir cevap almıştım. Ümmet-i Muhammed, İslam dünyası hilafetin ilgasıyla birlikte belki yenildi, parçalandı; ama asla teslim olmadı. Bugün Müslümanlar her yerde direniyorlar.

Canları ve kanları pahasına da olsa dinlerini, topraklarını, özgürlüklerini savunuyorlar. Bu çelikten irade, bu ısrar bir gün mutlaka zaferle sonuçlanacaktır. Buna bütün kalbimizle inanıyoruz ve inanmaya da devam edeceğiz…

25 Şubat 2012 - Adem ÖZKÖSE

"Bir gün kavuşacak ellerimiz" Ey Şehid!

Üsküdar'da başta Şehid Metin Yüksel olmak üzere şehidleri yad etmek için toplandık.

Biz Müslümanlar, dinamitin mucidi adına barış, edebiyat ödülü vermeyiz. Alfred Nobel, dinamitin mucidi idi, bugün adına barış, edebiyat ödülü veriliyor…

Bizim sembolümüz, göklere çıkarttığımız, onlara yıldızlar gibi baktığımız, ulaşmayı beklediğimiz, bir çocuk gibi onlara isimler verdiğimiz, onları gece yatarken göğe baktığımızda saydığımız şehitlerdir.

Kalbimizi, onların kalbine yaklaştırmak isteriz. Çünkü biliriz ki, hiç kolay değildir, hele böyle bir çağ-

da, bu haz çağında, bedene adeta tapıldığı bir çağda, bedenini Allah yolunda bir kurban kılanlar, şehadetin güzel birer timsalidirler.

Hakikat sahibi bir yürek

Metin Yüksel, babası "Molla Sadreddin'in en yiğit oğlu." İletişimin ancak cızırtılı radyolar aracılığıyla sağlanabildiği, televizyonların evlere girmediği, kişisel bilgisayarın daha icat edilmediği bir zamanda, mübarek babasının radyosundan akşamları, geceleri dinlediği haberlerle, Müslüman kardeşlerine bilgiler veren bir dava adamı, genç bir Müslüman adam. Şuur timsali, İslam'ın lezzetinin, onu hayatın her alanında yaşamakla mümkün olduğunu çok iyi idrak etmiş, hakikat sahibi bir yürek…

Dünyanın her yerinde zulmedilen Müslümanlar için acı duyan ve "eyleme geçen" bir dava adamı. Bugünkü tabirle "aktivist" değil, dava adamı!..

Çizgilerini de dahil olmak üzere, kendi çizdiği afişleri Fatih sokaklarına asan, hazırladığı duvar gazetesini Fatih Postanesi'nin yakınına koyan, sonra bütün gün onu nöbet bekleyen, akşam onu oradan tekrar alan, sonra gece yeniden hazırlayıp, sabah yeniden koyan, Metin Yüksel'dir…

Sadece sloganın adamı değildir o. İdeoloji denen pazarın çürük meyvelerine karşı, İslam'ın, Anadolu'nun tertemiz, hakiki, "hormonsuz" meyvelerini pazara çıkaran, İslam'a müşteri arayan bir yiğittir…

Üsküdar'da şehit ile...

24 Şubat Cuma akşamı, Üsküdar Bağlarbaşı Kültür Merkezi'nde olanlar, şanslı insanlardı. İHL Sözlük ve Üsküdar Belediyesi'nin çalışması olan "İlk Düşen Sensin Yola: Metin Yüksel" programıyla, bu şehadet mertebesine ulaşmış yüreğin şahsında, tüm şehitlere bir ahde vefa gecesi idi bu program. Emeği geçen, katkı sunan herkese teşekkür ediyoruz.

Metin Yüksel'in, inşallah bundan sonra da izleyeceğimiz, çok güzel bir belgeseli yapılmış. Bu genç şehidin şahsında, o zamanki Müslümanların durumunu, mücadelesini elinden geldiğince anlatmaya, göstermeye, nakşetmeye çalışan bir çalışma gördük perdede...

Salonun tamamının dolu olması, ayrı bir sevinç ve huşu kaynağı oldu. Sanatı, salonları, amaçsızlıklarını "sanat" gibi göstermeye çalışanlara karşı, "hayır, amacımız var, bir davamız var" diyen adamların, gerçek ve hakiki sanat olan "Allah'ı arama" uğraşına bir vesile oldu bu gece…

Surda bir geçit açanlara hürmetle...

«Sen oradan kıracaksın zinciri ben buradan / bir gün mutlaka kavuşacak ellerimiz / her şey aydın-

lığa çıkmak için her şey mutlak bir için.» diyen Salih Mirzabeyoğlu'nun şiirini Metin Yüksel'in kendi sesinden dinlemek güzeldi. O masanın üstü yetmeyip, masanın üstüne de sandalye koyup onun üstünden konuşan, hocasının bir maçına gidip de onun maçta yenildiğini görüp; "ben yenilen adamdan ders almam" deyip boks hocasını değiştiren vakarlı bir genç Müslüman!

Hepimiz, "surda bir gedik açanlara" mahcubiyetle birlikte, selam olsun sizlere yıldızlar! diyoruz…

Hepimiz, onların mücadele azmine ortak olmak için niyet ediyor, Allah'tan gayretimizi çoğaltmasını niyaz ediyoruz.

Taha Süren haber verdi

Dünya Bizim
25 Şubat 2012

14 yaşımda darağacımı gördüm!

28 Şubat sürecinde henüz 14 yaşındayken idamla yargılanıp 10 yıl hapis yatan Yakup Köse'nin yaşadıkları, o dönem inançlı kesime açılan savaşın en belirgin izleri aslında...

28 Şubat sürecinde tutuklandığında henüz orta okula gidiyordu. 14 yaşındaydı. Terör örgütüne üyelikten idam talebiyle yargılandı.

Hakim «kalemini kırdı» ama idam cezası önce müebbete sonra da 19 yıl hapis cezasına çevrildi. 10 sene hapis yattıktan sonra 2004'te çıkarılan uyum yasasıyla, çocukken girdiği cezaevinden 24 yaşında bir

delikanlı olarak çıktı Yakup.

Anlattığına ve anladığıma göre hapisteyken de dışarı çıktıktan sonra da Yakup'a pek sahip çıkılmamış. Hep bir mücadele halinde, gasp edilen hayatını yeniden kazanma, onarma çabasında... Şimdiler de, daha çocukken onu devleti yıkmakla suçlayıp, hayatından en güzel 10 yılını çalan 28 Şubatçıların ceza almasını sağlamak için uğraşıyor. Geçtiğimiz günlerde suç duyurusunda da bulundu.

Yakup'un gerçek anlamda iç parçalayan hikayesi; bir dönemi tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor aslında. 28 Şubat'taki darbeci zihniyetin, inançlı kesime karşı nasıl bir savaş açtığının izlerini en belirgin şekilde taşıyor Yakup Köse...

İşte Yakup Köse'nin orta okul 1'nci sınıf öğrencisiyken Antalya'daki evinde, ailesiyle akşam yemeği yediği esnada başlayan hikayesi...

BOMBA ATTIĞIMI İTİRAF ETMEMİ İSTEDİLER

En başından anlatır mısın?

Akşamüzeriydi… Evde ailece yemek yiyorduk. Kapı çaldı ve birden polisler girdi içeri. Sorgusuz sualsiz. Beni sordular ve yere yatırıp ellerimi arkadan kelepçelediler.

Evi arıyorlardı diğer taraftan.

Sebep?

Çeçen direnişçiler Avrasya feribotunu kaçırmıştı. Antalya'da onlara destek eylemi vardı. Bende gittim. İmam hatip orta 1'e gidiyordum.

Tek suçun bu muydu?

Eylemde büyükler baş ve şahadet parmaklarını kaldırarak slogan atıyordu. Bende onlar gibi yaptım. İBDA-C'nin işaretiymiş... Tespit edip, takibe almışlar. Sonra da eve geldi polisler.

Gözaltındayken ne söyledi polisler, ne yaptılar sana?

Antalya Terörle Mücadele'de bir hafta işkence yaptılar. Çırılçıplak soyup, ıslatarak dövdüler. Aç bırakıldım. İBDC üyesi olarak Antalya'da 6-7 ayrı yere bomba attığımı itiraf etmemi istiyorlardı.

Delilleri neydi peki?

Evde gazete bayisinden alınmış Taraf dergisi. İBDA'ya yakın bir çizgideymiş. Bir de, su tesisatçısı babamın evde bulunan iki santimlik "T dirseği.." Boru

tipi bomba saydılar onu da.

Hakim karşısına çıkınca ne yaptın?

Sorguda, bu suçları kabul etmemi, çocuk olduğum için serbest bırakılacağımı yoksa tekrar aynı yere döneceğimi ve tekrar işkence yapacaklarını söylüyorlardı. Gerçekten, çocuk bünyemin ve zihnimin kaldırmayacağı çok ağır işkenceler yapmışlardı. Çok korkmuştum. Hakim yüzüme bile bakmadan suçlamaları sordu. Ağzımdan kerpetenle çekilircesine "yaptım" dedim. Başka bir şey sormadı, örgüt üyesi olarak eylemlere katılmaktan tutuklanmama karar verdi. Sonra da cezaevine konuldum.

"AA SİYASİYE BAK"

Cezaevine ilk girdiğinde neler hissettin, hatırlıyor musun o günleri?

Antalya kapalı cezaevinde 10 gün karanlık hücrede kaldım. Sonra Aydın Nazilli E Tip Cezevi'ne nakledildim. Çocuk ıslah evinde olmam gerekirken, adli koğuşa konuldum. Taciz, tecavüz, hırsız, katillerle aynı koğuştaydım. Daha 14 yaşındaydım. Hiç bir şeyin farkında değildim ama diğer suçlular "Aa siyasiye bak!" diye dalga geçiyorlardı. Haklılardı da... Muhafazakar kimlikteki mahkumlar kollayıp sahip çıkıyorlardı. Cezaevi raconunu öğretmeye çalışıyorlardı.

İdamla yargılanmak nereden çıktı?

Dört ay sonra iddianamem geldi. Herkes benim bırakılacağımı düşünürken idamla yargılandığımı öğrendim. Şoke olmuştuk. DGM savcısı hakkımda iddianame hazırlamış. 146/1 ile yargılandım. Savcı: "Yakup Köse'nin Devleti silahla yıkmaya teşebbüsten…" diyerek yargılanmamı istedi.

Daha 14 yaşında bir çocuksun.
Ne devleti yıkması, ne idamı...

İşte bende hep orasında kaldım... 14 yaşındaki bir çocuk devletin anayasal düzenini cebren yıkmaya teşebbüsten ne anlar?

Senin için itiraz eden olmadı mı?

Olmadı. Ailem bir avukat tutmuştu. Adam beni savunmaktan acizdi. Korkmuştu sanırım. Savunmadı beni. Çocuk ıslah evine konulmam gerekirken Antalya Cezaevi'ne gönderilmeme bile itiraz edemedi. AİHM'e başvuruyor, "Gözaltındayken 4 gün kalması gerekirdi 7 gün kaldı, itiraz ediyorum" diyor. AHİM de "Türkiye de şartlar farklı" diyerek dosyayı kapatıyor. "Çocuk DGM'de yargılandı, idamla yargılandı" demiyor, bu ka-

dar acizdi işte...

İdam kelimesini duyunca ne düşündün?

Kendi kendime "galiba asacaklar" dedim. Her şey çok hızlı gelişiyordu. Evde ailemle yemek yerken, ne olduğunu anlamadan, bilmeden bir anda gözaltına alınmıştım. Sonra tutuklama ve şimdi de idamla yargılanıyordum.

Çok korktun mu?

14 yaşında, sokakta top oynayan, okul sırasında ders çalışıp türlü türlü yaramazlıklar yapan bir çocuksun. Nasıl korkulmaz?

Ya kimse sahip çıkmadı mı sana? Örneğin Refah Partisi vardı iktidarda...

Kimse sahip çıkmadı. Herkesin de haberi vardı. O dönem sık sık Milli Gençlik Vakfı'na gidiyordum. Ailem gitmiş, "bu çocuk sizin arkadaşınız" demişler ama "biz sahip çıkarsak olmaz, siyasi durum buna uygun değil. Bizimle görüşmeyin" demişler. Sadece Akit gazetesi ceza aldığımda "medyanın at gözlüğü" diye bir haber yaptı cezaevindeyken.

İdamla yargılanan bir çocuk olarak hakim karşısına ne zaman çıktın?

15 yaşındaydım. "Bu iddiaları kabul ediyor musun?" diye sordu hakim, kesinlikle reddettim. Ailemin dinlenmesini istedim. Örgüt üyesi olmayı ve bombalamaları kabul etmedim. Hakim "Ha ha..." diye gülüp davayı ikinci celseye erteledi.

Siyasi suçlusun, idamla yargılanıyorsun ama 15 yaşındasın... Alışmış mıydın artık olanlara?

Suçlamaları kabul etmedim ama madem çıkamayacağım, buraya göre yaşayayım diye elimden geleni yaptım. O yaşa rağmen kabadayılık yapana kabadayılık yaptım mecburen. 15-16 da olsam siyasi suçlu olduğum için itibarım arttı.

KAFASINI HİÇ KALDIRMADAN KALEMİMİ KIRDI

Kesin cezan ne zaman verildi?

2000 yılında. Üzerinde Mickey Mouse'a baskısı olan bir tişörtüm vardı, annem onu yollamıştı. Onu giyersem hakim çocuk olduğumu anlar bana acır diye... Ama yüzüme hiç bakmadı ki! O kararı açıklarken ben ise gözünün içine bakıyordum. Kafasının hiç kaldırmadan kalemimi kırdı!Nasıl yani...

İdam cezası mı aldın?

Evet... Hakim idamıma karar verdi: «Yakup Köse'nin anayasal düzenin silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs ettiği suçu anlaşıldığından 146/1 maddesi idam cezasına, iyi halinden dolayı müebbet hapis cezasına, yaşının 18 yaşından küçük olduğu için 55. madde uygulanarak 18 yıl 8 ay hapsine» diyerek kararı verdi ve kalemimi kırdı. Sonra "hadi git yat" dedi.

Neler hissettin o an, ağlamadın mı?

Hiç ağlamadım. Ağlayamadım. Kilitlenmiştim ama. O gün büyüdüğümü hissettim galiba. Manisalı çocuklarla biz aynı mahkemede yargılandık. Son davam da aynı güne denk geldi. Cezamı açıklanınca "Hakim amca benim Türkan ablam (Türkan Saylan) yok, Mükremin Abim (Yılmaz Erdoğan) yok ama yine de beraatımı istiyorum" dedim. Hakım ayağa kalktı "Dışarıdaki insanların bizi yanıltacağını mı düşünüyorsun" diye çıkıştı.. Aynı gün bana idam onlara beraat verdiler. Ama onlar da senin gibi çocuk ve halk nazarında mazlumdu…Ben ceza almalarını hiç istemedim ki. Zaten beraat ettiler ve işkencecileri de ceza aldı. Derdim, onlara gösterilen ilginin yüzde birini görememekti. Bir sürü sanatçı, aydın çırpındı Manisalı çocuklar iiçin. Ben de çocuktum, idamla yargılanıyordum. Ama aramızda fark vardı. İnançlarım bahane edilerek yaşadıklarım reva görülmüştü.

BİR SUBAY GELİP
İDAM SEHPAMI GÖSTERDİ

***Sen içerdeyken iktidardaki hükümet postmodern darbeyle indirildi. Dediğim dedik bir asker gücü vardı dışarıda.* İçeride durum nasıldı?**

28 Şubat darbesi kararlarından sonra kaldığım koğuşa rütbeli bir subay geldi. "Yakup Köse'yi göreyim" dedi. Gittim, "idamla yargılanan örgütçü sen misin" diye sordu.. O suçla suçlandığımı anlatırken elini omzuma attı ve sana bir şey göstereceğim diyerek Nazilli Cezaevi'nin büyük avlusuna götürdü. Orada büyük bir darağacını vardı, onu gösterdi. "Bak darbe söylentiler var, idam cezası alabilirsin" dedi. Afallayıp kaldım. Kıs kıs gülerek çekip gitti… Ne düşündün o an?Ona bir şey demedim, zaten pek konuşmuyordum. 16 yaşındaki çocuksun ve idam sehpanı gösteriyorlar.

Hiç umursadın mı?

Umursamaz olur muyum? Biz içeride televizyondan gördüklerimizi medyanın abartısı olarak görüyorduk. Subay idam sehpasını gösterince kopan fırtınayı görmüş oldum. Kesin darbe olacak gözüyle

bakıyordum. Bir şekilde darbe oldu ama. Neticede iktidarı düşürmeyi başarmadılar mı?

MUHABBET İÇİN KANALİZASYON KUYUSUNA RAZIYDIK

Neler yapıyordun içeride, günlerin nasıl geçiyordu?

Kitap okuyordum bol bol. Ortaokul 1'de mahkum olduğum için okuyamadım ama Medrese-i Yusufiye mezunu sayıyorum kendimi. İlk okuduğum kitap Tolstoy'un Anna Karina'sıydı… Salih Mirzabeyoğlu'nun "Yaşamayı deneme" adlı romanını da okumuştum. Küçük bahçemiz vardı. Onun ortasında kare kare kanalizasyon çukurları vardı bir de... Pis kokuya rağmen oraya girip yan bahçedekilerler konuşurduk. Arkadaşlarımızla muhabbet edelim diye saatlerce orada kalıyorduk. Birbirimize pusula atardık. O bile bir teselli idi.

Aynı koğuşta kaldığın büyüklerle aran nasıldı?

Ben çok neşeliydim. İdamla yargılanıyordum ama oyun olarak görüyordum her şeyi. Kağıtlardan falan uçak yapardım, gece uçak atardım. Volta atmayı bilmordum, beceremiyordum. Ceylan gibi seke seke yürüyordum. Raconun diliyle, "volta kesmek"ti benim yaptığım.

'NOEL BABA OPERASYONU'NDA YARALI KURTULDUM

Büyüdüğünü ne zaman fark ettin?

Ölümle yüz yüze geldiğimde fark ettim. Bandırma cezaevinde. Noel Baba operasyonu sırasında.

İşkence gördün mı, gardiyanlar dövdü mü hiç mesela?

İşkenceye maruz kalmadım ama gardiyanlardan dayak yedim. İlk dövme mevzu, banyo yapmak için

sıcak su almaya gittim yoktu. Elimle getirirken Gardiyandan biri: "Müslüman cenabet olur mu?" diye cevap verdi.. Verdiğim cevap ağırlarına gitti, "nasıl böyle dersin" diyerek dövdüler. Bir de Salih Mirzabeyoğlu'nun kitaplarına merak sarmıştım. Onları okumak yasaktı. Bir kitabı elime geçmişti üzerinde de fotoğrafı vardı. Gardiyanlar elimde görünce, kitabın kapağını yırtıp beni de iyice dövdüler. Ama ölümle burun buruna geldim...O nasıl oldu?2000'nin başlarında, Bandırma cezaevindeyken Noel Baba operasyonu oldu. Hayata dönüş operasyonunun tersiydi. Muhafazakâr tutuklulara yönelikti. Bir anda askerler geldiler. Ne yapmak istedikleri de belli değildi. Ramazandı oruçluyduk. Koğuşları gezmeye başladılar. Molotof kokteyli atmaya başladılar. Dönemin Başbakanı Ecevit "durdurun" dediği halde "biz emri genelkurmaydan aldık operasyon durmayacak" diye telefon konuşmalarını duydum.

Hatırladım koğuşlarda yangın çıkmıştı.. Ölenler de vardı sanırım...Evet. Bir arkadaşım, Hasan Meriç öldü. Ben dahil 9 kişi ağır yaralandı. Ambulansa bindirildim. Hastanede ufak bir pansuman alakasız. Kolum kırıktı sallanıyordu bir sargı bezi bağladılar ve beni kelepçelediler. İşkence gibiydi... Kanlı pantolonumu hala saklıyorum.

Sonra..Oradan da Eskişehir'e gönderdiler. Kaç cezaevi gezdin?Antalya, Nazilli, Bandırma, Eskişehir ve Bolu. Son olarak Bolu F Tipi'nden tahliye oldum.

TAHLİYE OLDUĞUMU İNANMADIM BABAM İKNA ETTİ

Tahliye sürecin nasıl oldu?

2004'te çıkarılan uyum yasası ile tahliye oldum. Hiçbir şeyden haberim yoktu. Gardiyan geldi." Yakup Köse" dedi. Gittim, "eşyalarını ver" dedi. "Vermem" deyince "ver diyorsak ver" diye çıkıştı. Sonra da "çantanı hazırla" deyince kandırıyorlar sandım. Ailemle görüşmek istedim. Babam tahliye olduğumu söyledi. Annem ağlıyordu, o hep bugünün hasretiyle yaşamıştı "Oğlumu tahliye eden Tayyip Erdoğan'a hayatımın sonuna kadar dua edeceğim" diyordu. Şaşkındım. Eşyalarımı toplayıp bir anda kendimi dışarıda buldum.Çocukken girdiğin cezaevinden genç bir delikanlı olarak çıkmak…

Nasıl bir duygu?

Çıktığımda ilk gökyüzüne baktım. Allah'a, hiç pişman olmadığımdan, isyan etmediğimden dolayı şükrettim. Gerçi 14'ümde grip 24'ümde çıktım ama sakalımı kestiğim zaman 18 yaşındaki halime dönüyorum. Allah o yılları benden almadı beden olarak. Son-

rası yine filmlik bir sahne… Polisler aldı beni. Ailem gelememişti yollar kapalı idi. "Hoş geldin Yakup Köse askere gideceksin" dediler. Bir gün hücrede tutular, karakola getirdiler. Oradaki komutanlardan beri saçım sakalım için "dağdan mı?" getirdiniz dedi. Açıkladılar "git saçını sakalını kes öyle gel" deyince ben mesajı almıştım. Kaçtım. O günlerde askerlik yapacak ruh halim yoktu. Daha yapmadım da. İmkânlarım el verse bedelli yasasından yararlanıp bu yükü omuzlarımdan atmak istiyorum ama bakalım nasip.

ÇIKTIĞIMDA DENGELER DEĞİŞİYORDU, ERDOĞAN'DAN GÜÇ ALDIM

Çıktığında AKP vardı, dengeler değişmişti. ***2004'ten beri ne yapıyorsun?***

Evet siyasi ve güç dengeleri ciddi anlamda değişiyordu. Sanırım değişti de… Ticari hayata atıldım. Babam arabasını sattı verdi. Beceremedim battım.

Ve şimdi seni idamla yargılayanları, mahkum edenleri dava ettin. Bugüne kadar neden suç duyurusunda bulunmadın?Beni 14 yaşında idam etmek isteyenler, şimdi "ortadan kaldırırlar, yani öldürürler" diye, korktum. Başbakan Erdoğan'ın Ergenekon ve Balyoz davalarının üzerine gittiğini görünce cesaret aldım. En azından arkamda hükümet var diye düşünüyorum.Kimleri suçluyorsun?Başta beni tutuklayan savcıyı, beni yargılayan hakimi, Beni o halimle cezaevine alan Cezaevi Müdürünü, Cezaevi Genel Müdürlüğünü, Adalet Bakanı Mehmet Ağır'ı –kendisi bana göre fiili işkencecidir-, Çevik Bir'i, İsmail Hakkı Karadayı'yı ve Teoman Koman'ı…

Bu isimlerin yargılanacaklarına inanıyor musun?

12 Eylül'ün mimarları yargılanıyor. 28 Şubat'ı yapanların da vereceği bir hesap var. Yargılanıp, hak ettikleri cezayı alacaklarına çok inanıyorum.

Son olarak bu yargılamalardan maddi bir beklentin var mı?

İlk önemli olan beni yargılayanların, yargılanması. Bu hukuksuzluğun ortaya çıkması. Kararın çıkması ile ilerde maddi tazminat davası açabilirim. Şimdi bu davaları açmak istismar gibi gelebilir. Evim arabam yok. Ekmek alamadığım günler çok oldu ama görülecek insani hesap daha önemli.

Ersin Çelik
haber 7 - 25.02.2012

HAS Parti'nin İstanbul İl Başkanlığı'nca düzenlenen 28 Şubat **panelinde Demet Tezcanın konuşmasından;**

Panelde, yazar ve aktivist olan Demet Tezcan ise panelde en etkileyici konuşmlardan birini yaparak ,28 Şubat'ta yaşanan ve müslümanlara uygulanan eziyetlerin kronolojisini dile getirdi.

O dönemde Mazlum Der avukatlaı ve şube Müdürlerinini bile baskı altına alınarak ,gece yarıları evlerinin basıldığını ve 28 şubat döneminde gece yarısı ev basmaların rutin bir hale geldiğini dillendirdi.Demet Tezcan'a panel sonrasında yöneltilen sorularda ise, Salih Mirzabeyoğlu 15 senedir cezaevinde olmasına rağmen neden kimsenin sesi çıkmadığı soruldu.

Bu konuda cezaevinde bulunan yazarlar listesinde Salih Mirzabeyoğlu'nun'da adının olması talebinde bulunacağını dillendiren Demet Tezcan,kendisininde bir yazar olduğunu ve bu listede isminin olmamasını garipsediğini söyledi.Salih Mirzabeyoğlu'nun suçu olmadan cezaevinde tutulduğunu söyledi.

Ayrıca Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması içinde gerekli takibatın ve dosyaların düzenlendiğini sözlerine ekleyen Demet Tezcan'ın konuşması izleyicilerden büyük alkış aldı.

HAS Parti'nin İstanbul İl Başkanlığı'nca düzenlenen 28 Şubat **panelinde Yakup Köse'nin konuşmasından;**

HAS Parti'nin İstanbul İl Başkanlığı'nca düzenlenen 28 Şubat paneline henüz 14 yaşındayken idam cezası alan Yakup Köse damgasını vurdu.

Panele damgasını vuran olay ise ,Yakup Köse oldu,Yakup Köse ,28 şubat döneminde neler yaşadıklarını anlattıkça izleyicilerden bazılarının şaşkınlığı gözlerinden okunuyordu.Yakup Köse bana idam cezası veren hakimlerin daha sonra'dan Vakit gazetesinden

duyduğum dönemin Genelkurmayının verdiği brifingleri alan hakimler olduğu ortaya çıkmıştır ve ben bu dönemde henüz 14 yaşındayken İdam cezası aldım ve adli tutukluların olduğu koğuşta katillerle beraber kaldım dedi.

Merve Kavakçıya hitaben ise ,1999 senesinde cezaevinde iken Merve Kavakçıya yazdığı bir mektup ve sizin yanınızdayım dediğim için 6 ay ailemle görüştürülmedim dedi.

28 Şubat bitmişmidir diye bir soruya vereceğim cevap ise şudur diyen Yakup Köse,28 Şubat'ın hala devam ettiğini ve kesinlikle bitmediğini söyledi...2000 senesinde Bandırma cezaevinde iken Noel Baba ismini verdikleri bir operasyona maruz kaldım.Ayağımdan vuruldum ve bir arkadaşımı da katlettiler.

Ve ben bundan birbuçuk ay önce beni yaralayan onlar,arkadaşımı katledenler onlar olmasına rağmen 10 sene cezaya çarptırıldım diyen köse,Keşan Müftüsünü desteklediğini ve Noel Baba'nın bir katil olduğunu ve bize cezaevinde yapılan operasyonun adının Noel Baba olduğunu bunun Müslümanlara karşı gerçekleştiğini dillendirdi.

Noel Baba bize çatıdan bombalar ve molotoflarla geldi ,kurşunlarla geldi ve 2 arkadaşımızı katletti ben dahil 32 arkadaşımızıda ağır yaraladı diyerek konuşmasını bitirdi.*Yakup Köse'nin de konuşması büyük ilgi gördü...

Ardından söz alan Has Parti İstanbul il başkanının Yakup Köse'nin 10 sene cezaevinde yattığını ve şu anda Askere çağrıldığını,Biz burdakiler ve dışardakiler bu çocuğu askere göndermeyeceğiz,çünkü fazla fazla askerlik yapmıştır.Bir kampanya düzenleyip bu çocuğun askerliğini yapacağız,Yani 30 bin lirasını vereceğiz demesi salondakiler tarafından büyük coşku ile karşılandı…

26.02.2012

“Görülmüştür” ya 28 ?

Yarın 28 Şubat ve bu tarihle anılan, 15 yıldır hafızalardan silinmeyen, postmodern darbe olarak da nitelendirilen 28 Şubat süreci bu ay boyunca medyada yeniden konuşuldu, tartışıldı, yazıldı. Darbenin tam olarak kimlere karşı yapıldığını, 28 Şubat sürecinde kimlerin mağdur olduğunu artık hepimiz biliyoruz. En çok da «Başörtüsüne Özgürlük Yolunda» mücadele edenler mağdur oldu.

Bu mücadelenin önemli isimlerinden biri olan, üç kızıyla birlikte tutuklu olarak idam talebiyle yargılanan Hüda Kaya’nın 28 Şubat sürecinde yaşadıklarına ve cezaevindeyken kendisine gönderilen mektuplara yer verdiği, geçen ay ilk baskısı yapılan kitabı var şimdi elimde.

Daha doğrusu iki ciltlik bir kitaptan söz ediyorum. Kitabın mektup zarfı şeklinde tasarlanan ön kapağına bakarken insan derin düşüncelere dalıyor ister istemez, yüzyıllar boyunca insanların birbirine yazdığı duygu yüklü mektupları hatırlayarak. Yıllar önce hayatımızdan çıkmış olan, birçoğumuzun unuttuğu, yeni neslin neredeyse hiç bilmediği, artık sadece anılarda, türkülerde, şiirlerde yaşayan mektupları hatırlayarak.

Evet, Hüda Kaya’nın «Düşün Yayıncılık» tarafından yayınlanan « Başörtüsüne Özgürlük Yolunda - Görülmüştür» isimli kitabından söz ediyorum. Kitabın büyük bir bölümü cezaevindeyken Hüda Kaya’ya gönderilmiş mektuplardan oluşuyor. Bu vesileyle kitabın isminde yer alan «Görülmüştür» ibaresinin ne demek olduğunu da bilmeyenler için söyleyelim. Cezaevine gelen mektuplar sahibine verilmeden önce cezaevi yönetimi tarafından kontrol ediliyor ki sanırım okunuyor da ve sonra «Görülmüştür» mührü basılıyor.

Kitabın kapağından öyle etkilendim ki sadece bunun için bir iki yazı yazabilirim galiba. Kapakta mektup zarfını hatırlatan çerçeveden başka parmaklıkları olan bir pencerenin arkasında başörtülü bir

kadın ve dışarıda uçan kuşlar var ki bu bana Ömer Karaoğlu'nun bir şarkısını hatırlattı. Yanlış hatırlamıyorsam «Kuşlar sizin kadar özgür olmak vardı» diyordu Karaoğlu o şarkısında. Kaç kez elime aldıysam kitabı hep o şarkı aklıma geldi. Acaba Hüda Kaya da o zor günlerde bu şarkıyı mırıldandı mı bilemiyorum. O dönemde o şarkı var mıydı onu da bilmiyorum daha doğrusu hatırlamıyorum ama Hüda Kaya'nın 2004 yılında elim bir trafik kazası sonucu aramızdan ayrılan ki mekânı cennettir inşallah, sevgili kızı Nurulhak'ın annesine gönderdiği bir mektubunda özlemini dile getiren «Tatlı dilli, güler yüzlü, ey ceylan gözlüm, gönlüm hep seni arıyor. Neredesin SEN» sözlerinin o yıllarda dillerden düşmeyen bir Neşet Ertaş şarkısından olduğunu hemen hatırlıyorum.

Daha önce de yazmıştım, böyle kitapları çok önemsediğimi. Resmi tarihte yazılamayanlar bu kitaplarda yazıldığı için. Bu anlamda herkes kendi üzerine düşen sorumluğu yerine getirse, yaşadıklarını tanık olduklarını yazıya döküp kayıt altına alsa gündeme gelen her konuda onca kafa karışıklığı yaşanmaz, kafalarda soru işaretleri kalmaz diye düşünüyorum.

Huda Kaya da kitabının önsözünde, yaşanılanları yazmanın, konuşmanın ne kadar önemli olduğunu belirtiyor, «Bunları yazmayarak, konuşmayarak bu gerçekleri örtmeye hakkımız yok. Yaşanmışlıkları ört bas etmek ancak zalimin zulmünü artırır ve güçlendirir. Yaşanmışlıkların, yaşanmamış gibi farz edilmesini doğru bulmuyorum, nitekim tarihi yanılttığımızı, gerçeklerin bilinmesine engel olmamızın vebali olduğunu; bizden sonra gelecek insanlara yanlış bir tarihi bıraktığımızı...»

söylüyor ki tümüyle katılıyorum bu düşüncelerine.

Hüda Kaya, yaşadıklarını tanık olduklarını yazarak 28 Şubat'ın birçok yönünü bütün açıklığıyla gözler önüne sermiş. Öyle ki kitabı okurken o günlerin acısını, hüznünü bütün sıcaklığıyla adeta yeniden yaşıyorsunuz.

Yaşadığımız hayat içerisinde cesaretin de korkaklığın da; fedakârlığın da umursamazlığın da, mazlumiyetin de zulmün de hak ve batıl gibi nasıl hep var olduğunu da bir kez daha görüyorsunuz.

Bunları görürken o süreçte henüz 14 yaşındayken idamla yargılanan ve gençliği hapiste geçen Yakup Köse'yi; idam cezası müebbede çevrilen 13 yıldır hapis yatan, tek kişilik hücrede tutulan, telegram (zihin kontrolü) işkencesi gördüğünü söyleyen şair yazar Salih Mirzabeyoğlu'nu ve gençliği heder edilen daha nicelerini hatırlamamak mümkün değil elbette.

Yakup Köse şimdi dışarıda ve hem 28 Şubat sürecindeki yargılamaların yeniden yapılması, hem 28 Şubat'çıların yargılanması için sesini başta hukuk ve siyaset adamları olmak üzere hepimize duyurmaya çalışıyor. 28 Şubat sürecindeki yargılamaların nasıl adil olmadığını, kararların nasıl hukuki değil siyasi olduğunu, nasıl hiçbir suçu olmayan insanlara büyük cezalar verildiğini, o süreçte nasıl bir zulmün olduğunu ve bunun etkilerinin ne kadar büyük olduğunu hala göremeyenler için sadece Hüda Kaya'nın anlattıkları yeter de artar bile.

Evet, bu bile yeter ancak ne yazık ki birçoğu gerçekleri görmeye hiç de hevesli değil. Günlerdir televizyonda yayınlanan, süreci bütün yönleriyle hatırlatan, darbe aktörlerinin de darbeye çanak tutanların da açıkça görüldüğü 28 Şubat Belgeseli'ni bile baştan sona seyredip hiçbir şey görmemiş gibi davranabiliyorlar.

Ben şimdi sormak istiyorum; cezaevine mahkûmlara gelen mektuplar, açılıp okunuyor ve «görülmüştür» deniliyor hâlâ. Peki, 28 Şubat zulmü için ne zaman denilecek: «Görülmüştür» ve defteri dürülmüştür.

Yeni Şafak - Teodora Doni
27 Şubat 2012

JİTEM kaçırdı MOSSAD sorguladı

28 Şubat döneminde İslami guruplar üzerinden geliştirilen provakasyon dalgası ile Refah-Yol Hükümetini devirme harekâtının arkasındaki gücü deşifre ediyoruz. Ergenekon sanıkları Veli Küçük, Ümit Sayın ve Ümit Özdağ'ın, İsrail ajanları ile birlikte JİTEM tarafından kaçırılan kişilerin sorgusuna katıldığı ortaya çıktı.

Ergenekon sanıkları Veli Küçük, Ümit Sayın ve Ümit Özdağ'ın, İsrail ajanları ile birlikte JİTEM tarafından kaçırılan kişilerin sorgusuna katıldığı ortaya çıktı.

28 Şubat döneminde Kemal Alemdaroğlu'na suikast planladığı iddiasıyla gözaltına alınan üniversite öğrencisi Harun Akdere, mahkeme tarafından tahliye edildikten sonra JİTEM tarafından kaçırıldığını, Kilyos'ta JİTEM'e ait bir binaya götürülüp iki gün boyunca sorgulandığını belirtti. Akit'e konuşan Akdere, sorgusuna Ergenekon sanığı Veli Küçük, Ümit Sayın, Ümit Özdağ ve Musevi aksanıyla konuşan bir sivilin katıldığını, mensubu olduğu cemaat içinde kendileri için ajanlık yapması hususunda baskı gördüğünü belirtti.

ALEMDAROĞLU'NA SUİKAST İDDİASIYLA ALINDI

28 Şubat döneminde İslami guruplar üzerinden geliştirilen provakasyon dalgası ile Refah-Yol Hükümeti'ni devirme harekâtının arkasındaki güç deşifre oluyor. O tarihte varlığı bilinmeyen Ergenekon örgütünün İslami kimliği ile tanınan birçok kişiyi kaçırıp ajanlaştırmaya çalıştığı ortaya çıktı. Örtü yasakçılığında başı çeken dönemin İstanbul Üniversitesi Rektörü Ergenekon sanığı Kemal Alemdaroğlu'na suikast planladığı iddiasıyla gözaltına alınıp Metris Cezevi'ne konulan hukuk fakültesi öğrencisi Harun Akdere, başından geçen korkunç olayları Akit'e anlattı. Akdere, başörtüsü yasaklarına karşı direnen öğrenci guruplarında aktif olduğu için hedef alındığını, bir sabah Rek-

tör Kemal Alemdaroğlu'na suikast iddiasıyla gözaltına alınıp tutuklandığını ifade etti. Çıkartıldığı 6 Nolu DGM'deki ilk duruşmada suçsuzluğu anlaşılıp tahliye edilmesiyle kâbusun bittiğini zanneden Akdere, memleketine giderken otogarda JİTEM tarafından kaçırılıp günlerce sorgulandığını, sorgusuna şu an Ergenekon'da sanık olan önemli kişilerle birlikte MOSAD ajanlarının da katıldığını söyledi.

İSTANBUL OTOGARI'NDA JİTEM TARAFINDAN KAÇIRILDI

Akdere başından geçen olayı şöyle anlattı: "99 senesindeki ilk duruşmada tahliye edildim. 7 Aralık günü Metris Cezaevi'nde gerekli evrakları imzalayıp çıkacakken cezaevinde JİTEM için çalıştığı bilinen Serdar Astsubay odasına çağırdı. Yanındaki iki sivili işaret ederek 'Abilerinle kısa bir gezinti yapacaksın' dedi. 'Adım atmam, babam kapıda bekliyor' deyince, soyismini hatırlamadığım Cezaevi Jandarma Komutanı Yüzbaşı Yavuz içeri girdi. Beni alacaklarını söylediklerinde sinirlendi, 'Ben buradan adam vermem, dışarıda babası bekliyor, ona teslim edeceğim' diyerek beni dışarı çıkardı. Taksiye atlayıp uzaklaştım. Akrabalarıma uğrayıp hal hatır sorduktan sonra otogara gittim. Burada bilet aldığım sırada onlarca insanın gözü önünde başıma çuval geçirilip kaçırıldım."

KİLYOS JANDARMA KOMUTANLIĞI BAHÇESİNDE JİTEM MERKEZİ

JİTEM'e ait bir binada gözünü açtığını ifade eden Akdere "İçeriye alındığımda eksi bir kata indirildiğimi anladım. Başımdaki çuvalı çıkarttılar, şöyle bir etrafa baktım, pencere yoktu. İki duvarı siyaha boyanmıştı. Bir duvarında Türk Cumhuriyetleri haritası, diğer duvarında Türk bayrağı olan bir odada sorguya alındım. 1. günün sonunda tam sorgu bitecekken fenalaştığım için hastaneye kaldırıldım. Benimle ilgilenen doktora nerede olduğumu sorduğumda Sarıyer Devlet Hastanesi'ne getirildiğimi söyledi. Dönüş yolunda jandarma eri bulunduğumuz yerin Kilyos olduğunu, Jandarma Karakolu içine kurulmuş JİTEM Sorgu Merkezi'nde tutulduğumu söyledi. O gece sorgulandığım odada sabah ettim. Sabah bana karşı tavırları değişmişti, daha iyi davranıyorlardı. Çok geçmeden nedeni anlaşıldı, sivil giyimli kişi JİTEM elemanlarına 'Önemli kişiler gelecek, bir şeyler yedirin' deyince odadakiler 'Emredersiniz komutanım' dediler." şeklinde konuştu.

SORGUYA VELİ KÜÇÜK, ÜMİT SAYIN, ÜMİT ÖZDAĞ VE MOSSAD AJANI KATILDI

Birkaç saat sonra sorgu odasına başka sandalyeler konulduğunu ve o çok önemli sorgucuların odaya girdiğini belirten Akdere sözlerini şöyle sürdürdü: “Bağlı ellerimi çözdüler, beklemeye başladık birkaç saat sonra kapı açıldı, içeri asker ve sivillerden oluşan bir gurup girdi. Solumda bulanan 3 sıra sandalyeye oturdular. Dönüp baktığımda şok oldum, ilk sırada Veli Küçük Paşa, bir başka general ve o dönem akademisyen olan Habip Ümit Sayın vardı. Orta sıradaki kişiler için de ise MHP’den vekil adayı olan Ümit Özdağ’ı gördüm. Terör uzmanı sıfatıyla sorguya katılmışlar. Gariban bir üniversite öğrencisine Apo muamelesi çekiyorlar.”

JİTEM kaçırdı, MOSSAD SORGULADI

Arkadaşımız Murat Alan'a başından geçenleri anlatan Harun Akdere, JİTEM tarafından kaçırılıp sorgulandığını ve ajanlık yapmaya zorlandığını ifade etti.

28 Şubat döneminde İslami gruplar üzerinden geliştirilen provokasyon dalgası ile Refah-Yol Hükümeti'ni devirme harekâtının arkasındaki gücü deşifre ediyoruz. Ergenekon sanıkları Veli Küçük ile Ümit Sayın 'ın, İsrail ajanları ile birlikte JİTEM tarafından kaçırılan kişilerin sorgusuna katıldığı ortaya çıktı.

- 28 Şubat döneminde Kemal Alemdaroğlu'na suikast planladığı iddiasıyla gözaltına alınan üniversite öğrencisi Harun Akdere, mahkeme tarafından tahliye edildikten sonra JİTEM tarafından kaçırıldığını, Kilyos'ta JİTEM'e ait bir binaya götürülüp iki gün boyunca sorgulandığını açıkladı.
- Akdere, sorgusuna Ergenekon sanığı Veli Küçük, Ümit Sayın ile Ümit Özdağ ve Musevi aksanıyla konuşan bir kişinin katıldığını, mensubu olduğu cemaat içinde kendileri için ajanlık yapması hususunda baskı gördüğünü belirtti.
- Sorgusuna MOSSAD için çalışanların da katıldığını belirten Harun Akdere, sorgulama sonrası kendisinin Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğü binasının önüne atıldığını söyledi. • 8'DE

“EMNİYETİN ÖNÜNE ATIP GİTTİLER”

Alındığı araçla Vatan Caddesi’nde bulunan İstanbul Emniyeti’nin önüne getirildiğini söyleyen Akdere “Araçtan attılar beni. Onlarca polisin gözü önünde araçtan atıldım, bir tanesi arabayı durdurma gereği dahi duymadı. Nöbetçi polis beni yerden kaldırıp içeriye aldı. Durumu anlatınca Terörle

Mücadele Şube Müdürlüğü'ne götürdüler. Burada da bir süre sorgulandıktan sonra her şeyin resmiyete geçmesi için aynen yeniden anlattım. İfademi imzalayıp çıktım. Kimliğimi bile almadım, o da orada kaldı. Hâlâ da oradadır" dedi.

MUHBİR OLMAM İÇİN BASKI YAPTILAR

Kendisine sırayla sorular sorulduğunu ifade eden Akdere, Veli Küçük'ün tehdit, Ümit Sayın'ın analizvari sorular sorduğunu ifade etti. Bir sorgucunun Kur'an'dan ayetler okuduğunu, hafız olduğunu söyleyerek güvenini kazanmaya çalıştığını ifade eden Akdere "Mükemmel derecede Kur'an okuyup güven kazanmaya çalıştı. İlahiyat mezunu olduğunu söyledi. Onlar için çalışırsam İslam için çalışmış olacağımı, mensubu olduğum gurubun önderi hakkında bilgi vermem, gerektiğinde faaliyette bulunmam için baskı yaptılar. Veli Küçük açık açık tehdit ediyordu. Ümit Sayın ise 'İçinizde kimler var, amacınız ne' falan diyordu" diye konuştu.

TÜRKÇE BİLEN MOSSAD AJANI SOHBETLERE KATILAN ASKERLERİ SORDU

Sivil giyimli bir kişinin soruları karşısında korktuğunu ifade eden Akdere, en arkada oturan yüzü karanlıkta kalan bu kişinin İsrail aksanı ile konuştuğunu belirtti. "Aksanından Musevi olduğu hemen anlaşılan bu kişi toplantı ve sohbetlerimize gelen askerler olup olmadığını sordu. Anladım ki MOSSAD için çalışıyor. Bir duyumu ve istihbaratı olmuş olacak ki ilk sorusu TSK'daki Müslüman askerleri deşifre etmeye dönüktü" diyen Akdere, bu kişilerin daha sonra odadan çıktığını ifade etti.

04.03.2012 - Murat Alan - Yeni Akit

Basında Salih Mirzabeyoğlu

Balyozcularda brifing paniği

1. Ergenekon davasının avukatlarından eski deniz subayı Doğan Yıldırım'ın Akit'te yayınlanan şok ***ifşaatlar Balyoz sanıklarını panikletti.***

2000 yılı ve sonrasında 1. Ordu Komutanlığı'nda cuntanın sivil kanadını organize etmek için düzenlenen brifinglerle ilgili çarpıcı açıklamalarda bulunan Yıldırım hakkında, 'Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs' iddiasıyla suç duyurusunda bulunuldu.

Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Plan Prensipler eski Başkanı Tümamiral Ramazan Cem Gürdeniz'in de

ameliyat oldu

Başbakan Erdoğan'ın Cumartesi günü sindirim sistemi ameliyatı olduğu açıklandı. Erdoğan'ın sağlık durumunun iyi olduğu belirtildi. • 11'DE

YENİ akit

SALI 29 KASIM 2011

yeniakit@yeniakit.com

Brifingi aldı idamı verdi

28 Şubat darbesine yönelik soruşturma devam ederken, Akit; yaşanan süreci deşifre eden çok önemli bir tanığa ulaştı.. Av. Doğan Yıldırım; "Harbiye'de gizli bir toplantı yapıldı, önemli kararlar alındı" dedi.. O toplantıya katılanlardan biri de, hakim Metin Çetinbaş idi... Çetinbaş, brifingde alınan kararlar doğrultusunda Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası verdi.

Hakim Metin Çetinbaş

"HATA YAPMIŞ OLABİLİRİM" DEMİŞTİ

İBDA-C Davası'na bakan ve Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim Metin Çetinbaş daha sonra yaptığı açıklamada; "Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum... Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz" diyerek, "brifingde alınan kararlara" gönderme yapmıştı.. Adana DGM'nin; "Mirzabeyoğlu dosyasının takipsizliğine" karar vermiş olması da, hakim Metin Çetinbaş'ın "brifingde alınan kararları uyguladığı" yorumlarını güçlendiriyor.

HARBİYE ORDUEVİ'NDE TOPLANMIŞLAR

Bahçelievler davasından tutuklanan Haluk Kırcı ve Mehmet Ali Ağca ile 1. Ergenekon davası sanığı Fuat Turgut'un avukatlığını yapan Doğan Yıldırım, Genelkurmay ve sivil uzantılarının hükümet yıkma planına bizzat şahitlik ettiğini söyledi. 1. Ordu Komutanlığı'na ait Harbiye Orduevi tesislerinde tertiplenmiş çok gizli bir toplantıya katıldığını söyleyen avukat Doğan Yıldırım, darbenin sivil kadrolarına bu toplantıda brifing verildiğini belirtti. • HABERİ 11'DE

manşetüstü

Molotof'a 12 yıl hapis

• HABERİ 11. SAYFADA

arasında bulunduğu 7 Balyoz sanığı Yıldırım'dan şikayetçi oldu. Yıldırım, Akit'te yayınlanan röportajı sonrası Beşiktaş Adliyesi'ne çağırılmış, Balyoz savcılarına ifade vermişti. 4.5 saatten fazla süren ifadesinde Yıldırım, 28 Şubat ve Balyoz cuntası hakkında önemli bilgiler vermiş, yargı ve medya brifinglerinin katılımcıları hakkında çarpıcı ifşaatlarda bulunmuştu.

YILDIRIM'IN İFŞAATLARI BALYOZ SANIKLARINI PANİKLETTİ

28 Şubat yargı brifingleri ve bu brifinglerin katılımcılarını deşifre eden Ergenekon davası avukatı Doğan Yıldırım, 1971 yılında Deniz Harp Okulu'nun '6 binler' olarak tabir edilen sınıfından atıldığını belirtmişti. Yıldırım; Balyoz, Ergenekon ve Kafes davalarında sanık olan eski Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Kadir Sağdıç, eski Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral A.Feyyaz Öğütçü, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Plan ve Prensipler Başkanı Tümamiral Ramazan Cem Gürdeniz'le sınıf arkadaşı olduğunu, darbe günlüklerinin sahibi eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Özden Örnek'in ise sınıf öğretmenleri olduğunu söylemişti. 6 binler toplantısında Sağdıç'ın darbe imaları ile dolu bir sunum yaptığını vurgulayan Yıldırım, "Sağdıç'ı uyardım, 'Bunlar çok tehlikeli şeyler kardeşim, başınıza iş açarsınız' dedim. O da bana 'Doğan'cığım kendi başımıza yapmıyoruz, yukarının, Genelkurmay'ın haberi var' dedi. O zaman anladım ki öyle bir iki amiralin işi değil bu operasyon. Organize bir plan, toplu bir kalkışma bu' şeklinde konuşmuş, Akit'e yaptığı şok açıklamalar sonrası Balyoz savcıları tarafından ifadeye çağırılmıştı.

7 BALYOZ SANIĞI ŞİKAYET ETTİ

Balyoz soruşturmasını yürüten savcılara 4.5 saatten fazla ifade veren avukat Yıldırım 1. Ordu Komutanlığı'na ait Harbiye Orduevi tesislerinde düzenlenen brifinglere katılan asker, yargı mensubu, bürokrat ve basın mensuplarının isimlerini verdi. Yıldırım'ın ifşaatları üzerine Balyoz sanıklarının paniğe kapıldığı belirtiliyor. Balyoz davası sanığı Ramazan Cem Gürdeniz'inde arasında bulunduğu 7 sanığın Yıldırım'ın açıklama yapmasına engel olmak için savcılığa dilekçe verdiği ifade edildi. Yıldırım'ın soruşturmanın gizliğine zarar verdiğini iddia eden sanıklar 'adil yargıyı etkilemeye teşebbüs' ettiği iddiasıyla suç duyurusunda bulundu.

Murat Alan - Yeni Akit
12.03.2012

O da darbe mağduru

Gazeteci-yazar Salih Mirzabeyoğlu, 28 Şubat sürecinde askerin brifingine katılan hakimin kararıyla ağırlaştırılmış müebbete çarptırıldı. Hukukçular, İBDA-C üyeleri ile örgüt liderliği ilişkisi ispatlanamadığı halde tecritte tutulan Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması gerektiğini belirtti.

28 Şubat sürecinde yapılan yargılamalar ve verilen cezalar tartışma konusu olmaya devam ediyor. Post-modern darbe sürecinde İBDA-C örgütünün lideri olduğu gerekçesiyle gözaltına alınıp yargılanan gazeteci ve 50 kitabın yazarı Salih Mirzabeyoğlu da 28 Şubat sürecinde karagahta brifing alan yargının mağdurlarından biri oldu. Gerçek adı Salih İzzet Erdiş olan Mirzabeyoğlu, lideri olmakla suçlandığı İBDA-C üyelerinin yargılandıkları davalarda, hiçbir örgütsel bağ tespit edilememesine rağmen olağanüstü şartlarda önce idam cezasına çarptırıldı. Daha sonra cezası, idamın kaldırılması nedeniyle ağırlaştırılmış müebbet hapse çevrildi. Mirzabeyoğlu, halen Bolu F Tipi Cezaevinde tek kişilik hücrede kalıyor.

SAKALLARI ZORLA KESİLDİ

Mirzabeyoğlu, 1998 yılı Aralık ayında kızını okula götürürken gözaltına alındı. Çıkarıldığı mahkemede tutuklanıp Metris Cezaevi'ne götürüldü. Daha sonra Kartal Cezaevi'ne, oradan da Bolu F Tipi Cezaevi'ne gönderildi. Mirzabeyoğlu, İBDA-C üyeleri ile ilişkisi ispatlanmamasına rağmen terör örgütü lideri olarak yargılandı. Yargılama sürecinde hapishanede sakalları zorla kesilerek mahkemeye çıkarıldı.

SİLAHLI EYLEMİ YOK

Mirzabeyoğlu'nun avukatı Güven Yılmaz, ortada 'somut deliller' olmadığı gibi brifinglerde alınan kararlar sonucunda müvekkilinin mahkum edildiğini söyledi. Yılmaz, Mirzabeyoğlu'nun serbest kalmasını değil, 28 Şubat'ın diğer mağdurları gibi yeniden yargılanmasını is-

tedi. Yılmaz "Mevcut anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs etmekten ve örgüt liderliği" suçlamasıyla yargılanan Mirzabeyoğlu'nun talimatını verdiği, tek bir silahlı eylem ilişkin delil olmadığını belirterek "Söz konusu deiller mahkemeye sunulmadan karar verilmesi hukuk açısından izah edilemez" dedi.

Gözaltına alındığı tarihte 41 tane kitabı olan Mirzabeyoğlu hakkında medyanın yalan manşetlerle 'yeraltı örgütü lideri' gibi gösterildiğini anlatan Yılmaz, müvekkiline polisin sorguda örgüt liderliğini kabul etmesi için baskı yaptığını söyledi. Yılmaz şöyle konuştu:

SORGUDA 'LİDERİM' DE BASKISI

"Yukarıdan bastırıyorlar, sen 'İBDA-C örgütünün lideri olduğunu mecburen kabul edeceksin!' Sorgulama esnasında Salih Bey'e söylenen şeylerden birisi de şu: 'Biliyoruz. Tamam, hiç kimseyle görüşmediğini ve tanımadığını kabul ediyoruz; talimat da vermediğini kabul ediyoruz… Gelelim şu liderlik mevzuuna…' Salih Bey de 'Hiç kimseyle görüşmemişim, talimat vermemişim, bunu siz de biliyorsunuz. Ben bu durumda illegal bir örgütün nasıl başı olabilirim ki?' diye mukabelede bulunuyor. Aynı polis 'Gel sen şunu güzellikle kabul et. Hem biz sana kötülük yapmak istemiyoruz. İsteseydik evinin bahçesine eroini gömer, 'eroin yakaladık' derdik' diyor."

DEĞİL LİDERLİK TANIŞIKLIK BİLE YOK

Yılmaz, örgüt liderliği ilişkisinin savcılık tarafından

da ispatlanmadığını belirterek, "Ortada hiyerarşik bir ilişki yok. Hiyerarşi olması bir tarafa tanışıklık yok. Eylem yok. Talimat yok. Fikrî bir yakınlık, bağlılıktır söz konusu olan. O gün için 41 tane eser vermiş bir yazarın fikirlerinin etkisinin olmasından daha tabiî ne olabilir? Kaldı ki, tanışıklık da olabilir. Çocukların bile bildiği üzere, suçlar şahsîdir" diye konuştu. Yılmaz, iddianamedeki "örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tespit edilmemiş olmakla beraber…" ifadesine dikkat çekti.

5 ay telegram işkencesi gördü

Güven Yılmaz, Mirzabeyoğlu'nun Kartal Cezaevinde Telegram işkencesi gördüğünü belirterek şunları söyledi: "Salih Mirzabeyoğlu'nun Kartal Cezaevine naklinden sonra burada 5 ay süreyle maruz kaldığı telegram-zihin kontrolü ile, kendisine mahkemelerde 'Kemalist' olduğunu açıklaması istenmiş bunun üzerine müvekkilim de 'Kemalist' olduğunu açıklamaktansa ideolojik bir tavırla hayatına son vermek istedi. Bunun üzerine paniğe kapılan Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün yazılı emri ile tek başına kalmaması için yanına birisinin verilmesi kararlaştırıldı."

Kararı veren hakim brifing aldı

Mirzabeyoğlu ile ilgili yargılamaları değerlendiren MAZLUMDER Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal, 28 Şubat darbe sürecinde brifingler verilen yargı mensupları eliyle oluşan mağduriyetlerin henüz konuşulma düzeyine bile gelmediğini söyledi. Hakkında idam cezası verilen Salih Mirzabeyoğlu'nun da bu sürecin mağdurlarından biri olduğunu ifade eden Ünsal, "Söz konusu kararı veren mahkeme başkanının dönemin brifinglenen hâkimlerinden olması yanında, son günlerde gazetelere yansıyan beyanları da Mirzabeyoğlu kararı dâhil bu süreçte verilen kararları tartışmalı hale getirmek için yeterlidir ve getirmiştir" dedi.

Ünsal, şunları kaydetti: "Hâkim ve savcıların ordudan brifing aldığı, yargının ordu-medya ve çeşitli STK'lar aracılığıyla baskı altına alındığı, hâkimlerin "DGM'de siyasi baskı görmediğim dava olmadı" mealinde ve verdikleri kararlarda yanlış yapmış olabilecekleri yönünde beyanlarda bulunduğu, duruşmalar boyunca dile getirilen telegram dâhil bütün işkence iddialarının kulak ardı edildiği bir ülkede yapılan siyasi yargılamaların adil olmadığı ortadadır. Mazlum-der olarak, Salih Mirzabeyoğlu davası başta olmak üzere, 28 Şubat döneminde yapılan bütün siyasi yargılamaların yenilenmesi (iade-i muhakeme) gerektiğine inanıyoruz."

15.03.2012
Yeni Şafak

Hızır Hoca'nın katilinden haber var mı?

Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibidir.

Elbette Hrant cinayetinin arkasındaki güçler ortaya çıkartılmalı.

Hızır hocanın da..

Elbette Nedim Şener ve arkadaşlarına da haksızlık yapılmamalı, ama Salih Mirzabeyoğlu'na da.. Cübbeli Ahmet ya da Metin Kaplan için de aynı adaleti istememiz gerek..

Geçen gün dindar insanlar Hrant için Adalet istediler.. Bir karşılık beklentisi olarak değil, ama hak mücadelesinin yaygınlaşması adına ben "öteki" arkadaşlardan Hızır hoca, Metin Kaplan, Salih Mirzabeyoğlu için adalet destek bekliyorum.. Kuşkusuz haksızlığa uğrayan kişiler sadece bunlar değil.. İsterse Ergenekoncular, Balyozcular olsun. Herkes için adalet.. Balyoz davasında beni vurmak için görevlendirildiği iddia edilen astsubaya da haksızlık yapılmasın..

Celladımızın bile hakkını savunmayı içimize sindiremedikçe, gerçek bir adalet savunucusu olamayız.

İslamın temel kurallarına göre bir kavme olan (kişi ya da topluluğa) olan düşmanlığımız bizi onlar hakkında adaletsizliğe sevketmemeli.

Sivas'ta öldürülenler için istediğimizi, Başbağlar'da öldürülenler için de istemeliyiz..

Eğer bu işlerde bir tarafı savunurken öteki tarafın haklarına duyarsız kalıyorsanız, kendinize bir bakmanız gerekir..

Olması gereken, haksızlık kimden gelirse gelsin, kime yönelik olursa olsun, mazlumdan yana, zalime karşı çıkmaktır. Zalim babamız da olsa, mazlum düşmanımız da olsa!

Dürüst insanlarsak, saf bir yürekle hakikatin peşine düşmemiz gerekir..

"Gaffar Okan'ı kim öldürdü" sorusunun cevabı

bile taşları yerinden oynatmaya yeter..

Göreceksiniz gün gelecek, Sivas davası yeniden görülecek. O işin arkasından dış güçler de çıkacak, içerideki derin yapılar da. Zaman aşımı fazla bir şey ifade etmez. Bu iş de bir darbe planının parçasıydı aslında..

Sivas'ın üç kurbanı var: O gün orada öldürülenler, ki kimisi dışarıda infaz edilip içeriye öyle taşınmıştır. Bu cinayetin sorumlusu diye gidilip evinden iş yerinden alınıp içeri tıkılanlar ve Başbağlar'da öldürülen insanlar..

Aslında cinayeti işleyenler bu oyunun 2. Perdesi olarak, bir kısım insanları öldürmek yerine içeri tıkmayı tercih etmişlerdir. Seyfi amca bu işleri bilir. Başbağlar katillerini karakoldan sertbet bırakan CHP'liler de. Erdal İnönü de o gün gerçeği kurdu dili tutuldu ve ardından siyaseti fiilen bıraktı..

O günün valisi de bilir bu işleri, MİT Başkanı da, Jandarması da Askeri de. Ama kimse konuşamaz. Korku dağları tutmuştur. Bu iş herkesin bildiği bir sırdır bu gün..

Son günlerde Balyoz ve Ergenekon sanıklarından ilginç mektuplar alıyorum. Herkes iddianamenin düzmece olduğunu, böyle bir şey olmadığını söylüyor.. Bu işin içinde olmayanlar olabilir elbette, ya da bilmeyenler de. Ama bu ülkede ilk kez darbe teşebbüsü olmuyor. 28 Şubat gibi yakın tarihte yaşadığımız bir tecrübe var. 41 yıllık gazetecilik hayatımda yaşadığım bir rüya-kabus değildi herhalde.. Herkesin bildiği şeyleri bu insanlar bilmiyor olamaz. Ya da "ol mahiler ki, derya içeredirde deryayı bilmezler" sözü bu kişiler için de gerçek olabilir.

Bilmek istemeyince bilmediğini sanıyor demek ki insanlar.. Kendilerinin bile inanmadıkları iddialara başkalarını inandırmaları çok kolay olmasa gerek.

Kuşkusuz iddianamede usulsüzlükler, eksiklikler ve yanlışlıklar, tutarsızlıklar olabilir, bir suçun isbatlanmaması suçun olmadığı anlamına gelmez..

Hem bunlar hakkında bu kadar ayrıntılı bilgilere sahip bir organizasyon sözkonusu ise, bunlar bütün gerçekleri maniple ederek, bunları askeri birliklerin özel odalarına yerleştirebiliyorlarsa, burada çok tehlikeli bir başka iş var demektir ki, bu da şuyuu vukuundan beter bir iddiadır..

Bir de merak ediyorum, o yalan, bu yalan, o telefon konuşmaları da mı yalan.

Yok canım..

Gerçek herkes için en iyi olanıdır.. Eğer gerçekler gün yüzüne çıkmadan bu işlerin üstü örtülmeye kalkılırsa, bu adamlar dışarı çıkınca birbirlerinin peşine düşerler. Bu işler daha da içinden çıkılmaz bir hal alır..

Şu nokta da önemli. Sadece "control dışı unsurlar» değil, bu cinayet şebekesinin «uygunadım" militanları da yargı önünde hesap vermelidir. Media, Mafia, Sermaye, Siyaset, Bürokrasi ve STK dünyasındaki aktörleri de.. İşte o zaman Sivas'ın, Başbağlar'ın, Hızır Hoca'nın katillerinin arkasındaki karanlık yüzü de tanımış oluruz..

Selam ve dua ile...

18.03.2012
Abdurrahman Dilipak - Yeni Akit

28 Şubat Siyasi Yargı Kararları İptal Edilsin!

20 Sivil Toplum örgütü bir araya gelerek 28 Şubat siyasi yargı kararlarının iptal edilmesi için imza kampanyası başlattı. 28 Şubat mağdurları ile Metropol Otel'de bir araya sivil toplum temsilcileri adına konuşan Mazlumder Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal, brifingli yargı kararlarını iptal edilerek, yeniden muhakeme yolunun açılmasını istedi.

"28 Şubat 1997 tarihinde gerçekleşen Milli Güvenlik Kurulu Toplantısında alınan ve ilan edilen kararlar ile ve sonrasında hukuk dışı yapılanmalar eliyle kurumlara ve sivil siyasete müdahale edilmiştir" diyen

Ünsal, "İdari işlemlerin usul ve esas yönünden geri alınamaz bir işlem hüviyetine bürünmesi, brifing almış hakimlerin önünde adil yargılanmanın ihlal edilmesi, mağduriyetlere yönelik yargılamaların hukuksuz bir yapı tarafından karara bağlanması sebebiyle, 28 Şubat sürecindeki tüm yargılamalar hukuka aykırı olarak yürütülmüştür. 28 Şubat sürecinde, Kuvvet Komutanlıklarından, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı bünyesinde, "Batı Çalışma Grubu» adı altında illegal bir yapılanma kurulmuştur. İdarenin bütünlüğü ilkesine göre, idare kuruluşu ve teşkilatları ile bir bütündür ve idari teşkilatların oluşumu kanunlarla düzenlenir. "Batı Çalışma Grubu", kuruluşu ve işleyişi bakımından tümüyle hukuk dışı bir yapılanma olup, idarenin bütünlüğü ilkesine aykırıdır" dedi.

Batı Çalışma Grubu'nun aldığı hukuksuz kararlar ve fişlemeler sonucu bir çok kişinin görevinden alındığını, öğrencileinr eğitim haklarından yoksun bırakıldığını, disiplin cezaları ile üniversitelerden ilişiklerinin kesildiğini ve farklı görüş ve ideoloji sahiplerinin hürriyeti bağlayıcı cezalarla tecziye edildiğini vurgulayan Ünsal, sözlerini şu şekilde sürdürdü: "Hukuksuzluk uygulamalarına karşı dönemin hukuk yargılamaları da çare olmamış, ideolojik kararlarla insanların hayatları karartılmıştır. Bu sebeple, binlerce insanın hayatını karartmış olan 28 Şubat süreci siyasi yargı kararlarının iptal edilerek yeniden muhakeme yolunun açılması gerekmektedir. STK'lar olarak, konuyla ilgili yasa çalışmasının yapılası talebiyle imza kampanyası başlatmış olduğumuzu kamuoyuna duyuruyoruz."

Köse: Beni yeniden yargılayın

28 Şubat sürecinde daha 14 yaşında iken Çeçenistan'a destek gösterisine katıldığı için idamla yargılanan ve 10 yıl hapis yatan Yakup Köse ise toplantıda, postmodern darbe sürecinde verilen kararların yargısız infaz niteliğinde olduğunu söyledi. 14 yaşındaki iken tüm hukuki haklarının elinden çalındığını ifade eden Köse, "Henüz 14 yaşındaydım. Çeçenistan halkına destek eylemine katıldım ve baba evime baskın yapıldı. Annemin gözleri önünde yere yatırıldım. Ellerimden kelepçelendim. Gözlerim kapattılar. TEM şubede 7 gün tutuldum. 1996 yılı sonlarında mahkemeye sevk edildim. Anayasal düzeni yıkmaya teşebbüsten 14 yaşında idamla yargılandım.Mahkemem 3.5 dakika sürdü ve tutuklandım. Hücrelere kapatıldım. İşkence gördüm… Halen suçumu bilmiyorum. Ama bugün daha sivilleşen bir Türkiye var. Yeni Türkiye'de yeniden yargılanmak istiyorum. 28 Şubat süreci ile hesaplaşılmasını ve ellerimizden çalınan hakların iade edilmesini istiyorum" dedi.

Gökdemir: Hesap versinler

1997 yılında İstanbul Üniversitesi' tarih bölümünde ilk yılı sorunsuz bir şekilde bitiren Hanife Gökdemir, şunları ifade etti : 2. Sınıfa kayıt yaptıracağında yasakla yüzleştim. Kayıt için fakültede sırada beklerken birkaç kadın tarafından bir kabine alındım. Orada "başörtünüzü çıkartmazsanız kaydınız yapılmayacaktır" dendi. Ayrıca bize içerisinde "hangi gazeteyi okuyorsunuz, hangi tv kanalını seyrediyorsunuz,ailenizde başka başörtülü var mı?" gibi soruların yer aldığı bir anket doldurtuldu ve imzalamazlarsa okul kimlik kartı verilmeyeceği söylendi. "Kuran'da başörtüsünü emreden bir hüküm yoktur,sizi kandırıyorlar, örtenler siyasete alet ediyorlar" gibi söylemlerle karşılaştık." Şeklinde ifade etti. Ardından Hanife Gökdemir sözlerine şu şekilde devam etti: "İkna odaları olarak adlandırılan bu odalar aslında o dönem geniş çerçevede uygulanan başörtüsü yasağının sadece bir parçasıydı.Karşımızda yasağın uygulayıcısı muhataplar vardı. Üzerinden 12 yıl geçmiş olması üzerine o dönem rektör yardımcısı ve şu an CHP milletvekili olan Nur Serter ikna odalarının uygulayıcısı olarak Star Gazetesine yaptığı röportajda elinde 198 başörtülü öğrencinin görüntüleri olduğunu üzerinden 10 yıl geçtiği için zaman aşımına uğradığını, kimseye hesap vermek zorunda olmadığını bu yüzden görüntüleri imha edeceğini söyledi. 2 gün sonra da İstanbul Mazlumder ile suç duyurusunda bulunduk. Görüntülerin imha edilmemesi için tedbir davası ve ayrıca ceza davası açıldı. Görüntülerin bizlere doldurttukları anketlerin üniversitenin arşivinde bulunuyor olması gerekiyordu.Şu an milletvekili olması sebebiyle dokunulmazlığının arkasına saklanan Serter en son geçen hafta bir tv programında yaptığı konuşmada, görüntülerin üzerinden uzun zaman geçmesi sebebiyle evindeki kolide bantlar birbirine yapışmış olduğunu ve atacağını söyledi. Bizler açmış olduğumuz dava ile ikna odalarında görev alanların kimliklerinin belirlenmesini ve cezalandırılmalarını talep ediyoruz. Aynı zamanda o dönem rektör olan ve yasağı uygulayan Kemal Alemdaroğlu ve Bülent Berkarda'nın da yargılanmalarını istiyoruz."

Bu konuda en son geçen hafta gerçekleşen bir gelişmede Ankara'dan gelen YÖK Denetleme Kurulu yetkilileri Hanife Gökdemir'i İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ne dava hakkında soruşturma başlatıldığı gerekçesiyle ifadeye çağırırlar. Orada yetkiliklere Öğrenci işleri Müdürü tarafından sunulan evrak çok önemlidir. Nur Serter tarafından Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı Türkan Saylan bizzat görevlendirilmiştir.Türkan Saylan bizzat üniversite kampüsünde yasağın uygulayıcısı sıfatıyla görev yapmıştır.

Evrakta 12 Kişilik bir ekiple İkna odalarında görev yapacak öğretim görevlileri ve memurların isimleri yer almaktadır. Bu kişiler de soruşturma kapsamında Rektörlüğe çağırılmışlardır.

Hanife Gökdemir son olarak bir çağrıda bulundu; "Başörtüsü yasağının bir parçası olan ikna odalarına girmiş olan kişilerin dava sürecine katkıda bulunmalarını, Mazlumder'in internet sayfasından dava dilekçesi nüshasına ulaşabileceklerini ve kendilerinin de bu hukuksuz uygulama karşısında haklarını savunmalarını istiyoruz."

Toker: Haksızlıklar giderilmeli

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu adına konuşan Süleyman Toker ise, 28 Şubat hukuksuzlukları, tartışma çevrelerinde, artık daha yüksek sesle dile getirildiğini belirterek, "İspatlanmış tek suçu olmayan Salih Mirzabeyoğlu'na yapılan zulüm son bulmalıdır. Salih Mirzabeyoğluna yapılan haksızlıklar düzeltilmelidir. 28 Şubat sürecinde haklarında mahkûmiyet kararı verilenlerin hepsi yeniden yargılanmalıdır" diye konuştu.

Şirin: Emri verenler unutulmamalı

28 Şubat sürecinin mağdurlarından Nurretin Şirin ise, 28 Şubat darbesinin talimatının İsrail ve ABD tarafından verildiğini belirterek, "Sadece 28 Şubat siyasi yargı kararlarının iptal edilmesi ya da aktörlerinin yargılanmasını değil emri verenler ile de hesaplaşılmasını istiyorum. 28 Şubat sürecini tetikleyen ve senaryosunu hazırlayan NATO Ortadoğu'da yeni planlar ve yeni senaryolarla bizleri içine çekmeye çalışıyor. 28 Şubatı yargılayacaksak mutlaka Netanyahu'ları, Bush'ları, Washington'u , Telaviv'i de yargılamalı , asıl sorumluları unutmamalıyız." dedi.

Destek Veren Sivil Toplum Kuruluşları

AHDE VEFA PLATFORMU – ANKARA İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ PLATFORMU– ANKARA GENÇLİK EĞİTİM MERKEZİ DERNEĞİ - ARAŞTIRMA KÜLTÜR VAKFI – ASDER – BAB I ALİ EHLİBEYT VAKFI- HÜR BEYAN HAREKETİ - HAK-İŞ KONFEDERASYONU - İLKDER –İNFAK – MEMUR SEN- ÖZGÜR EĞİTİM SEN - VAHDET VAKFI- TOÇ BİR SEN - BAŞKENT KADIN PLATFORMU - ANADOLU GENÇLİK DERNEĞİ - MİLLİ TÜRK TALEBE BİRLİĞİ - BİRLİK VAKFI- SALİH MİRZABEYOĞLU İÇİN HUKUK PLATFORMU

02.04.2012 - Mazlumder

Mirzabeyoğlu'nun başı kabak mı...

28 Şubat ile 12 Eylül hareketlerinin hukuk dışı oldukları tebeyyün etmiş bulunuyor... 27 Mayıs devrim, ihtilal veya seçimle gelmiş meşru hükümete karşı askerin kazan kaldırması da, meşruiyetten yoksun bir çiftbozan hareketidir.

Her iktidarın kendi zenginini yaratması gibi, her hukuk dışı restorasyonlar da, kendi hukuklarını yaratıyorlar...

Mirzabeyoğlu da, bu hukuk dışı hukuk pratiklerinin bir kurbanı...

12 Eylül hukukunun kurban kanıyla mühürle-

nerek kapatılan dosyalarının teker teker açılmaya başlandığı, davalarının yeniden rüyet hazırlıklarının hızlandırıldığı günümüzde, Mirzabeyoğlu dosyasnın da, üzerindeki kanlı düğümlerinden çözülmesi gerekirdi...

Bir bakan emri, yeter de artardı bu düğümü çözmeye...

Bu konuda ileri boyutlu ahkam kesmek haddimiz değil... Hukuk nosyonuna sahip dostlarımıza arz ve ricalarımızla....

Gelelim kadın konusuna...

Ekranlardaki kadın programlarıyla yasak aşk odaklı dizilerden duyulan rahatsızlık halleri, parlamentoya da sıçramış...

Bursalı kumaş üreticilerinden Hilmi Yavaş'ın Nişantaşı'ndaki mağazasında hesap emini olarak çalıştığım onbeş yıl boyunca Kocamustafapaşa'dan bindiğim otobüsten Taksim'de iner ve İnönü gezisinin içinden Harbiye tarıkıyle Nişantaşı'na yürür giderdim... Hayatımın en tatlı anlarından ve üzerimdeki tüm ağırlıklardan kurtularak hafiflediğim günlerdi o günler. Özellikle Milli Gazete idaresinin elimdeki kaleme iki yıl kadar ambargo koyduğu dönemler...

Kalemsizlik halleri, bizim gibi bağlılara sesle yazdırtıyor yazılarını... Zaman olur otobüste ayaktasındır. Başlarsın kafanda şekillenen düşüncelerini fısıltılar halinde kağıdın üzerine dökmeye...

Piyasa büyük oranda zamlanmıştır. Maaş ve ücretlere karşı ise kamu özel, işverenlerin eli titremektedir. Adam evlidir, iki çocuk, ev kira ve de bir paket de sigara... Ne halt edecektir bu adam...

Fısıltı kalemi, kağıdın üzerinde cızırtılarını çıkararak işlemeğe başlar...

'Karısını satar... Hırsızlık yapar... Kadın ticaretine yönelir' gibi... Başka ne yapabilirdi ki...

Kalemin cızırtılarını ayakta duran çevremdeki yolcular, farkında olmasam dahi, iyi kötü işitirler... Çevremdekilerin, 'İhtiyar kafayı yedi, başımıza bir hal gelmesin' düşüncesiyle geriye çekilerek yanımdan uzaklaşıverdiklerini gördüğümde, uyanırım... Böyledir işte bağımlılık halleri...

İnsan davranışları, birbirlerinden farklı da olsa kendi çevre şartlarına uygun biçimde ve her yerde, keyfiyetinde aynen böyle şekillenir... Benim kafamdaki özne, sıradan dar ve sabit gelirli bir aile babasıyken, dizilerdeki özneler, yasak aşk kahramanları, şehvetin süper zengin varsıl köleleridir...

Ne yapacak bunlar demiyelim, ne yapıyor dizilerde bunlar?...

Hayvani arzularının ateşini söndürücü finasman

ihtiyacını, hukuk dışı ve ahlak dışı yollardan temin ediyorlar ve hiçbir şekilde de cezai müeyyideye uğratılmıyorlar...

•

Kadın programları başlı başına bir felaket. Şeytan mutfağı ortak payda... Şeytanın dahi akledemiyeceği israfat seviyesinde karmaşık yemek tarifleri... Varsıl sosyete kadınlarına has hayat tarzının rol modelliğini üstlenen bu programlar, Meraklı Melahat modunda mekanize maymun haline getirilmiş mahalle halklarına israfat ağırlıklı bu şeytani hayat tarzını kopyalatmayı, aydınlanma felsefesinin bir insanlık görevi addediyorlar. Amma aynı felsefenin insanlık anlayışı, paylaşımcılığı amir ise, bu programlar, evvelemirde bu tarz-ı hayatın kapalı finansman kapılarının açılmasında da, arka bahçeler nezdindeki görevlerini yerine getirmek zorundadırlar. İnsan olmanın ilk şartıdır, bu görevin ifası...

'İşverenlere, patronlarına, kendi kocalarına, yakın çevrelerindeki hatunların kocalarına, holding sahiplerine ve para ticaretiyle uğraşan elit takımına, namuslu ve vicdanlı ol çağrılarını yapmak', gibi...

Bu arka bahçe sakinlerini, ücret geliriyle geçinmeye zorladıkları işçilerine insanmış gibi muamele yapmaya çağırarak, mesela...

•

Abdestli ekranlarla abdestsizler arasında bu bağlamda her hangi bir fark yok.... Kadın dergileri arasında abdestlilerin kendi sosyetesine hitap edenleriyle abdestsiz sosyete dergileri arasındaki lüks ihtişam ve debdebeli hayat tarzlarının keyfiyetteki bire bir benzerliği gibi...

Bu şeytani benzerlikten duyduğu rahatsızlığını dile getiren Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç gibi, sanırız Kanal 7'de dini programlar yapan Mustafa Karataş Hocamız ve arkadaşları da aynı halden üzüntü duymaktadırlar...

Müslümanlar, ortalıktaki çirkinliği elleriyle ya da dilleriyle temizlemekle mükellef imişler. Acizlik hallerindeyse, buğzetmek gerekiyormuş...

Kitaplarımızda böyle yazıyor, hocalarımız da böyle konuşuyorlar...

09.04.2012
Atilla Özdür - Yeni Akit

Sıra Şakşakçı Yargıda

28 Şubat döneminde cuntacıların düzenlediği brifinglere katılıp hükümet karşıtı planı dakikalarca ayakta alkışlayan ve o dönemde verdikleri kararlarla binlerce insanı perişan eden yargı mensupları hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

28 Şubat döneminde cuntacıların düzenlediği brifinglere katılıp hükümet karşıtı planı dakikalarca ayakta alkışlayan yargı mensupları hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

"Brifingci Paşa" olarak anılan eski Jandarma Genel Komutanı emekli Org. Fevzi Türkeri'nin soruşturma kapsamında tutuklanması sonrası Ankara Adliyesi'ne başvuran sivil toplum kuruluşları, aralarında Yargıtay eski Başsavcısı Vural Savaş, Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksel, Sabih Kanadoğlu, Orhan Karadeniz ve Metin Çetinbaş'ın da bulunduğu dönemin yargı mensupları hakkında suç duyurusunda bulundu. Özel Yetkili Savcı Mustafa Bilgili'ye verilen dilekçede, "Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır. Genelkurmay Başkanlığı'ndan brifinglere katılanların isim listeleri ve video kayıtları istenmelidir. Demokratik hiçbir ülkede gözlenmeyecek korkunç vakaya iştirak eden sivil generallerin belirlenerek yargılanmasını talep ederiz" denildi.

YARGI BRİFİNGLERİ HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

28 Şubat darbesinin sivil işbirlikçilerinin deşifre edilip yargılanması için dün Ankara Adliyesi'nde ilk adım atıldı. 28 Şubat soruşturmasını yürüten Özel Yetkili Savcı Mustafa Bilgili'ye dilekçe veren STK'lar, darbecilerle işbirliği yapan yargı mensuplarının yargılanmasını istedi. Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar, oluşturulan platform adına suç

duyurusu dilekçesini soruşturtmaya bakan Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Bilgili'ye teslim etti. Dilekçede Yekta Güngör Özden, Sabih Kanadoğlu, Vural Savaş, Nuh Mete Yüksel, Metin Çetinbaş, Sedat Karagülle, Hasan Gerçeker, Orhan Karadaniz, Şerafettin İste ve Genelkurmay'ın irtica konulu brifinglerine katılan yargı mensuplarının tamamının belirlenmesi, darbenin sivil kanadını oluşturan bu isimlerin yargılanması talep edildi.

BRİFİNG SONRASI ALMIŞ OLDUKLARI KARARLARLA POSTALLI YARGI SİSTEMİ OLUŞTURULDU

Suç duyurusu dilekçesinde şu ifadeler yer aldı: "28 Şubat sürecinde Genelkurmay Başkanlığı'nda düzenlenen brifinglerde Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay başkanı ve üyeleri ve bir çok kürsü hakimine 'irtica' tehditli brifingler verildi. Otobüslere doldurulan yüksek yargı başkan ve üyeleri Genelkurmay Başkanlığı'ndaki brifinglere katıldı.

Yargı mensupları onurlu bir duruş sergileyip darbe planlarına iştirak etmek yerine brifingci paşaları 8 dakika ayakta alkışladı. Brifingler sonrası almış oldukları kararlarla postallı demokrasiyle yarışan postallı bir yargı sistemi oluşturdular. Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır."

"DARBE SONRASI GÖREV ALACAK İSİMLER ARASINDA BULUNUYORLAR"

Dilekçede Balyoz Darbe Planı ek delil klasörlerinde yer alan belgelere de atıf yapılarak, "Kimi yargı mensuplarına yapılacak bir darbe sonrasına hangi görevlerin verileceğine ilişkin belgeler Gölcük Donanma Komutanlığı'nda yapılan aramalarda ele geçirilmiştir. İlginç bir tesadüftür ki bizim suç duyurumuz içerisinde şüpheli olarak isimlerini zikrettiğimiz isimlerin bir kısmı darbe sonrası adalet sisteminde önemli görevliler arasında sayılmıştır. Postal giymeye bu kadar meraklı insan topluluğunun adil bir yargılama yapması elbette beklenemez" denildi.

İSİM LİSTESİ VE VİDEO KAYITLARI BRİFİNGCİLERİ DEŞİFRE EDECEK

Meşru hükümet ortağı Refah Partisi'nin kapatılması dahil verilen kararların tamamında brifingci yargı mensuplarının isimlerinin bulunduğu ifade edilen dilekçede, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Genelkurmay Başkanlığı'ndan brifinglere katılan yargı

mensuplarının isim listesi ve toplantıda yapılan konuşmaların video kayıtlarının istenmesi talep edildi.

"YARGILANMALARI DARBE HEVESLİLERİNE DERS OLACAKTIR"

Daha sonra Ankara Adliyesi önünde basın açıklaması yapan Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar, "Cuntanın askeri kanadı ile tam bir mutabakat içinde hareket eden sivil işbirlikçilerinin millete hesap verme günü gelmiştir. Brifingci başı önceki gün tutuklandı sırada şakşakçıları var. Buradan ihbar ediyoruz, başta Vural Savaş, Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksek dahil brifinglere iştirak ettiği tespit edilen yargı mensupları millet iradesine konulan ipotekte darbecilerle işbirliği yapmış, adeta üniformasız generaller gibi hareket etmiştir. Bir kısmı emekli, bir kısmı ise halen görevdedir. Meşru hükümetin devrilmesinde görev alan bu kişilerin yargı önüne çıkartılmasının olası darbe heveslilerine de bir ders olacağı unutulmamalıdır" dedi.

28.04.2012
Yeni Akit

'Ateşten Yıllar' ve ' Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük'

Gazetemiz Yeni Şafak yazarlarından Abdulkadir Selvi'nin Nesil Yayınları'ndan çıkan "Ateşten Yıllar" adlı son kitabını okuduğumda bir kere daha anladım ki bu günlerde olup bitenleri daha iyi anlayıp kavrayabilmek için öncelikle geçmişi her yönüyle ve tüm gerçekleriyle bilmek gerekiyor.

Çünkü "Ateşten Yıllar", Bediüzzaman Said Nursi üzerinden gelişen siyasi tartışmaların alevlendiği üç kritik dönemin belgeleri, tutanakları arasından çıkıp gelmiş bir araştırma… Gerçekten çok emek verilen, çok kapsamlı bir araştırmanın ürünü olan bu kitabı;

sadece siyasetle ilgilenenler değil geçmişi bilerek yaşadığımız günleri anlamak böylece geleceği de doğru yorumlamak isteyen herkes kesinlikle okumalı bence.

“27 Mayısçılar sadece siyasi iktidarı alaşağı etmemişti. Ordunun içinde de geniş bir kıyıma girmiş iki yüz yirmi generalin bir gecede orduyla ilişiği kesilmişti. Tasfiyeler, tutuklamalar, ihanetler, ihbarlar; darbe döneminden nemalanma çabalarına eklenince korku dolu günler yaşanmaya başlamıştı. İnsanlar ‘belki beni ihbar eder’ korkusuyla dostlarından bile uzak duruyordu” diye anlatılan ateşten yıllar.

“27 Mayıs ihtilali en acımasız ve en korkunç yüzünü, aralarında cumhurbaşkanının, başbakanın, bakanların, milletvekillerinin bulunduğu Demokratların dipçik altında itile kakıla Yassıada’ya tıkılması, diğeri ise Said Nursi’nin mezarının parçalanması olayıyla gösterdi. Çünkü bu mezardan başka mezarlara yollar açılacaktı. Bediüzzaman’ı mezarında rahat bırakmayanlar, bir yıl sonra bu kez Menderes’i hasta yatağından alıp, bir öğle vakti ipe çekeceklerdi” diye anlatılan ateşten yıllar.

O dönemde ileri sürülen “Said Nursi’nin naaşı denize atıldı” iddiasını çürüten belgelere de yer veren bu kitaptan haberdar olduğum gün, televizyon kanallarından Usame Bin Ladin’in öldürüldüğüne(!) ve denize atıldığına (!) dair ilk haberleri dinlediğim gündü. İlginç değil mi. Nasıl da aynı zihniyet. Denize atıldı diyerek yalanlarını, oyunlarını, zulümlerini gizleyeceklerini, gerçeğin üstünü örteceklerini sanıyorlar. Tıpkı ülkeleri işgal ederken, biz oraya demokrasi götürüyoruz dedikleri gibi.

Aslında sadece Türkiye değil bütün İslam ülkeleri, ateşten yıllar değil tam anlamıyla ateşten bir yüzyıl yaşadı ve şu günlerde Ortadoğu’da, Afrika’da, Kafkasya’da, Balkanlar’da ve Ortaasya’da olup bitenlere bakılırsa ne yazık ki İslam Milleti’nin ve tüm mazlumların ateşten yılları devam ediyor. Zalimlerin fitne fesat oyunları da…

Beklemedikleri bir anda Tunus’ta başlayan halk ayaklanmasının diğer ülkelere de sıçrayacağını öngören bu zalimlerin bundan sonraki ayaklanmaları kendi kontrollerinde istedikleri gibi şekillendirmek için Mısır’da da Libya’da da, Yemen’de de, Suriye’de de; dinamitleri de kendileri koydular fitilleri de kendileri ateşlediler diye düşünüyorum. Tam da bu noktada tüm İslam Milleti Türkiye’den meydanı bu zalimlere bırakmamasını, mazlum ve kardeş halkların yanında etkin bir şekilde yer almasını bekliyor.

Peki Türkiye ne yapıyor. Siyasilerin her geçen gün seviye kaybeden atışmalarını hep birlikte izliyo-

ruz ne yazık ki. Keşke üzücü olan sadece seviye kaybı olsa… Bir yandan karşılıklı hakarete ve tehditlere varan söylemler çoğalırken diğer yandan aynı şekilde insanlarımızın canına kast eden bence oldukça provokatif saldırılar da hızla artıyor. Yani zalimler bu ülkede de büyük bir fitne fesat oyunu için yine iş başında.

Oysa insanlar nasıl da umutlanmıştı, artık her şey güzel olacak diye. Artık barış gelecek, huzur sağlanacak, sofralar bereketlenecek diye. Artık insanca yaşanacak ve ülke tüm özgürlüklerin güvence altına alındığı yepyeni bir anayasaya kavuşacak diye. Artık yeni Nazım Hikmet'lere, Said Nursi'lere, Necip Fazıl'lara sahip çıkılacak diye.

Oysa yine insanlar düşüncelerini yazdığı için hapiste. Elbette görünürde düşünmek ve düşündüğünü yazmak artık suç değil ama suya sabuna dokunmamak şartıyla. Eğer yazdıklarınızda, söylediklerinizde iyi, doğru ve güzel için insanlara bir çağrı; kötü, yanlış ve çirkin için bir eleştiri varsa suçlanmanız için yeterli olabiliyor. Kendinizi her an yasadışı örgüt lideri olarak bulabiliyorsunuz mahkeme karşısında.

Ömür boyu hapse mahkûm Salih Mirzabeyoğlu bunun sayısız örneklerinden biri sadece. Bütün eylemi sayısız esere imza atmaktan ibaret olan Salih Mirzabeyoğlu yıllardır demir parmaklıkların arkasında ve bugün doğum günü. "Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük" kampanyasını başlatan arkadaşları birkaç gün önce bana gönderdikleri mesajda; 9 Mayıs 2011 Saat 13.30'da yani bugün Salih Mirzabeyoğlu'nu ziyarete gideceklerini, doğum gününde yalnız bırakmayacaklarını, içeri giremeseler de, avukatları aracılığı ile kendisine iletmek istedikleri mesajları yollayacaklarını yazmışlardı.

Ben de mesajımı buradan yazıyorum umarım iletilir Salih Mirzabeyoğlu'na. Kendisinin 28 Mayıs 2010 tarihinde Telegram (zihin kontrolü) işkencesi altında, Carlos'a "Başyücelik Devleti" adlı eserinin İngilizcesini imzalarken avukat görüşü sırasında yazdığı metni aynen tekrar ederek:

"İslam davasının kahraman devrimcisi Salim Muhammed (Carlos)a… Daha henüz ölmedik. Söyleyecek sözümüz var ve görüşmek dileğimiz ümitten öte birgün buluşuruz İnşallah! Öncü rolünü unutma aziz Gönüldaş! Allah her iki dünyada yüzünü güldürsün sana hayırlı ve mutlu günler diliyorum kurtuluşa ermen dualarımla." (Söz Çakal Carlos'ta –Tahkim Yayınevi)

09.05.2012
Teodora Toni - Yeni Şafak

Hüseyin Aygün:Mirzabeyoğlu Yıllardır Tecritte

CHP Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasıyla Bolu F Tipi Cezaevi'nde bulunan ve kamuoyunda "Salih Mirzabeyoğlu" olarak bilinen Salih İzzet Erdiş'in yıllardır tecritte tutulduğunu belirterek, "Mirzabeyoğlu Davası, 28 Şubat'la hesaplaşma konusunda Hükümetin samimiyetsizliği hakkında bilgi vermektedir" dedi.

CHP Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasıyla Bolu F Tipi Cezaevi'nde bulunan ve kamuoyunda "Salih Mirzabeyoğlu" olarak bilinen Salih İzzet Erdiş'in yıllardır tecritte tutulduğunu belirterek, "Mirzabeyoğlu Davası, 28 Şubat'la hesaplaşma konusunda Hükümetin samimiyetsizliği hakkında bilgi vermektedir" dedi.

Aygün, Erdiş'in avukatlarıyla birlikte TBMM'de düzenlediği basın toplantısında, "28 Şubat'la hesaplaşmanın yolunun o dönemin doğurduğu mağduriyetleri gidermekten geçtiğini" söyledi. Aygün, Salih İzzet Erdiş'in yıllardır tecritte tutulduğunu söyledi.

Aygün, "Eğer DGM'ler hukuksuz mahkemelerse, 1990'lı yıllarda mağdur olmuş bütün kişilerin sorunlarına çözüm bulunması gerekir. Mirzabeyoğlu da bunlardan biridir. Yıllardır tecritte tutulmaktadır. Hükümet bir taraftan 28 Şubat'la, darbelerle hesaplaştığını iddia ediyor, diğer yandan tecrit, işkence ve çeşitli mağduriyetlerin sürmesi karşısında ses çıkarmıyor. Mirzabeyoğlu Davası, 28 Şubat'la hesaplaşma konusunda Hükümetin samimiyetsizliği hakkında bilgi vermektedir" diye konuştu.

Erdiş'in avukatı Ali Rıza Yaman da "Mirzabeyoğlu Davası"nın başladığı tarihin 28 Aralık 1998 olduğuna işaret ederek, "Salih Mirzabeyoğlu, eşi ve çocuğuyla birlikte o zaman için ilkokula giden diğer çocuğunu almak üzere okula gittiğinde saldırıya uğramıştır. Bu kişilerin polis oldukları Emniyet'te anlaşılmıştır" diye konuştu. Yaman, Erdiş'in sistematik fiziki işkencelerle

geçen bir yargılama sürecinden sonra ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkum edildiğini, çeşitli F Tipi cezaevlerinde tecritte tutulduğunu ve halen "telegram" (zihin yönlendirme) adı verilen bir işkenceye maruz bırakıldığını iddia etti.

Yaman, "Saldırıya uğradığında 41 eseri bulunan Salih Mirzabeyoğlu, olağanüstü bir dönemde, DGM'nin yargılayıp mahkum ettiği bir kişidir. Bu bakımdan dava yeniden görülmelidir. Eğer 28 Şubat'la hesaplaşılacaksa, darbenin sonuçlarından başlanılmalıdır. Mirzabeyoğlu davası, bu sonuçların en önemlileri arasındadır" dedi.

11.05.2012
Hüseyin Aygün

Medya ve davalar

Bizde davaların akıbetinde, medya platformundaki yargılamaların önemli etkisi olduğu kuşkusuz.

Evet, bir mahkeme yargılaması var, bir de medya yargılaması.

Mesela, medya yargılamasında bir dava, "Poşu davası" haline getirilip, verilen cezaların korkunçluğu empoze edilebilir. Medyada Deniz Gezmiş güzellemesi, silahlı sol hareketin öncülerini, idol haline getirebilir.

Medya sessizliği ile Başbağlar uyutulabilir.

Medyada Mustafa Balbay, Tuncay Özkan lobisi ile tecrit uygulaması günlerce gündemde tutulur ama Salih

Mirzabeyoğlu'nun yıllardır hücre mahkûmiyetinden bahseden çıkmaz. Medyaya göre falancanın cezası çoktur, falancanınki azdır.

Yine medyada, Sivas davasında, Maraş davasında verilen ömür boyu hapisler bile az bulunur, mahkeme sürecindeki çarpıklıklar gün yüzü görmez.

Sivas davasının idamları

Vakit gazetesi, iki gündür Sivas davasındaki çarpıklıkları manşet yapıyor.

Pazartesi günkü manşet, "Fotoğraftan idam kararı" şeklindeydi. Dünkü manşette ise "Slogan uydurup, idam verdiler" ifadesi vardı.

"Fotoğraftan idam kararı" haberi, sanık avukatı Cüneyt Toraman'ın verdiği bilgiye dayanıyordu. Buna göre, müşteki avukatları mahkemede sanıkların diziliş fotoğraflarını çekmişler, bunu tanıklara göstermişler ve tanıklar da, "şunları şunları şurada gördük" diye ifade vermişlerdi.

Oysa ileriki duruşmalarda sanık avukatları, mahkemeye başvurarak, sanıkların mahkemede diziliş şeklini değiştirmişler ve yeniden teşhis edilmelerini istemişlerdi.

Bu safhada ise tanıklar, önceden teşhis ettikleri kişileri tanıyamamışlardı. Böylece "güdümlü tanıklık" olayı ortaya çıkmıştı.

"Slogan uydurup, idam verdiler" haberi, daha vahim bir durumu ortaya koymaktaydı. İddiaya göre Av. Şenal Saruhan, davanın Yargıtay safhasında bir dilekçe vermiş ve sanıkların "Cumhuriyet burada kuruldu, burada yıkılacak" şeklinde slogan attıklarını iddia etmişti.

Gariptir, Yargıtay hiçbir zabıtta yer almayan bu iddiayı gerçek kabul edip, davayı "Cumhuriyeti yıkmaya teşebbüs" haline dönüştürüp, idam çıkmasına yol açmıştı.

Ortada nereden bakılırsa bakılsın son derece vahim bir durum var ve bunu, bir tek gazete dile getiriyor.

Eminim bu mesele, üç-beş gazetede daha manşet olsa, birkaç TV kanalında ana habere konu yapılsa, birkaç tartışma programında gündem haline gelse, Sivas davası yeniden görüşülecek, değilse idamlıklar, müebbetlikler yedikleri ceza ile kalacaklar.

Tıpkı Mirzabeyoğlu gibi.

Ya Maraş davası?

Maraş davası bundan farklı değil.

Maraşlılar inanıyor ki, o dönemde, uydurma tanıklıklarla insanlar ömür boyu hapse mahkûm edildiler.

Peki kim gündeme getirecek Maraş davasını yeniden?

Maraş davasının mağdurlarının çektiği acıları kim ödeyecek?

Maraş'ta ki tarih 1978'dir. 1 Mayıs 1977'de nasıl silahlandıklarını artık bildiğimiz sol grupların hiçbir silahlı eylemi olmadı mı, kim soracak bunu?

Mustazaf-Der kapatıldı. Hiçbirimiz neden kapatıldı diye sorduk mu?

Değil mi ki onlar Hizbullah'ın devamı idiler, bundan sonra onlarla ilgili her şey, yargısız infazla mahkûm edilebilirdi.

Adamlar, çocukları futbol maçına götürmüşler, bu davada, örgüt işi olarak değerlendirilip suç haline getirilmiş. Poşu'dan ne farkı var? Peki neden poşu gündemde de, Mustazaf-Der gündemde değil?

1 Mayıs 1977 olayı...

Bir ara Nokta dergisinde gündeme getirilmiş. Ama yankı bulmadığı için kapanmış. Bu yıl, medya daha geniş ölçüde ele aldı, işin bütün boyutları ortaya döküldü.

Maalesef adaletin medyanın insafına, insafsızlığına ya da duyarsızlığına kaldığı gibi bir durumla karşı karşıyayız.

Allah'tan ki medyada göreceli bir dengelenme var da adalet ümidi bütünüyle medya insafına kalmıyor.

BUGÜN - 16.05.2012 - Ahmet Taşgetiren

ODA TV'den CHP'li Aygün'e Şovenist Suçlaması!

Oda Tv CHP Milletvekili Aygün'ün Meclis'te Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili yaptığı açıklamadan bakın nasıl rahatsız olmuş.Ve CHP'yi Silivriye bakın nasıl davet etmiş...

İşte Oda Tv'de yayınlanan o yazı :

CHP Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün TBMM'de ilginç bir basın toplantısı düzenledi.

İslamcı İBDA-C lideri Salih İzzet Erdiş'in (Salih Mirzabeyoğlu)avukatlarıyla birlikte medyanın karşısına çıkan CHP Milletvekili Aygün, "28 Şubat'la hesaplaşmanın yolunun o dönemin doğurduğu mağduriyetleri gidermekten geçtiğini" söyledi.

Ardından şöyle devam etti: "Eğer DGM'ler hukuksuz mahkemelerse, 1990'lı yıllarda mağdur olmuş bütün kişilerin sorunlarına çözüm bulması gerekir. Mirzabeyoğlu da bunlardan biridir. Yıllardır tecritte tutulmaktadır."

Hüseyin Aygün İBDA-C lideri Mirzabeyoğlu'nun hukuki durumu ve cezaevindeki gayri insanı durumunu dile getirmesi alkışlanacak bir olaydı.

Ancak, diğer yandan şunu sormalıyız; CHP Milletvekili Aygün, Mirzabeyoğlu'nun sorununu hümanist olduğu için mi dile getirdi? Yoksa Mirzabeyoğlu Dersim kökenli olduğu için mi sahip çıktı?

Öyle ya, neredeyse tüm CHP milletvekilleri Silivri Cezaevi'ne moral ziyareti yaptı; niye Aygün hiç Silivri'ye gitmiyor. Eğer Silivri'deki tutuklulardan biri Dersimli olsaydı gider miydi? (İşçi Partili Mehmet Bedri Gültekin Tuncelilidir, biz duyuralım, belki ziyaretine gider!)

CHP Milletvekili Aygün, herhalde (!) Tunceli milletvekili olduğu için sadece Dersimlilerle ilgileniyor, diyelim.

Şovenist olduğunu düşünmek istemeyiz çünkü

NOT: Salih Mirzabeyoğlu ile yaptığımız araştırmalara göre kendisinin Dersim Kökenli olduğuna dair hiç bir bilgi elimize ulaşmamıştır.

17.05.2012 - anadoluhaberim.com

28 Şubat ona hâlâ sürüyor

Madem bu günlerde 28 Şubat mağdurlarından bahsediliyor, 'irtica tehdidi' algımız için sunulan Mirzabeyoğlu'nu da bir hatırlayalım artık.

"Ben yıllardır şiir yazamıyorum. Bu durum, bu dilden anlayan kimseye birçok şey söylemeli..."

Salih İzzet Erdiş, bilinen adıyla Salih Mirzabeyoğlu, yaşadıklarının vahametini son çare bu sözlerle anlatmaya çalıştı. 12 Şubat 2010'da Bolu F Tipi Cezaevi'nden avukatı aracılığıyla 'halden anlayacaklara' böyle seslendi. İBDA-C örgütünün lideri olmak suçundan mahkûm. Örgüt isminin benzerliği (THKPC) kadar, cezaevinden

seslendiği 'dil' de bugüne kadar sosyalistlerden duymaya alışık olduğumuz bir dil. 1 Mayıs 'ta 'sosyalist Müslümanlar'ı görünce herkes şaşırıverdi ama 'bu dilden anlayan'ları o çok daha önce şaşırtmıştı aslında.

Tam da açılan soruşturmayla 28 Şubat 'ın mağdurlarını konuşmaya başlamışken, üstüne 1 Mayıs'taki sürpriz eklenince bir Mirzabeyoğlu portresi 'farz' oldu. 28 Şubat mağdurları derken, daha çok 'legal siyasi' figürlerden bahsediliyor. Üstelik bugün birçoğu devlet katında.

Kürt isyanı sürgünü

Mirzabeyoğlu ise yaklaşık 14 yıldır hapiste. Bunun son 11 yılı hücrede. Bu hazin 'kader' ona dedelerinden kalmış bir miras sanki; "Mutki aşireti reisi Hacı Musa Bey, onun oğlu İzzet Bey, onun oğlu Hacı Muammer Bey ve onun oğlu Salih Mirzabeyoğlu (...) Bizim aile, babaannem, babam ve halam, Muş'tan Konya 'ya mecburi iskânla sürgün geliyorlar..." (Tilki Günlüğü kitabından)

1950'de

Erzincan'da doğan Mirzabeyoğlu, ilk, orta ve liseyi Eskişehir'de okuyor. 15 yaşındayken Necip Fazıl Kısakürek'le tanışıyor. Büyük hayranlık duyduğu Kısakürek'in fikirleriyle ilerliyor. Çok sayıda makale ve kitapla İslami Büyük Doğu Akıncıları akımının (kendinden zuhur diyalektiği) felsefi altyapısını oluşturuyor. Fikirleri etrafında 'İBDA' grupları oluşuyor. Hiyerarşik irtibata girmeyen gruplar şeklindeki bu yapılanmalar İslam devleti kurma mücadelesine girişiyorlar. Üstelik arada Mahir Çayan, Deniz Gezmiş gibi sosyalist devrimcilere selam çakıyorlar.

İki tabanca, bir pompalı

Türkiye 'nin siyasi tarihindeki illegal ve marjinal örgütlere göre oldukça küçük sayılabilecek bu gruplar, 28 Şubat'ın 'şeriat ve irtica tehdidi olduğu yönünde algı yaratarak siyasete şekil verme harekâtı' için paha biçilmez malzeme oluyor. İşte '28 Şubat mağduru Mirzabeyoğlu' hikâyesi burada başlıyor:

29 Aralık 1998 sabahı, çocuğunu okula götürmek için evden çıktıktan sonra gözaltına alındı. 'Hüce evinde yakalandı' diye yazıldı. Terör örgütü İBDA-C'nin lideri olduğunu kabul etmesi istendi. Sadece fikirlerini yazdığını söylese de, polis "Aslanım, kimse kitaplarını okumayacak. Buradan savcının önüne ne giderse o" dedi. 4 Ocak 1999'da tutuklandı. Anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüsle suçlandı. Silahları ise iki tabanca ile bir pompalı tüfekti.

DGM 'ye ' Noel Baba' hediyesi

6 ay boyunca duruşmalara katılmadı. 25 Ocak 2000'de sabaha karşı, Metris Cezaevi'ne büyük bir operasyon yapıldı. Bir tutuklunun öldüğü bu operasyona verilen ad pek manidardı: "Noel Baba." (19 Aralık'ta başlayan, sosyalistlerin katledildiği operasyona da "Hayata Dönüş" adı verilmişti.)

Mirzabeyoğlu adliyeye getirildiğinde, ağır işkenceden geçtiği anlaşılıyordu. Ayakta zor duruyordu, saçı sakalı zorla tıraş edilmişti. Yüzü kanlıydı. Medya olayı, 'Metris'in üç aslanı yolunmuş tavuk', 'Tıraş olurken yüzünü kesti', 'İşte bu kadar', 'Kafasını jandarmanın copuna çarptı' gibi başlıklarla verdi.

Bu örgüte bir lider lazım!

Operasyonun gerisi 'olağanüstü' mirası 28 Şubat brifinglerinde bir kez daha 'update edilmiş' olan yargıya kalmıştı. Mirzabeyoğlu, mahkemenin ilk hâkimine, "Ben bıçak yaparım. Onunla isteyen ekmek doğrar, isteyen insan" dese de, 2 Nisan 2000'de, yeni gelen hâkim tarafından "İdam" kararı verildi. Mirzabeyoğlu "Ti-

yatro bitti" dedi. Yargıtay onadı. Dosya ön sırayı kapıp Meclis'e bile gönderildi. O ara idam kaldırılınca, ceza 'ağırlaştırılmış müebbet'e çevrildi. Davanın ilk hâkimi emekli olduktan sonra, DGM hâkimliği sırasında hep baskı gördüğünü itiraf edecekti. İkinci hâkim (emekli olduktan sonra müdafiliğini yaptığı Ergenekon sanıklarının "En iyi Kürt ölü Kürt'tür" sözünü mahkemede "Kürtlerin öldürülmesini temenni etmek suç mu?" diye savundu.) "Hata yapmış olabilirim" diyecekti.

Artık cezaevi günleri başlamıştı. Önce Kartal F Tipi sonra Bolu F Tipi... Bir kez intihara teşebbüs etti. 'Zihin kontrol (Telegram) yöntemi'ne kadar varan işkenceler gördüğünü söylese de duyan olmadı. Üç ay önce annesi vefat ettiğinde (22 Ocak 2012) Bursa'daki cenaze törenine katılma talebini de duyan olmadı. Tıpkı, dosyasındaki tuhaflıklara, adaletsizliklere bakan olmadığı gibi. Oysa ki daha gözaltına alınmadan 4 ay önce, Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Mirzabeyoğlu'nun yakalanması için İstanbul Başsavcılığı'na yazı göndermişti. İstanbul "Kendisi kitap basan, dergilerde makaleleri çıkan bir şahıs. İstanbul hudutları dahilinde hiçbir örgütsel faaliyete katıldığı, talimat ve emir verdiği bilgisi yoktur" diye yanıt vermişti.

Mahkeme kararında ise şöyle denildi: "Kumandan Kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tespit edilememiş olmakla beraber... Lidersiz bir örgüt düşünülmediği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulması eşyanın tabiatına aykırı düşer..."

Mazlumun dilinden Dersimli anlar

Hukuk, yani hak ve adalet duygusunu yaralayan bu karardan sonra unutuldu Salih Mirzabeyoğlu. 28 Şubat adaletsizliğinden bahseden günün 'siyasileri' bile hatırlamak istemezken, üstelik 'o dilden' anlayanların katledildiği Sivas'ı İBDA'cıların dergisi 'Taraf' övmüşken, geçen hafta Dersimli milletvekili Hüseyin Aygün hatırlatmaya çalıştı onu. Tıpkı, Mirzabeyoğlu'nun mürşidi Necip Fazıl'ın herkesin sırtını döndüğü Dersim katliamını tüm çıplaklığıyla ortaya koyması gibi. Çünkü zulme uğrayanlar, mazlumun dilinden en iyi anlayanlardır. Çünkü "Bir kişiye yapılan haksızlık tüm topluma yöneltilmiş bir tehdittir" ve "Haksızlığa karşı susarsanız, hakkınızla birlikte onurunuzu da kaybedersiniz."

20.05.2012 ÖZGÜR TOPUZ - Radikal

HÂLÂ İşkence Görüyor, Kimseden Ses Yok!..

Malatya Milletvekili Veli Ağbaba ve beraberindeki milletvekilleri cezaevlerindeki sıkıntılar ve özellikle hasta vekillerle ilgili incelemelerde bulunmuş ve bu konuda raporlar hazırlamışlardı. Veli Ağbaba, bu maksatla 1998 yılından beri cezaevinde olan Salih Mirzabeyoğlu (Salih İzzet Erdiş) ile de görüşmüştü.

Daha sonra Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün ile Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatları TBMM'de bir basın toplantısı düzenlemişler ve Salih Mirzabeyoğlu'nun yaşadığı trajediyi dile getirmişlerdi. Mirzabeyoğlu'nun avukatları da kamuoyuna bir rapor sunmuştu.

Salih Mirzabeyoğlu, 1998 yılındaki darbe dönemi sıkıyönetiminde tutuklanmış ve işkence, şantaj ve tehdit ile kendisine bir fezleke imzalattırılarak DGM'ye sevk edilmiş.

Mirzabeyoğlu, İBDA-C adlı hayali bir örgüt yöneticisi olduğu iddia edilerek tutuklanmış ve önce Sincan'da daha sonra da Kartal F tipi cezaevinde işkence görmüş. 2005 yılından bu yana da Bolu F tipi cezaevinde tecritte yani tek kişilik hücrede işkence görüyor. Suçu elliden fazla kitap yazmak, fikir adamı olmak.

İlk olarak Veli Ağbaba'nın raporunu okuyalım:

"Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası çeken Salih İzzet Erdiş 62 yaşında. Evli ve iki çocuk babası olan Erdiş 14 yıldır hapishanede kalmaktadır. Major depresyon raporu bulunan Erdiş, kendisine 'telegram' işkencesi yapıldığı iddia etmektedir. Akıl hastalığı olmadığını, yaşadıklarını hapishaneden çıkmak için kullanmaya çalışmadığını ancak telegram yöntemiyle kendisine sürekli acı çektirildiğini iddia etmektedir. Elektro manyetik sinyallerle kendisinin sürekli bedensel ve ruhsal işkenceye maruz bırakıldığını belirten Erdiş'in ruhsal sağlığı endişe verici boyutta gözükmektedir. Devlet tarafından bir cihaz vasıtasıyla kontrol edildiğini düşünen Erdiş, çoğu zaman iradesinin dışında hareketler yaptığını, kendi kendine konuştuğunu ve bunun uzak-

tan yönlendirmeyle olduğunu belirtmektedir.»

Avukatların raporuna göre ona yapılan işkencelerin en hafifi telegramdır. Bunun dışında fiziki işkenceler de hat safhada imiş. Hatırlayın Hasan Mezarcı'yı.

Ona da telegram ve elektromanyetik işkenceler uygulanmış ve nihayetinde işkenceyi uygulayanlar hedefine ulaşmıştı.

Harun Yahya olarak bilinen Adnan Oktar hoca da aynı işkencelere maruz kalmıştı. Onda da hedefe ulaşıldı. Mason düşmanlığından hapse giren Adnan Hoca bu işkenceler neticesinde şimdi Mason dostu oldu ve akla, hayale, itikade gelmeyen rezillikler yapıyor.

Görüyorsunuz telegram ve diğer zihin yönlendirmeye dayanan elektroman-

yetik işkenceler sadece ABD filmlerinde olmuyor. Guantanamo'da da aynı yöntem uygulanıyor. Stalin'in rejim karşıtları için yaptırdığı özel mahpushanelerde de bu yöntem kullanılmaktaydı.

İşin ilginç yanı 28 Şubat Darbesi ile hesaplaşılırken o dönemdeki sıkıyönetim mahkemelerinin kararlarına dokunulmamasıdır. DGM'ler o dönemde İstiklal Mahkemeleri gibi görev almış, aldıkları emir ve brifingler ile delilsiz yargılama yapmışlardı.

O dönemin bazı hâkimleri vicdan azabından olsa gerek emekli olduktan sonra, yani kaybedecek bir şeyleri kalmadıktan sonra, itiraflarda bulundular.

Salih Mirzabeyolu'na hâlâ (dikkât HÂLÂ) işkence yapılıyor. Kimse bir şey demiyor. İtiraz eden yok. Yalanlayan yok. Harekete geçen yok.

Şimdi sizlere, Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatlarının kamuoyuna deklare ettikleri raporun önemli bölümlerini sunuyorum:

((Akla hayale gelmedik ahlâksızca ifade ve görüntülerden, vurma, yakma, bloke etme, kaşıntı verme şeklinde gerçekleşen fizikî saldırılara kadar işkencenin her türlüsünü yaşayan Salih Mirzabeyoğlu'nun günlerce uyumadığı da oluyor. Uyuyabildiği dönemlerde de fizikî olarak tazyik sürüyor, uyku ile uyanıklık arasında bir hâlle karşılıklı cedelleşme devam ediyor. 'Deliksiz ve rahat' bir şekilde 2 saatlik uykunun ardından 'tamam, bu kadar yeter!' denilerek yine uyandırılıyor. Gerek görüntülü ve gerekse fizikî saldırı en çok da namazda yapılıyor. Akla hayale gelmedik ahlâksızca ifadeler, küfürler Salih Bey namaz kılarken ediliyor, yine aynı nispette ahlâksızca görüntüler namaz kılma esnasında veriliyor. Öyle ki namazın bozulduğu dahi oluyor. Mevzuunda ihtisas sahibi olanların da teyit ettiği türden yöntemler:

Davaya bakan ilk heyet davayı uzattığı düşüncesiyle görevden el çektiriliyor ve bu heyetin yerine başkanlığını Metin Çetinbaş'ın yaptığı bir heyet tayin ediliyor.

Metin Çetinbaş da 2 Nisan 2001'deki duruşmada; TCK'nın 146/ I maddesi gereğince İDAM KARARI veriyor. 2002 yılında Yargıtay da kararı ivedilikle onuyor ve dosya AİHM'e gitse de bir karar çıkmıyor.

AB müktesabatı çerçevesinde yapılan değişiklik neticesinde; idam kararı AĞIRLAŞTIRILMIŞ MÜEBBED hapis cezasına çevriliyor.

Gerekçeli Karar'da niçin idam cezasının verildiğine ilişkin açık ve net tek bir ibare dahi bulmak mümkün değildir.

Zira Karar'ın asıl gerekçesini Mirzabeyoğlu Davası'na bakan ilk heyet başkanı olan Sedat Karagül

12 Ocak 2006'da Sabah gazetesine verdiği bir mülâkatta açıklıyor:

"İBDA-C DAVASI DAHİL OLMAK ÜZERE BÜYÜK DAVALARA BAKTIM. İBDA-C DAVASI DAHİL OLMAK ÜZERE BASKI GÖRMEDİĞİM HİÇBİR DAVA OLMADI."

Yine bir başka gezeteye (Yeni Akit/ 23 Eylül 2011) verilen bir mülâkatta geçen şu ifade:

"MİRZABEYOĞLU DAVASI'NDA VERİLEN KARAR YÜZDE YÜZ DOĞRUDUR DİYEMİYORUM. O DÖNEMDE VERİLMİŞ BİR KARARDIR."

Bu sözlerle, hukukun zulmün aracı hâline geldiği DÖNEME atıf yapmak suretiyle baskıyı itiraf eden; Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren Metin Çetinbaş'tır.

Yine aynı gazeteye 29 Kasım 2011'de, Av. Doğan Yıldırım ifşaatlarda bulunur:

"28 Şubat post modern darbesinin sivil örgütlenmesi askerin sivilleri koordinesi Harbiye Orduevi'nde yapıldı. I. Ordu Komutanlığı'na bağlı Harbiye Orduevi'nde toplantı yapıldı. (...) Gizli ve seçmece bir toplantıydı. Harbiye Orduevi'nin konferans salonuna girdiğimde içeride Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, dönemin 1. Ordu Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, ne ilginçtir şimdi Balyoz'un bir numarası eski I. Ordu Komutanı Çetin Doğan, Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak ve daha birçok asker vardı. İBDA-C DAVASINDA HÂKİMLİK YAPAN ŞU MEŞHUR HAKİM METİN ÇETİNBAŞ DA VARDI."

Emniyet'te geçen; "YUKARIDAN BASTIRIYORLAR. ÖRGÜT LİDERİ OLDUĞUNU MECBUREN KABUL EDECEKSİN" sözünün basit bir söz olmadığını, bütün bir hukuk sürecine etki ettiğini artık herkes görmeli ve gereğini yapmalıdır.))

Mirzabeyoğlu davası, Sivas Davası, Başbağlar Davası, Hizbullah Davası yeniden görülmelidir. Hukuksuzluklar giderilmeli, adalet ihya edilmelidir. Davalarla hesaplaşma tek yönlü yapılmamalıdır. Sağcı da solcu da adaletsizliğe dur demelidir.

23.05.2012
Mustafa Durdu - habervaktim.com

Eflatun'dan, Sokrat'ın veraset ilamını sormak

Salih Mirzabeyoğlu: Necip Fazıl, beş asırlık tarih dilimimizle birlikte çağımızın nabzını yakalayan ve ideali aramayla toprağa bağlanma arasındaki bir berzahta kıvranan insanoğlunun oluş ıstırabını hakikatin hakikatine nisbetle heykelleştiren adam, İslâm'a muhatap anlayış davasının remz şahsiyetidir.

Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in vefat yıldönümü vesilesiyle ve 28 Şubat Hukuku mağdurlarının adil yargılanma talepleri çerçevesinde Salih Mirzabeyoğlu ismi gündeme oturdu. Müslümanından liberaline hatta solcusuna, hak ve hakkaniyet duygusu sahibi tüm köşe yazarları, onunla ilgili yazdılar. Hukuki boyutu hukuk adamlarına bırakarak, Necip Fazıl-Salih Mirzabeyoğlu fikir ilişkisi üzerine Yalçın Turgut ile konuştuk.

- Necip Fazıl - Salih Mirzabeyoğlu ilişkisi nasıl başladı?

- Benim çarpılışım, Allah'ın bir lütfu olarak lise yıllarında Salih'le ve onun sayesinde Büyük Doğu ile tanışmamla gerçekleşti. Bu, 180 derece değişen hayatımın miladı oldu... Sonraki yıllarda birlikte çıkardığımız Gölge Dergisi'nin iki dönem yayın yönetmenliğini yürüttüm. Akabinde Akıncı Güç dergisini çıkarttığımız günlerde (nasıl cüret ettiğime bugün bile ürperirim) ondan habersiz, üç genç arkadaşıma Akıncı Güç'ün çıkmış sayılarını vererek Üstâd'ı ziyarete yolladım.

Bundan sonrasını Üstâd'dan dinleyelim:

"Müjdelerin müjdesi

Birkaç gün önce...

Büyük Doğu Yayınları'nın idare yerine birer meşale kıvraklığında üç genç geldi. Oturdular ve tek kelime söylemeden bana bir dergi uzattılar; Akıncı Güç... Bunlar bu dergiyi çıkaran ve güden gençlerdi...

Gece yatağıma uzanıp dergilerini açtığım zaman ne görsem iyi? Bir baştan öbür başa Büyük Doğu idealinin destanı... Hem de en derin fikir tabakalarına kadar

nüfuz edici ve bugünkü aydın İslam gençliğini Büyük Doğu mihrak ve istikametinde gösterici bir tahlil, terkip, tefekkür ve tahassüs ifadesiyle... Alkol kokulu cenaze çelenklerinden daha adi pohpohlamalarla değil... Duyarak, düşünerek ve yaşayarak...

15 yıllık oluşunun harcı içinde alın terim, hummalı nefesim ve olanca kımıldama gücüm yatan Milli Türk Talebe Birliği'nin nihayet ölü kalıplar içinde donduruluşu, tek ümit halinde yöneldiğim Ülkücü gençliğin de henüz ruh adalelerine büyük vecd ve tefekkür cereyanını vermeye fırsat bulunmayışı önünde, bu, en beklenmedik yerden kendi kendisine yükselen ses, bana müjdelerin müjdesini getirdi:

Onlar benim ardımdan gelmeyecek, ben onların arkasından koşacağım!" (Büyük Doğu Rapor 7)

Üstad'ın "Büyük Doğu'nün düşük çocukları" dediği beslendikleri ocağı günlük politikaya satan zümreyi ve biraz mürekkep yalamayı Üstad'a ulaşmak sanan güdükleri bir kat daha çıldırtan, işte bu son cümleydi...

- Üstad gibi bir şahsiyetin kimse için sarfetmediği böyle bir cümleyi sarfetmesi "Ben onların arkasından koşacağım" demesi çok ağır bir sorumluluk yüklemiyor mu?..

- Elbette... Salih Mirzabeyoğlu'na dağlar gibi bir sorumluluk yüklüyordu... Ama o zaten "Binbir başlı kartalı" omuzlarında her an taşıyan bir genç adamdı...

Muhatap oydu. O genç...

Nitekim, Salih Mirzabeyoğlu'nun Rapor 10'da yer alacak "Ön Meselelerimiz" başlıklı yazısını teslim ettiğimde, Üstad süratle yazıya göz atıp, gözlüklerinin üzerinden bana bakarak; daha sonra yazılarında da zikredeceği: "Bütün bir ömür boyu bir genç adam aradım... Elime bir geçti, pir geçti..." diyecekti...

- Üstad'la Salih Mirzabeyoğlu'nun ilk görüşmeleri nasıl oldu?..

- Gönderdiğim dergileri inceleyen Üstad, yazısında da belirttiği gibi, Ankara dönüşü, bizi Erenköy'deki eve akşam yemeğine davet etti. Bahçede hazırlanmış sofrada Üstad'la Salih ve biz dört kişi, yenilen yemek, ayakta Üstad'a hizmet eden oğulları...

Akabinde, bahçede, Üstad'ın arkasında kılınan akşam namazı. İşte Salih Mirzabeyoğlu'nun "Beş asırlık tarih dilimimizle birlikte çağımızın nabzını yakalayan ve ideali aramayla toprağa bağlanma arasındaki bir berzahta kıvranan insanoğlunun oluş ıstırabını hakikatin hakikatine nisbetle heykelleştiren adam" dediği, "İslâm'a muhatap anlayış davasının remz şahsiyeti" dediği Üstad'ıyla ruberu ilk görüşmesi...

- Akıncı Güç'ü kapatarak, yeni dostları olarak Üstad'ın Büyük Doğu Rapor'larına dahil olmanız nasıl gerçekleşti?

- Akıncı Güç'te Salih Mirzabeyoğlu'nun kaleme aldığı "Gölge I. dönem, Gölge II. dönem ve Akıncı Güç... İlk haykırıştan sonuncusuna kadar herbiri, Büyük Doğu şuuruna doğru yükselen basamakları gösterici ve bu şuura bağlı olarak kendi dereceleri içindeki hareketin vasıtaları... Kafası esen rüzgâra göre yön değiştirenlere karşılık bu çizgiyi, aynı kaynaktan beslenerek aynı hedefe doğru «gelişen» bir şuur diye ifade edersek, sebebini, bağlı olduğumuz «doğru yol» anlayışını işaret niyetinde arayın. Şimdiye kadar belirttiğimiz küçük görünüşlerin üstüne bir perde çekiyor ve «büyük zuhur»a kadar, oluşumuzu tamamlamak üzere Büyük Doğu mihrakında toplanıyoruz. Büyük aksiyon ruhu, kültür edası, sanat ve estetik anlayışı, dâva aşk ve ahlâkı içinde, "Kim yolumuzu en sarsılmaz ve taviz vermez istikamet bilgisiyle gösteriyorsa liderimiz odur!» dersek, tâbi olanı ve olmayanıyla herkes bunun kim olabileceğini, kendi öz babasının isminden daha iyi bilir. Böyle bir liderin maiyetine girmenin bir liyakat işi olduğundan habersiz başıboşlara karşılık, maiyet olmanın ve yetenekleri liderin emrine vererek kendini ortaya koymanın ne demek olduğunu göstermek de bizim borcumuz" şeklindeki deklarasyon yayınlanarak dergi faaliyetlerini durdurdu...

Akıncı Güç'ün bu son sayısında Üstad'ın, Salih Mirzabeyoğlu'nun şahsında "Akıncı Güç Kadrosu'na İthaf İdeolocya Örgüsü'ne Ek" başlıklı yazı da yer aldı: (Yazının Üstad'ın el yazısıyla orijinali arşivimdedir)

İslâm yenilenmez. Anlayışı yenilemek gerekir.

Anlayış mı?.. Nurun aynadaki aksi... Aynayı yenilemek

Güneş yenilenemez, Göz yenilenir.

Dört büyük halifenin sırayla şiarları olan merhamet, celadet, edeb ve akılda tam ikmalli ve teçhizatlı olarak, 15. İslâm Asrının eşiğinde, İslâmı yenileme davasını çözümlemeye güçlü nesilden, ana rahmini tekmeleyici sesler duyuluyor. Aya gitmek hüner değil, bu sesleri güneşten duyulacak derecede fikirde ve aksiyonda yükseltmek marifet..."

O günleri Büyük Doğu Rapor 7'de Üstad şöyle anlatıyor:"Nihayet beklenmedik bir tecelli bana hasretini çektiğim gençliğin, ben farkında olmadan tohum atmış örneklerini kendi ayaklarıyla kapıma getirdi. «Akıncı gençler»den «Akıncı Güç» halinde kopup Büyük Doğu idealine bağlı olmaktan başka yol ve gayeleri olmadığını haykıran bir zümredir; ve kendi markalarını taşıyan dergilerini kapamak, Büyük Doğu'ya

katılmak, şartlar imkân verince de teşkilâtını kurmak üzere şimdiden tek mihver etrafında kümelenmişlerdir. Hikâyelerini eski «Rapor»larda gördüğümüz bu gençler, ellerimin teması olmaksızın, derinliğine ve genişliğine Allah'ın bahşettiği hacim sayesinde ve bir şimşek aydınlığı denecek kadar kısa bir temas neticesinde 40 yıldır aradığım gençliğin heykel kalıbını bana gösterdiler ve hem dergi, hem dernek noktasından ilerideki oluşumuza değin «Rapor»larda benimle beraber tecelli vazifesini üzerlerine aldılar."

- Böylece* Üstad'ın *vefatına kadar sürecek birlikteliğiniz başladı.

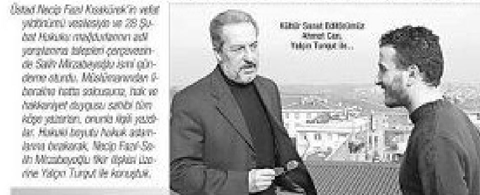
- Madde plânında evet. Salih Mirzabeyoğlu için ruhi birliktelik Üstad'la tanışmadan önce de vardı... Hâlâ da sürüyor. Üstad'ın defalarca "Salih, beni bir tek sen anlıyorsun" hitabının henüz yaşayan şahidiyim.

Yine Üstad'ın "Sen yalnız bana yazıyorsun. Fikri şekere bulayıp, herkesin anlayacağı tarzda yazmalısın" sözlerinin de canlı şahidiyim.

- Üstad* *bir tanedir, yaşamış, veda etmiş, halef bırakmamıştır, deniyor. Ne dersiniz?..

- Üstad'ın Büyük Doğu ideolocyası etrafında ördüğü kütüphanelik çapta Büyük Doğu Fikriyatı'nı bir tekke veya bir bakkaliye zannederek ona halef ya da varis arayan fikir fukaralığına ne söylenebilir? Ne söylense anlayabilir?.. Böylesi hamakat, Eflatun'dan, Sokrat'ın veraset belgesini sorar...

Nasıl-niçin ilişkisini Büyük Doğu'ya nisbetle İBDA kütüphanesi olarak 67 cilt eserle ortaya koyan Sa-

NASIL-NİÇİN BUUTLARINDA NECİP FAZIL KISAKÜREK-SALİH MİRZABEYOĞLU

Eflatun'dan, Sokrat'ın veraset ilamını sormak

Salih Mirzabeyoğlu: Necip Fazıl, beş asırlık tarih dilimimizle birlikte çağımızın nabzını yakalayan ve ideali aramayla toprağa bağlanma arasındaki bir berzahta kıvranan insanoğlunun oluş ıstırabını hakikatin hakikatine nisbetle heykelleştiren adam; İslâm'a muhatap anlayış davasının remz şahsiyetidir.

Kültür Sanat Editörümüz Ahmet Can, Yalçın Turgut ile...

lih Mirzabeyoğlu gibi bir fikir adamının fikrî varisliğinin tasdikini fikir fakiri adamlardan mı bekleyeceğiz?.. Üstad'la karşılaşmış, konuşmuş, yanında vakit geçirmiş olmayı Üstad'ı tanımak, anlamak ve ulaşmak(!) zanneden taifeye söylenecek tek söz var:

Üstad'ın aşçısı, aynı çatı altında, sizin topunuzdan daha uzun süre yaşamış ve her gün onunla defalarca konuşmuştur!..

- Salih İzzet Erdiş, niçin Mirzabeyoğlu müstear ismini kullanıyor?..

- Salih, Şerif Muammer Bey'in oğludur. Dedesi İzzet Bey'dir. Büyük dedesi Hacı Musa Bey cennetmekân Ulu Hakan Abdülhamid Han'ın mutemet dostudur. Geçtiğimiz günlerde gazetemizde neşredilen ve Nutuk'ta da yer alan, Mustafa Kemâl'in kendisine gönderdiği ve Ermeni mezâlimine karşı yine yardımını talep ettiği mektuptan hatırladığımız Hacı Musa Bey...

Salih'in büyük büyük dedesi ise Mirza Bey'dir...

Bu yüzden Mirzabeyoğlu imzasını kullanıyor.

Salih Mirzabeyoğlu'nun soy kütüğü Halid Bin Velid'e dayanır ve iki kere değil, upuzun bir bey soyunun son halkasıdır.

29.05.2012 - Yeni Akit

"Her kesimin iki yüzlülüğüne kanıt: Salih Mirzabeyoğlu"

"Murad edilenin GÖLGESİ kabul edilebilirsek burdayız, hedefimiz aslı gibi olmaktır."

Salih Mirzabeyoğlu

ÖZGÜRLÜK

Demokrasi ve liberalizmden, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı ve Avrupa Ortak Pazarı'na kadar; fikir ve kuruluşlar plânında içiçe bir yumak olarak şekillendirilen "Yeni Dünya Düzeni", Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'nın birbirleriyle rekabet ortamı içinde de olsa bizim gibi ülkelere biçtikleri parya statüsünde müşterek, bir hegemonya sistemidir... Elbette "hayır!" diyoruz: Ülkemizden başlayarak teklif ettiğimiz "Yeni Dünya Düzeni"miz ile!..

BAŞYÜCELİK DEVLETİ -Yeni Dünya Düzeni-
Salih Mirzabeyoğlu

"İşte bütün meselem, her meselenin başı,
Ben bir genç arıyorum, gençlikle köprübaşı!"

"Bize ağuşunu açmış. Takdirkarıyım!"
Necip Fazıl Kısakürek

Yeniden yargılansınlar

NİL GÜLSÜM 28 Şubat sürecinin mağdurlarından Salih Mirzabeyoğlu, birifinglerle karar veren hakimlerin verdiği kararla müebbet hapse mahkum. 28 Şubat mağdurlarının avukatı Müşir Deliduman, Meclise çağrı yaparak, 28 Şubat sürecinde haklarında mahkumiyet kararı verilenlerin yeniden yargılanması gerektiğini söyledi.

28 Şubat'ın üzerinden 15 yıl geçti. Her yıl o döneme ilişkin yapılan yanlışlar ve dönemin mimarları, mağdurları konuşuldu. Ancak bu sene önceki yıllara nazaran daha yoğun bir gündem vardı, çeşitli suç duyurularında bulunuldu. O dönemin mağdurları ve yaşadıkları konuşulurken Salih Mirzabeyoğlu'nun yaşadığı mağduriyet, yeteri kadar gündeme gelmedi. Mirzabeyoğlu, 28 Şubat süreci devam ederken gözaltına alındı, idamla yargılandı ve yine o dönemde idam kararı onandı. Onun hakkında idam kararı alan hakimin yanlış karar almış olabilirim ifadesine rağmen yargılanma süreci henüz başlatılmadı. 28 Şubat zihniyetinin mahkum ettiği bir kısım mağdurların avukatı Müşir Deliduman ile dava sürecini ve bundan sonra yapılabilecekleri konuştuk.

Salih Mirzabeyoğlu, yıllardır cezaevinde ve çeşitli zulümlere, işkencelere maruz bırakılıyor. Siz 28 Şubat sürecinin yargı mağdurlarının avukatısınız, Mirzabeyoğlu da bu süreçte mağdur olanlardan önemli birisidir. Mirzabeyoğlu hangi suçu işledi ki bu muameleyi görüyor?

Teknik olarak hukuk mesnedini sosyolojiden, toplumun dinamiklerinden almadığı zaman tiranlığa dönüşür. 28 Şubat süreci tamamen halkın iradesine karşı ve düşmanca bir tutum içinde olmuştur. Yargılamalar da bu minval üzere olmuştur. Oysa Hukukun varması gereken ideal; adalet kavramını gerçekleştirmesidir. Salih Mirzabeyoğlu'nun adli suçlar, adli ve silahlı örgütle bir şekilde ilgisi yok. Çünkü ortada silahlı

bir örgüt yok. Ancak Salih Mirzabeyoğlu bir mütefekkir olarak yargılanıyorsa tamam diyebiliriz.

Örgüt bağlantısı yok

Zannederim bu resmi olarak da belgelendi değil mi?

Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin yaptırmış olduğu bilirkişi raporunda, ortada bir silahlı örgüt olayının olmadığı yer alıyor. 28 Şubat'ın öncüleri, 12 Eylül zihniyetine sahip olanlar, olmayan bir örgüt çemberi oluşturdular, suç örgütü oluşturdular ve örgüte de bir yönetici gerekiyordu. Yönetici olarak da 50 civarında eser sahibi olan Mirzabeyoğlu'nu seçtiler. Mirzabeyoğlu gibi başka isimler de var cezaevinde olan. Sağ veya sol olsun onlar için hiç problem değil.

Peki 28 Şubat döneminde başlayan bu mağduriyetin giderilmesi ne şekilde olabilir? Ki Salih Mirzabeyoğlu da bunlardan birisi…

28 Şubat sürecinde alınan yargı kararlarının toptan iptal edilmesi lazım. Yargılamaların yeniden adil olarak yapılması yönünde hukuki şartlar mevcuttur. Kaldı ki bir tıkanma olursa hususta Meclis'in halkın iradesine uygun, hümanist ve adil olarak davranıp tıkanmış yollar açması gerekmektedir. Meclis şike olayında, MİT olayında yasal bir düzenlemeye gitti. Kaldı ki bu iki düzenlemede mağdur olanlar 28 Şubat sürecinde mağdur olanlar kadar değillerdi. Kamuoyu tepkisi de bu denli çok ve yoğun değildir. Bu nedenle halkın sesine kulak verilerek meclis bu konuda yasala düzenlemeler yapması gerekmektedir.28 Şubat sürecinde yargının aldığı kararlar cuntacıların, halkın iradesine rağmen almış olduğu kararlardır. Bu kararlar brifingle beslenmiş olan hâkimlerin yapmış olduğu yargılamalar neticesinde adalet kavramını zedeleyen kararlardır. Bu kararlar halkın vicdanın yok hükmünde ki kararlar olduğundan dolayı yeniden adil yargılama yapılması adalete olan inancı pekiştirecektir.

Meclis adım atmalıdır

28 Şubat mağdurları için yargı yolu yeniden nasıl açılabilir?

Bunların kararların kaldırılması, değiştirilmesi ve yargılamanın önünün tekrar açılması Meclis'in elindedir. Eğer Meclis böyle bir adım atarsa, Türkiye'de yaşayan bütün halklar Meclis'i alkışlayacaktır. İdeolojisine, partisine bakmadan bu yönde alınacak bir karar toplumumuzun yaralanmış vicdanına merhem olacaktır. Bu hususta Meclis'in elini tutacak hiçbir güç yoktur, bir günde bu kararı çıkarabilir. Böylece o süreç içerisindeki yargılamalar bir bütün olarak yenilenebilir.

28 Şubatın Silahlı Adaleti
SALİH MİRZABEYOĞLU'NA İDAM
Camileri yıkın
Ezanları susturun
Kuran'ı yasaklayın.
Ergenekon Terör Örgütü
Metin Çetinbaş Bağlantısı!..

Bu şekilde alınacak bir kararın hukuki zeminde bir engeli var mıdır?

Meri ve cari pozitif hukuk çerçevesinde dahi, bu yargı kararlarının tekrar gözden geçirilmesi önünde hiçbir engel yoktur. O dönemde alınan kararlardan birisi de Mirzabeyoğlu ile birlikte Yakup Köse davasıdır. Bu yargılamayı yapan, Sedat Karagün isimli hakim alınan kararla ilgili olarak: "Ben o dönemlerde her davamda baskı görürdüm" dedi. Her davasında baskı gören bir hakimin vereceği kararlar sağlıklı olamaz. Hakimin görüntüde tarafsızlık ilkesine aykırıdır. AİHM standartlarına uygun değildir. Yargılamanın yenilenmesi sebeplerinden sadece bir tanesidir.

Metin Çetinbaş da buna benzer bir açıklama yapıyor. Hata yapmış olabilirim diyor…

Onun ötesinde yine çok garip bir beyanatı var: "Biz o gün ki şartlara göre karar verdik" diyor. O gün ki şartlar ve o gün ki Ceza Kanunu kalktı, o zaman o gün ki suçlamalar da kalktı. O günkü şartlara göre karar veren hakim, hukuk etiği açısında yansız ve tarafsızlık hatta bağımsızlık ilkesini kaybetmiştir. Ceza kanunumuz içerisinde hakimin kusurundan kaynaklanan kararların verilmesi sakat kararlardır ve bu davaların yeniden yargılanması lazım.

28 Şubat döneminde alınan kararlar yeniden ele alınmalı

28 Şubat döneminde Salih Mirzabeyoğlu davası başta olmak üzere o dönem alınan tüm kararların hukuki olarak yeniden gözden geçirilmesini mi talep ediyorsunuz?

Kesinlikle evet. Sokakta yürüyen halkının talebi de budur. Hukuk; o ülkede yaşayan halkın mutluluğu için vardır, halkın vicdanını rahatsız eden bir hukuk sistemi neden olsun ki? O dönemin sosyal dinamiklerini de araştırmamız lazım. 28 Şubat döneminde suçsuz ve günahsız başörtüsü mağdurları var ve bunların sayısı Türkiye'deki bir büyükşehir belediye nüfusunun miktarı kadardır. Bunlar da brifing alan hakimler tarafından cezalandırılmıştır. O karanlık dönemin bütün sosyal olgularıyla birlikte, özellikle hukuk nosyonuyla birlikte değerlendirilmesi tarihin çöplüğüne atılması lazım. Bunun için elimizde hukuk argümanları vardır. O dönemde karar alan hakimler kendileri söylüyorlar o zamanın şartlarına göre karar aldıklarını. O günün ki şartları da cuntanın emriyle, cuntanın istediği kararları verdik demektir. O zamanki cunta balyozcular, Ergenekoncular, milli iradeye ve insana karşı düşman olan, hatta camileri bombalamak için planlar yapan kişilerdir.

Salih Mirzabeyoğlu davası brifinglerin yargıya doğrudan müdahalesinin somut bir örneğidir denilebilir mi?

Kesinlikle diyebiliriz. Çünkü o dönemde belli bir fikriyatı temsil eden bir liderin, bir önderin cezalandırılması onlar için büyük bir zaferdi. Ve bunu da nitekim kendi argümanlarına göre başardılar. Sakat yargılamalarla, uydurulmuş delillerde Salih Mirzabeyoğlu hakkında karar vardılar. O dönem ki yargı kararlarının hepsinde bu kokuyor. Salih Mirzabeyoğlu davası da bunun somut ve majör örneğidir.

Salih Mirzabeyoğlu'nun işkence görmüş haliyle mahkemeye getirildiği görüntüler zihinlerden silinebilecek kareler değil. Bir de telegramdan bahsediliyor…

İnsanlık onurunu zedeleyecek tıraş etme, ceza evinde tek kişilik hücreye atmalar. Bizim görmediğimiz uygulamalar da var tabi, çünkü her şey de aleni yapılmıyor. Kaba dayaklar ve küfürlerin yanı sıra psikolojik işkenceler. Kendi avukatları tarafından dile getirilen zihin kontrolü- telegram da var.

O dönemde sonuca bağlanan kararların yeniden gözden geçirilmesi için bir girişiminiz oldu mu?

Biz 28 Şubat süreci ile ilgili Yakup Köse davası ile birlikte Ankara özel yetkili savcılığa bir suç duyurusunda bulunduk. Yargıçlara brifing verenler, ondan sonra bunda somut etkisi olanlar hakkında bir suç duyurusunda bulunduk. Bunun üzerine ertesi gün Savcı Bey Genel Kurmay'dan brifinge katılan hakimlerin listesini talep etti. Demek ki bunda makul ve ciddi bir şüphe gördü, onun üzerine hareket etti. Maddi gerçek ancak sağlam ve kirletilmemiş delillerle ortaya çıkar. Bu da ülkemizde hukuk birliği ve "hukuk barışını "sağlar.

28 Şubat Allah'a inananlara açılan savaştır

28 Şubat dönemi alınan yargı kararları göz önünde bulundurularak cevap verecek olursanız, o dönemin hedefinde kimler vardı?

Çok net bir şekilde, Müslümanlara karşı zulümdür, yapılan bir işkencedir, yapılan bir darbedir. Bunlar halkla birlikte Hakka savaş açmışlardır. 28 Şubat; Allah ve Allah'a inanlara açılan bir savaştır.

28 Şubat'ın üzerinden 15 yıl geçti. Bu zaman içerisinde Mirzabeyoğlu'nun mağduriyetinin kamuoyunun gündemine yeteri kadar gelmemesini nasıl yorumluyorsunuz?

O dönemde bu cuntacılar yayın organları bastırdılar, hiçbir şekilde dile getirilmedi. Bazıları bir fikir

yapısına karşı düşmanlıklarından dolayı bunu dile getirmiyor. Diğer tarafta da İslamcı kesiminin kariyerist ve konformist olmaları etkili oldu. Ayrıca 28 Şubat'ın artçıları devam ediyor.

Hukuki anlamda örneklendirir misiniz?

Somut olarak Yakup Köse. İdam vermişler, durmamışlar şuanda Yakup köse'nin devam eden 3 davası, kesinleşen 1 cezası var. Cezalar kesinleşti ve şu anda insanlar paldır paldır toplanıyor.

Tahliye olmuş kişiler yeniden içeriye mi alınmak isteniyorlar?

Tabi tabi, metris cezaevinde kalanlar alınıyor. Bandırmadaki 32 kişinin davasında 7yıl ile 10 yıl arasındaki cezalar şu anda Yargıtay da. Bu cezalandırma şu anda temyiz aşamasında muhtemelen onanacak. Bu çocuklar, bu gençler tekrar toplanıp içeri atılacak. Bu da 28 Şubat hala devam ediyor demektir.

Mirzabeyoğlu çocuğunu okula götürürken yakalandı

Mirzabeyoğlu örgüt evinde mi yakalandı?

Çocuğunu okula götürürken tutuklanan Mirzabeyoğlu'nun eşiyle yaşadığı ev örgüt evi olarak lanse edildi. O herhangi bir suç işlemediği için normal hayatını sürdürüyordu. Her aile babası gibi çocuğunu eliyle okula götürüyordu. Mesela Yakup köse 15 yaşında iken legal bir partinin mitingine katılıyor ve evinde Kuran-ı Kerim bulunuyor. Bu çocuk suçüstü yapılmadan alınıyor, sonra keşfe gidilmiyor. Bunlar hep sahte tutanaklarla keşif yapıldı gösteriliyor. Sonra da Yakup Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasal sürecini değiştirmek için bir örgüte üyeliği, o örgüt kapsamında faaliyetlerde bulunduğu suçlamasıyla idama mahkum ediliyor. 10 yıl boyunca da yapmadıkları işkence, ailesine yapılan baskı kalmıyor. Bu çocuğun annesine dahi sarılmasın yasaklayan bir zihniyetin Salih Mirzabeyoğlu davasında yaptıklarını çok görmemek lazım.

Mirzabeyoğlu'nun talepleri İslami ve insani

Salih Mirzabeyoğlu süreçle ilgili olarak ne düşünüyor, çıktığı zaman ne olacak?

Çok nettir, kalkıp da özür dileyecek bir durumda değildir. Özür dileyecek bir şey yapmamıştır. 50'yi aşkın fikir eseri vermiştir ve çıktığı zaman yine yoluna devam edecektir. Fikirleri ile toplumu aydınlatmaya çalışacaktır. Zaten kendisi silahlı bir örgüt veya bir şiddet taraftarı değildir. Belli fikirleri vardır, bu fikirler de evrensel ilkeler doğrultusunda İslami fikirlerdir.

Tabi ki karşılaştığı durumla ilgili rahatsız oluyor. Suçsuz günahsız bir şekilde sizi de götürseler, siz de rahatsız olursunuz. Mirzabeyoğlu'nun çok insani ve İslami talepleri var.

Son olarak eklemek istediğiniz bir husus var mı?

Burada bir hususu belirtmek istiyorum, hem Salih Mirzabeyoğlu hem de Yakup Köse davasının kamuoyu tarafından bilinmesi daha doğrusu 28 Şubat cuntasının teşhir edilmesinin kitleselleşmesini kurumsal olarak HAS Parti sağlamıştır. Bunun yanında bir takım kurum ve şahısların da katkısı vardır. Hepsine teşekkür ederiz. En son olarak ailece mağdur olan bir de Hüda Kaya ve kızlarının durumunu da halkımız daha unutmamıştır. En kısa sürede bu mağduriyetlerin giderilmesi ve Bütün cuntacılar ile hesaplaşmak şarttır. 4 Nisan 2012 günü 12 Eylül yargılamasının duruşma günüdür. Darısı 28 Şubatçılara,12 Martçılara,27 Nisancılara olsun velhasılı kelam tüm cuntacılara olsun.

Meclis düzenleme yapmalı

İnancının bedeli olarak içeride tutulan Mirzabeyoğlu inanan kesimden ayrı bir hassasiyet bekliyor mu?

Elbette bekliyor. Yıllarca aynı fikirdaşlığı yapan insanlardan, birileri Meclis'te, birileri yönetim kademesinde, birileri de zindan da, çok ciddi bir tezat.

Yetkili mercilerden beklentiniz nedir?

Dilekçemizin üzerine brifing alan hakimlerin tespiti ile birlikte kanaatimize göre yeni deliller çıkacak. Yeni deliller, Salih Mirzabeyoğlu, Yakup Köse dosyasını esasta etkileyecekleri için yargılamanın yenilemesi için yeterli kanıtlardır. Bu çerçevede tekrar yargılamanın yenilenmesini talep ediyoruz. Ayrıca bu hususta eksiklerin ve boşlukların Meclis tarafından düzenlenmesini istiyoruz. Toplumun düşmanlarının, cuntacıların ekmiş olduğu zehir tohumlarını ayıklaması için yeni bir düzenleme yapılması mümkündür.

06.06.2012
Milat – Nil Gülsüm

Brifingli Yargının Yol Açtığı Adaletsizliklere ve Yaşattığı Mağduriyetlere Son Verilsin!

Giriş: 28 Şubat Yargısı

Türkiye tarihine büyük bir hukuksuzluk ve utanç sayfası olarak geçen 28 Şubat darbesi her alanda büyük acılara ve ağır mağduriyetlere yol açtı. Bu süreçte askeri ve sivil bürokrasi içinde örgütlenmiş cunta toplumu sindirip, baskı ve dayatmayla ülkeyi yaşanmaz hale getirdi.

Bugüne geldiğimizde ise, o meşum sürecin kendilerini "la yüsel" zanneden ve adeta zulümde sınır tanımayan sorumlularından hesap sorulmaya başlandığı görülüyor. Şüphesiz bu gelişme adaletin tecellisi ve toplumun zedelenen adalet duygularının tamiri yönünde atılmış büyük bir adımdır. 28 Şubat azgınlığından hesap sorulması ülke için, toplum için, gelecek nesiller için büyük bir kazanımdır. Mamafih, bir yandan bu sevindirici adımlar atılırken, malum sürecin sebebiyet verdiği hak ihlallerinin, mağduriyetlerin belli alanlarda sürüyor olması da dikkat çekicidir.

Yargı eliyle gerçekleştirilen zulümler, 28 Şubat darbe sürecinin yol açtığı haksızlıkların, mağduriyetlerin başında gelmektedir. Cezaevleri bu hukuksuzluk sürecinin yol açtığı mağduriyetlerin en yoğun yaşandığı mekânlar olma özelliğini sürdürmekte, hâlen bu kirli sürecin sayısız mağdurunu barındırmaktadır.

28 Şubat'ta başta yüksek mahkemelerin üye ve başkanları olmak üzere yargı mensuplarının brifing tezgahından geçirilmesi neticesinde yargı, despotizmin sopası işlevini yüklenmiştir. İslami kimliğinden ve faaliyetlerinden ötürü "irticai örgüt" suçlamasının muhatabı olarak yargılanan kişiler bu süreçte akıl almaz haksızlıklara uğratılmıştır.

Bu tür davalara ilişkin süreç şöyle işletilmiştir: Eğer daha önceden açılmış ve yargılanması devam eden bir dava söz konusuysa, yani henüz dava süreci bitmemişse; suç vasfı değiştirilmiş, istenen cezalar ağırlaştı-

rılmış ve mahkûmiyet kararları en üst sınırdan verilmiştir. Eğer yargılanan kişiler hakkında daha önce alt mahkemelerde ceza verilmiş de, dosyaları temyiz aşamasına gelmiş ise, Yargıtay'da bu kararlar bozulup, dosyalar geri gönderilmiş ve cezaların katlanarak yeniden tesis edilmesi sağlanmıştır.

Bolu Cezaevi Ziyaretimiz ve Gözlemlerimiz

Sözü geçen hukuksuzluk sürecinin bazı mağdurlarıyla yüz yüze görüşmek ve taleplerini öğrenmek amacıyla biz aşağıda imzası bulunan ve insan hakları ihlalleri konusunda çalışma yürüten kuruluşlar olarak 5 Haziran 2012 tarihinde Bolu F Tipi Cezaevine bir ziyaret gerçekleştirdik. Adalet Bakanlığı'ndan alınan özel izinle yaptığımız bu ziyarette Salih Mirzabeyoğlu müstearıyla tanınan Salih İzzet Erdiş, İrfan Çağrıcı, Rıdvan Çağrıcı, Can Özbilen, Osman Erdemir ve İsmail Şah Balta ile görüştük.

Görüşmelerimiz neticesinde cezaevlerinde fiziki koşulların düzeltilmesi noktasında geçmişe nazaran olumlu bir takım adımlar atılmakla birlikte, insani ilişkiler bağlamında bir dizi sorunun adeta görmezden gelindiğine dair güçlü bir kanaat oluştu. Bu bağlamda öne çıkan şikayetler ve talepler olarak şunları sıralayabiliriz:

→ Tecrit gayrı insani, gayrı fıtri bir dayatma olarak cezaevlerinde en temel sorundur. Zaten dört duvar arasına kapatılmış ve toplumdan izole edilmiş insanların cezaevleri duvarları içinde de ayrıca diğer insanlardan yalıtılmaları kabul edilemez. Özellikle de ağırlaştırılmış müebbet cezasına çarptırılmış mahkumların maruz kaldığı muamele ise bütünüyle zulümdür. Tek kişilik hücrelerde tutulan ağırlaştırılmış müebbet mahkumlarının aile bireyleriyle görüşmelerinde de akıl almaz dayatmalara başvurulmakta, örneğin görüşmeye gelen her bir aile bireyiyle ayrı ayrı görüştürme uygulaması dolayısıyla zaten sınırlı ziyaret saati adeta selamlaşmadan ibaret bir prosedüre dönüşmektedir.

→ Hasta mahkumların tedavi süreçlerinde sıkıntılar yaşanmaktadır. Cezaevleri şartlarının sağlıksızlığına ilaveten tedavi prosedüründe karşılaşılan zorluklar dolayısıyla mahkumlar ağır sağlık sorunları ile karşılaşmaktadırlar.

→ Cezaevlerinde yatmakta olan kişilerin kendileriyle birlikte ailelerinin de cezalandırılması anlamına gelen bir dayatma olarak, mahkumların ailelerinden çocuklarının ya da eşlerinin cezaevinde tükettiği yiyecek bedeli olarak maliye aracılığıyla para tahsiline gidilmektedir. Bu uygulama açıkça mahkumun ailesini de cezalandırmak demektir.

→ Yüksek güvenlikli olarak bilinen F Tipi Ceza-

evlerinde güvenlik durumunun abartılması neticesinde en basit ihtiyaçların dahi karşılanmamakta, örneğin sakal tıraşında kullanılmak için talep edilen basit bir tıraş makinasının içeri girmesine izin verilmemektedir.

Şüphesiz burada sayılanlar, birkaç saatlik görüşme ve gözlemlerle sınırlı biçimde ifade edilme imkanı bulunan şikayet ve taleplerdir. Cezaevlerinde daha fazla sayıda insanla ve daha ayrıntılı görüşme imkanı bulunduğunda dile getirilecek şikayet ve taleplerin artacağı kesindir.

Asıl Sorun: Hukuksuz Mahkûmiyetler

Burada heyetimizin Bolu Cezaevinde yaptığı görüşmeler neticesinde elde ettiği verilerden yol çıkarak sıraladığı şikâyet ve talepler acilen düzeltilmesi gereken konular olarak görülmelidir. Bunlar Adalet Bakanlığının inisiyatif kullanması yeterli olacaktır.

Ne var ki, cezaevlerinde karşılaştığımız asıl sorun buradaki uygulamalar değil, bizatihi bu insanların burada tutulmalarıdır. Şöyle ki, olağanüstü bir dönemde, 28 Şubat darbe sürecinde, hukukun üzerinden tankların geçtiği ve yargının brifinglerle hizaya sokulduğu bir konjonktürde, olağanüstü şartlarda yargılanan ve somut verilere dayanmaksızın mahkum edilen sayısız insan şu anda cezaevlerinde çürütülmektedir. Bilhassa İslami kimlik ve faaliyetleri dolayısıyla yargılanan kişilerin malum süreçte sanık olarak değil düşman şeklinde algılanarak haklarında hüküm kurulduğu ve adeta imha siyaseti güdüldüğü bilinmektedir. Bu yaklaşımın sonucu olarak beraat etmesi gereken ya da basit cezalara çarptırılabilecek pek çok kişi "28 Şubat hukuku"nun bir neticesi olarak en ağır cezalara çarptırılmıştır.

Talebimiz:

Ne enteresandır ki, bir yandan 28 Şubat hukuksuzluğunun sorumlarından hesap sorulduğu bir süreci yaşıyoruz. Zulmün zalimlerin yanına kâr kalmadığını görüyoruz. Bu gerçekten çok sevindirici bir durumdur.

Mamafih bu dönemde işlenen hukuk katliamının mağdurlarının mağduriyetlerini gidermeyi, süregelen haksızlık ve adaletsizliğe son vermeyi gündemine almayan bir adalet teşebbüsünün kesinlikle eksik kalacağını da vurgulamakta yarar görüyoruz. Bu noktada 28 Şubat sürecinde verilmiş tüm yargı kararları yeniden gözden geçirilmeli, 28 Şubatta verilen siyasi yargı kararlarının yok hükmünde sayılması için TBMM yasa çıkarmalı, öncelikle de İslami yapılara mensubiyetle suçlanan şahıslarla ilgili yargılamalar tekrarlanmalı ve bu kişilerin tüm aile fertleriyle birlikte yaşadıkları mağduriyetlere son verilmelidir.

Ahmet Faruk Ünsal (MAZLUMDER Genel Başkanı)

Rıdvan Kaya (ÖZGÜRDER Genel Başkanı)

F.Bülent Yıldırım (İHH İnsani Yardım Vakfı Genel Başkanı)

Erdinç Trabzon (Büyük Doğu Fikir Ocakları Yönetim Kur. Üyesi)

09.06.2012
Mazlumder

Salih Mirzabeyoğlu için 'ANKARA YÜRÜYÜŞÜ'

Fikrinden dolayı 28 Şubat sürecinin brifingli hakimleri tarafından idama mahkum edilen ve 12 yıldır cezaevinde bulunan mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'na yapılan zulme dikkat çekmek için mücadele eden Fikre Özgürlük Platformu, Bolu'dan Ankara'ya yürüyecek.

25 Haziran Pazartesi günü Mirzabeyoğlu'nun hapis yattığı Bolu F Tipi Cezaevi'nin önünde bir araya gelecek olan platform üyeleri, Mirzabeyoğlu'na yapılan haksızlığa dikkat çekmeye çalışacak.

28 Şubat sürecinin brifingli hakimleri tarafından fikirlerinden dolayı idama mahkum edilen

Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu, 12 yıldır hapiste. Mirzabeyoğlu'nun 2000 yılında Kartal Cezaevi'nde başlayarak günümüze kadar "Telegram-Zihin Kontrolü" işkencesine tabi tutulduğuna dikkat çekmek için bir dizi etkinlik planlayan Fikre Özgürlük Platformu, İstanbul'dan başlayarak Mirzabeyoğlu'nun tutuklu bulunduğu Bolu F Tipi Cezaevi'ne, oradan da başkent Ankara'ya kadar yürüyecek. Bu hafta Cuma günü Çağlayan Adliyesi önünde başlatılacak olan yürüyüşe katılanlar 25 Haziran Pazartesi günü Mirzabeyoğlu'nun hapis yattığı Bolu F Tipi Cezaevi'nin önünde bir araya gelecek.

AKİT'E TEŞEKKÜR ZİYARETİ

Gazetemizi ziyaret ederek yaptıkları çalışmalar hakkında bilgi veren Fikre Özgürlük Platformu mensubu hanımlar, yaptığı duyarlı yayınlar sebebiyle Akit'e teşekkür etti. Ziyarete gelen platform üyeleri Adalet Hışıroğlu, Ayşe Turan, Canan Ebru Ersöz, Elif Hilal Yaşar, Emel Zor, Esma Turan, Fatma Parmaksız, Hatice Taştan, Hülya Alkan, İpek Fırat, Kadriye Bakır ve Kevser Hışıroğlu, İcra Kurulu Başkanımız Mustafa Karahasanoğlu ile görüştü.

"BU DAVA SİYASİDİR VE BOZULMALIDIR"

Zulüm ve haksızlığın dini, dili, ırkı olmadığını düşünen ve insan olma hassasiyetini taşıyan herkesi Bolu'daki buluşmaya ve Ankara'ya yapılan yürüyüşe katılmaya davet eden Esma Turan, işkenceye tabi tutulan Mirzabeyoğlu'nun davasının yanında yer almanın haksızlıklar karşı koymak olduğunu belirterek Mirzabeyoğlu davasının hukukî olmaktan ziyade siyasî bir dava olduğu kanaatinde olduklarını anlattı. Esma Turan, "Diğer darbeler gibi 28 Şubat darbesi de dışarıdan dayatmayla yapılmış, milletin milli ve manevi değerlerini hedef alan bir darbedir. Bugün 28 Şubat da dahil olmak üzere darbelerle hesaplaşmaktan ve ileri demokrasiden bahseden mevcut hükümetle aslına bakılırsa bu süreç hâlâ devam etmektedir, değişen yalnızca işin tonu ve üslûbu olmuştur" dedi.

TECRİT KALDIRILMALI, TELEGRAM İŞKENCESİNE SON VERİLMELİ

Mütefekkir Mirzabeyoğlu'nun Kartal Cezaevi'ne konulduğu 2000 tarihinden beri "Telegram-Zihin Kontrolü" işkencesine tabi tutulduğuna da dikkat çeken Esma Turan, şunları kaydetti: "Mirzabeyoğlu'nun yaşadığı işkenceye ilişkin birçok eseri vardır. 'Telegram' ve 'Ölüm Odası' isimli eserleri sadece iki tanesidir. Gerek Mirzabeyoğlu ve gerekse avukatları zihin

kontrolü işkencesini her vesileyle dile getirmesine rağmen bugüne kadar hiçbir devlet ve hükümet yetkilisi işkenceye, çözümüne ilişkin hiçbir teşebbüste bulunmamış, tam tersine kulaklarını tıkayarak duymazlıktan ve görmezlikten gelinmiştir. Zihin kontrolü-Telegram 1940'lardan itibaren özellikle İsrail, ABD ve Rusya'da geliştirilen teknolojinin ürünüdür. Bu mevzu ile alakalı dosyamızda ayrıntılı bilgi bulunmaktadır. Kaldı ki ilgilenenler internet vasıtasıyla bu bilgilere kolaylıkla ulaşabilirler. Salih Mirzabeyoğlu'na F Tipi Cezaevi'nde uygulanan tecrit de 'Telgram'a uygun ortamı sağlamaktadır. Bundan dolayı, bu durumla alâkalı atılacak olan adımların bir an önce hızlandırılması, bir ân önce tecridin kaldırılması gerekmektedir."

18.06.2012
Yeni Akit

Yukarıdakiler öyle istedi 14 yıldır hücredeyim

İBDA-C ile örgüt liderliği ilişkisi ispatlanamadığı halde önce idam sonra 'ağırlaştırılmış müebbet hapis› alan gazeteci-yazar Salih Mirzabeyoğlu ilk kez konuştu. Son 10 yıldır tek kişilik hücrede 'tecrid' altında tutulan Mirzabeyoğlu; 'Yukarıdakiler öyle istiyor diyerek yargılandım. Yukarıdakilere selam söyleyin!' diye konuştu. Son 4 aydır yürümekten kesildiğini söyleyen Mirzabeyoğlu, 'Amaçlarını biliyorum. Beni deli gibi göstermeye çalışacaklar› dedi.

14 yıldır hapiste, son 10 yıldır tecrit altında... Suçunun ne olduğunu, onu yargılayan hakim bile çö-

zemedi. 60'a yakın kitabın yazarı Salih Mirzabeyoğlu 14 yıllık tutsak hayatında ilk kez Yeni Şafak'a konuştu. Mirzabeyoğlu, Yeni Şafak'ın Bolu F Tipi Yüksek Güvenlikli İnfaz Kurumu'nda yüz yüze yapılan 4 saatlik görüşmede yargılama sürecinden başlayarak günlük yaşamını anlattı. '14 yıl geçti. 9 yıldır da hücrede yaşıyorum. Geçmişe baktığımda itibarsızlaştırma, aşağılamanın bir arada olduğu bir süreç görüyorum 28 Şubat böyle bir şey... Beni sorgulayanlar 'Yukarıdakiler öyle istiyor' diyerek yargıladı' diyen Mirzabeyoğlu, bundan sonraki yargı süreciyle ilgili olarak, ‹Bu kadar hukuksuzluğa uğramış bir adam olarak ne düşünebilirim ki...› diyor. Telegram yoluyla yıllardır işkence maruz kaldığını söyleyen Mirzabeyoğlu, 'Beni bu yöntemle delirtmiş gibi göstermeye çalışıyorlar. Amaçları itibarsızlaştırmak' diyor.

14 YIL SONRA İLK KEZ

Burası 'Bolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevi'... Yuvarlak bir masa etrafına muntazam dizilmiş üç sandalye... Kırmızı karton kapaklı bir defter ve tükenmez kalemle o masada bekliyorum. 'Acaba ne kadar yaşlandı. Elleri titremeye başlamış mıdır?' diye içimden geçirirken, mahkum ve tutukluların ziyaretçi odasına giriş yaptıkları demir kapı açılıyor. Önce açık mavi gömleği üzerinde apoletlerin olduğu genç bir infaz memurunu görüyorum. Ardından bir memur daha... Bana 'mahkumla ilgili' bir şeyler söylemeye geldiklerini düşünürken, ardından saçları ensesinde Mirzabeyoğlu görünüveriyor.

'NASILSIN' DİYE O SORDU

Cezaevi öncesi fotoğraflarda siyah saçlarıyla aklıma kazınan Mirzabeyoğlu, 48 yaşında iken tıkıldığı bu hücrede şimdi 62 yaşında ama düşündüğümden daha dinç gözüküyor. Kalemi defteri bırakıp ayağa kalkıyorum. Aradaki 3 metreyi ağır adımlarla yürüyerek bulunduğum masaya doğru, hafif tebessüm eşliğinde gözlerime bakarak ilerliyor. Hiçbir şey söylemeden gözlerine bakıyorum.

Kendimi tanıtmayı unuttuğum o andan sonra adımı ancak söyleyebiliyorum. 'Nasılsın' sorusunu ise önce ben değil o soruyor. Utandığım için 'İyiyim' bile diyemiyorum. Garip bir his... Bir dahlim var mı bilemem ama sanki olup biten ne varsa kendi hesabıma düşen bir sorumluluğu yerine getirmemişim gibi hissettiriyor yaşadıklarım.

YARGI HİÇ BU KADAR HIZLI OLMAMIŞTI

Türkiye'de *şikayet* edilen yargılama uzunluğu bir

anda tarih olmuş, 1998'de başlayan yargılama 2003'te noktalanmıştı. 99 suçun faili birkaç yılda sadece bir tek adamın üzerine yıkılarak bulunmuştu. Davanın ilk hâkimi olan Sedat Karagül, emekli olduktan sonra, DGM hâkimliği sırasında hep baskı gördüğünü itiraf edecekti. Bu yüzden Adalet Bakanlığı'nın açtığı davadan dolayı da tazminatla cezalandırılacaktı. Davayı bir an önce sonuçlandırmadığı için dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk tarafından görevden alındı. Ancak vitrindeki sebep, hatalı kararlardan dolayı görevden alındığı' yönünde olacaktı.

'ÖRGÜTSEL FAALİYETİ YOKTUR'

Önce Metris, Kartal F Tipi ve son olarak Bolu... Yıllarca bir tür zihin kontrol yöntemi olan Telegram işkencesine maruz kaldığını söyledi. Geçtiğimiz 22 Ocak›ta annesi vefat ettiğinde onu hiç kimse duymadı. Hatta gözaltına alınmadan önce, yakalanması için talimat gönderen Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi›nin talebine İstanbul DGM ‹Kendisi kitap basan, dergilerde makaleleri çıkan bir şahıs. İstanbul hudutları dâhilinde hiçbir örgütsel faaliyete katıldığı, talimat ve emir verdiği bilgisi yoktur' diye cevap verdiğinde bile O'nun sesini kimseler duymayacaktı.

Beni sorgulayanlar İBDA-C'nin ne olduğunu bile bilmiyordu

'Tarih 28 Aralık 1998... Saat 14.30... Yer Tuzla... O zaman için ilkokula giden çocuğumu okuldan almak için bekliyorum... Çocuk okuldan çıkıp, onu beklediğim caddenin karşısına geliyordu ki, hızla yaklaşan birkaç sivil otomobil, ani bir frenla ikimizin arasına giriverdi. Hatta araç biraz daha geç frene bassaydı, çocuğuma çarpabilirdi. Otomobilden inen kişiler hiçbir kimlik, arama, yakalama vb. karar ibraz etmeksizin 'gidiyoruz' dedi... Onlara 'ne demek gidiyoruz, siz kimsiniz?' deyince, 'kim olduğumuzu şubede görürsün' diyerek ellerime kelepçe, gözüme bandaj takıp beni İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'ne götürdüler. Terörle mücadelede günlerce gözaltında kaldım. Sorgudan geçirildim. Dönemin İstanbul İl Emniyet Müdürü Hasan Özdemir ve savcı olduğunu tahmin ettiğim dördüncü kişi de sorgu sürecine katıldı. Bizim dava başı sonundan belli bir tiyatroydu. Zaten bunu açıkça da ifade ettiler. Komiser Bahri bana, 'Aslanım, kimse kitaplarını okumayacak. Buradan savcının önüne ne giderse o...' diyerek, bu sorgulamanın asıl amacına dair işareti veriyordu. Bizi hiç tanımadıkları sordukları sorulardan belliydi... O güne kadar yazdığım onlarca kitabın birini bile okumamışlardı. *İBDA›nın* ne olduğunu bile bilmiyorlardı.

LİDERSİZ ÖRGÜT OLUR MU...

Terörle mücade kapsamında gözaltına alındım. 4-5 *gün gözaltında tutuldum. Hakkımda açılan davanın mahkeme kararında ise 'Kumandan Salih Kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tespit edilememiş olmakla beraber... Lidersiz bir örgüt düşünülemediği gibi örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer› ifadeleri yer aldı.*

Jandarmanın copuna çarptı

Tutuklandıktan sonra 6 ay boyunca duruşmalara katılmayan Mirzabeyoğlu için 25 Ocak 2000›de sabaha karşı, Metris Cezaevi'ne büyük bir operasyon yapıldı. Noel Baba operasyonu ile Mirzabeyoğlu'na kaydadeğer bir 'yeni yıl hediyesi' verildiği düşünülüyor olmalıydı. Mirzabeyoğlu adliyeye getirildiğinde, ağır işkenceden geçtiği anlaşılıyordu. Ayakta zor duruyordu, saçı sakalı zorla tıraş edilmişti. Yüzü kanlıydı. Medya olayı, 'Metris'in *üç aslanı yolunmuş tavuk', 'İşte bu kadar', 'Kafasını jandarmanın copuna çarptı' gibi başlıklarıyla verdi. Akıl tutulması gibi atılan manşetlerin en dikkat çekeni Star Gazetesi'nin 27 Ocak 2000 tarihli 'Tıraş olurken yüzünü kesti' başlıklı manşeti oldu. Gazete işkenceyi alaylı bir üslupla 10 başlıkta veriyordu: '1- Jandarma koğuşa dalınca uyanıp alnını ranzaya çarptı. 2- Sendeleyerek kalktı, ayağı kayınca burun üstü düştü düştü. 3- Kalkayım dedi, uyku sersemiydi. Dipçiğe gözünü vurdu. 4. Kendini topladı. Kapıdaki askılığı görmedi, kulağını taktı. 5. Jandarma sıkı sıkı sarılınca boynuna kan dolandı. 6. Koğuştan çıkıyordu, kapıyı açık zannetti...*

28 Şubat: Aşağılama itibarsızlaştırma ve yıpratma

Mirzabeyoğlu, muhabirimizin '28 Şubat size ne hatırlatıyor' sorusuna '14 yıl geçti. 9 yıldır da hücrede yaşıyorsunuz. Geçmişe baktığınızda manzara size ne söyletiyor' diye soruyorum. 'İtibarsızlaştırma, aşağılamanın bir arada olduğu bir süreçti' cevabı verdi.

Yürümekten kesildim dışarı çıkamıyorum

'Günüm, Telegram'ın bendeki etkisine göre değişiyor. Üç hücrenin ortak kullandığı bir havalandırma var. Her gün 13.00 ile 16.00 arasında buraya çıkılabiliyor. Ancak saat 13.00'e geldiğinde, ben çıkmak istesem de Telegram'ın üzerimde bıraktığı etki sebebiyle bitkinlikten o havalandırmaya çıkacak halim bile olmuyor. 4-5 aydır yürümekten kesildim. O yüzden dışarıya çıkamıyorum. Kimi zaman namaz kılarken bile

Yeni Şafak

TÜRKİYE'NİN BİRİKİMİ — 19 HAZİRAN 2012 SALI — 50 KURUŞ

28 ŞUBAT YARGISININ İDAMA MAHKUM ETTİĞİ SALİH MİRZABEYOĞLU:

Orhan TURAN

ARAYA İBDA-C YAZDILAR 14 YILDIR TECRİTTEYİM

Yeni Şafak ÖZEL HABER

İBDA-C üyeleriyle ilişkisi ispatlanamadığı halde örgüt liderliğinden ağırlaştırılmış müebbete çarptırılan gazeteci-yazar Salih Mirzabeyoğlu ilk kez Yeni Şafak'a konuştu: Emniyette bir polis **'Bu ifadelerden bir şey çıkmaz. Araya İBD-C falan sıkıştır'** dedi. Beni **'yukandakiler öyle istiyor'** diyerek yargıladılar. 28 Şubat böyle bir şey.

14 yıllık mahkûmiyetinin 12 yılını hücrede geçiren Salih Mirzabeyoğlu, günde 7-8 saat kitap yazdığını söyledi.

4-5 AYDIR YÜRÜMEKTEN KESİLDİM

Mirzabeyoğlu mahkemeye çıkmayı reddettiği için cezaevinde ağır işkence gördü. O dönem yüzündeki yara ve morluklar için 'Tıraş olurken yüzünü kesti' manşeti atılan Mirzabeyoğlu, hâlâ telegram (manyetik dalgalarla beyni kontrol etme) işkencesi gördüğünü söyledi. Mirzabeyoğlu "Telegram yüzünden havalandırmaya çıkacak halim olmuyor. 4-5 aydır yürümekten kesildim" dedi.

İBDA-C'Yİ BİLE BİLMİYORLARDI

Bolu F Tipi Cezaevi'nde muhabirimize yaşadıklarını anlatan Mirzabeyoğlu, haberlerde iddia edildiği gibi 'hücre evi'nde değil, okul kapısında çocuğunu beklerken gözaltına alındığını söyledi. Mirzabeyoğlu "Bizim dava başı sonundan belli bir tiyatroydu. Polisler kitaplarımın birini bile okumamışlardı. İBDA-C'nin ne olduğunu bile bilmiyorlardı" dedi.

MAHKEME BAŞKANLARI İTİRAF ETTİ

28 Şubat sürecinde yargının bir maşa gibi kullanıldığını söyleyen Mirzabeyoğlu şöyle konuştu: Mahkeme Başkanı Sedat Karagül 'İBDA-C davası da dahil olmak üzere baskı görmediğim hiçbir dava olmadı' dedi. İki ayda idam kararı veren diğer Mahkeme Başkanı Metin Çetinbaş ise 'Karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum' açıklaması yaptı.

ADALET ARAMAKTAN VAZGEÇTİM

28 Şubat sürecinde Genelkurmay'ın yargı brifingine katılan hakimin 'yukardakilerin isteğiyle' mahkum ettiği Mirzabeyoğlu, hukuktan umudunu kestiğini söyledi. Mirzabeyoğlu yeniden yargılama konusunda "Bu kadar hukuksuzluğa uğramış bir adam olarak, bundan sonra hukuk arama çabasına çok da gerek duymuyorum" diye konuştu. • 13'TE

Telegramcıların sözlü ve fiilî tacizlerine uğruyorum. Meselâ secdeye varıyor, 'Subhanerabbiyel alâ...' diyorum... O ânda bile, küfürlü sözlerle karşılık veriyorlar. Bu yüzden namazlarımda zorlanıyorum. Bazen namazımı kesmek durumunda kalıyorum. Kur'an okurken, özellikle bazı harfler üzerine geldiğimde adeta şok uyguluyorlar. Genelde saat 17.00'de yatıyorum. Akşam saat 20.00'de sayım yapılıyor. Sayım sonrası 22.00'den sabah 6-7'ye kadar yazı yazıyorum. Ancak bu sistematik değil. Telegram'dan dolayı bu program kimi zaman tam tersi şeklinde gelişiyor. Bazı günler hiç yazamıyorum.'

Başı sonu belli tiyat-

ro

Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılan Mirzabeyoğlu, 'Ne yaptınız da bu cezayı aldınız' sorusunu şöyle cevapladı: Bu süreç öncesinde, beni şu anda nasıl görüyorsanız, sivil hayatımda da aynı yaşantımı sürdürüyordum. Yani yazıyordum. Benim niyetim belli. En başında ben Müslümanım. Hayatımı buna göre şekillendiririm. Böyle olduğuna göre yazdıklarım da bu çizgide şekillenir. Şimdi ben de size subjektif bir takım yargılarla yaklaşabilirim. Buraya benimle görüşmek için gelmişsiniz, sizi polis de göndermiş olabilir. Savcı tarafından görevlendirilmiş de olabilirsiniz. Bir kere, ben öyle görmek istedikten sonra size bu ön yargıyla yaklaşır ve her hareketinizi bu kurguya nispetle değerlendiririm. Tekrar ediyorum; bizim dava, başı sonundan belli bir davaydı, bir tiyatroydu...

Sokakta yakaladılar hücrede basıldı dediler

Bizim davada sürecin nasıl işletildiğine dair televizyon haberleri, en bariz örnektir. Ben Tuzla'da, evimin yakınındaki okulun önünde saldırıya uğradım, gözaltına alındım. Ama buna rağmen birçok tv. kanalı haberi çok farklı bir şekilde verdi. Meselâ zannediyorum Show TV'deydi... Haber, 'Hücre evine baskın' başlığıyla geçti... Haberde, sanki aranıyorduk, sanki kaçıyorduk ve sanki kaçtığımız yerde yakalanmışız gibi göste-rildik... Yakalandığımız yer olarak da koyun ağılı gibi bir yeri gösteriyorlardı... Benimle birlikte Saadettin Ustaosmanoğlu'nu da almışlar, güya korumammış. Oysa ki Mahmut Ustaosmanoğlu›nun yeğeni olan S. Ustaosmanoğlu›nu o zamana kadar ilk ve son kez Bursa›da görmüştüm. Ben İstanbul›un bir ucunda ikamet ediyordum. O ise Fatih›te... Ve buna rağmen benim korumam olduğu söylendi.

Komiser Bahri, araya İBDA-C sıkıştır

Gözaltına alındığım Aralık 1998 tarihi, Ramazan ayına denk gelmişti. Kimi zaman 14 saat aralıksız sorguda kalıyordum. İrademi kırmaya çalışıp, tüm suçları üzerime yıkmak niyetindeydiler. O kadardı ki, ifademi yazıya döken Komiser Bahri'nin yanında bulunan bir diğeri Bahri'ye, 'Bu ifadelerden birşey *çıkmaz. Araya İBDA-C falan sıkıştır' tavrıyla ifadelerimi çarpıtıyordu. Günlerce süren polis safahatı, ardından savcılık, bir de oruçlusun... İnsan bir müddet sonra öyle bitkin düşüyor ki, 'ne olacaksa olsun' aşamasına gelebiliyor.'*

Bu kadar hukuksuzluğa ne diyebilirim ki

Geçtiğimiz ay CHP milletvekili Veli Ağbaba'nın kendisine yaptığı ziyareti değerlendiren Mirzabeyoğ-

lu, şöyle konuştu: 'Evet Veli Bey, avukatıyla ziyarete gelmişlerdi. Kendilerinin bu ziyareti sadece bana özel değildi elbette ancak beni de ziyaret etme nezaketini gösterdiler. Ben kendisine teşekkür ettim. Buradan ne çıkar ne çıkmaz. Önemli değil. Bu kadar hukuksuzluğa uğramış bir adam olarak ne düşünebilirim ki... Siyaset; bir keyfiyet işidir. Keyfiyeti getirmenin işidir. Kim, hangi keyfiyete mâlik olarak ne getirecek... Sistem çapında kim, ne teklif ediyor. Evvelâ bunun konuşulması ve ortaya koyulması lâzım. Basit itiş-kakışların haricinde birşey yok. Çünkü olması gerekene dair kimsenin söyleyecek birşeyi yok. Hücremde bir televizyon var. Telegram'ın yoğun olduğu zamanlar tv. işkenceyi daha yoğunlaştırıcı bir etki yapabiliyor. O yüzden çoğu zaman televizyon seyretmiyorum.'

19.062012
ORHAN TURAN – Yeni Şafak

Dağlıca'da hangi unsurlar barışı provoke etti?

CHP yaklaşık 50 yıldan beri ilk kez toplumun hemen her kesiminden destek gördüğü bir tavır ortaya koydu mu, koydu.

Muhalefet olsun da ne olursa olsun zihniyetinin dışına çıkarak sorumluluk alışverişine girdi mi, girdi.

Çözüm arayışlarına ilk çelme, Van Belediye Başkanı'nın tutuklanmasıyla geldi mi, geldi.

Buna rağmen barışa olan inanç kaybolmadı mı, kaybolmadı.

Leya Zana o müthiş söyleşiyle Türk ve Kürt bütün bölücülerin, 'sorun giderici' ultra liberallerin elin-

den malzemelerini aldı mı, aldı.

'Kürt sorunu' adlandırmasını bile şiddetle reddettiğini söyledi mi, söyledi.

ETA veya IRA'dan, İspanya veya Kanada'dan yahut Filistin - İsrail kapışmasından çözüm üretmenin beyhude olduğunu, kardeş olduğumuzu, yegâne çözümün de kardeşliğimizden neşet edeceğini söyledi mi, söyledi.

Tarık Ziya Ekinci'den Leyla Zana'ya kadar birçok kanaat önderi Başbakanımız'ı sorunu çözecek tek lider olarak gösterdi mi, gösterdi.

Sayın Erdoğan da CHP ile zirve görüşmesinin yanısıra, Leyla Zana'yla da gerekirse görüşürüm diyerek çözüm konusunda inanç ve iradesini ortaya koydu mu, koydu.

Hülasa...

Hiç olmadığı kadar çözüme yaklaşıldı mı, yaklaşıldı.

Bunu da hemen herkes söylüyor muydu, söylüyordu.

Peki ne oldu?

Ne oldu da Dağlıca'da 8 Mehmetçik şehit edildi.

Karayılan, Avni Özgürel'e, Silvan olayını örnek göstererek, PKK içinde barışı provoke eden kimi unsurların olabileceğini söylemişti.

Dağlıca'da hangi unsurlar barışı provoke etti?

AMAN TANRIM YİNE ÖSYM

Gündemin yoğunluğu arasında kimsecikler farketmedi; onlar da maç (burada maç sınav oluyor) oynanırken kural değiştirdiler.

Kuralları da kural olsa, baştan sona adaletsizlikten ibaret!

Ne mi yaptılar?

Anlatayım:

Üniversite sınavlarına üç hafta kala, Ağırlıklı Ortaöğretim Başarı Puanı'ndan (AOBP) vazgeçtiler.

Bu şu demek: İstanbul Lisesi'nden Pertevniyal Lisesi'ne kadar bütün Anadolu liselerinin diploma puan ortalamasıyla özel okulların puan ortalaması bir tutuluyor.

E tabii düz liseler de, mesela, Galatasaray Lisesi'nin diploma notuyla eşitlenmiş oldu.

Bu nasıl kafadır?

Yüksek not almanın çok zor olduğu okullarla kolay olan okullar nasıl bir tutulur?

Hadi okuldan geçtik her hoca bir mi?

Resim dersinden çöp adam çizene tam not veren hocayla 'resimden 3'ten fazla not kimseye vermem' diyen hoca bir mi?

Hepsinden önemlisi, yaşamaları başarılarına bağlı olan özel okullar, öğrencilerine en yüksek diploma notu vermezler mi?

Üniversite sınavında herhangi bir istismara meydan vermemek için su şişelerinin kağıdını çıkartmayı şart koşacak kadar titizlenen ÖSYM böyle bir kallavi haksızlığa nasıl imza atar?

SALİH MİRAZABEYOĞLU'NA BU KİN NEDENDİR?

Birkaç kez yazdım; birkaç kez de vicdan patlaması halinde televizyonlardan haykırdım.

Bin yıl süreceği iddia edilen 28 Şubat çok şükür bitti ama Salih Mirzabeyoğlu üzerinde bin yıl sürecekmiş gibi devam ediyor.

Bu kin, bu nefret nedendir?

Yeni Şafak'ın dünkü manşetinden okudunuz işte; yoktan yere bir insana bunca zulüm niye?

'Tıraş olurken yüzünü kesti' manşetini atan dönemin Star gazetesinin çekirgesi türbanlı yazarlarla yatlarda yaş günü kutlayacak, 60 kitap yazan Mirzabeyoğlu 14 yıldır zindanlarda çürütülecek.

Ayıptır, günahtır, yazıktır.

Yeter artık bu zulmü durdurun.

NOT 1: Hilal Kaplan kardeşimin kayınpederi, Süheyb Öğüt›ün babası Prof. Dr. Salim Öğüt hocamıza sonsuz rahmet diliyorum.

NOT 2: Dünkü yazımda 'Bu tarz okurları tatile gönderemeyeceğimize göre iyisi mi ben biraz tatile çıkayım..' dedim ya, hayırlı tatiller dileyenler oldu. Henüz değil; gördüğünüz gibi buradayım.

20.06.2012
Salih Tuna - Yeni Şafak

Mirzabeyoğlu Efsanesi

Resmi ideolojinin canı kurban mı istedi, al sana Mirzabeyoğlu...

28 Şubat mağduru.

Fikri söndürdün mü zikir de kendiliğinden söner.

Rabbim sebepler kılmasaydı bilesiniz ki ülke ya Suriye olacaktı veya Cezayir.

Değneksiz gezen yüzlerce eli kanlı Lavrens, ve de onun ırkçısı, mezhepçisi, cemaatçisi, işbirlikçisi Hüseyin Şerif'ler aramızda...

Şu anda 18 askeri casus tutuklu, veya yakalanan canlı bombalar...

Neyi ifade ediyor bunlar?

Veya Silivri neyin sonucudur?

Mirzabeyoğlu olayı ile 40 bin insanı öldürten İmralı'yı yan yana getirin.

Hangisi daha feci?

Tespih çeken elle silah çeken el...

Slogan malum: Cumhuriyet tehlikede!

Cumhuriyeti kuran ittihatçı irade halkı hesaba katmayınca, bu işin bir gün bamtelinden kopacağını biliyordu. O yüzden İç Hizmet yasası dedikleri 35. madde ile bir kesime hem kollamacılık hem de "kavurmacılık" görevi verildi...

Kavurdular, kolladılar astılar kestiler...

Tilkinin tuzağı... Kim ki bu tilkileri eleştirdi; ya dilini yargı dedikleri kerpetenle çektiler, veya bileklerini bağladılar. Mirzabeyoğlu bunlardan sadece bir tanesidir.

El Kaideci olarak yakalanıp gavurun servislerine teslim edilen binlerce Müslüman Ortadoğu projesi kapsamında zindanlarda çile çekiyor...

Bosna'yı canları pahasına savunan mücahitler tutsak.

Başı dumanlı Suriye'de lavrens'in müritleri işbaşında.

Mirzabeyoğlu kalemi ile yazdı kitabı ile okudu...

Dava dosyasının okuma imkanı elde edemedim, ama takip ettiğim kadarı ile bu dosya 28 Şubat ruhu ile hazırlandığından yeniden ele alınarak adalet terazisi ile tartılmalı.

Verilen ölçüsüz ceza yeniden sorgulanmalı.

Evet ne yaptı Mirzabeyoğlu?

Öldürdüğü adam sayısı kaç?

Kaç yeri bombaladı?

Kaç banka soydu, veya posta aracını gasbetti?

Hangi karanlık projede, hangi karanlık planda eli var?..

Bunlar yoksa, ağırlaştırılmış hapis cezası ne için?

Mirzabeyoğlu, eskiden savcı olarak çalıştığım Bolu ilinin kapalı cezaevinde yatıyormuş. İsterdim ki dosyasını bir cezacı olarak okuyabileyim.

En azından mahkumiyet kararını.

Hatta cezacılardan müteşekkil bir komisyon kurulsa.

Bir yerden başlansa...

Fikir Özgürlüğü Platformu bu işe soyunmuş.

İsterdim ki bizler de soyunalım... Herkes soyunabildiği kadar soyunsun.

Platform gazeteye kadar giderek Mustafa Karahasanoğlu ile görüşmüş.

Güzel bir başlangıç.

Görev düşecekse Allah (c.c) rızası için ben de varım.

Mirzabeyoğlu olayı çok yalnız kaldı...

İşkenceler, sürgünler...

Bu dava bir şike kadar olamadı, tutuklu milletvekilleri kadar ilgi göremedi.

Yine nemelazımcılığımız mı tuttu ne oldu?

O halde...

En azından suçumuzu affettirelim...

21.06.2012
Nusret Çiçek - Yeni Akit

Mirzabeyoğlu'na 'kırmızı' idam

Gazeteci-yazar Salih Mirzabeyoğlu'na 28 Şubat'ta idamla cezası veren hâkim Metin Çetinbaş Yeni Şafak'a konuştu. eski İstanbul DGM hakimi Metin Çetinbaş, idam gerekçesini örneklerle açıklamaya çalıştı. Çetinbaş, 'Kanıt var mıydı' sorusuna 'Diyelim ki, bugün için bir suç tayin ettiler. 'Kırmızı giymek suçtur' dediler. Kırmızı giyen adam da hâkimin önüne gelmişse ne yapacak hâkim' şeklinde cevap verdi.

ÖZEL DOSYAYA GİRMEM

Çetinbaş, 'Özel dosyaya girmem' dedikten sonra şöyle konuştu: 'Diyelim ki, herhangi bir 'a, b, c' ya da 'd' örgütü... Fark etmez. Örgüt lideri olduğu hem kendi örgüt mensuplarınca, ya da en yakın adamları tarafından teyit edilmişse ve bu silahlı bir terör örgütüyse mahkeme ne karar verecek. Hukukçu olmanıza gerek yok. Devletin arşiv kayıtlarında Dağ örgütünün (İBDA-C) 100 tane 150 tane bombalı eylemine katıldığı, yaralama, silahlı saldırı yapıldığı sabitse bu örgütün... Şimdi bırakın. Diyelim ki, yeni bir terör örgütü türedi. Adam öldürdü bilmem ne yaptı. Örgüt lideri de yakalandı. Örgüt lideri de 'ben yapmadım' diyor. Örgütün bütün adamları ise alınan ifadelerinde 'örgüt liderimiz şudur' diyor. Siz olsanız ne karar verirsiniz.'

BASKI ALTINDA KALMADIM

'Askerin dolaylı da olsa bir etkisi söz konusu oldu mu' sorusunu yanıtlayan Çetinbaş, özel dosya üzerine konuşmadığını hatırlatarak hiçbir kararında, hiç kimsenin baskısı altında kalmadığını söyledi. 26 sene hâkimlik yaptığını söyleyen Çetinbaş, 'Geçmişte verdiğim kararlara bakabilirsiniz. En sağdan, en sola kadar örgüt lideri seviyesindeki adamlara idam cezası vermişim. PKK'dan da var, İBDA-C'den de var. DHKPC'den de TİKKO'dan da var. TKP'li de var başka örgüt üyeleri de var. Burada şahıs konuşmuyorum ben' ifadelerini kullandı.

21.06.2012 - Orhan Turan – Yeni Şafak

Fikre Özgürlük Yürüyüşü Çağlayan'dan Başladı

Mütefekkir, Salih Mirzabeyoğlu'na özgürlük şiarı ile yola çıkan Fikre Özgürlük Platformu Çağlayan Adliyesi önünde düzenledikleri Basın açıklaması ile yürüyüşlerine başladı.

25 Haziran'da otobüslerle İstanbul ve yurdun çeşitli merkezlerinden yola çıkacak olan platform yüksek güvenlikli Bolu F tipi cezaevi önüne giderek mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nu ziyaret edecek.

Cezaevi önünde düzenlenecek basın açıklamasının ardından da, Fikre Özgürlük Platformu Temsilcileri Bolu'dan Ankara'ya hareket edeceklerdir. Ankara'da çeşitli siyasi parti ve Mecliste ki komisyon üyeleri ile temaslar ve görüşmelerin yapılacağı bildiriliyor.

"Fikir"e özgürlük için… "Fikir"in kendini hür ortam ve şartlarda ifade edebilmesi için… "Adaletin Mülkün Temeli" olması için… Hukukun üstündeki her türlü baskının kaldırılması için… 28 Şubat Darbe hukuku mahsulü olan bütün kararların hiçbir kayıt, talep ve şarta bağlı olmaksızın, re'sen iptali için… Kaldırılan DGM'lerin kararlarının da kaldırıması için… Özel Yetkili Mahkemeler'in kapatılması için… Tecritin son bulması için… F Tipi Cezaevlerinin kapatılması için… Toplunun örselenen adalet duygusunun tamiri için… İnsanlık haysiyetimiz için… Mütefekkir SALİH MİRZABEYOĞLU'na uygulanılan Telegram işkencesinin son bulması için… Kurtarıcı Fikrin Mimarı Mütefekkir SALİH MİRZABEYOĞLU'NA ÖZGÜRLÜK için… Toplam hâlde; "Kurtarıcı Fikir" ile kurtuluşumuz için… YÜRÜYORUZ!.. YÜRÜYECEĞİZ!.. TÂ Kİ, «FİKİR» ÖZGÜR OLANA DEK!

"28 Şubat Yargı Kararlarının İptali" ve bütün hukuksuzlukların giderilmesi çerçevesinde meselelerin çözüm yeri olduğuna inandığımız TBMM'de görüşmeler gerçekleştirilecektir. denildi.

Çoğunluğu bayanlardan oluşan Fikre Özgürlük Platformu,çeşitli siyasi parti,dernek,gazete ve STK'ları

ziyaret ederek Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük amacı ile kamuoyu oluşturmayı hedefliyor. Mirzabeyoğlu bilindiği üzere 28 Şubat'ın birifingli yargı kararları ile müebbet hapis cezasına çarptırılmış ve 15 seneye yakındır da cezaevinde bulunmaktadır.

22.06.2012 - anadoluhaberim.com

Mirzabeyoğlu tecritte unutuldu

3'üncü yargı paketiyle, 12 Eylül darbesi döneminde yargılanıp mahkum olan ülkücülere de tahliye yolu açılırken 28 Şubat'ın mağdurları unutuldu.

Meclis'te kabul edilen 3'üncü yargı paketiyle, 12 Eylül darbesi döneminde yargılanıp mahkum olan ülkücülere de tahliye yolu açıldı. Verilen önergeyle sol görüşlü mahkumlardan farklı olarak her suçtan ayrı ayrı ceza alıp 30 yılı aşkındır cezaevlerinde yatan ülkücülerin geçmiş aftan yararlanmaları sağlanmış oldu. Ancak, 3'üncü yargı paketiyle ülkücülerin tahliyesi sağlanırken 28 Şubat döneminde

hakkında örgüt bağlantısı ile ilgili hiçbir delil bulunmamasına rağmen 'İBDA-C liderliği' suçlamasıyla ömür boyu hapse mahkum edilen Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili bir çalışma yapılmadı. 14 yıldır Bolu F tipi Cezaevi'nde tecritte tutulan Mirzabeyoğlu'nun mağduriyetinin giderilmemesi tepki çekti. Konuyla ilgili açıklamada bulunan avukatı Ali Rıza Yaman, 28 Şubat'ın bir vaka halinde başta Bolu F Tipi Cezaevi ve diğer cezaevlerinde devam ettiğini söyledi. Darbelerin sonuçlarıyla hesaplaşılması gerektiğini belirten Yaman, "Gelişmeleri şaşkınlıkla takip ediyoruz" diye konuştu.

05.07.2012
Sabah

Mirzabeyoğlu, yeniden... Ak Parti, ses ver!

Salih Mirzabeyoğlu. Müslüman bir mütefekkir. Eline kalem hariç başka bir mücadele aracı almamış Mirzabeyoğlu, 28 Aralık 1998 tarihinden beri cezaevinde. 25 Ocak 2000 tarihinden beri aralıklarla telegram işkencesine maruz bırakıldığı söylenen bir mağdur; 8 Temmuz 2005 tarihinden beri tecrit altında tutulan bir mahkûm.

Süreci başından anlatalım: İlkokul öğrencisi olan çocuğunu almak için okul yoluna giden Mirzabeyoğlu, Aralık 1998'de gözaltına alınıyor. Bu gözaltı işlemi, 28 Şubat medyasından beklenen şekilde "İBDA-C'nin

efsanevî lideri yakalandı" şeklinde yansıtılıyor. Ailesi ve çocuklarıyla beraber kaldığı ev "örgüt evi" olarak lanse ediliyor. Cumhuriyet rejimi kurulduğundan beri talebeleri olan pekçok Müslüman öncüye reva görülen Mirzabeyoğlu'ndan da esirgenmiyor. Bir düşünce/ inanç sahibi "örgüt lideri", onun düşüncesini takip edenler de direkt "örgüt mensubu" olarak yaftalanıyor; böylelikle bir taşla iki kuş vurulmuş oluyor.

Mirzabeyoğlu'nun ifadesi bile alınmadan hakkında tutuklama kararı veriliyor. Dava dosyası İstanbul ve Adana arasında gidip geledursun, "yasa dışı örgüt lideri" olduğuna dair herhangi bir geçerli delil sunulamıyor.

28 Şubat düzeninin medya ayağı da boş durmuyor elbette. Günümüzde vaktini bazı başörtülü yazarların verdiği doğum günü partilerine iştirak ederek, 28 Şubat mağduru olup, bunun üzerine kitap bile yazan entelektüellerle fasıllara katılarak sürdüren bir 'gazeteci'nin de patronajında olduğu Star gazetesinde Mirzabeyoğlu'nun zorla traş edilip işkenceye maruz kaldığı görüntüleri sanki kendisi kendine zarar vermiş gibi haberleştiriliyor. Her haber bülteninde "yasa dışı terör örgütü lideri" tanımlamasıyla ismi geçirtiliyor, âdeta bir cani adalete teslim edilmiş görüntüsü veriliyor. Bu canhıraş propagandaya bakınca mahkemenin nasıl bir karar vereceği tahmin etmek de pek güç olmuyor.

Şu anda Ergenekon davası sanığı Kemâl Alemdaroğlu'nun avukatlığını yapmakta olan, dönemin hakimi Mirzabeyoğlu'nu –idam kalktığından- ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm ediyor. Fakat ne ironiktir ki "mevcut anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs etmekten" yargılanan Mirzabeyoğlu'nun karar gerekçesinde bile "örgüt mensuplarıyla katıldığı eylemi tespit edilememiştir" yazıyor... Geçtiğimiz günlerde, annesinin cenazesine dahi katılmasına izin verilmeyen Mirzabeyoğlu, yedi yılı üç metrekare bir hücrede olmak üzere on bir yıldır çile dolduruyor.

***

Bu satırları yazmamın üzerinden nerdeyse altı ay geçti ama bu süre zarfında Mirzabeyoğlu ve onun gibi '28 Şubat yargısı' mağdurları için hayırlı sayılabilecek gelişmeler de oldu. Öncelikle CHP'nin Dersim milletvekillerinden Hüseyin Aygün, Mirzabeyoğlu'nu önce Bolu F-Tipi Cezaevi'ne giderek ziyaret etti. Ardından Mirzabeyoğlu'nun avukatlarıyla beraber Meclis'te basın toplantısı düzenledi ve şunları söyledi:

"Eğer DGM'ler hukuksuz mahkemelerse, 1990'lı yıllarda mağdur olmuş bütün kişilerin sorunlarına çö-

züm bulunması gerekir. Mirzabeyoğlu da bunlardan biridir. Yıllardır tecritte tutulmaktadır. Hükümet bir taraftan 28 Şubat'la, darbelerle hesaplaştığını iddia ediyor, diğer yandan tecrit, işkence ve çeşitli mağduriyetlerin sürmesi karşısında ses çıkarmıyor. Mirzabeyoğlu Davası, 28 Şubat'la hesaplaşma konusunda hükümetin samimiyetsizliği hakkında bilgi vermektedir."

Bazılarımıza ironik gelebilir ama CHP'nin 28 Şubat yargısından şikâyetçi olması, nereden bakarsak bakalım, müsbet bir gelişmedir. Üstelik bu çıkışın Müslüman kimliğiyle tanınan bir mütefekkir için yapılması ayrıca olumludur. Geçtiğimiz altı ay içinde sadece CHP'den değil, BDP'den de Mirzabeyoğlu ve onun gibi darbe mağdurlarına destek verici açıklamalar geldi. Örneğin Diyarbekir milletvekili Altan Tan, yine Meclis'te düzenlediği basın toplantısında şu açıklamalarda bulundu:

"Türkiye'de ne kadar İslami grup, cemaat, tarikat ve düşünce sahibi, kanaat önderi var ise bunlar belli bir plan ve proje çerçevesinde karalanıp itibarsızlaştırılmış ve düzmece davalarla sözde yargılanıp mahkûm edilmişlerdir. Ama bugün bu işin bazı sorumluları biliyorsunuz, cezaevlerinde yargılanıyorlar ve yargılanma sureci de henüz bitmedi. "Ne yazık ki siz 28 Şubat döneminde haksızlık yaptınız, zulüm yaptınız, insanlara

iftira ettiniz, insanları suçladınız ve düzmece mahkemelerle hayatlarını kararttınız, cezaevine koydunuz denilerek yargılanan insanların, cezaevine koydukları ve hüküm verdirdikleri insanlar da hâlâ cezaevinde. Bunlardan birisi de Salih Mirzabeyoğlu'dur.

Onlarca kitabı olan yazan, düşünen bir beyin, bir entelektüel sudan bahanelerle o dönemde önce idama daha sonra da ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm edilmiştir. 14 senedir cezaevindedir. Son 10 senede de F Tipi cezaevinde kendisine tecrit uygulanmaktadır ve tek başına bir hücrede kalmaktadır. Bu zulüm durdurulmalıdır.

Madem ki 28 Şubat dönemi olağanüstü bir dönemdi, madem ki 28 Şubat döneminde birçok insanın haksız muameleye maruz bırakıldığı artık Cumhurbaşkanı ve Başbakan tarafından bile kabulleniliyorsa ve mahkemeler bu yönde yeniden işlem yapıyorsa… O halde o dönemde gerçekleştirilen bütün siyasi davaların, özellikle de İslami kesime yönelik olan bütün siyasi içerikli davaların yeniden görülmesi lazım."

Bu süre zarfında İHH Başkanı Bülent Yıldırım ve Özgür-Der Başkanı Rıdvan Kaya ve Mazlumder Başkanı Ahmet Faruk Ünsal'ın da aralarında bulunduğu bir heyet de Mirzabeyoğlu'nu cezaevinde ziyaret ederek benzer açıklamalarda bulundular ve 28 Şubat yargı kararlarının iptalini istediler.

Lâkin, ne yazık ki aradan geçen bunca zamana rağmen Ak Parti kanadından tek bir ses çıkmadı. Her fırsatta Necip Fazıl'a referansta bulunan bir hükümetin yetkililerinin, O'nun en önde gelen talebelerinden olan Mirzabeyoğlu'na reva görülen bu eziyete de dur demesi gerekmez miydi? Bu saatten sonra Meclis'ten yeni bir karar çıkması mümkün değil ama yeni yasama döneminde, iki muhalefet partisinin de desteğiyle bu hususta bir girişimde bulunulacak mı, dikkatle takip edeceğim. Olmadığı takdirde, sırf bu günâh bile Ak Parti'ye yeter...

06.07.2012
Hilal Kaplan - Yeni Şafak

Mirzabeyoğlu ve Vebal!

İtiraf etmeliyim; Türkiye'de demokrasinin yerleşik hale gelmeye başladığına; darbeler eliyle inkitaya uğrama geleneğinin sona ermiş olabileceğine gerçek anlamda kani olmaya başladığım ilk gün; 28 Şubat soruşturmasının başladığı gündü.

Zira, 12 Eylül'le hesaplaşmak olsa olsa sembolik bir adımdı. Faillerinin neredeyse tamamı ya terk-i dünya eylemiş ya da eylemeye çeyrek kalmışlardan oluşan, üzerinden 30 küsur yıl geçmiş bir darbeye açılacak soruşturmadan ne çıkabilirdi? Üstelik böylesi bir davanın birtakım teknik sıkıntılarının olması da mukadderdi. Buna gerçek bir hesaplaşma denebilir miydi, pek emin değildim..

Ancak 28 Şubat'la hesaplaşmak, bu topraklara yüzyılı aşkın süredir tebelleş olmuş, hatta bu toprakların belası olmuş darbelerle yüzleşmek ve darbecilerin bir sonraki sefer için bir değil, iki kez düşünmelerini sağlayacak caydırıcılığı ihtiva edebilirdi.

Çünkü, 28 Şubatçılar çatır çatır hesapverebilir durumda, yıktıkları yerine konabilir halde ve zulmettiği yüzbinler henüz adaletten ümitvar kıvamdaydı. Nitekim yüzbinlerce insanın hayatını cehenneme çeviren Çevik Bir'in tutuklandığını öğrendiğimde, içimdeki sevinçli telaş bendenizi, «Türkiye İsviçre mi oluyor?» sorusuna dek götürmüştü.

Oysa, yakılıp yıkılmış, dağılmış, viran eylenmiş hayatlara adalet getirmek, zulme uğramış kalplere bir nefes ferahlık olabilmek o kadar da kolay değilmiş. Kimsenin elinde sihirli değnek yok ve dikkat çekilmedikçe, üstüne düşülmedikçe, iz sürmedikçe; 28 Şubat kalıntısı eğilimler, kararlar, uygulamalar zulüm etmeye, zulüm üretmeye devam ediyor; biz farkında olsak da, olmasak da...

Nitekim; bakınız Salih Mirzabeyoğlu hâlâ, hiçbir tutarlı gerekçeyle açıklanamaz şekilde hapis yatıyor; 10 yıldır tecrit ve işkence görmeye devam ediyor. Se-

bep; İBDA-C örgütünün lideri olmak. Delil? O yok.

Vakti zamanında DGM savcıları ve hakimlerinin paşa keyifleri öylesini uygun gördüğü için, Salih Mirzabeyoğlu ömür boyu hapse mahkum halde, çile dolduruyor. Mirzabeyoğlu, 48 yaşında girdiği damda 62. yaşını sürüyor ve 28 Şubat'la hesaplaşılma adımları atılan böylesi bir dönemde, O'na hâlâ 'pardon bir yanlışlık olmuş' diyen biri bulunamıyor.

Niyetim "onlar çıkmasaydı" demek değil; ancak bendeniz dahil pek çok gazetecinin "Şu kadar yıldan bu yana bu mesleğin mensubuyum ama adını hiç duymadım" dediği Ahmet Şık ve diğerleri, "basın özgürlüğü" kaleminden savunulup, Türkiye'yi Avrupa'ya/dünyaya şikayet edecek denli gürültülü bir çıngarla içeriden çıkarılırken;

Büşra Ersanlı ve onunla birlikte 16 KCK tutuklusu medya-akil adamların kamuoyu oluşturması sayesinde -ortak vicdanın itirazının tahliyelerde önemli rolü olduğu kanaatindeyim, iyi de olduğunu düşünüyorum- tahliye edilirken, Salih Mirzabeyoğlu kanıtlamamamış bir suçtan dolayı, hapiste unutuluşa terk ediliyor.

Bir özeleştiri: Kendi nefsimi bunun dışında tutarak söylemiyorum; ama İslamcılar, fikri manada yol ve kader arkadaşlığı yaptığı, yapmasa bile 'Allah' dediği için kardeşi sayılan insanlar düştüğünde, onu tutup kaldırmak, destek ve ilgiyle ayakta tutmaya çalışmak konusunda pek mahir değildirler.

Özellikle medyadaki çoğu İslamcının aklına, mesaisinin büyük bölümünü 'öteki mahalle'ye şirin gözükmeye, onların trendlerini yakalamaya harcadığı, dolayısıyla kendi değerlerine ve insanına yönelik bir 'görme' faaliyetine yeterli zamanı ayıramadığı için; haksızlığa uğramış bir müslümana el uzatmak gelmez.

Hadi öncesi 28 Şubat'tı ve İslamcıların elini, rejimin gazabına uğrama ihtimali bağlardı. Ama Salih Mirzabeyoğlu'nun 2002 yılından bu yana aynı işkencelere maruz kalarak haksız yere hapiste yatıyor olmasında; biz medya mensuplarının bu haksızlığı gündemde tutmadığımız için, AK Parti hükümeti'nin de 28 Şubat yargı kararlarını yeniden karar masasına koymadığı için, sorumluluğu var.

Bunu kim nasıl ödeyecek, bilmiyorum; ama emin olduğum bir husus var ki, o da Salih Mirzabeyoğlu'nun işlemediği bir suçtan dolayı hapiste yattığı her dakikanın üzerimize vebal olarak yazıldığıdır... O vebal, ağır vebaldir...

17.07.2012
Özlem Albayrak - Yeni Şafak

Nimet Baş'tan çarpıcı açıklamalar

24 TV'de yayınlanan Söz Bitmeden'in bugünkü konuğu Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş'tı. Nimet Baş programı hazırlayan ve sunan Elif Çakır'ın sorularını yanıtladı.

Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş 28 Şubat dönemininin sembol ismi Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'yla ilgili Adalet Bakanlığı'na başvuruda bulunacalarını ilk kez 24 ekranlarında açıkladı. Baş" Mirzabeyoğlu gibi mağdur olan isimlerin tekrar yargılanması gündeme gelebilir" dedi. Baş ayrıca bundan sonra komisyonda aralarında iş dünyası, medya, üniversite öğretim üyelerinin de bulunduğu yaklaşık 300 ismi dinlemek için davetiye gönderdiklerini söyledi. Baş, Yaşar Büyükanıt'ın da Komisyon'da mutlaka dinleneceğini bildirdi.

İşte Elif Çakır'ın soruları ve Nimet Baş'ın yanıtları:
Elif Çakır: İlk darbeyle ne zaman karşılaştınız?

Nimet Baş: İlk darbeyle 1980 yılında 15 yaşımdaykem karşılaştım. Aslında komisyon başkanı olmasaydım yaşadıklarımı anlatırdım, şu an yanlı davranmamak adına bunları anlatmıyorum. Ben size Komisyonu'nun işleyişi hakkında bilgi vereyim. Araştırma komisyonlarının rapolarının sonuçsuz kalması söz konusu değildir. Meclis'teki milletvekillerinin bilgi sordukları sorularla ilgili bilgi edinmek, ve bunu genel kurul'la paylaşmaktır. Meclis 1 Temmuz'un başında ara verdiği için bizim komisyonumuz şu an çalışamıyor. 1 Ekim gibi raporumuzu paylaşacağız. Yaptığımız çalışmaları zaten kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Çakır: Komisyon üyeleri kimlerden oluşuyor? Onlarda zamanında darbelerden mağdur olmuşlardır.

Baş: Komisyon üyelerimizin bir çoğu 80 öncesinde işkenceden geçmişler, cezaevinde yatmışlar. Komisyonda birbirimizi tanıtırken, şu okulları bitirdim-

den çok şu cezaevinde yattım şöyle işkence gördüm gibi şeyler anlattı arkadaşlarımız. Bense üniversite mezunuyum, ve bir anneyim diyebildim sadece onlara.

Çakır: Siz Süleyman Demirel'i dinlediniz, Hakkı Karadayı'yı dinlediniz. Karadayı diyor ki gulu gulu dansı dediler korktuk. Bunları dinlerken şunu demiyor musunuz ya bırakın bunları bize doğruları anlatın demediniz mi?

Baş: Biz objektif olmaya çalışıyoruz. Bizim görevimimiz o şekilde düzeltmeler yapmak değil.

Çakır: Konuşturmak için özel taktikler kullanıyor musunuz?

Baş: Biz doğruları arıyoruz. Biz kimseye yargısız infaz yapmıyoruz. Bu açıklamalar tarihe geçiyor. İçinde gerçek olmayanlar varsa raporumuzu bitirdiğimiz de bunlar gerçek değildir diyeceğiz.

Çakır: Kendilerini sanık gibi hissediyorlar mı?

Baş: Hayır, böyle bir şey söz konusu değil.

Çakır: Pişmanlıklar görüyor musunuz?

Baş: Herkes yaptığından çok emin. Hiçbir şekilde bu darbe değildi diyorlar. Anayasal bir kurum Milli Güvenlik Kurulu, biz burada herhangi bir baskı yapmadık şeklinde anlatıyorlar. Demokrasiyi askıya almak gibi yöntemler uygulamadık. İyi ama yargıclara birifing vermişsiniz, diyorsunuz onlar bundan haberimiz yok diyorlar. Eğer bunlar bilmiyorsanız, sıkı kurallara tabi bir kurum için daha da vahim bir durum.

Çakır: Bundan sonra kimleri dinleyecesiniz?

Baş: Şimdi bunlardan bahsedemem. 300'e yakın isme davetiye gidecek.

Çakır: Ben mevcut tablodan memnun değilim. Sürekli askerler içeri alınıyor ve yargılanıyorlar. Bu herhalde sadece onlarla ilgili değil

Baş: Bu bizim görevimiz değil, biz kimseye suç isnat edemeyiz, bu yargının işi. Biz dönemin STK'ları, üniversitenin yöneticileri, işadamları ve medyadan bazı isimleri dinleyeceğiz. Bunlara bakmadan dönem okuması yapamazsınız. Geçenlerde bir isim açıkladım o isim beni arayarak, neden benim adımı açıkladınız, sadece ben mi varım dedi. O nedenle isim açıklamam olmaz.

Çakır: Bu isimler içerisinde üniversite öğretim görevlileri, STK'lar, işadamları, medyanın ileri ge-

lenlerini dinleyeceksiniz değil mi bundan sonra?

Baş: Biz iç ve dış etkenleri araştırıyoruz. Bu dönemde sermaye nasıl el değiştirmiş, aslında sermayenin el değiştirmesine kim yardım eder, buna medya yardım edebilir.28 Şubat dönemi bunların etki altına alıp askerden rol çaldıklarını görüyoruz. 80 ihtilalinde bir vesayet sistemi kurgulamış, doğrudan bir darbe yapmaya gerek yok. Zaten o dönemde asker ülkeyi fiilen yönetiyordu. Böyle bir demokrasi anlayışı olabilir mi?

Çakır: Ortaya bir rapor çıkacak, bu ortaya çıkan rapor savcıları harekete geçirir mi?

Baş: Zaten iki tane dava devam ediyor. Bizim elimize yargının elinde olmayan bir bilgi veya belge geçtiğinde biz yargıya ulaştırırız.

Çakır: Meclis'te böyle bir komisyonun olmasından halk ne anlayacak? Şunu söyleyecek misiniz, bu Meclis'te darbeler olmuştur gibi bir bildiri açıklayacak mısınız?

Baş: Yasal çerçeveler sınırında ilerlemeye çalışıyoruz. Meclis darbe dönemlerinde kendi iradesine sahıp çıkmakta zorlanmıştır. 28 Şubat sürecinde Meclis'ten güç alabilseydi dönemin başbakanı belkide bunların yaşanmasına izin vermeyecekti.

Çakır: Size darbe mağdurlarından başvurular oluyor değil mi?

Baş: 1960'ta ordudan atılandan tutun, gözaltına alınan işkence gören, bir şekilde malvarlığına el konulan, vatandaşlıktan atılan çok sayıda insan bize başvurdu.

Çakır: 28 Şubat mağdurlarından Salih Mirzabeyoğlu'yla görüşecek misiniz?

Baş: Tek tek isimlerden gitmeyelim. Belki bunu ilk kez sizin programınızda açıklıyorum. Adalet Bakanlığı'na yazı gönderiyoruz. Bir şekilde terörden suçlanan ve cezasını inafaz kurumunda cezasını çekenlerle ilgili bir çalışma başlattık. Bu davalar kesin hüküm teşkil ettiği için, ceza usul kanununun değişmesi lazım. Sadece bunlar değil, hala 12 Eylül'den içerde yatan insanlar da var. Biz bu yargılarımı ele almak zorundayız. Bir defaya mahsus yeniden yargılanma yolu açılabilir.

Çakır: 27 Nisan e-muhtırası verildiğinde ne hissetmiştiniz?

Baş: Bu zamanda hala mı dedim. O dönemde

hükümet olarak kimse endişelenmedi. Bu siyasi irade temsil ettiği halkın değerlerini herhangi bir can korkusu altında yaşamadan çalışan bir liderin şemsiyesi altında çatıştık.

Çakır: Yaşar Büyükanıt'ı dinleyecek misiniz? Muhtırayı bizzet kaleme aldım demişti.

Baş: Yaşar Büyükanıt'ı dinleyeceğiz. Şu anda alınmış bir karar yok, ama dinlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Çok defalar televizyona çıkıp bu konuyla ilgili açıklama yaptı.

18.07.2012
STAR GAZETESİ

Mirzabeyoğlu yeniden yargılansın

Darbeleri Araştırma Komsiyonu Başkanı Nimet Baş, hiçbir eyleme karışmadığı halde 28 Şubat sürecinde müebbet hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması gerektiğini söyledi. Bunun için Adalet Bakanlığı'na başvuracaklarını açıklayan Baş, komisyonun, 'post-modern' darbe süreciyle ilgili 300 kişiyi daha dinleyeceğini belirtti

Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş, katıldığı bir televizyon programında önemli açıklamalarda bulundu. 28 Şubat dönemininin sembol ismi İBDA-C Lideri Salih Mirzabeyoğlu'yla ilgili Ada-

let Bakanlığı'na başvuruda bulunacaklarını açıklayan Baş, 12 Eylül ve 28 Şubat dönemlerinde haksız şekilde cezalar verilmiş hükümlülerin yeniden yargılanmasını sağlamanın yollarını aradıklarını belirtti.

'Tek tek isimlerden gitmeyelim. Belki bunu ilk kez sizin programınızda açıklıyorum. Adalet Bakanlığı'na yazı gönderiyoruz. Bir şekilde terörden suçlanan ve cezasını infaz kurumunda çekenlerle ilgili bir çalışma başlattık. Bu davalar kesin hüküm teşkil ettiği için, Ceza Usûl Kanunu'nun değişmesi lazım. Sadece bunlar değil, hâlâ 12 Eylül'den içeride yatan insanlar da var. Biz bu yargılamaları yeniden ele almak zorundayız' diyen Baş, bu isimler için bir defaya mahsus olmak üzere yeniden yargılama yolunun açılabileceğini ifade etti.

'HABERİMİZ YOK' DİYORLAR

Komisyon olarak, Süleyman Demirel'i ve İsmail Hakkı Karadayı'yı dinlediklerini hatırlatan Baş, kimseye yargısız infaz yapmadıklarını belirtti. 28 Şubat sü-

recinin aktörlerinin dinlenilmesiyle ilgili, 'Komisyona ifade verenlerde pişmanlık görüyor musunuz?' sorusuna, Nimet Baş, şu cevabı verdi: 'Herkes yaptığından çok emin. Hiçbir şekilde bu darbe değildi diyorlar. 'Milli Güvenlik Kurulu, Anayasal bir kurum. Herhangi bir baskı yapmadık' şeklinde anlatıyorlar. 'Demokrasiyi askıya almak gibi yöntemler uygulamadık' şeklinde konuşuyorlar. 'İyi ama yargıçlara birifing vermişsiniz' diyorsunuz, onlar, 'bundan haberimiz yok' diyorlar. Eğer bunları bilmiyorsanız, ordu gibi sıkı kurallara tabi bir kurum için daha da vahim bir durum bu...'

300'E YAKIN KİŞİYE DAVET

Nimet Baş, komisyonda aralarında iş dünyası, medya, üniversite öğretim üyelerinin de bulunduğu yaklaşık 300 ismi dinlemek için davetiye gönderdiklerini açıkladı. Özellikle 28 Şubat sürecinde sermayenin nasıl el değiştirdiği konularını araştırdıklarını söyleyen Baş, 'Elimizde yargının elinde olmayan bilgi-belge bulunursa, bunları yargıya ulaştırırız. Yasal çerçeveler sınırında ilerlemeye çalışıyoruz' ifadelerini kullandı. Darbe Komisyonu'na çok sayıda insanın başvuru yaptığını söyleyen Baş, '1960'ta ordudan atılandan tutun, gözaltına alınan, işkence gören çok sayıda insan bize başvurdu' diye konuştu.

Somut adımlar atılmalı

Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş'ın, Salih Mirzabeyoğlu'yla ilgili Adalet Bakanlığı'na başvuruda bulunacaklarını açıklamasının ardından Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ali Rıza Yaman'dan açıklama geldi. 'Salih Mirzabeyoğlu başta olmak üzere darbe dönemi yargısının verdiği kararlarla mağdur edilen insanların bu mağduriyetlerinin giderilmesini istiyoruz. Bununla ilgili somut adımlar atılsın' diyen Yaman, darbe dönemleriyle yapılacak hesaplaşmanın, 'son darbe'den başlaması gerektiğini ifade etti. O dönemde verilen kararların re'sen iptal edilebileceğinin altını çizen Yaman, '28 Şubat'tan bahsederken Bab-ı Ali baskınından, yahut İskilipli Atıf'tan veya Menderes'in idamından bahseder gibi bahsetmemek gerekir. Zira 28 Şubat kaskatı bir vakıa hâlinde devam etmektedir. Birçok insan o dönemde verilen yargı kararlarından dolayı mağdur olmuş, zulme uğramıştır. Ve bu zulüm hâlâ devam etmektedir' diye konuştu. Nimet Baş'ın açıklamalarını iyi niyetli olarak gördüklerini dile getiren Yaman, 1998 yılından buyana tutuklu bulunan ve tek kişilik hücrede tutulan Salih Mirzabeyoğlu ile ilgili atılacak somut adımlar beklediklerini belirtti.

Büyükanıt'ı da dinlemek isteriz

27 Nisan 2007 tarihinde Genelkurmay Başkanlığı'nın internet sitesine konulan ve kamuoyunca 'e-muhtıra' olarak bilinen bildiriyle ilgili emekli Orgeneral Yaşar Büyükanıt da dinlenilecek. Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş, 27 Nisan bildirisiyle ilgili dönemin Genelkurmay Başkanı Büyükanıt'ı da dinleyeceklerini belirterek şunları söyledi:

'O dönemde hükümet olarak kimse endişelenmedi. Bu siyasi irade, temsil ettiği halkın değerlerini herhangi bir can korkusu altında yaşamadan çalışan bir liderin şemsiyesi altında savundu. Bu doğrultuda Yaşar Büyükkanıt'ı da dinleyeceğiz. 'Muhtırayı bizzet kaleme aldım' demişti. Şu anda alınmış bir karar yok, ama dinlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Çok defalar televizyona çıkıp bu konuyla ilgili açıklama yaptı.'

19.07.2012
Yeni Şafak

Dört vicdan: Kurtulmuş ve Bekaroğlu, Selahattin Eş ve Mirzabeyoğlu

Numan Kurtulmuş'u yakından tanırım: Kişiliği, dürüstlüğü, feraseti, entelektüel derinliği, ülkenin meselelerine basit parti politikalarının ötesinden bakabilme özgüveni ve birikimiyle diğer siyasî aktörlerden farklı biri Numan Bey. Medeniyet fikrini bu kadar içselleştirmiş, partisinin siyasî söyleminin omurgasını "medeniyet siyaseti" olarak belirlemiş, başka bir siyasetçi bulmak çok zor Türkiye'de de, başka bir yerde de.

Aslında, Numan Bey, bildiğimiz anlamda bir politikacı değil. Türkiye'nin mevcut siyasî atmosferine bir-

kaç gömlek fazla biri. "Fikir siyaseti" yapan, fikri, fiilî siyasete taşıyan birinden sözediyorum.

***

Burada izi sürülmesi gereken hayatî soru şu: Bu fikir, ulusal ve küresel statüko tarafından rehin alınıp da etkisiz hâle mi getirilir; yoksa dün olduğu gibi yarın da tarihin yine burada olmasını, burada yapılmasını sağlayacak uzun soluklu bir medeniyet yolculuğunun başlangıcı mı olur; işte bunu, Numan Bey'in müstakbel konumu ve kendini nereye konumlandıracağı belirleyecek...

Ama bendeniz, Numan Bey'in fikri siyasete taşımanın sorumluluğunun ziyadesiyle bilincinde olduğunu, bu yüzden, fikir siyaseti'nin vicdanı olduğunu düşündüğüm için, bilerek ulusal veya küresel sisteme eklemlenmeyeceğine, bu konuda yapılacak eleştirileri, uyarıları her zaman önemseyeceğine inanıyorum.

***

Batı uygarlığı, insanlığı büyük bir varoluşsal çıkmazın eşiğine getirip bıraktı. Dolayısıyla Batı uygarlığı gibi ben-merkezci değil kuşatıcı olacak; çatışmacı değil adaleti, çıkarı değil erdemi önceleyecek; dün yalnızca bizim gerçekleştirdiğimiz, yarın da bizim merkezinde olduğumuz bu münbit coğrafyanın dünyaya sunacağı esaslı bir medeniyet fikrine sadece Türkiye'nin ve İslâm dünyasının değil, bütün dünyanın ihtiyacı var.

Numan Bey'in, tarihin yeniden yapıldığı bir eşikte durduğumuzu, bizim sunacağımız bir medeniyet fikrinin bütün insanlığı başka bir dünyanın eşiğine taşıyabileceğini iliklerine kadar hissettiğini, bildiğini ve ona göre hareket edeceğini, önce dalga-kıracak ferasetli bir yolculuğa soyunacağını, bu sürecin, insanlığı yeni bir dalganın kurulacağı bambaşka bir tarihî eşiğin önüne getireceğini müdrik biri olduğunu düşünüyorum.

***

Buradan geleceğim nokta, Mehmet Bekaroğlu meselesi: Bekaroğlu'nun bu birleşme sürecinin dışında tutulması Türkiye için hiç iyi olmadı. Bekaroğlu, sıkı bir entelektüel; vakt-i zamanında ülkenin en sıkı entelektüel dergilerden birini çıkarmış bir entelektüel üstelik de.

Ama Bekaroğlu, başka meziyetlere de sahip bir insan. Her şeyden önce, bir vicdan o: Halkın vicdanı. Halkın sorunlarını iliklerine kadar duyan, duyumsatan, "hâzâ vicdan" denecek bir insan. Psikiyatri profesörü ama üniversitede muayene ettiği insanlardan ücret almayacak, garip gurabayı bedava muayene edecek, sonra da gönüllerini almadan da edemeyecek kadar insan ve vicdan.

***

Bekaroğlu, ülkenin ve bölgenin selâmeti için, mutlaka aktif siyaset yapması ve ülkenin siyasî gelece-

ğinde belirleyici roller alması gereken nadir insanlardan biri.

Şunun için: Kürt sorunun çözümü konusunda; Türkiye'deki işsizlik, yoksulluk ve yolsuzluk sorunlarının çözümü konusunda; dahası, Türkiye'nin bütün entelektüellerini arkasına alarak ülke ülke dolaşıp, bölge ülkelerinin ve halklarının sorunlarını yerinde inceleyen, ilgililerle tartışan, ortak projeler geliştiren Doğu Konferansı gibi bir girişime tek başına öncülük ederek bölgenin temel sorunlarının halli, yapay sınırların iptali, ortak geleceğin imali konusunda Türkiye'de en somut ama en kalıcı projeleri, fikirleri, önerileri dillendiren bir siyaset ve ufuk adamı, Bekaroğlu.

Bekaroğlu gibi insanlara Türkiye'nin tam da şu sıralarda ihtiyacı var. O yüzden Bekaroğlu'nun bu "birleşme", ortak geleceğimizi inşa etme sürecine mutlaka ikna edilerek dâhil edilmesi gerekiyor, diye düşünüyorum.

***

Burada iki "vicdan"a daha dikkat çekmek istiyorum. Selahattin Eş Çakırgil'le, Salih Mirzabeyoğlu'na.

Selahattin Eş, tevazuun, fedakârlığın, kardeşliğin, paylaşmanın, kötü gün dostu olmanın timsali. Ümmetin, mazlumların, müstezafların, bilumum gadre uğrayanların vicdanı. 30 küsur yıldır, sudan bahanelerle Almanya'da sürgün hayatı yaşıyor, pedal çevirerek maişetini temin etmeye çalışıyor.

Vicdan, dayanır mı buna? İnsaf kaldırır mı bunu? Gayretullah'a dokunmaz mı bu? Sözü fazla uzatmadan, Selahattin Ağabey'i gece gündüz demeden yatıp-kalktığı ülkesine kavuşturacak engelleri kaldırmanın tam zamanı, diyorum, ey rical-i siyaset!

***

Salih Mirzabeyoğlu, fikrin vicdanı: Üstadı, Necip Fazıl'ın fikir, oluş ve varoluş çilesini tastamam yaşayan, fazlasıyla yaşayan, fazladan yaşayan bir fikir adamı; ama bu ülkede bir hukuk cinayetinin kurbanı! "İçeri atmamız istendi" denilerek suçsuz yere, günahsız yere içeri atılan, inanılmaz işkencelere maruz bırakılan, insanın kanını donduran telegram cinayetiyle hayatına kastedilen bir mazlum o.

O yüzden, yeter artık, diyorum. Bu zulüm bitsin! Zihin kontrolü terörüyle zihni tarumar edilebilir mi, hayatı söndürülebilir mi bir fikir adamının?

Hiç olmazsa, şu Ramazan ayında yapılması gerekeni yapalım da, Selahattin Eş de, Salih Mirzabeyoğlu da "çifte bayram" yapsınlar, biz de kendimizi böyle affettirmiş olalım, en azından!

20.07.2012
Yusuf Kaplan - Yeni Şafak

Salih Mirzabeyoğlu, yeniden yargılanmalıdır!

Almanya Başbakanı Angela Merkel'in, "sünnet yasağı" ile ilgili sözlerini herhalde duymuşsunuzdur. Köln Bölge Mahkemesi'nin "sünnet yasağı" kararını sert sözlerle eleştiren Merkel demiş ki;

"Dünya üzerindeki Yahudilerin kendi geleneklerini uygulayamadığı tek ülkenin Almanya olmasını istemiyorum."

Ve devam etmiş: "Kendimizi komik ülke duruma düşürüyoruz."

Sözlerdeki "ayrıntı"ya dikkatinizi çekmek istiyorum.

Lütfen dikkat;

Merkel, "komik duruma düşüyoruz" diyor!.. Niye?.. Çünkü «sünnet» olmak, sadece Almanya'da yasak!..

Peki, "kime" yasak?..

"Müslüman çocuklara!"

Zaten, Köln Bölge Mahkemesi de, "Müslüman çocuklar" için almış "sünnet yasağı" kararını...

Ama, bu kararı alırken, "Yahudi çocuklarının da sünnet olduğunu" unutmuş!..

Karara "Yahudiler" de tepki gösterince, Merkel demiş ki;

"Bu yasak yüzünden Yahudiler kendi geleneklerini uygulayamıyor!"

Yani, "Müslümanlar" umurunda değil!..

Oysa, Almanya'daki "Yahudi nüfus"un miktarı; ülkedeki "Müslümanların beşte biri" kadar!..

Almanya'da, "sadece 3 milyon Türk" olduğu ve bunların da çocuklarını "sünnet" ettirdiği düşünülürse, Merkel'in "3 milyon Türk" veya "5 milyon Müslüman"dan ziyade, sadece "Yahudi" nüfusu dikkate aldığı kendiliğinden ortaya çıkar.

Görüyorsunuz ya;

Kadın, Müslümanları "adam" yerine koymuyor, sadece Yahudileri düşünüyor ve onlar için üzülüyor!..

Alın size “uygar” Batı!..
Alın size “demokrat” Batı!..
Ve alın size;
“İnsan hakları anlayışı!”

TÜRKİYE’DE DE İKİYÜZLÜLÜK!

Hemen söyleyeyim;

Bu çifte standart, bu ikiyüzlülük sadece Almanya ve sadece Merkel ile sınırlı değil... Aynı ikiyüzlülük, Türkiye’de de hüküm sürüyor.

Herhalde hatırlarsınız... Bir zamanlar, Türkiye’de “kampanya”lar açılmış, Soner Yalçın, Ahmet Şık ve Nedim Şener’le ilgili olarak şöyle yazılar yayınlanmıştı:

“Siyasallaşan yargı, Hükümet’in istediği yönde kararlar veriyor... Bu adamların örgütle ne ilgisi olabilir?.. Onların tek yaptığı kitap yazmak, gazetecilik yapmak!.. Bir insan kitap yazdı, gazetecilik yaptı diye hiç suçlanır mı?”

Farz edelim ki, bu “argüman” doğrudur... Farz edelim ki; “kitap” yazan bir adamın “örgüt»le bağlantısı olamaz!..

Peki, o zaman sormazlar mı;

“Salih Mirzabeyoğlu da sadece kitap yazdığı için gözaltına alınıp, tutuklanmadı mı?.. Soner Yalçın, Ahmet Şık ve Nedim Şener’i gündemden düşürmeyenler, neden Salih Mirzabeyoğlu’nun adını hiç ağızlarına almıyorlar?”

Öyle ya;

Salih Mirzabeyoğlu da, gözaltına alındığı 29 Aralık 1998’den bu yana, yani tam “14 yıldır” hapiste!..

Üstelik, “idam”la yargılandı!

Peki, “kitap” yazmaktan başka suçu(!) olmayan bir adamın, “örgüt liderliği” ile suçlanıp “idam cezası”na çarptırılması hangi “kanun”da, hangi “hukuk”ta yazar?..

Soner Yalçın, Ahmet Şık ve Nedim Şener’in “siyasallaşan yargı” tarafından tutuklandığını iddia edenler, Salih Mirzabeyoğlu hakkında “idam” kararı veren yargının “hangi yargı” olduğunu açıklamalı değil midir?..

Demek oluyor ki;

Bunların “özgürlük” anlayışı da, sadece “kendileriyle sınırlı”dır!.. Tıpkı, Merkel’in «insan hakları» anlayışının da «Yahudilerle» sınırlı olması gibi!.. “Benim adamım özgür olsun da, diğerleri ne olursa olsun!” anlayışı, sadece “çelişki” değil, aynı zamanda “ikiyüzlülük”tür!..

HANİ, SİLAH NEREDE?

Herhalde hatırlarsınız;

İBDA-C Dâvâsı'na bakan ve Salih Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim Metin Çetinbaş; daha sonra yaptığı açıklamada; "Verdiğim karar yüzde yüz doğrudur diyemiyorum... Biz o günkü şartlara göre karar verdik, hata yapmış olabiliriz" diyerek, "brifingte alınan kararlara" gönderme yapmıştı...

Adana DGM'nin; "Mirzabeyoğlu dosyasının takipsizliğine" karar vermiş olması da, hakim Metin Çetinbaş'ın; "brifingte alınan kararları uyguladığı" yorumlarını güçlendiriyordu...

Sormak lâzım değil mi;

Bugün "siyasallaşan yargı"dan dem vuranlar, "28 Şubat Süreci"nde keyfi kararlar veren "brifingli yargı"yı niye hiç hatırlamazlar?..

Söyleyin Allah aşkına;

Salih Mirzabeyoğlu denilen adam, hayatında eline "silâh" almış mıdır?..

Eline; "kitap" yazmak için "kalem"den başka hiçbir şey almamış bir adam; nasıl "örgüt lideri" sayılmıştır?..

Bu ülkede, gerçekten bir "hukuk kavgası" veriliyorsa, "devletin vukuatları"ndan dolayı gerçekten bir "yüzleşme" isteniyorsa; Dersim'den başlanarak, bütün "kirli bağırsaklar" temizlenmeli ve "mağdur"ların itibarları iade edilmelidir!..

Ama, "bütün mağdurlar"ın!..

Sadece "birkaç kişi"nin değil, "itibarsızlaştırılan" herkesin itibarı iade edilmelidir!..

Aksini savunmak,

"İkiyüzlülük»tür!..

"İkiyüzlüler»in bulunduğu bir ortamda ise, "ceberrutların saltanatı" devam eder.

Hukuk, sadece "Alevi"lere ve "candaş"lara değil, "herkese" lâzım!..

Almanya'da olduğu gibi,

Sadece "Yahudilere" değil,

"Müslümanların çocukları»na da!..

NİMET BAŞ'IN ÇABASI

Bu konuya girmişken, "son bir gelişme"den de söz etmek istiyorum.

Efendim, Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş, Bolu F Tipi Cezaevi'nde 14 yıldır tek kişilik hücrede 'tecrit'te tutulan Mirzabeyoğlu gibi 12 Eylül'den bu yana hapiste yatanların da olduğunu belirterek demiş ki; "Bu isimlere bir defaya mahsus yeniden yargılanma yolu açılabilir."

Nimet Baş'ın açıklamalarını 'iyi niyetli' bulduklarını söyleyen Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ali Rıza Yaman ise "Bir an önce somut adım atılmalı" demiş...

Gerçekten de, bir an önce "somut adım" atılmalıdır... "Başbakan Tayyip Erdoğan'a suikast girişiminde bulunmakla" suçlanan "Atabeyler Çetesi" ile ilgili kararı "6 yılda" alan mahkemeler, Salih Mirzabeyoğlu'nu "zindan"da tutmak ve unutmaktan bir an önce vazgeçmeli ve onunla ilgili kararın "28 Şubat sürecinde" verildiğini dikkate almalıdır!..

14 YIL ÖNCE BİR SABAH!

Bir ayrıntı daha...

Radikal'den Özgür Topuz, 20 Mayıs 2012 tarihli yazısında şunları yazıyordu:

"29 Aralık 1998 sabahı, çocuğunu okula götürmek için evden çıktıktan sonra gözaltına alındı. 'Hüce evinde yakalandı' diye yazıldı. İBDA-C'nin lideri olduğunu kabul etmesi istendi. Sadece fikirlerini yazdığını söylese de, polis "Aslanım, kimse kitaplarını okumayacak. Buradan savcının önüne ne giderse o" dedi.

4 Ocak 1999'da tutuklandı.

Anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüsle suçlandı.

Silahları ise iki tabanca ile bir pompalı tüfekti.

6 ay boyunca duruşmalara katılmadı. 25 Ocak 2000'de sabaha karşı, Metris Cezaevi'ne büyük bir operasyon yapıldı. Bir tutuklunun öldüğü bu operasyona verilen ad pek manidardı: "Noel Baba."

Mirzabeyoğlu adliyeye getirildiğinde, ağır işkenceden geçtiği anlaşılıyordu. Ayakta zor duruyordu, saçı sakalı zorla tıraş edilmişti. Yüzü kanlıydı. Medya olayı, 'Metris'in üç aslanı... Yolunmuş tavuk!.. Tıraş olurken yüzünü kesti!.. İşte bu kadar!.. Kafasını jandarmanın copuna çarptı' gibi başlıklarla verdi.

Operasyonun gerisi 'olağanüstü' mirası 28 Şubat brifinglerinde bir kez daha 'update edilmiş' olan yargıya kalmıştı.

Mirzabeyoğlu, mahkemenin ilk hâkimine; "Ben bıçak yaparım. Onunla isteyen ekmek doğrar, isteyen insan" dese de, 2 Nisan 2000'de, yeni gelen hâkim tarafından "İdam" kararı verildi. Mirzabeyoğlu "Tiyatro bitti" dedi... Yargıtay onadı. Dosya ön sırayı kapıp Meclis'e bile gönderildi. O ara idam kaldırılınca, ceza 'ağırlaştırılmış müebbet'e çevrildi.

Davanın ilk hâkimi emekli olduktan sonra, DGM hâkimliği sırasında hep baskı gördüğünü itiraf edecekti.

Artık cezaevi günleri başlamıştı.

Önce Kartal F Tipi, sonra Bolu F Tipi...

Bir kez intihara teşebbüs etti.

'Zihin kontrol (Telegram) yöntemi'ne kadar varan işkenceler gördüğünü söylese de duyan olmadı.

(...)

Mahkeme kararında ise şöyle denildi:

"Kumandan Kod Salih İzzet Erdiş'in örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlere doğrudan doğruya katıldığı tespit edilememiş olmakla beraber...

Lidersiz bir örgüt düşünülmediği gibi, örgüt mensuplarının gerçekleştirdiği eylemlerden de örgüt liderinin sorumlu tutulmaması eşyanın tabiatına aykırı düşer..."

Şu yazıda öne çıkan "2 husus" var... Birincisi; bir örgüt lideri; hiç "çocuğunu okula götürmek" için evden çıkar mı?.. İkincisi "eylemlerle" hiçbir ilgisi yok ama "örgüt lideri!"

Bu saçmalığa son verilmelidir.

"Atabeyler Çetesi»ni; "patlayıcılar" ve "kroki"lere rağmen "örgüt»ten beraat ettirip, Salih Mirzabeyoğlu'nu içeride tutmak, «adaletsizlik"tir!..

Bu zulme son verilmelidir!..

Yeni CHP'ye eski tüfekler!

Sizlerin de dikkatinizi çekmiş olmalı, Bay Kemal Kılıçdaroğlu; son Kurultay'da, "Yeni CHP" lâfını pek ağzına almadı...

Bunun yerine, "değişim" sloganına ağırlık verdi...

Kılıçdaroğlu'na göre, partide «değişim» yaşanacak ve CHP, hasret kaldığı «iktidar"a kavuşacaktı...

Ne var ki; Kılıçdaroğlu'nun "Sarı Liste"si, birkaç yerinden delindi ve delege, "Yeni CHP" yerine "eski tüfekler"i tercih etti...

Meselâ, 1990'lı yıllarda "sert muhalefeti" ile tanınan Adnan Keskin, en çok oy toplayan isimlerden biri oldu.

Ve yine; listenin en başında yer alan Haluk Koç ile Murat Karayalçın, Gülsün Bilgehan, Hurşit Güneş, Fikri Sağlar ve Ercan Karakaş gibi "eski isimler" ise, "Yeni CHP"de, yeni siyaset üretecekler!..

İyi ama, "eski isim"lerle "Yeni CHP" nasıl olacak?..

Ve de; bu, nasıl "değişim"dir ki, "yeni ve taze kan"lar yerine, partinin yönetimi yine "eski"lerin eline geçti?!?..

Demek oluyor ki, CHP delegesi, Kılıçdaroğlu'na rağmen "değişim" istememektedir... Ve yine, demek oluyor ki; Kılıçdaroğlu'nun "Yeni CHP"si, yoluna "Eski CHP'liler"le devam edecektir!..

Peki, nereye kadar?.. Herhalde "yüzde 20'ye" kadar!..

07.22.2012
Hasan Karakaya - Yeni Akit

19 yıllık yalanı fotoğraflarla belgeliyoruz

2 Temmuz 1993'te Sivas'ın Madımak Oteli'nde meydana gelen olaya "vahşet" ve "katliam" demekten, asla imtina etmiyoruz... Gerçekten de, 5 Temmuz'da Başbağlar'da olanlar nasıl "katliam" ve "barbarlık" ise, Madımak'ta olan da odur.

Yalnız, Madımak'la ilgili şu soruları yine sormak istiyoruz:

√ SHP'nin eski Genel Başkanı Erdal İnönü›nün kontenjanından Sivas'a tayin edilen Vali Ahmet Karabilgin'in ataması, sadece bir "rastlantı" olarak görülebilir mi?..

√ «Aşırı sol» eğilimleri ile tanınan Karabilgin'in; olay günü "devrim şehitleri" adına "saygı duruşu"nda bulunması suç değil midir?.. Bugüne kadar, Vali hakkında ne gibi işlem yapılmıştır?

√ Cuma hutbesi okunduğu sırada, cami etrafında bulunan «güruh"un davul-zurna çalmasına ve halkın tahrik edilmesine niçin göz yumulmuştur?..

√ Camiden çıkan öfkeli kalabalığın büyümesi ihtimalini göz önünde bulunduran Emniyet Müdürü Doğukan Öner›in, «Dağıtalım mı?» önerisine, Vali Ahmet Karabilgin, niçin "Gerek yok" demiştir?.. Vali Karabilgin, bu "ihmal"inden dolayı herhangi bir kanunî takibata uğramış mıdır?

√ Her yıl Banaz'da yapılan şenliklerin, 1993'te aniden «Sivas merkezi"ne alınması bir tesadüf müdür?.. Banaz köyündeki şenliklerin Sivas merkezine alınması için Vali Ahmet Karabilgin ve İl Kültür Müdürü'nün "özel gayret" göstermelerinin esbab-ı mucibesi nedir?...

√ Aralarında, zamanın SHP Milletvekili Azimet Köylüoğlu'nun da bulunduğu bir çok Sivaslının, «Bu şenlikleri Sivas kaldırmaz!» şeklindeki uyarıları niçin dikkate alınmamıştır?.

√ Özellikle Aziz Nesin, Sivas'a niçin davet edilmiş ve «Peygamberimize yönelik saldırgan ifadeler"le, kitleleri kışkırtmasına niçin göz yumulmuştur?

√ Aziz Nesin, henüz şehre gelmeden, Sivas'ın dört bir yanına dağıtılan «bildiri"leri kimler, "nerede" hazırlamış ve dağıtmıştır?..

√ Sivas olaylarının başlamasından iki gün önce; Sivas Numune Hastanesi'nin personelinin tamamına yakınının çevre illere gönderilmesi bir tesadüf müdür?..

√ Devrin Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü; Madımak Oteli'nde bulunanlara, niçin «Şehri terketmeyin!" tavsiyesinde bulundu?

√ Madımak Oteli'nin kâtibi Ahmet Öztürk, tanık ifadelerine göre «içeriden» vuruldu!... Onu vuran "kurşun" kimin silahından çıktı?.. Gazi olayları dâvâsında, tüm polislerin silâhları balistik muayeneye tabi tutulurken, Ahmet Öztürk'ü "otel içinden" vuran kurşunun çıktığı silah veya silahlar konusunda niçin hiçbir balistik inceleme yapılmadı?..

MURAT ALAN'I TEBRİK

Bu "soru"lar, 19 yıldır sürekli soruluyor ve bu "iddia"lar sürekli gündeme getiriliyordu ancak «belge» yoktu...

Hele hele "fotoğraf" hiç yoktu...

19 yıl sonra bugün, muhabirimiz Murat Alan, işte o belgelere ulaştı... Sivas Emniyet Müdürlüğü'nde "kaybolan" veya "kaybettirilen" fotoğraflar, Madımak Oteli'nde ölen "37 kişi"nin "yakılarak" öldürüldüğü iddialarını tamamen çürütüyor.

Fotoğraflar; "Bazı kişilerin otel içinden açılan ateşle ve enselerinden kurşunlanarak vuruldukları" iddialarını doğrulamakla birlikte, "Yakılarak öldürüldüler" iddiasını da çürütüyor.

Murat Alan'ı bu haberinden dolayı kutlarken, yetkilileri de göreve davet ediyoruz...

Murat Alan'ın, bugün tam sayfa yayınladığımız haberi de göstermektedir ki, geçen 19 yıl, "yalanın hükümranlığı" ile geçmiştir... Bu hükümranlığa artık son verilmeli ve "Sivas mazlumları" ile ilgili yargılama yeniden yapılmalı, bu yapılırken de, ortaya çıkan "son belge ve fotoğraflar" dikkate alınmalıdır.

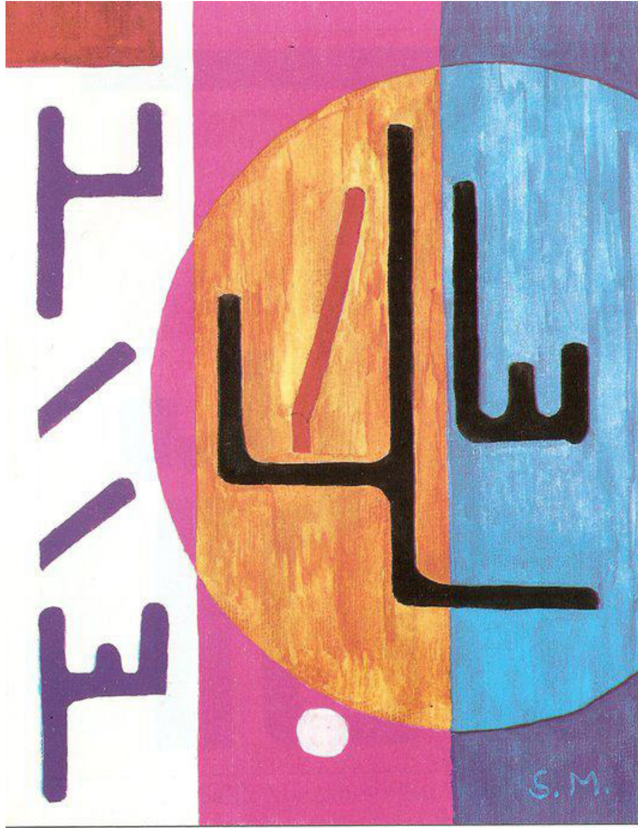
Uzun lâfın kısası;

Hem Sivas'ın, hem de onlarca Sivaslı ve ailelerinin 19 yıldır çektiği zulme artık son verilmelidir.

BOMBA VAR, ÖRGÜT YOK!

Geçen haftanın Türkiye'de ve dünyada en önemli olayı; şüphesiz ki "Suriyeli muhaliflerin Beşşar Esed'in 5 kurmayını öldürmesi" olsa da, "haftanın en ilginç olayı" Atabeyler Çetesi ile ilgili "karar" olsa gerek...

Olayı biliyorsunuz.

Salih Mirzabeyoğlu **"Sefine"**

Tüm gazeteler, "Başbakan'a suikast hazırlığı" içindeyken yakalanan "Atabeyler Çetesi»nin 6 yıl yargılandıktan sonra "beraat" ettiğini yazdı, ardından da şöyle haberler yapmaya başladı;

"6 yılın hesabını kim verecek?.. Başbakan'a suikast hazırlığı yapmakla suçlanan yüzbaşı, eşinden boşanmak zorunda kaldı, bunu kim telâfi edecek?.. Anne kanser oldu, kim tedavi edecek?"

Yazı İşleri Müdürümüz ve Hukuk Danışmanımız Ali İhsan Karahasanoğlu, geçen hafta kaleme aldığı 2-3 yazı ile, "beraat sahtekârlığı"nı deşifre etti... Hem "Ergenekon Sözcüleri"ni deşifre etti, hem de mahkemenin "ucube karar"ını!..

Mahkeme, kararında demiş ki;

"Sanıklarda bomba bulunduğu sabit olduğundan 4 yıl 3 ay mahkûmiyetlerine!.. Suikast veya herhangi bir suç hazırlığı içinde olmadıklarından beraatlerine!.."

Gerçekten ucube bir karar...

Sanıklar, o "el bombaları"nı, o "C-4"leri, o "TNT"leri, o "kroki"leri ne yapacaklardı acaba?..

İçlerinde «yüzbaşı» rütbesinde bir «asker» varsa, o «patlayıcı"ları, evinde "hediyelik eşya" olarak bulundurduğunu söyleyemez herhalde!..

Bu nasıl iştir ki;

Mahkeme, "bomba"lardan dolayı "mahkûmiyet"

veriyor ama “suikast hazırlığı”ndan dolayı “beraat” veriyor, iyi mi?..

İşin tuhaf tarafı;

“Ergenekon Sözcüsü” gazeteler, sanıkların “mahkûm” olduklarını gözlerden gizleyip, “suikast hazırlığı”ndan “beraat” etmelerini öne çıkarıyor!..

Üstelik, onları “masum” göstererek...

Ama bu “numara”lara karnı tok olan Ali İhsan Karahasanoğlu soruyor;

“Bu ülkede eşinden boşanan ve pazarda limon satan bir tek Murat Yüzbaşı mı var?.. Bir çok YAŞ’zede de eşinden boşanmak zorunda kaldı ama yine de ordudan atılmaktan kurtulamadı!.. Suçları da; Başbakan’a suikast hazırlamak değil, namaz kılmaktı!”

Şu hâle bakın;

“Patlayıcılar, bombalar ve patlama düzenekleri” ile yakalanan Atabeyler Çetesi’nin üyeleri “örgüt” sayılmıyor ama “çocuğunu okula götürürken” gözaltına alınan, tutuklanan ve “müebbet” hapse mahkûm edilen Salih Mirzabeyoğlu, üzerinde silâh bulunmamasına rağmen “örgüt lideri” olarak ceza alıyor?..

Bu nasıl iştir, bu nasıl hukuktur ve bu nasıl mahkemedir ki;

Atabey’lerde “silah var” ama “örgüt” değiller... Salih Mirzabeyoğlu’nda ise “silah yok” ama “örgüt lideri!”

BU TEZAT BİTMELİ

Aynı çelişki Sivas ve Başbağlar’da da yaşandı...

Çoğu «idam”la yargılanan Sivas sanıklarında “silah yok”tu ama “örgüt” olmakla suçlandılar...

Başbağlar’da ise, “silah var”dı ama “örgüt bağlantısı” tesbit edilemediği için, eli kanlı katillerin hepsi serbest bırakıldılar!..

Hani, Türkiye’de bazı insanlar “hukuk” değil de “guguk” diyorlar ya, pek de haksız sayılmazlar.

Atabeyler, Salih Mirzabeyoğlu, Sivas ve Başbağlar örnekleri, “hukuk”un nasıl “guguk”laştığını gösteren çarpıcı örneklerdir.

“Hukuk”un tekrar eski hüviyetine kavuşabilmesi için, Sivas’ın, Başbağlar’ın ve Salih Mirzabeyoğlu’nun yeniden yargılanması gerektiğini düşünüyoruz.

Öyle umuyoruz ki;

Yeniden yargılama, bir çok “maske”yi de düşürüp, “gerçek çehreler»in ortaya çıkmasına vesile olacaktır.

Selâm ve saygılarımızla...

23.07.2012

Hasan Karakaya – Yeni Akit

Salih Mirzabeyoğlu

Bundan bir ay önce TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'na yakınları tarafından bırakılan hayli hacimli dava dosyasını okumaya başladıkça, her aşamada hukuk ihlalleriyle karşılaşacağımı doğrusu tahmin etmiyor değildim.

Nitekim beklediğim gibi oldu.

Yakalanma sürecinden başlayarak yargılama süreçlerinin sonuna kadar tam bir hukuk faciasıyla karşılaştım.

Savcılık iddianamesini okuduğumda şoke olmuştum; sadece iddialar var, hukukun esas alacağı somut belge ve delilden eser yok. Ortada bir örgüt (İBDA-C) var. O örgütün lideri olarak gösterilen Salih İzzet Erdiş (Mirzabeyoğlu) var, kimi örgüt mensuplarının eylemleri var. O eylemler de kurulu düzeni sarsacak ve yıkacak boyutlarda hiç değil. Mirzabeyoğlu'nun bu eylemler için talimat verdiğini gösterir bir tek objektif delil yok. Sadece istihbarat örgütlerinden geldiği belirtilen notlar var. O notlarda Mirzabeyoğlu'nun örgütün lideri/kumandanı olduğu belirtiliyor.

Mahkeme kararını okuyorum. Üzülmemek elde değil. İdam cezası kaldırıldığı için bir insana verilebilecek en ağır ceza veriliyor. Yargıtay'ın ilgili dairesi bu kararı aynen onaylıyor. Yargıya duyduğum güvenin çatırdadığını hissediyorum. Elbette bir hukukçu değilim ama mevcut dosya üzerinden Mirzabeyoğlu'na nasıl ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasının verilebildiğini aklım bir türlü almıyor.

Buradan ünlü hukukçularımıza sesleniyorum: Lütfen bu dosyayı alıp okuyunuz. Orada istihbarat notu dışında Mirzabeyoğlu'nun ölümden bin beter bir cezaya çarptırılmasını haklı kılacak somut bir delil veya belge bulabilecek misiniz?

Okurken vicdanım kanadı.

Mirzabeyoğlu eşiyle beraber çocuğunu okuldan almaya gitmişken yakalanıyor. Bu nasıl bir terör örgü-

tü (!) lideridir ki normal bir aile hayatı sürüyor? Eşini yanına alıp okula gidiyor ve orada derdest ediliyor. Sonrasında Kafka'nın Dava'sını aratmayacak yargılama süreçleri ve o gün bugündür tek kişilik hücrede devam eden bir yaşam öyküsü. Mezalim demek en doğrusu.

Mirzabeyoğlu'nun ardında bıraktığı çocuklar büyümüşler. Eşinin gözyaşları hâlâ devam ediyor. Kendisini seven dostlarının yürek sızısı ise günden güne artıyor.

Yanlış anlaşılsın istemem, İBDA-C örgütü adına işlenen eylemleri hiç bir şekilde tasvip etmiyorum. O eylemler birer terör suçu. Ama gördüğüm kadarıyla o eylemler için verilen cezalar da pek orantılı değil.

Benim derdim; çok iyi bir mütefekkir, filozof ve şair olan Mirzabeyoğlu'yla ilgili. İBDA fikriyatının kurucusu olarak bilinen Mirzabeyoğlu'nun ortada hiçbir somut delil olmadan örgüt yöneticisi sıfatıyla sanki bu eylemlerin talimatını vermiş gibi değerlendirilerek cezalandırılmış olması tam bir hukuk faciası. Sahiden hukuktan ve adaletten yana olan hiç kimsenin bunu içine sindirebileceğini zannetmiyorum.

Belli ki 28 Şubat sürecinde malum yargı sistemimiz Mirzabeyoğlu olayında da hukukun canına ot tıkamış. Hukuku ideolojiye kurban etmiş. Dönemin malum güç odakları kimlerin ne şekilde cezalandırılmasını istemişlerse militan yargı sisteminin unsurları da o şekilde kararlar vermişler. Bunun başka bir izahı olamaz.

Evet, büyük bir hukuk gaspıyla karşı karşıya bulunuyoruz.

28 Şubat sürecinde bunlar yapılabilmişse 12 Eylül askeri darbesinden sonra nelerin mahkemeler marifetiyle yapılmış olabileceğine varın siz karar veriniz.

O yüzden bu darbeler süreciyle topyekûn hesaplaşmak gerekiyor.

Bu hukuksuzlukların defterini dürmek gerekiyor.

Toplumun vicdanı başka türlüsünü kabul etmez.

Adalet anlayışının tesisi için bu tür yargısal işlemlerin yeniden görülmesi acil bir gerekliliktir.

Bir yanda içerde cezaevi koşullarında, tek kişilik hücrelerde nahak yere yatan/yatırılan insanlar, öbür yanda onların yürekleri paramparça aileleri ve yakınları.... Babalarını görmeden büyüyen evlatlar... Fiilen dul kalmış kadınlar... Gözü yaşlı anneler ve babalar...

Hangi vicdan kabul eder bunu?

* * *

Türkiye vakit geçirilmeden bu ayıptan kurtarılmalıdır.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nun bir üyesi olarak bu konuyu bir kaç kez Komisyondaki

arkadaşlarımın dikkatine sundum.

Başta Komisyon Başkanımız Ayhan Sefer Üstün olmak üzere Komisyon üyesi arkadaşlarımız bu tür hukuksal facialar karşısında ziyadesiyle duyarlı davrandılar.

Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanımız da darbe dönemlerine ait bu tür yargısal işlemlerin masaya yatırılması konusunda nasıl bir duyarlılığa sahip olduklarını apaçık beyan ettiler.

Darbeler dönemi kapansın isteniyorsa, bu davalar yeniden görülmelidir.

İçerideki mezalim de, dışarıda ki dram da sona erdirilmelidir.

Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş'ın bir televizyon kanalında, Adalet Bakanlığından darbe dönemlerine ait Mirzabeyoğlu vb. davaların yeniden açılması, yani iade-i muhakeme talebinin isteneceği şeklindeki beyanları demokrasi ve hukuk tarihimiz açısından bir dönüm noktasını oluşturacaktır.

İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nun da eminim ki bu yönde bir talebi olacaktır.

Meclisin açılmasıyla beraber her iki Komisyonumuzun Adalet Bakanlığı'na sunacağı bu yöndeki öneriler haksız ve adaletsiz bir dönemi sonlandıracak yeni yasal düzenlemeleri de inşaallah beraberinde getirecektir.

Darbeler dönemi her boyutuyla sonlandırılmalıdır.

Aksi takdirde darbe dönemlerinin sona erdiği iddiası inandırıcı olmaz.

* * *

2 Temmuz 2012 tarihinde İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanımız ile ben Mirzabeyoğlu'nu yattığı Bolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevinde ziyarete gittik.

Kendisini yattığı tek kişilik hücrede ziyaret ettik. Bizzat ben hücresine girerek gözlemlerde bulundum. Allah kimseyi düşürmesin. Adalet Bakanımızdan bu vesileyle bir ricada bulunacağım: Lütfen tek kişilik hücrede kalan mahkumların avlu kapıları sürekli açık tutulsun. Bu kadar özgürlüğü çok görmemek lazım.

Mirzabeyoğlu ile cezaevi yönetiminin sağladığı ferah bir odada saatlerce konuştuk. Gözyaşlarımızı içimize akıtarak dinledik kendisini. Ömründen çalınan yıllara yazık. Çalınacak yılları engellemek bizim elimizde. Başbakanımızın bu konudaki hassasiyeti biliniyor. Adalet Bakanımızın da... İnşaallah adalet tecelli eder.

24.07.2012
Mehmet Metiner - Yeni Şafak

28 Şubat Yargı Kararları İptal edilmelidir.

Mazlumder Kayseri şubesinin geleneksel iftar programı yoğun bir katılımla Safa Düğün Salonunda yapıldı.Programda konuşan Mazlum-der Genel başkanı Ahmet Faruk Ünsal, 28 Şubat döneminin mutlaka soruşturulması gerektiğini belirterek Salih Mirzabeyoğlu'nun ise yıllardır hücrede olduğunu söyledi..

Kayseri şube yöneticileri ve katılımcıların ramazan ayını tebrik eden Mazlumder Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal, 28 Şubat post modern darbesi döneminde Türkiye'de Batı Çalışma Grubunun brifing ve talimatları ile karar veren yargı kurumlarının, üniversite öğretim üyeleri ve öğrencilerini, devlet memur ve memurelerini, iş adamı ve esnafları haksız kararlarla mağdur ettiklerini hatırlatarak, bu dönemin şaibeli yargı kararlarının mutlaka iptal edilmesi gerektiğini ve adaletin bu yolla sağlanabileceğini söyledi. Aslı olmayan tartışmalı İbda-C örgütü lideri olmakla suçlanan Salih Mirzabeyoğlu'nun yıllardır tek kişilik hücrede ömür tükettiğini karar verenlerin de itiraf ettikleri gibi, talimatlarla mahkum edilen Salih Mirzabeyoğlu ve diğer cemaat liderlerinin TBMM de acilen yapılacak bir düzenleme ile 28 Şubat döneminin tüm yargı kararlarının iptal edilerek mağdurlarının zaman geçirmeden adil bir yargılama yapılarak adaletin sağlanması gerektiğini, bunun ülkemiz ve insan onuru için bir zorunluluk olduğunu dile getirdi. Mazlumder'in bu konuyla ilgili TBMM'ye dilekçe kampanyasını yaz mevsimi sonuna kadar uzattığını dile getiren Ünsal Kayseri'den de kampanyaya büyük destek beklediğini söyledi. Programın sonunda Kayseri de yeni açılacak olan imam hatip okullarının tanıtımının yapıldığı ilan ve afişler katılımcılara takdim edildi. Programa davetten ve Ünsal'ın konuşmasından memnun kaldıklarını belirten davetliler, Mazlumder şube yöneticilerine teşekkür etti.

25.07.2012
anadoluhaberim.com

Mirzabeyoğlu yeniden yargılansın!

28 şubatın halen izleri devam ediyor diyen sosyal medyanın muhafazakar gençleri Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanmasını istiyorlar.Bu nedenle sosyal medyada 1.Ağustos.2012 tarihinde saat 12.00 itibarı ile mirzabeyogluyenidenyargilansin tagını Twitterde zirveye çıkararak seslerini duyurmak istiyorlar.

e-haberoku.com'un haberine göre Mirzabeyoğlu'na adletsizlik yapıldığı ve gençlerin sosyal medya aracılığı ile seslerini duyurmak istediği belirtiliyor.

Bir sebebi olmadığı halde, kulaklarınızda sürekli çınlama oluyor mu? Kafanızda tansiyon yüksekliğine benzeyen bir şişkinlik ve saç derinizde yanma hissi? Cinsel organınızda titremeler ve sebepsiz ereksiyon veya orgazm? Kol, bacak ve parmaklarda ani kramplar ve sık sık kas atmasına benzer titremeler? Yok mu? Yoktur sanırım. Çünkü siz 3 metre karelik bir hücrede değilsiniz. Yoktur sanırım. Çünkü siz 3 metre karelik bir hücrede telegram işkencesi görmüyorsunuz. Yoktur sanırım. Çünkü siz,3 metre karelik bir hücrede;2 tabanca,3av tüfeği,164mermi,1dürbün,1kamera,1ericsson marka cep telefonu,14cumhuriyet altını,1daktilo, 1 adet 100×50 cm ebadında mavi zemin üzerine üç hilal ve bir yıldızdan oluşturulmuş İBDA/C adlı örgütün simgesi olan bayrak, 1 adet 75×50 cm ebadında tevhid bayrağı nedeniyle devleti yıkıp yerine şeriat esasına dayalı bir devlet kurmak suçlamasıyla, "YUKARIDAN BASTIRIYORLAR, SEN İBDA-C ÖRGÜTÜNÜN LİDERİ OLDUĞUNU MECBUREN KABUL EDECEKSİN! Denilerek,14 yıldır baskı ve işkence görmüyorsunuz.

Yukarıdaki malzemeler iddianameden alınmıştır. Ve bunlar bir devleti nasıl yıkıp, nasıl yeni bir devlet kuracaktı anlaşılır gibi değil… Artık zamanı gelmedi mi Mirzabeyoğlu'nu bu yaşında serbest bırakmanın? Aslında işin detaylarına girerek anlattıkça bir insanlık dramına daha fazla şahit oluyorsunuz. Sözü uzatmanın anlamı yok, hapsi uzatmanın da

61 yaşında bir insanı fikrinden dolayı içerde tutmak

bir ülkeye yakışmaz. Hele o ülke on yıla yakın bir zamandır demokrasiye bu kadar heveslenmiş ve insanlarını heveslendirmişse hiç yakışmaz.

Yıllardır cezaevinde tek kişilik hücrede hayatını çile ile dolduran bir kültür ve fikir adamının idamla hükümlü kılınması da işin cabası. Hiçbir eyleme katılmadığı, bir örümceği bile öldürdüğü tespit edilmemiş bir insanın artık 61 yaşından sonra hürriyetine kavuşması en doğal hakkıdır.

bir dönemin seçilmiş hükümetini al aşağı edebilmek için düzenlenmiş kumpaslarla gerçekleştirilmiş, ve bin yıl süreceği söylenmiş 28 şubat post modern darbesi, bugün darbeyi gerçekleştirenler yargı önüne çıkarılmış olsa da, Salih İzzet Erdiş›in, ortada istihbarat notlarından başka delil olmadan,1998 yılından beri 3metre karelik bir hücrede, üstelik telegram yönteminin bile uygulandığı meclis görüşmelerine konu olmuş işkencelerle sırf fikirlerinden dolayı tecrit edilmesini ne devlet vatandaş ilişkisi bağlamında, ne hukuk devleti kapsamında, nede adaletin kaynağı olan vicdanla kabullenemiyoruz. Darbe dönemi hukukunun ve hukukçularının yargılayıp suçlu ilan ettiği Salih İzzet Erdiş, normalleşen Türkiye'nin normalleşen yargısı tarafından yeniden yargılanmadan, ne darbelerle hesaplaşmanın gerçek anlamda yapıldığına, nede bin yıl sürecek denilerek darbeciler tarafından istikamet çizilen, vatandaş devlet ilişkilerinin normalleşeceğine inanmıyoruz. 28 Şubat dönemdeki siyasi davalar yeniden görülmelidir diyoruz. Bugün hukuk tarafından suç işlediği iddiasıyla yargılanan insanların yargılattığı Salih İzzet Erdiş'in yeniden yargılanmasını istiyoruz. Salih İzzet Erdiş'in suçlu olup olmadığına değil, olağanüstü komplo ve kumpasların Türkiye siyasal ve sosyal alanını tanzim ettiği dönemlerde yapılan yargılamanın evrensel insan hakları çerçevesinde, insan hak ve onuruna gerekli özeni göstermediğine inanıyoruz. Ve bu nedenle Salih İzzet Erdiş yeniden yargılansın diyoruz.

01.08.2012 - Yeni Akit

Salih Mirzabeyoğlu'na özgürlük!

Mirzabeyoğlu'nun serbest bırakılacağı güne kadar Türkiye'de derin yapıların belinin kırıldığı söylenemez..

Bazı insanları sevmek bedel ister. Bu bedelin şekli değişebilir fakat kendisi değişmez. Ve bu sevgi has sevgidir. Sıradan değildir en azından. Bir yönü ile de sevilen kişinin sevilmeyi hak ettiğinin göstergesidir. Misalen bir düşünürü sevmek… Resmi görüşün düşüncelerini paylaşmayan bir mütefekkiri sevmek bedel ister. Çünkü bu sevgi mimlenmek için yeterli bir sebeptir.Salih Mirzabeyoğlu

Kardeşini gıyabında savun

Seven savunur. Seven sevdiği adamı savunur. Hem de sonuna kadar savunur. Dengeler adına ertelemez savunmasını. Sevginin sebebi rahmani olunca neticesi sonuna kadar sevdiğini savunmak oluyor. Hem ne diyordu Efendimiz (s.a.v.): "Kardeşini gıyabında savun." Sevdiklerimizi gıyaplarında savunmalı. Bildiğiniz savunmak işte. İnsan sevdiğini savunur. Bir inanmış adam mükellefiyetidir kardeşlerini sevmek.

İnsan, kardeşini hiç görmeden de sever. Sevmek için illa yüz yüze gelmek şart değil. İnanmış olmak, kardeş olduğuna kanaat getirmek yeterlidir. Hem kâmil manada iman etmiş olmanın şartı olarak söylemişti Efendimiz kardeşlerimizi sevmemiz gerektiğini.

Şiir seven adamlar şiir yazan adamları severler. Acıya

abanan adamların işidir şiir. Şiir bir yaşam tarzı. Yazdıklarını yaşayan nadir adamlar vardır. Şiirlerini yaşarlar. Kayan yıldız sırrı gibidir şiirleri. Yeşilırmak derken Sakarya şehri gelir aklımıza. Şiir yazan adamları seven az olur aslında. Şiir seven adamlar severler onları. Şiir yazan adamları sevenler gerçekten çok olsa bugün şiir yazan adamlar neden aramızda değil?

Telegram işkencesi gören insanlar daha bir mahsundur. Neden biliyor musunuz? Telegram işkencesini ispatlama imkânınız çok zor. Telegram işkencesi dediğiniz işkence türü nedir ve bu kadar sevgi cümlesinden sonra nerden çıktı bu şimdi denebilir. Telegram; uzaktan zihin kontrol sistemidir. Frekanslar gönderilmek sureti ile insanı yönlendirebilen, insana bazı hareketler yaptırabilen, insana acı verebilen bir işkence türü. Telegram en berbat işkence türüdür. Türkiye'de bir Müslüman düşünce adamına yıllardır bu işkence uygulanıyor. Şimdi Bolu F tipinde tek kişilik hücrede. Adı Salih soyadı Mirzabeyoğlu.

O serbest bırakılana kadar 28 Şubat bitmeyecek

Salih MirzabeyoğluSevdiği insan mazlum olunca daha bir sever. Hem öyle bir sever ki, dualarının başköşesine onu koyar. Hele de zindanda on dört (rakamla 14) senedir –Sibel Eraslan'ın deyimiyle- "sükut suikastına maruz bırakılmış" koca bir yüreği olan mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu ise bu kardeşiniz, sevginin yanında hüzün de eksik olmuyor.

Söz konusu olan Salih Bey olunca, "burun kıvırma", "korku putuna tapma", "kaçacak delik aramak", "içi başka dışı başka", "vefa kalmamış", "ne olur ne olmaz" gibi deyimler anlamını kâmil manada buluyor. "ama", "fakat", "lakin" ile başlayan cümleler arttıkça artıyor.

Haksız yere, sırf derin yapıları ürküttüğü için 28 Şubat sürecinde delilsiz ve ispatsız bir şekilde tutuklanıp ceza aldığı 14 seneden bu yana ümmetin acı çekme sebebidir Salih Mirzabeyoğlu. Aslında bir noktada Mirzabeyoğlu'nun serbest bırakılacağı güne kadar Türkiye'de derin yapıların belinin kırıldığı söylenemez.

Mahşer günü mazeret olur mu bilmem ama en azından dua edelim. Bu zulmün, bu haksızlığın, bu tecridin, telegramın bitip Salih Mirzabeyoğlu'nun serbest kalması için…

06.08.2012
Ferhat Özbadem - dunyabizim.com

Salih Mirzabeyoğlu için imza kampanyası başlatıldı

14 sene'dir cezaevinde bulunan Salih Mirzabeyoğlu için imza kampanyası başlatıldı..

28 Şubatta yasama yürütme ve yargının siyallaştığı ve hukukun rafa kaldırıldığı bir süreçte İbda Fikir Hareketi Lideri, Salih Mirzabeyoğlu gözaltına alınmış ve uydurma delillerle idam cezası verilmiş bunun akabinde idam cezası müebbet hapse çevrilmişti. Halen Bolu F tipi cezaevinde haksız yere tutulan Salih Mirzabeyoğlu, tek kişilik hücrede ve her an çeşitli işkencelere muhatap olmaktadır.

Bu vesileyle Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi ve Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük Platformu tarafından internet üzerinden bir imza kampanyası başlatıldı.

İmza kampanyasının bulunduğu sitede birde dava süreci ile ilgili oluşturulmuş e-kitap yayınlanmakta.

Sitenin imza kampanyasını duyurusu da şöyle…

"İbda Fikir Hareketi Lideri, "Fikir Kahramanı" Salih Mirzabeyoğlu'na ÖZGÜRLÜK diyenlerin imza kampanyamıza destek vermesi ve ekte linkini vermiş olduğumuz çalışmayı mümkün olduğunca her yerde paylaşması, dağıtması, bilgilendirmesi ÖZGÜRLÜK isteyen herkesin boynunun borcudur.

Son ve nihai hamle olan 28 ŞUBAT YARGI KARARLARININ YENİLENMESİ yönünde SEMBOL İSİM, SEMBOL DAVA olan Salih Mirzabeyoğlu davasındaki haklılığımızı yüksek sesle duyuralım...

28 ŞUBAT O ÖZGÜR OLMADAN BİTMEYECEKTİR..

SALİH MİRZABEYOĞLU'NA VE TÜM MAZLUMLARA ÖZGÜRLÜK....

Salih Mirzabeyoğlu için Hukuk Platformu
ALTAY Siyasi Araştırmalar Merkezi
http://www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com/
https://www.facebook.com/salihmirzabeyoglu-

naozgurluk

Salih Mirzabeyoğlu hakkında detaylı bilgi için e-kitap

http://www.scribd.com/doc/84022474/İbda-Fikir-Sistemi-Fikir-Kahramanı-Salih-Mirzabeyoğlu

Siteye şu linkten ulaşabilirsiniz :
http://imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk

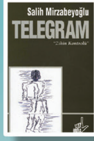
19.08.2012
anadoluhaberim.com

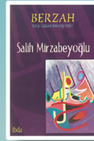

Üstadın "Salih"ine
ÖZGÜRLÜK

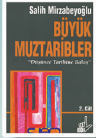

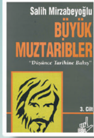

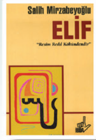
Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu

Halen, Bolu F-Tipi cezaevindeki hücresinde eserlerini kaleme almaya devam etmektedir.

Salih Mirzabeyoğlunun esaret altında yazdığı eserler.

Mirzabeyoğlu için imza kampanyası

28 Şubat darbecilerinin brifingleriyle beslenen dönemin yargısı tarafından ömür boyu hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması için imza kampanyası başlatıldı.

"imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk" ve "www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com" adlı internet siteleri üzerinden başlatılan kampanyaya, aralarında akademisyen, yazar, düşünür ve sanatçıların da olduğu çok sayıda kişi ve STK destek veriyor. Fikre Özgürlük Platformu Başkanı Umman Şahin, "28 Şubatçılar tutuklanırken, kararları serbest olmamalı" dedi.

28 Şubat darbecilerinin brifingleriyle beslenen dönemin yargısı tarafından ömür boyu hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması için imza kampanyası başlatıldı. "imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk" ve "www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com" adlı internet siteleri üzerinden başlatılan kampanyaya aralarında akademisyen, yazar, düşünür ve sanatçıların da olduğu çok sayıda kişi ve STK destek veriyor.

İMZALAR CUMHURBAŞKANLIĞI, TBMM VE BAŞBAKANLIĞA GÖNDERİLECEK

STK'lar, hiçbir somut delil bulunamamasına rağmen "lidersiz örgüt olmaz" mantığıyla terörist ilan edilen fikir adamı Mirazbeyoğlu'nun yeniden yargılanması için girişimlerine devam ediyor. Fikre Özgürlük Platformu, Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanmasının önünün açılması için imza kampanyası başlattı. "imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk" ve "www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com" adlı internet sitelerinde toplanan imzaların belli bir sayıya ulaştıktan sonra Cumhurbaşkanlığı, TBMM, Başbakanlık ve Adalet Bakanlığı ile Yargıtay'a gönderileceği belirtildi.

"İbda Fikir Hareketi lideri Salih Mirzabeyoğlu'na

Özgürlük' diyenlerin imza kampanyamıza destek vermesi özgürlük isteyen herkesin boynunun borcudur. Son ve nihai hamle olan 28 Şubat yargı kararlarının yenilenmesi yönünde sembol isim, sembol dava olan Salih Mirzabeyoğlu davasındaki haklılığımızı yüksek sesle duyuralım..." başlığıyla yürütülen imza kampanyasına aralarında akademisyen, yazar, düşünür ve sanatçıların da olduğu çok sayıda kişi ve STK'nın destek verdiği ifade edildi.

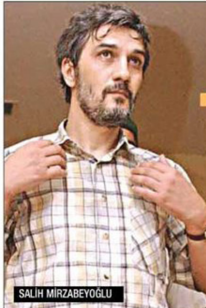
"BİR AN ÖNCE HAREKETE GEÇİLMELİ"

Platformun sözcüsü Umman Şahin, 28 Şubat döneminde millete kan kusturan cuntacıların bir bir tutuklanmasının milli irade açısından fevkalade önemli bir gelişme olduğunu belirtti. Şahin, sanıklarının hakim karşısına çıkmaya başladığı cuntanın yol açtığı tahribatın da giderilmesi gerektiğini kaydetti. Şahin, "Sanıkları cezaevinde toplanmaya başlasa da kararları halen can yakmaya devam ediyor. Brifingci medya ve yargının linçine uğrayan fikir ve ilim adamlarımızın bir an önce özgürlüğüne kavuşmasını istiyoruz. 28 Şubat'ın bir darbe olduğunu kabul ediyorsak, o darbecilerin verdiği kararları da sorgulamalıyız. Bu açıdan 28 Şubatçılar tutuklu, kararları ise serbest olmamalı" dedi.

DAVANIN HAKİMİ

Mirzabeyoğlu için imza kampanyası

28 Şubat darbecilerinin brifingleriyle beslenen dönemin yargısı tarafından ömür boyu hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması için imza kampanyası başlatıldı. "imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk" ve "www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com" adlı internet siteleri üzerinden başlatılan kampanyaya, aralarında akademisyen, yazar, düşünür ve sanatçıların da olduğu çok sayıda kişi ve STK destek veriyor. Fikre Özgürlük Platformu Başkanı Umman Şahin, "28 Şubatçılar tutuklanırken, kararları serbest olmamalı" dedi.

SALİH MİRZABEYOĞLU

MURAT ALAN/İSTANBUL

28 Şubat darbecilerinin brifingleriyle beslenen dönemin yargısı tarafından ömür boyu hapis cezasına çarptırılan Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması için imza kampanyası başlatıldı. "imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk" ve "www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com" adlı internet siteleri üzerinden başlatılan kampanyaya aralarında akademisyen, yazar, düşünür ve sanatçıların da olduğu çok sayıda kişi ve STK destek veriyor.

İMZALAR CUMHURBAŞKANLIĞI, TBMM VE BAŞBAKANLIĞA GÖNDERİLECEK

STK'lar, hiçbir somut delil bulunamamasına rağmen "lidersiz örgüt olmaz" mantığıyla terörist ilan edilen fikir adamı Mirazbeyoğlu'nun yeniden yargılanması için girişimlerine devam ediyor. **Fikre Özgürlük Platformu**, Salih Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanmasının önünün açılması için imza kampanyası başlattı. "imza.la/salihmirzabeyoglunaozgurluk" ve "www.salihmirzabeyoglunaozgurluk.com" adlı internet sitelerinde toplanan imzaların belli bir sayıya ulaştıktan sonra Cumhurbaşkanlığı, TBMM, Başbakanlık ve Adalet Bakanlığı ile Yargıtay'a gönderileceği belirtildi.

"'İbda Fikir Hareketi lideri Salih Mirzabeyoğlu'na Özgürlük' diyenlerin imza kampanyamıza destek vermesi özgürlük isteyen herkesin boynunun borcudur. Son ve nihai hamle olan 28 Şubat yargı kararlarının yenilenmesi yönünde sembol isim, sembol dava olan Salih Mirzabeyoğlu davasındaki haklılığımızı yüksek sesle duyuralım..." başlığıyla yürütülen imza kampanyasına aralarında akademisyen, yazar, düşünür ve sanatçıların da olduğu çok sayıda kişi ve STK'nın destek verdiği ifade edildi.

"BİR AN ÖNCE HAREKETE GEÇİLMELİ"

Platformun sözcüsü Umman Şahin, 28 Şubat döneminde millete kan kusturan cuntacıların bir bir tutuklanmasının milli irade açısından fevkalade önemli bir gelişme olduğunu belirtti. Şahin, sanıklarının hakim karşısına çıkmaya başladığı cuntanın yol açtığı tahribatın da giderilmesi gerektiğini kaydetti. Şahin, "Sanıkları cezaevinde toplanmaya başlasa da kararları halen can yakmaya devam ediyor. Brifingci medya ve yargının linçine uğrayan fikir ve ilim adamlarımızın bir an önce özgürlüğüne kavuşmasını istiyoruz. 28 Şubat'ın bir darbe olduğunu kabul ediyorsak, o darbecilerin verdiği kararları da sorgulamalıyız. Bu açıdan 28 Şubatçılar tutuklu, kararları ise serbest olmamalı" dedi.

DAVANIN HAKİMİ AKİT'E İTİRAF ETMİŞTİ

28 Şubat dönemi cunta medyasının asparagas haberlerinin gölgesinde görülen İBDA-C davasında, kitap yazdığı ve arabasında "ruhsatlı av tüfeği" bulunduğu gerekçesi ile Salih Mirazbeyoğlu'nu silahlı terör örgütü lideri yapıp idam cezasına çarptıran hakimin, emekli olduktan sonra devasa cephaneliklerin ele geçirildiği Ergenekon örgütü davasında avukatlık yaptığı ortaya çıkmıştı. "Türkiye Cumhuriyeti hükümetini yıkmaya teşebbüs", "silahlı terör örgütüne üyelik" suçlamasıyla yargılanan Kemal Alemdaroğlu'nun avukatı Metin Çetinbaş'ın, Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim olduğu öğrenilmiş, gazetemize konuşan Çetinbaş, Ergenekon sanığını savunmasını, "Ne yapayım, Kemal Alemdaroğlu'nu savunmayayım mı?" şeklinde izah ederken, Mirzabeyoğlu'na verilen idam cezası ile ilgili ise şok bir ifade kullanmıştı. Çetinbaş, "Allah'ın adaleti değil ki mutlak ve kesin olsun. Hiçbir hakim verdiği kararların yüzde yüz doğru olduğunu söyleyemez. Ben hata yapılmadığını düşünüyorum ama o dosyada yüzde yüz hata yapılmadı demek değildir. Hakimler de hata yapabilir" dedi.

KOMİK GEREKÇELERLE ÖRGÜT LİDERİ YAPILMIŞTI

6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi 2001 yılında Salih Mirzabeyoğlu'nu "anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dini esaslara dayalı federal yapıda bir İslâm devleti kurmaya teşebbüs" suçlaması ile yargılamış, Mirzabeyoğlu'nun "yazmış olduğu kitaplardan etkilenen şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu, kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem kararı alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri" gerekçesiyle "TCK'nın 146/1 maddesi gereğince idam cezası ile cezalandırılmasına" karar vermişti.

ZORLA TIRAŞ VE İŞKENCEYİ GÖRMEZDEN GELMİŞTİ

Müvekkili Kemal Alemdaroğlu'nun Ergenekon davası kapsamında gözaltına alınıp polis aracına bindirildiği sırada başını tavana çarpmaması için yapılan müdahaleyi işkence olarak tanımlayan Metin Çetinbaş, davasına baktığı İBDA-C sanıklarının zorla tıraş edilmesi ve işkence yapılmasını umursamamıştı.

AKİT'E İTİRAF ETMİŞTİ

28 Şubat dönemi cunta medyasının asparagas haberlerinin gölgesinde görülen İBDA-C davasında, kitap yazdığı ve arabasında "ruhsatlı av tüfeği" bulunduğu gerekçesi ile Salih Mirazbeyoğlu'nu silahlı terör örgütü lideri yapıp idam cezasına çarptıran hakimin, emekli olduktan sonra devasa cephaneliklerin ele geçirildiği Ergenekon örgütü davasında avukatlık yaptığı ortaya çıkmıştı. "Türkiye Cumhuriyeti hükümetini yıkmaya teşebbüs", "silahlı terör örgütüne üyelik" suçlamasıyla yargılanan Kemal Alemdaroğlu'nun avukatı Metin Çetinbaş'ın, Mirzabeyoğlu'na idam cezası veren hakim olduğu öğrenilmiş, gazetemize konuşan Çetinbaş, Ergenekon sanığını savunmasını, "Ne yapayım, Kemal Alemdaroğlu'nu savunmayayım mı?" şeklinde izah ederken, Mirzabeyoğlu'na verilen idam cezası ile ilgili ise şok bir ifade kullanmıştı. Çetinbaş, "Allah'ın adaleti değil ki mutlak ve kesin olsun. Hiçbir hakim verdiği kararların yüzde yüz doğru olduğunu söyleyemez. Ben hata yapılmadığını düşünüyorum ama o dosyada yüzde yüz hata yapılmadı demek değildir. Hakimler de hata yapabilir" dedi.

KOMİK GEREKÇELERLE ÖRGÜT LİDERİ YAPILMIŞTI

6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi 2001 yılında Salih Mirzabeyoğlu'nu "anayasal düzeni cebir ile değiştirip tüm Ortadoğu ülkelerini kapsayan dini esaslara dayalı federal yapıda bir İslam devleti kurmaya teşebbüs" suçlaması ile yargılamış, Mirzabeyoğlu'nun "yazmış olduğu kitaplardan etkilenen şahısların herhangi bir hiyerarşik yapılanması olmaksızın birbirlerinden bağımsız hareket eden cephe hareketleri oluşturulduğu, kendiliğinden zuhur adıyla oluşturulan bu cephelerin bağımsız olarak değişik eylem kararı alarak bu eylemleri gerçekleştirdikleri" gerekçesiyle "TCK'nın 146/1 maddesi gereğince idam cezası ile cezalandırılmasına" karar vermişti.

ZORLA TIRAŞ VE İŞKENCEYİ GÖRMEZDEN GELMİŞTİ

Müvekkili Kemal Alemdaroğlu'nun Ergenekon davası kapsamında gözaltına alınıp polis aracına bindirildiği sırada başını tavana çarpmaması için yapılan müdahaleyi işkence olarak tanımlayan Metin Çetinbaş, davasına baktığı İBDA-C sanıklarının zorla tıraş edilmesi ve işkence yapılmasını umursamamıştı.

21.08.2012
Murat Alan - Yeni Akit

Mirzabeyoğlu Dosyası TBMM'de!

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanı ve AK Parti Sakarya Milletvekili Ayhan Sefer Üstün, 28 Şubat'ta yargı kararlarından mağdur olan isimlerin dosyalarını TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonuna gönderdiklerini açıkladı.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanı Ayhan Sefer Üstün, aralarında Salih Mirzabeyoğlu'nunda bulunduğu 28 Şubat döneminde yargılanan isimlerin dosyalarını Darbeleri Araştırma Komisyonuna gönderdiklerini söyleyerek, "Hukuki düzenleme yapılarak belirli davaların yeniden yargılama yolu açılmalı. Beraat edilsin demiyoruz. Ancak, 28 Şubat'ın izleri silindiğine göre tekrar yargılanmalılar" dedi.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanı ve AK Parti Sakarya Milletvekili Ayhan Sefer Üstün, 28 Şubat'ta yargı kararlarından mağdur olan isimlerin dosyalarını TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonuna gönderdiklerini açıkladı.

12 Eylül'de mağdur olanlar, işkence görenlerin zamanında müracaat ettiklerini belirten Üstün, "28 Şubat'ta YÖK ve YAŞ kararından mağdur olanlar bize müracaat etmişler. Bunun gibi birçok konuda müracaatlar var. Biz bunları derledik ve Darbeleri Araştırma Komisyonuna gönderdik. Dedik ki bunları inceleyin raporu yazarken yer verin dedik" dedi.

KİTAPLARINI GÖSTERDİ

28 Şubat süreci içinde yapılan yargılamalarla ilgili dosyalar gönderdiklerini vurgulayan Üstün, şöyle konuştu: "Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatları ve sevenleri bize bu konuda başvurdu. O dönemde yargılamaları örnek teşkil edecek cinsten. Yargılamaların nasıl acelece ve psikolojik harplerle yapıldığını görmemiz açısından son derece önemli. Dosyasını bende inceledim. Doğru düzgün delil olmadığı halde idam kararı verilmiş. Daha sonra idam kalkınca müebbet olmuş. İdam cezası olsa

idi, Mirzabeyoğlu gibi konjonktürel durumdaki insanlar idam edilmiş olacaktı. Ben kendisini ziyaret ettim ve dinledim. Ne yaptınız dedim? Kitaplarını gösterdi. Ben yazarım diyenden çok daha fazla kitap yazmış bir isimdir. İdeolojisini beğenirsiniz beğenmezsiniz ama adam fikri ile mücadele verdi. Zamanında ona bağlıyım diyenler birkaç yerde bazı eylemler yaptı. Bir vagon yakıldı. Normal şartlarda değerlendirildiğinde büyük olaylar değil. Ama onlar idam cezası aldı. Bizde bunlardan dolayı darbelerin sonuçlarından etkilenenler konusunda onun dosyasını da komisyona gönderdik."

Mirzabeyoğlu gibi 28 Şubat döneminde yargılanmış isimlerin yeniden yargılanması konusunun şu an hukuken mümkün olmadığını ifade eden Üstün, şunları söyledi: "Hukuken bitmiş. Tüm kapılar kapalı. Yargıtay onaylamış. Ama 28 Şubat'ta nasıl yargılama yapıldığı belli idi. Hakimler askeri birliklerde brifing alıyordu. Şu tehlikeli bu tehlikeli deniyordu ve hakimler buna göre karar veriyordu. En azından bir şans tanınması lazım. Hukuki düzenleme yapılarak belirli davalara yeniden yargılama yolu açılmalı. Beraat edilsin demiyoruz. Sakin kafa ile değerlendirilerek 28 Şubat'ın izleri silindiğine göre tekrar yargılansın ve suçları neyse onun cezasını alsınlar. Beraat mı edecek daha az mı ceza alacak buna bakılarak bir karar verilsin. Yani biz bu dönemde yargılanan isimlerin dosyalarını göndererek Darbeleri Araştırma Komisyonuna buna bakın dedik. Diğer partilerle birlikte bu konuda bir mutabakata varılabilir."

Türkiye'de üniversitelerde 28 Şubat döneminde yaşananlarla ilgili konuşan Üstün, sözlerini şöyle sürdürdü: «12 Eylül darbesi oldu. Biz burada 12 Eylül referandumunda Anayasa değişikliği ile darbecilerin yargılanması önündeki engelleri kaldırdık. Yargılama başladı. Yargılamada sağ kalan generaller üzerinden devam ediyor. Ben hukukçu olarak bu işin yaygınlaşmasını istiyorum. Sivil generallerde yargılanmalı. Örneğin Sakarya'da rahmetli Ünal Ozan'ın koltuğuna oturan kişilerde yargılanmalı. Yargıçlar ve savcılar bunu bir cadı avına dönüştürmeyelim diye düşünüyor olabilir. 28 Şubat ile ilgili bazı soruşturmalar yaşandı. Ancak, daha fazla aşağılara inmedi. Elbette bu daha da aşağılara inmelidir.»

28 Şubat'ta yaşananlar ile ilgili her kurumun temizliği kendi içinde de yapması gerektiğinin altını çizen Üstün, "Sakarya Üniversitesi 28 Şubat'tan önce gerçekten bir şehir üniversitesi idi. SAÜ hocaları her gece bir dernek ve düşünce kuruluşlarında panele katılıyordu. 28 Şubat oldu ve biz şehrimizdeki üniversiteyi kaybettik. Etrafına duvarlar örüldü" dedi.

28 Şubat döneminde belli üniversitelerin hedef olarak seçildiğini anlatan Üstün, sözlerine şöyle devam

etti: "Örneğin Kırıkkale Üniversitesi ya da Sakarya Üniversitesi bu hedeflerdendi. Burada çok çeşitli operasyonlar yapıldı. Ancak, bazen ne kadar çaba harcansa da başarılı olamazsınız ya. Buralarda da böyle oldu. Sakarya Üniversitesinin temelini öğretim görevlisi olarak atan Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül'ün samimi temelini bozamadılar. Umarım SAÜ gerekli çalışmaları yaparak ve 28 Şubat'ın izlerini silerek şehir üniversitesi olur. Sonuç olarak üniversitelerin başına gelen insanlar 28 Şubat döneminde yapılan suçları tespit edip bunların dosyalarını savcılığa göndermeleri lazım. Yönetimlere gelenler kendisinden önceki dönemdeki suçları görmeyerek yarı centilmenlik antlaşması gibi davranılırsa bu da hoş değil"

Gaziantep'te yaşanan terör olaylarını da değerlendiren Üstün, idam cezasının tekrar geri gelmesinin söz konusu olamayacağını belirtti. Üstün, Gaziantep'te 9 kişinin yaşamını yitirdiği terör saldırısını gerçekleştirenlerin insanlıktan çıkmış yaratıklar olduğunu söyledi. Üstün, BDP milletvekillerinin teröristlerle kucaklaşmasının ise suç olduğunu vurguladı.

27.08.2012
anadoluhaberim.com

Babasının Cenazesine Katılma İzni Yok

Özgür-Der, Salih Mirzabeyoğlu'nun vefat eden babasının cenazesine katılamayacak olmasına tepki gösterdi.

Bolu F Tipi Cezaevinde bulunan Salih Mirzabeyoğlu'nun babası Muammer Erdiş vefat etti. Ancak Mirzabeyoğlu, babasının bugünkü cenazesine katılamayacak. Çünkü tüm mahpuslara tanınan yakınlarının cenazesine katılabilme izninin ağırlaştırılmış müebbet cezası aldığı için Salih Mirzabeyoğlu'na verilmedi.

Konuyla ilgili Adalet Bakanlığına açık bir

mektup yazan Özgür-Der Genel Başkanı Rıdvan Kaya, yetkilileri bu insani olmayan uygulamaya son vermeye çağırdı.

İşte o mektup:

Salih Mirzabeyoğlu'na Babasının Cenazesine Katılma İzni Verilmelidir!

28 Şubat darbe sürecinin hukukdışı yargılamalarının mağdurlarından biri olduğu bugün herkesçe bilinen Mirzabeyoğlu'nun davasının yeniden görülmesi ve serbest bırakılması için kamuoyunda yoğun bir talebin mevcudiyeti malumunuzdur. Böylesi bir ortamda, tam 14 yıldır akıl almaz bir hukuksuzlukla karşı karşıya bulunan bir insanın babasının cenazesine katılmasının engellenmesinin maruz kaldığı zulmün pekiştirilmesinden başka bir anlama gelmeyeceği ve kamuoyu vicdanını yaralayacağı açıktır.

Adalet Bakanlığı yetkililerini bu temel "insani" talebi mevzuat gerekçesini ileri sürerek göz ardı etmemeye ve sorunu çözmeye davet ediyoruz.

01.09.2012
Rıdvan Kaya Özgür-Der Genel Başkanı

HABERALA VAR O'NA YOK

İBDA-C ile örgüt liderliği ilişkisi ispatlanamadığı halde önce idam sonra 'ağırlaştırılmış müebbet hapis' cezasına çarptırılan gazeteci-yazar Salih Mirzabeyoğlu'nun önceki gün vefat eden babası Muammer Erdiş, dün Bursa'da toprağa verildi.

Son 10 yıldır tek kişilik hücrede 'tecrit' altında tutulan Mirzabeyoğlu'nun, annesi Sabriye Erdiş'ten sonra babasının da cenazesine katılmasına izin verilmedi. Bolu F Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan Salih İzzet Erdiş'in (Mirzabeyoğlu) Bursa'da yaşayan babası Muammer Erdiş'in cenazesi dün ikindi namazından

sonra kılınan cenaze namazının ardından toprağa verildi.

GEREKÇE MEVZUAT

Cenazeye Erdiş ailesinin yakınlarının yanı sıra Mirzabeyoğlu'nun sevenleri de katıldı. Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ali Rıza Yaman, başta Adalet Bakanlığı olmak üzere gerekli yerlere başvurduklarını belirterek, "Sözün bittiği noktadayız. Herkes bu davanın ne kadar hukuk dışı bir şekilde sonuçlandığını dile getirirken, durumun gidişatını değiştirmek adına hiç bir şey yapmadı. Mevzuatı gerekçe göstererek izin talebimiz reddedildi. En azından idari bir karar verilebilirdi fakat irade gösteren olmadı' diye konuştu. Mirzabeyoğlu, geçtiğimiz aylarda kaybettiği annesi Sabriye Erdiş'in cenazesine de katılamamıştı. Mirzabeyoğlu'na cenazeye katılması için gerekli izin çıkmazken aynı tarihlerde Ergenekon davasından tutuklu yargılanan Mehmet Haberal'a annesinin cenazesine katılması için izin verilmişti.

01.09.2012
Yeni Şafak Gazetesi.

Cüppeli Hoca'dan Mirzabeyoğlu'na Taziye

Cübbeli Ahmet Hoca, dünkü mektubunda (perşembe sohbetinde okunan) Salih Mirzabeyoğlu'nun geçtiğimi günlerde vefat eden Babası Şerif Muammer Erdiş ile alakalı taziye mesajı yayınladı.

Salih Mirzabeyoğlu kardeşimizin babası Muammer Şerif Beyefendi'nin vefatını duymam dahası Salih Efendi'ye babasının cenazesine katılma izni verilmemesini öğrenmem beni çok mahzun etti, yakında benim başıma gelen annemin vefatında cenazeye iştirak edebilmiştim, niye ona izin verilmedi anlamadım, halbuki kendisi 28 şubat sürecinde ceza aldı, şimdi güya

o kararlar incelenecek diye yazıyorlar, elbet incelenmeli ve herkes hakkında adalet tecelli etmeli ki âhlardan kurtulunsun.

Merhum hakkında şu bilgileri sizinle paylaşayım; merhumun bir taraftan Akıncı Gençlik nüvesini hayata ısındırırken, diğer yandan küfre karşı şiddetle çarpışması, o dönemin şahitlerince efsane olarak anlatılmaktadır.

Anadolu'nun Ermeni yurdu olmasında büyük engel teşkil etmiş olan doğunun kudretli beyi Hacı Musa Bey'in torunu olan Muammer Şerif Bey, henüz doğduğunda evlerinde misafir olarak bulunan Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretleri'nden, babası İzzet Bey oğluna isim koyması ve kulağına ezan okunması rica eder. Bediüzzaman Hazretleri, Muhammed Şerif ismini koyar ve kulağına ezan okur.

Maalesef dönemin şartları gereği Muhammed ismi nüfusa geçirilemez ve Muammer Şerif olarak kaydedilir. Henüz beş yaşındayken Şeyh Said isyanları sebebiyle babası İzzet Bey şehid edilir. Aile doğunun zengin ve güçlü ailelerinden olmasına karşın, tüm malvarlıklarına el konularak Konya'ya sürgün edilirler. Muammer Şerif bu şartlar altında kendisini yetiştirmiş ve Anadolu İslamcı mücadele tarihinin gizli kahramanı ve mücadele adamı olarak tarihe geçmiştir.

Bu vesileyle merhum Erbakan Hocamız'ın ve Necip Fazıl merhumun dava arkadaşlarından olan Muhammer Şerif Efendi'ye Cenâb-ı Mevlâ'dan ğarka-i ğarik rahmetler ve yüksek dereceler, Salih Efendi'ye de sabr-ı cemil, ecr-i cezil ve acil kurtuluşlar niyaz ederim, Merhum Şerif Efendi'nin ruhu için bir şehadet buyurun!

07.09.2012 - Cüppeli Ahmet Hoca

Bırak haksıza boyun eğeni

Elbette bir anne evladının suç işleyeceğine inanamazdı. 'Yazık' dedim. Masumiyetine dair olan ısrarını anlarım, ama durduk yere de kimseye ceza vermezler ki!.. Bir anda bunları düşündüm. Ama dilim varmadı söylemeye.' Bu satırları yaklaşık bir ay önce Meral Afacan Bayrak'ın Mühür Kitaplığı'ndan çıkan 'Tarçın Çıkmazı ' isimli ilk kitabındaki 'Hastahane' adlı öyküsünden okudum. Birçok öyküde, romanda ve günlük hayatta karşılaşabileceğimiz bir cümle bu. Çünkü hepimiz bunun her zaman böyle olmadığını bilsek de böyle olduğuna inanmak isteriz. Bütün adaletsizliklere rağmen adalete olan bir inancı yaşatır dururuz bilinçaltımızda, böylece daha kolay rahatlatırız vicdanımızı.

O satırları okurken hemen Salih Mirzabeyoğlu geldi aklıma. İdam cezası kaldırıldığı için idam cezası yerine ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilen Salih Mirzabeyoğlu. 28 Şubat sürecinde belki de en çok mağdur olan insan. Ne yazık ki Salih Mirzabeyoğlu için de birileri 'kimseye durduk yere ceza vermezler, vardır bir suçu' diyerek rahatlatıyorlar vicdanlarını. Birçoğunun ise hala haberi bile yok Salih Mirzabeyoğlu'nun varlığından; dolayısıyla ne şair, yazar, mütefekkir olduğunu, ne kaç eseri olduğunu, ne yıllardır cezaevinde ve neden orada olduğunu, ne de hangi şartlarda yargılandığını ve neden ceza verildiğini biliyorlar. En çok da bu yüzden, herkes haberdar olsun diye vicdan sahibi her kalem erbabının bu dehşet adaletsizliği tekrar tekrar yazmaya, Salih Mirzabeyoğlu'na yapılan haksızlığı tekrar tekrar anlatmaya devam edeceğine inanıyorum.

'Vardır bir suçu' diyerek vicdanlarını rahatlatanlara, olup bitenin aslını bile bile hiçbir şey yapmadan durup sadece seyredenlere ise hiçbir sözüm yok. Zira onlar için gerekeni en iyi şekilde söylemiş Salih Mirzabeyoğlu yıllar önce yazdığı 'Aydınlık Savaşçıları ? Moro Destanı' şiirindeki şu mısralarla: 'bırak haksıza boyun eğeni / sıcak odalardan seyretsin / soğuktan ciğeri de-

linenleri / açları, çıplakları / unutsun ipe çekilenleri / kurşunlananları.../ malı azalmasın onun / teni incinmesin tek. / bırak karışmayıp seyredeni / candan geçen gelsin safımıza / kavga kaçkını / fistan giysin dolaşsın...'

Şimdi dönüp önceki yazılarıma baktığımda fark ettim ki ne zaman Salih Mirzabeyoğlu hakkında yazmışsam hep şair, yazar, mütefekkir olduğuna; elliyi aşkın kitap yazdığına vurgu yapmışım, ancak şimdiye kadar şiirlerinden bir mısra bile alıntılamamışım meğer. Bunun nedenini; 'söylenecek çok sözün olması, buna karşılık yazı alanımın sınırlı olması› diye açıklayamam elbette. Belki de Salih Mirzabeyoğlu'nun, 'Ben yıllardır şiir yazamıyorum. Bu durum, bu dilden anlayan kimseye birçok şey söylemeli' diye anlattığı halinin yüreğimde ve beynimde bıraktığı etkidendir. Zira 'Ben yıllardır şiir yazamıyorum' dediği bir hal içerisinde bırakılan, kendi deyimiyle telegram işkencesi altında en güzel yıllarını cezaevinde geçiren, haksız yere ömür boyu hapse mahkûm edilen bir şairin özgürlüğü için hiçbir şey yapamayıp teselliyi eski şiirlerinden mısralar alıntılamakta bulmak insanın içini acıtıyor. Şiir özgürlüktür, şairin özgürlüğüdür şiiri. Gönül istiyor ki artık özgür olsun şair ve yeni şiirlerini okuyalım Salih Mirzabeyoğlu'nun özgürce yazdığı. Aslında düşünenimiz, konuşanımız, yazanımız, siyasetçimiz, hukukçumuz, öğrencimiz, öğretmenimiz, emekçimiz, iş adamımız, her birimiz vicdanımızın sesini dinlesek, elimizden geleni yapsak, yetki ve imkânlarımıza göre payımıza düşen sorumluluğu yerine getirsek Salih Mirzabeyoğlu'nun özgür olmaması için hiç bir neden yok.

Şimdi bu satırları yazarken kamuoyunda bilinen adıyla 'Balyoz› davasında nihayet bir karar verildiğini öğrendim. Askeri darbe yapmaya, hükümeti devirmeye teşebbüs etmekten yargılanan sanıkların büyük bir kısmı çok ağır cezalara çarptırılmış. Birçok kimse hukuk adına, adalet adına umut verici bir gelişme olarak yorumladı bu kararı. İnşallah öyledir ama artık 28 Şubat post modern darbesini yapanların davalarının da bir an önce karara bağlanması gerekmiyor mu? O darbeyle en çok mağdur edilen Salih Mirzabeyoğlu'nun da bir an önce, derhal serbest bırakılması, özgürlüğüne kavuşturulması gerekmiyor mu? 'Balyoz› davasında verilen karar için hukuk adına, adalet adına umut verici bir gelişme diyenlere sormak istiyorum, peki bu gelişmeye rağmen Salih Mirzabeyoğlu'nun halen cezaevinde olması tuhaf bir durum değil mi, diye.

Ne yazık ki tuhaflıklarla ve çelişkilerle dolu ülkemiz ve bir de doğru yazamamak, okuyamamak, anlatamamak, anlayamamak ve algılayamamak gibi bir soru-

nu var ki insanımızın; bu çelişkilerin, bu tuhaflıkların üzerine tuz, biber adeta. İşte bir örnek: Geçen hafta AK Partili olduklarını iddia eden bazı insanlar, Mehmet Ali Birand'ın Posta gazetesinde çok eski ta 19 Mayıs 2010 tarihinde yayınlanmış ‹Erdoğan›ın batıdan görünüşü' başlıklı yazısını kopyalayarak, yazıdaki 'İslam›ın kendini düzeltmesi gerektiğini söylemesi...' cümlesinin ne kadar vahim olduğunu da fark edemeden, üstelik İslam›a ve Peygamber Efendimize hakaret içeren iğrenç bir filmin ve buna karşı yapılan protestoların tüm dünyanın gündeminde olduğu şu günlerde internetin sosyal medyasında 'okuyun ve mutlaka okutun' diyerek yayınlayabiliyor.

Sayın Başbakan öyle vahim veya o anlamda bir söz söylemez, söylediği de asla düşünülemez. Sayın Başbakan İslam'ın değil, İslam dünyasının kendini düzeltmesi gerektiğini söylemiştir, söylüyor da. Birileri Sayın Birand'a 'yazarken biraz daha dikkatli olmalısınız' demeli ve o yazıyı çoğaltan AK Partililer için de okuma ve okuduğunu anlama kursları açılmalı, dersem kesinlikle eksik olur bu cümle ve haksızlık olur hem Sayın Birand'a hem bazı Ak Partililere. Zira 'sorun' çok yaygın ve çok vahim boyutlara vardı, benden söylemesi...

Yine de umutsuz olmayalım diyorum sözü umuda bırakarak ve Salih Mirzabeyoğlu'nun 'Aydınlık Savaşçıları ? Moro Destanı' şiirindeki umut dolu mısralara: 'dehşetin soluğu er ya da geç / silinir hıncın gökgürültüsünde / ışık sütunlarından kurulur hayat / bilinir 'yaşanmaya değer hayat' / sönük kalır deyişler / ufuk açan leyla / dağlar delen ferhat...'

24.09.2012
Teodora Doni - Yeni Şafak

Sıra şakşakçı yargıda

28 Şubat sürecinde, askerden brifing alan ve mütedeyyin vatandaşlara yönelik fişleme ve zulümlere hız veren kesimler panikte...

10 Haziran 1997'de Genelkurmay karargahında gerçekleştirilen 28 Şubat yargı brifinglerinin 16 sayfalık tam dökümü Darbeleri Araştırma Komisyonu'na ulaştı. Asker ve bürokratlardan sonra şimdi hesap verme sırası, "şakşakçı" yargıda...

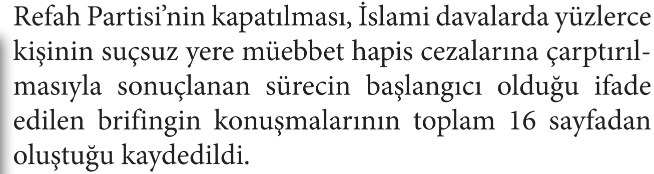
10 Haziran 1997'de Genelkurmay Başkanlığı Karargahı'nda yapılan yargı brifinglerinin ses kayıtlarına ilişkin 16 sayfalık orijinal döküm Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı ve Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonu'na ulaştı.

Komisyona verdiği ifadede BÇG'yi hatırlamayıp "Batı Çalışma Grubu diye bir grup yoktu" diyen dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı'nın brifingde "TSK irtica ile mücadele için, Batı Çalışma Grubu adı altında yeni bir teşkilat kurmuş ve bu teşkilat siyasal İslamın resmini oluşturmak için çalışmalarını ülke genelinde başlatmıştır" şeklinde konuştuğu vurgulanıyor.

Sözde irtica tehdidinden ve anayasanın kendilerine verdiği haklardan bahseden Karadayı, sözü dönemin Genelkurmay İstihbarata Karşı Koyma ve Güvenlik Dairesi Başkanı Tümgeneral Fevzi Türkeri'ye devrediyor. Kayıtlarda geçen ifadelerin incelenmesinden sonra, toplantıya katılan yargı mensuplarının 28 Şubat soruşturmasını yürüten savcılar tarafından ifadeye çağırılacağı belirtildi.

SES KAYITLARININ DÖKÜMÜ KOMİSYON VE SAVCILIKTA

10 Haziran 1997'de Genelkurmay Başkanlığı Karargahı'nda yapılan yargı brifinglerine ilişkin dökümler, soruşturmaya bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı ve Darbeleri Araştırma Komisyonu'na ulaştı.

YENİ akit

9 ZİLKADE 1433 — SALI 25 EYLÜL 2012

Finans dünyası İstanbul'da buluştu

Sıra şakşakçı yargıda

10 Haziran 1997'de Genelkurmay karargahında gerçekleştirilen 28 Şubat brifinglerinin 16 sayfalık tam dökümü Darbeleri Araştırma Komisyonu'na ... Asker ve bürokratlardan sonra şimdi hesap verme sırası, 'şakşakçı' yargıda

AK PARTİLİ ÖZDEMİR

Batman'da PKK'ya pabuç bırakmayız

Halıcı'nın Ecevit'le imtihanı

Bozdağ: Almanya o afişi iptal etsin

BÇG'Yİ HATIRLAMIYORDU AMA...

EN BÜYÜK KORKULARI İHL

İFADE VERECEKLER

Balyoz'da yeni tutuklamala

GÜLŞİFA BAL

ŞOK FİYAT 39 TL

Refah Partisi'nin kapatılması, İslami davalarda yüzlerce kişinin suçsuz yere müebbet hapis cezalarına çarptırılmasıyla sonuçlanan sürecin başlangıcı olduğu ifade edilen brifingin konuşmalarının toplam 16 sayfadan oluştuğu kaydedildi.

KARADAYI BATI ÇALIŞMA GRUBUNU İZAH EDİYOR

Komisyona verdiği ifadede toplantıya ilişkin soruları geçiştirip Batı Çalışma Grubu ve Batı Harekat Konsepti'nin varlığını inkar eden Karadayı, ses kaydında tam tersi ifadeler kullanıyor. Savcılığın ve komisyonun incelemeye aldığı 10 Haziran 1997 tarihli kayıtlarda Karadayı şu ifadeleri kullanıyor:

"Değerli konuklar, Genelkurmay Başkanlığı Karargahı'na hoş geldiniz.

Sizin gibi böyle değerli bir topluluğu aramızda görmekten son derece bahtiyarız. Sizleri bugün buraya, anayasada esasları belirtilen cumhuriyet rejimimizi yıkarak, yerine dini esaslara dayalı siyasal İslam düzenini kurmak isteyen, irticai unsurların ulaştığı boyutlarla ilgili değerlendirmemizi sunmak için davet etmiş bulunuyoruz. TSK'leri bu değerlendirmeyi anayasamızın 1 ve 2'nci maddeleri ile bu maddelerin değiştirilemeyeceğini ifade eden 4. maddesi ile iç hizmet kanunu-

nun 35 ve iç hizmet yönetmeliğinin 85 nci maddelerine göre kendisine verilen vazifeye istinaden yapmaktadır.

"BATI ÇALIŞMA GRUBU ADI ALTINDA BİR TEŞKİLAT KURMUŞTUR"

TSK'leri yasaların kendisine verdiği vazife doğrultusunda giderek artan irticai faaliyetleri değerlendirmiş ve buna istinaden "Batı Harekat Konsepti"ni oluşturmuş ve nasıl ki daha önce iç güvenlikle ilgili bir teşkilat yapmışsa, bu konsepte istinaden de irtica ile mücadele için, Batı Çalışma Grubu adı altında yeni bir teşkilat kurmuş ve bu teşkilat siyasal İslamın resmini oluşturmak için çalışmalarını ülke genelinde başlatmıştır. Bu mücadele; cumhuriyet rejimimizin anayasada öngörülen esaslar doğrultusunda korunması ve kollanması mücadelesidir. Hepinize saygılar sunuyor ve sözü takdimci arkadaşım Fevzi Türkeri'ye bırakıyorum."

TÜRKERİ'NİN SUNUMUNUN SATIR BAŞLARI

Karadayı'dan sonra söz alan, aralarında Refah Partisi'ne kapatma davası açan dönemin Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş'ın da bulunduğu yüksek yargı mensuplarına hitap eden Fevzi Türkeri ise hükümetin icraatlarından, 8 yıllık kesintisiz eğitime ve hatta İslami sermayenin gücünü ortaya koyan fişlemelere kadar skandal bir çok konuda yapılması gerekenleri izah ediyor. Brifingin açılış konuşmasını müteakip Genelkurmay İstihbarata Karşı Koyma ve Güvenlik Dairesi Başkanı Tümgeneral Fevzi Türkeri tarafından takdim edilen sunumda özetle şu ifadeler yer alıyor: "Haziran 1996 ayında, bugünkü koalisyon hükümetinin oluşturulmasını müteakip irticai kesimin siyasal İslamı gerçekleştirme yolunda başta teşkilatlanma ve kadrolaşma olmak üzere planlı ve hızlı bir ivme ile tüm alanlarda yoğun faaliyetlere giriştiği görülmüştür. Laikliğe aykırı söz ve davranışları ile tanınan bazı tarikat liderlerine devrim yasalarına aykırı kıyafetleriyle geldikleri Başbakanlık Konutu'nda yemek verilerek bu çeşit kişilerin devlet katında itibar gördükleri ve eylemlerinin hoş karşılandığı kanıtlanmaya çalışılmış, böylelikle siyasal İslam taraftarı ve sempatizanlarına kimlik kazandırmak maksadıyla; olumlu mesaj verilmiştir.

"TSK DİN KARŞITI' ÇABASINA GİRİŞİLMİŞTİR"

Milli Güvenlik Kurulu'nun aldığı kararlardan 8 yıllık kesintisiz temel eğitime ilişkin karar, kamuoyunda ve irticai kesim içinde en çok tartışılan konu olmuştur.

Dini eğitim veren eğilim kurumları ile taban

oluşturma, geliştirme ve siyasal islami gerçekleştirme avantajını kaybedeceğini değerlendiren irticai kesim, bu kararı tabanına 'TSK, İmam Hatip okullarını kapatmak istiyor' şeklinde yansıtarak, yurdun çeşitli yerlerinde protesto mitingi ve toplantılar düzenleyerek, mektup ve imza kampanyaları açarak, TSK'ni din karşıtı bir kurum olarak gösterme çabası içine girmiştir. İrticai kesim, 8 yıllık kesintisiz eğitimin İmam Hatip liselerinin orta kısmının kapatılmasını ve velilerin, çocuklarının üzerindeki velayet hakkının alınmasını hedeflediğini ileri sürerek, eylemlerinde yandaşlarından destek bulmuş ve bu suretle bazı siyasi partiler üzerinde baskı oluşturarak konuyu Meclis gündemine sokmaya çalışmıştır. Oysa çağdaş dünyada eğitim ve öğretim bütünlüğü dikkate alındığında 8 yıllık kesintisiz eğitim vazgeçilmez önkoşul olarak ortaya çıkmaktadır."

YARGI MENSUPLARINI İSLAMİ ÖRGÜTLER HUSUSUNDA DA UYARIYOR

Toplantıya katılan yargı mensuplarına İslami örgütler hakkında da bilgi veren Türkeri, Türkiye'de faaliyet gösteren sözde 30 kadar örgüt olduğunu iddia ediyor.

"İrticai kesim içinde halen 30 kadar radikal örgüt bulunmakladır. Bu örgütler MGK kararları sonrasında irticai kesimce gösterilen tepkileri yeterli bulmamakta, eyleme geçilmesi gerektiğini ileri sürmektedirler. Radikal örgütlerin gelişmeler karşısında daha geniş bir taban içinde yeniden örgütlenerek, terör eylemlerine yönelmesi kuvvetle muhtemel görülmektedir" diyen Türkeri, TSK'nın durumdan vazife çıkarıp, iç hizmet kanununa göre, verilen ana görevleri doğrultusunda tehdidi yeniden değerlendirmesinin gündeme geldiğini belirtti.

KOMİSYON VE BAŞSAVCILIĞA İFADE VERECEKLER

Darbeleri Araştırma Komisyonu'na ulaşan 16 sayfalık döküm incelendikten sonra toplantıya iştirak eden yargı mensuplarının ifade vermek üzere çağırılacağı kaydedildi. Bir çoğu şu an emekli olan yüksek yargı mensuplarının 28 Şubat soruşturmasına bakan savcı tarafından da sorgulanacağı, bu kapsamda karargah defterlerinin talep edildiği vurgulandı.

YARGI BRİFİNGLERİ HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

28 Şubat döneminde cuntacıların düzenlediği brifinglere katılıp hükümet karşıtı planı dakikalarca ayakta alkışlayan ve o dönemde verdikleri kararlarla

binlerce insanı perişan eden yargı mensupları hakkında suç duyurusunda bulunulmuştu.

28 Şubat soruşturmasını yürüten Özel Yetkili Savcı Mustafa Bilgili'ye dilekçe veren STK'lar, darbecilerle işbirliği yapan yargı mensuplarının yargılanmasını istemişti. Dilekçede Yekta Güngör Özden, Sabih Kanadoğlu, Vural Savaş, Nuh Mete Yüksel, Metin Çetinbaş, Sedat Karagülle, Hasan Gerçeker, Orhan Karadaniz, Şerafettin İste ve Genelkurmay'ın irtica konulu brifinglerine katılan yargı mensuplarının tamamının belirlenmesi, darbenin sivil kanadını oluşturan bu isimlerin yargılanması talep ediliyor.

"BRİFİNG SONRASI ALMIŞ OLDUKLARI KARARLARLA POSTALLI YARGI SİSTEMİ OLUŞTURULDU"

Suç duyurusu dilekçesinde şu ifadeler yer alıyor: "28 Şubat sürecinde Genelkurmay Başkanlığı'nda düzenlenen brifinglerde Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay başkanı ve üyeleri ve bir çok kürsü hakimine 'irtica' tehditli brifingler verildi. Otobüslere doldurulan yüksek yargı başkan ve üyeleri Genelkurmay Başkanlığı'ndaki brifinglere katıldı.

Yargı mensupları onurlu bir duruş sergileyip darbe planlarına iştirak etmemek yerine brifingci paşaları 8 dakika ayakta alkışladı. Brifingler sonrası almış oldukları kararlarla postallı demokrasiyle yarışan postallı bir yargı sistemi oluşturdular. Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır."

Evren ve Şahinkaya komisyona gitmiyor.

Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya, TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu'na yazı göndererek, komisyonda beyanda bulunmayacaklarını bildirdi.

TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu'nun 12 Eylül darbesiyle ilgili randevu talep ettiği Evren ve Şahinkaya, komisyona gitmeyeceklerini avukatları aracılığıyla yazılı olarak iletti.

Yazıda, Evren ve Şahinkaya'nın halen 12 Eylül ile ilgili Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandıkları hatırlatılarak, bu nedenle "komisyonun davetine katılmayacakları ve beyanda bulunmayacakları" belirtildi.

MGV'yi hedefe koymuşlar.

Kapatılan Milli Gençlik Vakfı ile ilgili yapılan fişleme çalışmasına ilişkin konuşan Dönemin Genelkurmay İstihbarata Karşı Koyma ve Güvenlik Dairesi Başkanı Tümgeneral Fevzi Türkeri, "Devlet bütçesinden vakıflara yardım adı altında büyük ölçüde parasal destek sağlanmıştır. Milli görüşçüler, Milli Gençlik

Vakfı vasıtasıyla yasalara ve İçişleri Bakanlığı'nın genelgesine rağmen, yurtiçinde kurban derilerini toplama faaliyetlerini sürdürmüştür. Aynı grup yurtdışında ise uluslararası insani yardım teşkilatı vasıtasıyla kurban başına 200 mark almak kaydıyla 50 bölgede büyük çaplı kurban kesim kampanyası düzenlemiştir. Geçen yıl 36 bölgede düzenlenen bu kampanya ile 30 bin kurban kesimi yapıldığı tespit edilmiştir" diyor.

En büyük korkuları İHL

İrticai kesimlerin İmam Hatip okullarını İslam devletinin kalesi olarak gördüğünü iddia eden Türkeri "1995 verileri ile yapılan bir çalışmada, ülkemizdeki 561 İmam Hatip lisesinde 492 bin 809 öğrenci bulunduğu ve yılda 53 bin 553 kişinin mezun olduğu tespit edilmiştir. Oysaki yıllık İmam ihtiyacı 2 bin 288 kişidir. İhtiyaç fazlası 51 bin 345 kişinin, özellikle hukuk, siyasal bilgiler ve polis akademilerine bilinçli olarak yönlendirilmesinin amacı, kısa ve orta vadede devlet kadrolarını işgal ederek siyasal islam olgusu içinde, İslami bir devlet yapısını oluşturmaktır" şeklinde konuşuyor.

İş dünyası da nasibini almış

Mütedeyyin kimliğe sahip iş adamlarının servetini de mercek altına aldıklarını ifade eden Türkeri sözlerini şöyle sürdürüyor: "Kamuoyunda yüz siyasal İslamcı patron olarak bilinen bu kişilerin servet durumu özetle şöyledir.

- 6 kişinin 100 trilyondan fazla,
- 5 kişinin 20-50 trilyon,
- 15 kişinin 10-20 trilyon,
- 13 kişinin 1-10 trilyon,
- diğerlerinin ise 1 trilyonun altındadır.

Bu siyasal İslamcı patronlara ait şirketlerden ikisinin, yönetim kurulu üyeleri tarafından gayri-kanuni olarak Türkiye'ye 1,5 milyon DM ve 24 kilo altın sokmak isterken yakalanmaları son derece düşündürücüdür. Bu durum ticaret-siyaset ve tarikat üçgeninin ülkemizde, etkin olarak işlediğini göstermektedir."

25.09.2012 - Yeni Akit

Mirzabeyoğlu hala yatıyor, vebal ağırlaşıyor!

Gündemde Suriye var. Gündemde yeni Diyarbakır Emniyet Müdürü Recep Güven'in tartışılan sözleri var. Gündemde, gündemin gediklisi Kürt meselesi var. Gündemde Başbakan'ın geçtiğimiz Salı günkü grup toplantısında sarf ettiği, çoğunlukla olduğu gibi yine haksız yakıştırmalara ve ithamlara neden olan sözleri var?

Ama ben bugün müsade olursa, şu hararetli gündem içinde kimsenin durup düşünmeye vakit ayırmayacağı, aslında kimsenin hiçbir zaman umurunda filan da olmamış bir konuda yeniden söz almak isterim. Balyoz savunucularının '28 Şubat'ta darbe oldu diyorsunuz ama hiçbir dindar yıllarca hapse mahkum edilmedi' argümanlarına inat; güya adalet talepkârı, güya hukuk sevdalısı,güya insan hakları tutkunu tiplerin çifte standardına karşı, Salih Mirzabeyoğlu'nun hala 'içeride' olduğunu hatırlatmak isterim.

Bir yüreğe değse, bir kişinin adalet duygusunu yaralasa, bir insanın vicdanını rahatsız etse bile kârdır. Umulur ki, yerini bulur. Buyrun, 17 Temmuz 2012 tarihinde kaleme aldığım 'Mirzabeyoğlu ve Vebal' başlıklı yazım:

'İtiraf etmeliyim; Türkiye'de demokrasinin yerleşik hale gelmeye başladığına; darbeler eliyle inkitaya uğrama geleneğinin sona ermişolabileceğine gerçek anlamda kâni olmaya başladığım ilk gün; 28 Şubat soruşturmasının başladığı gündü.

Zira, 12 Eylül'le hesaplaşmak olsa olsa sembolik bir adımdı. Faillerinin neredeyse tamamı ya terk-i dünya eylemiş ya da eylemeye çeyrek kalmışlardan oluşan, üzerinden 30 küsur yıl geçmiş bir darbeye açılacak soruşturmadan ne çıkabilirdi? Üstelik böylesi bir davanın birtakım teknik sıkıntılarının olması da mukadderdi. Buna gerçek bir hesaplaşma denebilir miydi, pek emin değildim..

Ancak 28 Şubat'la hesaplaşmak, bu topraklara yüzyılı aşkın süredir tebelleş olmuş, başımızın belası-

olmuş darbelerle yüzleşmek ve darbecilerin bir sonraki sefer için bir değil, iki kez düşünmelerini sağlayacak caydırıcılığı ihtiva edebilirdi.

Çünkü, 28 Şubatçılar çatır çatır hesap verebilir durumda, yıktıkları yerine konabilir halde ve zulmettiği yüzbinler henüz adaletten ümitvar kıvamdaydı. Nitekim yüzbinlerce insanın hayatını cehenneme çeviren Çevik Bir'in tutuklandığını öğrendiğimde, içimdeki sevinçli telaş bendenizi, 'Türkiye İsviçre mi oluyor?' sorusuna dek götürmüştü.

Oysa, yakılıp yıkılmış, dağılmış, viran eylenmiş hayatlara adalet getirmek, zulme uğramışkalplere bir nefes ferahlık olabilmek o kadar da kolay değilmiş. Kimsenin elinde sihirli değnek yok ve dikkat çekilmedikçe, üstüne düşülmedikçe, iz sürmedikçe; 28 Şubat kalıntısı eğilimler, kararlar, uygulamalar zulüm etmeye, zulüm üretmeye devam ediyor; biz farkında olsak da, olmasak da?

Nitekim; bakınız Salih Mirzabeyoğlu hâlâ, hiçbir tutarlı gerekçeyle açıklanamaz şekilde hapis yatıyor; 10 yıldır tecrit ve işkence görmeye devam ediyor. Sebep; İBDA-C örgütünün lideri olmak. Delil? O yok.

Vakti zamanında DGM savcıları ve hakimlerinin paşa keyifleri öylesini uygun gördüğü için, Salih Mirzabeyoğlu ömür boyu hapse mahkum halde, çile dolduruyor. Mirzabeyoğlu, 48 yaşında girdiği damda 62. yaşını sürüyor ve 28 Şubat'la hesaplaşılma adımlarıatılan böylesi bir dönemde, O'na hâlâ 'pardon bir yanlışlık olmuş' diyen biri bulunamıyor.

Niyetim 'onlar çıkmasaydı' demek değil; ancak bendeniz dahil pek çok gazetecinin 'Şu kadar yıldan bu yana bu mesleğin mensubuyum ama adını hiç duymadım' dediği Ahmet Şık ve diğerleri, 'basın özgürlüğü' kaleminden savunulup, Türkiye'yi Avrupa'ya/dünyaya şikayet edecek denli gürültülü bir çıngarla içeriden çıkarılırken;

Büşra Ersanlı ve onunla birlikte 16 KCK tutuklusu medya-akil adamların kamuoyu oluşturmasısayesinde -ortak vicdanın itirazının tahliyelerde önemli rolü olduğu kanaatindeyim, iyi de olduğunu düşünüyorum- tahliye edilirken, Salih Mirzabeyoğlu kanıtlamamamış bir suçtan dolayı, hapiste unutuluşa terk ediliyor.

Bir özeleştiri: Kendi nefsimi bunun dışında tutarak söylemiyorum; ama İslamcılar, fikri manada yol ve kader arkadaşlığı yaptığı, yapmasa bile 'Allah' dediği için kardeşi sayılan insanlar düştüğünde, onu kaldırmak, destek ve ilgiyle ayakta tutmaya çalışmak konusunda pek mahir değildirler.

Özellikle medyadaki çoğu İslamcının aklına,

mesaisinin büyük bölümünü 'öteki mahalle'ye şirin gözükmeye, onların trendlerini yakalamaya harcadığı, dolayısıyla kendi değerlerine ve insanına yönelik bir 'görme' faaliyetine yeterli zamanıayıramadığı için; haksızlığa uğramış bir müslümana el uzatmak gelmez.

Hadi öncesi 28Şubat'tı ve İslamcıların elini, rejimin gazabına uğrama ihtimali bağlardı. Ama Salih Mirzabeyoğlu'nun 2002 yılından bu yana aynı işkencelere maruz kalarak haksız yere hapiste yatıyor olmasında; biz medya mensuplarının bu haksızlığıgündemde tutmadığımız için, AK Parti hükümeti'nin de 28 Şubat yargı kararlarınıyeniden karar masasına koymadığı için, sorumluluğu var.

Bunu kim nasıl ödeyecek, bilmiyorum; ama emin olduğum bir husus var ki, o da Salih Mirzabeyoğlu'nun işlemediği bir suçtan dolayı hapiste yattığı her dakikanın üzerimize vebal olarak yazıldığıdır? O vebal, ağır bir vebaldir?'

Bendeniz üstüme düşeni ikinci kez yaptım, vebalin gerisi bu yazıyı okuyanların üstünedir!

12.10.2012
Yeni Şafak - Özlem ALBAYRAK

Mirzabeyoğlu davasında 'Ergenekon' izi

İBDA/C davası sanıklarından Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatı Hasan Ölçer, 25 Ocak 2000 tarihinde Metris'te yaşanan olaylara ilişkin çarpıcı bir iddiada bulundu. Ölçer'in "Bugün Ergenekon davasından yargılanan jandarma istihbarat Okan İşgör de o tarihlerde Metris'te tutuklu bulunuyordu. Görevi içeriden bilgi sızdırmaktı" dedi.

İBDA/C davası sanıklarından Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatı Hasan Ölçer, 28 Şubat sürecinin hâlâ devam ettiğini belirterek "O dönemin karaları, objektif ve kamu vicdanını rahatlatan kararlar değildir. Dolayı-

sıyla karaların yeniden gözden geçirilmesi lazım" dedi. Öte yandan Mirzabeyoğlu'na 20 yıl hapis cezasıyla sonuçlanan 2000 yılındaki Metris olaylarının arkasında Ergenekon'un olduğunu iddia etti.

İBDA/C davası sanıklarından Salih Mirzabeyoğlu olarak bilinen Salih İzzet Erdiş ile birlikte 8 kişinin "Yıkıcı ve öldürücü madde imal etmek" suçundan aldıkları ceza, Yargıtay tarafından bozuldu. Süreç yeniden başlarken ilk duruşma, Bakırköy 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı.

Mahkeme 23 Ocak'a ertelendi

28 Şubat dönemi yargı kararlarının mahkûm ettiği Salih Mirzabeyoğlu, 1998 yılından bu yana tutuklu bulunuyor. Sık sık kaldığı cezaevi değiştirilen Mirzabeyoğlu'nun, çeşitli işkencelere maruz kaldığı iddia edilmişti. 25 Ocak 2000 tarihinde Metris Cezaevi'nde çıkan olaylar nedeniyle Mirzabeyoğlu'na 20 yıl hapis cezası verilmişti. Mahkemenin bu kararı geçtiğimiz gün Yargıtay tarafından bozuldu ve dava yeniden görülmeye başlandı. Tutuklu sanıklardan Salih İzzet Erdiş, Mehmet Şişmanoğlu, Mehmet Yavuz Uçum, Ekrem Demirci ile tutuksuz sanık Harun Akdere ile avukatları katıldığı duruşma, eksik dosyaların olduğu gerekçesiyle 23 Ocak 2013 tarihine ertelendi.

Ergenekon parmağı

Mirzabeyoğlu'nun avukatı Hasan Ölçer, 25 Ocak 2000 tarihinde Metris Cezaevi'nde çıkan olaylarla ilgili ilginç iddialarda bulundu. Çok sayıda silah ve patlayıcı maddenin Metris'e nasıl alındığının araştırılması gerektiğine dikkat çeken Ölçer, "Bugün Ergenekon davasından yargılanan jandarma istihbarat Okan İşgör de o tarihlerde Metris'te tutuklu bulunuyordu. Görevi içeriden bilgi sızdırmaktı. Biz o gün yaşananlarda İşgör›ün ve ona görev bazı Ergenekoncuların parmağı olduğunu düşünüyoruz. Bunu 23 Ocak'taki duruşmada mahkeme heyetine sunacağız" dedi.

Mirzabeyoğlu yeniden yargılanmalı

Mirzabeyoğlu'nun yargılanmasının 28 Şubat döneminin her türlü baskısı altında yapıldığını ileri süren Ölçer, "Bugün darbelerle hesaplaşmak istiyorsanız bunun sonuçlarıyla da hesaplaşmak durumundasınız. Bunun sembol ismi Mirzabeyoğlu'dur. Çünkü o dönemin karaları, objektif ve kamu vicdanını rahatlatan kararlar değildir. Dolayısıyla karaların yeniden gözden geçirilmesi lazım" diye konuştu.

14.10.2012
Milli Gazate - Timuçin Mercanoğlu

CHP, Salih Mirzabeyoğlu'nu sordu

28 Şubat sürecinde İBDA-C lideri olduğu gerekçesiyle müebbet hapse mahkum edilen yazar Salih Mirzabeyoğlu'nun (Salih İzzet Erdiş) durumu TBMM gündemine geldi.

Mirzabeyoğlu'nu Bolu F-tipi Cezaevi'nde geçtiğimiz mayıs ayında ziyaret eden CHP Malatya Milletvekili Veli Ağbaba, Başbakan Erdoğan'ın cevaplaması talebiyle Meclis'e 5 maddelik soru önergesi verdi. Ağbaba, hazırladığı önergesinde Mirzabeyoğlu'nun hapishane şartlarına ilişkin şu soruları yöneltti: ' Salih İzzet Erdiş'in sağlık hizmetlerinden yeterli kadar yararlanamamasının nedeni nedir? Sağlık sorunluları bulunan Erdiş'in halen 8 metrekare bir hücrede tek başına tutulması sağlık durumunu nasıl etkilemektedir? Erdiş'in kendisine sürekli olarak işkence yapıldığı iddiasıyla ilgili olarak şimdiye kadar idari veya adli bir inceleme başlatılmış mıdır? Başlatılmamışsa nasıl sonuçlanmıştır?'

HUKUKSUZLUĞA MARUZ KALDI

Mirzabeyoğlu olarak tanınan Erdiş'in işkenceye maruz kaldığı iddiasını hatırlatan Ağbaba, 'Erdiş'in bu iddiası şimdiye kadar araştırılmış mıdır? Telegram yöntemi deney veya işkence amacıyla kullanılmakta mıdır?' diye sordu.

Mirzabeyoğlu'nun durumunu Meclis'te yaptığı konuşmalarda da dile getirdiğini ifade eden Ağbaba, 'Türkiye'de her dönemde bir hukuksuzluk var. Mirzabeyoğlu da hukuksuzluğa maruz kalmıştır. Meclis'te de soru önergesiyle konuyu gündeme getirmeyi planlıyoruz' ifadelerini kullandı.

28 Şubat'ın delilsiz mahkumu

28 Şubat döneminde İBDA-C örgütünün lideri olduğu iddiasıyla yargılanan ve 50'yi aşkın kitabın yazarı olan Salih Mirzabeyoğlu'nu müebbete mahkum eden mahkeme üyeleri, kendilerine kararın ne yönde olması gerektiğine ilişkin brifing verildiğini açıklamıştı. İdama mahkum edilen Mirzabeyoğlu'nun cezası ağırlaştırılmış müebbete dönüştürülmüştü.

17 EKİM 2012 – Yeni Şafak

28 Şubat yargısı 'emir eri' gibiymiş...

28 Şubat'ta askerden brifing alan yargı mensuplarının skandal kararlar, bugünlerde mağdurların verdiği ifadelerle daha net ortaya çıkıyor

28 Şubat sürecinde sivil birçok yargıcın askerin emrinde olduğu yönündeki iddialar giderek daha somut bir hal alıyor. Özellikle TBMM Drabeleri araştırma komisyonuna konuşan dönemin bazı tanıkları, o günlerde yaşadıkları ve tanık oldukları olayları anlatınca, sivil yargı ile asker arasındaki ilişkiler, daha net bir şekilde ortaya çıkıyor.

28 Şubat sürecinde bazı sivil yargıçların birebir askerin kontrolünde olduğunu belirten önemli olaylardan biri Yazar Canan Barlas'ın başına gelen bir olay oldu.

Darbeleri Araştırma Komisyonu'na konuşan Mehmet Barlas ve eşi Canan Barlas, 28 Şubat sürecinin önemli oluşumlarından Batı Çalışma Grubu(BÇG)'nun beyni olarak bilinen Güven Erkaya'yla aralarında geçen ve yargının halini gösteren bir olayı anlattılar.

Canan Barlas, bir uçak yolculuğu sırasında Güven Erkaya'ya ile tesadüfen aynı bölüme düştüklerini belirterek, o yolculuk sırasında Erkaya'nın, Mehmet Barlas hakkında, "Tansu Çiller'e yalakalık yapıyor. Bunların hepsinin hesabını soracağız" dediğini söyledi.

Canan Barlas, daha sonra yargıya taşıdığını belirttiği olayın, askerin etkisinde olan yargı tarafından tam tersi bir şekilde sonuçlandırıldığını ifade etti.

"GÜVEN ERKAYA EMİR VERMİŞ, DAVA KAPANDI"

Canan Barlas, başından geçen o olayı şöyle anlattı: "New York Havaalanında... Ben kızımla dururken, "Şuna bakın, yalakalık yapıyor Tansu Çiller'e. Bu yalakaların hepsinin hesabını göreceğiz." dedi. VIP lounge'da olduğu için zaten çok az insan vardı. Kızım yanımda, biz çok kötü olduk yani. Ve beni mahkeme-

ye verdi. Ben bir yazı yazdım: "Erkaya Paşa çok yaşa!" diye. "Ayağını uzatmışsın, hem bir başbakana küfrediyorsun hem bir başyazara küfrediyorsun hem de böyle bir şeyin, bunların üstesinden yakında geleceğiz diye işaret ediyorsun..."

Ondan sonra benim yazım üzerine beni mahkemeye verdi ve benim mahkemeyi artık kazanacağım kesinken, mahkeme -o zaman, tabii, yargı da bunların içinde olduğu o kadar kesinki- mahkeme saatini bir saat öne almış, patronum Dinç Bilgin de beni suçlu çıkarmış, benim tazminat davamı da ödemiş... Tazminatını da Dinç Bilgin ödemiş çünkü bu Erkaya demiş ki: "Beni asla suçlu çıkarmayın bu şeyden, ne yapacaksanız yapın." O zamanın yargıçları da çok muhterem kişilermiş, bunu, bu davayı böyle hallettiler. Zaten, 28 Şubat'ta yirmi sekiz tane dava açıldı bana, tazminat davası, üç tane ceza davası açıldı. Bunların birini de Mesut Yılmaz açtı çünkü o dönemdeki ihaleler üzerine konuşuyorduk, verilen enerji ihalelerindeki yolsuzluklar üzerine konuşuyorduk. Allah'tan Rahşan affı geldi, ben bu otuz davadan kurtuldum, bu gazetecilikten de kurtuldum."

YARGIÇLARDAN İTİRAF: TALİMATLA MAHKUMİYET VERDİK, ÖZÜR DİLERİZ

Yazar Mehmet Barlas da, o dönemde kendisine yönelik açılan tüm davalarda yargının etki altında kalarak karar verdiğini vurgulayarak bunu verdiği bir örnekle dellilendirdi: "Mesela ben 28 Şubat döneminde kaybettiğim davaları... Mesut Yılmaz'a karşı bir dava kaybettim, 8 bin lira ödedim. Yazımda demiştim ki: "ANAP kongresinde Lütfullah Kayalar genel başkan olursa belki ANAP kurtulur." diye yazmıştım. Bana dava açtı. "Yazı yoluyla genel başkanlığımı engellemeye çalıştı." diye. Ankara'da bir asliye hukuk mahkemesi beni tazminata mahkûm etti. Emin Çölaşan "Yazdığı yazılardan ötürü sokağa çıkamıyorum." diye dava açtı, ona da tazminat ödedim. 28 Şubat'tan sonra, Canan hanımın davalarından bazıları devam ediyordu, gittim –adını söylemeyeceğim- bir yargı organına, yargıç ve savcı beni odalarına aldılar, "Kusura bakmayın. 28 Şubat'ta talimat geliyordu, sizi mahkûm ediyorduk, özür dileriz." dediler, kalan iki davayı düşürdüler.

MİRZABEYOĞLU DAVASI DA AYNIYDI

28 Şubat sürecinde yargının verdiği skandal kararlar sadece Barlaslar'la ilgili değildi. Dönemin önemli isimlerinden Salih Mirzabeyoğlu hakkında verilen mahkumiyet kararı da yıllardır tartışılıyor. Mirzabeyoğlu hakkında, hiçbir delil ve tanık olmamasına rağ-

men son olarak 2001 yılında sonuçlanan davada idama mahkum ediliyordu ancak Türkiye'de idam uygulaması olmadığı için Mirzabeyoğlu müebbet hapse mahkum edildi. Mirzabeyoğlu'nu idama mahkum eden hakim sonradan yaptığı itiraf gibi açıklamada "Kararın adil olduğunu söyleyemem" demişti.

DİLİPAK VE VAKİT GAZETESİ AYNI KADERİ PAYLAŞANLARDAN

28 Şubat yargısının mağdurlarından biri de Gazeteci Yazar Abdurrahman Dilipak ve Akit Gazetesi'ydi... Dilipak, dönemin emir altındaki yargı mensupları tarafından haksız yere, hayatını alt üst eden tazminat davalarıyla karşı karşıya bırakıldı.

Geçtiğimiz günlerde TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu'nca bilgisine başvurulan gazeteci yazar Dilipak, 28 Şubat sürecindeki skandal yargılamalarının simgesi haline gelen 'Şişli Terakki Davası'nı bireysel başvuru kapsamında Anayasa Mahkemesine götürmeye, ayrıca 28 Şubat soruşturmasını yürüten savcılığa da suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor. 28 Şubat sürecinde askerlerin yargı mensuplarına iki kez verdiği brifingler, bu brifinglere katılan yargı mensuplarının askerleri ayakta hararetle alkışlaması 28 Şubat'ın simgelerinden biri haline gelmişti. 'Şişli Terakki Davası' işte bu skandal yargılamalardan birisi. 28 Şubat'ın simge davası haline geldi.

Kökenleri Selanik'teki Şemsi Efendi Haham Okulu'na dayanan ve yüzyıldan fazla bir zamandır faaliyet gösteren Şişli Terakki Lisesi'nin Nişantaşı'nda bulunan eski binası uzun bir süre boş bırakıldıktan sonra D.B. İnşaat Şirketine kiralandı. Yazar Ilgaz Zorlu ve Gazeteci-Yazar Abdurrahman Dilipak, Akit, Hürriyet, Aksiyon, Zaman ve Yenişafak gibi basın organları da bu çok değerli binayla ilgili haberler yaptılar.

Hürriyet gazetesi ile Dinç Bilginin sahibi olduğu Sabah gazetesi arasındaki rekabette, Doğan Medyasında çalışan Erdal Bilaller, Ufuk Güldemir, Semra Uncu, Erdal Şafak ve Soner Yalçın gibi yazarlar da, Ilgaz'ın iddialarını yorum yaparak köşelerinde yayınladılar. Bu iddialar haber olarak bir çok basın organında yeraldı. Onlar hakkında da İstanbul 3. Asliye Hukuk mahkemesinde dava açıldı. Aynı günlerde konu ile dolaylı

olarak ilgisi olan başka bir konuda yazdığı yazı sebebi ile Akit yazarı Dilipak da hakkında dava açılanlar arasında yeraldı.

Yargılamanın sonunda Ilgaz Zorlu da dahil olmak üzere, sözü söyleyen ve bu sözleri yazı konusu yapan bütün gazeteciler hakkındaki dava reddedildi. Dilipak ise tazminata mahkum edildi.

AKİT GAZETESİ'NE LİNÇ

Yargılamada ilginç olan ayrıntı ise, Şişli Terakki Vakfı tarafından açılan tazminat davasında davalılar arasında adı yazılmakla birlikte, dava dilekçesinde, Dilipak'a ait ifadelerle ilgili suç isnadı yoktu. Buna rağmen diğer herkes hakkında dava reddedilirken Dilipak'ın cezalandırılması dikkati çekti. Terakki davası ile ilgili bir açıklama yapan Dilipak şunları söylüyordu: "Sabah ve Hürriyet grubu arasında rekabet var.. Teşvikiye'deki Şişli Terakki arsasının Dinç Bilgin'e verilmesi konuşuluyor. İddiayı gündeme getiren Ilgaz Zorlu. Bu açıklamayı haber yapan Hürriyet grubunun yazar ve muhabirleri.. O gün ben de tesadüfen Sabataylık üzerine yazmışım.. Dava dilekçesinde benimle ilgili bir suç isnadı yok. Ama yargılama sonunda Ilgaz ve diğerleri hakkındaki dava reddediliyor ve ben tazminata mahkum ediliyorum.. Sözü söyleyen serbest, yazan serbest, ben o konularla ilgili bir yazı yazdığım için tazminata mahkum oluyorum.»

312 GENERAL DAVASI

Akit Gazetesi de, müstear isimler yazı yazan bir yazarının "On başı olamayacakların general olduğu ülke" diye yazdığı yazısı için 312 generalin toplu tazminat davasıyla karşı karşıya kalmıştı. Gazeteyi mahkum eden de yine o günlerin etki altındaki yargısıydı.

28 Şubat uygulamalarına o dönem manşet ve haberleriyle en büyük tepkiyi gösteren Akit ise, maddi ve manevi olarak çökertilmeye çalışıldı. Gazete binası defalarca kaleşnikoflarla tarandı. Saldırgan failler meçhul kalırken, saldırılara uğrayan gazete ise savcı ve polisler tarafından sık sık basıldı. Çalışanlar taciz edildi. Gazetenin basım ve yayımı engellenmeye çalışıldı. Bir köşe yazarının 'Onbaşı bile olamayacakların general olduğu ülke' başlıklı yazısı nedeniyle 312 general tarafından gazeteye 1 trilyon TL'ye yakın tazminat davası açıldı. Aynı süreçte skandal şekilde bu dava cezaya hükmedilerek bitirildi. 312 general davasını organize eden ve davada müşteki olarak yer alan generallerden bir çoğu Balyoz ve Ergenekon davasında sanık oldu.

22.10.2012
Furkan Sezgin - Dünya Bülteni

Darbe komisyonu
Salih Mirzabeyoğlu'nu dinleyecek

Mirzabeyoğlu'nu dinleyecek olan komisyon üyeleri, toplantının ardından yeniden yargılanması konusunu Meclis Başkanlığı'na önerecek

TBMM Darbe ve Muhtıraları Araştırma Alt Komisyonu, 28 Şubat ve 27 Nisan süreçlerine ilişkin olarak İBDA-C lideri olmak suçlamasıyle Bolu Cezaevi'nde yatan **Salih Mirzabeyoğlu**'nu dinleyecek.

Ailesi ve avukatı aracılığıyla komisyona başvuran Mirzabeyoğlu'nu dinleyecek olan komisyon üyeleri, toplantının ardından yeniden yargılanması konusunu Meclis Başkanlığı'na önerecek. Meclis'in uygun görmesi durumunda Adalet Bakanlığı ile yapılacak çalışmalar neticesinde konu ile ilgili yasal mevzuat düzenlenecek.

28 Şubat Alt Komisyonu Başkanı AKP Kayseri Milletvekili Yaşar Karayel, darbe süreçlerinin yargılanmalarının dikkate alınması gerektiğini bu yargılanmalardaki varsa adaletsizliklerin giderilmesi gerektiğini belirterek, "Komisyon olarak darbe süreçlerine ilişkin yargılanmaları da dinlemeler tamamlandıktan sonra görüşeceğiz. Olumlu bir netice çıkması durumunda darbe yargılamalarının yeniden yapılması Meclis Başkanlığı'na önereceğiz" dedi.

28 Şubat Alt Komisyon Başkanı Karayel, "Hiçbir silahlı eylemi saptanamamış yalnızca kitapları ve fikirlerinden dolayı mahkum edilen Mirzabeyoğlu'nu dinleyeceğiz. Hukuki bir eksiklik veya hata varsa düzeltilmesi için de komisyon olarak harekete geçeceğiz. O dönem yargılamaların çok hızlı yapıldığı, mahkumiyet kararlarının hızlı alındığı ve Yargıtay'ın yine çok hızlı bir şekilde bu kararları onayladığına dair çok ciddi şikayetler var. Bunları da inceleyeceğiz" dedi.

23.10.2012 - Yeni Şafak

Mirzabeyoğlu için yeni yargılanma umudu

Meclis Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu, darbe dönemlerine ilişkin somut adım atmaya hazırlanıyor. Komisyon, ailesi ve avukatlarının talebiyle dinle-yeceği Mirzabeyoğlu için Meclis'e yeniden yargılanma önerisinde bulunacak

Meclis Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu, darbe dönemleri yargılanmalarına ilişkin somut adım atmaya hazırlanıyor. 28 Şubat postmodern darbesi ve 27 Nisan süreçlerini araştıran alt komisyon Bolu Cezaevi'nde yatan Salih Mirzabeyoğlu'nu dinleyecek. Meclis Darbe Komisyonu 28 Şubat sürecinde İBDA-C lideri olmak suçundan tutuklanan ve halen cezaevinde bulunan Salih Mirzabeyoğlu için de harekete geçti. Ailesi ve avukatı aracılığıyla komisyona başvuran Mirzabeyoğlu'nu dinleyecek olan Komisyon üyeleri, toplantının ardından yeniden yargılanması konusunu Meclis Başkanlığı'na önerecek. Meclis'in uygun görmesi durumunda Adalet Bakanlığı ile yapılacak çalışmalar neticesinde konu ile ilgili yasal mevzuat düzenlenecek. 28 Şubat Alt Komisyonu Başkanı AK Parti Kayseri Milletvekili Yaşar Karayel, darbe süreçlerinin yargılanmalarının dikkate alınması gerektiğini bu yargılanmalardaki varsa adaletsizliklerin giderilmesi gerektiğini belirterek, 'Komisyon olarak darbe süreçlerine ilişkin yargılanmaları da dinlemeler tamamlandıktan sonra görüşeceğiz. Olumlu bir netice çıkması durumunda darbe yargılamalarının yeniden yapılması Meclis Başkanlığı'na önereceğiz' dedi.

KISA SÜREDE KARARI VERİLDİ VE ONANDI

Bolu Cezaevi'nde 14 yıldır yatan ve hiçbir silahlı eylem dosyası bulunmayan Mirzabeyoğlu ile ilgili 28 Şubat Alt Komisyon Başkanı Karayel, 'Hiçbir silahlı eylemi saptanamamış yalnızca kitapları ve fikirlerinden dolayı mahkum edilen Mirzabeyoğlu'nu dinleyeceğiz.

Hukuki bir eksiklik veya hata varsa düzeltilmesi için de komisyon olarak harekete geçeceğiz. O dönem yargılamaların çok hızlı yapıldığı, mahkumiyet kararlarının hızlı alındığı ve Yargıtay'ın yine çok hızlı bir şekilde bu kararları onayladığına dair çok ciddi şikayetler var. Bunları da inceleyeceğiz' dedi. Komisyon, önceki gün dinledikleri Malatya E Tipi Kapalı Cezaevi'nde kalan Zekeriya Şengöz ile Fahri Memur'un da yeniden yargılanmalarını önereceği öğrenildi.

23 EKİM 2012 – Yeni Şafak

Ailesinden yine uzak kalacak

28 Şubat güdümlü yargının hapse gönderdiği Salih Mirzabeyoğlu, 24'üncü bayramını da ailesinden uzakta, hücrede geçiriyor. Avukatı Ali Rıza Yaman, 'Müvekkilim yeniden yargılansın. 12 yıllık işkence son bulsun' dedi.

28 Şubat post-modern darbesi sürecinde cunta güdümlü yargının İBDA-C lideri olmakla suçladığı ve 'ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası' verdiği Salih Mirzabeyoğlu'nun dramı sürüyor. 24 bayramdır ailesinden uzakta olan Mirzabeyoğlu'nun durumunu Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonu da gündeme taşıyacak. Komisyon'un önümüzdeki günlerde 28 Şubat'la ilgili gö-

rüşüne başvuracağı Mirzabeyoğlu'nun yeniden yargılanması isteniyor. Bolu F Tipi Cezaevi'ndeki hücresinde 12 yıldır 'telegram' (zihin kontrol) da dahil türlü işkencelere maruz kaldığı iddia edilen Mirzabeyoğlu hakkında konuşan avukat Ali Rıza Yaman, '28 Şubat'la ilgili müvekkilimin ifadesine başvurulacak olması ve yargılamanın yeniden tartışmaya açılması önemli bir adım. Darbe döneminde hakim ve savcılara baskı yapılarak çıkarılan kararların tümden iptal edilmesi gerekir' dedi.

24 BAYRAMDIR UZAKTA

'Darbeyle hesaplaşmak darbenin sonuçlarıyla da hesaplaşmaktır' diyen Yalman, şunları söyledi: 'Mirzabeyoğlu ile ilgili devam eden hâlâ hukuksuz davalar var. Bu mevcut mevzuattan kaynaklanıyor. Mevzuat değişmedikçe, üst bir norm çıkarılmadıkça hukuksuzluk giderilmiş olmaz. Bunun için o dönem davalarının sonuçları ile birlikte iptal edilmesi gerekir. 12 yıldır yapılan işkence artık son bulmalıdır.' Yaman, müvekkilinin 24 bayramı ailesinden uzak geçirdiğini, bu bayramda da görüşme izni verilmediğini belirterek, 'Ailesiyle ancak bayramdan sonraki çarşamba günü görüşebilecek' diye konuştu.

24 EKİM 2012 – Yeni Şafak

Marina bombacısını gazeteci yaptılar

Bayramda **“bayram yazıları”** yazılır, nostalji yapılır, **“kurbanın faziletlerinden”** söz edilir, tamam da, adam yalan söylüyorsa ve buradan bir siyaset türetmeye çalışıyorsa, usulüne göre kulağı da çekilir.

Neymiş, Türkiye basın özgürlüğü konusunda tarihinin en karanlık dönemini yaşıyormuş...

Bilmem kaç gazeteci tutukluymuş, bilmem kaçı da susturulmuş...

Filanca kuruluş bir rapor yayınlamış, Türkiye'deki içler acısı durumu gözler önüne sermiş.

Sultan Abdülhamit döneminde bile böyle değilmiş...

Filanca kuruluşun raporunu ben de okudum. Listede ismi geçen isimleri tek tek inceledim.

Şunu gördüm:

Uluslararası ayağı da olan müthiş bir **“dezenformasyon çalışması”** yürüyor ya da yürütülüyor.

Hiçbir zaman Türkiye'nin, **“basın özgürlüğü”** konusunda ideal bir noktada olduğunu düşünmedim.

Sultan Abdülhamit'in güya **“istibdat”** rejimine son verip **“sansürsüz”** bir rejim kuranlar, köprübaşında gazeteci vurdurtmuşlardı, gazete kapatmışlardı, **“sürgün mekanizmasına”** işlerlik kazandırmışlardı.

Cumhuriyet dönemi uygulamaları daha beterdir, **İttihat ve Terakki**'ye rahmet okutmaktadır

Hemen aklıma, **İsmet Paşa** mamulü **“Takrir-i Sükûn Yasası”** geliyor.

Kaç gazetenin ömür boyu faaliyetten men edildiğini, hangi gazetecilerin susturulduğunu (yani **İstiklal Mahkemeleri**'ne yollandığını) ve ne karşılığında affedildiklerini **“google”**a sorun... Ayrıca **Ahmet Emin Yalman, Hüseyin Cahit Yalçın, Esref Edip** isimlerini bir kenara kaydedin.

Sonra da şu soruları sorun:

Nazım Hikmet ve **Kemal Tahir** ne yapmışlardı da, 28 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmışlardı?

Sabahattin Ali'nin kafasını odunla parçalama fikriyatı kime, hangi milli konsorsiyuma aitti ve bu konsorsiyumun icracı elemanı hangi **"milli teşkilatın"** üyesiydi?

Biricik düşü **"eşitlikçi bir Türkiye"** olan **Arif Oruç** niçin Türkiye'yi terk etmek zorunda kalmıştı?

Necip Fazıl Kısakürek kime ne yapmıştı?

Osman Yüksel Serdengeçti, hangi suçunun karşılığı olarak yıllarca zindanlarda çürütülmüştü?

Abdi İpekçi, Uğur Mumcu, Çetin Emeç, Ahmet Taner Kışlalı, İlhan Darendelioğlu cinayetleri hangi **"milli ve militer mekanizmanın"** ürünüydü?

Çoğaltılabilir...

Filanca kuruluşun raporuna dayanarak **"Türkiye basın özgürlüğü konusunda tarihinin en karanlık dönemini yaşıyor"** diyen arkadaşa soruyorum:

Marina bombalamak ne zamandan beri gazetecilik sayılır oldu?

PKK'ya kuryelik yapmak... Üstelik **"suçüstü"** yakalanmak...

Kitle eylemlerini örgütlemek...

Molotof kokteyl atmak...

Dağa militan yollayan mekanizmanın **"askerlik şubesi memuru"** gibi çalışmak...

Darbenin tedvirine memur yazılmak...

Karargahta pişen haberleri sorgusuz sualsiz manşete çekmek...

Bu mudur gazetecilik?

Marina bombalayan militanları gazeteci sayıyorsunuz da, neden hiçbirinizin aklına **"Salih Mirzabeyoğlu niçin idama mahkum oldu ve niçin ömür boyu hapis yatacak?"** sorusunu sormak gelmiyor?

Neden **Mehmet Şevket Eygi, Selahattin Eş, Sadık Albayrak, Şule Yüksel Şenler, Emine Şenlikoğlu, Nurettin Şirin, Hakan Albayrak** gibi isimler hiçbir yazınıza, hiçbir raporunuza, hiçbir nümayişinize konu olmadı ve konu olmuyor?

Tamam, **"Ergenekon soruşturması"** çerçevesinde tutuklanan meslektaşları anlıyoruz...

Biran önce salıverilmeli ve tutuksuz yargılanmalıdırlar.

İyi de birader, marina bombalayan militanlara gösterdiğiniz hassasiyeti, neden son zamanlarda görünürlük kazanan **"yargı devleti"** konusunda göstermiyorsunuz?

24.10.2012
Star - Ahmet KEKEÇ

SALİH MİRZABEYOĞLU'NA YILLARDIR YAPILANLAR AKIL VE MANTIK DIŞIDIR!

Şu mübarek bayram günü, canım fena halde sıkıldı, adeta burnumun direği ve kalbim derinlikleri sızladı,

SALİH MİRZABEYOĞLU'NA YILLARDIR YAPILANLAR AKIL VE MANTIK DIŞIDIR!

Şu mübarek bayram günü, canım fena halde sıkıldı, adeta burnumun direği ve kalbim derinlikleri sızladı,

Salih Mirzabeyoğlu'na Bayramda dahi ailesiyle görüşme izini verilmiyormuş?! Yeni şafak gazetesinin haberine göre; http://www.yenisafak.com.tr/gundem-haber/ailesinden-yine-uzak-kalacak-25.10.2012-418271

Bu kadar sıkıntı yaratıyorsa Mirzabeyoğlu, asılsın bari, O garip'te bu zulümden kurtulsun, diyecek hale geldik!

Bu bir hukuk vahşetidir! Mirzabey'i yargılayıp, muhebbet hapis veren hakim emekli olmuş, şimdiler de bolyoz hükümlüsü emekli dandik paşa, Çetin Doğan'ın ve bazı ergenekon sanıklarının özel hukuk müşavirliğini yapmaktadır... Sadece bu vaziyet herşeyi açıkça ortaya koymaktadır...

Ah ki, ne ah, Mirzabeyoğlu'na yazık ettiler, hemde çok yazık!

Hiçbir silahlı eyleme karışmamış, elindeki en büyük silahı kalemi olan bir mütefekkir, 28 şubat'ın en büyük garibidir, aslında o...

Açıkça ifade ediyor ve şahsen, hepinizin huzurunda, burdan hayatımda bir konu ile ilgili, devlet büyüklerimize ''ilk kez" seslenmek istiyorum:

Sn. Cumhurbaşkanımız, Abdullah GÜL'e, Sn. Başbakanımız, Recep Tayyip ERDOĞAN'a Adalet bakanımız, Sn. Sadullah ERGİN'e ve bu konu ile ilgili tüm yetkililere; bu mesele ile ilgili hassas olan milletimizin hatırı sayılır çoğunluğunun hatırına ve eski ama eski-

meyecek o güzel müstesna günler hatırına, Lütfen ama lütfen, bu zalimce yapılan, ironik hukuk vahşetinin ortadan kalkması için, Mirzabeyoğlu'nun tekrar bağımsız bir şekilde yargılanmasının önünü, yapacağınız düzenlemeler ile açmalısınız...

Sn. Başbakan bu konuda bedel ödemiş birisidir. Zamanında milletimize fikirleri yüzünden kan kusturan bu hainleri pek tabii bizden daha iyi tanıyacaktır, Lütfen şahsımın ve hatırı sayılacak o belli çoğunluğun bu konuda ki, mazlum çığlığına kulak veriniz...

Sn. Başbakanım; sizden hayatımda ilk kez ve ısrarla birşey istiyorum. Ne kadar dikkate alırsınız bilmem ama, darbeciler tarafından mazlum edilmiş, Mirzabeyoğlu'nu ailesine kavuşması için vesile olunuz...

Bunu yapmak sizin duruşunuza daha bi yakışıcak, sadece tekrar yargılanmasının önünü açıp, bu hukuk vahşetine son verdiriniz...

Unutulmamalıdır ki, o garip adam, serbest kalmadan 28 şubat elbette ki, bitmiş sayılmayacaktır...

Saygı ve dua ile...

25.10.2012 - İbrahim DANACILAR

SALİH MİRZABEYOĞLU ADALET İSTİYOR

Zamanında açlık grevi yapan ve bundan bedenen hasar gören biri olarak, ölümsüz ve hasarsız sonlandırılmasını temenni ettiğim açlık grevlerinin gündemi rehin aldığı bu günlerde cezaevlerinde yatan nice "hukuk kurbanı"nın durumunu merak etmemek ehli vicdanı rahatsız etmeli. Etmiyorsa elimizi götüreceğimiz ve adına vicdan dedikleri bir yerimiz kalmamış demektir.

Az gelişmiş ülkelerde yargının "güçten yana" olması gibi bir handikabı söz konusudur. Biz bunu 28 Şubatta net olarak gördük.

1990'lı yıllardı, "irticai faaliyet" haberlerinin televizyonlardan eksik edilmediği yıllar... Birilerinin ülkeyi darbe koşullarına hazır hale getirmeleri gerekiyordu. Ne de olsa artık rutinleşen '10 yılda bir darbe' yapma zamanıydı. Ama darbe de durup dururken yapılmazdı ki. Bunun için ortam hazırlanmalıydı. Daha önceki darbelerin "ülke elden gidiyor, komünizm gelecek, ülke anarşi ve terörden dolayı bölünme noktasına gelmişti" safsatalarına bu sefer de, "irtica hortladı, şeriat gelecek, Türkiye karanlık çağa doğru gidiyor" gerekçesi ile darbeye hazırlıklı hale getirilmeliydi.

Bu süreçte "irticacılar" Bahriye Üçok, Muammer Aksoy, Turan Dursun'u öldürmüş ve sıra diğer aydınlara gelecekmiş! Yaptırdıklarının yeterli gelmediğini gören darbecigiller her türlü dini faaliyeti "irtica" kapsamına almak zorunda! kaldılar.

Yapılan baskınlarda Kur'an, tefsir gibi dini ne varsa "örgütsel doküman" diye suç gördüler ve cezai işlem için yeterli delil kabul ettiler.

Bir yazarın yazdığı makale, kitap dini içerik taşıyor ve hele hele baskıcı rejimleri, katı laikçi düzeni eleştiriyorsa, devletin rejimine yönelik tehdit olarak değerlendirdiler. Eğer mahkûm etme kararı önceden alınmışsa söz konusu dokümanları yakın tehdit kabul edip onlarca yıl ceza veriyorlardı.

İşte böyle bir ortamda "İBDA/C eylemleri" hızlanmıştı. Kim yapıyor ne yapıyor belli değil. Neticede bir yerlerden düğmeye basılmış ve doğru-yalan haberlerle İBDA/C üzerinden "irtica" tehlikesi yakınlaştırılıyordu.

Salih Mirzabeyoğlu adı bu dönemde sıkça duyuldu. Eylemcilerin üzerinden onun makale ve kitapları çıkıyordu. Ve "işte teşvik eden" dercesine Salih Mirzabeyoğlu mahkûm ediliyordu, edildi.

Salih Mirzabeyoğlu ile 1990'lı yıllarda iki kez görüştüm. Benden Kürt sorununun sürecini dinlerken vicdanının sesini dinlediğini hissettim ve "Allah'ın musibetleri sebepsiz değilmiş" diye iç çektiğini hatırlıyorum. Hele Sünnet-Kur'an ilişkisi konusunda söylediklerimi "oldukça etkilendim" diyerek tepki vermişti. Kendisine çok sert/katı değil misiniz dediğimde oldukça manidar bir cevap vermişti;

"Sert olsak ne yazar? Şimdiye kadar kanımızı emenler kadar sertleşebiliyor muyuz?"

28 Şubat'ın o karanlık ve karanlık olduğu kadar zulüm dolu günleriydi. Dindarlar olarak bizlere ne olacağını bilmiyorduk. Hemen hemen herkeste bir tedirginlik;

"Acaba namaz kılıyor olmam bana ne belalar getirecek?" diyenlerin sayısı oldukça fazlaydı. Bıyıklarını

kesenler, evindeki Kur'an'a varana dek gizleyenler, başını açan hanımlar… yani dindarlığı ile tanınan herkes bir şekilde dertli ve tedirgindi.

Bu havaların hâkim olacağı yıllara yelken açan günlerde Sayın Mirzabeyoğlu televizyonlarda görüntüleri gözümüze sokulurcasına polislerin ellerinde yüzü-gözü kan-revan içinde tutuklanmıştı. Mirzabeyoğlu kan-revan içinde olmadan da yakalanabilirken o hale getirilişindeki mesajı biliyorum;

1- Sahiplerine selam gönderip "bakın ne kadar laikçiyiz, terfi hakkımız" diyorlardı.

2- İslamcılara "size olan kinimizle sizi bu hale getirmezsek rahat etmeyiz, ona göre" anlayacağınız psikolojik harp başlamış ve mesajlar bazı hanelerde gözyaşlarıyla alınmıştı.

28 Şubat kararları ile başlayan post-modern süreçteki bütün yargı kararları gibi Mirzabeyoğlu hakkında verilen karar da zalimanedir. Gelin görün ki bugün ERGENEKONCU'lar için yürüyen "ÖZGÜRLÜKÇÜLER!" o günlerde bu haksız tutuklamalara "gık"larını bile çıkarmamışlardı. Üstelik kahir ekseriyeti ifade ettiğim gibi bu haksızlıkları alkışlıyorlardı.

Sayın Mirzabeyoğlu ne yapmıştı?

Hangi suçu işlemiş ve hangi saiklerle cezalandırılıyordu bilen beri gelsin.

En büyük suçu! Kimi eylemcinin üzerinde onun yazıları çıkıyordu. (burada eylemcilerin özellikle onu hedef göstermek için yapma ihtimalini geçiyorum)

Tamam, velev ki gerçekten de eylemcilerin onun eserlerini okuduklarını kabul edelim.

Peki,

Hangi ilkel kabilede bile bir teorisyen, bir yazar böyle suçlanır ve cezalandırılır?

Sahi suçu belli mi?

Bilen biliyor mu? Biz bilmiyoruz ve Avukatına soruyoruz;

Neden..?

Aldığımız cevapla bir kez daha hayretler içinde kalıyoruz, **o da bilmiyor.**

Nasıl mı?

İşte Avukatı Ali Rıza Yaman'ın cevabı;

"Tam olarak neyle suçlandığını, hangi suçtan dolayı ceza aldığını biz de bilmiyoruz. Herkes herkese suç isnad eder. Ancak mühim olan şahsın o suçu işleyip-işlemediği, bunun tespiti ve verilecek cezanın o suça uygunluğudur."

28 Şubat'ın DGM'lerinin verdikleri ceza akıl alır

gibi değil, müebbet…

Mirzabeyoğlu'nun aslında hiçbir eyleme karışmadığı halde ve hiçbir delil bulunmamasına rağmen yazdığı kitaplarla örgüt üyelerini yönlendirdiği iddiasıyla yargılanıp mahkûm edilişi "28 Şubat" döneminin zulmüne iyi bir örnek olmuştur.

Şimdi,

Bu hukuk cinayeti 14 yıldır ağır hapis koşullarında -bir yazar/teorisyen ciddi bir suçlama olmadığı halde- 28 Şubatçıların keyfi yerine gelsin diye işleniyor. Bu zulmü Türkiye'nin aldığı mesafede izah edecek bir "hukukumsu" tabir dahi bulamıyorum.

Şimdi bu durum bir daha değerlendirilir ve suç-ceza denksizliği/orantısızlığına karar verilince bu geçen yılları kim, nasıl telafi edebilecek?

Salih Mirzabeyoğlu adam öldürmemiş, gasp ve benzeri bir suç işlememiş ki. Bu ceza, bu zulüm insanlık ve hukukla izah edilemeyecek boyuttadır ve bu davanın altında kalmak ar geliyor.

Mirzabeyoğlu "bin yıl süreceği" iddia edilen ve böyle planlanan bir 28 Şubat mağduru ve mazlumudur. O dönemin yaptım olducu "şipşak"çı yargısı tarafından verilen bu ağır ceza asla hukuka sığmayacak boyuttadır. Yeniden yargılanmazsa bir yazıma başlık olan "hukuk, mukuk" olur…

Pek çok mahkûm yakınlarının cenazesine katılabilirken Mirzabeyoğlu bu haktan mahrum bırakılıyorsa;

"Aybo… cinayeto" ama bu ayıp ve cinayetten dönmek de bizim elimizde. HSYK adalet ve hukukun gereğini yapmalıdır, gecikmeden. Yoksa bunu çocuklarıma anlatamadığım gibi torunlarıma da anlatamayacağım.

01.11.2012 haberkritik

Salih Mirzabeyoğlu Bakırköy Hastanesi'nde

‘’Salih Mirzabeyoğlu” olarak tanınan İBDA/C davası hükümlüsü Salih İzzet Erdiş, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne götürüldü.

Erdiş'in avukatı Hasan Ölçer, AA muhabirine yaptığı açıklamada, ruhi ve psikolojik

durumunun incelenmesi için Bolu F Tipi Cezaevi'nden Bakırköy Ruh ve Sinir

Hastalıkları Hastanesi'ne götürülen Erdiş'i gün içinde gördüğünü ve sağlık

durumunun iyi olduğunu söyledi.

Erdiş'in doktorlarıyla da görüştüğünü ve endişelenecek bir

durumu olmadığını dile getiren Ölçer, şöyle devam etti:

“Şu an kendisi müşahede altında. Müşahedenin belli bir süresi yok ancak yasal süre 21 gün.

Bu süreden daha kısa veya uzun müşahede altında kalabilir. Ona doktorlar karar verecek.

Bu gözlem altına alınma işlemi, bizim herhangi bir talebimiz sonucunda olmadı.

Bizim de ailesinin de şu an tahliyesine ilişkin bir talebimiz olmamıştı.”

02 .11.2012 - Anadolu Ajansı

Mirzabeyoğlu'nun avukatı son durumu açıkladı

Salih Mirzabeyoğlu'nun avukatı Ölçer ''Şu anda müşahede altında. Müşahedenin belli bir süresi yok ancak yasal süre 21 gün." dedi, daha sonraki olası durumu açıkladı.

''Salih Mirzabeyoğlu" olarak tanınan İBDA/C davası hükümlüsü Salih İzzet Erdiş'in avukatı Hasan Ölçer, müvekkilinin hastanede müşahede altında olduğunu belirterek, ''Müşahedenin belli bir süresi yok ancak yasal süre 21 gün. Bu süreden daha kısa veya uzun müşahede altında kalabilir" dedi.

Avukat Ölçer, AA muhabirine yaptığı açıklamada, ruhi ve psikolojik durumunun incelenmesi için Bolu F Tipi Cezaevi'nden Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne götürülen Erdiş'i gün içinde gördüğünü ve sağlık durumunun iyi olduğunu söyledi.

Erdiş'in doktorlarıyla da görüştüğünü ve endişelenecek bir durumu olmadığını dile getiren Ölçer, şöyle devam etti:

''Şu an kendisi müşahede altında. Müşahedenin belli bir süresi yok ancak yasal süre 21 gün. Bu süreden daha kısa veya uzun müşahede altında kalabilir. Ona doktorlar karar verecek. Şu an gözlem altında. Kendisiyle bir tane doktor ilgileniyor. Zaman zaman müvekkilimle konuşacak veya onu gözlem altında tutacak. Son zamanlara doğru heyet halinde görüşülebilir. En son müvekkilimle ilgili bir rapor hazırlanacak. Bu gözlem altına alınma işlemi, bizim herhangi bir talebimiz sonucunda olmadı. Bizim de ailesinin de şu an tahliyesine ilişkin bir talebimiz olmamıştı."

02 Kasım 2012 - yenisafak.com

Salih Mirzabeyoğlu'na "Neden" Özgürlük?

Yaklaşık 15 yıldır cezaevinde, son 11 yıldır ise tecrit altında tutulan Mirzabeyoğlu, yaşayan dava şehitlerindendir. Kendisi İBDA-C adlı bir örgütün lideri olduğu ve örgütün hiçbir zaman ispatlanamayan silahlı eylemlerine liderlik ettiği iddiası ile müebbet hapse mahkûm edilmiştir. İşin bir diğer tarafı ise bu iddia edilen örgütün hiçbir mağduru yokken…

Malumunuz, devlet kademesindeki büyüklerimiz, bir zamanlar siyasi anlayışlarına muhalif düşen tüm fikirlerin illegal örgütler olduğunu vaaz ediyorlardı; bu doğrultuda da yasalar yapıp cezalar veriyordu. Yine aynı devlet yönetici zihniyeti, günümüze gelen değin birçok insanı haksız bir şekilde yerlerinden yurtlarından edip, ailelerinden ayrı koyarak toplum içinde itibarsızlaştırma siyaseti izlemişlerdir.

Bu devlet güruhu, yaptıkları yasaları kendi ideolojilerine uygun bir zemin içerisinde hazırlıyorlardı. Her aykırı sese "şucu, bucu" yaftası vurarak, illegalleştiriyordu. Uzun bir zaman bu yaptıklarında başarılı da olmuşlardı. Fakat bir vakit sonra o sırçalı köşklerinden teker teker düştüklerinde ise "vatan, millet, cumhuriyet edebiyatı" yaparak, geçmişte yaptıkları "bizden olmayan herkes bizim düşmanımızdır" sloganlarına, meşşru bir zemin aramanın derdine düştüler.

Bu monşörler, toplumumun bir kısım ananelerini ve bir kısım dini hassasiyetlerini hiçe sayarak, ülkenin kendilerinin söz sahibi olabildikleri bir Cumhuriyet ütopyası olma eğilimi ile ülkeyi yönettiler. Bir zaman sonra sorulduğunda peygamberlerinin ismini tam telaffuz edemeyecekleri, nesillerinde inşasında, mimar olmuş oldular. Bununla da kalmayıp bir vakit sonra insan müteahhitliği yapmaya başladılar. Zekâsının iyi olduğunu düşündükleri çocukları ailelerinden alıp köy enstitülerine koydular, inanç ve kökleri etrafında ahlak yasalarını koyan halk sınıfının çocuklarını da İmam hatip okullarına sevk ettiler. Bir vakit sonra kendi hi-

mayelerine aldıkları Atatürk İlke İnkılâplarına bağlı yetiştirdikleri nesilleri sistemli bir şekilde devletin kadrolarına yerleştirdiler.

Doğan her çocuk, hayatının ve inançlarının, yaşadığı devletin ideolojisi ile ters düştüğünü gördüğünde, kendini ya iğreti bir miskin sınıf olarak kabul etmek durumunda kaldı ya da bir cemaatin ya da tarikatın ya da fikir birliğinin kanatları altına girme ihtiyacını hissetti.

Menderes hükümetinin yürütmeye gelmesi ile 1960 ve 1980'li yıllar arasında devletin amentüsü ezberletilen aydınlar ile kendi anlayış ve ideasını geliştiren ya da yaşatan sınıf, gerek televizyon gerek cemiyet içinde karşı karıya geldiler. Fikir mübadelesine girdiler. 1980 den sonra bu tartışmalar yerini felsefe menşeli akademik tartışma ve fikir eksenli sivil toplum kuruluş ve cemaat oluşumlarına kendini bıraktı.

Tabi tüm bu süreçte devletin suni dogması kan kaybediyordu. Fakat devletin amentüsü kan kaybederken, halk kendi içinde, inanç anlayışı çerçevesinde cemaat ve fikir oluşumlarını iyiden iyiye kuvvetlendirmişti. Sonuç olarak, devlet bir pasta haline dönüşmüş ve bu pasta da, halkın iradesi sonucu yenilebilmesi mümkün olan bir nimet haline gelmişti. Yani devlet ve onun organları kaybettikleri kandan ötürü çekilmesi gereken sınırlarına kendilerini çekmek durumunda kalmışlardı. İdareyi eline alan ya da bugüne kadar hep mağrur ve mazlum rolünün kendisine biçildiğini düşünen darbelerle müzmin halk, geçmişte kendilerine ya da yakınlarına yapılan zulmün, zalimleri ile hesaplaşmak, onlarla yüzleşmek istedi.

Kaç dumansız evdi çünkü bu bacası tütmeyen, tüttürülmeyen? Yıllarca bir hiç uğruna ailesinden koparılanlar ardından kaybolanlar… Kaydı nüfustan kaç kör kurşun yüzünden silinen silindikçe daha bir silinenler. Hepsi bu ülkenin yakın zamanda ki gerçeklerinden fazlası değildi.

Fakat tüm bu hak alma safhasında kendine meşru bir zemin oluşturan mağdur bir o kadar da mağrur halk, oluşturdukları cemaat, tarikat sivil düşünce organları ile müntesiplerinin uğradıkları hak kayıplarını büyük ölçüde almışlardır almaya devam ediyorlar ve alabilmektedirler…

Kimi kurduğu siyasi kanat ile bu mağduriyetini ortadan kaldırmış, kimi siyasi bir yakınlaşma çerçevesinde meşru yasasını çıkartmış. Kimisi en çok kendi fertlerinin asker kanadından ötürü mağduriyetleri olduğu için tüm askeriyeden atılmış askerlere hükümet kanadı ile dirsek teması kurarak emekli olmalarını sağlamıştır. Kimi ise tekke ve zaviye kanununa muhalif duran sohbet halkalarını vakıf ve dernekleşme adı al-

tında meşruiyet kazandırmış durumda.

Fakat gelelim 50'den fazla kitabı olan, İbda adlı, neredeyse hikmet külliyatı diyebileceğimiz bir külliyata sahip, fikir adamının mağduriyetine. Fikri bir sarnıca sahip bu düşünce adamı, aynı zamanda yazar, Mirzabeyoğlu, illeti dahi ortada olmayan bir suçtan dolayı tecrit altında. Şu ana kadar kendisi ile ilgili hiçbir resmi devlet kuruluşunda ki, bir zamanın mazlum bürokratı, siyasisi, sivil toplum kuruluşu, ellerlini kaldırıp umursamıyorlar. Sadece bazı siyasiler kendilerine Mirzabeyoğlu ile ilgili soru sorulduğunda umursar gibi yapıyorlar. O kadar.

Neden mi umursamıyorlar?

Çünkü bu mazlum, mağrur mütefekkir, yeteri oranda devlet bürokrasisinde, siyasetinde kendisinin fikirlerini kendisinin düşünce dünyasını paylaşan siyasiler ile ortak paydası yok.

Bakın, Danıştay cinayetinde ki sanığın mahkemesi karar bağlanmasına rağmen birkaç tanığın ifadesi ile mahkeme bozularak tekrardan yargılaması yapılarak başka bir davaya bağlandı.

Neden?

Çünkü davanın müdavimlerinin bir siyasi partide bir ideoloji de karşılığı vardı.

Pekâlâ, sormak isterim: Necip Fazıl Kısaküreğin kaburga kemiğinden fikirler damıtarak gelen bir İslam düşünce insanının, bir toplum bilimcinin, yeteri kadar cemaati ya da yeteri kadar halkta karşılığı yok diye mi bir hücre de tecrit altında tutuluyor? Geçmiş yıllarda, "bu ülkenin adalet terazisi şaşmış" diyen bazı siyasiler: Sizlerinde adalet anlayışı, kendi adaletinize kavuşncaya değin midir? Hani bir kardeşimiz dahi kalsa zulüm altında, o da çıkmadan hiç birimiz bu davayı, bu yolu hakkı ile tamamlamış olmayacaktık? Unuttuk mu yoksa?

Sizler dualarınızı yasalarla destekler iken neden en iyi ihtimalle Salih Mirzabeyoğlu'nun dualarına müşterek olup, fiili eyleme geçip, yeniden yargılanmasını sağlamıyorsunuz? Yoksa Mirzabeyoğlu'nun sizlerin siyasi yaşamında bir karşılığı mı yok?

Ne dersiniz?

Ey adaletin cenkliğine soyunan hamiler buyurun, dersiniz adalet ve vereceğiniz sınav ortada: Olmayan hayali bir örgütten dolayı müebbet yemiş mağrur bir düşünce adamı, mütefekkirin yaşamını ve davasını ele alıp işte bu yüzden bu adam tekrar yargılanmalı demelisiniz. İşte o vakit, Allah'ın, edebiyatın ve tükenmek üzere olan insanlığın adaletine fayda sağlamış olacaksınız vesselam.

İbrahim ARPACI
03.11.2012 - dinihaberler.com

Salih Mirzabeyoğlu'na tahliye umudu

28 Şubat yargısının müebbete mahkum ettiği Salih Mirzabeyoğlu muayene için hastaneye kaldırıldı. Avukatı, Mirzabeyoğlu'nun affedilmesi için Gül'e başvuruda bulunulduğunu muayenin bu amaçla yapılıyor olabileceğini söyledi.

28 Şubat post-modern darbesi sürecinde IBDA/C lideri olduğu iddiasıyla müebbet hapis cezası alan ve 'Salih Mirzabeyoğlu' olarak tanınan Salih İzzet Erdiş, ruhi ve psikolojik durumunun incelenmesi için Bolu F Tipi Cezaevi'nden Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne götürüldü. Erdiş'in avukatı Hasan Ölçer, müvekkilinin hastanede müşahade altında olduğunu belirterek 'Müşahadenin yasal süresi 21 gün. Bu süre daha uzun veya kısa olabilir ' dedi.

Müvekkilinin hastanede yapılacak incelemenin ardından ruhi ve psikolojik rapor hazırlanacağını bildiren Ölçer ' Bu rapor da daha sonra Adalet Bakanlığı'na sunulacak' diye konuştu. Müvekkilinin tahliyesi konusunda başvuruları olmadığını dile getiren Ölçer, 'Fakat Cumhurbaşkanı'ndan bizim dışımızda müvekkilimin affı talep edilmişti. Ruhi ve psikolojik tetkik, bu yüzden yapılıyor olabilir' ifadelerini kullandı.

KİTAP VE FİKİRLERİNDEN MAHKUM

28 Şubat Alt Komisyonu Başkanı AK Parti Kayseri Milletvekili Yaşar Karayel, 'Hiçbir silahlı eylemi saptanamamış yalnızca kitapları ve fikirlerinden dolayı mahkum edilen Mirzabeyoğlu'nu dinleyeceğiz' açıklamasını yapmıştı. CHP Malatya Milletvekili Veli Ağababa da hukuksuzluğa maruz kaldığını söylediği Mirzabeyoğlu için Meclis'te soru gönergesi vermişti.

03.11.2012 - yenisafak.com

Salih Mirzabeyoğlu müşahade altında

''Salih Mirzabeyoğlu" olarak tanınan İBDA/C davası hükümlüsü Salih İzzet Erdiş'in avukatı Hasan Ölçer, müvekkilinin hastanede müşahede altında olduğunu belirterek, ''Müşahedenin belli bir süresi yok ancak yasal süre 21 gün.

Bu süreden daha kısa veya uzun müşahede altında kalabilir" dedi. Avukat Ölçer, yaptığı açıklamada, ruhi ve psikolojik durumunun incelenmesi için Bolu F Tipi Cezaevi'nden Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne götürülen Erdiş'i gün içinde gördüğünü ve sağlık durumunun iyi olduğunu söyledi.Erdiş'in doktorlarıyla da görüştüğünü ve endişelenecek bir durumu olmadığını dile getiren Ölçer, şöyle devam etti: ''Şu an kendisi müşahede altında. Müşahedenin belli bir süresi yok ancak yasal süre 21 gün.

Bu süreden daha kısa veya uzun müşahede altında kalabilir. Ona doktorlar karar verecek. Şu an gözlem altında. Kendisiyle bir tane doktor ilgileniyor. Zaman zaman müvekkilimle konuşacak veya onu gözlem altında tutacak. Son zamanlara doğru heyet halinde görüşülebilir. En son müvekkilimle ilgili bir rapor hazırlanacak. Bu gözlem altına alınma işlemi, bizim herhangi bir talebimiz sonucunda olmadı. Bizim de ailesinin de şu an tahliyesine ilişkin bir talebimiz olmamıştı."

04 KASIM 2012 - Milli Gazete

Son gelişmeler hakkında;

Salih Mirzabeyoğlu'nun Avukatlarından Sayın Hasan Ölçer beyin açıklamalarında vurgu yaptığı gibi, Salih Mirzabeyoğlu ve ailesinin, keza avukatlarının herhangi bir müracaatı olmadan devlet nezdinde bir girişim yapılarak Salih Mirzabeyoğlu Bolu F tipi cezaevinden alınarak bir takım tetkikler yapılması için hastahaneye sevk edilmiştir. Detayları Hasan Ölçer beyin açıklamalarında mevcuttur.

Meseleyi o şunu yaptı bu bunu dedi den ziyade sükunetle karşılayarak her anlamda takip ediyoruz. Bu sürecin hayırlı bir yere doğru kıvrılacağını ümid ediyoruz duamızda çabamızda bu yönde. Yine biliyoruz ve iman ediyoruz ki " Her şeyin kaderi, Allah'ın takdirine bağlıdır."

Şehid İmam Harun'un da dediği gibi "Biliyorum ki duanın gücü dağları yerinden oynatabilir"

Kalbi dualarımızla ve çabalarımızla SALİH MİRZABEYOĞLU' nun YANINDAYIZ.

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu
04.11.2012

Terörist Değil Mütefekkir

Tarih 28 Aralık 1998...

Ülkede hükümet yok gibi bir şey...

Cumhuriyet tarihinin Yüce Divan'da yargılanan ilk başbakanı Mesut Yılmaz gensoru ile düşürülmüş, üç-dört partiyi biraraya toplasan bir hükümet ya ediyor, ya etmiyor...

1994'teki tarihi devalüasyon sonrası, Refahyol döneminde biraz nefes almaya başlamış ekonomi, hükümetin post-modern şekilde darp edilmesi ile, yine Allahu Teala'ya emanet...

Kişi başı milli gelir 3 bin dolar civarlarında; ki yanlış anlamayın, bu zirve yapmış hali...

Hukuk diyeceğim; utanıyorum diyemiyorum... Yaşıtım Yakup Köse, siyonizm-emperyalizm-terör gibi, henüz 14 yaşında bir ortaokul öğrencisi olduğu için, aynı cümle içinde bile kullanamayacağı çeşitli kelimelerle süslü bir iddianame ile idam cezasına çarptırılmış; cezaevinde "Allahuekber" dedi diye 1 yıl daha ceza verilmiş vesaire vesaire...

Hukuk da bu seviyelerde işte...

İşkence odaları, çay ocağı gibi, karakolların olmazsa olmazı...

Yani ülkenin kapısını kapat git; o derece bitik...

Ama devletin, mahkemelerin, askerin tek derdi var; irtica ile mücadele!..

Ha unutmadan, Cumhurbaşkanı da Süleyman Demirel; ki başka söze gerek yok...

Tarih 28 Aralık 1998 ama; aslında hala 28 Şubat 1997...

Yazar Salih İzzet Erdiş, değil herhangi bir terör eyleminde bulunmak, büyük ihtimalle hayatında herhangi bir ateşli silahı görmediğini dahi düşündüğüm bir İslam düşünürü, çocuğunu okula bıraktığı esnada apar topar gözaltına alınıyor...

Tarih hala 28 Şubat ya, haber bültenleri ve gazeteler de meseleyi ona göre veriyor tabii:

"İBDA-C terör örgütünün Mirzabeyoğlu kod adlı elebaşısı örgüt evinde yakalandı..."

Tarih 27 Ocak 2000...

Aslında hala 28 Şubat 1997...

Henüz gelen gideni aratmamış; Cumhurbaşkanı hala Süleyman Demirel...

Başbakan da rahmetli Ecevit... Milletin nazarındaki, Kıbrıs meselesinden yadigar Karaoğlan kredisini, meclisin açılış törenindeki davranışları sebebi ile henüz yitirmiş...

Ekonomi 1999 krizinden çıkmış, 2001 krizine doğru yol alıyor...

Ama olsun, 28 Şubat süreci dimdik ayakta...

Ülkede neredeyse köpek bağlasan durmayacak ama...

Laik düzen tsunami olsa yıkılmaz...

Salih Mirzabeyoğlu mahkemeye dövülerek tıraş edilmiş bir vaziyette çıkarılıyor...

Star gazetesi manşeti: "Traş olurken yüzünü kesti!"

Fatih Çekirge ve Yılmaz Özdil'in zehirli kalemlerinden çıkmış on aşağılık madde ile, Mirzabeyoğlu'nun maruz kaldığı işkencenin izleri ile alenen dalga geçiliyor...

Tarih 4 Kasım 2012...

Cumhurbaşkanı; "Büyük Doğu'cu" Söğüt Fikir Kulübü geçmişine sahip, Abdullah Gül...

Başbakan; imam, hatip, İslam alemi tarafından lider olarak gösterilen, ve Salih Mirzabeyoğlu ile aynı dindar gençlik hayaline sahip, Recep Tayyip Erdoğan...

Kişi başı milli gelir çoktan beş haneleri bulmuş; IMF'ye biz 5 milyar dolar borç veriyoruz...

Diğer yönlerden de işler fena gitmiyor; elhamdülillah...

"Bilinmeyen" ya da "anlaşılamayan" diye tanımlanan bir dil yok artık resmi lugatımızda...

İşkence, neredeyse unuttuğumuz bir ayıp artık, duyunca çok şaşırıyoruz...

Hoşgörüden artık neredeyse Abdullah Öcalan'ı bile ev hapsine çıkaracağız...

Fatih Çekirge, daha geçen gün Darbeleri Araştırma Komisyonu ile de dalgasını geçti...

Yılmaz Özdil zaten malum; köşesinden bu millet ile her gün dalga geçiyor...

Ama Salih Mirzabeyoğlu halen telegram işkencesi altında...

Geçtiğimiz gün, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesine kaldırıldı...

Darbeleri Araştırma Komisyonuna o da ifade verecekti... Hem de ne ifade...

Salih Mirzabeyoğlu... Bir fikir adamı, bir şair...

Ne ile suçlandığını, niye yargılandığını hakimle-

rin bile bilmediği, 14 yıldır akıl almaz fiziksel ve zihinsel işkencelere maruz kalmakta olan bir mağdur...

İnsan ve toplum meselelerini kuşatıcı İslami bir dünya görüşünün ancak Ehl-i Sünnet itikadı ile mümkün olabileceğini savunan bir mütefekkir...

Mütedeyyin Türk insanı, artık Ehl-i Sünnet alimlerinin itibarsızlaştırma projelerine yem olmalarından bıkıp bunaldığı için, kendilerini yönetmek üzere kendileri gibi İslami hassasiyetlere sahip insanlara teveccüh gösterdi...

Bu yöneticilerden de sabırla gereğinin yapılmasını bekliyor... On yıldır...

Mirzabeyoğlu'na "deli" olduğu için değil, "masum" olduğu için özgürlük verilsin istiyoruz...

Ve onun özelinde, 28 Şubat garabetinin tüm hukuksuzluk mağduru tutuklularına...

Bugün 4 Kasım 2012...

Bugün aslında 28 Şubat 1997...

Mirzabeyoğlu özgürlüğüne kavuşana kadar, hergün 28 Şubat 1997...

Yoksa gerçekten 1000 yıl sürecek de, biz kendimizi mi kandırıyoruz?...

05 Kasım 2012 - haberabone
Çağlar Çeliker

Mirzabeyoğlu özgürlüğüne kavuşacak mı?

İBDA-C terör örgütünün lideri olduğu gerekçesiyle 28 Şubat sürecinde yargılanan Salih Mirzabeyoğlu, hakkındaki iddiaları destekleyecek kanıtlar olmamasına rağmen hüküm giydi. Önce idam cezası aldı; ardından cezası ağırlaştırılmış müebbet hapse çevrildi.

Tekrar hatırlatmakta fayda var: Mirzabeyoğlu, 28 Aralık 1998 tarihinden beri cezaevindeki bir mahcûr.

25 Ocak 2000 tarihinden beri telegram işkencesine maruz bırakıldığısöylenen bir mağdur...

8 Temmuz 2005 tarihinden beri tecrit altında tutulan bir mahkûm...

Geçtiğimiz günlerde, Mirzabeyoğlu'nun Bolu F Tipi Cezaevi'nden Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne götürüldüğü haberi ajanslara düştü. O günden beri, sağlıklı bir bilgi almak için uğraşıyorum ve edindiğim izlenimi sizinle paylaşmak istiyorum.

Öncelikle Mirzabeyoğlu, avukatlarından Hasan Ölçer›in söylediğine göre transfer gerçekleşmeden önce, Bolu'da fizikî bir tetkikten geçirilmiş. Ardından psikolojik ve psikiyatrik incelemenin yapılması için Bakırköy Ruh ve Sinir HastalıklarıHastanesi'ne getirilmiş. Yani Mirzabeyoğlu, sağlığı açısından aciliyet arz eden herhangi bir durum sebebiyle getirilmiş görünmüyor. Burada yapılan incelemenin sonrasında, heyet Mirzabeyoğlu'nun psikolojik durumu hakkında bir rapor hazırlayarak Adalet Bakanlığı'na sunacak. Bu verilere Cumhurbaşkanlığı'na Mirzabeyoğlu'na af çıkarılması için başvuru yapıldığınıda eklersek, önümüzdeki günlerde böyle bir affın söz konusu olup olmayacağıyla ilgili bir umudun doğduğunu söylemek mümkün.

Öte yandan Mirzabeyoğlu'na yakın çevrelerin, psikiyatrik bir rapor üzerinden 'af' çıkarılması hususunda da bazı kaygıları var. Örneğin Ahde Vefa Derneği Başkanı Tayyar Tercan, Mirzabeyoğlu'nun serbest bırakılmasının her hâlükârda iyi olacağını söylemekle beraber, bu resmî tanının telegram işkencesi iddialarının araştırılmasını engelleyebileceğini düşünüyor. Ayrıca, tam da Mirzabeyoğlu davası üzerinden, 28 Şubat yargı kararlarının yeniden değerlendirilmesi hususunda bir 'moment' yakalanmışken, Mirzabeyoğlu'nun serbest kalmasıyla bu çabanın da hasıraltı edilebileceği endişesini taşıdıklarını da ekliyor.

Geçtiğimiz günlerde, Darbeleri Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş'ın 28 Şubat sürecinde terörden suçlanan ve cezasını infaz kurumunda çekenlerle ilgili bir çalışma başlattıklarını, Adalet Bakanlığı'na bununla ilgili başvuruda bulunduklarını ve bu isimlere bir defaya mahsus yeniden yargı yolunun açılabileceğini açıklaması bir heyecan yaratmıştı. Söz konusu raporla Mirzabeyoğlu serbest bırakıldığı takdirde, meselenin 'kapatılacağı' ihtimalinden korkuluyor.

Nerden bakarsak bakalım, Mirzabeyoğlu'nun özgürlüğüne kavuşmasının hayra vesile olacağı kanaatindeyim. Kırk yıllık bir fikrî mücadelenin üstünün bir raporla çizilemeyeceğini ve Mirzabeyoğlu serbest kaldığı takdirde, bu meselenin daha etkin biçimde ele alınmasına ve kamuoyu duyarlılığın artırılmasına yol açabileceğini düşünüyorum.

CHP ve BDP'nin de gerek Mirzabeyoğlu, gerek onun şahsında sembolleşen 28 Şubat yargısının zulümlerinin araştırılması hususundaki müsbet duruşları na-

zarı itibare alınırsa, bu girişim hakkın yerini bulmasına sebep olabilir.

Şimdi gözler, Cumhurbaşkanlığı'nda...

Sevag için, Adalet için...

Geçtiğimiz sene, Ermeni tehcirinin yıldönümü olan 24 Nisan günü, zorunlu askerlik yaptığı Batman'da öldürülen 'er' Sevag Balıkçı'nın davası bugün Diyarbekir Askerî Mahkemesi'nde görülmeye devam edecek. Yerinde saymaya devam eden davada ne katil tutuklandı ne de cinayeti örtbas etmek istediği iddia edilen komutanlar ve tanıklar üzerinde baskı kuranlar hakkında bir soruşturulma başlatıldı.

Sevag için Adalet Girişimi, yaptığı yazılı açıklamada 'Sevag'ın katili kollandığı, davanın üzeri örtülmeye çalışıldığı sürece zorunlu askerliğe aldığınız Ermeni gençlerinin hayatı tehdit altındadır' diyerek yetkilileri uyarıyorlar.

Mazlumun kim olduğuna bakmaksızın adaletin tesis edilmesini isteyenlerin bu davanın takipçisi olması gerekiyor. Sevag için, Adalet için...

05.11.2012 - Yeni Şafak - Hilal Kaplan

Necip Fazıl Mirzabeyoğlu -I-

28 Şubat'ın sembol davası olmasıyla ve son gelişmelerle birlikte Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu herkesin gündeminde. O'nu tanımak isteyenlerin en çok merak ettikleri husus, Üstad Necip Fazıl Kısakürek ile Mirzabeyoğlu'nun ilişkisi. Bu minvalde bana gelen soruları tek tek cevaplamak yerine müstakil bir yazıyla cevaplamaya çalışacağım.

Mirzabeyoğlu 1975 senesinde Gölge Dergisi'ni çıkarır. "İnsanımız ve inancımızın kavgası" şiarıyla çıkan Gölge Dergisi'nin etkisi hem İslâmî hem de sol çevrelerde büyük olur. Türkiye'deki hâdiselerin yanı sıra ümmet coğrafyasından haberleriyle ve o zamanın kıt şartların-

da Filipinler'den tutun da Balkanlar'daki Müslümanlara kadar nerede Müslüman varsa irtibata geçmesi, onların acılarını, onların direnişlerini, onların zaferlerini duyurmasıyla da adından bahsettirmiştir Gölge Dergisi.

O döneme yetişemedim ama o günleri yaşamış insanlardan Gölge Dergisi'nin methini çok duydum. Her sayıda verilen posterlerin hâlâ akıllarda olduğunu da müşâhede ettim. Ve en önemlisi elimde bir takım Gölge Dergisi mevcut! Her sayıyı okudukça hayretim artıyor. Bazı başlıkları yazayım da niye hayretimin arttığını sizlere daha iyi anlatmış olayım: "Zengibar Müslümanları Kan Ağlıyor", "Kıbrıs Müslümanları ve Gerilla Stratejisi", "Filipinlerden Gelen Ses", "Fas Büyük Sahra ve İspanya-Cezayir Cephesi", "Eritre Kurtuluş Teşkilâtı'ndan", "Timora Bakış", "Angola'da Neler Oluyor", "Kızıl Kmer Rejimi Altında 20 Gün", "Patani'ye Genel Bakış" … 1975 senesinde bir fikre nispetle verilen haber ve makaleleri okudukça bugün daha iyi anlamaya başladım! Dünyanın ucundaki biriyle irtibat kurmanın saliselerle ifâde edildiği zamanımızda Gölge gibi bir derginin olmaması hepimizin ayıbı değil mi?

Gölge Dergisi'nin ardından, 1979 senesinde Salih Mirzabeyoğlu, "İyi, Güzel, Doğru Yolunda" Akıncı Güç Dergisi'ni çıkarır. Üstad Necip Fazıl'la irtibata geçme de bu vesileyle olur. Dile pelesenk edilen "Akıncı" mefhumunu yerli yerine oturtan Mirzabeyoğlu, "Akıncı" mefhumu üzerinden Müslümanların, Cumhuriyet'in kurulmasıyla birlikte ezilen şahsiyetlerini tekrar kazanmaları için mücadele eder.

Derginin ilk sayısı Üstad Necip Fazıl'a takdim edilir. Üstad dergiyi, 10 Haziran 1979 tarihli Ortadoğu Gazetesi'nde "Müjdelerin Müjdesi" olarak nitelendirir ve şu satırları kaleme alır:

"(…) Gece yatağıma uzanıp dergilerini açtığım zaman ne görsem iyi? Bir baştan öbür başa Büyük Doğu idealinin destanı… Hem de en derin fikir tabakalarına kadar nüfuz edici ve bugünkü aydın İslâm gençliği Büyük Doğu mihrak ve istikametinde gösterici bir tahlil, terkip, tefekkür ve tahassüs ifadesiyle: Alkol kokulu cenaze çelenklerinden daha âdi pohpohlamalarla değil… Duyarak, düşünerek ve yaşayarak…"

Ve Üstad yazısını şöyle bitirir:

"Onlar benim ardımdan gelmeyecek, ben onların arkasından koşacağım!"

Üstad, Akıncı Güç'te yayımlanmak üzere verdiği "Işık" yazısında kadroyu selâmlar:

"Dergilerine aynen yayınlanmak üzere el yazımla kâğıda döktüğüm bu satırları kendilerine ithaf ederken, Akıncı, Ülkücü ve daha bilmem neci çevreler bir arada, davamızın billur sarayını, kafdağının, yani topyekûn

insanlıkça özlenen eskimez ve pörsümez ideal tepesinin en yüksek noktasında inşa istidadında mimar namzetleri olarak onları selâmlarım.

Onbeşinci İslâm asrının kapısında, İslâm'ın ebedi gençliği, tazeliğini ve yeniliğini, her an genç, taze ve yeni kimliklerinde ışıldatsınlar ve kafdağına tırmanmak kadar zor ve çetin gayenin mânâ ve madde şartlarına ersinler…

Bu kör dövüşü hengamesinde, ümidim, şimdilik hangi çevreden olursa olsun, işte bu gençlerin belirttiği mayadadır."

Akıncı Güç Dergisi 5. sayıda yayımladığı deklarasyonla Büyük Doğu'ya bağlığını ilan eder:

"Ruh hamurunu Büyük Doğu teknesinde ve onun mimarı elinde idrak eden AKINCI GÜÇ, Millî Selâmet Partisinin teşkilâtlandırdığı Akıncılar çevresi içinden fışkırmış; yolunu, hedefini, temelini ve kaynağını, hiçbir tereddüde fırsat vermeyecek şekilde açıkça belirtmiştir. BÜYÜK DOĞU idealine mıhlı ve dar çerçevelerden kurtulmuş hususiyetiyle Akıncı Güç, tek güdüm işareti almaksızın yolunu bulmuştur. (…)"

Şimdilik bu kadarıyla iktifa edelim, inşaAllah Cumartesi günkü yazımda devam ederiz.

08.11.2012 - Milat Gazetesi - Yakup Köse

Mirzabeyoğlu rutin tetkik için Bakırköy'de

Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası nedeniyle Bolu F Tipi Cezaevi'nde yatarken geçen hafta Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne sevkedilen Salih Mirzabeyoğlu'nun buraya 'tedavi' için değil, 'tetkik ve kontrol' amacıyla nakledildiği belirtildi. Mirzabeyoğlu'nun avukatı Hasan Ölçer, müvekkilinin sağlık durumuyla ilgili herhangi bir sıkıntının bulunmadığını dile getirerek, devam eden bürokratik süreç kapsamında rutin kontrol amacıyla hastahaneye sevkedilmiş olduğunu öğrendiklerini ifade etti.

İNCELEME BAKANLIĞIN TALEBİYLE

Avukat Hasan Ölçer, Mirzabeyoğlu'nun Bakırköy'e sevkinin Adalet Bakanlığı'nın talebi doğrultusunda yapıldığını vurgulayarak şunları söyledi: "Bu süreç Salih Mirzabeyoğlu'nun yargılama sonrasına oluşan hukuksuzluğun giderilmesi ve tahliye sürecini olumsuz etkilemez. Aksine, tahliye sürecine olumlu katkı bile yapabilir. Müvekkilim, önceki gün Hekimler Kurulu tarafından muayene edildi. Tetkik ve incelemeler devam ediyor. Tahmin ediyoruz ki bu süreç 20 gün içerisinde sonuçlanır. Bir kez daha belirtmek isterim ki, Mirzabeyoğlu hastahanede tedavi için değil, tetkik amaçlı tutuluyor."

08 KASIM 2012 - yenisafak.com

Gönüldaşımız Harun Akdere'nin açıklamaları Ergenekon Mahkemesi'nde doğrulandı!

Geçtiğimiz martta Akit'te yayınlanan 'Jitem'in sorgu merkezini bulduk' başlıklı haberde dikkat çekilen Kilyos Jandarma Komutanlığı bahçesinde bulunan JİTEM sorgu merkezinin Ergenekon'da ifade veren gizli tanık Huzur'un tarif ettiği Ergenekon üssüyle aynı yer olduğu ortaya çıktı. Ergenekon davasının önceki gün tamamlanan 257. duruşmasında konuşan gizli tanık 'Huzur'un tarif ettiği Sarıyer'deki Ergenekon sorgu merkezini Akit 9 ay önce 5 Mart 2012'de tespit edip kamuoyuyla paylaştı. Mahkemenin sorgu merkezine iliş-

kin haberi ve fotoğrafları talep edeceği bildirildi.

ERGENEKON'UN BİNASI SARIYER'DE

Ergenekon davasının önceki gün tamamlanan 257. duruşmasında konuşup eski DHKP-C'li olduğunu söyleyen gizli tanık Huzur, "Terör faaliyetinde olduğum sırada İstanbul Sarıyer'de bir binanın Ergenekon binası olduğunu düşündüm. Yan yana gelmesi mümkün olmayan politikacı, general, yazar kişilerin gelip gittiği istihbaratı nedeniyle böyle düşündüm. Bu istihbaratı binada aşçı olarak çalışan örgüt elemanından aldım. Örgüte yazdığım raporda binaya eylem koyacağımı bildirdim. Örgütten, burayı unutmam söylendi. Ben bu raporu yazdıktan kısa süre sonra polis, İstanbul sorumlusundan en alt elemanına kadar örgüte büyük operasyon yaptı. Ben bu operasyonun Ergenekon binasıyla ilgili rapor verdiğim örgüt üyeleri tarafından yapıldığını düşünüyorum. Operasyon talimatını verenlerin aynı zamanda Ergenekon tarafından yönlendirildiğini düşünüyorum" dedi. Gizli tanık Huzur'un tam olarak tarif edemeyip "yerini tam olarak bilmiyorum" dediği Ergenekon merkezini Akit fotoğraflarıyla birlikte kamuoyunun dikkatine sunmuştu. Geçtiğimiz mart ayında 'JİTEM'in sorgu merkezini bulduk' başlığıyla yayınladığımız haberde adı geçen sorgu merkezinin gizli tanık Huzur'un tarif ettiği yer olduğu vurgulandı.

AKİT'TE YAYINLANAN FOTOĞRAFLAR TALEP EDİLECEK

05 Mart 2012'de muhabirlerimizle birlikte JİTEM'in sorgu merkezini tespit eden Harun Akdere'nin söyledikleriyle, önceki gün Ergenekon davasında ifade veren DHKP/C terör örgütü eski mensubu gizli tanık Huzur'un söyledikleri birebir örtüşüyor. 1999 yılında JİTEM tarafından kaçırılıp Sarıyer Kilyos'ta bir sorgu merkezine götürülen Harun Akdere burada 3 gün sorgulandığını, sorgusuna Ergenekon sanığı Veli Küçük ve Musevi aksanıyla konuşan bir sivilin katıldığını belirtiyor. Sorgu merkezinin Sarıyer sırtlarında bulunan Kilyos Jandarma Komutanlığında olduğunu söyleyen Akdere, Akit muhabirleriyle birlikte sorgu merkezinin bulunduğu alanda keşif yaptı. Görgü tanıklarına göre Ergenekon operasyonlarının başladığı 2007 yılında alelacele yıkılan sorgu merkezine ait binanın kalıntıları arasında sorgu odasını bulan Akdere 'işte tam olarak bu odada sorguya alındım. Veli Küçük geldiğinde diğer sorgucuların hepsi 'komutanım hoş geldiniz' diyordu' şeklinde konuşuyor. Mahkemenin sorgu merkezine ilişkin haberi ve fotoğrafları talep edeceği bildirildi.

10.11.2012 - Yeni Akit

Acıları yarıştırmak

Hayırlı işlerde yarışmayı temel düstur edinmediğimiz için midir nedir acılarını yarıştıran, dolayısıyla bu acıların olgunlaştırmasına izin vermeyen bir toplum hâline geldik.

Türlü tonlarda acılardan oluşan koskoca bir coğrafyada, kimi acılar iç içe geçerek kangrene dönüşmüş durumda.

Dersim, Diyarbakır, Mamak, İkna Odaları, Hayata Dönüş Operasyonu'ndan hiç ders alınmamış gibi izlenen açlık grevleri; 17 sene önceden zihne kazınmış bir plakanın geri dönmeyeni götüren arabanın plakasının bellekte bıraktığı yakıcı izler... Bir o taraftan bir bu taraftan bölük bölük kırılan fakir fukara çocukları... Çözülmemesine ahdedilmiş Pınar Selek muamması... Salih Mirzabeyoğlu unutulmuşluğu... Bu liste uzar gider. Askerliğini yaptığı kışlada cinayete kurban gidenSevag Balıkçı'nın ailesini düşünün ki yaşadığı acıya adaletin tesellisini ummak için bile bir mücadele vermeye zorlanıyor.

Faili meçhuller, gidip de gelmeyenler... İstanbul'da 1995'te gözaltına alınan eşi Fehmi Tosun'dan 17 yıldır haber alamayan Hanım Tosun, "19 Ekim 1995'te Avcılar'da evimizin bahçesinden telsizli sivil polisler götürdü" diye anlatıyordu gazetecilere. "Eşim, 'İmdat, polis beni götürüyor, öldürecekler' diye bağırdı. Oğlum koştu kolundan asıldı ama araba hızla gitti. Plakasını aldık. Hiç unutmam. 34 UD 597..."

"Acımı tarif edemem" diyor biri bazen ve siz onu elinizdeki reçeteye bakarak tarifte ısrar ediyor, dahası iç kanamaları sürmekteyken yadsıyorsunuz başına gelmeye devam eden acıların sebeplerini. Sahi, "arabesk" neydi?

(Önceki gün Hakkâri'de kadınlar gaz bombardımanı altında Cuma namazı kılmaya çalışıyordu. "Onların namazı sahte" demeye kimin hakkı olabilir... Ontolojik olan her zaman konjonktürel tanımların üzerinde

bir yerdedir.)

Serra Yılmaz'ın başörtülü öğrencilerin yaşadığı acıları teraziye vurma yöntemi bir istisna değil bu topraklarda... Bense bu satırları tanıdığım bir değil birkaç çocuk için yazmaya koyuldum. Anneleri çarşaflı başörtülü olduğu için sınıf öğretmenleri tarafından arkadaşlarının önünde küçük düşürülmenin üzüntüsünü kimisi üzerinden attı yıllar geçerken, kimisi atamadı.

Yılmaz, başörtülü kadınlar için her şeyin güllük gülistanlık olduğunu düşünüyor. Şimdiki görece serbesti içinde geçmişin yaraları kanamaya devam ederken yeni yaralar da açılıyor oysa. Kimisi hamamböceği ve Ninja olarak adlandırıldı, mekâna alınmaması gereken kimi hayvanlarla aynı yasak levhasının uyarısına maruz kaldı. Şimdilerde yaşanan görece serbesti, bütün başörtülüleri her zamanki kadar aynı kefeye koyarken, çarşaflı kadınlara da bir Turhan Selçuk soğukkanlılığıyla "öcü"unvanını bahşediyor. Fellini kadınlarında irkilmeye, korkmaya yol açmayan siyahın çarşaflı kadınlar örneğinde niye "öcü"leri çağrıştırdığı üzerine düşünmeye açık olmayan bir sanatçılık da bu topraklara özgü olsa gerek.

O korkutucu görünen siyah çarşaflı kadının bakışlarındaki ifadelerin bir kısmı olsun Cumhuriyet'in dinî değer ve sembollerden arındırmaya çalıştığı kamusal alanın üstüne polisle jandarmayla "Çarşafla Mücadele" kampanyalarıyla boca ettiği korkuların kalıntıları olmasın...

Kılık kıyafet devrimciliğinin yaraladığı, ömür boyu yaslı ve bazen de felç olmuş hâlde yaşamaya mahkûm ettiği kadınlar var; arka planlarında İstiklal Mahkemeleri'nde idam edilmiş bir Şalcı Bacı.

Dersin hocası tarafından "Ninja" diye adlandırılmak ve yüz kişilik amfiden kovulmak... Genç kız öğrenci bu yüzden hiç üzülmez mi sanıyorsunuz...

Ninja olarak adlandırılmış öğrencilerden biri, öğrenci Fatma. Ahmet Özcan'ın *Haber 10*'daki yazısında tanıdım ben Fatma'yı ama hikâyesi hiç yabancı gelmedi: Okunmasını dilediğim için paragrafın tamamını alıntılıyorum:

"... Eşim giriyor araya: 'Yarın Fatmayı hastaneye götüreceğiz unutma.' Fatma kardeşi eşimin. Sanırım 20 yıl oldu. Şizofreni hastası. Doktor tavsiyesiyle 6 ayda bir Bakırköy'e, bazen bir ay bazen daha fazla yatırıyoruz. 1991'de Mimar Sinan matematik bölümünden atılmıştı başörtüsünden dolayı. Sınıfta tek örtülü kızmış. Hocası azarlamış herkesin içinde bir gün ve kovmuş. O günden sonra bozuldu dengesi, polis peşimde demeye başlamıştı. Takip ediliyorum, diyordu sürekli. Böyle başladı hastalığı. Tam 20 yıldır ilaçla tedaviyle yarı ölü gibi yaşıyor. Ne-

redeyse sadece çay ve sigara ile ayakta duruyor. En son 48 kiloya düşmüştü. İlk defa bu yıl bir kıpırdama geldi. Tekrar üniversite sınavına girdi. Açıköğretimi kazandı. 20 yıl sonra ilk defa güldü; 'dişlerin iyice çürümüş Fatma' dedim. 20 yıl sonra ilk defa görüyordum çünkü dişlerini. Gülmek bir yana hemen hiç konuşmuyordu. Cevap olarak; 'Kılıçdaroğlunu harcayacaklar' demişti. Böyle tuhaf bir gündemi vardı hep. Bakışları hâlâ manasız ve soğuktu. Olsun çok sevinmiştik konuşmaya başlamasına. Belki bir umut... yeniden katılır aramıza."(*http://www.haber10.com/makale/21633/*)

Kim daha fazla acı çekiyor... Kimin acı kaynağı da şiddetli, hakiki... Ben Türkiyeli "çağdaş" steril bir sanatçıdansa, Yunanistanlı ama acıların kaynağı konusunda sınır tanımayan Kazancakis'in ölçülerini daha güvenilir bulmaya devam edeceğim. Kardeşi kardeşe kırdırtan öldürücü nefreti kim onun kadar iyi anlatabildi ki...

Cihan Aktaş
12.11.2012 - düzceyerelhaber

Brifingciler kıskaçta

28 Şubat soruşturmasına bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, yargı brifingcilerini ve bu brifinglere katılan yüksek yargı mensuplarını mercek altına aldı. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen talimatta, askerlerin hükümeti kıskaca almak için yargı mensupları için düzenledikleri brifingler hakkında şikayetçi olan müşteki Hasan Kapar'ın ifadesinin alınarak ivedilikle Ankara'ya gönderilmesini istedi.

28 Şubat soruşturmasına bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı yargı brifingcilerini ve bu brifinglere katılan yüksek yargı mensuplarını mercek altına aldı.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen talimatta, askerlerin hükümeti kıskaca almak için yargı mensupları için düzenledikleri brifingler hakkında şikayetçi olan müşteki Hasan Kapar'ın ifadesinin alınarak ivedilikle Ankara'ya gönderilmesini istedi. Kapar talimat savcısına verdiği ifadede Yargıtay eski Başsavcısı Vural Savaş, Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksel, Sabih Kanadoğlu, Orhan Karadeniz ve Metin Çetinbaş'ın da bulunduğu dönemin yargı mensuplarının darbenin sivil işbirlikçileri olduğunu, eski Genelkurmay Başkanları Hüseyin Kıvrıkoğlu, İsmail Hakkı Karadayı, eski Jandarma Genel Komutanı emekli Org. Fevzi Türkeri ile Çetin Doğan'ın da planda açık görev aldıklarını ifade etti. Kapar bu brifinglere katılıp ayakta alkışlayan yargı mensuplarının tutuklanmasını verdikleri kararların mercek altına alınmasını istedi.

AKİT'İN YAYINLADIĞI 15 SAYFALIK BRİFİNG KAYITLARINI DELİL GÖSTERDİ

Cumhuriyet Savcısı Durmuş Yiğit'e müşteki mağdur sıfatıyla ifada veren Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar, "Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır. Genelkurmay Başkanlığı'ndan brifinglere katılanların isim listeleri ve video kayıtları bulunmaktadır. Kayıtların tamamı 25 Eylül ve 9 Ekim tarihli Akit gazetesinde yayınlanmış, darbe planlayan komutanları, yüksek yargı mensuplarına nasıl davranmaları hususunda önemli direktifler vermiştir" şeklinde konuştu.

ESKİ YARGITAY BAŞSAVCISI VURAL SAVAŞ, YEKTA GÜNGÖR ÖZDEN VE DİĞERLERİ HAKKINDA ŞİKÂYETÇİ OLDU

"28 Şubat sürecinde Genelkurmay Başkanlığı'nda düzenlenen brifinglerde Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay başkanı ve üyeleri ve birçok kürsü hakimine 'irtica' tehditli brifingler verildi. Otobüslere doldurulan yüksek yargı başkan ve üyeleri Genelkurmay Başkanlığı'ndaki brifinglere katıldı. Yargı mensupları onurlu bir duruş sergileyip darbe planlarına iştirak etmek yerine brifingci paşaları 8 dakika ayakta alkışladı. Brifingler sonrası almış oldukları kararlarla postallı demokrasiyle yarışan postallı bir yargı sistemi oluşturdular. Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır" diye konuşan Kapar, başta Vural Savaş, Yek-

ta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksek, Metin Çetinbaş, Orhan Karadeniz dahil brifinglere iştirak ettiği tespit edilen yargı mensuplarının suç ortağı olduğunu belirtti. Kapar ismini verdiği kişilerden şikayetçi olduğunu vurguladı.

"DELİLLER KARARTILMADAN BU KİŞİLER GÖZALTINA ALINMALI"

Kapar, "Millet iradesine konulan ipotekte darbecilerle işbirliği yapmış, adeta üniformasız generaller gibi hareket etmiştir. Bir kısmı emekli, bir kısmı ise halen görevdedir. Meşru hükümetin devrilmesinde görev alan bu kişilerin yargı önüne çıkartılmasının olası darbe heveslilerine de bir ders olacağı unutulmamalıdır. Bu kişiler delilleri karartmadan gözaltına alınmalıdır" dedi.

MANŞETLERİMİZ DELİL OLARAK BAŞSAVCILIĞA GÖNDERİLDİ

Öte yandan 25 Eylül ve 9 Ekim tarihlerinde gazetemizde yayınlanan brifing kayıtlarına ilişkin haberler, TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonunun dosyasına girdiği öğrenildi. Her iki manşet haberin de Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına delil olarak gönderildiği kaydedildi.

"KIVRIKOĞLU UNUTULMAMALIDIR"

28 Şubat soruşturmasında eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hüseyin Kırvıkoğlu'nun gözden kaçırıldığına dikkat çeken Kapar, "Kıvrıkoğlu mütedeyyin kişilerin yok yere cezalandırılmasında İstanbul DGM'ye talimat veren kişidir. 28 Şubat darbesinde aktif görev almıştır. İstanbul DGM'yi ziyareti sonrası Müslümanların birer canavar gibi gösterildiği iğrenç davalar açılmıştır" diye konuştu.

Murat Alan / Yeni Akit
18.11.2012 - Yeni Akit

18.11.2012 - Yeni Akit

Brifingciler kıskaçta

28 Şubat soruşturmasına bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, yargı brifingcilerini ve bu brifinglere katılan yüksek yargı mensuplarını mercek altına aldı. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen talimatta, askerlerin hükümeti kıskaca almak için yargı mensupları için düzenledikleri brifingler hakkında şikayetçi olan müşteki Hasan Kapar'ın ifadesinin alınarak ivedilikle Ankara'ya gönderilmesini istedi.

Brifingçiler KISKAÇTA

- 28 Şubat davasının müştekilerinden Hasan Kapar'ın verdiği ifadeler, soruşturmaya bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nı harekete geçirdi. Yargı brifingçileri ve bu brifinglere katılanlar mercek altında...
- Kapar, verdiği ifadede; Vural Savaş, Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksel, Sabih Kanadoğlu, Orhan Karadeniz ve Metin Çetinbaş gibi isimlerin darbenin sivil işbirlikçileri olduğunu, Hüseyin Kıvrıkoğlu, İ. Hakkı Karadayı, Fevzi Türkeri ile Çetin Doğan'ın da planda görev aldıklarını ifade etti. Kapar, bu brifinglere katılıp ayakta alkışlayan yargı mensuplarının tutuklanmasını ve verdikleri kararların mercek altına alınmasını istedi. • 17'DE

MURAT ALAN / İSTANBUL

28 Şubat soruşturmasına bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı yargı brifingcilerini ve bu brifinglere katılan yüksek yargı mensuplarını mercek altına aldı. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen talimatta, askerlerin hükümeti kıskaca almak için yargı mensupları için düzenledikleri brifingler hakkında şikayetçi olan müşteki Hasan Kapar'ın ifadesinin alınarak ivedilikle Ankara'ya gönderilmesini istedi. Kapar talimat savcısına verdiği ifadede Yargıtay eski Başsavcısı Vural Savaş, Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksel, Sabih Kanadoğlu, Orhan Karadeniz ve Metin Çetinbaş'ın da bulunduğu dönemin yargı mensuplarının darbenin sivil işbirlikçileri olduğunu, eski Genelkurmay Başkanları Hüseyin Kıvrıkoğlu, İsmail Hakkı Karadayı, eski Jandarma Genel Komutanı emekli Org. Fevzi Türkeri ile Çetin Doğan'ın da planda açık görev aldıklarını ifade etti. Kapar bu brifinglere katılıp ayakta alkışlayan yargı mensuplarının tutuklanmasını verdikleri kararların mercek altına alınmasını istedi.

AKİT'İN YAYINLADIĞI 15 SAYFALIK BRİFİNG KAYITLARINI DELİL GÖSTERDİ

Cumhuriyet Savcısı Durmuş Yiğit'e müşteki mağdur sıfatıyla ifada veren Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar, "Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır. Genelkurmay Başkanlığı'ndan brifinglere katılanların isim listeleri ve video kayıtları bulunmaktadır. Kayıtların tamamı 25 Eylül ve 9 Ekim tarihli Akit gazetesinde yayınlanmış, darbe planlayan komutanları, yüksek yargı mensuplarına nasıl davranmaları hususunda önemli direktifler vermiştir" şeklinde konuştu.

ESKİ YARGITAY BAŞSAVCISI VURAL SAVAŞ, YEKTA GÜNGÖR ÖZDEN VE DİĞERLERİ HAKKINDA ŞİKÂYETÇİ OLDU

"28 Şubat sürecinde Genelkurmay Başkanlığı'nda düzenlenen brifinglerde Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay başkanı ve üyeleri ve birçok kürsü hakimine 'irtica' tehditli brifingler verildi. Otobüslere doldurulan yüksek yargı başkan ve üyeleri Genelkurmay Başkanlığı'ndaki brifinglere katıldı. Yargı mensupları onurlu bir duruş sergileyip darbe planlarına iştirak etmek yerine brifingci paşaları 8 dakika ayakta alkışladı. Brifingler sonrası almış oldukları kararlarla postallı demokrasiyle yarışan postallı bir yargı sistemi oluşturdular. Refah Partisi'nin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan ikiyüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır" diye konuşan Kapar, başta Vural Savaş, Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksek, Metin Çetinbaş, Orhan Karadeniz dahil brifinglere iştirak ettiği tespit edilen yargı mensuplarının suç ortağı olduğunu belirtti. Kapar ismini verdiği kişilerden şikayetçi olduğunu vurguladı.

"DELİLLER KARARTILMADAN BU KİŞİLER GÖZALTINA ALINMALI"

Kapar, "Millet iradesine konulan ipotekte darbecilerle işbirliği yapmış, adeta üniformasız generaller gibi hareket etmiştir. Bir kısmı emekli, bir kısmı ise halen görevdedir. Meşru hükümetin devrilmesinde görev alan bu kişilerin yargı önüne çıkartılmasının olası darbe heveslilerine de bir ders olacağı unutulmamalıdır. Bu kişiler delilleri karartmadan gözaltına alınmalıdır" dedi.

MANŞETLERİMİZ DELİL OLARAK BAŞSAVCILIĞA GÖNDERİLDİ

Öte yandan 25 Eylül ve 9 Ekim tarihlerinde gazetemizde yayınlanan brifing kayıtlarına ilişkin haberler, TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonunun dosyasına girdiği öğrenildi. Her iki manşet haberin de Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına delil olarak gönderildiği kaydedildi.

"KIVRIKOĞLU UNUTULMAMALIDIR"

28 Şubat soruşturmasında eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun gözden kaçırıldığına dikkat çeken Kapar, "Kıvrıkoğlu müteddeyin kişilerin yok yere cezalandırılmasında İstanbul DGM'ye talimat veren kişidir. 28 Şubat darbesinde aktif görev almıştır. İstanbul DGM'yi ziyareti sonrası Müslümanların birer canavar gibi gösterildiği iğrenç davalar açılmıştır" diye konuştu.

Salih Mirzabeyoğlu'nun ve
Fikret Bayram'ın sesini duyan var mı?

Herhalde sizlerin de dikkatini çekmiş olmalıdır... Önceki günkü birçok gazetede "Odatv sanıkları"nın, özellikle de Soner Yalçın'ın serbest bırakılması için adeta bir "kampanya" vardı... Hepsi de "yargı üzerinde baskı" oluşturmaya çalıştılar.

Aslında haklıydılar...

Nedim Şener ve Ahmet Şık dışarıda ise Soner Yalçın niye içeride?.. Soner Yalçın içeride ise, diğerleri niye dışarıda?..

Yargı üzerinde öyle bir "psikolojik baskı" uyguladılar ki; bu baskı sadece "yazı" ile kalmadı, "mahkeme salonu"nda da devam etti...

Gazetelerdeki haber ve köşe yazılarında "Soner'e özgürlük" diye yazı yazanlar; "Karar günü... Tahliye edilmeleri bekleniyor" gibi başlıklar atanlar, bununla yetinmeyip, "mahkeme üyelerine psikolojik baskı" için duruşma salonuna da gittiler... Ki, aralarında CHP Milletvekili İlhan Cihaner, Sözcü yazarı Uğur Dündar ve Hürriyet yazarı Yalçın Doğan da vardı...

Hayır, yadırgamıyorum.

Ayıplamıyorum da...

Tam aksine;

Bir "arkadaş"larına, bir "meslektaş"larına, bir "yoldaş" ve "candaş"larına böylesine "sahip" çıkmalarını "takdir" bile ediyorum.

Tıpkı, "kargalar" gibiler...

"Kargalar" da öyledir ya;

Herhangi bir insan, bir kargayı ya da yavrusunu öldürdüğünde veya yaraladığında; aradan 5 dakika geçmeden bütün kargalar toplanır, adamın üzerine "pike" yapmaya başlar ve bir anlamda "arkadaş"larına veya "yavru"larına "sahip" çıktıklarını gösterirler ya; gazetecilerin ve siyasilerin de Soner Yalçın'a sahip çıkmaları, gerçekten de takdire şayan bir davranış olmuştur.

Tamam; mahkeme "psikolojik baskı"lara boyun

eğmedi ve Soner'i "tahliye" etmedi ama, "arkadaşları" görevlerini lâyıkıyla yaptı...

Onları kutlamak gerek...

İSRAİL'DEN HEP AYNI TAKTİK!

Ya, "bizim mahalle"de aynı kenetlenme, aynı sahip çıkma var mı?..

Meselâ, yazar ve mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu hakkında bugüne kadar kaç kişi yazı yazdı, kaç kişi bu işi kampanyaya dönüştürdü?..

Salih Mirzabeyoğlu; değil "kurşun" sıkmak, eline "silah" bile almadığı halde, yıllardır içeride...

Hem de;

Onu mahkûm eden "hakim"in bile "Yanlış karar vermiş olabilirim" demesine rağmen!..

Hem de;

Mirzabeyoğlu'nu mahkûm eden hakimin, bir "brifingli yargıç" olmasına rağmen!..

Kimsenin umurunda değil!..

"Karşı mahalle"de, hiç olmazsa "Soner'e özgürlük" diye bağıranlar var, "bizim mahalle"de ise ya hiç ses çıkarılmıyor, ya da çıkarılan sesler, maalesef "cılız" kalıyor.

Hani, Başbakan Tayyip Erdoğan, dün Mısır'a gitmeden önce, İstanbul'da şöyle demişti ya; "Şu anda, Gazze tarafında 40'a yakın maalesef ölüm vakası var... Bunların içinde çoğu çocuk ve kadın... İsrail 3 tane ölüsüyle dünyayı ayağa kaldırıyor, AB bunu bir savunma hakkı olarak ifade ediyor... Aslında anlaşmayı, ateşkesi bozan İsrail. Ateşkesi bozuyor ve bombalamaya başlıyor ve ondan sonra karşı bir adım yapılınca da hemen suçlu olarak ortaya Filistin veya Gazze çıkarılıyor... Bu çok yanlış bir yaklaşım tarzı. Bu, İsrail'in her zamanki oyunudur."

Kabul edelim ki;

"Filistin" neyse, "Gazze" neyse, "bizim mahalle" de odur...

Haklı da olsa, sesini duyuramıyor.

İsrail ise;

"Sadece 3 ölüsü" olmasına rağmen, "alt tarafı bir tek yumurta yumurtlayan tavuk" misali, öyle bir bağırıyor ki, duymayan kalmıyor!..

"Karşı mahalle" de öyle!..

Alt tarafı, içeride Mustafa Balbay'ları, Tuncay Özkan'ları ve Soner Yalçın'ları var ama bütün Türkiye'yi ayağa kaldırıyorlar.

"Bizim mahalle"de ise;

Salih Mirzabeyoğlu başta olmak üzere, birçok isim yıllardır içeride ama bırakın onları hatırlamayı, birçoğunun adını bilen bile yok...

FİKRET BAYRAM'A ÖZGÜRLÜK

Meselâ, siz;

Kronikleşmiş Hepatit B ve Delta Süper Enfeksiyonu hastalığına yakalanan Yasin Demir ile vücudunun yüzde 92'sini kullanamayan, felçli Fikret Bayram adlı mahkûmları tanır mısınız?..

Omurilik felçlisi olduğundan omuzlarından aşağıya kadar bedenini hissetmeyen ve başkalarının yardımı olmadan yaşayamayan Fikret Bayram, tam "13 yıl 10 ay 16 gündür" cezaevinde tutuluyor...

Fikret Bayram, daha önce 1998'de İstanbul Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu'ndan "kalıcı sakatlığı vardır" raporu almış; bunun üzerine dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından affedilmişti.

Ancak devam eden mahkemesi 2009 yılında sonuçlanmış ve Bayram tekrar tutuklanarak cezaevine konulmuştu...

Aynı yıl tekrar Adli Tıp Kurumu'na başvurdu. İstanbul Adli Tıp 3. İhtisas Kurulu, 12 yıl önce kendi verdiği raporla birlikte Batman Devlet Hastanesi ve Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin de verdiği "yüzde 95 sakat ve bakıma muhtaçtır" raporlarını da görmezden gelerek, "sürekli hastalığı yoktur" raporu verdi.

Fikret Bayram, kendi ihtiyaçlarını karşılayamamasına rağmen, maalesef cezaevinde tutulmaya devam ediliyor.

Hadi, biz de;

"Salih Mirzabeyoğlu'na, Yasin Demir'e ve Fikret Bayram'a özgürlük" diyelim...

Bakalım sesimizi duyan olacak mı?..

BİR BABANIN FERYADI

Ya, şu "yaşlı baba"nın feryadını duyacak birileri var mı?..

Adı Mehmet, soyadı Yetiş...

1937 doğumlu.. Yani 76 yaşında...

Bir mektup yazmış bana...

"Kendini" ve "derdini" anlatmış...

Özetle diyor ki;

"Biz Adıyaman-Kâhta ilçesinde yaşayan çok mağdur bir aileyiz... Mesleğim fahri Kur'an kursu öğreticiliği idi. Yaklaşık 40 yıl aralıksız Kur'an öğreticiliği yaptım. Binlerce kişinin Kur'an öğrenmesine vesile oldum... 76 yaşındayım, 10 çocuk sahibiyim (8 kız, 2 erkek).

Çocuklarımın 8'i evli, 2 kızım ise bekâr olup bana ve eşime bakmak zorundadırlar. Çünkü ben yarı felcim, eşim de tüm hastalıklardan muzdariptir (Kalp, yüksek tansiyon, şeker, sinir...).

Şimdi acıklı hikâyemize gelmek istiyorum.

Büyük oğlum Şuayb; 1996 yılında evlendi ve İstanbul'a yerleşti. Yaklaşık üç-dört yıl çalıştı. Bir gün

(1999 yılında) sabah evden çıktıktan sonra bir daha geri dönmedi ve nihayetinde 6 ay sonra cesedini bize verdiler. Bize; oğlumun bir örgüt tarafından öldürüldüğü söylendi. Oğlum kaçırıldığında bir kızı vardı ve cesedi bulunduktan sonra da bir kızı daha oldu... Şu anda 2 kızı yetim ve bizimle yaşıyor. Bu süre zarfında oğlumun akıbetini merakla ve acıyla beklerken yüksek tansiyondan dolayı felç geçirdim. Tedavi sonucu biraz düzelme olduysa da hâlâ yarı felçliyim.

Fakru zaruret içinde yaşayan bir aileyiz. Hiçbir mal varlığımız ya da i'rad getirecek bir gayrimenkulümüz yoktur... Yegâne gelirimiz, evde bakım ücretidir. Bunun yanı sıra komşuların ve hayırseverlerin verdikleri yardımlarla geçinmeye çalışıyoruz.

"OĞLUMU GÖREMEZ OLDUM!"

Şimdi de ikinci acıklı hikâyemizi dile getireceğim. Evet; diğer oğlum Mustafa'nın başına gelenleri anlatmak istiyorum...

Şuayb'ın ölümünden iki yıl sonra kalan tek oğlum olan Mustafa'yı evlendirdik... Bu evlilikten 3 oğlu oldu. Şuayb'ın korkunç akıbetini düşünerek yanımızdan ayrılmasını istemedik. Herhangi bir mesleği olmadığından abonelere gazete dağıtımı yapıyordu.

Şuayb'ın hasretini bir türlü unutamıyor, çocuklarıyla birbirimize sarılarak çoğu günlerimizi ağlayarak geçiriyorduk. Daha bu acımız ve yaramız dinmeden, Mustafa oğlumu da Eylül 2010 tarihinde bir şafak vakti polisler evden alıp götürdüler.

Adıyaman'da Emniyet tarafından ifadesi alındıktan sonra, Malatya'ya sevk ettiler.

Tutuklu olarak yargılandı ve 10 yıl 6 ay ceza yedi.

Suçu ne idi?

Musta'zaf Derneği Kâhta Şubesi'nin sekreterliğini bir süre yürütmek ve bu derneğin Diyarbakır'da düzenlemiş olduğu 'Peygamber Sevdalıları' mitingine katılmak, Ş.Urfa'da İsrail'i protesto mitingine gitmek ve en büyük suçu da benim yıllarca Kur'an öğreticiliği yapmamdı.

Oğlumun ceza almasına sebep olan iddiaları ve konuşma tutanaklarını keşke bir görebilseydiniz. Buna kargalar bile güler. O kadar komik, o kadar basit gerekçelerle ceza verilmesi tam evlere şenlik bir karardır. Arada-sırada dernekte arkadaşlarıyla oturup sohbet etmeleri örgüt üyeliği olarak addedilmiştir. İşte buna isyan etmemek elde değildir. Bu düpedüz fikre ve düşünceye verilen bir cezadır.

Bir taraftan büyük oğlum Şuayb'ın Hizbullah örgütü tarafından öldürüldüğü iddia ediliyor, öte yandan diğer oğlum olan Mustafa da Hizbullah üyesi olmaktan 10 yıl ceza alıyor.

Biz, bunu hak etmiş değiliz.

Böyle bir şey olamaz.

Her iki oğlum da Allah yolunda kendi halinde yaşarlarken, değil bir insana zarar vermeyi, bir karıncayı ezmekten bile korkan, zarar vermekten çekinen ve bu şekilde büyüttüğüm çocuklarım, haksız yere ve bir hiç uğruna biri toprak altına, öteki de cezaevine gönderilmiştir.

İşte bu büyük haksızlığa ve zulme isyan ediyoruz.

Son defa imdat çığlıklarımı haykırıyorum. Ne olur bizleri duyun ve görün!.. Oğluma yapılan bu haksızlığa bir dur deyin. Oğlum 20 ay Malatya Cezaevi'nde, 5 ay Adıyaman Cezaevi'nde kaldı. Adıyaman'da iken felçli halimle de olsa ara sıra gidip ziyaret edebiliyorduk... Bununla da biraz teselli buluyorduk.

Ama gelin görün ki; bize bunu da çok gördüler ve oğlumun sevkini 25 Eylül 2012 tarihinde ani bir kararla Kocaeli Cezaevi'ne çıkardılar. Artık bizim ve çocuklarının Kocaeli'ye gitmelerine ne gücümüz yeter, ne de sağlığımız el verir.

Bu kadar acı çeken bir aileye bir acı daha yaşatılmıştır.

Tek talebimiz ve istirhamımız; oğlumun naklinin tekrar Adıyaman Cezaevi'ne yapılmasıdır.

Çok mağdur ve aciz kalmış bir aileyiz. Çevrenin ve komşuların desteği ile hayata tutunuyoruz. Birilerinin başımıza ördüğü çorabın sökülüp atılması için her iki oğlumun başına gelen olayların araştırılıp açığa çıkartılmasını talep ediyor ve bekliyoruz."

DUYUN BU SESİ!

Evet, 76 yaşındaki yarı felçli Hacı Mehmet Yetiş'in mektubu özetle böyle... Hem "faili meçhul"e kurban giden oğlu Şuayb'ın başına gelenlerin aydınlatılmasını, hem de küçük oğlu Mustafa 'nın dâvâsına yeniden bakılmasını ve onun Kocaeli Cezaevi'nden, tekrar Adıyaman Cezaevi'ne nakledilmesini talep ediyor.

Gördüğünüz gibi;

"İnsanlık" görevimi yapıp, "bir babanın feryadı"nı duyurmaya çalıştım...

"Karşı mahalle"nin sesine kulak verenler, umarım "bizim mahalle"nin sesine kulak tıkamazlar...

Bir "ses" bekliyorum...

İnsan olan isyan eder!

Hani, "Suriye'deki katliam" üzerine, Başbakan Tayyip Erdoğan; "Esed'in gitmesini" istedi diye; "Türkiye, Suriye'nin içişlerine niye karışıyor?.. Bizim Suriye'de işimiz ne?" diyenler vardı ya; aynı "sığ kafa"lar, "İsrail'in Filistin'deki vahşeti" karşısında acaba ne düşünüyorlar?.. Yine, "Türkiye, İsrail'e karışmasın" diyorlar mı?..

Onlar ne derse desin, Türkiye, bu meselede de

"taraf"tır!.. Niye taraftır?.. Çünkü, dün "10 bakan ve 350 iş adamı" ile birlikte Mısır'a giden ve Kahire Üniversitesi'nde bir "konferans" veren Başbakan Tayyip Erdoğan'ın dediği gibi; "Mekke, Medine, Kahire, İskenderiye, Beyrut, Şam, Diyarbakır, İstanbul, Ankara, Ramallah, Nablus, Eriha, Refah, Gazze ve Kudüs, birbirlerinin kardeşi"dir...

Yine Erdoğan'ın ifadesiyle;

"Bu şehirlerde dökülen her damla kan, bizim damarlarımızdaki kandır... Bu şehirlerde toprağa düşen her can bizim canımız, her damla gözyaşı bizim gözyaşımızdır... Bu kanların, bu canların, bu gözyaşlarının hesabı, er ya da geç sorulacaktır."

Çünkü İsrail, bölgeyi "kan gölü"ne çevirmiş, her türlü "insanlık dışı yöntem"e başvurmuş, "orantısız güç" kullanmış, bunu yaparken de; BM, ABD ve AB'nin "uluslararası vurdumduymazlık"larından cesaret almıştır.

Bırakın "kardeş" olmayı, "insan" olarak bile bu "katliam"lara sessiz kalınır mı?.. Erdoğan da bir "insan"dır ve elbette "isyan" etmektedir...

Bunu "dünya" da anlamalı, Türkiye'deki "sığ kafalı"lar da!..

18.11.2012
Hasan Karakaya - Yeni Akit

akit

ayna

18 Kasım 2012

Hasan KARAKAYA
hasan.karakaya45@gmail.com

İnsan olan isyan eder!

Salih Mirzabeyoğlu'nun ve Fikret Bayram'ın sesini duyan var mı?

Salih Mirzabeyoğlu

Fikret Bayram

FİKRET BAYRAM'A ÖZGÜRLÜK

BİR BABANIN FERYADI

"OĞLUMU GÖREMEZ OLDUM!"

İSRAİL'DEN HEP AYNI TAKTİK!

DUYUN BU SESİ!

Mirzabeyoğlu'na yeniden yargılama talebi

Meclis Darbe Komisyonu, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın komisyona vereceği bilginin ardından nihai raporunu hazırlayacak. 1200 sayfalık ön rapor 20 Kasım Salı günü TBMM Başkanlığı'na sevk edildikten sonra kamuoyuna açıklanacak. Raporda, halen cezaevinde yatan ve hukuksuz şekilde yargılanan fikir adamı Salih Mirzabeyoğlu'nun da aralarında yer aldığı olağanüstü dönemlere ilişkin yargı kararlarının gözden geçirilmesi talep edilecek.

18.11.2012 Yeni Akit

YENİ AKİT / ANKARA

Meclis Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu'nun ön raporu, medyaya yansıdı. 1200 sayfa ve 10 bölümden oluşan rapor, halen askeri darbelere zemin hazırlayan yasa ve yönetmeliklerden oluşuyor. Rapor, 20 Kasım Salı günü TBMM Başkanlığı'na sevk edildikten sonra kamuoyuna açıklanacak.

"CUMHURİYET'İ KORUMA" YETKİSİ DARBELERİN DAYANAĞI

Raporda önemli tespitler yer alıyor. Darbelerin dayanağı olarak gösterilen "Cumhuriyet'i koruma ve kollama" yetkisi gösteriliyor. Söz konusu yetkinin, Türk Silahlı Kuvvetleri, Milli Güvenlik Kurulu ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği mevzuatları ve yönetmelikleri kapsamında onlarca darbe dayanağı bulundu.

DARBE YASAL MEVZUATI SIRALANDI

Raporun ilk bölümünde yer alan ve "Türkiye'de darbelere zemin olarak kullanılabilen hukuksal çerçeve" başlığı ile hazırlanan kısımda, darbelerin gerekçesini oluşturan kanun ve yönetmelikler, tek tek sıralandı. Buna göre, askeri darbelere zemin hazırlayan yasal mevzuatlar şunlar: "Türk Silahlı Kuvvetleri mevzuatı, Anayasaya göre TSK'nın görev tanımı, TSK İç Hizmetler Kanunu(35. Madde) göre TSK'nın görevi, TSK İç Hizmetler Yönetmeliğine göre TSK'nın görevi, Anayasa'nın "Olağanüstü Yönetim Usulleri" başlıklı 119-122. maddelerine istinaden TSK'ya verilen diğer görevler, Milli Güvenlik Kurulu ve MGK Genel Sekreterliği Mevzuatı, 1961 Anayasasına göre MGK'nın görevi, 1982 Anayasasına göre MGK'nın görevi, MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanununa göre MGK ve MGK Genel Sekreterliği'nin görevleri, MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği göre MGK Genel Sekreterliği'nin görevleri ve MGK Genel Sekreterliği mevzuatında 1999 ve 2000'li yıllarda yapılan değişiklikler."

FİŞLEMELER İÇİN AYRI KOMİSYON KURULSUN

Komisyon, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın komisyona vereceği bilginin ardından nihai raporunu hazırlayacak. Komisyon üyeleri raporun öneriler kısmında, darbe ve muhtıraların mağdurlarına yönelik yeni bir araştırma komisyonunun kurulmasını teklif edecek. Komisyon üyeleri, 28 Şubat sürecinde başta BÇG ve Başbakanlık Uygulamayı Takip Kurulu tarafından 10 milyonu aşkın fişlemeyi de bir başka komisyon kurularak bunların toplanmasını ve imha edilmesini isteyecek.

YARGILAMALARIN YENİLENMESİ TALEP EDİLECEK

Olağanüstü durumlarda yapılan yargılamaların hükümsüz sayılması, yargılamaların yenilenmesini önerecek olan milletvekilleri, cezaevlerinde halen ülkücü, sosyalist, İslamcı görüşe sahip tutuklu ve hükümlülerin yargılanmanın yeniden yapılması için Adalet Bakanlığı'nın devreye girmesini isteyecek. Bu kapsamda, halen cezaevinde yatan ve hukuksuz şekilde yargılanıp mahkum edilen mütefekkir **Salih Mirzabeyoğlu'nun** da içinde yer aldığı olağanüstü dönemlere ilişkin yargı kararlarının gözden geçirilmesi talep edilecek.

"DARBECİLERİN İSİMLERİ OKUL VE CADDELERDEN SİLİNSİN"

Darbe Komisyonu bünyesinde kurulan alt komisyonların Üst Komisyon'a sunacakları raporların görüşülmesine başlandı. Alt Komisyonlar darbe ve darbeciler ile işkencecilerin toplum hafızasından silinmesi için adımlar atılmasını önerecek. Bu önerilerin başında darbeciler ve darbe girişiminde bulunanların isimleri okul, cadde, sokak, bulvar, askeri ve sivil sosyal tesislerden çıkarılması önerilecek.

“ Komisyon raporundaki diğer öneriler ise şöyle sıralanıyor:

- Türkiye'de darbeci askerler ile darbelere destek veren sivillerin isimleri, kamu kurum ve kuruluşları ile yol, cadde, sokak ve okullardan silinmelidir.

- Türkiye'de yaşanan darbeler tüm tarihi süreçleriyle birlikte okullarda ders olarak okutulmalıdır.

- Darbe mağdurları için yeni bir araştırma komisyonu kurulmalı, bu komisyonun, mağdur

ların sorunlarının belirlenmesi, hak kayıpları ve bunların tazmini gibi konularda çalışma yapması sağlanmalıdır.

- Öğretmen, öğretim üyesi, savcı, hakim, doktor, akademisyen, polis, asker başta olmak tüm kamu kurum ve kuruluşlarında görev yaparken kurumlarla ilişiği kesilmiş veya yükselmeleri engellenmiş kişilerin de durumları mercek altına alınmalıdır. Yine özel sektör şirketleri ve buralarda istihdam olunanların darbe ve muhtıralarla ilgili mağduriyetleri araştırılmalıdır.

- 12 Mart muhtırası, 12 Eylül darbesi ve 28 Şubat süreçlerindeki yargılamaların evrensel hukuk normlarına uygun olup olmadığı incelenmelidir. İBDA-C lideri Salih Mirzabeyoğlu'nun aralarında bulunduğu ve halen cezaevinde yatanların yargılamanları yeniden yapılmalıdır.”

18.11.2012 - Milliyet

www.milliyet.com.tr
Milliyet
BASINDA GÜVEN
17 Kasım 2012 Cumartesi 75 Kr
KKTC satış fiyatı 1.5 TL

Milliyet Pazar'ın yeni bölümü Sofrada Baş Başa'da bu hafta Oya Eczacıbaşı ile Güneri Cıvaoğlu'nun sohbeti var.

GQ Yayın Yönetmeni Mirgün Cabas dergiciliği ve sevgilisi Tuba Ünsal ile ilişkisini Asu Maro'ya anlattı.

Müzelerde kaybımız çok!

Sadece Ankara değil, İstanbul Resim Heykel Müzesi'ne ait yüzlerce tablo da kayıp. Bu sır 1997'den beri çözülemedi. >>8'de

17.11.2012 - Milliyet

ÇUKUROVA UÇUŞA GEÇECEK

Fotoğraflar: Ozan Güzelce

MİLLİYET ADANA'DA İŞ DÜNYASINI BULUŞTURDU

Milliyet Gazetesi Yönetim Kurulu Üyesi Meltem Demirören Oktay "Anadolu'da gerçekleşecek yatırımlara Milliyet gazetesi olarak katkı sağlamaktan mutluluk duyacağız" dedi.

Milliyet'in "Geleceğe Yatırım, Türkiye'ye Yatırım" toplantılarının 8'incisi Adana'da yapıldı. Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan yaptığı konuşmada kentin yeni teşvik sistemiyle yatırımlarda hak ettiği yeri alacağını belirterek "Adana ve Mersin'in ortak kullanacağı Çukurova Bölgesel Havaalanı sayesinde tüm bölge hak ettiği konuma gelecek" dedi. Toplantıya Adana Valisi Hüseyin Avni Coş'la birlikte şehrin önde gelen sanayici ve işadamları da katıldı. >>12'de

Hozat Kaymakamı herkesi fişletmiş

Tunceli'nin Hozat ilçesi, Kaymakam Murat Eren'in talimatıyla yapıldığı öne sürülen fişleme skandalıyla çalkalanıyor. Başta Hozat Belediye Başkanı Konak olmak üzere, siyasi parti temsilcilerinden sade vatandaşlara kadar onlarca kişi jandarma ve polis tarafından fişlenmiş. Dosyalarda kişilerin ailesiyle, politik görüşüyle, özel hayatıyla ilgili bilgiler yer alıyor. Skandalın ortaya çıkmasının ardından valiliğin görevlendirdiği müfettişler inceleme başlattı. >>18'de

KOMİSYON RAPORUNDA ÇARPICI ÖNERİLER VAR:

DARBE ARŞİVLERİ YOK EDİLSİN

TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu henüz taslak halinde olan raporunda, darbe dönemlerinde yapılan fişlemelerle ilgili tüm kayıtların silinmesini talep etti

Görüşmelerin özeti var

27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat ve 27 Nisan alt komisyonları ana hatlarını belirledikleri kendi taslak raporlarını Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu'na iletti. Türkiye'deki darbelerin kısa tarihinin anlatıldığı raporda, darbeyi gerçekleştirenlerle, mağdurlarla ve bir şekilde sürece dahil olanlarla yapılan görüşmelerin özetleri de yer aldı.

Yargılamalar yenilensin

Raporun son bölümünde ise darbe dönemlerindeki yargılamaların yenilenmesi, darbecilerin isimlerinin caddelerden silinmesi, darbelerin okullarda okutulması gibi öneriler var. Ayrıca fişlemeler başta olmak üzere o dönemlerde tutulan tüm kayıtların başta Genelkurmay ve MIT arşivleri olmak üzere tüm güvenlik arşivlerinden silinmesi talep edildi. >>26'da

Fotoğraf: Mustafa Hassona/AA

BU NEYİN BEDELİ?

İsrail üçüncü gününü dolduran "Bulut Sütunu" operasyonunda Gazze'ye 1 saatte 200 hava saldırısı düzenlerken, ölenlerin sayısı 20'ye, yaralıların sayısı ise 242'ye yükseldi. Seçim öncesi propaganda amacıyla başlatıldığına inanılan saldırıda hayatını kaybeden 10 aylık Hanen bebek ise Gazze'de büyük isyana neden oldu. Ailesinin üzerine kapanarak vedalaştığı Hanen bebeğin son fotoğrafı, bu topraklarda yaşanan dramın simgelerinden biri olarak hafızalarda yer edecek. >>20'de

Hangi vicdan?

Entelektüel vicdanı, aydın namusu vs. Bunların nasıl bir şey olduğunu düşünürken, aklıma, İsmail Kara hocamızın dört yıl önce yaptığı bir konuşma geldi. Kara'ya göre, 'Batı Avrupa'daki aydın, yıkıcı ve kıyıcıdır. Rusya'daki aydın ise mevcut yapıyı ıslah edicidir.' Bir de soru sordu: 'Peki, Türk aydını nasıldır, nerede durmaktadır?'

Bizleri soruyla ve 'sorunla' başbaşa bırakıp sohbeti noktalamıştı. Manidar. Aynısını şimdi de biz yapalım.

Yalnız, buradaki 'kıyıcı' kelimesine dikkat çekmek isterim. Aydın bahsine ciddi mesai harcamış olan Cemil Meriç, 'insanlar kıyıcıydılar, kitaplara kaçtım' der. İtiraf etmek gerekirse, belli bir noktadan sonra, kitaplar da kaçış için yeterli olmuyor. Çünkü yazarlarını tanımaya başlıyorsunuz. En iyisi, tabiat.

***

Bir vicdan yazısı yazmak için masaya oturduk. Ne var ki, vicdan deyince kalem elden düşüyor.

Vicdan, ilahi adaletin içimizdeki temsilcisidir. Hak ve hakkaniyet üzerine olmaktır. Merhamettir. Özetle: Vicdan, insanın çekirdeğidir.

Diyelim ki, ortada çok taraflı bir haksızlık var. Fakat herkes 'benim vicdanım rahat' diyor. Buradaki ölçü nedir? Biz, işte o ölçüyü kaybettik yahut kaybediyoruz. Belki de bundan dolayı, 'bakış açısına göre değişir' sözü, olması gerekenden daha fazla kullanılıyor. Oysa, bazı meselelere nereden ve nasıl bakacağımız bellidir, belirlenmiştir. Değişmez.

Vicdan dahil, birçok kadim konuda durumumuz, duruşumuz şu: Hem işgal altındaki Filistin topraklarını kurtarmaktan bahsediyor, hem de ateşkese seviniyoruz.

Entelektüel vicdana da bir örnek verelim: Hrant Dink için adalet istemek, Salih Mirzabeyoğlu için istememek.

Biraz tehlikeli olduğunun farkındayım. Yine de söylemek zorundayım: 'Bir insanı yaşamıyorken görmek, ölürken görmekten daha acıklıdır.'

***

Çocukların vicdana ihtiyacı yoktur. Masumdurlar.

Sorumluluk gibi, vicdan da yaşımızla birlikte büyür, gelişir. İşin aslı, büyüdükçe ve masumiyetimizi kaybettikçe, vicdanımız devreye girer. Bazen de girmez.

Gençken yaptığımız bir fenalığın, belli bir yaştan sonra pişmanlık olarak karşımıza çıkması, bundandır. Vicdanın kanaması...

Bir suç işler, yıllar boyu kaçar, sonra adalete teslim olursunuz. Vicdan azabından kurtulmak için. Tam da burada, adalet ve teslimiyet kavramlarını da vicdan bahsine dahil edelim.

Sorumuz ise şu olsun: İnsandan vicdanı çıkarırsak, geriye ne kalır? 'Et parçası' cevabını vermeden önce, şunu diyelim: Neyin kaldığını, sadece İsrail örneğine bakarak görebiliriz. Kara vicdan bile karşılamıyor.

Orhan Özekinci, 'açık vermeyeceğimiz tek muhasebe, vicdan muhasebesidir' diyor. Tabii bunun için, henüz insanlığımızı kaybetmemiş olmamız gerekiyor.

***

Son yıllarda, 'vicdansızlar' başlıklı haberlerle ne çok karşılaşıyoruz. Yardıma muhtaç insanları dahi soyanlar var.

Vicdansız kimse, dikkat ederseniz insan demiyorum, hak-hukuk tanımayandır. İnsan olmanın basit ve ince özelliklerini kaybetmiş, körelmiştir.

Yazmıştık, yine yazalım: Kadim kavramların ya içi boşaltılıyor ya da yerine 'yenileri' ikame edilmeye çalışılıyor. Ahlak-etik, kibir-ego örneklerinde olduğu gibi.

Yanılıyor olabilirim, gördüğüm şu: Vicdan değil de, sevgi ve hoşgörü diyorlar.

Sevmek, kimseyi vicdan sahibi yapmaz. Ayrıca esas olan, sevgi değil, saygıdır.

Sevgi, sorumluluk içermeyebilir. Buna karşılık, vicdan meselesi diye bir şey vardır.

Sözgelimi, Filistinlileri sevmiyor olabilirsiniz. Fakat haklarını teslim etmek zorundasınız. Bu da sizi, vicdanlı olmaya götürür.

Sevgi kelimesini dilinden düşürmeyen, durmadan ‹hümanizm› diyen Batı medeniyetinin tüm dünyada yaptıklarına bir bakın. Ayrıca nasıl bir çifte standart uyguladıklarına da. Hangi vicdan sahibi, bunları kabul edebilir?

***

Cevdet Karal'ın Vicdan şiirini anmadan, böyle bir yazıyı nasıl bitirebilirim? Vicdan, Hilkatin İlk Günleri, sayfa altmış yedi.

Diyelim ki, vicdan sahibi olmak, olmakların en güzelidir.

12.04.2012 - Yeni Şafak
İbrahim Tenekeci

28 Şubatçıların **Yargı Kararları** İptal **Edilsin!**

Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonu'nun 28 Şubat yargı kararlarının gözden geçirilmesi tavsiyesine sivil toplum kuruluşları ve aydınlardan tam destek geldi.

Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonunun 28 Şubat yargı kararlarının gözden geçirilmesi tavsiyesine sivil toplum kuruluşları ve aydınlardan destek geldi. STK temsilcileri başta Mirzabeyoğlu dâvâsı olmak üzere İslâmi dâvâların tamamında dönemin brifingci hakim ve savcılarının görev aldığını, İstiklal Mahkemelerini aratmayan kararlara, mağduriyetlere neden olduklarını belirttiler.

Mazlum-Der Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal, Özgür-Der Genel Başkanı Rıdvan Kaya, cezaevinde Müslüman olup Salim Muhammed adını alan Carlos'un da avukatı olan Hasan Ölçer, Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar ve Ahde Vefa Platformu Sözcüsü Tayyar Tercan komisyonun tavsiyesinin dikkate alınmasını, 28 Şubat döneminde verilmiş yargı kararlarının gözden geçirilip mağduriyetlerin önüne geçilmesini istediler.

Ünsal: 28 Şubat Yargı Kararları İptal Edilsin

28 Şubat yargı kararlarının iptali için ciddi bir

çalışma içinde olduklarını vurgulayan Mazlum-Der Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal, "Biliyorsunuz biz, Mazlum–Der olarak 28 Şubat yargı kararları iptal edilsin başlığı altında imza topladık. Halen de devam eden kampanyamızda yüz binlerce imza toplandı. Salih Mirzabeyoğlu 28 Şubat darbesinin sembol ismi ve bu gündemin merkezinde. Salih Mirzabeyoğlu dâvâsının bir an önce ele alınıp ona yapılan hukuksuzluğun giderilmesi lazım. Ne bekleniliyor, bu insanın cezaevinde çürüyüp gitmesini mi?" dedi.

Kaya: 28 Şubat'ın İcracıları Yargılanıyor

Özgür-Der Genel Başkanı Rıdvan Kaya 28 Şubat'ın icracılarının ve planlayıcılarının yargılandığına, o icracıların direktifleri doğrultusunda cezaevlerine doldurulan mütefekkir ve aydınlarla ilgili halen somut bir adım atılmadığına dikkat çekti. Kaya, "Salih Mirzabeyoğlu İslâmi faaliyetlerinden dolayı bu süreçte yargılanan mağdur edilen pek çok isim arasında özellikle 28 Şubat hukuksuzluğunu net bir şekilde yansıtan mahkeme kararlarının bir anlamda belgesi olarak tarihe geçmiş durumda" şeklinde konuştu.

"Mirzabeyoğlu Dâvâsı Samimiyet Testidir"

Avukat Hasan Ölçer askeri vesayet ve müdahalelerle mücadele yönünde gerek toplumda, gerekse siyasal iktidardaki kararlılığın son derece olumlu bir gelişme olduğunu vurguladı. Salih Mirzabeyoğlu dâvâsının bir samimiyet testi haline geldiğini ifade eden Ölçer, "Tüm bu sebeplerle derhal ve şartsız bir şekilde 28 Şubat olağanüstü yargısının hukuksuz bir şekilde mahkûm ettiği Salih Mirzabeyoğlu ve onun şahsında diğer mağdurlara da özgürlük sağlanmalıdır" şeklinde konuştu.

Kapar: Güven Duygusunun Tesisi İçin Gerekli

28 Şubat yargı kararlarının iptal edilmesinin yargının kaybettiği güvenin yeniden tesis edilmesine katkı sağlayacağına işaret eden Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar, "Darbelerin yasal dayanağını hazırlayan, darbecilerle ilişkili olduğu için kamuoyunun güvenini kaybeden yargıya yeniden itibar kazandırılmalıdır. Hukukun iade-i itibarı sağlanmalı ve bu sosyal yara hızlıca çözüme kavuşturulmalıdır" dedi.

Tercan: Hükümet Bu Konuda Adım Atmalı

Ahde Vefa Platformu Sözcüsü Tayyar Tercan, "28 Şubat döneminde darbeciler Müslümanlara zulüm üstüne zulüm yapmışlardır. 28 Şubat yargı kararları hiçbir kayıt, şart ve talebe bağlı kalmaksızın, re'sen iptal edilsin" ifadelerini kullandı.

Murat Alan / Yeni Akit - 6 Aralık 2012

28 Şubat'ın yargı kararları İPTAL EDİLSİN

STK'lardan ortak talep

Hasan Kapar

Ahmet Faruk Ünsal

Rıdvan Kaya

Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonu'nun 28 Şubat yargı kararlarının gözden geçirilmesi tavsiyesine sivil toplum kuruluşları ve aydınlardan tam destek geldi. Brifingli yargı kararlarının iptal edilmesini isteyen STK'lar, hukukun itibarının ancak böyle tesis edilebileceğini ifade ettiler.

- STK temsilcileri; başta Salih Mirzabeyoğlu davası olmak üzere İslâmî davaların tamamında dönemin brifingli hâkim ve savcılarının görev aldığını, İstiklâl Mahkemeleri'ni aratmayan kararlarla mağduriyetlere sebep olduklarını belirttiler.
- Mazlum-Der Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal, Özgür-Der Genel Başkanı Rıdvan Kaya, cezaevinde Müslüman olup Salim Muhammed adını alan Carlos'un avukatı Hasan Ölçer, Altay Siyasi Araştırmalar Merkezi Başkanı Hasan Kapar ve Ahde Vefa Platformu Sözcüsü Tayyar Tercan; 28 Şubat döneminde verilmiş yargı kararlarının gözden geçirilip mağduriyetlerin önüne geçilmesini istediler. Av. Hasan Ölçer, 28 Şubat sürecinde somut delil olmaksızın mahkûm edilen Mirzabeyoğlu ile ilgili davanın bir "samimiyet testi" olduğunu söyledi.

• MURAT ALAN'IN HABERİ 17'DE

YENİ akit

60 KR [KDV Dahil]
KKTC: 1 TL

yeniakit@yeniakit.com

22 MUHARREM 1434

PERŞEMBE 6 ARALIK 2012

Gül: Sözlerim çarpıtılıyor

Somali Cumhurbaşkanı Hasan Şeyh Mahmud ile basın toplantısı düzenleyen Gül, "Sözlerim çarpıtılıyor, üzülüyorum" diyerek, dokunulmazlık konusuna ilişkin soruları cevaplamadı. • 8'DE

Salih Mirzabeyoğlu ile baş başa iki saat

İzzet Salih Erdiş, 28 Şubat sürecindeki yargılama sonucu "somut delil bulunmamasına rağmen" örgüt lideri olduğu gerekçesiyle önce idama sonra müebbete mahkum oldu. Eserlerinde Salih Mirzabeyoğlu maslahını kullanan Erdiş 14 yıldır cezaevinde.

VATAN yazarı Ruşen Çakır, 60'a yakın kitabının dörtte birini 'içerde' yazan Erdiş'le cezaevinde konuştu.

Önceki gün öğleden sonra, Bolu F Tipi Cezaevi'nde tek kişilik hücrede yatmakta olan Salih Mirzabeyoğlu ile (gerçek adı İzzet Salih Erdiş) yaklaşık iki saat açık görüş yaptım. En son yaklaşık 25 yıl önce sohbet etmiştik, 13 yıl önce de kendisini uzaktan gördüm. Hafif kilo alması ve tabii yaşlanması dışında bıraktığım gibi bir Mirzabeyoğlu bulduğumu söyleyebilirim. Galiba aradan bir çeyrek yüzyıl geçmesine rağmen pek bir şeyin değişmediğini sohbet sırasında ağzımdan dökülen şu sözler özetliyor: "İnan bana, senin söylediklerini 25 yıl önce de anlamıyordum, şimdi de anlamakta zorlanıyorum!"

Mirzabeyoğlu'nu biraz bilenler, onun kitaplarına şöyle bir göz atmış olanlar ne demek istediğimi çok iyi anlamışlardır. Çünkü o Türkiye'deki İslami hareket içinde bir başka dalga boyutunda yazan, çizen, fikir üreten ve belki de yaşayan biriydi ve hâlâ öyle. "Üstad" gördüğü ve son yıllarında en yakınında olduğu Necip Fazıl Kısakürek'in yoğun etkisi altında felsefi yönü hayli ileri ve derin bir İslamcılık yorumu geliştiren, bunu yine Necip Fazıl'ın "Büyük Doğu" adını verdiği düşüncesinden esinlenerek "İbda" diye adlandıran Mirzabeyoğlu'nu 25 yıl öncesinin ortalama İslamcı söyleminin çerçevesi içinde anlamak, anlamlandırmak zordu, bugün de öyle.

Genç yaşta ideolog

Mirzabeyoğlu ile ilk kez 27 yıl önce, İstanbul Cağaloğlu'nda, takipçilerinin çıkardığı Tavır

Dergisi'nin bürosunda karşılaştık. Ben 23 yaşında mesleğe yeni atılmış bir gazeteciydim. O ise 35 yaşında olmasına rağmen çoktan "ideolog" olarak tanımlanıyordu. Kendisiyle Nokta Dergisi'nin "Dinci Gençlikte Patlama" başlığıyla çıkan kapak dosyası için söyleşi yaptım ama benim somut sorularıma son derece soyut ve bir haber dergisinin sınırlarını epey zorlayan cevaplar vermiş olduğu için bunu yayınlama imkanımız olmadı. Bu nedenle bana kızgındı, ama arada sırada Tavır'a uğradığımda çay-sigara eşliğinde sohbetlerimize, mesafeli de olsa devam ettik. (Ben 15 yıl önce bıraktım ama Mirzabeyoğlu günde yaklaşık 3 paket sigara (Tekel 2000) içmeyi sürdürüyor.)

Onu yıllar sonra Metris Cezaevi'nde İbdacı tutukluların 5 Aralık 1999'da çıkarttıkları olaylardan kısa bir süre sonra uzaktan görme şansım oldu. Olayların aslını doğrudan kendilerine sormak için bir ziyaret günü Metris'e gitmiştim ve tanıdığım bazı genç İbdacılarla görüşüyordum. Tam o sırada tel örgülerin diğer tarafında büyük bir hareketlilik oldu ve diğer tutukluların saygı gösterileri arasında içeri Mirzabeyoğlu girdi. En uca oturup ailesiyle görüşen Mirzabeyoğlu'nu ne doğru düzgün görebildim, ne de kendisiyle konuşma imkanım oldu.

Ne kusur işledi?

"Değişmemiş" diyorum ama tam bir çileyle geçmiş 14 yılın ondaki insani, duygusal yönü daha fazla ön plana çıkarmış olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Öyle ki, o duygusal atmosferde kendisine şu soruyu sorma cüreti bile gösterebildim: "Bu süre içinde İslamiyet ile, Allah ile ilişkini yeniden düşündün mü?"

Sanıyorum 25 yıl önce kendisine bir şekilde buna benzer bir soru sorsam ağzımın payını alırdım ama Mirzabeyoğlu bu soruma hiç kızmadı, hatta belki memnun bile olmuştur ve tereddütsüz şu cevabı verdi: "Bir tek defa bile Allah'a sitem etmedim. Kusuru hep kendimde buldum."

Peki Mirzabeyoğlu ne kusur işledi ki 14 yıldır içerde, 3 metrekarelik hücrede dışarı çıkma imkanı olmadan ömrünü geçiriyor? Hızla hatırlayalım: Kamuoyu onu, küçük çaplı da olsa bazı terör eylemlerine karışmış olan İBDA-C'nin lideri olarak tanıyor. Nitekim kendisi bu suçlamayla 28 Aralık 1998 günü, büyük kızının okuduğu ilkokulun bahçesinde, eşi ve çocuklarının gözleri önünde gözaltına alındı. Hızlı bir yargılamanın ardından 2 Nisan 2001 tarihinde idama mahkum edildi, idam cezasının kaldırılmasıyla birlikte cezası ağırlaştırılmış müebbete çevrildi.

Nevi şahsına münhasır

Ama tarafsız bir gözle dosyasını inceleyecek bir hukukçu, onun 28 Şubat sürecinin olağanüstü yargısının bir mağduru olduğunu kavrar. Ayrıca benim gibi Türkiye'de İslami hareketi, Mirzabeyoğlu'nu ve İbda/İBDA-C olgusunu az buçuk bilen birileri de sağa sola atılan molotof kokteylleriyle Mirzabeyoğlu arasında doğrudan bağ kurmanın akıldışı olduğunu bilir. Nitekim mahkeme "somut delil bulunmamasına rağmen" onun örgüt lideri olduğuna hükmetti.

28 Şubatçıların çok aradığı günah keçilerinden birisi olduğu için Mirzabeyoğlu'nun başına bunların geldiği açık. Ancak 10 yıldır AKP tarafından yönetilen Türkiye'de onun hücresinde unutulmuş olmasını sadece 28 Şubat'la açıklayabilir miyiz? Sanmıyorum. Örneğin iç içe geçmiş iki nedenin altını çizebiliriz:

1) İslami hareket içinde "nevi şahsına münhasır" bir isim olan Mirzabeyoğlu ve onun başlattığı İbda hareketi, diğer İslami gruplara karşı oldukça mesafeli ve hatta yer yer saldırgan bir tutum benimseyerek baştan yalnızlığı seçmişti;

2) 1990 ortalarından itibaren gerçek güçlerinin çok üstünde bir meydan okuyuşla ortaya atılan İbdacılar çok ciddi darbeler yiyip iyice marjinalleştiler, öyle ki Mirzabeyoğlu'na bile uzun bir süre yeterince sahip çıkamadılar.

"Telegram işkencesi"

Önceki gün, hep olduğu gibi Mirzabeyoğlu anlattı, ben dinledim. Mirzabeyoğlu, cezaevinde yıllar boyunca "Telegram" adını verdiği bir işkenceye maruz bırakıldığını söylüyor, hatta bu konuda iki ayrı kitabı da var (60'ya yakın kitabının dörtte birini içerde yazmış). Avukatlarından Ali Rıza Yaman "telegram"ı şöyle özetliyor:

"Telegram, düşünce formunun, sistem zihniyetinin dışarıdan değiştirilmesi teşebbüsüne ve bu maksatla iradenin, kimliğin, kişiliğin parçalanmasına yönelik olarak yapılan bir işkence türüdür. Telegram, insan iradesini ele geçirerek, istenildiği gibi yönlendirilmeye çalışılması için yapılan yeni bir işkence türüdür. Telegram işkencesinin felsefi, fiziki, ruhi, ilmi, tıbbi, teknik, mühendislik, metafizik, psikolojik, parapsikolojik, nörofizyolojik, vs... birçok yönü vardır. Şayet bir kişinin bu alanlara dair asgari bir malumatı yoksa kolaylıkla 'böyle bir şey olamaz' diyebilir. Elektro- manyetik dalgalarla yapılan işkenceyi bildik hukuk ve tıp mantığıyla ispatlamak pek mümkün değildir. En büyük işkence de budur."

Mirzabeyoğlu uzun uzun "telegram" yüzünden

başına neler geldiğini, sık sık "anlatabiliyor muyum?" diye sorarak anlattı, ben de başımı "evet" anlamında salladım ama anlamış olduğumu sanmıyorum. Yanlış anlaşılmasın, onun iddialarının asılsız olduğunu savunmuyorum; sadece avukatı Yaman'ın da dediği gibi söz konusu alanlarda bilgi sahibi değilim. Yapabileceğim tek şey, devletten, uzmanları görevlendirip Mirzabeyoğlu'nun iddialarını araştırmasını talep etmek olabilir.

Ama daha başka bir talebim daha var: 28 Şubat sürecinde alelacele sonuçlandırılan Mirzabeyoğlu ve onunkine benzer dosyaların mahkemelerce yeniden ele alınmasını mümkün kılacak yasal düzenlemeler yapılması.

Mirzabeyoğlu bana, "Hakikaten cezaevinde yaşayan insanlar var, ama ben öyle biri değilim" diyerek özgürlük beklentisini dile getirdi, ama hemen arkasından şunu da ekledi: "Eğer başka türlü davransaydım şu an burada olmazdım."

Ne demek istediğini çok iyi anladığımı sanıyorum. Benim tanıdığım Mirzabeyoğlu gurur ve onuruna çok düşkündür, yani çektiği çilelerden kurtulmak veya bunları azaltmak için eğilip bükülecek biri değildir. Umarım onun bu dik duruşu özgürlüğüne kavuşmasını daha da geciktirmez.

Sonuç olarak Mirzabeyoğlu ülkemizde sayıları hiç de az olmayan düşünce suçlularından biridir ve en kısa sürede kendisine yapılan haksızlığın sona erdirilip özgürlüğüne kavuşması sadece o ve sevenleri için değil tüm Türkiye için hayırlı olacaktır.

KİMDİR?

Salih Mirzabeyoğlu tam 14 yıldır cezaevinde

1950'de Erzincan'da doğan İzzet Salih Erdiş'in yazı ve şiirleri lise yıllarında Babıali'de Sabah gazetesinde yayınlanmaya başladı. 1970'li yılların ortalarında Milli Selamet Partisi'ne yakınlığıyla bilinen Akıncılar Derneği'nin kurucularından oldu. Gölge ve Akıncı Güç dergilerini çıkarttı. Necip Fazıl Kısakürek yönetimindeki Büyük Doğu-Rapor (1979-80) seçkisinde yazılar yazdı. 12 Eylül askeri darbesinden sonra bir süre arandı, ancak tutuklanmadı. 1984'ten sonra yazı hayatına ağırlık verdi. Erdiş 1991'de bir süre tutuklanıp serbest bırakıldı. 1998'de tekrar tutuklandı ve idamla yargılandı. İdam cezası kalkınca ömür boyu hapse mahkum edildi. 60'a yakın kitabı İbda Yayınları tarafından yayınlandı.

07.12.2012 - Vatan Gazetesi - Ruşen Çakır

28 Şubat'ın suskunları

Dün Mustafa Karaalioğlu köşesinde, **'7.5 ay geçti, medya 28** Şubatçılarla **hala ilgilenmiyor'** diye yazmış.

'Neden kimse 28 Şubat **davasından tutuklu olan o** şöhretli **generallerin, o muktedir sivillerin davasını takip etmiyor'** diye de sormuş.

Cevabını da yazının sonunda vermiş aslında. İlgilendiğiniz takdirde kirli birtakım ortaklıklar, operasyonlar ortaya çıkacak.

O nedenle bu suskunluk ve yok sayma tavrı.'Bir şekilde bugünleri atlatırız, sonra yine bizim dönemimiz gelir nasıl olsa' beklentisi.

O kadar kolay değil, o kadar ucuz değil.

Ben de bu tablonun öteki yüzünü sizlerle paylaşmak istiyorum.

28 Şubat...

Şöhretli **generallerin ve onlarla iş tutmayı 'onur' sayan sivillerin, hala yüzsüzce o günleri savunmaya** çalışan **yayın yönetmenlerinin, genelkurmay brifinglerine koşarak giden gazeteci ve yargı mensuplarının, yargısız infazların, mağdurların, zulümlerin tarihidir.**

Aynı zamanda bir kenarda unutulmuşların, yıllar yılı yok yere zulüm görenlerin tarihidir.

İşte Salih Mirzabeyoğlu (Salih İzzet Erdiş) yıllardır bu zulme uğrayanlardan. Daha şimdilerde tek tük ve cılız seslerle uğradığı haksızlığı konuşabiliyoruz.

Bu kadar mı? Hayır, kıyıda köşede bıraktığımız, hatırlamadığımız ya da hatırlarsak başımıza iş alırız diye endişelendiğimiz nice mazlum var.

***

Ben anlatmayayım dilerseniz. Buyrun bir CHP milletvekilinin sözlerine birlikte kulak verelim:

CHP Malatya Milletvekili Veli Ağbaba, kamuoyunda Malatyalılar Grubu Davası olarak bilinen davanın iki hükümlüsü Zekeriya (Zeki) Şengöz ve Fahri Memur'un hukuksuz biçimde yargılanarak hüküm giy-

diğine inandığını belirtiyor:

'Bu insanların haksızlığa uğradığına kalben inanıyorum. Adaletin tecelli etmesi için mutlaka haklarının, hukuklarının iade edilmesi gerekiyor. Çünkü **bu insanların terör** örgütü üyesi **olmadığını herkes biliyor.'**

Bu can yakıcı hikayenin ayrıntılarını Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu Başkanı Nimet Baş'tan dinleyelim. 28 Şubat'ın Malatya'da fiili bir darbe olarak yaşandığını belirten Nimet Baş, o dönem İnönü Üniversitesi'nin rolüne de dikkat çekiyor:

'İnönü Üniversitesi **Rektörlüğü'ne getirilen** Ömer Şarlak **Paşa ile,** üniversite **yönetimi** öncülüğünde önce **bütün** şehrin **terörize edildi. Yüzlerce insana zorla,** şiddet **uygulayarak, fiziki ve psikolojik işkencelerden insanları geçirerek sivil toplum faaliyetlerini, vakıf hizmetlerini, hemşeri dayanışmasını** örgüt **kapsamına alacak kadar kolluk kuvveti eliyle ağır işkenceler sonucu olmayan bir** örgütü **var kılmış,** şehirde **büyük bir tedhiş ortamı oluşturmuşlardır.'**

Nimet Baş'ın devamında anlattıkları ise tam bir dehşet senaryosu:

'Malatya'da var gibi gösterilen sözde örgüte **bir ad bulunamadığı için polis ve mahkeme kayıtlarına dört beş ismin bir arada kaydedildi. Sözde** örgüte **Malatyalılar,** Şafak**, Talebe,** İslami **Hareket,** İslami **Hareket Malatya** Şubesi **gibi uydurma adlar resmi kayıtlara birlikte yazıldı.'**

***

Devamını herhalde biliyorsunuz. Türkiye'nin dört bir yanında operasyonlar, gözaltılar ve işkenceler. Olup biteni sorgulamadan gazete sayfalarına ve ekranlara taşıyan malum zihniyet. Aileleriyle birlikte mağdur olan binlerce insan.

Zekeriya Şengöz ve Fahri Memur hala cezaevinde. Pek çok insan, o günlerin baskısı ve zulmüyle alt üst olan hayatlarını henüz toparlayabiliyor.

28 Şubat'ta yaşananlara bir şekilde ortak olan ve şimdilerde 'üç maymun'u oynayan herkes, bakalım bu mazlumların çığlıklarına daha ne kadar suskun kalacak.

Kalamayacak**.** Çünkü **yaptıkları her** şeyin **ahı, eninde sonunda onları da adaletin** önüne **getirecek.**

Buna olan inancımı bir an olsun yitirmedim, yitirmek de istemiyorum.

08.12.2012 - Nasuhi GÜNGÖR

Ayıptır, günahtır, Mirzabeyoğlu çıksın artık!

Pardon, Salih Mirzabeyoğlu'nun hangi suçu işleyip de idam cezasına çarptırıldığını bilen var mı? Sokaktan 100 adam çevirip "Bu zatın idamlık suçu nedir?" diye sorsak bir tanesinden cevap alamayız.

Topluma mal olmuş meşhur bir yazar ve fikir adamı idam cezasına çarptırılıyor ve fakat kimse bunun sebebini bilmiyor. Halbuki böyle olağanüstü bir hadisenin bütün ayrıntıları toplumun malumu olmalıydı, değil mi? Olamadıysa, olamıyorsa, ortada yakıcı bir sorun var demektir. O yakıcı sorun zaten Mirzabeyoğlu hakkında verilen mahkeme kararında açıkça zikrediliyor. Şöyle: "(Terör örgütü lideri olduğuna dair) somut delil bulunmamasına rağmen..."

Rezalete bakar mısınız? Ortada somut delilin bulunmamasına ve mahkemenin de bunu kabul etmesine rağmen verilen karar İDAM. Tekrar ediyorum, İDAM. Başka bir şey değil, İDAM. Şayet idam cezası kaldırılmamış olsaydı Mirzabeyoğlu çoktan asılmış olabilirdi. Niye? Belli değil!

Cezası ağırlaştırılmış müebbet hapse çevrilen Mirzabeyoğlu tam 15 senedir zindanda. Hakkında verilen skandal hüküm iptal edilmezse ölene kadar da zindanda kalacak. Ayıptır, yazıktır, günahtır! Somut suç delili olmadan bir insanı hapiste çürütmek ne büyük vahşet!

Benzer durumda olan daha pek çok kimse var. Meselâ, legal vakıf faaliyetlerinden başka bir işle meşgul olmayan Zekeriya Şengöz ve Fahri Memur, bundan yaklaşık 8 sene evvel, isimsiz bir terör örgütünün lideri oldukları ileri sürülerek tutuklandılar. Mahkeme 'Yok öyle bir şey' deyip haklarında beraat kararı verdi, fakat Yargıtay 9. Dairesi'nin bu kararı bozup yargılamayı yenilettirmesi üzerine 18 yıl 9'ar ay ağır hapis cezasına çarptırıldılar. Gerekçe: "(...)bugün olmasa bile uzun vadede Anayasal düzeni yıkıp yerine şer-i esaslara dayalı bir devlet yapısı kurmak için illegal faaliyetler içerisin-

SALİH MİRZABEYOĞLU
İÇİN HUKUK PLATFORMU
Bu dünyada iki tür insan var: Biri konuşan tür, diğeri
de yapan tür. İnsanların çoğu sadece konuşur, tek
yaptıkları budur. Ama sözün bittiği noktada dün-
yayı değiştiren yapanlardır. Yaparken bizi de değiş-
tirirler, bu yüzden de onları asla unutmayız.

de olabilecekleri...”

Yanlış okumadınız. “Bugün olmasa bile gelecekte” diyor. İleride illegal faaliyetlerde bulunmaları ihtimalinden dem vuruyor. Dikkat buyurun, İHTİMAL! Yani devlet aynen şöyle demiş oldu: Bu adamların şimdilik illegal bir faaliyetleri yok ama her ihtimale karşı canlarına okuyalım!

Böyle hukuk mu olur Allah aşkına? Böyle hukukun kestiği raconlar günümüz Türkiye’sinde geçerliliğini nasıl koruyabilir?

Askeri darbelerle sahici bir hesaplaşmanın yolu o süreçlerde verilen siyasi mahkeme kararlarını tarihin çöp tenekesine atmaktan geçer. Salih Mirzabeyoğlu, Zekeriya Şengör, Fahri Memur ve daha 14 yaşındayken tutuklanıp İBDA-C üyeliğinden yargılanan ve -Allahu ma’assabirîn- İDAM cezası alan Yakup Köse gibi 28 Şubat’zedeler hürriyetlerine kavuşmadan, onların itibarları iade edilmeden demokratik hukuk devleti üzerindeki 28 Şubat lekesi silinmeyecektir.

Bu vesile ile şunu da belirtmeden geçemeyeceğim: Siyasi ve entelektüel bir teşkilat olan Hizbuttahrir’in, silahlı mücadeleyi kategorik olarak reddetmesine ve devletin istihbarat kuruluşlarının da “Silahlı faaliyeti yoktur” demesine rağmen terör örgütleri listesinde yer alması akıl almaz bir hukuk düşmanlığıdır! Hilafet istemek ve yönde propaganda faaliyetinde bulunmak suç ise, üstelik de terör suçu ise, fikir ve ifade hürriyeti neyin nesi?

***

12 Eylül ve 28 Şubat dönemlerindeki yargılamaların yenilenmesi için yasal düzenleme yapılması nihayet gündeme geldi, elhamdülillah.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu da, sağolsun, bu düzenlemeye dest vereceklerini ilan etti.

E hadi artık.

Necmeddin Erbakan taburu

Suriye’deki devrimci askerî birliklere bir yenisi eklenmiş: Necmeddin Erbakan Taburu.

Timetürk’ün internet sitesinde yayınlanan bir videoda bir grup mücahit, merhum Erbakan Hoca’nın fotoğrafı önünde, taburun kuruluşunu ilan edip Saadet Partisi’ne sesleniyor:

“Biz kendimizi Necmeddin Erbakan’ın talebeleri olarak görüyoruz. Milli Görüş’ü Suriye Devrimi konusunda yanlış yönlendiriyorlar. Devrimi size yanlış tanıttılar. Beşşar Esed’le görüştünüz, onu dinlediniz, bir de bizimle görüşün, bizi de dinleyin...”

29 Aralık 2012 - Hakan Albayrak

12 Eylül 1980 döneminde suça karışan sağ ve sol görüşlü insanlara sicil affı geliyor. 28 Şubat mağdurları hakkında ise çalışma yok

TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu tarafından "Darbelerde mağdur olan kişilerle ilgili komisyon kurulmalı" şeklinde yapılan öneri milletvekillerini harekete geçirmeye yetmedi. STK'lar, dönemin yargı mensupları hakkında da suç duyurusunda bulunmuştu. Savcıların konu hakkında derin bir soruşturma yürüttüğü biliniyor. 11'de

İçeride unutuldular

12 Eylül 1980 darbesi döneminde bir kısım suçlara karışan sağ ve sol siyasi fikre sahip insanlara, sicil affı geliyor. Çalışmanın kanunlaşmasıyla birlikte cezaevinde bulunan bir kısım sağ ve sol hükümlüler salıverilecek. 28 Şubat mağdurları hakkında ise halen bir çalışma yok.

MAĞDURLAR MAHKUM

Zekeriya Şengöz, Fahri Memur, Salih İzzet Erdiş (Salih Mirzabeyoğlu), İrfan Çağrıcı, Rıdvan Çağrıcı, Can Özbilen, Osman Erdemir, İsmail Şah Balta ve daha

birçok ismin halen hukuksuz mahkûmiyetleri sürüyor. Darbecilerden hesap sorulurken, gerçek mağdurların mağduriyetlerinin giderilmesi için TBMM'nin çalışma yapmaması tepkilere neden oluyor.

12 Eylül 1980 darbesi döneminde bir kısım suçlara karışan sağ ve sol siyasi fikre sahip insanlara, sicil affı geliyor. Çalışmanın kanunlaşmasıyla birlikte cezaevinde bulunan bir kısım sağ ve sol hükümlüler salıverilecek. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla başlatılan çalışmada, Adli Sicil Kanunu, Avukatlık Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Kanunda bir takım değişiklikler yapılacak. Yasal değişiklikle 12 Eylül 1980 askeri darbesinden dolayı halen cezaevinde bulunan sağ ve sol fikre sahip tutuklu ve hükümlüler, serbest kalacak. Avukatlık Kanununda yapılacak değişiklikle de avukatlık ruhsatları elinden alınanlara, yargı süreci beklemeden mesleğe kabul sağlanacak. Yeni düzenlemeyle birlikte adli sicil kayıtları silinenlerle, koşullu salıverme 'infaz yanma' riski ortadan kaldırılacak.

Neden sadece 12 Eylül?

Çalışmanın sadece 12 Eylül 1980 darbesini kapsaması ise manidar bulunurken, 28 Şubat mağdurları hakkında halen bir çalışmanın olmamasının nedeni merak ediliyor. Hatta Zekeriya Şengöz, Fahri Memur, Salih İzzet Erdiş (Salih Mirzabeyoğlu), İrfan Çağrıcı, Rıdvan Çağrıcı, Can Özbilen, Osman Erdemir, İsmail Şah Balta ve daha birçok ismin halen hukuksuz mahkûmiyetleri sürüyor.

Darbecilerden hesap sorulurken, gerçek mağdurların mağduriyetlerinin giderilmesi için TBMM'nin çalışma yapmaması tepkilere neden oluyor. TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu tarafından "Darbelerde mağdur olan kişilerle ilgili komisyon kurulmalı" şeklinde yapılan öneri de milletvekillerini harekete geçirmeye yetmedi.

TBMM bu sesi duymuyor

Nisan ayında 20 Sivil Toplum örgütü bir araya gelerek 28 Şubat siyasi yargı kararlarının iptal edilmesi için imza kampanyası başlattı. Mazlumder, öncülüğünde başlatılan kampanyana yüz binler katılarak destek verdi. İnsan hakları aktivistleri ayrıca 28 Şubat'ın brifingli yargı kararları ile tutuklu bulunan isimleri cezaevlerinde ziyaret ederek çok kapsamlı bir rapor da hazırladı. Raporda şu ifadelere yer verildi: "Yargı eliyle gerçekleştirilen zulümler, 28 Şubat darbe sürecinin yol açtığı haksızlıkların, mağduriyetlerin başında gelmektedir. Cezaevleri bu hukuksuzluk sürecinin yol açtığı mağduriyetlerin en yoğun yaşandığı mekânlar olma

özelliğini sürdürmekte, hâlen bu kirli sürecin sayısız mağdurunu barındırmaktadır. 28 Şubat'ta başta yüksek mahkemelerin üye ve başkanları olmak üzere yargı mensuplarının brifing tezgahından geçirilmesi neticesinde yargı, despotizmin sopası işlevini yüklenmiştir. İslami kimliğinden ve faaliyetlerinden ötürü "irticai örgüt" suçlamasının muhatabı olarak yargılanan kişiler bu süreçte akıl almaz haksızlıklara uğratılmıştır.

Uydurma suçlar

Bu tür davalara ilişkin süreç şöyle işletilmiştir: Eğer daha önceden açılmış ve yargılanması devam eden bir dava söz konusuysa, yani henüz dava süreci bitmemişse; suç vasfı değiştirilmiş, istenen cezalar ağırlaştırılmış ve mahkûmiyet kararları en üst sınırdan verilmiştir. Eğer yargılanan kişiler hakkında daha önce alt mahkemelerde ceza verilmiş de, dosyaları temyiz aşamasına gelmiş ise, Yargıtay'da bu kararlar bozulup, dosyalar geri gönderilmiş ve cezaların katlanarak yeniden tesis edilmesi sağlanmıştır."

Suç duyurusu da yapıldı

STK'lar, aralarında Yargıtay eski Başsavcısı Vural Savaş, Yekta Güngör Özden, Nuh Mete Yüksel, Sabih Kanadoğlu, Orhan Karadeniz ve Metin Çetinbaş'ın da bulunduğu dönemin yargı mensupları hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Suç duyurusu dilekçesinde şu ifadeler yer almıştı: "28 Şubat sürecinde Genelkurmay Başkanlığı'nda düzenlenen brifinglerde Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay başkanı ve üyeleri ve bir çok kürsü hakimine 'irtica' tehditli brifingler verildi. Otobüslere doldurulan yüksek yargı başkan ve üyeleri Genelkurmay Başkanlığı'ndaki brifinglere katıldı. Yargı mensupları onurlu bir duruş sergileyip darbe planlarına iştirak etmek yerine brifingci paşaları 8 dakika ayakta alkışladı. Brifingler sonrası almış oldukları kararlarla postallı demokrasiyle yarışan postallı bir yargı sistemi oluşturdular. Refah Partisinin kapatılması, binlerce mazlumun yok yere cezalandırılması ve fişlenmesi ile sonuçlanan iki yüzlü yargı kararlarının tohumları bu brifinglerde atılmıştır."

20.12.2012 - Milat Gazetesi
ASLAN DEĞİRMENCİ

Gözler 28 Şubat için TBMM'de

28 Şubat post-modern darbe sürecinde alınan brifingli yargı kararlarının iptaline CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'ndan sonra tüm partilerden de destek geldi. Mecliste bulunan dört parti de 28 Şubat yargı kararlarının yeniden gözden geçirilmesini istedi.

28 Şubat post-modern darbe sürecinde alınan brifingli yargı kararlarının iptaline CHP Lideri Kemal Kılıçdaroğlu'ndan sonra tüm partilerden de destek geldi. Mecliste bulunan 4 partinin milletvekilleri 'Milat'a yaptıkları açıklama da, "Tüm yargı kararları yeniden gözden geçirilmeli, mağduriyetler giderilmelidir" görüşünde birleştiler.

Ak Parti Manisa Milletvekili Selçuk Özdağ, "Darbe dönemi yargılamaları olağanüstü mahkemelerde gerçekleştirilmiştir. 28 Şubat dönemi de bir darbe dönemiydi. Bütün darbe dönemlerinde olduğu gibi 28 Şubat'ta da çok talihsiz yargı kararları alındı. 28 Şubat döneminde hem siyasetçiler alınan bu kararlara imza attılar, hem de yargı mensupları brifing alarak bağımsız yargı olmaktan çıkarak bazı kararları onayladılar. Tüm darbe dönemleri için gerektiği gibi 28 Şubat döneminde de alınan yargı kararlarının yok hükmünde sayılması gerekmektedir. Darbecilere verilecek en büyük cevap bu olur" dedi.

Mağduriyetler giderilsin

"60, 71, 80 ve 28 Şubat döneminde alınan kararlarla mağdur olanlardan hayatta olanların yakınları bu kararların yeniden yargılanması için talepte bulunmalıdırlar" diyen Özdağ, "Ve bu mağdurlar; hukuk devletinde ve normal hukuk mahkemelerinde yargılanmaları çok önemlidir. Bu şekilde yapılacak bir yargılama sonrasında da alınan karalara da saygı duyalım. Darbe dönemlerinde alınan karalar hukuk kararları değil, darbecilerin kokusunu, rengi taşıyan kararlardır. 28 Şubat dönemi vesayetçi yapıların siyasete olmak istedi-

ği bir dönemdi" dedi.

Ağbaba: Haksızlıklar giderilsin

CHP Malatya Milletvekili Veli Ağbaba ise, "Bu ülkede mağdur ve haksızlığa, adaletsizliğe kurban olduğunu düşünen herkesin yanındayız. Her dönemin bir hukuku var ve birilerini eziyor. Bu ülkede 28 Şubat yaşandı. Birilerine haksızlık yapıldı mı diye sorarsanız, evet, bence yapıldı. Birçok insanı haksız yere içeri attılar. Ben hukukçu değilim, bu nedenle bu insanlar hakkında yeni bir hukuki süreç başlatılabilir mi bilmiyorum. Ama mutlaka bu insanlara haklarının verilmesi, hukuklarının iade edilmesi gerekiyor" diye konuştu.

MHP Kayseri milletvekili Yusuf Halaçoğlu da, "28 Şubat döneminde alınan yargı kararları ile ilgi bir düzeltme yapılacaksa bu yine yargı tarafından yapılmalıdır. Haklarında haksız olarak karar verilmiş ve içeride haksız bir şekilde bulunan kişilerin hakkını muhakkak birilerinin koruması lazım. Bu korumayı da tabi ki Türkiye'nin en büyük yasama organı olan Türkiye Büyük Millet Meclisi yapmalıdır. Eğer hatalı verilmiş kararlar söz konusu ise bunun muhakkak giderilmesi gerekir. Ayrıca suçsuz yere içeriye atılmış olan kişiler varsa bunlara tazminat ödemesi de yapılmalıdır" dedi.

Yargılamalar yeniden yapılmalı

BDP Diyarbakır milletvekili Altan Tan ise, "28 Şubat döneminde hakkında karar verilen bütün davaların yeniden görülmesi gerekmektedir. Çünkü biz bugün Çevik Bir ve onun benzeri birçok general 28 Şubat'ta andıç yapmakla, insanları gereksiz yere ihbar etmekle suçlanarak cezaevine konuldu. Bunun doğruluğu yanlışlığı konusunda mahkeme karar verecektir. 28 Şubat'ta belli andıçların, haksız hükümlerin, yanlış uygulamaların, ordudan atılmaların olduğunu kabul ediyorsak ve bununla ilgili soruşturma başlatıyorsak o dönemde alınan bütün yargı kararların özellikle de İslami kesimle ilgi yargılamaların tekrar yapılması gerekir. Bir an önce suçsuz olan insanların mağduriyetlerinin giderilmesi lazım" şeklinde konuştu.

29 Aralık 2012 - MİLAT

28 Şubat post-modern darbesi yapıldığında Genelkurmay

Cuntadan yargı ve medya'ya verilen brifingleri de hatırlatan Değirmenci, "Bu brifinglerin talimatı da Karadayı'dandır.

Çünkü komutanlar Genelkurmay Başkanından habersiz karargâhlarda o skandal toplantıları düzenleyemezlerdi. O brifingler ile yargı kararları etki altına alındı, yönlendirildi, medya baskı altına alındı.

Sonra biz Milat Gazetesi olarak 13 klasör bilgi ve 6 CD dolusu doküman teslim ettik. Dosyaların içinde tüm fişleme dosyalarından brifing çalışmalarına kadar çok sayıda delil vardı. Yani bugün bu sonuç beklenen sondu. Halen brifingli yargı kararları yüzünden cezaevlerinde tutulanlar var birde…

O mazlumların ahı elbette çıkacak. Unutulmasın ki Zekeriya Şengöz, Fahri Memur, Salih İzzet Erdiş (Salih Mirzabeyoğlu), İrfan Çağrıcı, Rıdvan Çağrıcı, Can Özbilen, Osman Erdemir, İsmail Şah Balta ve daha birçok ismin halen hukuksuz mahkûmiyetleri sürüyor" diye konuştu.

04.01.2013 - Habername.com

Mübdiler arar mübdi
sersem sürüleriyle işim yok benim
fikirse fikir kavgaysa kavga
yeni levhalara yeni kıymetler kazıyacaklar
haberim var benim
o gün bugündür!

kardeşlerimiz var zincirli
kardeşlerimiz var gamsız
uykuda
ne gelen var
ne iç açıcı bir haber
ve haramiler
uşaklarıyla pusuda.

Salih Mirzabeyoğlu İçin Hukuk Platformu

SALİH MİRZABEYOĞLUNA ÖZGÜRLÜK

Erikli

BİR FİKİR NASIL TEMSİL EDİLMEZ !..

Cumhuriyetin kuruluş süreci ile birlikte, İslâm'ın kentten kırsala sürülmesindeki esas gaye: İslâm'ı, çarpık ve güdük taşra mantığının zevksizliğine mahkûm etmek; itibarsızlaştırmaktı. Bu süreçte toplumun en çok mağdur edilen, dışlanan, siyaset sahnesine çıkmalarına asla izin verilmeyen kesimi olarak; âliminden saf ve inançlı halka kadar mütedeyyin insanlar, hayatlarının en korkunç ve en tezatlısını yaşamak zorunda kaldılar. Memleketin tapusunu kendinde gören, dar bir sınıfsal çıkar ve ruhsuz bir biçimcilik dışında, Batı'lılaşma adına hiçbir kalkınma projesi olmayan Kemalizm'in İslâm'a ve insana bakışı buydu. Tüm tarih dışılığı ile CHP ve tabanında kesintisiz süren zihniyete göre; modernleşmekten şunu anlıyorlardı: İslâm, hiçbir İslâmî kisve asla ve kat'a kamusal ve toplumsal alana giremeyecek; herkes ibadetini özel hayatında kendine göre gizlice ifa ve idrak edecek, İslâm varlığını sürdürmekle beraber, kendisinin belirlemediği bir dünyada toplumla ilişkilendirilip siyasal olarak düzenlenirken; dinî değerlerde işlemden geçirilip, moderne tahvil edilecekti. Ne var ki, evdeki hesap çarşıya uymadı. 1920'lerin ideolojisi peş peşe gelen darbelerle, defalarca tahkim ve tahkiye edilmesine rağmen; " DEVLET-İ EBED MÜDDET idealinin BİNEK TAŞI olmuş ANADOLU" ve " İslâmî hüviyetini hiç kaybetmeyen" (Ölüm Odası- b- Yedi S. Mirzabeyoğlu) insanı, tek doğru olarak kendisine dayatılan laiklik, seküler milliyetçilik ve bunların otoriter- dışlayıcı siyasetine direndi ve kazandı.

27 Mayıs 1960 darbesinden beri, " arkası yarın" kıvamında, peş peşe gelen darbe ve muhtıraların bitmek bilmeyen alaca karanlığında yaşıyoruz. Bu hengâmede, siyasi suikastlar ve kitle kıyımlarıyla birlikte, kim bilir kaç milyon insan işkenceden geçti; katledildi, ruhen ve bedenen sakat kaldı. Kim bilir bu insanlar hayatta kalabilmek- hayata tutunabilmek için, nelere katlanmak zorunda kaldı.

Hilâfetin ilgasıyla İslâmî hareketlerin canlanması birbiriyle ilişkilidir. Türkiye' de N. Fazıl'la esmeye başlayıp S. Mirzabeyoğlu ile devam eden, İslâmî hareketlerin yelkenini şişiren rüzgârı da bu bağlamda okumak gerek. Siyasal İslâm'ın dönüşüm ve kazanımlarının temelindeki harçta en büyük pay, İslâmcı nesillerin hamurkârlığını yapan N. Fazıl ve S.Mirzabeyoğlu'nundur. Zira gerçek siyaset tepelerde yapılan değil, toplumun alt katmanlarında; işçisiyle, köylüsüyle, esnafıyla halk tarafından üretilen siyasettir. Başarı şansınız ise, toplumun genel fikir çerçevesine kendi dünya görüşünüzü yerleştirebildiğiniz kadardır. Ak Parti Askeriyesiyle, Anayasa Mahkemesi'yle, yargı sistemiyle bir dönemi kapattı. Ak Parti'yi kuran ve yöneten kadrolar, şöyle veya böyle BD-İBDA Ekolü'nün rahle- i tedrisinden geçmiş insanlar, bu kadroları iktidara taşıyan siyasette; 1990'lardan başlayarak mahallî idareler yönetiminde gösterilen başarılı performans ve bu idarecilerin yönetime gelmesinde en büyük pay sahibi olan halkın ürettiği siyasettir. Dolayısıyla, AKP eleştirilerinde göz ardı edilmemesi gereken husus: Ak Parti ve tabanı söz konusu eleştirilerin varsayımlarının aksine, zannedilenden çok daha kompleks bir yapıya sahiptir.

2002 yılında Ak Parti'nin iktidara gelmesiyle birlikte, kendi zihinlerindeki 1930'lara, yani kendi " asr-ı saadet" lerine dönme fantazisiyle yaşayan, askerî- bürokratik bir çok unsuru içinde barındıran girift yapı eliyle, bütün darbelerin alâmet- i fârikası Kemalist Devrim'in kazanımlarının (rakıyı adabıyla içmekte dahil) elden gittiği yaygarasıyla kamuoyunda irtica geliyor psikozu yaratıldı. AKP değiştiğini, dönüştüğünü defalarca beyan etmesine rağmen, en başta " geleneksel darbe şenlikleri" nin vazgeçilmez organizatörü CHP ve tabanı, beraberinde çağdaş önekiyle bilinen ne kadar dernek - vakıf varsa hepsi; İslâmî kesimin kimlik, tanınma, temsil edilme taleplerine ve Ak Parti iktidarına karşı çıkarken, askerî- bürokratik komplekste medya ve medya aracılığıyla; " göbeğini kaşıyan- bidon kafalı- gerici" yaftalamalarıyla kendi halkına karşı büyük bir aşağılama ve itibarsızlaştırma seferberliğine girişti. Kendini yeniden üretemeyen bir toplumun, bunamış bir ideolojinin ihtilâçları halinde: Türkiye'nin zaten düşman çemberine alındığı, Batı'nın Sevr'i yeniden hortlatmak istediği, uluslararası bir operasyonla ülkenin AKP'ye bırakıldığı, irtica geliyor hezeyanlarıyla kamuoyu manipüle edilirken, İslâm düşmanlığının birleştirdiği unsurlar örgütlenip; bir kere daha ordu darbe yapmaya çağrıldı. Fakat bu çağrı ne ABD ne AB ne de halkta olumlu bir yankı bulmayınca, AKP'de dik durup inisiyatif alınca; askerî-bürokratik kompleks gerilemek zorunda kaldı.

Ne var ki, Ak Parti ve politikaları konusunda kimi İslâmcı çevrelerin, özellikle de " bizim arkadaşların" kafası hayli karışık. Tarafların birbirini yitirdiği tuhaf bir diyalog ortamında, epeydir; içten içe bir kavga devam ediyor. " Delikanlılık makamında", internet üzerinden edilen " küfrün bini bir para"

Bu noktada akla şu sorular geliyor. Böyle bir politikanın fonksiyonu nedir- kime ne fayda sağlar? Maksat üzüm yemek mi yoksa bağcıyı dövmek mi? Maksat bağcıyı dövmekse bunu zaten hepimiz, her zaman yapıyoruz. Ama derdimiz üzüm yemekse, hiçbir ciddi değerlendirme yapmadan, " yağmur yağdı böyle oldu" misâli, yaşanan olumsuzluklarda hiç payımız yokmuş gibi; ucuz, demagojik gerekçelerle dışımızdaki herkese aklımıza gelen yaftayı yapıştırmak; tehdit, saldırı ve her türlü hakareti kendinde hak görmek; iptidâilik değil midir? Bu ilkellik ortamında yapacağınız tek şey, sadece kavga etmek olur. Dahası; bu hâl kanıksandığı zaman, sadece kendi küçük mahfilinizde geyik muhabbeti tadında lafazanlıklarla vakit geçirir, sesinizi kimseye duyuramazsınız. Zaten marjinallik denilen şey, tam da bu değil mi?

Eğer ben; sistemin değişmesini, dönüşmesini istiyorsam, bunun yolu da benimle aynı fikirde olmayan insanların beni anlamasından geçiyorsa, kaba saba bir muhalefetle bunu sağlayamam; sesimi de kimseye duyuramam. Çünkü bu tür davranışlar beni iyice marjinal kılar. Hadiseler benim istediğim gibi gelişmiyorsa, bunun sebeplerinden hareketle gerçek bir diyaloga girmem gerekmez mi ? Elbette gerekir. Çünkü mütecaviz tavır alışlar, iletişim kurabilmeyi imkânsız kılıyor. Biz farkında olmasak da bu tür bir muhalefet güçten değil, acizlikten kaynaklanır. Üstelik bunun müşahhas örnekleri de önümüzde duruyor. Bu tarz bir muhalefete ancak, kendi cemaatlerine hapsolmuş, üstüne kapanmış; başkalarıyla diyaloga girmekten aciz, aşırı milliyetçi veya marjinal solcu gruplarda rastlarsınız Bu minvâldeki politikaların ne siyaset ne de toplum üzerinde etkili olması asla mümkün değildir. Kaba saba bir muhalefetle, popülizmle, ancak kültür seviyesi hiç de iç açıcı olmayan kesimlere hitap edebilirsiniz. Oysa bu davanın " en sihirli telkin vasıtası estetiktir." Ve estetik kaygısı olmayan insanlar son derece rahatsız edicidir.

Bu noktada durup iyice bir düşünmek gerektiği kanaâtindeyim. Zira, BD- İBDA'ya bağlılık iddiasında olan arkadaşların da aynı istikamete yöneldiği ve bunun doğurabileceği neticelerin iyi düşünülmüş ve iyi tahlil edilmiş bir karar olmadığı açık. Dünya görüşümüzle yakından uzaktan hiçbir alâkası olmayan kişi ve gruplarla aynı çizgiye düşmek; hem fikre kıymak, hem de kendimize ihanet olmaz mı? Herkesin birbirine karşı böyle

keskin tavırlar alması yerine, daha ölçülü ve dengeli bir üslûp, daha mutedil bir kullanmak; daha vakur ve mâkul davranmak bizi, çevremizle diyalog kurmakta daha müsait, dolayısıyla daha fonksiyonel kılmaz mı?

Ne yazık ki öğrenmemek gibi büyük bir zaafımız var. Beğenirsiniz veya beğenmezsiniz ayrı konu, ama ne siyasî düşünce tarihinin en güçlü akımlarından biri olan liberalizm ne de Ak Parti gibi bu ülkenin gördüğü en ciddi ve en büyük siyasal hareket, öyle her önüne gelenin bir kalemde silip atabileceği şeyler değildir. Ona buna dudak bükmek yerine, bir çok konuda öğrenmek gibi bir derdimiz olduğu kanaâtindeyim. Ulusalcı, Ergenekoncu, marjinal solcu gruplar gibi; Ak Parti'yi bitirmek için Kürtlerden medet bekleyen resmî ideolojinin tetikçileriyle saf tutmayı; emperyalizme karşı mevzilenmiş güçlerin seferberlik ilânı gibi algılamak, büyük hatadır. Bu hâl; dünya görüşünün bağlayıcılığından kurtulan düşüncenin nelere ve nerelere evrilebileceğinin göstergesidir. Tıpkı Marksizm'in Stalinizm'e - Maoizm'e evrilmesinde olduğu gibi; zincirlerinden boşanan düşünce, " ne yardan ne serden geçmeyen"lerin elinde nerede karar kılar, bilinmez.

Eşya ve hadiselere meçhûle hürmet tavrı içinde bakmadığınız zaman, " tek bir hakikat olan suyun aktığı yere nisbetle değişen lezzeti gibi," (Esatir ve Mitoloji- S.Mirzabeyoğlu) kendi hakikatinize taşırken sakatladığınız düşünceyi tek doğru olarak dayatır; kendi gerçekliğinizi yaratır; "gerçekler" veya " gerçekliğin farklı yorumlarına" karşı kendinizi doğrulama ihtiyacı duymazsınız. Böyle bir büyülenmişliğin etkisi altında; " yanlış kendi doğrularını doğurmaya", mantıksızlıklar mantıklı gelmeye başlar. Acıyı içselleştirmiş " Hint Fakiri" misâli, ideolojik motivasyona dair bir takım etkinliklerden zevk almak marazi bir hâl alır; acıyı- ölümü kutsar ve büyük bir iştiyâkla kucaklarsınız. Oysa, " İslâm zıt kutuplar arası muvazenenin üstün nizamıdır." Diyalektik bir ilişki içinde götürülmesi gereken teori ve politik çizgi dengesini kuramadığınız zaman; İslâmcılıktan ulusalcılığa, marksizm'den ergenekona; bir uçtan diğerine savrulursunuz. Tabii bu arada, ortada ne dünya görüşü kalır, ne politika.

Açıkça dillendirilmese de yaşanan olumsuzlukların temelinde: Sürekli sahada kalmazsam unutulur, kuruyup giderim psikolojisi ve bu psikolojinin sahiplerini reaksiyoner ve ajitatif kılması yatıyor. Oysa, " insanın sorununun olmasıyla kendini sorun haline getirmesi farklı şeylerdir." Bunun gibi, bir dünya görüşünü benimseyip, samimi olarak onun îcaplarını yerine getirme niyetiyle; O'nu, " olamadığı mânânın mâliki görünme" hovardalığında tüketme cahilliği de farklıdır. Birincisinde bağlan-

ma, fikirde fani oluş- aşk ve vecd hâli hüküm sürerken; ikincisinde tam tezat oluşturacak şekilde yabancılaşma; " düğüne gitse damat cenazeye gitse ceset olmak" peşinde koşan şaşkın misâli, aklî ve ahlâkî pejmürdeliğini sergilemek söz konusudur. " Niyet ve cahillik ayrı dava." (Esatir ve Mitoloji- S. Mirzabeyoğlu) Değişime direnerek, taze suyla beslememiz gereken havuzu gire çıka kirleterek; " Yürüyen Büyük Doğu" yürütülemeyeceği gibi, kendini değiştiremeyen de sistem falan değiştiremez.

Biz insanlar son derece adalet duygusundan mahrum ve nankörüz. " Halkın aklı gözündedir, halk gördüğüne inanır" misâli, hep göze görünür olanı severiz. Bu hâl cins kafaları yargılayış tarzımızı da etkiler. Süreçten çok sonuca değer verdiğimizden, sansasyonel olmayana karşı pek ilgi duymayız. Bu insanların sırtından geçinenleri göklere çıkarırken, acı çeken bir ruha rastlamanın sevinciyle, onları kendimize benzetmenin hoyratlığı içinde, binlerce kez gönüllerini incitir; ruhlarına yaralar açarız. S. Mirzabeyoğlu sadece resmî ideolojiye, dinin toplumdan dışlanmasına karşı mücadele etmekle kalmadı. Esaslı bir insanlık ve Müslümanlık dersi de verdi. İslâmî kesime neyin ve nelerin mümkün olduğunu gösterdi. Dehâsıyla, zekâsıyla, öngörülemez zannedilen şeyleri öngörmesiyle; o güne kadar sorulmasına dahi cesaret edilemeyen soruları sormasıyla, eserler boyu bu soruların cevaplarını vermesiyle; tek başına bir mücadele ve politika sanatı sergiledi. Dost düşman herkese, " İman Şövalyesi " olmanın ne demek olduğunu gösterdi. Ne yazık ki, değiştirdiği bir sürü şey görmezden gelinerek, lehte ve aleyhte sürdürülen korkaklık hâlen devam ediyor.

İlkokul- ortaokul dönemlerimde sokaktan kiralık Tommiks, Teksas, Zagor gibi Amerikan çizgi romanlarını alır, habire bunları okurdum. Yanılmıyorsam Zagorda, bir mezarcı tiplemesi vardı. Her mahkemede en önde oturur, hâkimin karar diye tokmağa uzanmasıyla birlikte o da asalım ! diye ayağa fırlardı. Adam bu hâli o kadar benimsemişti ki, bir gün kendisinin yargılandığı eften- püften bir davada, hâkimin karar demesiyle birlikte yine asalım ! diye havaya fırlar.

Bu anekdotu bende tedai ettiren saik, hem bir çok arkadaşımızın mezarcıyla aynı tavrı sergiliyor olması, hem benim de uzun zamandır dillendirdiğim bir olumsuzluktan S.Mirzabeyoğlu'nun da rahatsızlık duyduğunu, Av. Hasan (Ölçer) Bey vasıtasıyla öğrenmiş olmam. " Her şeye sahtesi musallat- Bir şeyin aynı, aynı olduğu şeyden başkadır " gibi, bir sürü doğruyu biliyor olmamıza rağmen, ne yazık ki öğrenmemek gibi büyük bir zaafımız var. Mirzabeyoğlu, " sözler giderken tersine- mânânın gitmesi Mersin'e…" esprisi bağlamında;

mânânın müsbete işaretini göstermek ve bu vechesiyle kavranması gerektiği kasdıyla, birisi (yazar- çizer- tanıdık…) için bir şey söylüyor, bir çoğumuz söyleyişteki muradı kestiremediğimiz için, o insana karşı Mirzabeyoğlu'nun gösterdiği aynı tavrı sergilemeyi kendimizde bir hak olarak görüyoruz. İyi de yavrucuğum, sen o adam değilsinki. Böyle bir tavır alışı ne Mirzabeyoğlu tasvip eder, ne de bu hâl sahibine yakışır. Çünkü ilkinde, " işin sonunu önünden gören " bir insanın muhatabına karşı; " bir Tanrı olabilecekken niye uşak olmaya özeniyorsun" varî bir serzenişi veya yapılan bir haksızlığa karşı haklı isyanı söz konusuyken; ikincisinde, " olamadığı mânânın mâliki görünme" sevdasındaki birinin haybeciliğidir mevzu bahis olan. Oysa, " Büyük Sanatkâr"ların hakiki müridleri; O'nu taklid edenler değil, kendilerini O'nun imzasını taşıyabilecek sanat eserine dönüştürebilenlerdir.

S. Mirzabeyoğlu kırk yıldır hem kafamızı, hem ruhumuzu mükemmelleştirmek için mücadele verdi, vermeye de devam ediyor. Bizler ise öğrenmeyerek, bilmeden tanımadan ona buna dudak bükerek; âdeta, ders olarak okutulacak çapta; " bir fikir nasıl temsil edilmez" i oynuyoruz.

Mevlüt KOÇ

HANİ ŞARKTA Kİ BİR MÜMİNİN AYAĞINA DİKEN BATSA GARBDAKİ DE HİSSEDECEKTİ...

SALİH MİRZABEYOĞLU;

29 Aralık 1998'den beri yani;
5024 - Beşbin Yirmi Dört gün
120.576 - Yüz Yirmi Bin Beş Yüz Yetmiş Altı saat
7.234.560 – Yedi Milyon İki Yüz Otuz Dört Bin Beş Yüz Altmış dakika
434.073.600- Dört Yüz Otuz Dört Milyar Yetmiş Üç Bin Altı Yüz saniyedir cezaevinde.

*** *** ***

25 Ocak 2000'den beri yani;
4625 - Dört Bin Altı Yüz Yirmi Beş gün
111.000 - Yüz On Bir Bin saat
6.660.000 - Altı Milyon Altmış Altı Bin dakika
399.600.000 Üç Yüz Doksan Dokuz Milyon Altı Yüz Bin saniyedir Telegram Zihin Kontrolü işkencesi yapılıyor.

*** *** ***

8 Temmuz 2005'den beri yani;
2643 - İki Bin Altı Yüz Kırk Üç gün
63.432 – Altmış Üç Bin Dört Yüz Otuz İki saat
3.805.920 - Üç Milyon Sekiz Yüz Beş Bin Dokuz Yüz Yirmi Dakika
228.355.200 - İkiz Yüz Yirmi Sekiz Milyon Üç Yüz Elli Beş Bin İki Yüz saniyedir tek kişilik bir hücrede...

28 Kasım 2012

KUMANDAN

Yusuf'un tekâmülünde basamaktır zindan
Güzel bir iz bırakmadan gidersem dünyadan
İnsan oluşumun hikmetini kavramadan
Sonsuz sessizliğe bürünür ruhum o zaman.

Şiir yazmaktan başka şey gelmiyor elimden
Acziyetin ifadesi dökülür dilimden
Onurlu dik duruşun hiç gitmiyor gözümden.
Zaman taşı madene dönüştürür seninle.

Kendin zindandasın ama fikirlerin özgür
Dünyanın bütün ırmakları denli sesin gür
Seni tanımayı sağlayan Rabbime şükür
Varlığınla yapılır hayatın sağlaması.

Siluetin çıkar şehri kaplayan dumandan
Yüreğim yangın yeri yokluğunda Kumandan
Fikirlerine vakıf olsam da ben sonradan
Gönlümün açlığını dindirir özgürlüğün.

Kimi insan bir şey uydururken kafasından
Aslında vazgeçiyor öteki dünyasından
Sen dava çilesini çekiyorken Kumandan
Bizler zevk ve sefada insancık kopyaları.

Dostlarına sevgiyle bakan bakışlarından
Düşmanların korkuyla saklanıyor Kumandan
Gözlerinin ışıltısı çıkıp zindanlardan
Sana olan özleme eklenir biteviye.

Güneş, Ay ve Yıldızı görmeyen gözlerinden
Sonsuz işkencelere direnen ellerinden
Gönül dünyamızı kuşatan fikirlerinden
Bütün kalbimizle öpüyoruz Kumandanım.

İBRAHİM ERYİĞİT

KUMANDAN'A

I

Çığlık bir nehirle, geldim! Kumandan
Gayrı ölmem daha, öldüm de geldim
Geçtim serden, yardan ve dahi candan
Canımı bin cana böldüm de geldim

İdamlık şiirle, geldim! Kumandan
Uzak diyarlardan döndüm de geldim
Dua getirdim ta çöldeki kumdan
Acımı kalbime gömdüm de geldim

Selamlık tekbirle, geldim! Kumandan
Seni her cephede gördüm de geldim
Kar ve kan damlarken bu son zamandan
Sevdamı namluya sürdüm de geldim

SITKI CANEY

Selamlık tekbirle, geldim! Kumandan
Seni her cephede gördüm de geldim
Kar ve kan damlarken bu son zamandan
Sevdamı namluya sürdüm de geldim

SALIH
MİRZABEYOĞLU'NA
ÖZGÜRLÜK

Kendi kaleminden Salih Mirzabeyoğlu;

Tilki Günlüğü Birinci Cilt -Ekim / 1991-
Tilki Günlüğü İkinci Cilt -Nisan / 1992-
Tilki Günlüğü Üçüncü Cilt -Şubat / 1993-
Tilki Günlüğü Dördüncü Cilt -Mart / 1994-
Tilki Günlüğü Beşinci Cilt -Ağustos /1994-
Tilki Günlüğü Altıncı Cilt -Ekim / 1994-
Adlı eserlerden

- *Mektub Münşeatı, Salih Mirzabeyoğlu, Münşeat / "Önsöz-Bayramlık", İBDA Yayınları, 2 Basım, İstanbul 2004 shf: 31-32-33*
- *12/01/1999 Ali Yorulmaz 23783 İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cum- huriyet Savcısı'nın hazırlamış olduğu İddianame.*
- *Salih İzzet Erdiş'n 21 Şubat 2000 tarihli savunması*
- *Salih İzzet Erdiş'in 21 Nisan 2000 tarihli savunması*
- *02-04-2001 BAŞKAN-24570 ÜYE-26486 ÜYE-24472 K-134 METİN ÇETİNBAŞ, R.ERGİN ŞERAN, A.TAMER TARGAN, Z.DENİZ Adlı gerekçeli karardan*
- *Salih Mirzabeyoğlu ve İBDA, Akademya Dergisi, I. Dönem, Sayı 9, Nisan 1998, s. 14-15.*
- *BİR FİKİR "EKOLÜ - MEKTEBİ" OLARAK İBDA, Said Aykut 30 Nisan 1998 Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi / İstanbul Akad- emya Dergisi*
- *SALİH MİRZABEYOĞLU KİMDİR? İBDA NEDİR? Av.Harun Yüksel, 29 Ocak 1999 Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi Akademya Dergisi*
- *Kafa Konforumuzu Bozan Adam, SALİH MİRZABEYOĞLU Bilgehan Eren, Aylık Dergisi*
- *Salih Mirzabeyoğlunun yayımlanmış eserlerinin kapak resimleri*

SALİH MİRZABEYOĞLU'NA

ÖZGÜRLÜK!